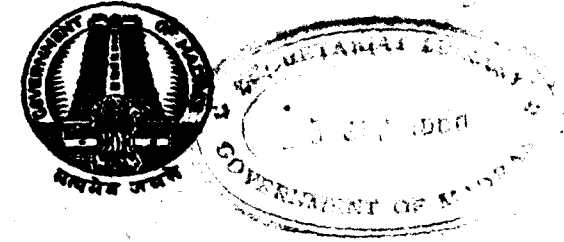

Issued—12-4-1960

**MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

WEDNESDAY, 9TH MARCH 1960

VOLUME XXXVI—No. 1

12

Every person appointed to any of the posts by direct recruitment shall also pass the Departmental Test in the Madras Medical Code within a period of four years from the date of his appointment to the said post, failing which his increment in the time scale of pay shall be stopped without cumulative effect, till he passes the said test :

Provided that a person in service who is 45 years of age or above on the 1st January 1960, shall not be required to pass the test."

[G.O. Ms. No. 1526, E. & P.H., (Health), dated 19th June 1961.]

No. 8.

THE MADRAS POLICE SERVICE

Page 147.—in said rules—

(i) in rule 1, in item 1, after the words "Deputy Superintendents of Police including those posted as Assistant Commissioners of Police in the Madras City Police", the words "and as Deputy Assistant Inspector-General of Police in the office of the Inspector-General of Police, Madras", shall be inserted ;

(i) in the Table under rule 2, in column (1) in the entries relating to Category 1, after the words "Deputy Superintendents of Police including those posted as Assistant Commissioners of Police in the Madras City Police" the words "and as Deputy Assistant Inspector-General of Police in the office of the Inspector-General of Police, Madras," shall be inserted.

The amendments hereby made shall be deemed to have come into force on the 8th February 1954.

CONTENTS

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Condolence Resolutions on the death of Sri A. B. Shetty and Dr. Mahomed Uman	1-6
II Papers laid on the table of the House	6-8

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1960

Legislature (Council) Department
Madras

ACE, 35 naye Paise]

2-863

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

SEVENTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

9th, 10th 18th, and 21st to 25th March 1960.

Volume XXXVI (Nos. 1 to 8).

TABLE OF CONTENTS.

Wednesday, 9th March 1960.

	PAGES.
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Condolence Resolution on the death of Sri A. B. Shetty and Dr. Mahomed Usman	1-6
II Papers laid on the table of the House	6-8

Thursday, 10th March 1960.

I Expression of sorrow at the demise of Sri Harisarvothama Rao, a Member of the old Legislative Council	9
II Questions and Answers	9-17
III Announcements--	
(1) Decision of the Business Advisory Committee	17-18
(2) Nomination of Members to the Business Advisory Com- mittee and the Committee on Government Assurances	18
IV Government Motions--	
(1) Election of nine Members to the Committee of Privileges	18-19
(2) Election of six Members to the House Committee	19-20
V Budget for the year 1960-61	20-23 27-143
VI Presentation of the Seventh Report of the Committee on Government Assurances	24
VII Papers laid on the table of the House	24-28

V211, 32 'N60

N60.36

Friday, 18th March 1960.

I Questions and Answers	145-159 203-209
II Privilege motion <i>re</i> alleged leakage of taxation proposal in the Budget	159-166
III Government Motions—	
(1) Constitution of the Rules Committee of the Council ..	166-167
(2) Election of one Member to the Board of Industries ..	167
IV Statement of the Leader of the House correcting a statement made by him <i>re</i> the State Housing Board	168
V Presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60	168-170
VI General discussion on the Budget for the year 1960-61 ..	170-201
VII Papers laid on the table of the House	201-202

Monday, 21st March 1960.

I Questions and Answers	211-227
II Announcements—	
(1) Message from the Governor	228
(2) Message from the Assembly	228
(3) Decision of the Business Advisory Committee	228
III Government Bill—	
The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 1 of 1960)	229-230 273
IV General discussion on the Budget for the year 1960-61— <i>cont.</i> ..	230-271
V Papers laid on the table of the House	271-272

Tuesday, 22nd March 1960.

I Questions and Answers	275-292 342-343
II Announcements—	
(1) Message from the Governor	292
(2) Message from the Assembly	292
(3) Election of Members to the Committee of Privileges ..	292-293
III Calling attention to termination of services of teachers in Labour Welfare High School, Madurai	293-294
IV General discussion on the Budget for the year 1960-61— <i>cont.</i> ..	294-340
V Papers laid on the table of the House	340-341

Wednesday, 23rd March 1960.

I Questions and Answers	345-357 449-452
II Wrong report of the proceedings of the Council in "The Indian Express" and "The Dinamani"	357

Wednesday, 23rd March 1960--cont.

III Announcements—	
(1) Election of Members to the House Committee ..	357-358
(2) Election of a Member to the Board of Industries ..	358
IV Discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60	358-391
V General discussion on the Budget for the year 1960-61— <i>cont.</i> ..	391-447
VI Papers laid on the table of the House	447-448

Thursday, 24th March 1960.

I Questions and Answers	453-467 538-540
II Announcements—	
(1) Modification of the decision of the Business Advisory Committee	467
(2) Message from the Governor	495
(3) Message from the Assembly	495
III General discussion on the Budget for the year 1960-61— <i>cont.</i> ..	467-495 495-536
IV Papers laid on the table of the House	536-537

Friday, 25th March 1960.

I Questions and Answers	541-555 570-572
II Announcement <i>re</i> message from the Assembly	556
III Government Bills—	
(1) The Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 3 of 1960)	556 573-575
(2) The Madras Appropriation Bill, 1960 (L.A. Bill No. 4 of 1960)	557 576-578
(3) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 2 of 1960)	557-561 578
IV Government Resolution—	
Constitution of a Township for the Kodaikanal Municipality.	561-568
V Papers laid on the table of the House	569
Index	579-604

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
23 Kosalram, K. T.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
24 Krishnamoorthy, G.	Madras Teachers.
25 Krishnamoorthy, T. G., B.A. ..	State Legislative Assembly.
26 Krishnaswamy Ayyangar, P. S.	Do.
27 Krishnaswamy Vandayar, A. ..	Do.
28 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L.	Madras Graduates.
29 Madurai Pillai, P.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
30 Manjubhashini, S.	NOMINATED.
31 Masilamani Chettiar, A. K. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
32 Mohamed Raza Khan	State Legislative Assembly.
33 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	Do.
34 Nallaswami, B. K.	Do.
35 Nallasenapathi Sarkarai Manradiar, N.	Do.
36 Natarajan, S.	Madras Teachers.
37 Palaniswamy Gounder, V. K. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
38 Patanjali Sastri, M.	NOMINATED.
39 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
40 Purushotham, T., B.A.	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
41 Rajan, P. T.	State Legislative Assembly.
42 Ramalingam Pillai, V.	NOMINATED.
43 Ramasamy Gounder, K. M. ..	Madras Teachers.
44 Ramaswamy, K. V.	State Legislative Assembly.
45 Ramaswami, V. V.	Do.
46 Ramaswami Reddiar, O. P. ..	NOMINATED.
47 Sambandhan, S. K.	Madras Graduates.
48 Sankaranarayana Pillai, T. S., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
49 Saraswathy Pandurangam ..	NOMINATED.
50 Seshachariar, M.	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
51 Sivanandam, Dr. T. V., M.B. B.S.	Madras Graduates.
52 Sivasubramanya Nadar, S. P., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
53 Somasundara Reddiar, A. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Sreenivasan, Dr. A., M.B.C.P. (Lond.).	Madras Graduates.
55 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Madras Teachers.
56 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
57 Subramania Karayalar, M. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
58 Sudarsanam Naidu, M. V. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
59 Sundarambal, K. B.	NOMINATED.
60 Suren Iram, V. M.	State Legislative Assembly.
61 Thiagaraja Reddiar, P. B. K. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
62 Venkataraman, R. (Minister —Leader of the House).	State Legislative Assembly.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*
- 3 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges).*
- 4 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*
- 5 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalised Transport) (Leader of the House).*
- 6 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*
- 7 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*
- 8 THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen.

1 SRI L. S. KARAYALAR.

2 SRI B. K. NALLASWAMI.

3 SRI T. S. SANKARANARAYANA PILLAI.

4 SRIMATHI S. MANJUBHASHINI.

Secretary to the Council.

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

iii

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Hameed Khan	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities
3 Annamalai Pillai, N.	State Legislative Assembly.
4 Arunachalam, A. J.	Do.
5 Arunachalam, T. S.	Do.
6 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras Graduates.
7 Balasundaram, V. S.	State Legislative Assembly.
8 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), F.R.C.S. (Edin.), D.L.O., B.C.S. (Lond.) (Chairman).	Madras Graduates.
9 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
10 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., Ph. D.,	Madras Teachers.
11 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
12 Damodaran, G. R.	Madras Teachers.
13 Desikar, K. M.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
15 Durairaj, T.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
16 Ethirajalu, M.	State Legislative Assembly
17 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	Do.
18 Janakirama Mudaliar, E. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
19 Joghee Gowdar, T.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities
20 Jothi Venkatachellum	NOMINATED.
21 Kalyanaraman, S. V.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
22 Karayalar, L. S.	State Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

THE SEVENTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Wednesday, the 9th March 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHEKIAN) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

L.—CONDOLENCE RESOLUTIONS ON THE DEATH OF SRI A. B. SHETTY AND DR. MAHOMED USMAN.

MR. CHAIRMAN : It is with poignant sorrow that I rise to-day, at the commencement of the meeting, to perform a very melancholy duty as Chairman of this august House. Since we met last, we have lost Sri A. B. Shetty, a former Minister of the composite Madras State, who was also formerly a Member of the Legislative Council, and Dr. Mahomed Usman, a Member of this House and an ex-Governor, both of whom passed away, full of years and honours and part of whose eminent careers was closely identified with this House. I have had the privilege and good fortune of close and intimate friendship with both of them for a long number of years. Sri A. B. Shetty was a personal friend who gave me unstinted co-operation in the discharge of my duties and Dr. Mahomed Usman was truly a friend, philosopher and guide to me. Their death is a grievous personal loss to me, as it is a great loss to this House and the country in general.

Sri A. B. Shetty was elected unopposed twice to the Montford Legislative Council, once in 1926 and again in 1930. He became Parliamentary Secretary to the Minister for Public Health in the first Congress Ministry of Madras State in 1937. Subsequently, he was elected to the Madras Legislative Assembly from Coondapur Rural Constituency, South Kanara District, and was made the Public Health Minister in the composite Madras State in 1947, which portfolio he held, as Members are aware, with very great and conspicuous distinction and ability till the reorganisation of States in 1956. On the reorganisation of States, he became a Minister of the Mysore State and retired from active politics in 1957. His services to the State as Minister for Public Health in charge of Medical and Public Health Departments are too well-known to the Members of this House to need any recapitulation on my part. He had such a profound and deep knowledge of both these subjects that an impression gained ground that he was a doctor. He endeared himself to one and all by his affability and friendliness. Particularly

2 CONDOLENCE RESOLUTIONS ON THE DEATH OF SRI A. B. SHETTY
AND DR. MAHOMED USMAN

[Mr. Chairman] [9th March 1960]

during question-hour, he was in his best, ever-ready to answer all questions and any number of supplementaries with full and complete information. He was held in very high esteem and his services were really valuable. We mourn his loss deeply.

Dr. Mahomed Usman was a unique personality in the public life of this State. Born at Madras in 1884 in a family of reputed Unani Doctors and graduated from the Madras Christian College, he entered the Madras Corporation as Councillor as early as 1918 and since then he had a long and unbroken spell of brilliant public career which was rich and varied. From the President of the Madras Corporation to the Membership of the Governor-General's Council, he held very many high offices both in the State and at the Centre and whichever office he held, he held with distinction. He was President of the Madras Corporation in 1924-25. He was Home Member of the Governor's Executive Council for nine long years and eventually became the first Indian Governor of Madras. He was appointed a Member of the Governor-General's Council in 1942 which office he held for four years.

His interests and activities were not entirely political. In the field of education he evinced keen interest. He was a Member of the Senate of the Madras University from 1921 and was Vice-Chancellor of the University from 1940 to 1942. He also evinced great interest in social work. He was President of the Madras Children's Aid Society and the Anjuman and was Chairman of the Madras Branch of the Red Cross Society. As Chairman of the Committee on Indigenous System of Medicine, he produced a very valuable report and the College of Integrated Medicine owes a great deal of its present position to Dr. Mahomed Usman. As the President of the Automobile Association of South India for about fourteen years since 1946, he helped the institution by his guidance and influence to grow from very small origin to a big institution that it is to-day with a membership of over 12,000 and a network of branches all over the Madras State, Andhra Pradesh, Mysore and Kerala States. Since its inception he was the Chairman of the Finance Committee of the Provincial Welfare Fund which collects and distributes funds to hospitals, orphanages and clinics to help the orphans, the sick and the needy. He was also on the Central Committee. In recognition of his meritorious services, the Madras University conferred on him the Honorary Degree of LL.D. in 1957 at the Centenary Convocation. He was nominated to the Madras Legislative Council in 1952 and again in 1954.

Though he held very high offices, he was simple in habits, devout and religious. He prayed six times a day. A cosmopolitan in outlook, he was kind-hearted and loyal to his friends. In his later days, he was looked upon as an elder statesman. The regularity of his attendance at all the meetings of the Council and his presence thereof each day from the commencement till the conclusion of the

CONDOLENCE RESOLUTIONS ON THE DEATH OF SRI A. B. SHETTY 3
AND DR. MAHOMED USMAN

9th March 1960] [Mr. Chairman]

business of the day bore testimony to his high sense of duty. He was always for God, Government and the Country. His death is a great loss to the country in general and this House in particular.

I now move the Condolence Resolutions :—

“ This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri A. B. Shetty, a former Minister of the composite Madras State and a former Member of the Legislative Council, and conveys its profound sympathy to the members of his bereaved family.”

“ This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Dr. Mahomed Usman, a Member of this House, and conveys its profound sympathy to the members of his bereaved family.”

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I rise to associate the Government with the sentiments of sorrow which you have expressed on the demise of two very distinguished sons of our State. Sri A. B. Shetty was a distinguished Minister. He radiated calmness, kindness and affability wherever he was. You have paid rightly, Sir, a tribute to his versatility and his ability to handle subjects which were not his own. Sri A. B. Shetty was so friendly to everybody that we regarded him as one of the brother-members in this Council as well as in the Assembly. He cultivated friends beyond the circle of his district, South Kanara, and developed a deep and abiding friendship with a number of people from other parts, particularly when we had the composite State of Madras. I associate the Government with the sentiments you have expressed.

In the demise of Dr. Mahomed Usman the country has lost an eminent elder statesman of deep wisdom, of vast experience and patriotism. He held offices which few politicians of India have held altogether. He was the Sheriff and the Mayor. He was the Vice-Chancellor and the Governor, and he was a Member of the Executive Council of the State as well as the Centre. His career has synchronised with the increasing association of the people of India with the administration of the country at that time. He fitted into every one of the opportunities that were offered to him in that process. By dint of his integrity and his extraordinary ability, he filled every one of the offices he was called upon to occupy with rare distinction and also earned a fund of goodwill from the people whom he had occasion to serve. Dr. Mahomed Usman also contributed a great deal in the post-Independence era to the communal harmony which fortunately prevails in our State. He felt that it was the duty of the Muslim community to work in close co-operation with the other people in the State as well as the country for the common betterment and advancement of the country as a whole. His own personal example and particularly, his moderation in the expression of views relating to very controversial

3-10
p.m.

CONDOLENCE RESOLUTIONS ON THE DEATH OF SRI A. B. SHETTY 5
AND DR. MAHOMED USMAN

4 CONDOLENCE RESOLUTIONS ON THE DEATH OF SRI A. B. SHETTY
AND DR. MAHOMED USMAN

[Sri R. Venkataraman] [9th March 1960]

matters earned for him the respect and regard of all the communities in this State. In the demise of Dr. Usman, this country has suffered a great loss. I do hope that his life would serve as a beacon light for the younger people to emulate. For, it was the shining example of the poetic line, 'the path of duty leads to glory'. May his soul rest in peace.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, I wish to associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House and by you, Sir, as Chairman of the Council.

Sir, it was my great privilege to have been intimately and closely associated with these two great people for a very long period. As you have rightly said, Mr. Shetty was one of the genial personalities who shared a certain amount of affection and regard with whatever person he moved. His cosmopolitan nature far outstripped any ideas of State or provincial borders. As Health Minister, I can say that he was exceedingly anxious to learn and to take ideas for the welfare of the medical profession and for the welfare of the people of the country. Many were the Committees that he constituted and I am sure you will remember that along with you, I had the honour and privilege of working on such committees. What was far more remarkable of Mr. Shetty was that he did not leave it to the committees themselves. He studied every one of the reports of those committees himself and was familiar with the great problems connected with medical education and health. As you have rightly described, people thought that he was a doctor and not infrequently many addressed him as 'Dr. Shetty'. Far from asking the senior members of the profession—though there were unrivalled seniors—he quite often asked the younger members of the profession and people who were striving to make progress, to come to his place and discuss with him what they considered were their problems and troubles. I do know that in that way many Assistant Surgeons and many honorary Surgeons called at his residence. In that way he was able to know what exactly was the nature of their problems and their difficulties. He was not doing it, I know, with a view to bypassing the seniors or the District Medical Officers; far from it. He would always communicate the views expressed by the junior members to the Director of Medical Services. I am mentioning this to stress that he had a remarkable capacity to appreciate what was needed for every section of the personnel dealing with medical education and health problems.

Sir, having attended some of the Health Ministers' conferences that were called from time to time, I know what great regard all the Health Ministers of the country had for Dr. Shetty (laughter). I am sorry, Mr. Shetty. In fact, it was so usual for me to address him many a time as 'Dr.' Shetty that I cannot forget it so easily (Laughter). As a matter of fact, I have heard the former Health

9th March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Minister of the Government of India, Rajkumari Amrit Kaur herself, a rare personality who had administered health matters with conspicuous ability, paying tributes to Mr. Shetty as one who was a most useful Health Minister in every way in the country. His reputation spread far and wide in the country. He was held in high esteem as a statesman and administrator of rare capacity. I am sure that the House on all sides will associate itself with the fine sentiments that you, Mr. Chairman, and the Hon. the Leader of the House have expressed.

As regards Dr. Mahomed Usman, I do not think there is any Member of this House—there could not possibly be any Member—who had known him longer than I knew him. We entered the Madras Christian College on the 8th January 1903 and when he joined what was formerly called the F.A. class, which later corresponded to the Intermediate class, Mahomed Usman was our Monitor for the two years that we were studying there. I can tell you now that at the end of the two years, when a 'good conduct prize' had to be given to the best student of the class, it was unanimously desired by all of us and we all voted that Dr. Usman should be given that prize. Later, he joined the Medical College and for over a couple of years, I had the privilege of having him as my college-mate. But, other circumstances prevented him from continuing the Medical course. Later, he joined his uncle who was one of the most reputed Unani Physicians of India, one who enjoyed a very wide practice and, at the same time, also enjoyed great respect from all communities. Little wonder it is that Dr. Usman was anxious to travel in the footsteps of his great uncle and make himself so admirably loved and respected by everybody.

Sir, as you have said, he had held many high positions, positions which in those days were considered extraordinarily difficult for any Indian to aspire for. Well, when he retired from those high positions and when membership of the Senate and Syndicate of the University was given to him, he who was a Chancellor once, did not hesitate to come and sit down as a Member of the Syndicate and do his work. Once again, it was my privilege to have been associated with him when he was on the Syndicate.

Lastly, when he was the Vice-Chancellor of the University—my colleague here and some others may know—he was an exemplary Vice-Chancellor in every sense of the word. It was when he left that position to become an Executive Councillor of the Government of India that I was asked to take up that responsible post. Let me let out a secret here. It was by the pressure of his strong advice which he was giving me from day to day, I thought I was able to accept that post. My memory is, therefore, crowded with many incidents and instances during this long career of his when he was associated with the public life of this country. As the Hon. the Leader of the House has so well stated, he was a person who

6 CONDOLENCE RESOLUTIONS ON THE DEATH OF SRI A. B. SHETTY
AND DR. MAHOMED USMAN

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [9th March 1960]
understood the feelings and views of all sections of the community, who took a cosmopolitan view of life, who cared only for justice and fair play and had a sense and spirit of public service in whatever task he undertook. Day after day, when we came here, we used to see in that last seat, with the goodwill of the three ladies, Dr. Usman sitting for long hours till the meeting concluded and giving us cheer. For more reasons than one, persons of his eminence cannot be easily forgotten. I do, therefore, desire wholeheartedly to associate myself with the sentiments that you, Mr. Chairman, and the Hon. the Leader of the House have expressed. As a mark of respect to the deceased, I am sure you will follow the usual procedure.

MR. CHAIRMAN: I now request the hon. Members to stand in silence for a few minutes in memory of the departed souls and pass the resolutions unanimously.

The Resolutions were passed *nem. con.*, all the Members standing in silence for a few minutes.

MR. CHAIRMAN: I now adjourn the House for the day as a mark of respect to the memory of Dr. Mahomed Usman, a Member of this House.

The House will meet again at 3 p.m. on Thursday, the 10th March 1960.

The House then adjourned.

II.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 144. Notification issued with G.O. Ms. No. 2913, Home, dated 15th October 1959, regarding amendment to rule 56 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

* 145. Notification issued with G.O. R. No. 745, Revenue, dated 6th November 1959, regarding exemption from liability to entertainments tax of the benefit film shows conducted in connexion with the Flag Day Celebrations in December 1959.

* 146. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3312, Home, dated 23rd November 1959, regarding amendments to rule 37 and Form 'A' of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

* 147. Notification issued with G.O. Ms. No. 3063, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th August 1959, regarding amendment to rule 54 of the Madras Plantations Labour Rules, 1955.

* 148. Notification issued with G.O. Ms. No. 4004, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 15th October 1959, regarding amendment to rule 7 of the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

9th March 1960]

* 149. Notification issued with G.O. Ms. No. 2867, Home, dated 12th October 1959, regarding amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

* 150. Notification issued with G.O. Ms. No. 4285, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th November 1959, regarding amendment to rule 35 of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959.

151. Notification issued with G.O. Ms. No. 2919, Home, dated 15th October 1959, regarding amendment to rule 296-A of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

152. Notification issued with G.O. Ms. No. 2629, Home, dated 15th September 1959, regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

153. Notification issued with G.O. Ms. No. 3422, Home, dated 2nd December 1959, regarding amendments to rules 294-D, 294-E and 294-G of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 154. Notification issued with G.O. Ms. No. 3655, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 18th September 1959, regarding amendment to rule 71 of the Madras Plantations Labour Rules, 1955.

† 155. Notification issued with G.O. Ms. No. 2018, Local Administration, dated 30th November 1959, regarding extension of term of office of the members of the Minjur panchayat, Chingleput district up to 31st January 1960.

† 156. Notification issued with G.O. Ms. No. 3712, Revenue, dated 11th December 1959, regarding amendment to rule 31 of the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955.

† 157. Notification issued with G.O. Ms. No. 3033, Public (General-M), dated 8th December 1959, regarding amendment to the Public Department notification S.R.O. No. A-415 of 1958, published at pages 150-164 of the Fort St. George Gazette, dated 22nd January 1958.

† 158. Notification issued with G.O. Ms. No. ALES, Home, dated 11th December 1959, regarding amendment to Form 'C' in the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

† 159. Balance Sheet of the Madras State Warehousing Corporation, Madras, as at 31st March 1959.

† 160. Notification issued with G.O. Ms. No. 969, Industries, Labour and Co-operation, dated 4th March 1959, regarding amendment to rule 15 of the Madras State Warehousing Corporation Rules, 1958.

[9th March 1960

‡ 161. Notification issued with G.O. Ms. No. 2015, Local Administration, dated 30th November 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Idagacottai Panchayat, Madurai district, up to 31st January 1960.

‡ 162. Notification issued with G.O. Ms. No. 2019, Local Administration, dated 30th November 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Mannampandal panchayat, Thanjavur district, up to 31st January 1960.

‡ 163. Notification issued with G.O. Ms. No. 8705, Home, dated 29th December 1959, regarding amendment to rule 6 of the Madras Rectified Spirit Rules, 1950.

‡ 164. Notification issued with G.O. Ms. No. 2020, Local Administration, dated 30th November 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Achankuttapatti and Kuppanur panchayats in Salem district up to 31st January 1960.

§ 165. Notification issued with G.O. Ms. No. 3853, Industries, Labour and Co-operation, dated 3rd October 1959, regarding amendments to rule 5 and Form 'F' of the Madras Pawn-brokers Rules, 1944.

166. Notification issued with G.O. Ms. No. 2305, Home, dated 11th August 1959, regarding exemption from the payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), of the 1956 Willys Jeep Station Wagon belonging to the Co-operative for American Remittances to Everywhere Inc., Madras, so long as it is used for purposes of the said Co-operative for American Remittances.

|| 167 to 245. Notifications issued by the Regional Inspectors of Municipal Councils and Local Boards relating to the division of wards, etc., of various panchayats in Tiruchirappalli, Tanjore, North Arcot, Coimbatore, South Arcot, Ramanathapuram, Chingleput, Madurai and Salem districts.

|| 246. Notification issued by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards declaring the extension of provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, to the area of Odayakulam Panchayat in Pollachi taluk of Coimbatore district.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 22nd January 1960.

† Sent by post to all M.L.Cs. on 2nd February 1960.

‡ Sent by post to all M.L.Cs. on 10th February 1960.

§ Sent by post to all M.L.Cs. on 18th February 1960.

|| Sent by post to all M.L.Cs. on 24th February 1960.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Thursday, the 10th March 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHEKIAN) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI HARISARVOTHAMA RAO, A MEMBER OF THE OLD LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House the death of Sri Harisarvothama Rao, a former Member of the old Legislative Council, on the 29th February 1960 at Madras. He was an elected Member of the old Legislative Council from Kurnool Rural Constituency, from December 1926 to April 1930. He was a social worker and was connected with the campaign for the promotion of adult education and the library movement, besides being a co-operator. We express our sincere sorrow at his demise which I shall convey to the members of the bereaved family.

I now request hon. Members to stand in silence for a few minutes as a mark of respect to the deceased.

Accordingly, the Members stood in silence for two minutes.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Block Advisory Meetings

* 76 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether it is a fact that the Government have issued instructions to the Collectors of the districts to convene Block Advisory meetings once in two months in each Block of the district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): According to the earlier orders, the Block Development Committees were required to meet once in two months or more often, if necessary. Orders have recently been issued for the constitution with effect from 1st January 1960 of Block Advisory Committees on an *ad hoc* basis with the Presidents of the Panchayats in the Blocks as non-official members. These *ad hoc* Committees are required to meet periodically so that not more than four months should elapse between two successive meetings of any Committee.

[10th March 1960]

Aluminium Plant at Salem

* 77 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased—

(a) to place on the table of the House, with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 49, dated 14th September 1959, a copy of the report received by the Government from the Italian Experts on the possibility of starting an aluminium plant at Salem; and

(b) to state the action taken to implement the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The report of the Italian Experts on the Salem Aluminium Plant is treated as confidential.

(b) Formalities such as applying for a licence under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951, to set up the plant have been gone through.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தத் தொழில் எவ்வளவு நாட்களில் நம் இராச்சியத்தில் ஏற்படுத்தக் கூடும் என்று சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எவ்வளவு சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த முடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கிறோம்.

SRI V. V. RAMASWAMI: நம் இராச்சியத்தில் கிடைக்கும் பாக்கைட்டின் தரம் அவ்வளவு போதாது என்று ஜியாலஜிஸ்டின் அபிப்பிராயம் இருந்ததே, அது சம்பந்தமாக இடாலியன் எக்ஸ்பர்ட், அதன் தரம் என்ன என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்களா? அது சம்பந்தமாகத் தயக்கமில்லாமல், காரியங்கள் நடைபெறுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்பொழுது இடாலியன் நிபுணர்கள் பரிசீலனை செய்து, தரம் சரியாக இருக்கிறது என்றும், அதை உபயோகிக்க முடியும் என்றும், ஓரளவு அதை உயர்த்த முடியும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையொட்டி இப்பொழுது முயற்சி எடுத்து வருகிறோம்.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தத் தொழில் ஏற்படுத்துவதற்குத் தனியார் துறையிலிருந்து யாராவது முன் வந்தார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தனியார் துறையில் தான் இது நடத்தப்படும்.

Commercial Education

* 78 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to constitute a Board of Commercial Education in the State and, if so, the stage at which the matter now stands;

[10th March 1960]

(b) the general principles governing the selection of Chief Examiner, Examiners, Assistant Examiners and Dictators for Public Examinations in Shorthand and Typewriting;

(c) the examination fees prescribed for the various grades in Shorthand and Typewriting and whether candidates belonging to Scheduled Castes and Backward Classes are exempted from examination fees in this regard;

(d) the steps taken by the Government to remedy the dearth of stenographers and typists;

(e) whether any Government grant or subsidy is given to the Commercial Institutes in the State; and

(f) whether the educational concessions provided by Government for Scheduled Castes and Backward Classes apply to trainees in the Commercial Institutes and whether the latter are compensated by the Government for the loss of the fee income as in all educational institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) The general principles governing the selection of Chief Examiners, etc., for Public Examinations in Shorthand and Typewriting are confidential and it will not be in the public interest to divulge them.

(c) The following is the scale of examination fees prescribed:—

	RS.
Shorthand and Typewriting (English and Tamil)—	
Lower Grade	8
Higher Grade	14
Shorthand (English) 150 words Test ...	17
Shorthand (English) 180 words Test ...	20
Shorthand (English) 200 words Test ...	22
Typewriting (English) High Speed Test ...	15

The candidates belonging to the Scheduled Castes and Backward Classes are not exempted from payment of fees in respect of the Government Technical Examinations.

(d) There seems to be no noticeable dearth of Stenographers and Typists in English. Suitable measures have been taken by the Government to train the requisite number of Typists in Tamil Typewriting.

(e) & (f) The Pudupet School of Commerce, Madras, is the only Commercial Institute in the State recognized by the Director of Public Instruction, Madras, and is eligible for aid from the State funds. The school is entitled to claim compensation for the fee income forgone, if any, on account of grant of fee concession under rule 92 of the Madras Educational Rules.

SRI T. PURUSHOTHAM: With reference to the answer to clause (a), may I ask whether the Government will examine the possible advantages of having a separate Board of Commercial Education to regulate the progressive development of commercial courses on modern lines?

[10th March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think a Board will be necessary at this juncture.

SRI T. PURUSHOTHAM : With reference to the answer to clause (b), may I know the class of persons from among whom the Examiners and Assistant Examiners are generally chosen? Are they all Government servants or are outsiders also chosen for these places?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us with regard to high-speed tests whether they ensure that sufficiently proficient Examiners are selected, i.e., people with sufficient training to set papers for high-speed tests and to conduct high-speed tests?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : So far, I have not heard any complaint about the selection of these Examiners.

SRI T. PURUSHOTHAM : With reference to the answer to clause (c), will the Government consider the question of grant of exemption from payment of examination fees to members of Scheduled Castes, even if it be by adjustment of the same out of the Harijan Welfare Fund?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as payment of fees is concerned, there is no exemption. I suppose it is open to them to apply to the Harijan Welfare Department to get such assistance as is available.

SRI T. PURUSHOTHAM : With reference to the answer to clause (e), will the Hon. Minister tell us why aid is given to only one particular school, viz., the Pudupet School of Commerce, and not to other private institutions of the kind?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am informed that the question of rendering help to private institutes to train Government English typists in Tamil typewriting is under the consideration of the Government.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister assure us that the concessions now granted to the Pudupet School will be extended to all private commercial institutes which are approved by the Education Department for sending up candidates for the Government Technical Examinations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I see that even the Pudupet School does not find it necessary to get Government assistance because it is working at a profit. And I am sure it is the same case with other private institutes also and that is why perhaps they have not approached the Government for aid.

[10th March 1960]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : At least to give some reply to the hon. Member Mr. Purushotham, may I put a supplementary question? (Laughter.) The Hon. Minister has said in reply to clause (b) that in public interest he cannot divulge certain things. Can he divulge at least such things as are not against public interest?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am unable to follow the question.

Aided Secondary Schools

* 79 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of appeals received by the Director of Public Instruction, Madras, from Managements of Aided Secondary Schools in the State requesting for reconsideration of concessions withheld in Audit in 1956-57; and

(b) the orders passed thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Sir, the particulars are not available. The time and labour involved in compiling the particulars will not be commensurate with the results to be achieved.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it true that during audit on account of technical flaw in income certificates these concessions were withheld in respect of certain Managements?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information. If the hon. Member has got any grievance, he may make representations.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any Audit Code for the guidance of Aided Secondary Managements compiled by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, there is.

Criminal Procedure Code.

* 80 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of persons arrested under section 42, Criminal Procedure Code, during the year 1959-60 in the City of Madras;

(b) the number convicted; and

(c) the number acquitted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Nil.

(b) Does not arise.

(c) Does not arise.

[10th March 1960]

Re-employment of the Director of Public Health

* 81 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Director of Public Health, Madras, has been re-employed after retirement and, if so, the reasons therefor; and

(b) whether it is a fact that the previous Dean of the Madras Medical College and General Hospital has retired from service, and if so, why he was not re-employed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) In the exigencies of Public Service, Dr. N. Parthasarathy has been re-employed as Director of Public Health for one year from 14th September 1959, the date of his retirement.

(b) Yes, Sir. Again, in the exigencies of Public Service, it was not warranted that the officer should be re-employed.

DR. A. SREENIVASAN: May I know what 'exigencies of Public Service, means, as this phrase can cover a multitude of sins of omission and commission?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: To give one example, the gentleman referred to in clause (b) did not possess post-graduate qualifications. As such, he could not serve on the Board of Studies and some other official had to take his place.

DR. A. SREENIVASAN: Did the Government consider the suitability of the appointment of the previous Dean of the Madras Medical College to that post? At the time of his appointment, were the Government unaware of the deficiencies? Did reason dawn upon them subsequently on account of some engineering?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I thought it was 'Medical'. (Laughter).

DR. A. SREENIVASAN: It has been engineered.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sometimes, certain things are not quite patent on the surface. It was not known then and as immediate arrangements had to be made, he was appointed.

3-10 P.M. DR. A. SREENIVASAN: Is it not a fact, Sir, that the Dean does not take part in teaching and that, therefore, the question of post-graduate qualification does not arise? He is only a glorified 'Gumastha' as far as administrative matters are concerned.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Whether glorified or not, it is for the hon. Member to think as he likes. Here there is no question of teaching and he is on the Board of Studies as any other member of the Committee.

[10th March 1960]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Is not the Hon. the Minister for Health aware that these questions are decided by the University with reference to the general policy matters and that it is the University that decides what qualification should be possessed by the Deans and Professors?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I think so, Sir. (Laughter) I do not follow the exact implications of the question put and I cannot answer straightway.

DR. A. SREENIVASAN: Only one question in respect of the post of the Director of Public Health. What are the qualifications of the Director of Public Health and the qualifications of his assistants?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Qualifications are those that are required for performing the service, namely, that of the Director of Public Health and that is he must be an M.B.B.S with training in looking after public health services.

DR. A. SREENIVASAN: Leaving the ludicrous part of it aside, I would like to know whether his assistants are better qualified academically and the Director of Public Health has had no experience in the executive line while his Assistants have that.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The ludicrous part of it comes from that side and not from here. (Laughter.)

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know what are the qualifications of those who serve immediately under the Director of Public Health? Are they not competent to take the place of the Director of Public Health?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir, they can.

Rural Housing Scheme

* 82 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether any Rural Housing Scheme has been undertaken by the Government during the Second Five-Year Plan;

(b) if so, the number of villages covered by this scheme;

(c) the amount, if any, allotted by the Central Government on this behalf; and

(d) whether any amount has been left unspent and, if so, he reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir. The Village Housing Projects Scheme is implemented in selected villages in certain Community Development/National Extension Service Block areas.

[10th March 1960]

(b) Till now 108 villages have been selected. Socio-Economic and Physical-Engineering Surveys have been completed in 124 and 81 villages, respectively, and Master Plans have been prepared for 67 villages. Loans have been actually sanctioned in 10 villages.

(c) A sum of Rs. 70 lakhs has been allotted by the Government of India for the Second Plan period.

(d) The allotment could not be utilized to any appreciable extent for the following reasons :—

The Scheme was formulated by the Government of India in October, 1957. Before it could be implemented, certain preliminaries like the setting up of Rural Housing Cell, framing of detailed rules, selection and survey of villages, drawing up of master plans, standard designs and specifications for houses had to be completed. Further, the implementation of the scheme depends mainly on the response and co-operation of the villagers. The scheme is not popular among the villagers as the maximum amount of assistance (50 per cent of the cost of construction subject to a ceiling of Rs. 1,500 per house) is too low, when compared to the 80 per cent assistance subject to a maximum of Rs. 5,000 available under the State Co-operative Housing Scheme. The Scheme does not also provide assistance for improvement of houses. In these circumstances, no loans could be sanctioned in 1957-58 and 1958-59. In the current year loans amounting to Rs. 77,250 have been sanctioned up to 16th November 1959.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : While appreciating the very long reply given by the Hon. Minister cataloguing all the reasons for not putting through the schemes, may I know whether it is not a fact that out of Rs. 70 lakhs allotted to us not even Rs. 1 or 2 lakhs have been spent on the schemes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it does not mean that we have lost all that money. We have spent the amount allotted under other housing schemes. I may inform the hon. Member that those schemes are not attractive to the Madras State because our own State Housing Schemes under the Co-operative Department are more attractive to the villagers. For instance, a villager can get 80 per cent of the value of the house and up to a maximum of Rs. 5,000 from the co-operative societies. Therefore, he does not naturally go and borrow only 50 per cent under the Rural Housing Scheme.

SRI K. T. KOSALRAM : On a point of order, Sir. The question has been addressed to the Hon. the Minister for Electricity and he is also present in the House but the answer to the question is given by the Hon. the Minister for Industries.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Because the Minister for Industries was away at the United Nations, the question was addressed to the Electricity Minister.

[10th March 1960]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Could not the difficulties enumerated have been anticipated by the Government before formulating the schemes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The only thing is that the difficulties should have been anticipated by the Government of India. The scheme has been formulated by the Government of India on an all-India pattern but there are some States which are ahead of others and offer better facilities than what are offered under the scheme of the Government of India.

Development Blocks

* 83 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to form Development Blocks in coastal areas primarily for the welfare of the fishermen; and

(b) if so, the places where the blocks are proposed to be opened?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Minister for Local Administration) : (a) A proposal for the formation of coastal blocks in the districts of Kanyakumari, Ramanathapuram and Tanjore for the development of coastal villages was considered by the Government and it was dropped in view of the practical difficulties involved.

(b) Does not arise.

SRI K. T. KOSALAM : What is the practical difficulty, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The State has been delimited into so many blocks under the Community Development and National Extension Service Schemes. This runs counter to that pattern. That is the difficulty.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : செங்கல்பட்டு, தென் னாற்காடு மாவட்டங்களில் உள்ள கடற்கரையோரப் பகுதிகளிலும் பல குப்பங்கள் மிகப் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதனால், அங்கும் இம்முறையைப் பயன்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கெல்லாம் வட்டார அபிவிருத்தித் திட்டம் நடைபெறுகிறது. அந்தமாதிரி இடங்களில் மீனவருக்கென்று ஒரு வட்டாரமாகப் பிரிக்க முடியாது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that at a meeting of the Business Advisory Committee of the Council held at 3-30 p.m. on the 9th March 1960, it has been decided that the

[Mr. Chairman] [10th March 1960]

general discussion on the Budget for the year 1960-61 shall take place for 5 days on the 18th, 21st, 22nd, 23rd and 24th March 1960.

The Council will meet from 3 p.m. to 6 p.m. daily and at 10 a.m. on the last three days, if necessary. The further programme of business will be decided later.

(2) NOMINATION OF MEMBERS TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE AND THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that under rule 164 (1) and rule 173 (1) respectively of the Madras Council Rules, I have nominated the following members to be the members of the Business Advisory Committee and the Committee on Government Assurances of the Council for one year with effect from 15th March 1960 :—

Business Advisory Committee

1. Hon. Chairman (Chairman).
2. The Hon. Sri R. Venkataraman.
3. Sri V. S. Balasundaram.
4. Srimathi Jothi Vencatachellum.
5. Sri V. K. Palaniswamy Gounder.
6. Sri K. Balasubramanya Ayyar.
7. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
8. Sri Mohamed Raza Khan.
- 9 Sri L. S. Karayalar.

Committee on Government Assurances

1. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
2. Sri S. P. Sivasubramanya Nadar.
3. Sri V. M. Surendram.
4. Sri M. Patanjali Sastri.
5. Sri K. Balasubramanya Ayyar.

Under rule 174 (1), I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee on Government Assurances.

IV.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That, with reference to rule 154 of the Madras Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine Members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1960-61.”

ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

10th March 1960]

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That, with reference to rule 154 of the Madras Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine Members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1960-61.”

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that, in accordance with Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of nine members to the Committee of Privileges for the financial year 1960-61 :—

Time and date for the receipt of nominations. Till 5 p.m. on 18th March 1960.

Time and date for the scrutiny of nominations. 12 Noon on 21st March 1960.

Time and date for the withdrawal of nominations. 4 p.m. on 21st March 1960.

Poll, if necessary. — Between 11 a.m. and 1 p.m. on 24th March 1960.

Nomination forms can be had from the Secretary to the Council.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That, with reference to rule 171 of the Madras Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six Members to be members of the House Committee for the financial year 1960-61.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That, with reference to rule 171 of the Madras Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six Members to be members of the House Committee for the financial year 1960-61.”

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that, in accordance with Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for

[Mr. Chairman] [10th March 1960]

election of six members to the House Committee for the financial year 1960-61 :—

Time and date for the receipt of nominations. 5 p.m. on 18th March 1960.

Time and date for the scrutiny of nominations. 1 p.m. on 21st March 1960.

Time and date for the withdrawal of nominations. 5 p.m. on 21st March 1960.

Poll, if necessary Between 11 a.m. and 1 p.m. on 24th March 1960.

Nomination forms can be had from the Secretary to the Council.

V.—BUDGET FOR THE YEAR 1960-61.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I have the honour to present to this House the Budget Estimates for the year 1960-61 and the Revised Estimates for the current year. Copies of the Budget Speech * of the Finance Minister are with hon. Members and I shall only refer to the broad features.

The Budget as now framed is reasonably well-balanced. While presenting the Budget for the current year, we had indicated that the anticipated revenue surplus of Rs. 139 lakhs would be completely wiped off by the increase in dearness allowances of Rs. 5 sanctioned from 1st January 1959. The revised estimates for the current year, however, reveal a slightly more hopeful prospect and show a revenue surplus of Rs. 58 lakhs. The Budget Estimates for 1960-61 anticipate a deficit of Rs. 34 lakhs. But in a Revenue Budget of the order of Rs. 81 crores, this deficit is not very significant. We have not, therefore, proposed any additional taxation, a fact, which I am sure, will be received with satisfaction by all sections of this House. (Hear, hear). I may, however, mention a few disturbing thoughts. We have made only a token provision towards the grants due to Panchayats and Panchayat Unions which are now being constituted under the new Act. The statutory grants due to these local bodies when the State is fully covered, may amount to Rs. 5 or 6 crores. A portion of that outlay is already being covered by the existing educational and road development grants. But the balance to be made up will be substantial when all the 360 Panchayat Unions are constituted. Seventy-five Panchayat Unions will be formed during the coming year and provision will have to be made in due course for the grants due to these institutions. The Report of the State Pay Commission is expected very soon and this may lead to very considerable recurring additional outlay. It is not, therefore, unlikely that the Revised Estimates for 1960-61 will show a very large deficit.

* Printed as Appendix on pages 27-143 infra.

10th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

The Revenue outlay has been steadily increasing from Rs. 68.4 crores in 1958-59 to Rs. 77.7 crores in 1959-60 and Rs. 81.2 crores in 1960-61. And yet we have managed to balance the Budget without any additional taxation during the last two years. This was possible because the yields from the various commodity taxes such as General Sales Tax, the Central Sales Tax, Motor Vehicles Tax, Motor Spirits Tax, Entertainment Tax and the State's Share of Income-tax, are all showing improvement. This welcome trend may, to some extent, be due to the general rise in prices, but it largely reflects the measure of growth in the economy of the State as a result of the various development schemes we are implementing. It has been the aim of the Government to raise revenues without undue hardship and annoyance to the tax-payer and the House would have noted with satisfaction the concessions announced by the Finance Minister this morning in the working of the New Madras Sales Tax Act.

Out of the Revenue outlay of Rs. 81.2 crores proposed for 1960-61, Rs. 48.5 crores are on welfare and development schemes, such as Education (Rs. 15.5 crores), Medical and Public Health (Rs. 6.9 crores), Agriculture and allied services (Rs. 4.9 crores), Community Development Programme (Rs. 3.3 crores), Industries (Rs. 4.9 crores), Harijan Uplift (Rs. 2.9 crores) and Co-operation (Rs. 1.9 crores). The rapid increase in the revenue budget in recent years has been almost entirely on these ameliorative items. Taking the Education Budget, for example, we may note that the expenditure has gone up from Rs. 10.3 crores in 1956-57 to Rs. 15.5 crores in 1960-61. We have enrolled about 6 lakhs more of children in schools during these five years. We have also introduced the mid-day meal scheme in schools at a cost of about Rs. 80 lakhs in 1960-61 to feed about 10 lakhs of poor children and with this inducement, the task of providing full coverage for the age group 6-11 in the Third Plan may not present insuperable difficulties. We have stepped up food production by about 9 lakhs tons during the Plan period and achieved a measure of self-sufficiency in a year of normal seasonal conditions. Turning to the co-operative side, the rural credit scheme now extends to all the villagers of the State covering 50 per cent of the population and providing Rs. 22.5 crores of credit, as against 49 per cent of the villages and 21 per cent of the population and Rs. 6 crores of credit in 1956-57. Similarly we are spending Rs. 137 lakhs on new roads and bridges in 1960-61 as against Rs. 69 lakhs in 1956-57. We have doubled the power generation from 2,56,000 k.w.s. in 1956-57 to 571,000 k.w.s. in 1960-61 and the new block of power has all been absorbed in expanding existing industries and starting new ones. About 10,000 out of the 18,000 villages in the State will be deriving the benefit of electricity at the end of 1960-61 as against 4,000 villages at the commencement of the Second Plan. Critics of the Government may do well to pause and reflect over the statistics of physical achievement detailed by the Finance Minister in his speech, before levelling the conventional criticism of extravagance in public expenditure.

[Sri R. Venkataraman] [10th March 1960]

The Budget for 1960-61 is significant because it is the final one for the Second Five-Year Plan and would enable us to assess the measure of fulfilment of the Plan. The Finance Minister has explained the details of the various schemes and the measure of achievement on each of them. He has also pointed out that as against an original financial target of Rs. 152 crores, the actual performance is expected to be Rs. 181 crores. Practically all the physical targets set in the Plan have been reached. Some of them have been materially exceeded. A broad break-up of the total outlay of Rs. 181 crores is Rs. 77 crores or 43 per cent on Power, Rs. 32 crores or 17 per cent on Agriculture and Community Development, Rs. 15 crores or 8 per cent on Irrigation, Rs. 18 crores or 7 per cent on Industries, Rs. 5 crores or 3 per cent on Communications and the balance of Rs. 39 crores or 22 per cent on Social Services such as Education, Health, Welfare of Backward Classes, etc. The broad objectives as revealed by this pattern of outlay are to build up a stable agricultural base and to develop the power resources and thereby prepare the ground for a programme of rapid industrialisation. Of the total outlay of Rs. 181 crores, the large bulk amounting to Rs. 115 crores or 64 per cent will be on lasting capital assets of a productive nature, Rs. 19 crores or 11 per cent will be on loans mainly to local boards and other public bodies for urban water-supply and housing schemes which are again works of a lasting nature and the balance of Rs. 47 crores or 25 per cent only on current expenditure on welfare services. Hon. Members may note that this pattern of outlay is as it ought to be, because in an under-developed economy, the main effort should be concentrated on building up capital assets which go to improve the general standard of living of the people.

It is in the light of the experience gained during the Second Plan that we have to frame the Third Plan. The main problem of this State is the growing population and the consequent heavy pressure on land. On the 1951 Census, the density of the population of the State is about 600 per square mile against the All-India average of 312 per square mile. Compared with other States, agriculture is fairly well-developed, which means that the scope for further development is less than in other States. Therefore, if the national wealth of the State should increase by about 5 per cent annually, in keeping with the rest of India, a very substantial effort should be made towards industrialisation. But here we are faced with the problem of shortage of mineral resources and more particularly of coal. The Neyveli lignite seems to provide a measure of hope and, therefore, in projecting our thoughts on the Third Plan we should assign high priority to a steel plant of modest size based on Neyveli lignite and the Salem iron ore. The industrial development that has so far taken place in the State is the reward of an earlier enterprise on the development of hydro-electric resources. We have done fairly well on the power programme in the Second Plan, but all the power so far generated has been almost completely used up. We should now plan for doubling the present capacity during the Third Plan with special

10th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

emphasis on thermal generation in order to correct the imbalance of our Power Grid which is at present heavily dependent on seasonal irrigation discharges.

We have made appreciable progress on technical education during the current Plan. The rapid economic recovery of countries like Japan and Germany after the ravages of the last War, has clearly indicated that the availability of technical skill is the major enabling factor towards rapid industrialisation. We should, therefore, redouble our efforts on technical education with special emphasis on training craftsmen in established industries to meet the growing needs of new industries. Large-scale industrial growth, covering a wide variety of engineering and consumer goods well-dispersed in the countryside, will be possible only if we endeavour to generate the necessary climate in the State. The laying out of industrial colonies with adequate transport, water and power facilities, the provision of common-servicing and repair facilities and the strengthening of the agencies for the supply of risk-capital and cheap credit, should all receive high priority in the new Plan. The new industrial development will increase the demand for fuel oil which has now to be transported over long distances and, therefore, we should explore the possibilities of tapping the oil the occurrence of which is now reported to be a possibility in the Cauvery basin. While engaged in these tasks, we should continue our efforts on the agricultural front, because larger agricultural production is the most essential requirement in building up the economy of an under-developed country. For a measurable time in the future, industrial development is likely to be around urban pockets and the general standard of living of the large bulk of the rural folk can be raised only by improving the productivity of land. All these matters are now being considered by a Committee of the Legislature and let us hope that they will soon be able to frame a practical Plan.

The accelerated pace of capital outlay in recent years has naturally increased the public debt of the State which now stands at about Rs. 170 crores. But neither the size of the public debt nor the amount required annually for servicing the debt should disturb us unduly, for the borrowed moneys have been invested wisely by productive assets. We have invested Rs. 103 crores on Power Projects and Rs. 51 crores on Irrigation Projects. We have also lent about Rs. 42 crores to cultivators and local bodies and other public corporations. The book value of all the assets including investments, buildings and other miscellaneous assets comes to Rs. 230 crores which is substantially in excess of the public debt. The Madras Government, therefore, continues to be as good an investment as ever before. Prudence and patriotism should alike move the investing public to continue to lend the Government their support.

With these few words, Sir, I commend the Budget for 1960-61 for the consideration of the House. (Cheers.)

[10th March 1960]

VI.—PRESENTATION OF THE SEVENTH REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

2-30 p.m. DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, I beg to present to the House the Seventh Report of the Committee on Government Assurances. Hon. Members have been supplied with a copy of this Report and there is very little for me to add except to draw or invite their attention to paragraphs 8 and 9 of the Report. In paragraph 8, the Committee took a little serious note that in the replies that were given by Secretaries of Departments and Departments in general, it was added that the replies might be treated as concluding the whole of the assurances given. The Committee felt that it was not for the Secretariat to decide whether an assurance was fulfilled, and that if it were so, there was no necessity for a Committee on Assurances to sit and consider this question. The Committee, therefore, resolved to observe that in future it might be left to the Committee to conclude whether an assurance had been fully implemented or not.

The other thing to which I would like to invite the attention of the House—I hope such an invitation would not be necessary in future—is paragraph 9 of the Report. There are still a large number of assurances in respect of which no replies have been received. Some of the assurances date as far back as 1955-56 and hon. Members will easily realize that there is no object in giving any assurances if the implementation of those assurances is to be deferred. Since the persons who gave the assurances may or may not be sitting on the Treasury Bench, once again the Committee have thought it proper to suggest that the implementation of the assurances must be a matter of some concern to the departments concerned. Even though final implementation may not be possible, at least an interim reply ought to be given so that the Committee may know exactly at what stage the assurances stand. With these remarks, I beg to present the Report to this House.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Friday, the 18th March 1960.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 247. Notification issued with G.O. No. 2182, Rural Development and Local Administration, dated 29th December 1959, appointing 1st January 1960 as the date on which all the provisions of the Madras Panchayats Act, 1958, shall come into force in the areas of the State of Madras except the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

* 248 to 254. Notifications issued with G.O. No. 41, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, G.O. No. 46, Rural Development and Local Administration,

10th March 1960]

dated 11th January 1960, G.O. No. 42, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, G.O. No. 48, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, G.O. No. 45, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, G.O. No. 50, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960 and G.O. No. 53, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, relating to the constitution of Panchayat Unions in the North Vellore, East Coimbatore, South Vellore, North Madurai, Chingleput, Nilgiris and North Salem Development districts respectively.

* 255 to 258. Notifications issued with G.O. No. 54, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, G.O. No. 55, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, G.O. No. 56, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, and G.O. No. 57, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, relating to the constitution of Panchayat Unions in the South Salem, East Thanjavur, West Thanjavur and North Tiruchirappalli Development districts respectively.

† 259. Notification issued with G.O. Ms. No. 4303, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 6th November 1959, relating to the amendment of rule XIV (2) of the rules made under the Madras Co-operative Societies Act, 1932.

† 260. Notification issued with G.O. No. 2192, Rural Development and Local Administration, dated 30th December 1959, regarding extension of term of office of the members of the Othakadai Panchayat, Madurai district, up to 29th February 1960.

† 261. Notification issued with G.O. No. 2083, Rural Development and Local Administration, dated 10th December 1959, regarding amendment to the rules relating to the choosing by Presidents of Panchayats of a member to the District Development Councils.

† 262 and 263. Notifications issued with G.O. No. 43, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, and G.O. No. 58, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, relating to the constitution of Panchayat Unions in the North Cuddalore and South Tiruchirappalli Development districts respectively.

† 264. Notification issued with G.O. No. 70, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, regarding withdrawal of powers of Government from the Inspector of Local Boards and Municipal Councils and delegation to Collectors under the Madras Village Panchayats Act, 1950.

† 265. Notification issued with G.O. No. 75, Rural Development and Local Administration, dated 12th January 1960, regarding appointment of the Development Commissioner, Additional Development Commissioner and the Collector of the district concerned as Inspector to exercise the powers and perform duties of the Inspector in respect of the matters referred to in the Annexure to the Order.

[10th March 1960]

‡ 266. Notification issued with G.O. No. 72, Rural Development and Local Administration, dated 12th January 1960, regarding reconstitution of Advisory Committees appointed to advise Special Officers of District Boards.

‡ 267. Notification issued with G.O. No. 59, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, relating to the constitution of Panchayat Unions in the North Tirunelveli Development district.

§ 268 to 271. Notifications issued with G.O. No. 47, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, G.O. No. 51, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, G.O. No. 60, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, and G.O. No. 52, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960, relating to the constitution of Panchayat Unions in the West Coimbatore, East Ramanathapuram, South Tirunelveli and West Ramanathapuram Development districts respectively.

§ 272. Notification issued with G.O. Ms. No. 3806, Revenue, dated 17th December 1959, regarding amendments to rule 7 of the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939.

16th March 1960]

அரசாங்கம்.

[Vide Item V on page 20 supra.]

1960-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 10-ம் தேதி,
சென்னைச் சட்ட சபையில் நிதி அமைச்சர்
திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் உரை.

சம்பந்த நிலைவர் அவர்களே,

1960-61-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையை இச் சபைக்கு அளிக்க முன்வந்துள்ளேன். அத்துடன் 1958-59-ம் ஆண்டின் முடிக்கப்பெற்ற வரவு-செலவுக் கணக்கும் 1959-60-ம் ஆண்டின் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1958-59-ன் திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி ரூ. 2.65 லட்சம் உபரி ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் முடிவுற்ற கணக்குப்படி ரூ. 1.60 லட்சம்தான் உபரி நின்றிருக்கிறது. நடைமுறை ஆண்டின் மதிப்பீடுகளின்படி உபரி ரூ. 1.39 லட்சம் ஏற்படலாம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருந்தது. அதற்குப் பதிலாகத் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளின்படி ரூ. 58 லட்சம்தான் உபரி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1960-61-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத் தீர்ப்படி ரூ. 34 லட்சம் துண்டு விழுகிறது. சம்பளக் கமிஷன் செய்யவிருக்கும் சிபார்சுகளை ஒட்டி ஏற்படவிருக்கும் செலவுத் தொகைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் இன்னும் அதிகமான துண்டு விழும். இருப்பினும் இவ்வாண்டும் புதிய வரி எதுவுமின்றியே வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1960-61-ம் ஆண்டுடன் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலம் முடிவடைகிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம் தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் நாம் ஏற்றுக்கொண்ட பல்வேறு பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் எந்த அளவிற்கு வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்பதை அளவிடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இரண்டாவது திட்ட விவரங்கள் சிலவற்றை இச்சபை முன் வைப்பது அவசியமெனக் கருதுகிறேன்.

2. விவசாய வளர்ச்சிதான் பொருளாதார வளர்ச்சியின் விளைவு. அடித்தளம். விவசாய உற்பத்தி பெருகுவதன் மூலமே சமூக தொழில் வளர்ச்சியும் ஏற்பட முடியும். அத்துடன் பெரும் பான்மையான மக்கள் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், விவசாயவளம் பெருகினால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வழி ஏற்படும். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயத் துறைக்கு முதலிடம் கொடுத்து விவசாயப் பொருள்கள் உற்பத்தியைப் பெரும் அளவில் அதிகரிக்கத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.

* Sent by post to all M.L.As. on 28th February 1960.
† Sent by post to all M.L.As. on 29th February 1960.
‡ Sent by post to all M.L.As. on 1st March 1960.
§ Sent by post to all M.L.As. on 2nd March 1960.

[10th March 1960]

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 12.79 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி ஏற்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருந்தோம். இந்த இலக்கை அடைவதற்குக் கீழே விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு அபிவிருத்திப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது:—

(1) பெரிய நீர்ப்பாசனங்கள், (2) சிறிய நீர்ப்பாசனங்கள், (3) நில அபிவிருத்தி முறைகள், (4) உரங்கள், உயர்தர வித்துக்கள், (5) முற்போக்கான விவசாய முறைகள். இந்த இலக்குகளை நாம் எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றியுள்ளோம் என்பதை கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து அறியலாம்:—

	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	முதல் நான்கு வருடங்களைக் கலந்து உற்பத்தி (லட்சம் டன்)
அரிசி ..	29.55	31.96	32.36	32.98	34.19	4.64
புன்செய் தானியங்கள்.	14.66	14.83	15.27	15.35	15.70	1.04
மொத்தம் உணவு தானியங்கள்.	44.21	46.79	47.63	48.33	49.89	5.68
						(அதாவது கமார் 6 லட்சம்)

இதைப் பார்க்கும்பொழுது முதல் நான்கு வருடங்களில் கமார் 6 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்று கணக்கிலிருந்து தெளிவாகிறது.

நிலக்கடலை, பருத்தி, கரும்பு இவைகளைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நிலக்கடலை.	8.27	8.69	9.11	9.08	9.14	0.87
		(லட்சம் பேல்கள்)				
பருத்தி ..	3.11	3.39	3.46	3.56	4.05	0.94
		(லட்சம் டன் வெல்லம்)				
கரும்பு ..	3.35	3.26	4.03	3.84	3.92	0.57

திட்டக் காலத்தில் உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி 9 லட்சம் டன் அளவில் உயருமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நாம் எதிர்பார்த்த அளவு ரசாயன உரம் கிடைக்காததே இக்குறைவுக்கு முக்கிய காரணம். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இக்குறையை நிவர்த்திப்பதற்கான வழிகள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நெய்வேலித் திட்டத்தில் 350,000 டன் அம்மோனியம் சல்பேட்டுக்குச் சமமான 150,000 டன் “ஊரியா” உரம் தயார் செய்யப்படும். 1962-ல் இந்த உற்பத்தி ஆரம்பமாகும் என எதிர்பார்க்கலாம். இதன் மூலம் நம் ராஜ்யத்திலுள்ள உரக்குறை பெரிதும் நீக்கப்படும். அதுவரையில், கிடைக்கின்ற உரத்தைச்

[10th March 1960]

சரிப்பான் முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நடப்பு ஆண்டில் 1.09 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்பட்டது. 1960-61-ல் 2.07 லட்சம் டன் வழங்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

இரசாயன உரத்துடன் இயற்கை உரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவும் உபயோகப்படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். எல்லா முனிசிபல் நகரங்களிலும் கழிவு உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் பூர்த்தியடைந்து, உரம் நல்ல முறையில் தயார் செய்யப்பட்டு வருகிறது. பெரிய பஞ்சாயத்துக்களிலும் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சில பஞ்சாயத்துக்களில் உரம் தயார் செய்வதற்கு வேண்டிய நிலம் இல்லாத குறை இருந்து வருகிறது. அதற்கான நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம்.

உரத்தினுடைய புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1956-57	..	..	2.53 லட்சம் டன்;
1957-58	..	..	2.59 ..
1958-59	..	..	2.80 ..
1959-60	எதிர்பார்க்கப் படுவது.		3.00 ..
1960-61			4.00 ..

சிறு கிராமப்புறங்களிலும், குப்பை செத்தைகளைக் கொண்டும் மலக் கழிவுகளைக் கொண்டும் உரம் தயார் செய்யும் திட்டத்தைப்பற்றிச் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையிலேயே குறிப்பிட்டிருந்தேன். இதன் மூலம் உற்பத்தியான உர விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	மல உரம். (லட்சம் டன்)	குப்பை உரம். (லட்சம் டன்)	இந்தக் கணக்கில் அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் உற்பத்தியானது சேர்க்கப்படவில்லை.
1956-57	..	..	1.73
1957-58	..	..	1.27
1958-59	..	..	9.54
1959-60	எதிர்பார்க்கப்படுவது.		9.00
1960-61	2.37	12.50	(அபிவிருத்தி வட்டாரங்களும் சேர்ந்து)

பசுந்தழை உரத்தை உபயோகிப்பதில் மற்றப் பகுதிகளுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக நம் ராஜ்யம் அமைந்துள்ளது பெருமைக்குரிய விஷயம். 1960-61-ம் ஆண்டில், திட்டத்தில் எதிர்பார்த்ததுபோல் 38 லட்சம் ஏக்கராக்களுக்குப் பசுந்தழை உரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதற்காக 1,500 டன் தழை உர வித்துக்கள் வழங்கப்படும். இத்திட்டங்களில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றிகண்டுள்ளோம்.

தேனம்.

9. தேன்காய் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகத் தஞ்சை ஜில்லா வேப்பன்குளத்தில் ஒரு பிராந்திய ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். தென்னம்பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான பண்ணைகள் பட்டுக்கோட்டை, திண்டிவனம், கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டை, கோயமுத்தூர் ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலமும் புதிதாக ஆரம்பிக்கவிருக்கும் பண்ணைகள் மூலமும் 1960-61-ம் ஆண்டில் 2.50 லட்சம் தென்னங்களுகளை விவசாயிகளுக்கு வழங்க முடியும்.

விவசாயக் கல்வி ஆராய்ச்சி.

10. புதிய முறைகளைக் கையாண்டு அதன் மூலம் விவசாய வளர்ச்சிக்கு வகை செய்ய வேண்டுமானால், விவசாய விஞ்ஞானத்தில் பயிற்சி பெற்ற பலர் நமக்குத் தேவை. இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகக் கோவையில் உள்ள விவசாயக் கல்லூரி விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் ஓர் விவசாயக் கல்லூரியும் 1959-ல் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டக் கால முதலாவது ஆண்டிலேயே, கோவைக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 108-லிருந்து 162-ஆக உயர்த்தப்பட்டது. அத்துடன் மேல் பட்டப் படிப்புக்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவைகளுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு வேண்டிய கருவிகளும் வாங்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கான ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் கோவில்பட்டி, திண்டிவனம், ஆடுதுறை, பெரியகுளம், கடலூரில் உள்ளவைகளைப் பிராந்திய நிலையங்களாக உயர்த்த ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். கோவையிலுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையம் முக்கிய மத்திய நிலையமாகத் தொடர்ந்து இயங்கிவரும்.

மண்வளப் பாதுகாப்பு.

11. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் மண்வளத்தைப் பாதுகாக்கும் திட்டம் 100,000 ஏக்கராக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருந்தோம். 1958-59-ம் ஆண்டு வரை 48,000 ஏக்கரா மண்வளப் பாதுகாப்புப் பெற்றுள்ளது. நடைமுறை ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் 29,000 ஏக்கரா பயன்படும். 1960-61-ல் 36,000 ஏக்கரா நிலம் மேலும் எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆகவே மொத்தம் 113,000 ஏக்கராவில் இப்பணி நிறைவேறும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை உணர்ந்து, அவைகளை நீக்கச் "சென்னை நில அபிவிருத்தித் திட்டச் சட்டம்" சம்பந்திலே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டம் அமுலுக்கு வரும்பொழுது எல்லா

[10th March 1960]

விவசாயிகளின் சம்பந்தத்தைப் பெற்றபின்தான் இவ்வேலையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தடங்கல் நீங்கிவிடும். மேலும், தற்போதிருக்கும் ஏற்பாட்டின்படி, எல்லா வேலைகளையும் சர்க்கார் இலாகா மூலமே செய்து முடித்து, பின்னர் செலவின் ஒரு பகுதியை நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதை மாற்றும் வகையில் ஒரு புதிய ஏற்பாடு தற்போது பரிசீலனையில் உள்ளது. இந்த ஏற்பாட்டின்படி, எந்த முறையில் வரப்புகள் அமைய வேண்டும் என்பதை மட்டும் அரசாங்க அதிகாரிகள் அடையாளமிட்டுக் காட்டுவார்கள். மற்ற வேலைகளை நிலச் சொந்தக்காரர்களே செய்துகொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் இதற்காகும் செலவையும் குறைத்து, கிராமங்களிலேயுள்ள மக்களின் உழைப்பையும் பயன்படுத்த முடியும்.

12. ஆங்காங்குள்ள நிலங்களின் மண்வளத்தைச் சோதனை செய்து மண்வாக்கை அறிவதன் மூலமாக உரம், விதை இவைகளை நல்ல முறையில் உபயோகிக்க முடியும். அதற்காக டி.சி.எம். உதவியின்கீழ் ஒரு சோதனை நிலையம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஏற்பட்டு 1959-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 31-ம் தேதி வரை மத்திய அரசாங்கச் செலவில் நடந்து வந்தது. இப்போது சென்னை சர்க்கார் இந்நிலையத்தை எடுத்து நடத்தி வருகிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் ஜில்லா ஒன்றுக்கு ஒரு நிலையமாவது ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யப்படும்.

13. முதல் திட்டக் காலத்தில் எடுத்துக்கொண்ட ஒன்பது நீர்ப்பாசனப் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் இரண்டு, முதல் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாகவே முடிவடைந்துவிட்டன. பாக்கியுள்ள ஏழு திட்டங்கள், அதாவது மேட்டூர்க் கால்வாய், அமராவதி, மணிமுத்தாறு, ஆரணியாறு, வைகை, சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி ஆகியவை இப்பொழுது முடிவடைந்து விட்டன. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் கீழ்க்கண்ட புதிய திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம்: (1) கட்டளை மேல் கால்வாய், (2) புள்ளம்பாடிக் கால்வாய், (3) வீரே அணைத் தேக்கத் திட்டம், (4) பரம்பிக்குள-ஆனியாறுத் திட்டம், (5) நெய்யாறு (இரண்டாவது பகுதி), (6) கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் சில இடைநிலைத் திட்டங்கள். முதல் இரண்டு திட்டங்களின் முற்பகுதி 1959-ம் ஆண்டு செப்டம்பரில் முடிவுற்றது. இத் திட்டங்கள் முழு அளவில் 1960-61-ல் நிறைவேற்றப்பட்டு விடும். வீரேத் திட்டம் 1959-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் முடிவுற்றது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் மேலே குறிப்பிட்ட திட்டங்களின் மூலம் புதிதாக 2.92 லட்சம் ஏக்கராக்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதென நிர்ணயம் செய்திருந்தோம். இவ்வாண்டு முடிவில், அதாவது 1960 ஆண்டுகளில் 2.52 லட்சம் ஏக்கராக்கள் பாசன

[10th March 1960]

வினா
புள்ளிகள்.

3. சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகள் நடத்துவதில் ஏற்பட்ட குறைகளைக் களைவதற்குத் தீவிர முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு பண்ணைக்கும் பண்ணையாட்களை நிரந்தரமாக நியமிப்பதன் மூலமும், வேண்டிய கருவிகள், மாடுகள் இவைகளை வழங்குவதன் மூலமும், இப்பண்ணைகள் சரிவர நடைபெறுவதற்கான வழி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். திட்டக் கால முடிவிற்குள் 190 விதைப் பண்ணைகள் ஏற்பட்டு நடைபெற்றுவரும். நடைமுறை ஆண்டில் 22,000 டன் உயர்தர நெல் வித்துக்கள் வழங்கப் பட்டன. இதன் மூலம் 30-30 லட்சம் ஏக்கராக் பயன் பெற்றுள்ளன. அடுத்த ஆண்டு 29,000 டன் வித்துக்கள் வழங்கப்படும். இவ்வாறு முதல் திட்டக் காலத்திலும் இரண்டாம் திட்டக் காலத்திலும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக எல்லா நிலங்களிலும் உயர்தர வித்துக்கள் பயன்படுத்தப்படும்.

4. மேலே கண்டவாறு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்ததன் காரணமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு விளைச்சல் கணிசமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றிய சில புள்ளி விவரங்கள் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டன. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏக்கரா ஒன்றுக்கு விளைச்சல் 1,300 ராத்தல் (அரிசி) அளவில் உள்ளது. அகில இந்தியச் சராசரி 1958-59-ல் 816 ராத்தலாக இருந்தது. நடைமுறை ஆண்டு விளைச்சலின் கணக்குப்படி நம் ராஜ்யச் சராசரி விளைச்சல் 1,344 ராத்தல் அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும், விளைச்சல் ஜப்பானில் 3,650 ராத்தல், அமெரிக்காவில் 2,150 ராத்தல், சைனாவில் 1,610 ராத்தல் ஆக உள்ளது. நம் ராஜ்யத்திலும் விவசாயிகளுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தால், மற்ற நாடுகளில் ஏற்படுகின்ற விளைச்சலை இங்கும் எடுக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில், ஓர் இளைக்கப்பட்ட முழுத்திட்டத்தை ஒரு ஜில்லாவில் நிறைவேற்ற, மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம் "போர்டு பெளண்டேஷன்" என்ற அமெரிக்க நிறுவனம் உதவி அளிக்க முன் வந்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளுக்குப் போதிய கடன் வசதி, உரம், பூச்சி மருந்து, உயர்தர விதைகள் இவைகளை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய முடியும். தஞ்சை ஜில்லாவில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக முடிவு செய்துள்ளோம்.

வினா
புள்ளிகள்.

5. எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் வருடம் ஒன்றுக்கு 1.66 லட்சம் டன் அளவுக்கு அதிகரிக்க வேண்டுமென நிர்ணயித்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில், 0.66 லட்சம், அதாவது 66,000 டன்

[10th March 1960]

அளவில் உயர்வு ஏற்பட்டது. நடைமுறை ஆண்டில் அது 1.83 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயருமென எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவே அடுத்த ஆண்டிற்குள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கை எய்துவது எனது.

- 6. ஐந்தாண்டிற்குள் பருத்தி விளைச்சல் 1.55 லட்சம் பேல் பருத்தி அதிகரிப்பதற்குத் திட்டமிட்டோம். நடைமுறை ஆண்டு முடிவிற்குள் 0.94 லட்சம் பேல்கள் அளவிற்கு விளைச்சல் உயருமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. திட்டமிட்ட இலக்கு 1960-61-ல் பூர்த்தியடைந்துவிடும்.

7. கரும்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் பல திட்டங் கருவிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வடபாதிமங்கலத்திலும், பாண்டியராஜபுரத்திலும் இரு பிராந்தியக் கரும்பு அபிவிருத்திப் பண்ணைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. கடலூரில் மத்தியக் கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையமும், திருச்சி ஜில்லா குமரமங்கலத்திலும், வட ஆர்க்காடு ஜில்லா குடியாத் தத்திலும் இரு கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் நிறுவப் பட்டுள்ளன. கரும்புக்கு வரும் நோயைத் தடுக்கவும் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மண்வளத்தை ஆராய்ந்து கரும்பு உற்பத்திக்குச் சாதகமான நிலத்தைத் தேர்ந் தெடுக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம். இத்திட்டங் களின் மூலம் கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குத் தக்க ஆலோசனைகளைக் கூறவும், வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. திட்டக் காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமெனத் திட்டமிட்டிருந்தபடி அடுத்த ஆண்டிற்குள்ளாக இந்த இலக்கை அடைய முடியுமென நம்பலாம். நம் ராஜ்யத்தின் தற்போதையத் தேவையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் சர்க்கரை உற்பத்தியில் சுமார் 40,000 டன் பற்றாக்குறை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மூன்றாவது ஐந் தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் இக்குறை 60,000 டன் அளவில் இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்றால் இன்னும் 6 லட்சம் டன் கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வழி செய்யவேண்டும்.

8. கருகளை ஒட்டிய நிலங்களில் 48,000 ஏக்கர் அளவில் முந்திரி பயிரிடுவதெனத் திட்டமிட்டிருந்ததில் நடைமுறை ஆண்டு முடிவில் 38,000 ஏக்கர்களில் முந்திரி பயிரிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 9,000 ஏக்கரங்களில் பயிரிட ஏற்பாடு செய்யப்படும். விவசாயிகள் தங்கள் சொந்த நிலங்களில் முந்திரி பயிரிட உதவி அளிக்கும் திட்டத் தீர்மானம் முதல் நான்கு வருஷங்களில் 7,000 ஏக்கரவிலும் அடுத்த ஆண்டு 7,000 ஏக்கரவிலும் முந்திரி பயிர் செய்யப் படும்.

[10th March 1960]

வசதி பெற்றுள்ளன. 1960-61-ல் மேலும் 0.40 லட்சம் அதாவது 40,000 ஏக்கரா பாசனத்திற்கு வரும். ஆகவே திட்டமிட்டபடியே 2.92 லட்சம் ஏக்கராவும் பயன்படும்.

நமது இன்ஜினியர்கள் திறமைபுடன் பணிபுர்திக் குறித்த கால வரம்புக்குள்ளாகப் பல்வேறு பாசனத் திட்டங்களையும் கட்டி முடித்ததுமல்லாமல், செலவையும் சிக்கனமாகச் செய்து, குறிப்பிட்ட தொகைக்குக் குறைவாகவே பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கும், தண்ணீர் பயன்படுவதற்கும் இடையில் காலதாமதம் ஏற்படாத வகையில் திட்டங்கள் இணைக்கப்பட்ட முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு நமது இன்ஜினியர்களுக்கு நம் பாராட்டு உரியது.

இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களில் மிகப் பெரியது பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறுத் திட்டம். 1958 நவம்பரில் இது ஆரம்பம் செய்யப்பட்டது. 1958-59-ல் சில பூர்வாங்க வேலைகளுக்காக 1 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் செலவு ஆயிற்று. 1959-60-ல் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவாகலாம். இவ்வாண்டில் ஆனியாறுத் தேக்கத்தை ஏற்கனவே கட்ட ஆரம்பித்துள்ளோம். அத்துடன் குடியிருப்பு வீடுகள், சாலைகள் அமைத்தல், பாலங்கள் கட்டுதல், மின்சாரக் கம்பிகள் போடுதல் போன்ற பல பூர்வாங்க வேலைகள் முடிவுறும். 1960-61-ல் பரம்பிக்குளம், துணைக்கடவு, திருமூர்த்திமலை ஆகிய இடங்களில் தேக்கங்களைக் கட்ட ஆரம்பிப்போம். மேலும், பரம்பிக்குளம், துணைக்கடவு ஆகிய இரண்டு தேக்கங்களை இணைக்கும் சுரங்க (tunnel) வேலையும் ஆரம்பமாகும். மலை வழியாகத் தண்ணீர் கொண்டுபோவதற்கான வாய்க்கால் அமைக்கும் வேலைகளும் ஆரம்பமாகும். ஆனியாறுத் தேக்க வேலைகளில் கணிசமான முன்னேற்றம், அடுத்த ஆண்டில் ஏற்படுமென எதிர்பார்க்கலாம். இத்தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு போவதற்காக, பொள்ளாச்சி, உப்பாறு வாய்க்கால்களும் துரிதமாக வெட்டப்படும்.

சிறிய நீர்ப் பாசனங்கள்.

14. நமது ராஜ்யத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பாலும் அனேகமாக நிறைவேறிவிட்டன. மேலும், பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளுவதென்றால், அண்டை ராஜ்யங்களில் ஒடுகின்ற ஆறுகளின் நிறை நம் பக்கம் திருப்புவதன் மூலத்தான் முடியும். மற்ற ராஜ்யங்களுடன் பேசி அவர்களுடைய சம்மதத்தின் பேரில்தான் அத்திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதற்கான முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இதற்கிடையில் நீர்ப்பாசன வசதிகளை விரிவாக்குவதற்கு இரண்டு முறைகளே உள்ளன. ஒன்று, இருக்கின்ற நீர் வசதியைச் சிக்கனமாக உபயோகப்படுத்துவது.

[10th March 1960]

இரண்டாவது சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்று நிறைவேற்றுவது. திட்டக் கமிஷனும் இதைப் பரிசீலனை செய்து, தற்போதுள்ள நிலைமையில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்துள்ளார்கள். இதன் மூலம் குறைந்த செலவில் குறுகிய காலத்தில் பலன் ஏற்படுவதோடு பரவலாகப் பல இடங்களும் இதன் பயனைப் பெறமுடியும். ஆகவே நாம் சிறிய நீர்ப்பாசனங்களை எடுத்துக்கொள்வதில் பெருங் கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறோம். திட்ட அளவிற்கு மேலாகவே பல பணிகளை எடுத்து முடித்துள்ளோம். குளங்களைச் சீர்படுத்தி அதன் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்க முயற்சி செய்து வருகிறோம். முதல் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் 1,319 குளங்களில் வேலை முடிவுற்றுள்ளது. 1960-61-ல் மேலும் 309 வேலைகள் முடிவுறும்.

குளங்களைச் சீரமைப்பதில் புதிய முறை ஒன்று சமீப காலமாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது. அதாவது குளங்களின் ஆழத்தை அதிகப்படுத்தி அதன் மூலம் குளத்தின் பரப்பைக் குறைக்கவும், வெட்டி எடுக்கும் மண்ணைக்கொண்டு கரையை உயர்த்தவும், நீர்ப்பிடியிலுள்ள முன்வாய் நிலங்களின் மட்டத்தை உயர்த்தவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. குளத்தில் தேங்கும் தண்ணீர் அளவு இதனால் குறைவுபடுவதில்லை; அதே சமயத்தில் சிறிது அளவு நிலம் சாகுபடிக்குக் கிடைக்கிறது. இம்முறையின் மூலம் இதுவரை 29 குளங்கள் சீர்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் 1,200 ஏக்கர் நிலமும் புதிதாகச் சாகுபடிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இவ்வாண்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட 19 குளங்களிலும், புதிதாக 20 குளங்களிலும் 1960-61-ல் வேலை நடைபெறும். இம்முறையில் அதிகப் பலன் ஏற்படுவதாக நிச்சயம் ஏற்பட்டால் இத்திட்டத்தை விரிவாக்க உத்தேசித்துள்ளோம்.

ஐந்தாண்டில் வடிகால் கிணறுகள் 3,000 ஏற்படுத்த வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டிருந்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 1,472 கிணறுகள் முடிவுற்றன. 1959-60-லும் 1960-61-லும் 600 கிணறுகள் வீதம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் குடியானவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்காக 1958-ம் ஆண்டு இறுதியிலிருந்து ஒரு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நில அபிவிருத்திக் கடன் சட்டத்தின் கீழ் முதன் முதலில் கிணறு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 வீதம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கிணறு வெட்டி முடிந்ததும் செலவில் 25 சதவிகிதத்தை மானியமாக உதவி, பாக்கியுள்ள தொகையை நீண்ட காலத் தவணையில் வசூலிப்பதாக ஏற்பாடு. 1960-61-ல் 3,000 கிணறுகளுக்கு உதவி வனிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[10th March 1960]

களைச் சேமித்து வைப்பதற்கான இரண்டு உறை நிலையங்கள் (cold storage plants) கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1960-61-ல் கன்னியாகுமரியிலும், ராமேஸ்வரத்தை அடுத்த தங்கச்சி மடம் என்ற இடத்திலும் மேலும் இரண்டு நிலையங்கள் கட்டப்படும். ஆழ்கடல் பகுதிகளில் மீன் பிடிக்கக்கூடிய திட்டம் ஒன்றை உருவாக்க முயற்சி செய்து வருகிறோம்.

சமுதாய நலத் திட்டம்.

18. நமது ராஜ்யத்தை 360 அபிவிருத்தி வட்டாரங்களாகப் பிரித்திருக்கிறோம். இந்த வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் சுமார் 66,000 மக்கள் கொண்டதாக அமையும். 1958-59 முடிய 178 வட்டாரங்களில் சமுதாய நலத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறை ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக இத்திட்டம் மொத்தம் 211 வட்டாரங்களிலே செயல்படும். அதன் மூலம் நம் ராஜ்யத்தில் மொத்த மூன்று 18,000 கிராமங்களில் சுமார் 10,500 கிராமங்களை இத்திட்டத்தின்கீழ் வந்துவிடும். 1960-61-ல் மேலும் 32 வட்டாரங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இத்திட்டங்களுக்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 13.92 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1956-59 முடிய 6,78 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. 1959-60-ல் 2.88 லட்சமும் 1960-61-ல் 3.08 லட்சமும் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவே திட்டகாலச் செலவு 12.72 லட்சம் அளவில் இருக்கும்.

பஞ்சாயத்து அமைப்பு.

19. ஜில்லா அபிவிருத்தி சபைச் சட்டம் 1959-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்துள்ளது. நிலகிரி, கன்னியாகுமரி, செங்கற்பட்டு ஆகிய ஜில்லாக்களுக்கு ஒவ்வொரு சபையும், மற்ற ஜில்லாக்களில் ஜில்லா ஒன்றுக்கு இரண்டு சபைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஜில்லாக்களில் இதுவரையில் இயங்கி வந்த எல்லா ஆலோசனைக் கமிட்டிகளும் கலைக்கப்பட்டு, அவைகள் செய்து வந்த பணிகளை இந்த அபிவிருத்தி சபைகள் மேற்கொள்ளும். ஜில்லாவில் பல்வேறு துறைகளின் பணிகளையும் இணைத்துத் திட்டமிட, இச்சபை பெரிதும் உதவும். சென்னைப் புதிய பஞ்சாயத்துச் சட்டம் 1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து, கன்னியாகுமரி ஜில்லா, செங்கோட்டை தாலூகாப் பகுதிகளைத் தவிர, மற்ற எல்லா இடங்களிலும் அமுலுக்கு வந்துள்ளது. 1960-ம் ஆண்டின் இறுதிக்குள்ளாக எல்லாக் கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டு விடும். மூன்று தவணைகளில் எல்லா அபிவிருத்தி வட்டாரங்களிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களைக் கொண்டுவரத் திட்டம் இடப்பட்டுள்ளது. முதல் படியாகச் சமுதாய நலத் திட்டம் அமுல் நடந்து வருகின்ற 75 வட்டாரங்களில் 1960-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதியிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் இயங்க ஆரம்பிக்கும். இரண்டாவது படியாக 130 அபிவிருத்தி வட்டாரங்கள்

1961-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 14-ம் தேதியிலிருந்து கண்டிமலை, உதகமலம் பகுதிகளை 1961-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதியிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் இயங்க ஆரம்பிக்கும். பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் நிதி வழங்குதல்களை ஒரேபாடு செய்யப்படும். இதற்காக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்க ஏற்பாடாக்கியிருக்கிறது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படும். இது நிர்வாகத்திலேயே ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல். அதிகாரம் ஒரே இடத்தில் குவிந்து கிடப்பதற்குப் பதிலாகப் பரவலாக மக்கள் பிரதிநிதி சபைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றது. புதிய பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொள்கின்ற அந்தக் கிராம ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களுக்கும் நடைபெறும் தேர்தல்களிலே அரசியல் கட்சிகள் ஈடுபடாமல் இருப்பது நன்மை பயக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

20. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 85 சத விதிக் கிராமங்களில் 45 சத விதிக் மக்களுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுப்பது என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால், இப்பொழுது நடைமுறை ஆண்டின் முடிவிற்குள்ளாகவே எல்லாக் கிராமங்களிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்தாக வேண்டும் என்றும் 45 சத விதிக் மக்களுக்கு அதன் மூலம் பயன் ஏற்பட வேண்டும் என்றும் திட்டமிட்டு அதை நிறைவேற்றி வருகிறோம். நடைமுறை ஆண்டில் 19 கோடி ரூபாய் கடனாக வழங்கப் பட்டுள்ளது. 1960-61-ல் 50 சத விதிக் மக்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டு 22.5 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது.

இதுவரையிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகப் போதுமான சொத்துள்ள விவசாயிகளுக்கே கடன் வழங்கப் பட்டு வந்துள்ளது. சொத்துக் குறைவாக உள்ள குடியானவர் களுக்கும் குத்தகைதாரர்களாக உள்ள விவசாயிகளுக்கும் இப்பொழுது கடன் வழங்கப்படுவதில்லை. வரும் ஆண்டில் இவர்களுக்கும் கடன் வழங்குவதன் மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கட்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அந்த நஷ்டத்தை நடு செய்வதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள முன் வந்துள்ளது. அதற்காக ஒரு நஷ்ட ஈடு நிதியும் நிறுவப் படுகிறது. இதன் மூலம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஏல்வா மக்களுக்கும் போதிய அளவு கடன் வசதி கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

[10th March 1960]

ஆயில் என்ஜின்களும், மின்சார பம்புகளும் குடியானவர்களுக்குத் தவணைக் கடன் முறையில் வழங்கும் திட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 297 ஆயில் என்ஜின்களும் 592 மின்சார பம்புகளும் வழங்கப் பட்டன. நடப்பு ஆண்டில் 60 ஆயில் என்ஜின்களும் 96 மின்சார பம்புகளும் வழங்கப்படும். 1960-61-ல் 175 ஆயில் என்ஜின்களும் 475 மின்சார பம்புகளும் வழங்க நிதி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

கால்நடை வளர்ப்பு.

15. விவசாய வளர்ச்சியுடன் இன்றியமையாததாக இணைத் திருப்பது கால்நடை வளர்ச்சி. விஞ்ஞான அடிப்படையில் கால்நடை வளத்தைப் பெருக்கப் பல திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டுள்ளன. இவைகளின் மூலம் நம் ராஜ்யத்தில் கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்த முயற்சித்து வருகிறோம்.

கேந்திர கிராம நிலையங்கள் இத்திட்டங்களில் முக்கியமானவை. திட்டக் காலத்தில் 18 கேந்திர நிலையங்கள் அமைய வேண்டுமென நிர்ணயித்திருந்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 12 நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டன. நடப்பு ஆண்டில் 4 நிலையங்கள் ஆரம்பித்துள்ளோம். 1960-61-ல் மேலும் 5 நிலையங்கள் ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 21 நிலையங்கள் திட்டக் காலத்திற்குள் ஏற்படும்.

முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் ஒன்பது செயற்கைக் கருமுறை நிலையங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. 1959-60-ல் நான்கு நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1960-61-ல் மேலும் நான்கு நிலையங்கள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. திட்டத்தில் எதிர்பார்த்ததைவிட ஏழு நிலையங்கள் அதிகமாகவே அமைக்கப்படும்.

திட்டக் காலத்திற்குள் 41 புதிய விஸ்தரிப்பு நிலையங்கள் ஏற்பாடு செய்யத் திட்டமிட்டிருந்தோம். அவைகளில் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 17 நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1959-60-ல் 12 நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 15 நிலையங்கள் ஏற்பட்டு மொத்தம் 44 நிலையங்கள் இயங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளோம்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் இரண்டு பசுப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1960-61-ல் இன்னும் மொரு நிலையம் ஏற்படவும் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திட்டமிட்டிருந்த படியே ஜில்லா ஒன்றுக்கு ஒரு "மோட்டார் வாகனம் மூலம் இயங்கும் கால்நடை மருத்துவ நிலையம்", ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

காடுகள்

16. காடுகள் அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கம் பல திட்டங்கள் வகுத்துள்ளது. முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 74,000 ஏக்கரங்களில் விறகுக்கான மரங்களும், 7,000 ஏக்கரங்களில்

[10th March 1960]

தேக்கு மரமும், 8,000 ஏக்கரங்களில் மென் மரமும் (3000000), 400 ஏக்கரங்களில் மூங்கிலும், 200 ஏக்கரங்களில் பலரங்க காட்டு மரங்களையும், 16,000 ஏக்கரங்களில் வாட்டில் மரமும், 2,000 ஏக்கரங்களில் பூகவிட்டல் மரமும், 2,400 ஏக்கரங்களில் சவுக்கு மரமும் பயிர் செய்யப் பட்டுள்ளன. மாட்டுத் தீவனத்திற்காகப் புல்வகைகள் 10,000 ஏக்கரங்களில் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடாகியுள்ளது. வரும் ஆண்டில் 16,000 ஏக்கரில் விறகு மரங்களும், 2,200 ஏக்கரில் தேக்கு மரங்களும், 1,900 ஏக்கரில் மென் மரங்களும், 6,200 ஏக்கரில் வாட்டில் மரமும், 90 ஏக்கரில் மூங்கில் மரமும், 800 ஏக்கரில் சவுக்கு மரமும் வளர்க்கப்படும். 1,500 ஏக்கரில் மாடுகள் மேய்வதற்கான புல்தரைக் காடுகள் ஏற்பாடு செய்யப்படும். இவற்றையல்லாமல் மருத்துச் செடிப் பண்ணை ஒன்றை நீலகிரியில் ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

1960-61-ல் கிராமப்புறங்களிலே காட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக ஒரு திட்டம் அமுலுக்கு வரும். பரீட்சார்த்தமாகச் செங்கல்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென்னார்க்காடு ஜில்லாக்களில் ஆறு அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் 6,600 ஏக்கர் இத்திட்டத்தின் கீழ் அபிவிருத்திக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இவ்விடங்களில் விறகுக்கான மரங்களும், மாட்டுத் தீவனத்திற்கான புல்வகைகளும் வளர்க்க ஏற்பாடு ஆகிறது. இன்னொரு முக்கியமான திட்டம், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ரப்பர் தேசாட்டங்கள் நிறுவுவதாகும். முதற் படியாக 3,000 ஏக்கராவில் ரப்பர் மரங்கள் நட ஏற்பாடு ஆகின்றது. இது பிற்காலத்திலே நல்ல வருவாய் கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

17. இது வரையிலும் 65 பாப்லோ முறை யந்திரப் படகு மீன் வளம். கள் கட்டி அவற்றை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் தனிப்பட்ட மீனவர்களுக்கும் குறைந்த விலைக்கு வழங்கியுள்ளோம். இந்தப் படகு பலராலும் விரும்பி உபயோகப் படுத்தப்படுகின்றது. நடைமுறை ஆண்டில் 37 படகுகளும், 1960-61-ல் மேலும் 30 படகுகளும் வழங்கப்படும். நைலான் வலைகள் வழங்கும் திட்டமும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக மீன் விற்பனைக்கான வசதிகள் செய்துகொள்ளவும் கடன் பளுவைத் தீர்ப்பதற்கும் மீனவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 14 லட்ச ரூபாய் வழங்கியுள்ளோம். 1959-60-ல் 4 லட்சம் ரூபாயும் 1960-61-ல் 4 லட்சமும் வழங்கப்படும். நாகப்பட்டினம், கடலூர், ராயபுரம், சீபுரம் ஆகிய இடங்களில் மீன் துறைகள் கட்ட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். தூத்துக்குடியிலும், மேட்டூரிலும் மீன்

[10th March 1960]

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவதில் இருக்கக்கூடிய இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை மத்திய காலக் கடன் (medium-term loan) பற்றியது. தற்போது இதற்குப் போதுமான அளவு நிதி கிடைக்கவாய்ப்பு இல்லாது இருக்கின்றது. இதுபற்றி ரிசர்வ் பாங்குடன் ஆலோசனை நடத்தி வருகிறோம். மத்திய காலக் கடன் போதுமான அளவுக்குக் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் விரைவாகச் செய்யப்படும்.

திட்டக் காலத்தில் 25 பிரதம கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் நிறுவ வேண்டுமென்றும் 245 கிடங்குகள் கட்ட வேண்டுமென்றும் திட்டமிட்டிருந்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 14 விற்பனைச் சங்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் 11 சங்கங்கள் ஆரம்பமாகியுள்ளன. நடப்பு ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக 193 கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கும். 1960-61-ல் மேலும் 100 கிடங்குகள் கட்டப்படும். அடுத்த ஆண்டில் தொடர்ந்து எங்கெங்கு அவசியமோ அங்கெல்லாம் விற்பனைச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும்.

கூட்டுறவுப் பண்ணை.

21. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 30 கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளிலேயே 28 சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டு விட்டன. நடப்பு ஆண்டில் 74 சங்கங்கள் ஏற்படுவதோடு 1960-61-ல் மேலும் 20 சங்கங்கள் நிறுவப்படும்.

பெருநிறுவனங்கள்.

22. நெய்வேலிப் பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் நாம் எதிர்பார்த்தபடி முன்னேறி வருவது திருப்திக்குரிய விஷயம். இத்திட்டத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய மொத்தச் செலவு 88 கோடி ரூபாய். 1959-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முடிய 11 கோடி செலவாயிற்று. நடப்பு ஆண்டில் 15.47 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாக 49 கோடி ரூபாய் இத்திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படும். இத்திட்டத்தில் முக்கியப் பகுதி நிலக்கரியை வெட்டி எடுத்தலாகும். வருஷம் ஒன்றுக்கு 35 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான இயந்திரங்கள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. 35 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி மேற்கண்டவாறு உபயோகப்படுத்தப்படும்: 15 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகித்து 2.5 லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படும். 5 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகித்துச் செயற்கை உரமாகிய ஊரிபா 1.5 லட்சம் டன் தயார் செய்யப்படும். பாக்கியுள்ள 15 லட்சம் டன் நிலக்கரியைச் சுட்ட நிலக்கரி அச்சுக்கள் தயாரிக்க உபயோகப்படுத்தப்படும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 60 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டி

10th March 1960]

எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். திட்டமிட்டபடியின்படி, "ஊரிபா" உரம், சுட்ட நிலக்கரி அச்சுக்கள் இங்குத் தயார் செய்யப்படும். இதற்கான தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன.

நெய்வேலிப் பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகித்துச் சேலம் இரும்புக் கனிகளைக் கொண்டு இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதற்காக மத்திய அரசாங்கம் ஒரு தொழில் நுட்பக் குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

இம்மாநிலத்தில் காவிரிப் பகுதியில் பூமிக்கடியில் எண்ணெய் இருக்கிறதா என ஆராய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவது கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிந்த விஷயமே. நமது வேண்டுகோளின் பேரில் இந்திய அரசினர் இம்முயற்சிகளைத் தீவிரப்படுத்த ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்.

நீலகிரியில் கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காக ஒரு பிரெஞ்சுக் கம்பெனியுடன் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1962-ம் ஆண்டிற்குள்ளாக அங்குக் கச்சா பிலிம் உற்பத்தியாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. முதல் கட்டத்தில் இதற்கு 5 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தொழில் மூலம் 1,300 பேர் வேலை பெறுகிறார்கள்.

நேஷனல் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகக் கிண்டியில் ரண சிகிச்சைக் கருவிகள் (Surgical Instruments) உற்பத்தி செய்ய மத்திய சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். வருஷம் ஒன்றுக்குப் பல ரகமான 20 லட்சம் கருவிகள் இதில் தயார் செய்யப்படும். இதற்கு ரஷ்ய உதவி கிடைத்துள்ளது. இதிலே 2,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும்.

கூட்டுறவு முறையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மூன்று சர்க்கரை ஆலைகளும் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றன. 1960-61-ல் இருந்து இவ்வாலைகளில் உற்பத்தி ஆரம்பமாகும் என எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த மூன்று ஆலைகள் முறையே மதுராந்தகம், உடுமலைப்பேட்டை, ஆம்பூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் நான்கு சர்க்கரை ஆலைகள் அமைக்க ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

தனியார் துறையிலும் பல புதிய பெரும் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முன்வந்துள்ளார்கள். சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் திருநெல்வேலியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சோடா உப்புத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி ஆரம்பமாகி

[10th March 1960]

6 உற்பத்திப் பயிற்சி நிலையங்களும் ஏற்பாடு செய்யத் திட்டமிட்டிருந்தோம். இவற்றில் 19 முன்னோட்ட உற்பத்தி நிலையங்களில் 11 ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுப் பலரகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. இன்னும் 6 நிலையங்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஆரம்பமாகவிருக்கின்றன. இந்நிலையங்களில் அழுத்த அச்ச வார்ப்பட உறுப்புக்கள் (pressure die cast parts), அய வார்ப்படம் (ferrous casting), விஞ்ஞானத்திற்கான கண்ணாடிக் கருவிகள் (scientific glass apparatus), குச்சிகளும் ஒத்துப் பலகைகளும் (splints and veneers), அச்சுகள் (dies), ஜிக்ருகளும் அவற்றின் பிடிசளும் (jigs and fixtures), சுழிசர்ப்பு இயந்திரம் (centrifugal machines), மறைகளும் திருகாணிகளும் (bolts and nuts), சைக்கிள் உறுப்புக்கள் (cycle parts), உலோகத் தகட்டுச் சாமான்கள் (sheet metal articles) போன்ற பல பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. 1960-61-ல் மேட்டூரில் ஒரு structural தொழிற்சாலை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிவகங்கையில் ஒரு ரிப்ராக்டரி (refractory) தொழிற்சாலை அமைக்கப்படும். ஆறு பயிற்சி நிலையங்களில் இதுவரையிலும் 175 பேர்களுக்குத் தச்ச வேலை, கொல்லு வேலை, விளையாட்டுக் கருவிகள் செய்தல் போன்ற தொழில்களில் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பத்தொன்பது பொதுத் தொழில் வசதி நிலையங்களில் 13 ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பல தொழிற்சாலைகளுக்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து வருகின்றன. இதுவரை சுமார் 650 சிறு தொழில் நிலையங்கள் இதன் பலனைப் பெற்றுள்ளன. இன்னும் மூன்று தொழில் வசதி நிலையங்கள் கூடியசீக்கிரத்தில் வேலை தொடங்கும். 1960-61-ல் மேலும் மூன்று புதிய நிலையங்கள் ஏற்பாடு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளி, விருதுநகர், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பேட்டை ஆகிய இடங்களில் 1960-61-ல் மேலும் மூன்று தொழில் கருவி (tools) நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கின்றன. தனியார் துறையில் சிறு ரகத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்காகக் கடன் வசதி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 7,700 பேருக்கு 63 லட்சம் ரூபாய் இத் திட்டத்தின்கீழ் கடனாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டிலும் அடுத்த ஆண்டிலும் இதே முறையில் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தொழிற் பண்ணை.

24. இரண்டு தொழிற் பண்ணைகளும் ஐந்து தொழில் காலனிகளும் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. இம்மாத முடிவிற்குள்ளாகத் தஞ்சாவூரில் இன்னொரு காலனி கட்டி முடிக்கப்படும். இந்தத் தொழிற் பண்ணைகளிலும் காலனிகளிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள 158 யூனிட்களில் 157 வாடகைக்கு விடப்பட்டு அவைகளில் பல தொழில்கள்

10th March 1960]

நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும் 61 யூனிட்கள் கட்டப் பட்டு வருகின்றன. கிண்டித் தொழிற் பண்ணை 1958-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் 52 யூனிட்களுடன் ஆரம்பமாயிற்று. தற்போது 78 யூனிட்கள் அங்கு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளன. சேலம், காட்பாடி ஆகிய இடங்களில் இரண்டு புதிய தொழிற் பண்ணைக் காலனிகள் ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பதின்மூன்று தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிறு ரகத் தொழில்களுக்கு காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3,54 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இதில் முதல் மூன்று வருஷங்களில் 1,95 லட்சம் செலவாயிற்று. நடைமுறை ஆண்டில் 1,00 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1960-61-ல் 1,09 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. ஆகவே ஐந்தாண்டுகளில் 4,04 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். தொழில் காலனிக்காக 95 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஐந்தாண்டுகளில் 1,31 லட்சம் ரூபாய் செலவாக இருக்கிறது.

25. தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு மின்சார உற்பத்தி மின்சாரப் பெருகுவது மிகவும் அவசியம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட பெருக்கம். முடிவில் நம் ராஜ்யத்தில் 2 லட்சத்து 56 ஆயிரம் கிலோவாட் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்தோம். இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் அதை 5 லட்சத்து 71 ஆயிரம் கி.வா. அளவிற்கு உயர்த்தவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். சென்னை மூலமாக 30 ஆயிரம் கி.வா. 1958-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் அதிகரித்திருக்கிறது. பெரியாறு நீர் விசை மின்சார உற்பத்தி நிலையம் முடிவு பெற்று, 1.05 லட்சம் கி.வா. மின்சக்தி உற்பத்தியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குந்தா மின்சாரத் திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றது. இத்திட்டத்திற்குக் கண்டா நாட்டு சர்க்கார் சுமார் 10 கோடி மதிப்புள்ள இயந்திரங்களைக் கொடுத்து உதவியுள்ளது. குந்தாத் திட்டம் மற்ற நாடுகளும் பார்த்து அதிசயிக்கக்கூடிய முறையில் வெகு விரைவில் நமது இஞ்சினியர் களால் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய இஞ்சினியர்களுக்கு நமது பாராட்டுக்கள் உரியன. இந்தத் திட்டம் இம்மாத இறுதியில் நமது பிரதம மந்திரி அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்படும். இதில் இரண்டு மின் சக்தி உற்பத்தி நிலையங்கள் உள்ளன. இரண்டு நிலையங்களும் இயங்கும் பொழுது 1 லட்சத்து 80 ஆயிரம் கி.வா. மின்சக்தி உற்பத்தியாகும்.

கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுக்கும் திட்டத்திற்கு ஒரு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால முடிவில் 4,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டு 32,000

[10th March 1960]

நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. கோவை ஜில்லாவில் செயற்கைப் பட்டுத் தொழிற்சாலைக்கான கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கான இயந்திரங்களை வரவழைக்க ஏற்பாடாகிவிட்டது. இத்தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலதனம் 3.5 கோடி ரூபாய். சென்னை சர்க்கார் 10 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு இதில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. இதில் 1,500 பேர் வேலை பெறுவார்கள்.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் சிமென்ட் தொழிற்சாலையில் 1960-ம் ஆண்டு மத்தியில் சிமென்ட் உற்பத்தி ஆரம்பமாகும் என எதிர்பார்க்கலாம். இந்தத் தொழிற்சாலையின் மொத்த மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாய். முதற்படியாக, இத்தொழிற்சாலையில் ஆண்டொன்றிற்கு 66,000 டன்கள் சிமென்ட் உற்பத்தியாகும். இறுதியாக வருடமொன்றிற்கு 132,000 டன்கள் சிமென்ட் உற்பத்தியாகும்; 700 பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்.

சேலத்தில் கிடைக்கும் மாக்னசைட்டைக்கொண்டு உயர் தர அடுப்புக் கற்கள் (Refractories) செய்வதற்காக பரீன் அண்டு கம்பெனியார் எடுத்துக்கொண்ட திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில் உள்ளது. 1961-ல் முழு அளவில் இங்கு உற்பத்தி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இங்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 1,000 டன் மாக்னசைட் செங்கற்கள் உற்பத்தியாகும்.

மேட்டூரில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு ஓர் இத்தாலிய கம்பெனியாரின் உதவியுடன் ஏற்பாடுகள் நடந்துவருகின்றன.

சிமென்ட் உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்கள், சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்கள் இவைகள் போன்ற பல்வேறு இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடியதும், திருவொற்றியூரில் அமைந்துள்ளதுமான தொழிற்சாலையை விரிவாக்க ராம கிருஷ்ணா அண்டு சன்ஸ் கம்பெனியார் முன்வந்து அதற்கான அனுமதியும் பெற்றுள்ளார்கள். இது பிரெஞ்சு தொழில் ஸ்தாபனம் ஒன்றின் உதவி பெற்று அமைக்கப்பெறும். இப்பொழுதே சில இயந்திரங்கள் இத்தொழிற்சாலையில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதை விரிவாக்குவதற்கு உரிய முயற்சிகள் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

ரயில்வே வாகன்கள் கட்டுவதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்று ஆவடியை அடுத்துள்ள பட்டாபிராமில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அங்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,000 வாகன்கள் கட்டப்படும். இதன் மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாய். சென்னை சர்க்கார் பங்குத் தொகையாக 2 லட்ச ரூபாய் வழங்கியுள்ளது.

[10th March 1960]

நாள் ஒன்றுக்கு 50 முதல் 60 டன் காகிதம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை ஒன்று மேட்டூரில் அமைக்க சேஷசாயி பிரதர்ஸ் முன்வந்துள்ளார்கள். இதற்கு வேண்டிய மூலதனம் நான்கு கோடி ரூபாய். ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷன் பங்கெடுத்துக்கொள்ள ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான இயந்திரங்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து தருவிக்க ஏற்பாடாகியுள்ளது.

ஒரு கோடி ரூபாய் முதலுடன் மாதம் ஒன்றுக்கு 15,000 மோட்டார் சக்கரங்களும், ரிம்களும் தயார் செய்வதற்காக மதுரை டி.வி.எஸ். கம்பெனியார் பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்வந்துள்ளார்கள்.

ரசாயன உரங்கள் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் இரண்டை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இதற்கான ஏற்பாடுகளும் சீக்கிரம் முடிவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு பல தொழிற்சாலைகள் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட இருந்தாலும்கூட இவைகள் போதுமான அளவில் இல்லை என்பதைப்பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆகவே தொடர்ந்து இன்னும் பல கனரகத் தொழிற்சாலைகள் இங்கு ஏற்படுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த முயற்சிகளுக்கு அடிப்படையாக உள்ளவை நெய்வேலித் திட்டமும், அதை ஒட்டி ஏற்பட விருக்கும் இரும்பு உற்பத்தித் தொழிற்சாலையுமாகும். இவைகளைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

தேசிய பொருளாதார ஆராய்ச்சிக் குழுவினர் நம் தொழில் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளை ஆராய்ந்து ஒரு பூர்வாங்க அறிக்கையை சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். இந்த அறிக்கை இப்பொழுது பரிசீலனையில் உள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்தில் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய தொழிலபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை உருவாக்க இந்த அறிக்கை உதவும் என நம்பலாம்.

23: சிறு ரகத் தொழில் திட்டத்தின்கீழ் 19 முன்னோட்ட சிறு ரகத் உற்பத்தி நிலையங்களும், 19 பொதுத் தொழில் வசதி தொழில்கள், தொழிற்சாலைகளும், 5 சமுதாய நல நிலையங்களும், 11 விற்பனை நிலையங்களும், ஒரு தொழில் நுணுக்கத் தகவல் நிலையமும், ஒரு கச்சாப் பொருள்கள் வழங்கும் கிடங்கும்,

[10th March 1960]

தொழிற் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒட்டி ஜூனியர் டெக்கினிகல் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டிலேயே அது ஆரம்பம் செய்யப்பட்டு மூன்று வது திட்டக் காலத்தில் முழுதும் நிறைவேற்றப்படும்.

நடப்பு ஆண்டில் இன்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டெக்னாலஜி, சென்னையில் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. இதற்கான கட்டிடங்கள் கட்ட ஆரம்பித்து உள்ளார்கள்.

இப்பொழுது தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களும் நிலையங்களும் 10 இருக்கின்றன. இவற்றில் 4 இரண்டாவது திட்டத்தின்கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மற்ற ஆறும் 1—11—1956 மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுத் திட்டக் காலத்தில் விரிவு படுத்தப்பட்டன. இப்பத்து நிலையங்களும் கடலூர், நாகப்பட்டினம், விருதுநகர், பேட்டை, கிண்டி, மதராஸில் இரண்டு, மதுரை, கோயமுத்தூர், நாகர்கோவில் ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ளன. இந்தப் பத்து நிலையங்களிலும் மொத்தம் 2,668 மாணவர்கட்கு இடம் இருக்கிறது. இந்தத் தொகையில் 1,212 இடங்கள் இரண்டாந் திட்டக் காலத்தில் அதிகமாக்கப்பட்டவையாகும். இவற்றில் ஏழு நிலையங்களின் மாணவர் தொகையை 1960-61-ல் இன்னும் 500 வரை அதிகப்படுத்தத் திட்டமிட்டுள்ளோம். 1960-61 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ 8.80 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் நாகர்கோவிலில் இன்னும் ஒரு நிலையம் 1960-61-ல் தொடங்க ஏற்பாடாகியுள்ளது. இதில் 200 பயிற்சியாளர் இடம் பெறுவர்: இந்த நிலையத்திற்காக ரூ. 4.54 லட்சம் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ளோம். இரண்டாம் திட்டக் கால முடிவில் இந்நிலையங்கள் அனைத்திலும் அதிகப்படுத்தப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை 1,912-ஆக இருக்கும்.

கைத்தறி.

27. நமது ராஜ்யத்தில் 4.6 லட்சம் கைத்தறிகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்திற்குள் சுமார் 2 லட்சம் கைத்தறிகளைக் கூட்டுறவு அடிப்படையில் இயக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் சுமார் 75,000 தறிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 18,000 தறிகளைக் கூட்டுறவு முறைக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கைத்தறித் துணி விற்பனை விலை வகையில் சலுகை கொடுப்பதற்காக 75 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

10th March 1960]

கைத்தறித் தொழில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கான பண திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(லட்சம் ரூபாய்)
ஆராய்ச்சி, தொழில் முறைப் பயிற்சி ..	9
விற்பனை, விளம்பரம்	7
குடியிருப்பு வசதிக்காக	15
கைத்தறித் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.	5
பட்டு, செயற்கைப்பட்டு நெசவுத் தொழில்	6

இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் கைத்தறிக்காக 4,14 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்ய முடிவு செய்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளிலேயே 4,00 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் 1,25 லட்ச ரூபாய் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1960-61-ல் இது துறைக்காக 1,29 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே திட்டக் காலச் செலவு 6,54 லட்சம் அளவில் இருக்கும்.

28. கிராமப் பகுதிகளில் புதிய வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்துவதற்கும், வருடங்களில் சில மாதங்கள் மட்டும் வேலை கிடைத்து மற்றக் காலங்களில் வேலையில்லாது கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு உதவவும் கதர்த் திட்டம் பெரிதும் பயன்படுகிறது. சென்னை சர்க்கார் 1947-ம் ஆண்டிலிருந்தே வந்திருக்கிறது. சென்னை சர்க்கார் 1947-ம் ஆண்டிலிருந்தே கதர்த் திட்டத்திற்கு ஒரு முக்கிய இடம் கொடுத்து, அதை நடத்தி வந்துள்ளது. இந்தப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளால் இன்றைக்கு 2.5 லட்சத் துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் வேலை பெற்றுள்ளார்கள். தனியார் துறையில் நடத்தப்பட்டுவரும் கதர்த் திட்டங்களிலும் பல லட்சக்கணக்கான ஏழை மக்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கான வசதியை கதர்த் தொழிலின் மூலம் பெற்றுள்ளார்கள். சர்க்கார் துறையில் வருடத்திற்கு வருடம் கதர்த் துணி உற்பத்தி பெருகிக்கொண்டே வந்துள்ளது. 1958-59-ம் ஆண்டில் 58.44 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான கதர் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இவ்வாண்டு அது ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயருமென எதிர்பார்க்கிறோம். வரும் ஆண்டுகளிலும் உற்பத்தி இதே அளவில் இருக்கும்.

அம்பர் சர்க்காத் திட்டமும் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. தற்போது 30 பரிசீலனாவயங்களில் அம்பர் ராட்டையில் நூல் நூற்கும் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு

[10th March 1960]

விவசாயப் பம்பு செட்டுகள் இயங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத் தின், முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 5,013 கிராமங்கள் மின்சார வசதியைப் பெற்றுள்ளன. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 1,000 கிராமங்கள் இவ்வசதியைப் பெறும். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள சுமார் 18,000 கிராமங்களில் 10,000 கிராமங்கள் மின்சார வசதி பெற்றிருக்கும். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 47,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கியுள்ள இரண்டு ஆண்டுகளில் சுமார் 28,000 பம்புகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்படும். கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கென லைசென்ஸ்தாரர்களுக்கு ரூ 25 லட்சம் கடன் வழங்குவதற்கும் 1960-61-ல் மின்சார போர்டுக்குக் கொடுக்கும் கடன் தொகையில் வகை செய்திருக்கிறோம்.

இத்திட்டக் காலத்தில் மின்சாரத் துறைக்காக 53.25 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. 1956-59 வருஷங்களில் 41.64 கோடி செலவாகியுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் 11 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டுமென்று மதிப்பிடப்பட்டு இருந்ததற்குப் பதிலாக 14 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவாகும் என்று இப்பொழுது கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் 12 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய உத்தேசித்துள்ளோம். மேலே கூறப்பட்ட செலவினங்களில் கனடா நாட்டிலிருந்து பெற்ற இயந்திரங்களின் கிரயம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதையும் சேர்த்தால் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் இத்துறைக்கு 53 கோடிக்குப் பதிலாக 77 கோடி ரூபாய் செலவு ஏற்படும்; திட்டமிட்ட அளவில் மின்சக்தி உற்பத்தி விரிவடைந்திருந்தாலும்கூட நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படவிருக்கும் தொழில் வளர்ச்சியையும் கிராமங்களுக்கு மேலும் மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்படுத்தும் திட்டத்தையும் மனதிற்கொண்டு பார்த்தால் இன்னும் அதிகமான அளவில் மின்சக்தியைப் பெருக்குவது அவசியமென்பது தெளிவாகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள நீர் விசை எல்லாவற்றையும் அநேகமாக உபயோகப்படுத்தி விட்டோம். தற்போதுள்ள உற்பத்தி பெரும்பாலும் நீர் விசையைக் கொண்டு ஏற்படுவதால் கோடைக் காலங்களில் மின்சக்திப் பற்றாக்குறை அடிக்கடி ஏற்படுகிறது; நெய்வேலியில் அமைக்கப்படும் மின்சார உற்பத்தித் திட்டம் ஓரளவு இந்தக் குறையை நீக்கும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். கோடைக் காலத்தில் அல்லாமல் மற்றக் காலங்களில் மட்டும் மின்சக்தியை உபயோகப்படுத்தக் கூடிய வகைகளையும் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். அணுசக்தி மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதனாலும் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணமுடியும். அத்துடன்

[10th March 1960]

அண்டை ராஜ்யங்களில் உள்ள மின்சார அமைப்புகளுடன் இணைப்பதன் மூலமாக மின்சக்தியை எல்லா இடங்களிலும் சரிவர உபயோகிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட முடியும். ஆகவே இதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் மின்சக்திக்குச் சமீப காலத்தில் கட்டணம் ஓரளவு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கட்டணம்கூட உற்பத்தி விலைக்கும் குறைவாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு மின்சக்தி வழங்குவதில் குறைந்தபட்சக் கட்டண முறையைப் (minimum guarantee) பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அந்தக் கமிட்டியும் தன்னுடைய அறிக்கையைச் சர்க்காருக்கு சமர்ப்பித்துள்ளது. அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து கூடியதீக்கிரத்திலே உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

26. தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பத் தொழிற் பயிற்சியும் விரி தொழிற் வடைவது மிகவும் அவசியம். ஆகவே இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் புதிய தொழிற் கல்லூரிகள், தொழிற் பள்ளிகள், பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றை நிறுவத் திட்டமிட்டோம். பொறியியல் பட்டம் பெற்றவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்காகக் கிண்டி கல்லூரியில் 1956-57-ல் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை 125-லிருந்து 170-ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1957-58-ல் 275-க்கு மேலும் உயர்த்தப்பட்டது. கோயம்புத்தூர் சர்க்கார் கல்லூரியில் வருஷம் ஒன்றுக்கு சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 75-லிருந்து 120-க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுதுள்ள கல்லூரிகளில் வருஷம் ஒன்றுக்கு மேலும் 200 மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு 1960-61-ல் ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஆகவே திட்ட முடிவில் வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,357 மாணவர்கள் பொறியியல் கல்லூரிகளிலே சேர்வதற்கு வசதி ஏற்படும். முதல் திட்ட இறுதியில் இது 637-ஆக இருந்தது. பொறியியல் பாடங்களில் மேல்பட்டப் படிப்புக் கான ஏற்பாடு கிண்டி இஞ்சினீயரிங் கல்லூரியில் செய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் நாகப்பட்டினம், சேலம், செட்டிநாடு, பொள்ளாச்சி, ஆவடி, விருதுநகர், தாண்டியூத்து, அண்ணாமலைநகர், காஞ்சேபுரம், வேலூர், நாகர்கோயில் ஆகிய இடங்களில் புதிய தொழிற் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1960-61-ல் சேர்காழி, குடியாத்தம் ஆகிய இடங்களில் மேலும் இரண்டு தொழிற் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இத்தொழிற் பள்ளிகளில் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,122 மாணவர்கள் சேர்வதற்கான வசதி இருந்ததை 3,012 மாணவர்கள் சேர்வதற்கான அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளோம்.

10th March 1960

வருகிறது. இப்பயிற்சி மூன்று மாத காலம் நடைபெறுகிறது. இம்முறையில் ஒவ்வொரு பரிசிரமாலயத்திலும் வருடம் ஒன்றுக்கு 400 பேர் பயிற்சி பெறுகின்றனர். இதுவரை 15,000 பேர்களுக்கு மேல் பயிற்சி பெற்றுள்ளார்கள். 1960-61-ல் மேலும் 16,000 பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிட்டு அதற்காகப் புதிய பரிசிரமாலயங்கள் 9 திறக்க ஏற்பாடாகியுள்ளது. இவ்வாண்டு 5 லட்சம் கஜம் அம்பர் நூல் துணி உற்பத்தியாகும். அடுத்த ஆண்டில் உற்பத்தி இரட்டிப்பு ஆகலாம் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

உற்பத்தியாகும் துணிகளை விற்பனை செய்வதுதான் முக்கியம். அதற்காகப் பல இடங்களில் விற்பனை நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்போதிருக்கும் 38 நிலையங்களுக்கு மேல் 1960-61-ல் 20 புதிய விற்பனை நிலையங்கள் திறக்கப்படும். சென்ற ஆண்டில் கதர் மொத்த விற்பனை 68 லட்ச ரூபாய்க்கு ஆயிற்று. இவ்வாண்டு, முதல் எட்டு மாதங்களிலேயே 61 லட்சம் அளவிற்கு விற்பனையாகியுள்ளது. ஆகவே இவ்வாண்டில் மொத்தம் 90 லட்ச ரூபாய் கதர் விற்பனையாகலாம் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

குடியிருப்பு வசதி.

29. தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தின்கீழ் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 2,700 வீடுகள் கட்ட முடிவு செய்துள்ளோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 516 வீடுகள் கட்டி முடிந்தன. நடப்பு ஆண்டில் 446 வீடுகள் கட்டப்படும். அடுத்த ஆண்டில் 1,350 வீடுகள் கட்ட நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தில் 3,748 வீடுகள் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாகக் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது. முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 1,351 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் 846 வீடுகள் கட்டப்படும். 1960-61-ல் 55 லட்ச ரூபாய் நிதி இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தவகையான திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 2,08.11 லட்சம். இப்பொழுது 2,78.67 லட்சம் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சேரிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 6,970 மனைக்கட்டுகள் தயாரிக்கவும் 2,600 கட்டிடங்கள் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டது. முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 1,209 மனைக்கட்டுகள் மட்டும், தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நடப்பு ஆண்டில் 1,219 மனைக்கட்டுகள் ஏற்பாடு செய்யப்படும். அத்துடன் 950 வீடுகளும் கட்டப்படும். 1960-61-ல் 2,740 மனைக்கட்டுகள் தயாரிக்கவும் 1,134 வீடுகள் கட்டவும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே திட்டக் காலத்தில் 5,168 மனைக்கட்டுகளும் 2,084 வீடுகளும் முடிவடையும். திட்டக் காலச் செலவு 1,68 லட்சம் என்று நிர்ணயித்ததற்குப் பதிலாக 1,69 லட்சம் செலவழியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

10th March 1960]

30. ராஜ்யப் பெருவழிகளை அமைப்பதில் இரண்டாவது சாலைகள். திட்டக் காலத்தில் சிமென்ட் ரோடு 10 மைல் அளவிற்கும், ஆஸ்பால்டிக் காங்கிரீட் ரோடு 28 மைல் அளவிற்கும், தார் ரோடு 325 மைல் அளவிற்கும் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. முதல் நான்கு வருஷங்களில் 8 மைல் சிமென்ட் ரோடும், 19 மைல் ஆஸ்பால்டிக் காங்கிரீட் ரோடும், 325 மைல் தார் ரோடும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1960-61-ல் 3 பர்லாங்கு சிமென்ட் ரோடும், 5 மைல் ஆஸ்பால்டிக் காங்கிரீட் ரோடும், 22 மைல் தார் ரோடும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற சாலைகளில் அமைக்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற சாலைகளாக 397 மைல் நீள மண் சாலைகளைக் கப்பி ரோடுகளாக மாற்ற வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 217 மைல் கப்பி ரோடுகள் போடப்பட்டன. அடுத்த ஆண்டு 116 மைல் ரோடு மேலும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். சாலைகளைத் திருத்தி அமைப்பதற்காக 28 திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளும் இவ்வாண்டிற்குள்ளாகவே செய்து முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. மேலும் 14 புதிய திட்டங்கள் 1960-61-ல் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்; திட்டத்தில் 105 சிறிய பாலங்களும் 46 பெரும் பாலங்களும் கட்ட நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் 82 சிறிய பாலங்களும் 27 பெரும் பாலங்களும் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்த ஆண்டில் 16 சிறிய பாலங்களும் 16 பெரும் பாலங்களும் எடுத்துக்கொள்ள வகைசெய்யப்படும். சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டபடி ஜில்லா போர்டுகளின் நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்த எல்லா முக்கியச் சாலைகளையும் சர்க்காரே தங்களுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வந்துள்ளனர். முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் ஜில்லா போர்டு சாலைகளுக்குரிய இலக்குகளும் முடிக்கப்பட்ட பணிகளும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:—

	1956-61 இலக்குகள்.	1956-60-ல் முடிக்கப் பெற்றவை.
தார் ரோடுகள் முதலியன ..	74	102
புதிதாகக் கப்பி போடுதல் ..	708	667
சிறு பாலங்கள்	131	95
பெரும் பாலங்கள்	35	11
புதிய சாலைகள் அமைத்தல் ..	1,700	947

1960-61-ல் முடிக்க வேண்டிய வேலைகளின் அளவு இன்னும் நிர்ணயம் ஆகவில்லை.

1960-61-ல் 81 லட்ச ரூபாய் அளவிற்குப் பெருஞ்சாலை வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இவ்வேலைகளில் புதிய சாலைகள் அமைப்பதற்கு 5 லட்ச ரூபாய் செலவிடப்படும். மத்திய சாலை நிதியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும் சாலைத் திட்டத்தில் முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 266 மைல் தார் ரோடு அமைக்கவும், 37 மைல் புதிய ரோடு அமைக்கவும்,

[10th March 1960]

மத்தியான உணவுத் திட்டம் பரவலான முறையில் நடைபெற்று வரும்பொழுது இதில் ஆங்காங்குச் சில குறைகள் தென்படுவது இயற்கையே. அக்குறைகளைப் பரிசீலனை செய்து அவற்றை நீக்க வழி காணுவதற்கு மூன்று அசெம்பிளி அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பல இடங்களுக்குச் சென்று நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து தங்களுடைய அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பார்கள். அத்துடன் அங்கத்தினர்களும் இதில் சிறிது அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியம். பொது மக்களினுடைய ஒத்துழைப்பின் மூலந்தான் இத்திட்டத்தில் வெற்றி காணமுடியும்.

பள்ளிச் சீரமைப்பு இயக்கத்தின் மூலமாகப் பள்ளிகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்குப் பெரு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 80-க்கு மேற்பட்ட பள்ளிச் சீரமைப்பு மகாநாடுகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இந்த இயக்கத்தின் காரணமாகப் பொதுமக்கள் பல வேறு பணிகளை மேற்கொண்டு பள்ளிகளுக்குப் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துள்ளார்கள். இதுவரை பொதுமக்கள் ஏற்றுக் கொண்ட திட்டங்களின் மொத்த மதிப்பு சுமார் 4.5 கோடி ரூபாய். அதில் 2 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மகாநாடுகளிலேயே ரொக்கமாகவும் பொருளாகவும் பணிகள் மூலமும் மக்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதன் மூலமாகப் பொதுமக்களிடமிருந்து கல்வித்துறைக்கான பல வசதிகளைப் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணிகளை ஏற்றுத் திறமையாக நடத்திவரும் கல்வி இலாகா அதிகாரிகளுக்கு நம் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஆசிரியர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக இதுவரையில் அவர்களுக்குப் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளில் சம்பள உயர்வு மட்டும் மாதம் ஒன்றுக்கு 17 ரூபாய் அளவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மட்டும் சர்க்காருக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு அதிகரிக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு மேலும் என்ன சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் விஷயம் சம்பளக் கமிஷனுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

உயர்நிலைக் கல்வி.

32. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 450 புதிய வகுப்புகள் ஆரம்பித்து, 14 முதல் 17 வயது வரை உள்ள மாணவர் 18,000 பேர் 4, 5, 6 பாரங்களில் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தோம். இதுவரை 552 புதிய வகுப்புகள் ஏற்பட்டு 22,000 மாணவர்கள் அதிகமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1960-61-ல்

[10th March 1960]

மேலும் பல புதிய வகுப்புகள் ஏற்படுத்தப்படும். அதற்கான வசதிகளைச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அநேக திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

33. தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக எல்லாவிதமான தமிழ் முயற்சிகளையும் திட்டமிட்டுச் செய்வதற்காகத் "தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் குழு" ஒன்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்குழு பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து தமிழ் மொழி நல்ல முறையில் வளர்வதற்கான திட்டங்களை வகுத்து வருகின்றது. தமிழ் மூலமாக பி. ஏ. வகுப்புகளில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முடிவு மிக முக்கியமானது. கோயம்புத்தூரில் உள்ள சர்க்கார் கலைக் கல்லூரியில் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து பி. ஏ. முதல் வருஷ வகுப்பில் பாடங்களைத் தமிழ் மொழி மூலம் சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பம் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகப் புத்தகங்கள் தமிழிலே இப்பொழுது தயாராக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1963-64-ல் இருந்து எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பி. ஏ. வகுப்புகளில் தமிழ் மொழி மூலம் சொல்லிக்கொடுக்க ஆரம்பம் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களின் துணை வேந்தர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து இம்முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞானக் கல்வி, தொழில் கல்வி ஆகியவைகளைப் பொறுத்த வரையில் தொடர்ந்து இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு ஆங்கிலமே போதாது மொழியாக இருந்து வரும். அகில இந்திய அடிப்படையில்தான் இந்தப் பகுதிகளில் மாறுதல் ஏற்படுத்தவேண்டுமென முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

இவ்வாறு தமிழ் போதாது மொழியாகின்ற சமயத்தில் ஆங்கிலத்தையும் நம்முடைய மாணவர்கள் நல்ல முறையிலே கற்பதற்கான வசதிகள் செய்வது அவசியம். கீழ் வகுப்புகளிலிருந்தே ஆங்கிலத்தை நல்ல முறையில் சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரை ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 6 வது வகுப்பிலிருந்துதான் ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அடுத்த ஆண்டிலிருந்து 5-வது வகுப்பிலிருந்தே ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்க ஆரம்பிக்கப்படும். பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் முறையைச் சீர்திருத்தவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து, அதற்காக பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலினுடைய உதவியைக் கொண்டு, சேகண்டரி கிரேட் பள்ளி ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் முறையில் மறு பயிற்சி அளிப்பதற்காக ஒரு திட்டம் வகுத்துச் சென்ற மூன்று மாதங்களாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் இம்மறுபயிற்சி அளிக்க இரண்டு வருஷ காலத்திற்குமேல் ஆகலாம்.

[10th March 1960]

25 சிறிய பாலங்கள் கட்டவும், 74 மைல் கப்பி ரோடு போடவும், 18 மைல் சிமென்ட் காங்கிரீட் ரோடுகள் அமைக்கவும், 24 பெரும் பாலங்கள் கட்டவும் மத்திய சாலை நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பணிகள் செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குச் செலவான தொகை 2.04 லட்சம் ரூபாய். 1960-61-ல் இந்த நிதியிலிருந்து மேலும் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

ஆரம்பக் கல்வி.

31: ஆறு வயது முதல் பதினான்கு வயது வரை உள்ள எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாயமாகவும் இலவசமாகவும் 1960-ம் ஆண்டிற்குள்ளாகக் கல்வி அளிக்கப்படவேண்டுமென அரசியல் சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சியில் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை உணர்ந்து இந்த இலக்கைக் குறித்த காலத்தில் அடைவது அசாத்தியம் என்ற முடிவிற்கு வந்துள்ளோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக 6 வயதிலிருந்து 11 வயது வரையுள்ள குழந்தைகள் எல்லோரையும் பள்ளியில் சேர்க்கவேண்டுமென்கின்ற முறையில் இந்த இலக்கு மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஒட்டி நம்முடைய ராஜ்யத் திலே பல புதிய ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஆண்டுதோறும் ஆரம்பித்து வருகின்றோம். வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,735 புதிய வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று திட்டத்தில் வகுத்திருந்தோம். அதன் மூலமாக ஒவ்வோர் ஆண்டும் 6 வயது முதல் 14 வயது வரையுள்ள ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளைப் பள்ளிகளில் சேர்க்கவேண்டுமென்றும் நிர்ணயித்திருந்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 6,068 புதிய வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவைகளில் 4.23 லட்சம் குழந்தைகள் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள். நடப்பு ஆண்டில் மேலும் 1,735 வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் சேர்க்கப்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் ராஜ்யத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதியில் 6, 7 வயதுள்ள குழந்தைகள் அனைவரையும் பள்ளியில் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

இரண்டாவது திட்டக் கால முடிவில் நாம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாகச் சுமார் 32 லட்சம் குழந்தைகள் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 1 முதல் 5 வகுப்புகளில் சேர்ந்து படிப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவர்களில் 6 முதல் 11 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 27.25 லட்சமாக இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வயதிற்குள் இருக்கக்கூடிய குழந்தைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 45 லட்சம் அளவில் இருக்கும். ஆகவே மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் மேலும் 17 லட்சம்

[10th March 1960]

குழந்தைகளைப் பள்ளிகளில் சேர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்கான முறைகள் வகுக்கப்படும்.

எல்லாக் குழந்தைகளையும் பள்ளியில் சேர்க்கவேண்டுமானால், சட்ட மூலமாகக் கட்டாயப்படுத்துவதனால் மட்டும் இதில் வெற்றி காண முடியாது. முக்கியமாக ஏழைக் குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வந்து சேரவேண்டுமானால் சில முக்கியமான வசதிகளை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுப்பது அவசியம். இதற்காக நம் ராஜ்யத்தில் ஏழைக் குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிகளிலே மத்தியான உணவு கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாகப் பல லட்சக்கணக்கான ஏழைக் குழந்தைகள் கட்டாயப்படுத்தப்படாமல் தாங்களாகவே பள்ளிகளில் வந்து சேர்ந்து கல்வி பயில ஆரம்பித்துள்ளார்கள். ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் மத்தியான உணவிற்காக நாள் ஒன்றுக்கு 10 நயா பைசா வீதம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இதில் பொதுமக்களும் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்கிற முறையில் சர்க்காரிடமிருந்து 6 நயா பைசாவும் பொதுமக்களிடமிருந்து 4 நயா பைசாவும் பெறவேண்டும் என்று முடிவு செய்து இந்த அடிப்படையில் இத்திட்டம் தற்போது இயங்கி வருகிறது. சென்ற டிசம்பர் முடிய 21,347 ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே மொத்தம் 7.5 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு மத்தியான உணவு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எண்ணிக்கையில் 8-வது வகுப்பு வரை படிக்கின்ற குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் திட்டம் இன்னும் சுமார் 1,000 பள்ளிகளில் மட்டுமே அமுலாகவில்லை. இந்த ஆண்டின் இறுதிக்குள்ளாக அப்பள்ளிகளிலும் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பமாகும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். நடப்பு ஆண்டில் 60 லட்ச ரூபாய் பட்ஜெட்டில் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு அதிகமாகவும் செலவாகலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டிற்கு 80 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் செலவு ஒரு கோடி அளவிற்கு ஆகலாம் எனத் தோன்றுகிறது. எல்லாக் குழந்தைகளும் பள்ளிகளுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்படும்பொழுது முதல் ஐந்து வகுப்புகளில் சுமார் 50 லட்சம் குழந்தைகள் இருப்பார்கள். அவர்களில் குறைந்தது 17 லட்சம் குழந்தைகளுக்காவது இந்த மத்தியான உணவு வசதியைச் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்காக சர்க்கார் நிதியிலிருந்து 2 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். மக்களிடமிருந்து வருஷம் ஒன்றுக்கு 1.5 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இந்த அளவிற்கான செலவிற்கு ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். பொதுமக்களிடையே இருக்கக்கூடிய ஆர்வத்தின் காரணமாக இந்தப் பணியை நிறைவேற்றமுடியும் என்றே நம்புகிறோம்.

[10th March 1960]

பின்தங்கிய
வகுப்பினர்.

34. சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய பகுதியினர் நலனை ஒட்டிய திட்டங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இதுவரை மத்திய அரசாங்கத்தார் நேரே கொடுத்து வந்த உபகாரச் சம்பளச் சலுகைகளை இனி ராஜ்ய சர்க்கார் மூலமாக வழங்க ஒப்புக்கொண்டு அதற்கான நிதியை நம்மிடம் ஒப்படைத்துள்ளார்கள். உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதில் இருக்கக்கூடிய தாமதங்கள், இதனால், அடுத்த ஆண்டிலிருந்து நீங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதுவரை 14,000 மாணவர்களுக்கு மாணவர் விடுதிகளில் தங்குவதற்கான வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஹரிஜன மாணவர்கள் விடுதிகளைச் சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்கிற திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 96 மாணவர் விடுதிகள் சர்க்காரால் எடுத்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1960-61-ல் மேலும் 31 மாணவர் விடுதிகள் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்படும்.

மருத்துவம்-
காதாரம்.

35. கிராமப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வைத்திய வசதிகள் ஏற்பாடு செய்வதற்காக அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் இதுவரை 122 பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1960-61-ல் மேலும் 20 நிலையங்கள் திறக்கப்படும்; 112 நிலையங்களில் பணியாற்றும் டாக்டர்களுக்கும் மற்றப் பணியாளர்களுக்குமான குடியிருப்பு வசதிக்காகக் கட்டிடங்கள் கட்ட ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. பிரதம நிலையங்களில் பணியாற்றும் டாக்டர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துள்ளோம். இச்சலுகைகளின் காரணமாகப் போதிய அளவு டாக்டர்கள் இந்நிலையங்களில் பணியாற்ற முன்வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம்.

மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை விரிவாக்கவும் அபிவிருத்தி செய்யவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் சர்க்கார் மருத்துவ நிலையங்களில் 9,812 படுக்கைகளுக்கு வசதி இருந்தது. திட்டக் கால முடிவிற்குள்ளாக இது 15,000 அளவிற்கு உயரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. செங்கல் பட்டு, பாளையங்கோட்டை, ராமநாதபுரம் ஆகிய இடங்களில் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. தாலூகா தலைநகரத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் எல்லாம் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. அவைகளுக்கான கட்டிடங்களை விஸ்தரிக்கவும் பல்வேறு வசதிகளைப் பெருக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக 3.15 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு மருத்துவ நிலையங்களினுடைய கட்டிடங்களுக்காகச் செலவிடப்படும்.

10th March 1960]

மலேரியா வியாதியை முழுவதும் அகற்றுவதற்கான விரிவான திட்டம் ஒன்றை நடைமுறையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக நடப்பு ஆண்டில் 1.14 லட்ச ரூபாய் செலவிடப்படும். அடுத்த ஆண்டில் 1.04 லட்ச ரூபாய் செலவாகும். இதன் மூலமாக ராஜ்யத்தில் மலேரியா உள்ள இடங்களில் தக்க மருந்துகளை உபயோகப்படுத்தி அவ்வியாதியை முழுவதும் அகற்றிவிட முடியும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டமும் எதிர்பார்த்தபடி முன்னேறி வருகிறது. இப்பொழுது நகரப் புறங்களில் 26, கிராமப் புறங்களில் 64 குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. சென்னை நகரில் தாய்மார்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய 43 நிலையங்களும், ஆண்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய 32 நிலையங்களும் இயங்கி வருகின்றன.

கிராமப் புறங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து அதற்காகப் பல திட்டங்கள் வகுத்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. திட்டக் காலத்தில் 8,500 கிணறுகளும் 340 இணைக்கப்பட்ட திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டு வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இந்த வேலைகள் எல்லாம் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக முடிவு அடையும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆற்றோரங்களில் அமைந்திருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் ஏற்படும் வியாதிகளைத் தடுப்பதற்காக அக்கிராமங்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வழங்கக்கூடிய ஒரு திட்டம் அமுலில் இருப்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்ததே. இத்திட்டங்கள் முதலில் தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஆகிய ஜில்லாக்களில் நடந்து வந்தன. இப்பொழுது மதுரை, வட ஆர்க்காடு, செங்கல் பட்டு ஜில்லாக்களிலும் இத்திட்டம் அமுலுக்கு வந்துள்ளது. 334 கிராமங்களில் இவ்வாண்டு முடிவிற்குள்ளாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். நகரப் புறங்களிலும் நகரக் குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டாவது திட்டக் கால முடிவிற்குள்ளாக 50 முனிசிபல் நகரங்களிலும் 15 பெரிய பஞ்சாயத்து நகரங்களிலும் குடி தண்ணீர் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும். இதன் மூலம் 32 லட்சம் மக்கள் பலன் அடைவார்கள்.

36. ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நமது சாதனை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் விரிவாக எடுத்துக்காட்டக்கூடிய வெளியீடு ஒன்று அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழிலும் இருக்கிறது; ஆங்கிலத்திலும் இருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் மொத்தம் ரூ. 1.52 கோடி யளவிற்குத்

[10th March 1960]

திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வருஷமும் மேக்கண்டவாறு திட்டம் பணிகளுக்காகச் செலவாகி வந்துள்ளது :—

	(ரூபாய் கோடியில்.)
1956-57	28.7
1957-58	30.3
1958-59	34.6
1959-60 (திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு).	39.5
1960-61 (மதிப்பீடு)	38.4
மொத்தம் ..	1,71.5
இத்துடன் ரூந்தாத் திட்டத்திற்காகக் கண்டாவிலிருந்து கிடைத்த இயந்திரங்களுக்கான விலை கூட்டப்பட வேண்டும். அதன் மொத்தம் ..	9.3
ஆக மொத்தம் ..	1,80.8

அதிகமாகச் செலவாகியிருக்கும் தொகையில் பெரும் பகுதி உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான துறைகளுக்காகவே செலவாகியுள்ளதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிகச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கும் துறைகள்—

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
மின்சாரம்	24.00
விவசாயமும், சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டமும்	3.00
நீர்ப்பாசனம்	2.00
தொழில்	3.00
கல்வி	2.00
சுகாதாரம், குடியிருப்பு வசதிகள் ..	1.00
	35.00

திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் நிதி வசதி மேக்கண்டவாறு கிடைத்துள்ளது—

	முதலில் நிர்ணயித்தபடி.	நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறபடி.
	(ரூபாய் கோடியில்)	
திட்டமொத்த அளவு	1,52	1,81
புது வரிகள் மூலம் திரட்ட வேண்டியது	13	20
பொதுமக்களிடமிருந்து கடன் எழுப்புவதன் மூலம்	33	47 { 38
சிறு சேமிப்பு மூலம்	8	10 { 9

* 9 கோடி ரூபாய் மின்சார போர்டு கட்டுகத் திட்டப்பது.

10th March 1960]

முதலில் நிர்ணயித்தபடி. (ரூபாய் கோடியில்)

ராஜ்யப் பொது நிதியிலிருந்தும் மின்சார போர்டிலிருந்தும் சாதாரணச் செலவுகள் போக ஏற்படும் உபரி	25	14
மத்திய சர்க்கார் உதவி கட்டுகவும் மாண்புமிகளும்	73	90 { 81
	1,52	1,81

பொது நிதியிலிருந்து 25 கோடி திட்டச் செலவுக்காகக் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்ததில் 14 கோடிதான் கிடைத்துள்ளது. அதற்கு முக்கிய காரணம் திட்டக் காலத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டதுதான்.

வருடம் ஒன்றுக்கு. திட்ட காலத்தில்.

1956 நவம்பரில் கொடுத்த உயர்வு (நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ரூ 5 முதல் ரூ 7 வரை)	2	$2 \times 4\frac{1}{2} = 9.0$
1957 மார்ச்சில் கொடுக்கப்பட்டது (ரூ 7 முதல் ரூ 5 வரை)	1.8	$1.8 \times 4 = 7.2$
1959 ஜனவரியில் கொடுக்கப் பட்டது (நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ரூ 5)	1.8	$1.8 \times 2\frac{1}{2} = 4.0$
		ரூ. 20.2 கோடி.

இவ்விதம் 20.2 கோடி ரூபாய் சம்பள உயர்வில் திட்டக் காலத்தில் செலவு செய்துள்ளது. இதற்காக மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் உதவி மொத்தம் 9 கோடி ரூபாய்.

37. ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் இவர்களுடைய சம்பள விகிதங்களைப் பரிசீலனை செய்து சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்ய ஒரு சம்பளக் கமிஷன் நியமித்திருக்கிறோம். அதன் அறிக்கை கிடைத்ததும் கமிஷன் செய்துள்ள சிபார்சுகளைப் பரிசீலனை செய்து சர்க்கார் முடிவுகள் எடுக்க வேண்டும். அதை யொட்டி ஏற்படுகின்ற செலவுக்கு முன்னால்தான் திட்டக் காலத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

* 9 கோடி ரூபாய் ரூந்தாத் வகையில் கண்டா உதவி மூலம் கொடுத்தது.

[10th March 1960]

மேலே குறிப்பிட்ட விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது. திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான யோசனைகளைச் சொல்வதற்காக எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழுவின் ஒத்துழைப்புடன் நம் ராஜ்யத்தில் அபிவிருத்திக்கான நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்க முடியுமென நம்புகிறேன்.

1958-59-ம் வருஷத்திய கணக்கு.

40. சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த பொழுது 1958-59-ம் வருஷத்திய திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளின்படி வரவு இனம் ரூ. 69,49 லட்சம் என்றும் செலவு இனம் ரூ. 66,84 லட்சமாகும் என்றும், ஆகவே உபரி ரூ. 2,65 லட்சம் அளவில் இருக்கும் என்றும் கணக்கிடப்பட்டது. அந்த ஆண்டிற்கான முடிவுற்ற கணக்குகள் இப்பொழுது கிடைத்திருக்கின்றன. அதன்படி வரவு ரூ. 69,95 லட்சமாகவும் செலவு ரூ. 68,35 லட்சமாகவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 1,60 லட்ச ரூபாய்தான் உபரி ஏற்பட்டுள்ளது. அதிகச் செலவுக்கு முக்கிய காரணம் எல்லா கெஜட் பதிவு இல்லாத ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் 1958 டிசம்பரிவருந்து 5 ரூபாய் அதிக ஊதியம் கொடுத்ததேயாகும். கைத்தறித் துணிக்கு விற்பனை விலை வகையில் சலுகைக்காக எதிர்பார்த்ததைவிட 35 லட்சம் ரூபாயும், கட்டிடங்கள் முதலியவைகளில் 71 லட்ச ரூபாயும், அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டுள்ளது. வருஷக் கடைசியில் கையிருப்புத் தொகை ரூ. 3,28 லட்சம்.

1959-60 திருத்திய மதிப்பீடு.

41. சென்ற ஆண்டின் அறிக்கையின் பிரகாரம் 1959-60-ம் வருஷத்திய வரவு ரூ. 73,08 லட்சமாகவும் செலவு ரூ. 71,69 லட்சமாகவும் மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 1958-ல் டிசம்பரில் கொடுத்த சம்பள உயர்வு இந்த மதிப்பீடுகளிலும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இதன் மூலமாக வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,80 லட்சம் ரூபாய் செலவு அதிகப்பட்டுள்ளது. திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி வரவு ரூ. 78,30 லட்சம் ஆகவும் செலவு ரூ. 77,72 லட்சமாகவும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. உபரி 58 லட்ச ரூபாய் அளவில் நிற்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வரிப் பங்குகளில் எதிர்பார்த்ததைவிட 75 லட்ச ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. நம் ராஜ்ய இனங்களில் மோட்டார் வாகன வரியில் 41 லட்சமும், மத்திய விற்பனை வரியில் 20 லட்சமும், தமாஷா வரியில் 15 லட்சமும், ஸ்டாம்புகளில் 43 லட்சமும் அதிக வருமானம் கிடைக்கலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய அதிக வருமானம் பெரும்பாலும் வரி அல்லாத மற்ற இனங்களில் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த வருவாய் அதிகரிப்புக்குத் தகுந்த பிரகாரம் திட்டச் செலவும் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறோம்.

[10th March 1960]

ரெவின்யூக் கணக்குச் செலவினங்கள் திருத்திய மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் 77,72 லட்சம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நிதி நிலை அறிக்கையில் கண்டதைவிட 6,03 லட்ச ரூபாய் அதிகச் செலவு ஏற்படலாமெனக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ஊதிய உயர்வின் காரணமாக ஏற்படும் செலவு நீக்கி 4,23 லட்சம் அதிகச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளில் 1,49 லட்சம் கல்விக்காகவும், 1,16 லட்சம் சுகாதாரத் துறைக்காகவும், 58 லட்சம் சமுதாய நலத் திட்டத்திற்காகவும், 71 லட்சம் கட்டிடங்கள் ரோடுகள் இவைகளுக்காகவும் அதிகச் செலவு வகையில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 75 லட்ச ரூபாய் எதிர்பாராத செலவு நிதிக்கு (Contingency Fund) ஒதுக்கியதால் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 56 லட்ச ரூபாய் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

42. நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 10,59 லட்சம் மூலதனச் செலவு மூலதனச் செலவு ஏற்படுமென மதிப்பீட்டிருந்தோம். இப்பொழுது அது 1959-60. ரூ. 12,77 லட்ச அளவில் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ரூ. 31 லட்சம் ஜமின்தார் ஒழிப்புக்காகவும், ரூ. 85 லட்சம் முக்கியமாகப் பரம்பிக்குளத் திட்டச் செலவுக்காக நீர்ப் பாசனத் துறையிலும், சென்னை ராஜ்யக் கூட்டுறவு பாங்கு களுக்கும் ஜில்லா மத்திய பாங்குகளுக்கும் பங்கு நிதிக்காகக் கொடுத்தது 1,20 லட்ச ரூபாயும் ஆக அதிகச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூலதனச் செலவைப் பற்றிப் பட்ஜெட் அறிக்கைக் குறிப்பில் விவரமாக விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சாரத் துறையில் ஏற்படும் செலவு தனியாக மின்சார போர்டுக் கணக்கில் காட்டப்பட்டுள்ளது. 11 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பீட்டிருந்ததற்குப் பதிலாக இப்பொழுது 14 கோடி ரூபாய் செலவாகலாம் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை குந்தாத் திட்டத் திற்காகக் கனடா மூலம் கிடைத்த இயந்திரங்களின் மதிப்பைத் தவிர்த்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனடாவிலிருந்து பெற்ற இயந்திர வகையில் மின்சார போர்டுக்கு மேலும் அதிகச் செலவு ரூ. 9,34 லட்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்ய நிதியிலிருந்து மின்சார போர்டுக்கு ரூ. 18,84 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நடைமுறை ஆண்டில் பொதுவாக நிதி வசதி நிலைமை திருப்திகரமாகவே உள்ளது. இவ்வருஷத்தியக் கணக்கு 3,73 லட்சம் ரூபாய் இருப்புடன் முடியுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

43. 1960-61-ல் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 1960-61 வரவு-செலவு ரெவின்யூக் கணக்கில் வரவு ரூ. 80,87 லட்சமாகவும், செலவு ரூ. 81,21 லட்சமாகவும் இருக்கின்றன. இதனால் ரூ. 34 மதிப்பீடு.

[10th March 1960]

வினா
46.

38. இவ்வாறு சர்க்கார் ஊழியர்களின் ஊதிய உயர்வின் காரணமாக நிர்வாகச் செலவு, வருடம் ஒன்றுக்குப் பல கோடிக்கணக்கில் அதிகரிக்க நேரிடுகிறது. இதற்கு அடிப்படையான காரணங்கள் யாவை என்பதைப்பற்றி ஆராய்வ தவசியம். விலைவாசிகள் மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டே போகின்ற காரணத்தால் ஒரு குறித்த அளவு சம்பளம் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துவோருடைய வாழ்க்கை நிலை பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அவர்கள் சம்பள உயர்வு கேட்க வேண்டிய நிர்வாகம் ஏற்படுகிறது. இதே கஷ்டங்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சங்கடத் தைத் தவிர்க்க ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது அவசியமுமாகிறது; அத்துடன் அது நியாயமுங்கூட. ஆனால் விலை வாசிகள் உயர்ந்திருக்கும் அளவிற்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க முடிவதில்லை. ஆகவே இப்பகுதியினரிடையே ஊதிய உயர்வு பெற்ற பின்பும் மனக்கசப்புத் தொடர்ந்து இருந்து வருவதைக் காண்கிறோம். மேலும் ஊதிய உயர்வின் காரணமாகத் தொழில்களின் மூலம் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலையும் உயருகிறது. ஆகவே பொதுவாகப் பொருள்களின் விலை ஏறுமுகமாகவே இருந்து வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. விலை உயர்வு மேலும் ஓரளவுக்கு ஏற்படும் பொழுது மறுபடியும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவ்வாறாக ஒரு சுழலில் மாட்டிக் கொண்டு விலை உயர்வும், அதையொட்டி ஊதிய உயர்வும், அதைத் தொடர்ந்து மேலும் விலை உயர்வுமாக ஏற்பட்டுக் கொண்டே போகக்கூடிய நிலையைக் காண்கிறோம். சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அதிகச் செலவைச் சரிகட்டப் புதிய வரிகள் போட வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வரிப் பணம் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான சேவைகளுக்கோ அல்லது அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கோ பயன்படாமல் நிர்வாகச் செலவிலேயே அழிந்து விடுகின்ற காரணத்தால் பொது மக்களிடையேயும் அதிருப்தி வளர ஆரம்பிக்கிறது. மேலும், பல்வேறு பணிகளையும், குறித்த செலவில் முடிக்க முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே குறித்த அளவில் செலவு செய்தாலும் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்குப் பலன் ஏற்படாது போய்விடுகிறது. தொழில் துறையிலேயும் இதே நிலையைத்தான் காண்கிறோம். உற்பத்திப் பெருக்கில்லாமலேயே ஊதிய உயர்வு கொடுக்கும்பொழுது தொழில்களில் வருவாய் குறைகிறது. ஆகவே தொழிலை விஸ்தரிக்கவோ அல்லது புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கோ ஆன மூலதனம் தொழில்களில் போதிய அளவு சேராமல் தொழில் வளர்ச்சியும் குன்றிவிடுகிறது. புதிய புதிய தொழில்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் மக்களுடைய சேமிப்பிலிருந்து போதுமான மூலதனம் கிடைக்கவேண்டும். விலையுயர்வின் காரணமாகப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்குச் சேமிக்கத்

10th March 1960]

கூடிய சக்தியே இவ்வாறு போய் விடுகிறது. இதன் காரணத் தால்தான் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் விலையுயர்வினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை எடுத்துக் காட்டியிருந்தேன். அங்குக் குறிப்பிட்டது போலத் திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் தாறுமாறாகக் கட்டுப்பாடில்லாத விலையுயர் விற்கும் பெரிய முரண்பாடுள்ளது என்பதை உணர வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுக்கும் இத்தருணத் தில் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு விலைவாசிகளை, அதிலும் முக்கியமாக அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலைவாசிகளை, ஓரளவுக்குள் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை வகுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை மறுமுறையும் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

39. இதுவரை கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரங்களிலிருந்து மூன்றாவது திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் திட்ட இலக்குகளுக்கு மேலாக ஐந்தாண்டுத் திட்டம் கவே நம் ராஜ்யம் காரியங்களைச் சாதித்து வெற்றி கண்டிருப்பது நன்கு விளங்கும். நமது நிர்வாக இயந்திரம் நல்ல முறையில் இயங்கியதே இச்சாதனைக்கு முக்கிய காரணம். ஒவ்வொரு இலாகாவினரும் தாங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட இலக்குகளை அடைவதற்கான முறையில் ஆர்வத்துடன் பணியாற்றியுள்ளார்கள். முன்பெல்லாம் பெரும்பாலும் பல வேலைகள் வருடக் கடைசியில் அவசர அவசரமாகச் செய்து முடிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்து வந்தன. இப்போது ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு மூன்று மாதங்களிலும் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைப் பங்கிட்டு வருடம் முழுவதிலும் தொடர்ந்து வேலை நடக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஒவ்வொரு மூன்று மாதத்திற்குப் பின்பும் சென்ற மூன்று மாதங்களின் சாதனைகளை ராஜ்ய அபிவிருத்திக் குழுவின் கூட்டத்தில் ஆய்வதற்கான முறை வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு ஆய்கின்ற காலத்தில் பணிகள் நிறைவேற்றுவதில் இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களை உடனடியாக நீக்க முடிகிறது. குறித்த காலத்தில் குறித்த அளவு வேலைகளை முடிப்பதற்கு இம்முறை பெரிதும் உதவியிருக்கிறது. இருப்பினும் சில பழங்கால நடைமுறை விதிகள், வேகமாகப் பணிகள் ஆற்றுவதற்கு, தடையாக இருப்பதையும் காண்கிறோம். நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற புதிய பொறுப்புகளுக்கேற்ப விதிகளும் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டியது அவசியம். அத்துடன் குறித்த வேலையை முடிப்பதற்கு இன்னுர்தாம் பொறுப்பு என்பதையும் அவசியம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்னும் பெரிய அளவில் திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டுமென்றால் அதற்கான மாறுதல்களைச் செய்து நிர்வாக இயந்திரம் ஒழுங்காகவும் விரைவாகவும் இயங்குவதற்கான வழி செய்வது அவசியம்.

[10th March 1960]

லட்சம் துண்டு விழுவினது. ரூ. 81 கோடி ரெவின்யூ வரவு-செலவில் இந்தச் செலவை துண்டு விழுவது ஒரு பெரிய காரியமல்ல.

நடைமுறை ஆண்டுத் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் ஏற்படும் வரவைக் காட்டிலும் அடுத்த வருஷத்தில் ரூ. 2,57 லட்சம் அதிகம் வருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த அதிக வரவு, மத்திய வரிகள் (ரூ. 64 லட்சம்), பொது விற்பனை வரி (ரூ. 38 லட்சம்), முத்திரைத் தாள்கள் (ரூ. 25 லட்சம்), மோட்டார் வாகன வரி (ரூ. 11 லட்சம்), வட்டி (ரூ. 85 லட்சம்), இதர இனங்கள் (ரூ. 34 லட்சம்) என்ற தலைப்புகளில் கிடைக்கலாம். அடுத்த ஆண்டில் ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவு, நடப்பு ஆண்டைவிட ரூ. 3,49 லட்சம் அதிகமாக இருக்கும். செலவுக் கணக்கில் அதிகப் பற்றைக் காட்டக்கூடிய இனங்கள், கடன் தீர்ப்புப் பணிகள் (ரூ. 1,71 லட்சம்), கல்வி (ரூ. 72 லட்சம்), தொழில்கள் (ரூ. 80 லட்சம்), சமுதாய நலத் திட்டம் (ரூ. 25 லட்சம்) என்பனவாகும். 1959-60-ன் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டிற்கும் 1960-61 வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் நிதி நிலைக் குறிப்பில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. 1960-61 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அபிவிருத்திக்கான செலவினங்கள் பின்வருமாறு :—

(ரூபாய் லட்சங்களில்.)	
கல்வியும், விஞ்ஞானத் துறைகளும் ..	15,53
மருத்துவம்	4,80
பொதுச் சுகாதாரம்	2,08
விவசாயம்	3,12
கால்நடை வளர்ப்பு	1,11
கூட்டுறவு	1,88
தொழில், வழங்கு துறைகள் ..	4,89
ஹரிஜன முன்னேற்றம்	2,95
சமுதாய நலத்திட்டங்கள்	3,31

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம்.

44. 1959-60 ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்டு நடைபெற்று வந்த பணிகளோடு கிராமங்கட்குக் குடிதண்ணீர் வழங்கும் பணி மட்டுமே நடைபெற்றன. இவற்றோடு பக்கத்திலுள்ள பெரு வழியிலோ அல்லது ரயில்வே நிலையத்திலோ கொண்டு சேர்க்கின்ற சாலைகளை அமைத்தல், கிராமப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவற்றையும் 1960-61-ல் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் மேற்கொள்ளுகிறது.

[10th March 1960]

இந்திய அரசாங்கத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்காக ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இந்த ராஜ்யத்தின் பங்கு ரூ. 50 லட்சம் அளவில் இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கலாம். ராஜ்ய அரசாங்க நிதியிலிருந்தும் இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளோம். ஆகவே 1960-61-ல் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ரூ. 75 லட்ச அளவிற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

45. 1960-61-ல் மூலதனச் செலவுக்காக 10,85 லட்ச 1960-61 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்செலவு விவரம் வருமாறு :—

கட்டிடங்கள், சாலைகள் ரூ. 3,70 லட்சம்; நீர்ப்பாசனம் ரூ. 1,71 லட்சம்; சிறிய நீர்ப்பாசனம் ரூ. 1,06 லட்சம்; தொழில் வளர்ச்சி ரூ. 1,69 லட்சம்; பஸ்கள் வாங்க ரூ. 53 லட்சம்; எஞ்சிய தொகை பலவகை இனங்களில் செலவிடப்படும். மின்சார அபிவிருத்திச் செலவு ரூ. 12,07 லட்சம் ஆகுமென எதிர்பார்க்கிறோம். அரசாங்கம் கொடுக்கும் கடன் போக மீதித் தொகையை மின்சார போர்டு தனது நிதியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும்.

46. 1960-61-ல் கடனாக வழங்க மொத்தம் ரூபாய் 16,46 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூ. 5.66 லட்சம் மின்சார போர்டுக்கு அதன் மூலதனச் செலவுக்காகக் கொடுக்கப்படும். சென்னை நகர சபைக்கு ரூ. 84 லட்சமும், நகர அபிவிருத்தி டிரஸ்ட்டுக்கு ரூ. 74 லட்சமும், பல்வேறு ஸ்தல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் குடிதண்ணீர், சாக்கடைத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 1,48 லட்சமும், குடியானவர்களுக்காக ரூ. 2,68 லட்சமும், தொழில் அபிவிருத்திக்காக ரூ. 28 லட்சமும், கைத்தறித் தொழிலுக்காக ரூ. 24 லட்சமும், குடியிருப்பு வசதி வகைகளுக்காக ரூ. 85 லட்சமும், சமுதாய நலத் திட்டத்திற்காக ரூ. 1,20 லட்சமும் கடனாக வழங்கப்படும்.

47. நாம் முன்பு எழுப்பிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் வகையில் அடுத்த ஆண்டில் ரூ. 7,17 லட்ச ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் நம் சர்க்காரின் பங்கு ரூ. 3,66 லட்சம், ஆந்திர, மைசூர், கேரள சர்க்கார்களின் பங்கு ரூ. 3,51 லட்சம். அடுத்த ஆண்டு மூலதனச் செலவுக்கு வழி செய்வதற்காக 10 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன் எழுப்ப வேண்டியிருக்கும்.

48. புதிய விற்பனை வரிச் சட்டம் சென்ற ஏப்ரல் 1-ந் தேதியிலிருந்து நடைமுறையிலிருந்து வருகிறது. இச்சட்டத்தினால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை ஒரு ஆண்டிற்குப் பின் ஆராய்ந்து ஏதாவது வரி விலக்கலோ அல்லது குறைப்போ அவசியமானால் அவைகளைக் கவனிப்பதாக இந்தச் சட்டம் இச்சபையில்

சென்னை மாநில ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

தலைப்புகள்.	1959-60.										திட்ட மதிப்பீடு 1960-1. (12)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
விநியோக வரி	..	..	..	..	..	..	..	..	14,76.11	15,26.56	15,43.60
இதர வரிகளும் தீர்வைகளும்— பொது அறநிலை வரி	..	..	13,23.18	11,99.26	8,68.98	9,82.07	11,16.77	11,78.06	..	..	..
இதர இனங்கள்	3.19	3.78.67	1,22.08	2,49.35	2,66.40	2,73.61	3,84.67	3,84.67	2,07.50	1,86.95	2,07.17
மொத்தம் ..	3.19	17,01.85	13,21.34	11,18.33	12,48.47	13,92.38	15,62.72	15,62.72	2,07.50	1,86.95	2,07.17
நீர்ப்பாசனம்— நேரடி வருவாய் †	6.31	15.52	10.64	6.59	7.22	9.14	9.57	10.62	22.27	10.15	8.95
உழிக்கவும் - நடைமுறைச் செலவுகள்..	38.39	1,65.55	1,38.01	44.32	45.46	57.72	59.46	59.46	64.57	59.00	63.21
நீர்வரையம்— நேரடி வருவாய்	32.08	1,50.03	1,27.37	37.73	38.24	48.58	49.89	49.89	53.95	35.73	53.26
உழைப்பாளிகள்— நேரடி வருவாய் †	1.99	3.31	2.78	2.23	2.42	2.08	1.89	2.26	1.75	1.49	1.37
உழை	19.73	19.24	49.43	45.75	52.76	59.65	3,78.97	4,94.96	5,65.09	6,01.62	6,87.43
நீதி தீர்வாகும்	15.39	78.25	55.42	43.60	57.60	62.05	67.63	56.07	66.03	52.94	53.94
சிறைகள்	5.98	31.97	25.00	27.32	22.02	26.20	26.32	24.08	26.77	30.35	30.49
காவல்	5.66	26.74	20.64	22.18	21.41	21.81	19.14	22.58	20.11	20.06	20.56
தொழிலாளர்களும் கப்பல் வழிகாட்டும்.	44.67	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கல்வி	8.35	38.71	46.09	57.81	73.40	93.71	1,34.64	1,79.59	2,75.91	2,81.25	2,92.67
மருத்துவம்	10.25	24.67	26.71	22.13	27.35	31.14	61.04	73.90	78.91	94.44	80.69
பொதுச் சுகாதாரம்	2.59	7.79	5.64	6.05	22.13	7.17	19.40	68.05	50.03	1,13.86	1,14.60
விவசாயம்	3.12	1,35.28	1,27.90	88.14	80.37	1,04.21	1,01.71	1,62.16	1,78.09	1,94.63	1,96.69
காலநடை பராமரிப்பு	1.03	8.83	7.65	8.69	7.93	13.08	19.23	18.27	24.95	33.60	36.87
கூட்டுறவு	4.18	22.74	20.85	43.35	64.53	1,27.82	1,06.47	72.43	1,38.29	1,64.86	1,09.60
தொழில்கள்	18.85	1,07.95	1,05.48	77.13	1,17.62	1,33.41	2,47.24	2,17.03	3,53.90	2,55.04	3,31.23

[10th March 1960]

10th March 1960]

பலவீனத் தொகைகள்	7.62	48.76	40.42	35.12	42.80	99.48	90.06	1,19.07	1,22.20	1,49.83	1,79.14
தொகைப்படி வேலைகள்	25.12	1,43.38	1,26.31	1,11.38	1,14.67	1,28.73	99.11	1,10.45	98.88	1,05.86	1,19.69
மின்னரத் திட்ட (மொத்த) வருவாய் ..	42.51	5,16.76	5,31.42	6,97.21	7,03.08	8,13.43	2,54.27	..	..	..	..
உழைப்பாளிகள் - நடைமுறைச் செலவுகள்.	24.81	4,12.09	3,63.68	3,71.79	4,52.08	5,26.02	2,30.07	..	..	..	..
நீர்வரையம்	17.70	1,04.67	1,07.84	2,25.42	2,51.00	2,87.41	34.20	..	..	..	..
சூய்வு படிக்காய் வருவாய்	2.88	6.35	5.09	13.07	11.32	16.06	9.09	9.26	10.65	10.04	10.83
எழுதுபொருளும், அச்சுத்தொழிலும் ..	3.96	14.79	14.17	12.16	12.79	9.76	11.76	19.07	14.87	20.26	19.32
பலவகை— அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்துத் தொகை மொத்த வருவாய். † இதர இனங்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்தம் ..	14.58	92.14	1,96.82	1,23.02	87.10	74.90	2,39.03	2,56.63	2,27.40	3,23.68	3,83.06
மொட்டார், நீர்ப் போக்குவரத்து திட்டக் கணினி மொத்த வருவாய்கள் (அரசாங்க பஸ் துறை.) ‡	14.58	92.14	1,96.82	1,23.02	87.10	74.90	2,39.03	2,56.63	2,27.40	3,23.68	3,83.06
கழிக்கவும்—நடைமுறைச் செலவுகள் ‡	..	1,24.95	1,44.64	1,42.54	1,53.35	1,81.21	2,13.34	2,27.55	2,16.74	2,44.23	2,45.23
நீர்வரையம் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
உத்திய அரசினர் உதவி மானியங்கள்..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
உத்திய, மாநில அரசாங்கத்தார்களிடையே பலவகைச் சரிகைப்படுத்தல்கள்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பொதுவாண வருவாய்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

* “விநியோக வரி”யின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† இந்த வருவாய் 1949-50 முதல் “மொட்டார், நீர்ப் போக்குவரத்து திட்டங்களிலிருந்து வருவாய்” என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‡ இந்த வருவாய் 1949-50-க்கு முந்தி “பலவகை” என்ற ரெவின்யூத் தலைப்பின் கீழும், நடைமுறைச் செலவுகள் “பலவகை” என்ற சொல்லுத் தலைப்பின் கீழும்
சரிகைப்படுத்தல்கள்.

1953-4

முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் செர்ந்திருக்கிறது. 1958-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.]

இணைப்பு II.

முலதனச் செலவின் விவரம்.

திட்டத்தின் விவரம்.	முழுத் திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1948-7- லிருந்து 1953-4 வரை.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	மொத்தம் 1948-7- லிருந்து 1958-9 வரை.	திட்ட மதிப்பு, 1959-60.	திருத்த மதிப்பு, 1959-60.	திட்ட மதிப்பு, 1960-1.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

அ. பாகனம், நீர்வழிப் போக்குவரத்து முகலிய திட்டங்கள்.

நீர் பவலித் திட்டம் ..	9,96-00	10,08-37	2-32	10-07	16-52	-83	-61	10,37-40	1-98	-4-18	-76
மேட்டூர் வாய்க்கால் திட்டம்.	2,67-00	1,03-29	37-49	30-56	9-36	7-13	3-31	1,81-14	-27	1-59	3-36
மலையாளத் திட்டம் ..	4,43-00	3,36-26	58-74	28-94	14-79	..	..	4,38-73	..	..	..
கணிமுத்தூறு திட்டம் ..	3,98-00	1,87-28	1,02-96	1,01-97	92-43	40-24	14-14	5,39-03	-13-52	-13-70	-9-10
ஆசனியாறு திட்டம் ..	1,04-00	16-51	11-97	45-62	18-34	6-64	-88	99-96	..	-06	..
காசியாறு திட்டம் ..	1,00-00	25-12	41-95	27-85	4-25	..	..	99-17	..	..	..
கங்கைத் திட்டம் ..	88-65	10-37	20-40	19-92	8-96	..	..	59-65	..	..	..
அமலாபதித் திட்டம் ..	2,97-00	4-14	48-24	84-45	1,03-80	78-22	14-12	3,32-97	-12-32	2-51	-06
கங்கைத் தேக்கத் திட்டம் ..	3,00-00	59	34-85	48-52	34-55	32-56	19-42	1,70-52	-21	-14-40	4-65
சரத்தூர் திட்டம் ..	2,89-00	..	13-74	68-96	90-40	50-49	14-29	2,37-88	8-62	7-85	1-74
திருவனந்தித் திட்டம் ..	1,84-00	..	3-62	37-39	58-33	38-96	18-24	1,56-45	2-32	7-59	-65
கப்பி வாய்க்கால் திட்டம்.	1,56-65	..	..	..	1-72	15-34	57-79	74-85	76-82	87-84	21-87
புழையாடி வாய்க்கால் திட்டம்.	1,42-45	..	..	..	1-91	18-09	64-53	82-53	57-73	66-26	21-23
கீரே தேக்கத் திட்டம் ..	61-37	..	..	..	..	3-59	30-03	33-52	14-71	21-94	2-99
கிண்கண தேக்கத் திட்டம்.	49-58	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
காங்கேக்குளம் ஆழியாறு திட்டம்.	30,00-00	..	..	..	..	..	-92	-92	45-09	1,00-00	1,00-00

[10th March 1960]

தனி நிதிய பானத் திட்ட வேலைகள்—குள, ஏரி தீர் திருத்தத் திட்டம் உட்பட.

மற்ற நிதிய பானத் திட்டங்கள் (உரிய பயன் தகு பனவையும், தராதவையும்).

ஆந்திரா மைசூர் மாநிலக் களுக்கு மாற்றப்பட்ட பானத் திட்டங்கள்.

காழியர்களுக்கும், இயந்திர லாதன்களுக்கும் கீதா லாசம்.

..	2,17-05	71-20	72-74	80-20	85-29	85-70	6,57-87	84-28	91-09	94-40
(*)	2,80-40	-3-16	1-49	3-39	26-15	32-99	2,41-26	38-72	45-24	20-12
..	18,73-97	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	18,72-97	(1)	(1)	(1)
..	28-71	2-76	2-08	2-22	2-66	-62	39-06	7-70	-87	-84
யமாத்தம் ..	41,92-56	4,47-20	5,70-47	5,16-65	3,74-10	3,56-37	64,57-35	3,07-57	4,00-25	2,77-82

தி. மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக முலதனச் செலவு.

மொடியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	3,56-19	19-82	18-54	11-35	2-57	..	4,08-47	..	..
கயலாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	7,61-10	1,41-45	2,29-24	1,90-83	60-18	..	19,82-83	..	..
மேட்டூர் நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	5,72-67	1,30-06	2,76-84	2,50-19	59-45	..	12,89-21	..	..
காபஞ்சம் நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	4,75-46	1,13-96	1,64-71	2,69-72	70-64	..	10,94-49	..	..

(*) இதில் பல கேட்குகள் இருக்கின்றன. சில முடிந்தன. மற்றவை நடந்துகொண்டிருப்பன. எனவே செலவு, மதிப்பீடு காலிக்க.

(1) இப்போதைய சென்னை மாநிலத்திற்குத் தொடர்புடையவை.

1957-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ந் தேதி முதல் இந்தச் செலவை மாநில மின்சார போர்டு செய்கிறது.

[10th March 1960]

இ. 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ந் தேதிக்குப் பிறகு பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்த தொகை.
(1)	(2)	(3)
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்)
ஜூலை 1958	1970-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	5,55-57
ஆகஸ்டு 1959	1971-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	8,77-00

(ii) நிரந்தரத் தனிக் கடன்கள்.

	மொத்தத் தொகை.
	ரூபாய்
(அ) 1796—1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 8 சத வீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள்	1,33,000
(ஆ) 1795—1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 6 சத வீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள்	10,500
(இ) 1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட 6 சத வீத டொபாசித் தொகை	41,770
(ஈ) 4 சத வீதத்தில் பெறப்பட்ட டொபாசித் தொகை (இப்போது இத்தொகை சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவச்சாலைக்கு காப்பு நிதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது)	66,878
மொத்தம்—(ii)	2,52,148
	அல்லது
	2-53 லட்சம்.
நிரந்தரக் கடன்களில் இராஜ்ய சீரமைப்புக்குப் பிறகு நற்போதைய சென்னை இராஜ்யத் தின் ஜனத்தொகை வீதாசாரப்படி பங்கு	1-29

1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ந் தேதியில் கடன் நிலை—சுருக்கம்.

(1) 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு	16,35-37
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், அக்டோபர் 31-ம் தேதி, 1956-ம் ஆண்டுக்கு முன்பும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு	19,78-61
(3) 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு எழுப்பப்பட்ட கடன்கள்	5,55-57
	41,69-55
(4) 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு திருவிதாங்கூர்-கொச்சி இராஜ்யம், மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நமது பங்கு	55-95
(5) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் வகையில், 1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதியில் மொத்தம் செல்லாகாதது	42,25-50
(6) நிரந்தரத் தனிக் கடன்கள் மூலமும், 1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் மூலமும் மொத்தம் செல்லாகாத கடன்	42,26-79
(7) மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து 1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை பெற்ற கடன் காரணமாக, மொத்தம் செல்லாகாத தொகை (விவரங்களுக்கு அடுத்த பக்கம் பார்க்கவும்)	94,78-55
(8) 1953-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை, தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்களில் மொத்தம் செல்லாகாத தொகை	1,93-92
(9) செல்லாகாத எல்லாக் கடன்களின் மொத்தத் தொகை (1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை)	1,38,99-26

[10th March 1960]

1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற செல்லாகாத கடன்களின் விவரம்.

[1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு உள்ள புள்ளி விவரங்கள், ராஜ்ய சீரமைப்புக்குப்பின், ஜனத்தொகை அடிப்படையில் நம் மாநிலத்தின் பங்கை தற்காலிகமாகக் குறிக்கின்றன.]

அ. சென்னை மாநிலம் பெற்ற கடன்கள்.

	1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை செல்லாகாத கடன்கள்.				
	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14-ம் தேதிக்கு முற்பட்டவை.	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி முதல் 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதி வரை.	1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை.	1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(ரூபாய் இலட்சத்தில்)		
மாகாண சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்த கடன்.	1,41-83	..	..	..	1,41-83
தொழிலாளருக்கு வீடு கட்டும் திட்டம்.	..	..	..	29-41	29-41
வட்டியில்லாக் கடன்கள்	..	..	1,14-95	23-15	1,38-10
மின் விசை அதிகரிப்பு	..	..	2,20-87	1,23-82	3,44-69
சிறு சேமிப்பில் நமது பங்கு	..	..	1,10-30	7,05-39	8,15-69
மற்ற கடன்கள்—		4,59-10	..	..	4,59-10
3 சத வீத வட்டிக்கு மேல் உள்ள கடன்கள்.	..	19,40-46	17,78-12	37,20-82	74,39-40
மற்ற எல்லா இனங்களும்	..	..	..	..	..
மொத்தம்	1,41-83	23,99-56	22,24-24	46,02-59	93,68-22

ஆ. முன்னாள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற கடன்கள்.

	1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை செல்லாகாத கடன்கள்.				
	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14-ம் தேதிக்கு முற்பட்டவை.	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியிலிருந்து 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை.	மொத்தம்.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(ரூபாய் இலட்சத்தில்)		
1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன், முன்னாள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற செல்லாகாத கடன்களில் நமது பங்கு—	1-66	..	..	1-66	1-66
மாகாண சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்	..	1-94	..	1-94	1-94
வட்டியில்லாக் கடன்கள்	..	0-07	..	0-07	0-07
தொழிலாளர் வீடு கட்டும் திட்டம்	..	1-96	..	1-96	1-96
சிறு சேமிப்பில் நமது பங்கு	..	1,04-70	..	1,04-70	1,04-70
மற்ற கடன்கள்	..	..	..	..	..
மொத்தம்	1-66	1,08-67	..	1,10-33	1,10-33
ஆக மொத்தம்	..	..	..	94,78-56	94,78-56

[10th March 1960]

இணைப்பு II-அ.

[1953-4 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1958-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.]

சென்னை மாநிலத்தின் ரெவின்யூக் கணக்கில் சேராத மூலதனச் செலவினம்.

தலைப்புகள்.	1946-7- லிருந்து 1953-4 வரை.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	மொத்தம் 1946-7- லிருந்து 1958-9 வரை.	திட்ட மதிப்பீடு, 1959-60.	திருத்த மதிப்பீடு, 1959-60.	திட்ட மதிப்பீடு, 1960-1.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
மீள்தர இழப்பினால் நிலக்கவான் தார் மூலதனவாரியத்துக்கு நஷ்ட சரி தொகை.	5,00-97	29-98	10-30	13-43	3-98	68-64	6,37-30	53-00	83-74	90-80
காட்டுவனம், செழிக்க மூலதனச் செலவு; நீர்ப்பாசனம், கப்பற்கலை, கரைஉயர்த்து, வழிகாட்டு வேலைகள் (வாத்தக ரீதி யானது).	30,55-98	4,47-20	5,70-47	7-54	17-55	19-51	44-60	22-78	27-13	29-33
நீர்ப்பாசனம், கப்பற்கலை, கரைஉயர்த்து, வழிகாட்டு வேலைகள் (வாத்தக ரீதி யல்லாதவை).	..	..	..	4,60-11	3,08-07	2,57-59	51,02-42	2,09-97	2,95-37	1,71-51
மொத்தம் கனடா அபிவிருத்தி மூல தனச் செலவு.	..	..	..	56-53	66-03	98-78	2,21-34	97-60	1,04-98	1,06-01
விவசாய அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சி திட்டம் கனடா மூலதனச் செலவு.	..	..	..	31-59	79-49	52-73	1,63-81	45-29	64-38	87-04
தொழில் வளர்ச்சிக்கு மூலதனச் செலவு; செவிலி கணக்கில் சேராத சீரமைப்பு வேலைகளுக்கு மூலதனச் செலவு.	2,62-06 3,79-91	5-40 40-95	28-88 52-15	58-77 1,93-19	38-53 2,84-92	74-24 2,75-37	4,67-88 12,26-49	38-75 2,45-09	1,67-54 2,25-50	25-75 2,70-38
மிஷனரித் திட்டங்களுக்கு மூலதனச் செலவு.	38,19-61	5,84-14	11,07-18	13,47-06	3,83-12	..	72,41-11	..	..	..
செவிலிக்கு கணக்கில் சேராத மற்ற வேலைகளுக்கு மூலதனச் செலவு.	99-72	4-75	17-26	51-44	1,47-17	1,07-65	4,27-99	38-49	1,10-78	1,42-68
செவிலிக்கு கணக்குக்குப் புறம்பான மொட்டார் மொக்குவாத்துத் திட்டம் செவிலி மூலதனச் செலவு.	54-51	30-12	36-54	68-09	22-59	30-88	2,42-73	29-16	46-77	64-40
ஒப்படி உபகரணத் தொகையை மொத்தத் தொகையாக மாற்றிக்கொண்ட வகை செலவு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
அரசாங்க வணிகத் திட்டக்களின் மேலும் மூலதனச் செலவு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்தம் ..	20,08-13	3,68-74	5,25-06	76-00	1,18-27	1,48-78	25,58-86	1,14-48	50-00	24-85
	61,67-64	7,73-80	12,97-73	23,63-75	14,72-43	11,36-84	1,32,12-18	10,58-61	12,77-33	10,89-15

10th March 1960]

இணைப்பு III.

கடன் நிலையைக் காட்டும் பட்டியல்.

(1) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1953-ம் ஆண்டு செப் டம்பர் 30-ந் தேதி யில் செல்லாகாத கடன்.	1956-ம் ஆண்டு அக டோபர் 31-ந் தேதி யில் செல்லாகாத கடன்.	1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ந் தேதியில் செல் லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்)					
அ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ந் தேதிக்கு முன் பெற்ற கடன்கள்.					
செப்டம்பர் 1937-ம் ஆண்டும், செப்டம்பர் 1940-ம் ஆண்டும்.	1952-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்—மூதல் வெளியீடுகள்.	2,33-54	80	28	22
செப்டம்பர் 1938 ..	1953-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,51-29	15-20	48	40
ஜூன் 1939 ..	1959-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,50-00	1,23-96	1,23-96	1,23-96
செப்டம்பர் 1942 ..	1955-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25-00	1,23-25	15	02
செப்டம்பர் 1943 ..	1956-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25-10	1,25-10	3-12	21
ஆகஸ்ட் 1944 ..	1958-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,10-00	1,07-95	1,07-92	1-03
செப்டம்பர் 1945 ..	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	3,00-00	2,78-44	2,78-44	2,78-44
செப்டம்பர் 1946 ..	1961-ம் ஆண்டு 2½ சத வீதக் கடன்.	4,09-30	3,81-77	3,81-77	3,81-77
ஜூலை 1950 ..	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீத திட்டக் கடன் பத்திரங்கள்.	4,39-75	4,38-25	4,38-25	4,38-25
செப்டம்பர் 1951 ..	1962-ம் ஆண்டு 3½ சத வீதக் கடன்.	3,01-49	3,01-49	3,01-49	3,01-49
ஆகஸ்ட் 1952 ..	1964-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	5,24-81	5,24-81	5,24-81	5,24-81
ஜூலை 1953 ..	1963-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,33-71	10,33-71	10,33-71	10,33-71
மொத்தம்—அ. ..		39,03-99	34,54-73	31,94-38	30,84-36

ஆ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ந் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ந் தேதி வரை பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ந் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ந் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்)				
ஆகஸ்ட் 1955 ..	1967-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,47-17	10,47-17	10,47-17
செப்டம்பர் 1955 ..	1968-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	13,83-56	13,83-56	13,83-56
மொத்தம்—ஆ. ..		24,30-73	24,30-73	24,30-73

[10th March 1960]

*Speech of Sri C. Subramaniam, Finance Minister,
presenting the Budget for 1960-61 to the
Madras Legislature on the 10th March 1960.*

Sir,

Introductory I rise to present the Budget Estimates for 1960-61. The Accounts for 1958-59 and the Revised Estimates for 1959-60 are also before the House. The Accounts for 1958-59 show a Revenue surplus of only Rs. 1,60 lakhs as against the surplus of Rs. 2,65 lakhs anticipated in the Revised Estimates for that year. As against the original estimates of a revenue surplus of Rs. 1,39 lakhs in the current year, we now expect a surplus of Rs. 58 lakhs. The Budget Estimates for 1960-61 show a Revenue deficit of Rs. 34 lakhs. The deficit will be larger if we take into consideration the additional expenditure likely to be incurred on the recommendations of the State Pay Commission. We have however left the deficit uncovered and are not proposing any measure of additional taxation.

This being the Budget for the last year of the Second Five-Year Plan, it assumes a special significance. We are now in a position to assess the degree of success achieved in implementing the Second Five-Year Plan. It is only on the basis of the achievements of the Second Plan that we can shape the size and content of the Third Plan. It will not, therefore, be inappropriate to place before the House certain details regarding the Second Five-Year Plan of the State.

Agriculture. 2. Development of agriculture is a necessary foundation for the growth of our economy because large-scale industrial expansion will be practicable only on the basis of increasing agricultural production. Besides, in a country like ours where the vast majority of the people are agriculturists,

10th March 1960]

their general standard of living can be raised only by stepping up agricultural production. This was why the Second Five-Year Plan gave prominence to schemes intended to increase agricultural production.

• So far as food production is concerned, we had aimed at an additional production of 12.79 lakh tons per annum by the end of the Second Five-Year Plan. In order to achieve this aim, we undertook development schemes under the following broad heads:—

- (1) Major Irrigation,
- (2) Minor Irrigation,
- (3) Land development and soil conservation,
- (4) Fertilisers and improved seeds, and
- (5) Improved agricultural practices.

The following figures will show to what extent the production of the various commodities has increased:—

		1955- 56.	1956- 57.	1957- 58.	1958- 59.	1959- 60.	Increase in production in the four years.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		(LAKHS TONS.)					
Rice		29.55	31.96	32.36	32.98	34.19	4.64
Millets		14.66	14.83	15.27	15.35	15.70	1.04
Total food- grains.		44.21	46.79	47.63	48.33	49.89	5.68 (roundly 6 lakh tons).
Groundnut ..		8.27	8.69	9.11	9.08	9.14	0.87
		(LAKHS BALES.)					
Cotton		3.11	3.39	3.46	3.56	4.05	0.94
		(LAKHS TONS OF GUR.)					
Sugarcane ..		3.35	3.26	4.03	3.84	3.92	0.57

We now expect that an additional food production of about 9 lakh tons only would be achieved as against the target of 12.79 lakh tons.

[10th March 1960]

இணைப்பு IV.

[மேலும் விவரம் காண, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இணைப்புப் பாகங்களும்.]

சென்னை அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் செலவின

விவரம் காட்டும் பட்டியல்.

வளர்ச்சித் துறைகள்.	ஒதுக்கிய தொகை.	1956-57-ல் செலவானது.	1957-58-ல் செலவானது.	1958-59-ல் செலவானது.	1959-60-ல் செலவின திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள்.	1960-61-ல் செலவு மதிப்பீடு.	ஐந்தாண்டு மொத்தம் (1956-57 முதல் 1960-61 முடிய).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்)							
1. கிவசாயம், சமூக நலம்—							
விவசாய உற்பத்தி	2,82	34	61	82	1,25	1,42	4,44
சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.	3,42	69	60	1,17	1,43	1,67	5,56
நில அபிவிருத்தி	29	4	6	4	12	14	40
கால்நடை பராமரிப்பு	2,18	9	30	36	34	66	1,95
பால் பண்ணையும் பால் வழங்கலும்.	1,42	11	19	17	52	63	1,62
சாலைகள், மண் அரிப்புத் தடுப்பு.	2,10	19	37	40	58	62	2,16
மின் வளம்	95	10	12	17	25	21	85
கட்டுறவு	2,08	8	30	30	52	62	1,62
சமுதாய நலத் திட்டங்கள் ..	13,92	2,09	2,05	2,65	2,88	3,08	12,75
மொத்தம்—1. ..	29,16	3,73	4,60	6,08	8,09	9,05	31,55
2. நீர்ப்பாசனமும், மின் சக்தியும்—							
நீர்ப்பாசனம்	12,34	4,17	3,04	2,56	2,97	1,71	14,45
மின்சாரத் திட்டங்கள்	53,25	13,47	13,41	14,76	23,41*	12,08	77,13
மொத்தம்—2. ..	65,59	17,64	16,45	17,32	26,38	13,79	91,58
3. தொழில்—							
பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள்	76	25	30	17	30	6	98
கைத்தறி	4,14	1,62	1,16	1,23	1,28	1,29	6,55
கைவேலைகள்	57	..	4	7	8	14	33
தொழிற்பண்ணைகள்	95	6	38	31	27	29	1,31
சிறு ரகத் தொழில்கள்	3,54	19	35	91	1,00	1,09	4,04
பட்டுத் தொழில்	2	1	1	1	2	1	6
கயிறு உற்பத்தி	2	..	2	2	1	6	11
சிறாமத் தொழில்கள் (திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பங்கு).	..	..	..	..	1	1	5
மொத்தம்—3. ..	10,00	2,13	2,66	2,72	2,94	2,98	13,43

* குந்தாத திட்டத்திற்காக கண்ட தேசத்திலிருந்து பெறப்பட்ட சாதனங்களின் விவரம் கு. 9, 24 லுள்ளிருந்து சேர்த்துள்ளது.

10th March 1960]

சென்னை அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் செலவின விவரம் காட்டும் பட்டியல்—தொடர்ச்சி.

வளர்ச்சித் துறைகள்.	ஒதுக்கிய தொகை.	1956-57-ல் செலவானது.	1957-58-ல் செலவானது.	1958-59-ல் செலவானது.	1959-60-ல் செலவின திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள்.	1960-61-ல் செலவு மதிப்பீடு.	ஐந்தாண்டு மொத்தம் (1956-57 முதல் 1960-61 முடிய).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்)							
4. பொக்குவரத்தும், சாலை வசதிகளும்—							
சாலைகள்	6,78	67	89	1,05	1,33	1,40	5,34
சுற்றுப் பயணம்	12	..	..	..	2	2	4
மொத்தம்—4. ..	6,90	67	89	1,05	1,35	1,42	5,38
5. கல்வி—							
கல்வி	10,33	73	1,77	2,19	2,89	3,70	11,28
தொழில் நுட்பக் கல்வி	1,21	17	33	51	55	52	2,08
மொத்தம்—5. ..	11,54	90	2,10	2,70	3,44	4,22	13,36
6. சுகாதாரம்—							
தன்னார்வ வழங்குதல்—							
நகர்ப்புறம்	1,78	1,38	79	81	97	1,23	5,18
நாட்டுப்புறம்	3,16	34	56	59	82	61	2,92
இதர சுகாதாரத் திட்டங்கள்.	9,41	38	74	1,11	2,29	2,23	6,75
மொத்தம்—6. ..	14,35	2,10	2,09	2,51	4,08	4,07	14,85
7. வீட்டு வசதி	2,87	73	50	92	91	92	3,98
8. மின்னில் வகுப்பினர் நலன் ..	5,06	50	63	89	1,05	1,25	4,32
9. தொழிலாளர் நலன்	59	2	4	11	12	18	47
10. சமூக நலன்	28	2	1	1	8	10	22
11. நானாவகை	2,07	23	28	30	42	46	1,69
(கூட்டுக)—இன்னும் சரிக்கப்படவேண்டிய தொகை.	50	..	..	..	..	..	..
(கூட்டுக)—கடந்த குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை.	* 3,35	* 8	* 38	* 50	* 85	* 47	* 2,28
பெரு மொத்தம் ..	1,52,27	† 28,67	† 30,25	† 34,61	† 48,86	† 38,44	† 1,80,83

* மாநிலத் திட்டத்துக்குப் புறம்பானதாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

† கடந்த, குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை நிலங்களாக.

[10th March 1960]

The main reason for this shortfall is that our requirements of chemical fertilisers have not been met in full. We may hope to cover this deficit by 1962 when the Neyveli fertiliser plant is expected to go into production. This plant will produce 150,000 tons of Urea equivalent to 350,000 tons of ammonium sulphate. We are now making more satisfactory arrangements for the equitable distribution of the limited supplies during the intervening period. In the current year 1.09 lakh tons of chemical fertilisers would be distributed and we hope to secure 2.07 lakh tons in 1960-61.

Many schemes have been taken up to increase the production of natural and organic manures to supplement the supply of chemical fertilisers. Compost schemes are in force in all municipal towns and Major Panchayats. Lands are being acquired in certain Panchayats where suitable sites are not available for compost-making. The following quantities of compost have been distributed under this scheme:—

	(LAKHS TONS.)
1956-57	2.53
1957-58	2.59
1958-59	2.80
1959-60 (anticipated) ..	3.00
1960-61 (anticipated) ..	4.00

In my last Budget speech, I had referred to the rural compost scheme. The quantities produced under this scheme are as follows:—

	Night-soil compost. (IN LAKHS TONS.)	Compost. (IN LAKHS TONS.)
1956-57	..	1.73
1957-58	..	1.27
1958-59	..	9.54 (including blocks)
1959-60 (anticipated) ..	..	9.00 do.
1960-61 (anticipated) ..	2.37	12.50 do.

[10th March 1960]

We may note with satisfaction that Madras is the leading State in the use of green manures. In 1960-61 we hope to distribute 1,500 tons of green manure seeds to cover 38 lakh acres as laid down in the original target.

3. Sustained efforts are being made to correct the defects noticed in the running of State Seed Farms. These Farms may be expected to function efficiently by providing them with permanent farm-servants, plough-bulls and necessary agricultural implements. One hundred and ninety Seed Farms would be established by the end of the Second Plan period. In the current year 22,000 tons of improved seeds would be distributed covering an area of 30.30 lakh acres. In the next year, we hope to distribute 29,000 tons of improved seeds. Our efforts during the First and Second Plan periods have thus enabled us to cover the entire area under paddy with improved seeds.

4. The various measures so far detailed have resulted in an appreciable increase in the yield per acre. I had discussed the relevant statistics in the Budget speech of last year. The average yield per acre of cleaned rice in our State stands at 1,300 lb. as against the All-India average of 816 lb. for 1958-59. The estimates for the current year show a further improvement to 1,344 lb. per acre. Indeed these figures are encouraging, but we should keep in mind that the average yield per acre is 2,650 lb. in Japan, 2,150 lb. in the United States of America and 1,610 lb. in China. The agriculturists of our State can also do equally well if only they are provided with the necessary facilities. It is on this hope that the Ford Foundation of America has now offered assistance to implement what is known as the 'Package Plan' in any one district of our State. Under this Scheme, Government will meet the full requirements of the agriculturists in the matter of

[10th March 1960]

in the current year and another 86,000 acres would be taken up in 1960-61. We may therefore expect that 113,000 acres in all would be benefited by this scheme during the current Plan.

In order to remove the difficulties experienced in the execution of Soil Conservation schemes, the Madras Land Improvements Act, 1959, has been recently passed. Under this Act, it will be possible to take up soil conservation works even if some of the beneficiaries do not give their consent. Under the present system the department meets the entire cost of the work and no portion of the expenditure is collected in advance from the landowners. It would be possible to reduce the cost to the Government if the landowners themselves can do the earth-work after the levels are marked by the technical staff. This procedure will also enable the better utilization of the idle manpower of villages. This proposal is now under examination.

Soil testing.

12. For the optimum use of fertilisers and seeds it is necessary to have detailed knowledge of soil conditions as obtained by analysis in the laboratory. A soil testing laboratory was being run by the Union Government at Coimbatore with aid from the Technical Co-operation Mission, till 31st August 1959. This institution has since been taken over by the State Government. Efforts will be made in the Third Plan to set up soil testing laboratories at the rate of one in each district.

Major Irrigation.

13. Out of nine major irrigation schemes taken up in the First Plan, two were completed during the First Plan itself. The remaining seven projects, viz., Mettur canals, Amaravathi, Manimuthar, Araniar, Vaigai, Sathanur, and Krishnagiri have since been completed. The following new schemes were taken up in the Second Plan: (1) Kattalai

[10th March 1960]

High Level Channel, (2) Pullambadi Canal, (3) Vidur Reservoir, (4) Parambikulam-Aliyar Project, (5) Neyyar Second Stage and (6) Medium Irrigation schemes in Kanyakumari district. The first stage of the first two of these projects was completed in September 1959. The Vidur Reservoir was completed in December 1959. The remaining works on the Kattalai and Pullambadi schemes will be completed in 1960-61. We had aimed at bringing 2.92 lakh acres under irrigation under the projects mentioned above during the Second Plan period. In the first four years of the Plan, 2.52 lakh acres would be brought under irrigation. An additional area of 0.40 lakh acres would be irrigated in 1960-61. We would therefore be able to cover 2.92 lakh acres by 1960-61 and fulfil the targets set in the Plan.

Our Engineers have not only executed the various irrigation projects with efficiency and speed but have also effected tangible savings within the sanctioned estimates. By careful planning, the time lag between the completion of the projects and the full development of the ayacut has also been reduced to a minimum. We must record our appreciation of the good work turned out by our Engineers.

The Parambikulam-Aliyar Project is the largest irrigation scheme initiated in the Second Plan period. The project was started in November 1958 and an outlay of Rs. 1 lakh was incurred in 1958-59 on preliminary works. About Rs. 1 crore will be spent on the project in the current year on preliminary works such as the selection of sites, construction of quarters and formation of roads and bridges. The construction of dams at Parambikulam, Tunaccadavu and Tirumurthi will be taken up in 1960-61. Work on the tunnel connecting the Parambikulam and Tunaccadavu dams and on the contour canal leading the water to the plains will also be taken up alongside. We have already

[10th March 1960]

commenced the construction of the Alpyar Dam and we may expect good progress on this work in 1960-61. The Pollachi and Upper channels which will distribute the waters of this Project will also be started quickly.

Minor Irrigation.

14. Most of our major irrigation schemes have been completed. We will be able to take up new major schemes only after reaching agreements with neighbouring States for the diversion of waters surplus to their requirements. Certain negotiations towards that end are now in progress. In the meanwhile we can improve irrigation facilities only by the more economic utilization of the existing water resources and by expanding minor irrigation. The Planning Commission has also considered this question and decided to give priority to minor irrigation schemes. Apart from the fact that minor irrigation schemes are economical and quick yielding, the benefits are also more widely dispersed. We have therefore devoted particular attention in the Second Plan to minor irrigation schemes on which we have exceeded the targets. Every effort is being made to improve irrigation tanks of which 1,319 were completed in the first four years and 309 will be completed in 1960-61.

In recent years, a new programme of improvement of tanks is being undertaken. Under this scheme the silt in the deep bed of the tank is removed and used for strengthening the bund and raising the level of the foreshore lands. By this measure the capacity of the tank is improved and some additional land is reclaimed for cultivation. So far 29 tanks have been improved under this scheme and nearly 1,200 acres of land reclaimed. Nineteen works which are in progress and 20 new works will be executed in 1960-61. If the results show that the scheme is beneficial, the programme will be enlarged in the Third Plan.

10th March 1960]

As against 3,000 filter points proposed for the five years, 1,472 filter points were completed in the first three years. We are taking up 600 filter points each in 1959-60 and 1960-61.

A new scheme of subsidy for sinking wells has been started from the end of 1958. A loan of Rs. 1,000 is granted for each well under the Land Improvement Loans Act and on the successful completion of the well, 25 per cent of the loan amount is treated as a subsidy. Three thousand wells will be taken up under this scheme in 1960-61.

The hire-purchase scheme for oil-engines and electric motors is also being continued. Two hundred and ninety-seven oil-engines and 592 electric pumpsets were distributed in the first three years. Sixty oil-engines and 96 electric pumpsets will be distributed in the current year and provision has been made for 175 oil-engines and 475 electric pumpsets in 1960-61.

15. Development of cattle-wealth is indispensable for the improvement of agriculture. A number of Animal Husbandry Schemes has been evolved for this purpose, of which the Key Village Centre Scheme is the most significant one. As against a target of 18 Key Village Centres in the Second Plan, 12 centres were opened in the first three years, 4 centres are being opened in the current year and 5 more centres will be opened in 1960-61 taking the total to 21 Key Village Centres.

Nine artificial insemination centres have been opened in the first three years of the Plan. Four centres are being opened in 1959-60. Four more will be opened in 1960-61. The Plan target under this head will be exceeded by seven centres.

We had planned to open 41 Supplementary Extension Centres in the Second Plan period. Seventeen centres were opened in the first three

[10th March 1960]

years and 12 more in the current year. With the proposed 15 centres in 1960-61 the total will go up to 44 centres.

There are two Goshalas now functioning in Thanjavur district. It is proposed to open one more Goshala in 1960-61.

In the Second Plan a programme of providing a Mobile Unit for rendering veterinary aid for each district, is being implemented.

Forests.

16. Government have drawn up a number of schemes for the development of forests. In the first four years of the Plan, 74,000 acres have been planted with fuel forests, 7,000 acres with teak, 6,000 acres with softwood, 400 acres with bamboo, 200 acres with miscellaneous species, 16,000 acres with wattle, 2,000 acres with eucalyptus and 2,400 acres with casuarina. Fodder and pasture have been raised in 10,000 acres. In the coming year fuel forests would be planted on 16,000 acres, teak on 2,200 acres, softwood on 1,900 acres, wattle on 6,200 acres, bamboo on 90 acres and casuarina on 800 acres. Pasture will be raised on 1,500 acres. Apart from these schemes implemented by the State Government, the Government of India have decided to start a medicinal farm in the Nilgiris.

A new scheme to raise village farm forests will be implemented in 1960-61. Six thousand six hundred acres will be taken up for plantation under this scheme on an experimental basis in six Blocks in Chingleput, North Arcot and South Arcot districts. Another important new scheme is for planting rubber on 3,000 acres in Kanyakumari district on which we may hope to derive a fair return in coming years.

Fisheries.

17. Sixty-five Pablo boats have been built so far and distributed at concessional rates to Fishermen's Co-operative Societies and groups of fishermen. As

[10th March 1960]

there is a good demand for these boats, 37 boats will be distributed in the current year and 30 more in 1960-61. The scheme for distribution of nylon nets is being continued. Provision is also being made for financial assistance to Fishermen's Co-operative Marketing Societies in order to reduce their indebtedness and to enable better marketing. In the first three years a loan of Rs. 14 lakhs was distributed under this scheme. We will be distributing Rs. 4 lakhs in 1959-60 and a similar sum in 1960-61. Steps have been taken to build fishing harbours at Nagapattinam, Cuddalore, Royapuram and Leepuram. Two cold-storage plants are being installed in Tuticorin and Mettur. Two more will be set up in 1960-61 at Cape Comorin and Thangachimadam near Rameswaram. We are also formulating a scheme to establish a deep-sea fishing unit.

18. The State has been delimited into 360 Community development blocks each having a population of approximately 66,000. By the end of 1958-59 the Community Development Programme was extended to 176 blocks. By the end of the current year, there will be 211 blocks covering 10,500 villages, out of a total number of 18,000 villages in the State. Thirty-two more blocks will be taken up in 1960-61. Out of a total sum of Rs. 13.92 lakhs set apart for these schemes in the Second Plan, Rs. 6.78 lakhs was spent up to the end of 1958-59. With an estimated outlay of Rs. 2.88 lakhs in 1959-60 and Rs. 3.08 lakhs in 1960-61 the total expenditure during the Plan will be Rs. 12.74 lakhs.

19. The District Development Councils Act, 1959, Panchayat reorganization. came into effect from the 1st December 1959. District Development Councils have been established in all the districts at the rate of one for each of the districts of Nilgiris, Kanyakumari and Chingleput and two in each of the other districts. Various consultative committees in the districts have been

[10th March 1960]

credit, fertilisers, pesticides and improved seeds. We have decided to implement the scheme in the Thanjavur district.

Oil-seeds.

5. The Second Plan target in oil-seeds is an additional production of 1.66 lakh tons. In the first three years, an additional production of 0.66 lakh tons was achieved. The additional production in the current year is expected to be 1.53 lakh tons. It will therefore be possible to fulfil the Plan target by the end of 1960-61.

Cotton.

6. The target in the Second Five-Year Plan was to increase the production of cotton by 1.55 lakh bales. The increase in production by the end of the current year is expected to be 0.94 lakh bales. The Plan target will be achieved in full by 1960-61.

Sugarcane.

7. We have undertaken various schemes to increase the production of sugarcane. Two Sugarcane Zonal Farms have been established in Vada-pathimangalam and in Pandiarajapuram. Besides the Central Sugarcane Research Station at Cuddalore, two Regional Research Stations are now functioning at Kumaramangalam in Tiruchirappalli district and Gudiyatham in North Arcot. A scheme has been organized for the control of insect pests affecting sugarcane. Arrangements for soil testing have also been made in order to select the most suitable soils for sugarcane cultivation. As a result of these and other schemes we may confidently hope to achieve the Second Plan target of an additional production of 10 lakh tons of sugarcane per annum by the end of the next year. On the basis of present consumption, there is a deficit of 40,000 tons in the production of sugar in this State. The deficit may go up to 60,000 tons by the end of the Third Plan period. In order, therefore, to be self-sufficient in sugar, we have to plan for an additional production of 6 lakh tons of sugarcane in the Third Plan.

[10th March 1960]

8. Our aim in the Second Plan was to undertake cashew cultivation on 46,000 acres of forest lands. At the end of the current year, 38,000 acres would be covered and it has been proposed to cover another 9,000 acres in the next year. Under the scheme for assisting ryots to take up cashew cultivation on patta lands, 7,000 acres would be planted in the first four years of the Plan and another 7,000 acres in the final year.

9. With a view to increasing coconut plantations a Regional Research Station has been established at Veppankulam in Thanjavur district. Coconut nurseries have been set up in Pattukkottai, Tindivanam, Kanyakumari, Shenkottai and Coimbatore. In 1960-61, 2.50 lakh seedlings would be distributed to ryots from all the nurseries.

10. In order to popularise progressive methods of agriculture, we need a large number of agricultural graduates. To meet this need, the facilities available in the Agricultural College, Coimbatore, have been expanded and the graduate course started in the Annamalai University. The number of admissions to the graduate course in the Agricultural College, Coimbatore, was increased from 108 to 162 in the first year of the current Plan. Post-graduate facilities have since been introduced in this College. Necessary buildings, staff and equipment have also been provided. In 1960-61, the Agricultural Research Stations at Kovilpatti, Tindivanam, Aduthurai, Periakulam and Cuddalore will be upgraded to Regional Research Stations. The Research Station at Coimbatore will continue to function as the Central Institution.

11. We had programmed soil conservation measures over 100,000 acres in the Second Plan period. Forty-eight thousand acres were covered up to the end of 1958-59, 29,000 acres would be covered

[10th March 1960]

dissolved and their functions have been entrusted to these Councils which are expected to co-ordinate the work of the various departments in the districts. The Madras Panchayat Act, 1959, has come into force from 1st January 1960 in the whole State except in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk. Panchayats will be established in all villages before the end of 1960. It is now programmed to establish Panchayat Union Councils in three stages. In the first stage, Councils will be established on 2nd October 1960 in 75 blocks which are already covered by the Community Development Movement. One hundred and thirty Councils will be constituted on the 14th April 1961 as the second stage and the balance on 2nd October 1961 as the last stage. Funds will be provided in 1960-61 as required under the Act for running the Panchayats and the Panchayat Unions. The proposed entrustment of the Community Development Programme to the Panchayat Unions will constitute a far-reaching change in our administrative system in the sense that power which is now vested in the Government is being decentralised and dispersed to local representatives of the people. I appeal to all political parties to co-operate in creating a favourable climate for the proper functioning of these organizations which are undertaking new and heavy responsibilities and commend the desirability of the different political parties desisting from participation in the elections to Panchayats and Panchayat Union Councils.

Co-operation.

20. We had originally programmed to cover 85 per cent of our villages and 45 per cent of the rural population by co-operative societies within the period of the Second Five-Year Plan. The Plan has since been revised to cover all the villages and 45 per cent of the rural population by the end of the current year. Rs. 19 crores of rural credit will be provided

10th March 1960]

during the current year. Fifty per cent of the rural population will be covered by 1960-61 and Rs. 22.5 crores of credit will be provided.

So far credit has been extended by the Co-operative organization only to such ryots as have sufficient security to offer. The poorer sections of ryots and the cultivating tenants were left out. Government have therefore decided to guarantee the losses, if any, incurred by co-operative societies by extending credit to these 'uncredit-worthy' categories, with effect from 1960-61. A Guarantee Fund is being constituted for this purpose. It may be hoped that adequate credit will become available to all agriculturists in future.

Another important problem in regard to agricultural credit is the provision of medium-term loans. Co-operative societies are facing certain difficulties in obtaining sufficient resources for this purpose. We have contacted the Reserve Bank of India in regard to this and let us hope that adequate credit can be made available in the near future for this purpose also.

We had programmed to construct 245 godowns and establish 25 primary co-operative marketing societies during the Plan period. Fourteen co-operative marketing societies have been established in the first three years. Eleven co-operative marketing societies will be started during the current year. One hundred and ninety-three godowns would be completed by the end of the current year and 100 more will be built in 1960-61. Wherever necessary, co-operative marketing societies will continue to be established in the coming year.

21. As against the 30 Co-operative Farming Societies targeted, we have established 26 societies even in the first three years. Seventy-four societies are being established in the current year and 20 more societies will be started in 1960-61.

Co-operative farming.

[10th March 1960]

Major industries.

22. Members may note with satisfaction that the Neyveli Lignite Project is progressing as expected. The total cost of this project is Rs. 86 crores of which the anticipated outlay in the Second Plan period is Rs. 49 crores. Rs. 11 crores had been spent up to the end of March 1959 and Rs. 15.47 crores would be spent in the current year. The most important part of this integrated project is the mining of 35 lakh tons of lignite per year. The lignite will be utilized as follows: 15 lakh tons out of the 35 lakh tons will be used to produce 2.5 lakhs k.w. of electric power, 5 lakh tons will be used in a fertiliser plant to produce 1.5 lakh tons of urea and the remaining 15 lakh tons would be used for making carbonised briquettes. The fertiliser plant and the briquette plant will go into production as scheduled early in the Third Plan period. It has been proposed to step up the mining programme to 60 lakh tons of lignite in the Third Plan.

Preliminary arrangements are under way for establishing a steel plant utilizing the lignite from Neyveli and iron ore from Salem. The Government of India have already constituted a Technical Committee to go into this question.

Honourable Members may also be aware of the steps being taken to take up an exploration of the Cauvery Basin for oil resources. The Government of India have at our request promised to further intensify these efforts.

An agreement has been concluded with a French firm to establish a raw film factory in the Nilgiris district and the factory is expected to go into production by the end of 1962. Rupees 5 crores will be spent on this Project in the first stage and 1,300 persons will be employed.

The Government of India have decided to set up a Surgical Instruments Factory at Guindy through the National Industrial Development Corporation.

[10th March 1960]

This Factory which is to be established with Soviet aid, will produce 20 lakhs surgical instruments of different kinds each year and provide employment to 2,000 persons.

The three co-operative sugar factories started at Madurantakam, Udumalpet and Ambur are nearing completion and are expected to go into production in 1960-61. Arrangements are in progress for the setting up of four more sugar factories.

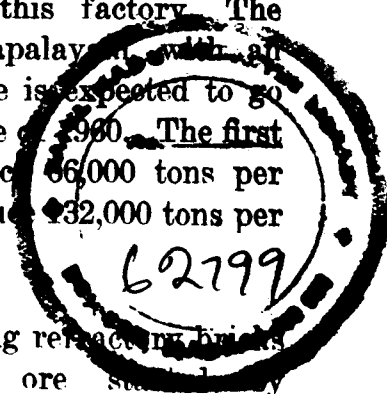
Many major industries are being started by the private sector in the State. The caustic soda plant in Tirunelveli district which I referred to in my last year's Budget speech, has gone into production and is functioning smoothly. Buildings for the rayon factory in the Coimbatore district are coming up and preparations are being made for the erection of the machinery. The Madras Government have taken shares worth Rs. 10 lakhs out of the total share capital of Rs. 3.5 crores. One thousand five hundred persons will be employed in this factory. The Madras Cements, Limited, Rajapalayam, with an authorized capital of Rs. 1 crore is expected to go into operation in about the middle of 1960. The first stage of the factory will produce 66,000 tons per annum. Ultimately, it will produce 1,32,000 tons per annum and employ 700 persons.

The factory for manufacturing refractory bricks from the Salem magnesite ore started by Messrs. Burn and Company is nearing completion and may go into full production in 1961. This factory will have a capacity of 1,000 tons of refractory bricks every month.

Arrangements are in progress to establish an aluminium plant at Mettur with the collaboration of an Italian Firm.

V 211, 321

N60-36

[10th March 1960]

Messrs. Ramakrishna & Sons (Private), Limited, are starting a factory at Tiruvottiyur near Madras with French collaboration, for the manufacture of heavy machinery specialising in the machines required by the cement and sugar industries. Certain types of machines are being manufactured here already and steps are now being taken to expand the production.

A factory for the fabrication of railway wagons with a capacity of 1,000 units per year has been established at Pattabhiram near Avadi with a paid-up share capital of Rs. 1 crore in which the Madras Government have a token participation of Rs. 2 lakhs. Messrs. Seshasayee Brothers are establishing a paper factory at Mettur with a capacity of 50 to 60 tons of paper per day. Of the share capital of Rs. 4 crores required for this Project, the Madras Industrial Investment Corporation are making arrangements to subscribe Rs. 1 crore. The plant is being imported from America.

Messrs. T. V. Sundaram Iyengar & Sons, Limited, are proposing to establish a factory for the manufacture of wheels and rims with a capacity of 15,000 wheels and rims per month, at a capital cost of Rs. 1 crore.

Efforts are also being made to set up two fertiliser plants and it is hoped that these units will be set up in the near future.

It is no doubt true that many industrial units are being established in our State but there can be no doubt on the point that our industrial development is still far from adequate. We shall therefore have to redouble our efforts to set up many more heavy industrial units in our State. The integrated Neyveli Project and the Salem Steel Plant will be the base for this expansion.

[10th March 1960]

The National Council of Applied Economic Research has undertaken a survey of the possibilities of our industrial development. They have submitted a preliminary report which is under examination. We may hope that this will be of help in formulating our industrial programme for the Third Plan.

23. Under the Small-scale Industries programme Small-scale Industries. 19 model production centres, 19 common service workshops, 5 community welfare centres, 11 marketing centres, 1 Technical information centre, 1 raw material depot, and 6 production-cum-training centres had been planned. Out of the 19 model production centres proposed, 11 have already been established and are already manufacturing various useful articles. Six more centres are to be started in the near future. Various articles such as pressure die cast parts, ferrous castings, scientific glass apparatus, splints and veneers, dies, jigs and fixtures, centrifugal machines, bolts and nuts, cycle parts, sheet metal articles, etc., are being manufactured in these centres. We have programmed to establish a Structural Workshop at Mettur in 1960-61. A refractory plant would be established at Sivaganga in 1960-61. In the 6 training centres training has so far been given for 175 persons in carpentry, blacksmithy and allied crafts. Out of the 19 common service centres proposed in the Plan, 13 have been started already servicing many industrial units and 650 small-scale entrepreneurs have derived benefit so far. Three more common service centres will be set up very soon and 3 additional centres will be started in 1960-61. Three common tool shops will be started at Pettai, Tiruchirappalli and Virudhunagar in 1960-61. We have also been assisting private industrialists with loans to start small-scale industries. In the first three years of the Plan, loans amounting to Rs. 63

[10th March 1960]

lakhs have been disbursed to 7,700 persons. This programme is being continued on the same scale in the current and the next year.

Industrial
Estates.

24. Two Industrial Estates and 5 Industrial colonies are now functioning. One more industrial colony will be established before the end of this month at Thanjavur. One hundred and fifty-seven out of 158 completed units in these Industrial Estates and Colonies have already been leased out. A further 61 units are under construction. Seventy-eight units are now engaged in production in the Guindy Estate as against 52 units in January 1958. Two new Industrial Colonies are programmed to be built at Salem and Katpadi. Thirteen Industrial Co-operative Societies have so far been established during the Plan period. Rs. 3.54 lakhs were set apart for small-scale industries as a whole during the Second Five-Year Plan. Out of this Rs. 1.95 lakhs were spent in the first three years. In the current year Rs. 1.00 lakhs will be spent and Rs. 1.09 lakhs have been provided for in 1960-61. Thus over the 5 years the total expenditure will be Rs. 4.04 lakhs. On industrial estates the actual expenditure would be Rs. 1.31 lakhs as against Rs. 95 lakhs provided for the Five-Year period.

Power.

25. The development of power must keep pace with industrial expansion. The installed capacity of the Madras Grid was 2.56 lakh k.w. at the end of the First Five-Year Plan. The Second Five-Year Plan proposed to enhance the installed capacity to 5.71 lakh k.w. The Madras Plant Extension Scheme which was commissioned in 1958 has increased the capacity by 30,000 k.w. The Periyar Hydro-Electric Project which has been completed recently has an installed capacity of 1.05 lakh k.w.s. The Kundah Hydro-Electric Project is fast nearing completion. Nearly Rs. 10 crores worth of equipment has been

10th March 1960]

received as assistance from the Canadian Government for this Project. The speed and skill with which the Kundah Project has been completed by our Engineers have earned the approbation of foreign experts who assisted in the construction. We should record our sincere appreciation of the good work turned out by our Engineers. The Project with an installed capacity of 1.8 lakh k.w.s. in two power houses will be inaugurated by the Prime Minister this month.

Rural electrification has been given prominence in our Power Programme. By the end of the First Five-Year Plan power was extended to about 4,000 villages and 32,000 pumpsets were connected. Five thousand thirteen villages have been connected in the first four years. One thousand more villages will be taken up in the final year. Thus by the end of the Second Five-Year Plan out of the 18,000 villages in our State about 10,000 villages would have received the benefit of electricity. In the first three years of the Second Plan, 47,000 pumpsets have been connected and in the remaining 2 years of the Plan 28,000 more pumpsets will be installed. Mention may also be made here of the provision of Rs. 25 lakhs to be lent to the State Electricity Board for being relent to the licensees for undertaking rural electrification programmes.

As against the provision of Rs. 53.25 crores for Power Development in the current Plan, Rs. 41.64 crores have been spent so far. In the current year against an original estimate of Rs. 11 crores it is now expected that Rs. 14 crores will be spent. The outlay in the next year is now expected to be Rs. 12 crores. The value of Canadian equipment on the Kundah Project has not been taken into account in the above calculation. When this sum is also added, we would be spending Rs. 77 crores as against Rs. 53 crores allotted originally in the Second Plan. Although our installed capacity has increased substantially as

[10th March 1960]

programmed, it is necessary to redouble our efforts in order to meet in full the demands of industrial development and rural electrification. But we have exhausted all the available hydro-electric resources. Further, since generation is dependent to a considerable extent on irrigation discharges, difficulties are experienced in summer months owing to inadequate storage in reservoirs. To some extent this difficulty will be overcome when the Neyveli Thermal Power Plant goes into commission. The installation of an Atomic Power Plant will go a long way towards solving this problem. We have also to investigate the seasonal uses of power during irrigation months. The inter-connection of our Grid with those of neighbouring States will enable the utilization of the power generated by all the neighbouring States in a rational manner and this question is now being considered.

Agricultural tariffs have been recently revised. Members may note that even with the slight increase, the rate charged is much less than the actual cost of generation of power. The Committee which was constituted to examine the minimum guarantee system has submitted its report and orders will be passed by the Government early.

Technical
Education

26. The expansion of technical education is a pre-requisite to industrial expansion. It was in this view that we proposed to establish several new Engineering Colleges, Polytechnics and Industrial Schools. In order to increase the number of engineering graduates, the number of admissions in the Guindy College was increased from 125 to 170 in 1956-57. It was further increased to 275 in 1957-58. The number of admissions in the Coimbatore College of Technology has been increased from 75 to 120. In 1960-61 we propose to increase by another 200 the admissions in the existing Colleges. The total admissions in Engineering Colleges will be 1,357 at the end of the Second Plan as against 637

[10th March 1960]

at the beginning of the Plan. Facilities for post-graduate education have also been made available in the Engineering College, Guindy. New Polytechnics have been started in the current Plan at Nagapattinam, Salem, Chettinad, Pollachi, Avadi, Virudhunagar, Thalayuthu, Annamalainagar, Kancheepuram, Vellore and Nagercoil. Two more Polytechnics are proposed to be started in 1960-61 at Sirkali and Gudiyatham. As against 1,122 admissions in Polytechnics at the beginning of the Second Plan period, the total at the end of the Plan would be 3,012.

We have now evolved a scheme for starting Junior Technical Schools making use of the facilities now available in Polytechnics. It is expected that a beginning can be made on this scheme in the coming year and carried forward into the Third Plan.

The Indian Institute of Technology established by the Central Government in Madras, began functioning in the current year and buildings for this Institute are under construction.

There are at present 10 Industrial Training Institutes and Centres of which four Institutes were started under the Second Plan and the remaining six were taken over from Government of India on 1st November 1956 and developed during the Plan period. The ten institutions are at Cuddalore, Nagapattinam, Virudhunagar, Pettai, Guindy, two at Madras, Madurai, Coimbatore and Nagercoil. The seating capacity available in all the ten Industrial Training Institutes/Centres is 2,668 out of which 1,212 seats were added under the Second Plan. It is proposed to increase further the seating capacity in seven of these Institutions by 500 seats in 1960-61. A provision of Rs. 8.80 lakhs has been made in the Budget for 1960-61 for this purpose. One more Industrial Training Institute is proposed to be opened at Nagercoil, Kanyakumari district, in

[10th March 1960]

1960-61, with a capacity of 200 trainees. A sum of Rs. 4.54 lakhs has been provided in the Budget for this Institute. The additional seating capacity provided in all the institutions during the Second Plan period will be 1,912.

Handlooms.

27. The number of handlooms in the State has been estimated at 4.6 lakhs. It was proposed to bring 2 lakh handlooms within the co-operative fold by the end of the Second Plan period. In the first four years, nearly 75,000 looms have been brought within the co-operative fold and another 18,000 will be added in 1960-61. A provision of Rs. 75 lakhs has been made for giving rebates on sales of handloom cloth in 1960-61. The following provisions made for schemes relating to the development of the handloom industry are significant:—

	(RS. LAKHS).
Research and technique	9
Marketing and publicity	7
Housing colonies for weavers	15
Weavers' Industrial Co-operatives.. .. .	5
Development of Art Silk Industry	6

As against Rs. 4.14 lakhs set apart for the development of handlooms in the Second Plan period, the amount spent in the first three years is Rs. 4.00 lakhs. Rs. 1.25 lakhs would be spent in the current year, and the provision for 1960-61 is Rs. 1.29 lakhs. Thus the total expenditure in the Plan period will go up to Rs. 6.54 lakhs.

Khadi.

28. Khadi schemes have been started to create increased employment opportunities in rural areas for the unemployed and underemployed. The Madras Government has given a prominent place to Khadi since 1947 itself. As a result of the efforts made in the last 12 years, 2.5 lakh persons have secured employment through these schemes. The Khadi schemes implemented in the private sector have also given gainful employment to many lakhs

10th March 1960]

of the needy poor. The production of Government Khadi has been increasing steadily from year to year. Khadi of the value of Rs. 58.44 lakhs was produced in 1958-59. We expect that the production will go up to the level of Rs. 1 crore in the current year and will maintain the same level in the next year.

The Ambar Charkha Scheme is also developing steadily. Training for three months in spinning with the Ambar Charkha is now imparted in 30 Parishramalayas. Four hundred persons are trained in each Parishramalaya every year and 15,000 persons have received the training so far. It has been proposed to train 16,000 persons in 1960-61 and 9 new Parishramalayas will be opened for this purpose. Five lakh yards of cloth will be produced in the current year from Ambar yarn. We expect that this production will be doubled in the next year.

It is essential that the cloth produced under these schemes must be sold. Khadi emporia have been opened at a number of places for this purpose. In addition to the 38 sales emporia now in existence, 20 new emporia will be opened in 1960-61. Even in the first eight months of the current year, Khadi to the value of Rs. 61 lakhs has been sold as against Rs. 68 lakhs worth of Khadi sold during the whole of last year. We may therefore hope that Khadi to the value of Rs. 90 lakhs may be sold in the whole of the current year.

29. We have programmed to build 2,700 houses under the scheme for Subsidized Industrial Housing in the Second Plan period. Five hundred and sixteen houses have been completed in the first three years and 446 more houses will be constructed in the current year. We have made provision for constructing 1,350 houses in the next year. Under the Low-income Group Housing Scheme we had

[10th March 1960]

planned to build 3,748 houses during the Plan period. 1,351 houses have been completed in the first three years and it is expected that 846 houses would be completed in the current year. A provision of Rs. 55 lakhs has been made for these schemes in 1960-61. The original Plan outlay for all housing schemes was Rs. 2,08.11 lakhs as against which the actual expenditure during the five years would be Rs. 2,78.67 lakhs. Under the Slum Improvement Schemes, we had planned to develop 6,970 plots and 2,600 tenements. In the first three years, 1,209 plots had been developed. In the current year 1,219 plots would be developed and 950 houses would be built. 2,740 developed plots would be laid and 1,134 houses would be built in 1960-61. Thus during the Plan period 5,168 developed plots and 2,084 houses will be made available. As against the provision of Rs. 1.68 lakhs in the Plan, it is now expected that the expenditure would be Rs. 1.69 lakhs.

Roads.

30. The State Highways Programme consisted of 10 miles of cement-concreting, 28 miles of asphalt-concreting and 325 miles of black-topping. In the first four years, 8 miles have been cement-concreted, 19 miles have been asphalt-concreted and 325 miles black-topped. In 1960-61, 3 furlongs will be cement-concreted, 5 miles asphalt-concreted and 22 miles black-topped. Under other roads, against 397 miles targeted to be metalled, 217 miles have been metalled during the first four years and 116 miles more will be taken up for metalling in the next year. Twenty-eight schemes of improvement of roads have been taken up and will be completed during this year. A further 14 schemes will be taken up in 1960-61. Out of 105 minor bridges and 46 major bridges targeted under the Plan, 82 minor bridges and 27 major bridges have been completed and 16 minor bridges and 16 major bridges would be taken up in the next year. As indicated in my last

10th March 1960]

year's Budget speech, all major roads under the District Boards have been taken over by the Government for maintenance. The targets and achievements for the first four years on District Board works are indicated below:—

	Targets for 1956-61.	Achievements in 1956-60.
Black-topping, etc. (in miles) ..	74	102
New metalling (in miles) ..	708	667
Minor bridges (in numbers) ..	131	95
Major bridges (in numbers) ..	35	11
New roads (in miles)	1,700	947

The exact physical targets for 1960-61 have not been specifically determined.

A provision of Rs. 81 lakhs has been made for State Highways in 1960-61 including Rs. 5 lakhs for new schemes. Under the Central Road Fund Schemes, 266 miles were black-topped, 37 miles of new roads were laid, 25 minor bridges were built, 74 miles were metalled, 18 miles were cement-concreted and 24 major bridges were built in the first four years. The total expenditure on these works amounted to Rs. 2.04 lakhs. A further sum of Rs. 15 lakhs is being provided from the Central Road Fund for works in 1960-61.

31. Our Constitution has laid down that all children between the ages of 6 and 14 should receive free and compulsory elementary education before the end of 1960. In view of the practical difficulties in implementation, it would be difficult to attain this target before the end of 1960. Therefore this target has been modified and the present aim is that all children within the age-group 6-11 should be admitted to schools before the end of the Third Plan. We have been starting a large number of new elementary schools each year. Our original plan was to set up 1,735 additional classes each year and to enroll more than one lakh of children between the

Elementary
Education.

[10th March 1960]

ages 6-14 every year. Six thousand and sixty-eight new classes have been started in the first three years and 4.23 lakhs of children were admitted. In the current year, 1,735 classes are being started and more than one lakh of children are being admitted. Steps are now being taken to introduce compulsory elementary education in the next year in one-third of the State for the age-group 6-7.

As a result of these efforts, it is expected that nearly 32 lakhs of children would be studying in classes I to V by the end of the Second Plan. Out of this, the number of children in the age-group 6-11 is expected to be 27.25 lakhs. The total number of children in the age-group 6-11 is estimated to be nearly 45 lakhs. Therefore, we will have to take steps for admitting 17 lakhs more children in schools and provision for this will be made in the Third Plan.

Compulsion alone will not take us to the target of complete enrolment. Poor children in particular will need the inducement of the midday meal which we are now organizing in our schools. Under this scheme, a very large number of poor children have voluntarily joined schools without any compulsion. The scheme is now being run with public participation on the basis of a contribution of 6 nP. by the Government and 4 nP. from the local people, making up a total cost of 10 nP. per meal. Up to the end of December 1959, midday meals are being served to nearly 7.5 lakhs of children in 21,347 primary schools all over the State. This figure includes the children studying up to the Eighth Standard.

There are still only about 1,000 more schools where this scheme has yet to be introduced and we may hope to cover these schools by the end of the year. A sum of Rs. 60 lakhs has been set apart in the current year's Budget for this scheme, but the

[10th March 1960]

provision will have to be increased. The Budget provision for next year is Rs. 80 lakhs but the actual expenditure may be nearer Rs. 1 crore. When all children in the age-group 6-11 are enrolled, there will be 50 lakhs of children in the first five standards. Out of this, a minimum of 17 lakhs will have to be given midday meals at a cost of Rs. 2 crores to the Government. A contribution of Rs. 1.5 crores per year should be found by the local people. The public enthusiasm for the midday meal schemes, gives me confidence that the target can be achieved.

It is but natural that certain defects are brought to light when a scheme of this vast magnitude is implemented. A Committee consisting of 3 Hon'ble Members of this House has been set up to examine these defects and to suggest remedial measures. I hope they will find it possible to examine the working of the scheme in a large number of schools before sending their report. It is very essential that the Members of this House should take a lively and personal interest on this matter because the scheme can be successfully implemented only with the whole-hearted co-operation of the general public.

Substantial efforts have been made through the School Improvement Scheme to meet the various demands for amenities of schools. More than 80 schools improvements conferences have been held so far. The people have come forward to take up various schemes costing about Rs. 4.5 crores. Out of this about Rs. 2 crores worth have already been secured in cash and in kind. I am confident that under the scheme it will be possible to secure popular contribution increasingly towards providing the essential amenities needed by schools. I would like to record our sincere appreciation of the good work done by the officers of the Education Department who have taken the initiative in implementing this scheme.

[10th March 1960]

A number of concessions have been extended to teachers towards improving their standard of living. During the last four years, their emoluments have been increased by Rs. 17 per mensem at a cost of Rs. 2 crores per annum to the Government. The Pay Commission is now considering what further concessions should be extended to teachers.

Secondary Education.

32. Four hundred and fifty additional classes were proposed to be started and 18,000 students admitted in the IV, V and VI Forms in secondary schools in the Second Plan. So far 552 additional classes have been opened and 22,000 students admitted in secondary schools. More additional classes will be opened in 1960-61 for which adequate provision has been made in the Budget. Many schemes to improve the quality of teaching are also under implementation.

Development of Tamil.

33. The Tamil Language Research and Development Council has been established for preparing and implementing schemes for the development of the Tamil language. This Council is going into the various problems and formulating schemes for the proper development of the Tamil language. I may mention here the important decision to make Tamil the medium of instruction in the B.A. classes. From next year onwards, instruction in the B.A. first year course in Coimbatore Government Arts College will be given in Tamil. The necessary text-books in Tamil for this purpose are being prepared now. It has been decided, in consultation with the Vice-Chancellors of the Madras and Annamalai Universities, that with effect from 1963-64 the medium of instruction in all Colleges for the B.A. course should be Tamil. However, in respect of scientific and technical education, English will continue to be the medium of instruction for some more time. Changes in this direction should be introduced only on an all-India basis.

[10th March 1960]

It is necessary that steps should be taken simultaneously to ensure that our students have a better grasp of the English language. With this in view, arrangements are being made for the proper teaching of English even from the lower standards. So far, English was being taught in primary schools from the Sixth Standard onwards. From next year English will be taught from the Fifth Standard itself. In order to improve the teaching of English in schools we have introduced a scheme with the assistance of the British Council for re-training teachers of secondary grade schools in the teaching of English. Within a period of two years all secondary grade teachers will be re-trained under this scheme.

34. The schemes for the improvement of Harijans and Backward Classes continue to be implemented. The amount spent by the Central Government for scholarship for these classes has now been entrusted to this Government and it is hoped that the delays experienced in the disbursement of scholarship to these students will be eliminated. Fourteen thousand students are now drawing boarding grants. Under the scheme for taking over Harijan hostels, 96 hostels have been taken over so far. Thirty-one more will be taken over in 1960-61.

Welfare of Harijans and Backward Classes.

35. In order to render medical facilities to people in villages, 122 Primary Health Centres have been established so far in Community Development Blocks. Twenty more Primary Health Centres will be opened in 1960-61. Residential buildings for the doctors and other staff working in 112 Primary Health Centres are being built. We have decided to give a compensatory allowance of Rs. 100 per mensem to the doctors working in Primary Health Centres. As a result of these incentives we may hope to get an adequate number of doctors to work

Medical and Public Health.

[10th March 1960]

The Plan outlay has been financed as follows:—

	(RS. IN CRORES.)	
	As originally envisaged.	Likely actuals.
Total Plan outlay	1,52	1,81
Proceeds of additional taxation.	13	20
Open market loans including loans raised by the Electricity Board	33	47
Share of small-savings	8	10
State's budgetary resources including resources of the Electricity Board	25	14
Loans and grants from the Central Government ..	73	90
	1,52	1,81

The contribution from our budgetary resources has been Rs. 14 crores as against our original anticipation of Rs. 25 crores. The main reason for this shortfall has been the increases in dearness allowances given to Government servants and school teachers during the Plan period as indicated below:—

	Per year.	During the Plan period.
	(RS. IN CRORES.)	
Increase given in November 1956 (Rs. 5 to 7 per head).	2	$2 \times 4\frac{1}{2} = 9.0$
Increase given in March 1957 (Rs. 7 to 5).	1.8	$1.8 \times 4 = 7.2$
Increase given in January 1959 (Rs. 5 per head).	1.8	$1.8 \times 2\frac{1}{2} = 4.0$
		20.2

We have spent Rs. 20.2 crores during the Plan period on wage-increases. Towards this, the Union Government have given us an assistance of Rs. 9 crores.

10th March 1960]

37. We have appointed a Pay Commission to examine and make suitable recommendations on the structure of emoluments of Government servants, local board employees and teachers. This Commission is likely to present its report very soon and when it is received, the Government will consider the recommendations carefully and sympathetically and take decisions. The expenditure arising from these decisions will be an extra charge on our resources during the coming year and all through the Third Plan period.

38. By these enhancements of the emoluments of Public Servants, the cost of administration goes up by many crores of rupees. It is imperative that we should examine this question carefully. This continuous upward trend in prices is causing hardship to the fixed income groups. Workers in Industry are no less affected by the pressure of prices. The consequent wage-demands may be just and difficult to resist, but the measure of relief does not often keep pace with the increase in prices, leaving behind a sense of frustration. A further consequence is the rise in the price of manufactured goods which in turn leads to inflationary conditions wherein prices and wages chase each other. To meet the additional salary-bill, the Government are constrained to resort to fresh taxation. The fact that the proceeds of this additional taxation are expended on infructuous outlay on establishments, instead of on supplies and services to the people, arouses a measure of popular discontent. Further, we are not in a position to complete the various development projects within the estimated costs. Even though the financial targets are reached, the benefits fall short of original expectations. Increases in the wage-bill, without corresponding production, reduce the margin of profits and savings available for expansion of existing industries and

[10th March 1960]

in these Primary Health Centres. Steps have also been taken to expand and improve the hospitals in District headquarters. At the beginning of the Second Five-Year Plan, the total bed strength of our hospitals was 9,812. This number will increase to 15,000 by the end of the Plan. New hospital buildings are being constructed at Chingleput, Palayamcottah and Ramanathapuram. All taluk headquarters hospitals have been provincialized. Steps are also being taken to expand and increase the facilities in the taluk headquarters hospitals. Rs. 3.15 lakhs would be spent within the Plan period on the various building schemes of the medical department.

An intensive Malaria Eradication programme has been taken up and a sum of Rs. 1.14 lakhs will be spent on it during the current year and Rs. 1.04 lakhs in 1960-61.

The various Family-Planning Schemes are also progressing satisfactorily. Twenty-six Urban Family-Planning Centres and 64 Rural Family-Planning Centres are now functioning in the districts. In Madras City 43 Family-Planning Centres for mothers and 32 Family-Planning Centres for fathers have been organized.

Many schemes are being implemented for providing drinking water facilities in rural areas. Eight thousand five hundred wells and 340 composite schemes have been programmed for the Plan period and they will all be completed in time. The National Water-Supply Programme for prevention of water-borne diseases in villages lying on the river banks is making satisfactory progress. This scheme originally started in South Arcot, Thanjavur, Tiruchirappalli, Tirunelveli and Ramanathapuram districts, has now been extended to Madurai, North Arcot and Chingleput districts. By the end of the

[10th March 1960]

current year, protected water-supply will be extended under this scheme to 334 villages. The urban water-supply programme is also making fair progress. By the end of the Second Plan, protected water-supply will be available in 50 Municipal towns and 15 Major Panchayats to benefit 32 lakhs of people.

36. A publication giving a detailed account of the various schemes undertaken in the Second Plan has been separately circulated to all Hon'ble Members. The cost of the Second Plan as originally framed was Rs. 152 crores. The Plan expenditure for each year has been as follows:—

	(RS. IN CRORES.)
1956-57	28.7
1957-58	30.3
1958-59	34.6
1959-60 (Revised Estimate)	39.5
1960-61 (Budget Estimate)	38.4
	171.5
Add—Cost of Canadian equipment for Kundah Project adjusted in 1959-60.	9.3
	180.8

It may be noted that the increases in outlay are mainly on productive works of a capital nature. The main increases are indicated below:—

	(RS. IN LAKHS.)
Power	24.00
Agriculture and Community Development	3.00
Irrigation	2.00
Industries	3.00
Education	2.00
Health and Housing	1.00
	35.00

[10th March 1960]

the starting of new ones. That is why I had stressed the dangers of uncontrolled rise in prices in my last Budget speech. We must take heed of the inherent contradiction between planned development and uncontrolled prices. Now that we are formulating the Third Plan, I would like to reiterate that we should take note of our experiences during the Second Plan, and devise special measures to stabilize the price level, especially that of the prime necessities of life.

Third Plan.

39. It will be clear from the details of the achievements on the Second Plan, that in many spheres of development we have exceeded the Plan targets. A fair measure of credit for this satisfactory performance is due to our administrative organization. All our departments have worked with enthusiasm and efficiency to achieve the respective targets set for them. It used to be the complaint before that works were rushed through towards the end of the year and were executed in haste. But now arrangements have been made to set quarterly targets so that works are evenly spread over the whole working season. Performances are being reviewed every quarter at the meetings of the State Development Committee held at frequent intervals. Bottlenecks in execution are discussed and cleared at these periodic meetings. Even so certain old-fashioned procedures still stand in the way of quick execution. Some of the rules and procedures will have to be changed to suit the requirements of planned development. We will also have to delegate wider powers specifically so that responsibility for the execution of a job can be fixed clearly on an individual or institution. In order to implement with speed and efficiency the many large schemes of the Third Plan, we will have to change the out-of-date departmental procedures and reorientate the administrative machinery so that it responds quickly and efficiently to the aspirations of the people and the policy directives of the Government.

10th March 1960]

All these factors have to be borne in mind in formulating the Third Plan. A Committee of the Legislature including representatives of all political parties, has been constituted to advise the Government regarding the details of the Third Plan. I am confident that with the co-operation of this Committee, a well-considered and practicable Plan of development can be framed soon.

40. When I presented the Budget last year, the Revised Estimates for 1958-59 was expected to show a revenue of Rs. 69,49 lakhs and an expenditure of Rs. 66,84 lakhs leaving a surplus of Rs. 2,65 lakhs. The final accounts of 1958-59 have now been received and they show that the receipts stood at Rs. 69,95 lakhs and the expenditure at Rs. 68,35 lakhs leaving a surplus of Rs. 1,60 lakhs. The main reason for the larger expenditure was the increase of Rs. 5 per mensem in dearness allowance given to non-gazetted Government servants, local board employees and teachers with effect from the pay drawn for December 1958. We had also to spend Rs. 35 lakhs more on rebates on sale of handloom cloth and Rs. 71 lakhs more on buildings and roads. The cash balance at the end of the year was Rs. 3,28 lakhs.

41. In my last Budget speech, I had estimated that receipts for the current year will be Rs. 73,08 lakhs and the expenditure will be Rs. 71,69 lakhs. In this estimate I had not taken into account the increased rates of dearness allowance given with effect from the pay drawn for December 1958. This concession is estimated to cost Rs. 1,80 lakhs. The Revised Estimate shows that receipts stand at Rs. 78,30 lakhs and expenditure at Rs. 77,72 lakhs, leaving a surplus of Rs. 58 lakhs. The State's share of Central Taxes is now expected to be Rs. 75 lakhs more than the Budget Estimates. Under State Taxes we expect Rs. 41 lakhs more under Motor

[10th March 1960]

Vehicles Tax, Rs. 20 lakhs more under Central Sales Tax, Rs. 15 lakhs more under Entertainment Tax and Rs. 43 lakhs more under Stamps. The balance of the increased receipts is mainly under non-tax items.

We may also note that the Plan expenditure has increased side by side with the increase in receipts. The Revised Estimate shows that the expenditure on Revenue Account stands at Rs. 77,72 lakhs, i.e., an excess of Rs. 6,03 lakhs over the Budget Estimates. If we exclude the cost of the new concession to public servants, the increase in expenditure will be Rs. 4,23 lakhs. The main components of this increase are—

Rs. 1,49 lakhs under Education.

Rs. 1,16 lakhs under Public Health.

Rs. 58 lakhs under Community Development.

Rs. 71 lakhs under Civil Works.

An increase of Rs. 75 lakhs is accounted for by the fresh transfer to the Contingency Fund, to increase the size of that Fund to Rs. 1,50 lakhs. The amount set apart for Local Development Works during the year is Rs. 56 lakhs.

Capital
expendi-
ture,
1959-60.

42. We had estimated the Capital Expenditure in 1959-60 at Rs. 10,59 lakhs. It is now expected that the expenditure would be Rs. 12,77 lakhs. The main increases in expenditure are Rs. 31 lakhs for Zamindari Abolition, Rs. 85 lakhs for Irrigation mainly for the Parambikulam-Aliyar Project, and Rs. 1,20 lakhs for the investment in the share capital of the Madras State Co-operative and Central Banks. The details of the Capital Expenditure are given in the Budget Memorandum. The expenditure on Power Development is borne by the State Electricity Board. As against the Budget Estimate of Rs. 11 crores, we would be spending Rs. 14 crores excluding the expenditure on equipment received

[10th March 1960]

from Canada for the Kundah Project amounting to Rs. 9,34 lakhs. We have set apart Rs. 18,84 lakhs for loans to the State Electricity Board.

The ways and means position for the current year has been generally satisfactory. It is expected that the Cash Balance at the end of the year would be Rs. 3,73 lakhs.

43. The Budget for 1960-61 estimates the receipts under Revenue Account at Rs. 80,87 lakhs and the expenditure on Revenue Account at Rs. 81,21 lakhs. This has resulted in a Revenue deficit of Rs. 34 lakhs. This small deficit is insignificant in a Revenue Budget of the order of Rs. 81 crores.

The receipts for the next year are expected to be Rs. 2,57 lakhs more than the receipts anticipated in the Revised Estimates for the current year. The increases are expected to be under share of Central Taxes (Rs. 64 lakhs), General Sales Tax (Rs. 38 lakhs), Stamps (Rs. 25 lakhs), Motor Vehicles Tax (Rs. 11 lakhs), Interest (Rs. 85 lakhs) and on other items (Rs. 34 lakhs). The expenditure on Revenue Account will be Rs. 3,49 lakhs more than in the current year. The main increases will be on Debt Services (Rs. 1,71 lakhs), Education (Rs. 72 lakhs), Industries (Rs. 80 lakhs) and Community Development (Rs. 25 lakhs). The variations between the Revised Estimates for 1959-60 and the Budget Estimates for 1960-61 have been discussed in detail in the Budget Memorandum.

The provisions made in the Budget for 1960-61 on the main items of development expenditure are as follows:—

	(RS. LAKHS.)
Education and Scientific Departments ..	15,53
Medical	4,80
Public Health	2,08
Agriculture	3,12

[10th March 1960]

help to me in my work. From this year, Sri T. A. Varghese is in charge of the Planning Department as well. We may record our appreciation of the valuable services rendered by Sri T. A. Varghese and his assistants Sri S. Venkitaramanan and Sri S. Guhan in formulating our development plans and managing our finances.

With these words, Sir, I commend the Budget Estimates for 1960-61 for the consideration and acceptance by the House.

APPENDIX I TO THE BUDGET SPEECH.

The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1953-7 take into account the Reorganisation of States from the 1st November 1956.]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

[illegible]

[10th March 1960]

(RS. LAKHS.)

Animal Husbandry	1,11
Co-operation	1,88
Industries and Supplies	4,89
Harijan Uplift	2,95
Community Development and National Extension Service.	3,31

Local
Develop-
ment
Works.

44. During 1959-60, the Local Development Works was restricted to Rural Water-supply Schemes and other works for which commitment has been entered into in earlier years. However, in 1960-61 the scope of the Local Development Programme will be extended to cover besides drinking water-supply schemes in individual villages, roads linking villages to the nearest main road or railway station and village schools.

A provision of Rs. 3 crores has been included in the Government of India's Budget for this programme. We expect that the allocation to this State will be of the order of Rs. 50 lakhs. In addition we have provided Rs. 25 lakhs from the State Government's Funds for this purpose. We will therefore be taking up a Local Development Works Programme of the order of Rs. 75 lakhs in 1960-61.

Capital
Expendi-
ture.

45. The Capital Expenditure for the year 1960-61 is fixed at Rs. 10,85 lakhs made up of Rs. 3,70 lakhs on buildings and roads ; Rs. 1,71 lakhs on Irrigation ; Rs. 1,06 lakhs on Minor Irrigation ; Rs. 1,69 lakhs on Industrial development ; Rs. 53 lakhs on the purchase of buses and the balance on miscellaneous items. The expenditure on Power Development is expected to go up to Rs. 12,07 lakhs. The balance of the requirements over and above the loans from Government will be met by the Electricity Board from its own resources.

Loans and
Advances.

46. Rupees 16,46 lakhs have been set apart for loans and advances during 1960-61, out of which Rs. 5,66 lakhs will be given as loans to the Electricity

10th March 1960]

Board, Rs. 84 lakhs to the Madras City Corporation, Rs. 74 lakhs to the City Improvement Trust, Rs. 1,48 lakhs for water-supply and drainage schemes to the various local bodies, Rs. 2,68 lakhs to cultivators, Rs. 28 lakhs for Industrial Development, Rs. 24 lakhs for Handloom Weavers' Co-operative Societies, Rs. 85 lakhs for housing and Rs. 1,20 lakhs for Community Development.

47. We have to repay Rs. 7,17 lakhs on account of Resources the open market loans maturing in 1960-61. The share of this Government will be Rs. 3,66 lakhs. The balance is to be borne by the States of Andhra Pradesh, Kerala and Mysore. It is proposed to raise an open market loan of Rs. 10 crores for meeting the capital and other expenditure of the next year.

48. The Madras Sales Tax Act as amended has Concessions. come into effect from 1st April 1959. We had promised this House that we would review after one year of working the various problems arising from its implementation. We had also assured the House that if any reduction or relief in tax was called for, such proposals could be discussed by the House. Accordingly, the Government have decided to exempt the following commodities from sales tax:—

- (1) Vegetables, potatoes, fruits, betel, plantainleaf, flowers, eggs, meat and fish.
- (2) Oil from country chekkus.
- (3) Greenleaf tea.

49. My speech this year has become longer than Acknowledg- usual and I hope the Honourable Members will ments. forgive me for this. Before I conclude, I wish to tender my heartfelt thanks to all officers and staff of the Finance Department who have been of great

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE — cont.

Major heads,	1959-60, (1)	1958-59, (2)	1957-58, (3)	1956-57, (4)	1955-56, (5)	1954-55, (6)	1953-54, (7)	1952-53, (8)	1951-52, (9)	1950-51, (10)	1949-50, (11)	Budget estimate, 1950-51, (12)
Immigration—												
Direct receipts *	1.90	3.31	2.78	2.23	2.42	2.08	1.89	1.76	1.49	1.37		
Interest ..	19.78	19.24	49.48	45.75	52.76	59.68	4,78.97	4,94.96	6,01.62	6,07.12		
Administration of Justice.	16.39	78.25	56.42	45.60	57.67	62.06	67.63	66.03	59.94	52.94		
Falls ..	5.98	31.97	25.00	27.12	2.02	26.20	26.32	24.06	30.35	30.49		
Police ..	5.66	23.74	20.64	22.18	21.41	21.81	19.14	22.38	20.11	20.56		
Ports and Piers ..	44.67	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Education ..	8.35	38.71	46.09	57.81	73.40	93.71	1,34.61	1,79.59	2,81.25	2,92.07		
Medical ..	10.25	24.67	26.71	22.18	27.35	31.14	61.04	73.90	91.44	80.69		
Public Health ..	2.59	7.79	5.04	6.06	22.13	7.17	19.40	63.05	50.08	1,13.86		
Agriculture ..	3.12	1,35.28	1,27.90	84.14	40.37	1,04.21	1,01.71	1,62.16	1,74.09	1,91.62		
Animal Husbandry ..	1.02	8.43	7.65	8.69	7.93	13.08	11.23	18.27	24.92	33.60		
Co-operation ..	4.18	22.74	20.85	43.35	61.53	1,27.32	1,06.47	72.43	1,33.29	1,64.86		
Industries ..	18.85	1,07.95	1,05.49	77.13	1,17.52	1,23.41	2,17.21	2,17.03	2,52.00	2,53.04		
Miscellaneous depart- ments.	7.6-	48.76	40.42	35.12	42.50	99.48	90.01	1,19.07	1,22.30	1,49.48		
Civil Works ..	25.12	1,43.38	1,20.31	1,11.38	1,14.67	1,28.73	99.11	1,10.45	1,15.86	1,19.69		
Receipts from Electricity Schemes (Gross).	42.51	5,16.76	5,31.42	5,97.21	7,03.08	8,13.43	2,54.27	..	..	..		
Debt—Working ex- penditure.	— 24.81	— 4,12.09	— 3,63.54	— 3,71.79	— 4,52.08	— 5,26.02	— 2,20.07	..	..	..		
Net receipts ..	17.70	1,04.47	1,07.84	2,25.42	2,51.00	2,87.41	34.20	..	..	..		
Receipts in aid of superannuation.	2.88	6.46	5.00	13.07	11.32	16.06	9.00	9.26	10.45	10.53		
Stationery and Print- ing.	3.96	14.79	14.17	12.16	12.79	9.76	11.76	19.07	14.87	20.36		

[10th March 1959]

Major heads,	1959-60, (1)	1958-59, (2)	1957-58, (3)	1956-57, (4)	1955-56, (5)	1954-55, (6)	1953-54, (7)	1952-53, (8)	1951-52, (9)	1950-51, (10)	1949-50, (11)	Budget estimate, 1950-51, (12)
Miscellaneous—												
Gross Receipts from Bus Service †.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other items ..	14.58	92.14	1,04.82	1,23.02	87.10	74.90	2,39.03	2,56.63	2,37.40	3,23.63	3,59.06	
Total ..	14.58	92.14	1,04.82	1,23.02	87.10	74.90	2,39.03	2,56.63	2,37.40	3,23.63	3,59.06	
Receipts from Road and Water Trans- port Schemes— Gross Receipts ‡.	..	1,24.95	1,44.64	1,42.54	1,53.35	1,31.21	2,13.34	2,27.55	2,16.74	2,44.22	2,45.23	
Working expenses ‡.	..	— 1,20.37	— 1,24.08	— 1,10.69	— 1,23.13	— 1,10.91	— 1,55.52	— 1,09.48	— 2,04.06	— 2,15.23	— 2,24.68	
Net receipts ..	..	4.58	19.96	25.85	25.22	31.30	27.82	23.07	13.68	23.99	20.54	
Grants-in-aid from the Union Government.	..	8.61	5.70	1.90	72.19	1,25.09	5.55	5.25	4.57	31.43	2,73.85	
Miscellaneous adjust- ments between Union and State Governments.	27	38	36	21	40	34	43	1.56	74	1.05	1.08	
Extraordinary Receipts.	..	74.05	1,30.34	43.01	47.16	15.54	25.19	29.69	25.04	48.52	43.76	
Transfer from Revenue Fund.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Receipts from Com- munity Develop- ment Projects, National Exten- sion Service and Local Develop- ment Works ‡.	..	..	..	40.19	2,50.73	2,76.93	1,65.57	1,39.38	1,74.33	2,52.44	1,98.16	
Civil Defence ..	..	— 1.02	1.86	..	..	..	..	..	..	..	..	
Grand total ..	16,13.45	58,42.32	50,80.73	43,32.88	52,09.43	56,23.21	62,56.36	69,96.67	73,03.36	78,30.71	80,87.39	

C 68—16

* Excludes land revenue.

† The receipts are shown under "Receipts from Road and Water Transport Schemes" from 1949-50.

‡ Prior to 1949-50, the receipts were included under the revenue head "Miscellaneous" and the Working Expenses were shown under the expenditure head "Miscellaneous".

§ The receipts were shown under "Miscellaneous" and "Extraordinary Receipts" up to the end of 1953-54.

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—contd.

Major heads.	1960-61. (1)	1959-60. (2)	1958-59. (3)	1957-58. (4)	1956-57. (5)	1955-56. (6)	1954-55. (7)	1953-54. (8)	1952-53. (9)	1951-52. (10)	1950-51. (11)	Budget estimate, 1960-61.
Taxes on Income other than Corporation tax.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	8-45
Land Revenue ..	35-36	84-33	87-96	87-96	79-42	80-09	38-53	1,12-08	1,72-83	1,63-43	1,73-44	1,66-06
Roads duties ..	33-13	80-47	63-23	63-23	38-02	6-18	6-76	7-04	6-94	6-18	5-82	4-13
Stamps ..	4-72	25-13	22-52	22-52	12-84	15-33	18-03	20-31	20-34	19-24	20-89	21-89
Forest ..	40-17	90-34	75-70	75-70	63-75	64-25	57-75	55-99	61-31	61-33	70-63	66-17
Registration ..	29-13	54-01	47-78	47-78	38-25	38-76	37-45	36-78	37-74	38-67	39-93	38-88
Charges on account of Motor Vehicles Acts—												
Payment to local bodies.	73-77	92-80	90-49	90-49	08-15	06-06	63-74	60-46	60-31	60-26	60-26	60-36
Other departmental expenditure.	2-30	11-13	..	..	9-11	11-04	11-61	11-84	13-00	13-25	13-27	13-31
Sales tax ..	..	..	..	..	..	..	..	..	50-24	48-45	49-23	50-09
Other taxes and duties—												
Payment to local bodies.	..	1,00-23	1,00-23	1,00-23	63-39	77-51	91-10	1,01-08	1,36-53	1,30-00	1,45-00	1,45-00
Other departmental expenditure.	64	52-91	..	..	45-41	46-27	47-92	48-58	3-86	3-59	3-80	3-87
Irrigation—Interest on works for which capital accounts are kept.	87-59	2,17-97	1,91-00	1,91-00	1,42-23	1,63-36	1,77-66	1,83-90	1,98-07	2,13-55	2,18-99	2,27-37
Irrigation—Other revenue expenditure financed from ordinary revenues.	39-09	1,68-29	1,19-20	1,19-20	95-97	1,15-36	2,72-00	1,66-31	1,04-03	84-16	96-75	99-32
Conservation of irrigation, etc., works.	1-25	24	2-01	2-01	..	..	..	..	..	..	..	..

[10th March 1960]

10th March 1960]

Major heads.	1960-61. (1)	1959-60. (2)	1958-59. (3)	1957-58. (4)	1956-57. (5)	1955-56. (6)	1954-55. (7)	1953-54. (8)	1952-53. (9)	1951-52. (10)	1950-51. (11)	Budget estimate, 1960-61.
Interest on debt and other obligations.	53-54	2,04-39	2,21-71	2,21-71	1,79-13	2,61-30	3,70-85	4,33-55	4,54-97	5,49-39	5,54-22	6,59-94
Budget—Interest transferred to Commercial Departments.	—1,07-54	—4,10-45	—3,96-61	—3,96-61	—3,34-00	—4,05-37	—4,95-33	—2,83-78	—2,20-94	—2,33-60	—2,37-63	—2,54-73
Net amount met out of ordinary revenues.	—49-00	—2,15-06	—1,74-90	—1,74-90	—1,55-77	—1,43-77	—1,31-48	—1,54-77	—2,34-03	—2,10-61	—2,04-29	—4,08-26
Appropriation for reduction or avoidance of debt.	5-11	1,06-01	1,30-33	1,30-33	49-55	49-56	63-34	73-78	2,35-30	2,32-37	2,32-37	2,34-56
General Administration.	2,76-70	7,24-47	6,25-98	6,25-98	6,12-53	4,47-39	4,53-07	4,96-08	5,11-94	5,08-94	5,26-13	5,34-35
Administration of Justice.	90-03	1,84-47	1,61-74	1,61-74	1,24-94	1,27-23	1,26-72	1,24-11	1,33-53	1,33-13	1,36-16	1,38-44
Jails ..	23-22	1,42-63	1,34-12	1,34-12	98-49	84-83	91-14	95-85	1,04-61	95-50	1,09-56	1,09-41
Police ..	1,00-96	7,16-33	5,97-96	5,97-96	4,30-53	5,19-89	5,17-65	5,33-93	5,46-94	5,39-15	5,40-92	5,50-90
Ports and Pilotage ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Scientific Departments.	96	2-31	2-14	2-14	2-54	2-50	2-75	3-30	3-27	3-37	3-66	2-92
Education ..	2,61-98	11,96-02	10,53-07	10,53-07	9,19-13	10,93-30	10,26-98	11,15-63	12,21-99	13,28-95	14,78-12	15,30-12
Medical ..	95-14	3,80-34	3,48-91	3,48-91	3,03-85	3,24-03	3,57-55	3,89-23	4,41-59	4,40-66	4,59-37	4,80-27
Public Health ..	28-57	2,05-71	1,41-32	1,41-32	1,04-04	1,13-97	53-93	71-03	85-05	1,23-92	2,39-90	2,67-36
Agriculture ..	20-62	2,60-07	2,19-04	2,19-04	1,57-44	1,57-83	1,90-51	1,86-65	2,31-32	2,33-25	3,04-32	2,13-33
Animal Husbandry ..	12-85	60-63	48-55	48-55	40-15	41-02	51-92	65-19	73-70	93-74	96-70	1,11-64
Co-operation ..	13-82	77-31	66-82	66-82	73-75	1,03-10	1,52-96	1,50-79	1,63-38	1,86-49	1,88-15	1,87-33
Industries ..	27-54	1,37-93	1,76-42	1,76-42	1,53-91	1,77-09	1,99-69	2,34-70	3,17-94	4,17-30	4,08-83	4,38-89
Capital outlay on Industrial Development.	..	30	66	66	01	..	..	..	..	..	..	..
Aviation ..	..	35	43	43	81	26	35	..	..	..	..	..
Miscellaneous departments.	21-11	1,72-77	2,06-51	2,06-51	1,66-98	1,89-39	2,48-05	3,00-13	3,23-93	3,23-91	3,37-95	3,99-56
Other Works ..	1,19-70	9,34-40	6,49-39	6,49-39	4,10-77	5,03-64	4,51-24	4,23-64	5,03-13	5,37-11	6,33-14	6,13-79

* Includes expenditure on Harijan Uplift including concessions to Backward Classes as shown below:—

..	1,33-35	..	96-14	1,17-77	1,56-15	2,13-41	2,35-94	2,33-61	2,56-90	2,56-13
----	---------	----	-------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

Major heads.	1948-49.												
	Budget												
	Revised Estimate, 1948-49.												
	1948-49.	1949-50.	1950-51.	1951-52.	1952-53.	1953-54.	1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
LAKHS.	RS	LAKHS.	RS	LAKHS.	RS	LAKHS.	RS	LAKHS.	RS	LAKHS.	RS	LAKHS.	RS
B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—cont.													
Interest on capital outlay on Electricity Schemes.	18.92	1,96.00	1,96.94	1,91.96	2,25.99	2,89.23	88.86	..	..	..	..	..	..
Other revenue expenditure connected with Electricity Schemes.	..	5.87	2.34	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Famine	16.04	51.56	92.72	11.48	96.10	29.83	36.61	57.11	54.00	56.23	55.09	..	..
Territorial and Political Pension.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Privy purses and allowances of Indian Rulers.	..	12.48	6.33	1.87	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Superannuation allowances and Pensions.	97.12	2,09.25	1,73.05	1,37.23	1,40.97	1,33.61	1,24.76	1,35.44	1,35.44	1,40.92	1,41.17	..	..
Grant-in-aid of Pensions.	..	17.47	10.91	10.59	5.08	7.27	7.25	10.96	7.47	9.50	8.95	..	..
Lithography and Printing.	27.07	1,02.14	1,13.74	1,01.12	85.77	1,13.22	1,02.50	1,03.87	1,01.54	1,10.76	1,20.21	..	..
Miscellaneous—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Expenditure on Bus Service.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other items:	4.45	26.27	96.12	18.09	76.55	70.38	1,06.87	1,12.60	1,07.25	1,44.33	85.26	..	..
Extraordinary charges—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Net outlay on State Trading Schemes transferred to the Revenue Account.	..	70.13	36.02	17.47	0.44	2.71	2.34	2.69	2.69	7.83	2.09	..	..
Other items	..	70.13	36.02	17.47	0.44	2.71	2.34	2.69	2.69	7.83	2.09	..	..
Total	..	70.13	36.02	17.47	0.44	2.71	2.34	2.69	2.69	7.83	2.09	..	..

[10th March 1960]

Community Develop- ment Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	34.58	..	40.11	3,33.33	2,99.68	2,35.47	2,35.47	2,35.47	3,04.64	3,04.64	3,30.61	..
Transfer to Revenue Reserve Fund.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Civil Defence ..	..	..	20.89	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Grand total ..	16,09.72	63,40.71	59,63.83	47,24.52	54,55.81	56,36.03	59,15.02	63,35.37	71,00.10	77,71.84	77,71.84	81,20.88	..
Final Revenue Surplus (+) or Deficit (-).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

* Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts from 1949-50.

† Shown under Capital Account. The figures are—

..	2,54.38	11,06.50	— 3,09.74	— 5,23.00	76.00	1,18.27	1,18.78	1,14.16	50.10	34.76
----	---------	----------	-----------	-----------	-------	---------	---------	---------	-------	-------

APPENDIX II TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

Description of the scheme.	1946-7 to 1958-9.		1954-5.		1955-6.		1956-7.		1957-8.		1958-9.		Total, 1946-7 to 1958-9.	Budget Estimate, 1959-60.	Revised Estimate, 1959-60.	Budget Estimate, 1960-1.
	RS LAKHS.	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	RS LAKHS.				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)					
A. IRRIGATION, NAVIGATION, ETC., SCHEMES.																
Lower Bhavani Project.	9.96-00	10,08-27	2.32	10-07	10-52	.88	— .61	10,87-40	1.93	— 4-18	— .78					
Mettur Canals Scheme.	2,67-00	1,03-29	37-49	20-56	9-36	7-13	3-31	1,31-14	.27	1-59	3-36					
Maisampana Project.	4,42-00	3,30-26	58-74	28-94	14-79	..	..	4,34-73	..	..	..					
Manimuttar Project ..	3,98-00	1,87-28	1,08-96	1,01-97	92-43	40-24	14-14	5,89-02	— 13-52	— 13-70	— 9-19					
Araniar Project ..	1,04-00	16-51	11-97	45-62	19-34	6-64	.48	99-96	..	.05	..					
Walayar Project ..	1,00-00	25-12	41-95	27-85	4-25	..	..	99-17	..	..	..					
Masagalam Project ..	88-65	10-37	20-40	19-92	8-06	..	..	59-65	..	..	..					
Amaraikudi Project ..	2,97-00	4-14	48-24	34-45	1,03-60	78-22	14-12	3,33-97	— 12-22	2-51	— .05					
Vaidal Reservoir Project.	3,00-00	.59	34-83	48-52	34-55	32-56	19-42	1,70-82	.21	— 14-40	4-63					
Sethasur Project ..	2,89-00	..	13-74	63-96	90-40	50-49	14-29	2,37-98	8-62	7-85	1-74					
Krishnagiri Project ..	1,84-00	..	3-62	37-30	58-31	38-96	19-24	1,58-45	2-32	7-59	.55					
Kattalai High Level Canal Scheme.	1,56-65	..	..	..	1-72	15-34	57-79	74-88	76-82	87-84	21-37					
Pullambadi Canal Scheme.	1,42-43	..	..	..	1-91	16-09	64-53	32-53	57-73	66-26	21-23					
Vidhar Reservoir Project.	61-37	..	..	..	..	3-50	30-03	33-53	14-71	21-94	2-99					
Moonabural Reservoir Project.	49-56	..	..	..	.47	..	..	.47	..	..	..					
Parambikulam-Aliyar Project.	30,00 00	..	..	..	..	..	.93	.32	45-00	1,00-00	1,00-00					
Works under the special minor irrigation programme including tank improvement	..	3,17-66	71-29	72-74	55-20	56-29	35-70	6,87-87	84-22	91-69	94-69					

[10th March 1960]

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—cont.

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—Contd.																					
Description of the scheme.	Approximate make good estimated cost, (2)	1946-7 to 1953-4.	1954-5.			1955-6.			1956-7.			1957-8.			1958-9.			Total, 1946-7 to 1958-9.	Budget Estimate, 1959-60.	Revised Estimate, 1959-60.	Budget Estimate, 1960-1.
			(4)	RS LAKHS.	(5)	RS LAKHS.	(6)	RS LAKHS.	(7)	RS LAKHS.	(8)	RS LAKHS.	(9)	RS LAKHS.	(10)	RS LAKHS.	(11)				
C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES.																					
Ginchona Plantations.	..	1,00.86	5.14	..	3.57	3.33	4.09	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Kerala Soap Institute.	..	1.09	-02	..	.18	01	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Government Industrial Engineering Workshop.	..	-02	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Fish Liver Oil Industry.	..	1.80	-05	..	.31	-04	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Madras Vegetable Ghee Factory.	..	12.41	-16	..	-01	-03	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Government Silk Filatures.	..	3.67	-02	..	.14	-01	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Polytechnics ..	..	44.05	2.06	..	2.48	3.95	13.84	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Artesian Wells ..	..	14.80	-06	..	-01	-09	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Shares in Fertilizers and Chemicals, Ltd., Travancore.	..	21.00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	1,02.00	..	..	10.42	..	..	.23	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Shares in Dharmadharma Chemical Works.	..	..	..	..	5.00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Shares in State Warehousing Corporation.	..	..	..	..	..	..	..	10.00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Shares in Co-operative Sugar Factories.	..	..	..	..	..	..	..	10.00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Other Shares ..	..	1.50	..	..	.10	30.36	14.30	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Industrial Housing ..	..	..	..	..	7.82	10.34	49.80	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Industrial Estates ..	..	..	..	..	..	9.07	21.74	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Small-scale and Village Industries.	..	..	..	..	4.19	8.92	30.11	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Stationery and Printing.	..	..	..	..	..	14.53	52.13	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Other items ..	..	..	..	..	..	2.35	4.03	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Total ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
		..	2.76	6.15	2.91	14.46	55.84	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
		..	10.15	1.04.22	1.66.86	1.64.74	8.33.37	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.																					
Madras City Bus Service.	..	67.98	30.12	96.54	68.09	22.59	30.83	2,56.17	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	

10th March 1960]

E. CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

Buildings ..	3,70.14	40.95	58.15	1,02.20	1,50.83	1,85.88	9,19.95	1,24.14	2,30.91	3,54.11
Road Works (including roads and plant and establishment) ..	..	..	..	43.25	77.94	16.58	1,91.77	88.67	88.53	97.19
Grants to Local Bodies for Water-supply ..	..	..	..	14.75	16.30	— 2.14	28.91	— 2.14	— 2.14	— 2.14
Grants to Local Bodies for Road Works ..	..	..	..	26.13	31.49	— 3.96	53.66	— 3.95	— 3.95	— 3.95
Pro rata charges for Establishments ..	..	..	..	6.86	13.56	12.01	33.43	21.37	21.76	23.05
Total ..	3,70.14	40.95	52.15	1,93.19	2,84.92	2,76.87	12,25.72	3,49.09	3,25.31	3,70.36
F. COMPENSATION TO ZAMINDARS.										
Advance compensation and interest pay- ments ..	5,00.97	29.97	10.80	13.43	3.98	08.94	6,27.29	53.00	88.74	90.89
G. CAPITAL OUTLAY ON OTHER WORKS.										
Buildings, machinery, etc., for the Agricult- ure, Animal Hus- bandry and Miscel- laneous, etc. depart- ments ..	..	..	..	1.68	1.83	18.47	21.33	5.49	15.40	17.3
Other Grants-in-aid ..	..	..	..	4.46	11.01	— 1.32	18.15	— 1.32	— 1.32	— 1.32
Total ..	..	..	..	5.99	16.84	17.15	39.98	4.17	14.08	16.34
H. CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.										
Forest Works ..	..	..	..	7.64	17.55	19.51	44.40	22.78	27.12	29.32
I. CAPITAL OUTLAY ON IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.										
Sanitary Works (Stocks) ..	..	..	..	— 18.17	11.33	— 17.41	— 24.25	— 7.08	— 13.04	11.39
Rural Water-supply Schemes ..	..	..	..	32.98	42.27	40.07	1,15.32	37.85	50.92	31.95
National Water- supply and Sanita- tion ..	..	..	..	9.49	14.61	30.67	54.77	19.78	22.26	15.36
Grants to Madras Corporation for Water-supply ..	..	..	..	7.29	11.17	— 1.26	17.20	— 1.26	— 1.26	— 1.26
Deepening of Wells ..	..	..	..	..	..	..	..	..	4.20	..
Total ..	..	..	..	31.59	79.49	52.73	1,43.81	46.20	64.33	57.04
J. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL IMPROVEMENTS AND RESEARCH.										
Acquisition of lands for State Seed Farms ..	..	..	..	..	2.70	2.67	5.37	4.09	1.25	3.99

Recovery from Government of India.

Excludes the minimum deduction for probable savings.

* Recovery from Government of India.

† Excludes the lumpsum deduction for probable savings.

APPENDIX II-A. TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1954-7 take into account the Reorganisation of States from the 1st November 1956.]

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

[10th March 1960

Major heads.	1945-7 to 1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	Total 1945-7 to 1958-9.	Budget Estimate, 1959-60.	Revised Estimate, 1959-60.	Budget Estimate, 1960-1.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
Payment of Compensation to land-holders, etc., on the abolition of the zamindari system.	5,00.97	29.98	10.30	13.43	3.98	68.94	6,37.30	53.00	53.74	90.56
Capital Outlay on Forests	..	..	..	7.54	17.55	19.51	44.59	22.78	27.13	29.23
Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works.	20,68.96	4,47.20	5,70.47	4,60.11	3,08.07	2,37.59	51,02.43	2,09.97	2,56.27	1,71.51
Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Non-Commercial.	..	..	..	56.53	66.08	98.78	2,31.24	97.40	1,04.98	1,66.01
Capital Outlay on Improvements to Public Health.	..	..	..	31.59	79.49	52.73	1,63.81	45.29	64.23	57.04
Capital Outlay on Schemes of Agricultural Experiment and Research.	..	..	..	..	2.70	3.07	5.37	4.00	1.25	3.09
Capital Outlay on Industrial Development.	2,02.04	5.40	28.88	53.77	38.53	74.24	4,67.68	26.75	1,67.54	26.75
Capital Account of Civil Works outside the Revenue Account.	2,79.91	40.95	53.15	1,93.19	2,84.92	2,75.37	13,26.49	3,45.09	3,25.60	3,70.26
Capital Outlay on Electricity Schemes.	28,19.61	5,84.14	11,07.18	13,47.04	3,83.13	..	72,41.11	..	..	..
Capital Account of other Works outside the Revenue Account.	99.72	4.75	17.26	51.44	1,47.17	1,07.65	4,27.99	96.49	1,10.78	1,43.99
Capital Outlay on Road Transport Schemes outside the Revenue Account.	54.51	20.12	34.54	68.09	22.59	39.25	2,43.73	29.16	49.77	54.49
Payments of Committed Value of Pensions.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	— 20,00.13	— 3,63.74	— 5,25.05	79.00	1,13.27	1,45.78	— 25,50.96	1,14.43	50.99	24.55
Total ..	61,67.64	7,73.90	12,97.73	22,63.75	14,72.43	11,36.96	1,32,13.15	10,54.31	13,77.23	19,25.15

[10th March 1960]

APPENDIX

10th March 1960]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH.

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION.

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1959.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
RS		RS	RS	RS	RS
LAKHS.		LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
<i>A. Loans raised before the 1st October 1953.</i>					
September 1937 and September 1940.	3% Loan, 1952, I and II issues.	2,33.54	.80	.28	.22
September 1938	3% Loan, 1953	1,51.29	15.20	.43	.49
June 1939	3% Loan, 1959	1,50.00	1,23.96	1,23.96	1,23.96
September 1942	3% Loan, 1955	1,25.00	1,23.25	.15	.02
September 1943	3% Loan, 1956	1,25.10	1,25.10	3.12	.21
August 1944	3% Loan, 1958	1,10.00	1,07.95	1,07.92	1.08
September 1945	3% Loan, 1960	3,00.00	2,78.44	2,78.44	2,78.44
September 1946	2½% Loan, 1961	4,09.30	3,81.77	3,81.77	3,81.77
July 1950	3% Development Bonds, 1960.	4,39.75	4,38.25	4,38.25	4,38.25
September 1951	2½% Loan, 1962	3,01.49	3,01.49	3,01.49	3,01.49
August 1952	4% Loan, 1964	5,24.81	5,24.81	5,24.81	5,24.81
July 1953	4% Loan, 1963	10,33.71	10,33.71	10,33.71	10,33.71
Total—A.	..	39,03.99	34,54.73	31,94.38	30,84.36

B. Loans raised from 1st October 1953 to 31st October 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1959.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS		RS	RS	RS
LAKHS.		LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
August 1955	4 per cent loan, 1967	10,47.17	10,47.17	10,47.17
September 1956	4 per cent loan, 1968	13,83.56	13,83.56	13,83.56
Total—B.	..	24,30.73	24,30.73	24,30.73

C. Loans raised after 1st November 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.
(1)	(2)	(3)
RS		RS
LAKHS.		LAKHS.
July 1958	4½ per cent loan, 1970	5,55.57
August 1959	4 per cent loan, 1971	8,77.00

[10th March 1960]

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount. RS
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817 ..	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras)	66,878
Total—(ii) ..	2,52,148
	or
	2.52 lakhs.
Share of the present reorganized Madras State in respect of the irredeemable loans in the population ratio	1.29 lakhs.

SUMMARY OF THE DEBT POSITION AS ON 31st MARCH 1959.

	RS LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953	16,35.37
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans raised after 1st October 1953 and before 31st October 1956 ..	19,78.61
(3) Loans raised after 1st November 1956	5,55.57
	41,69.55
(4) Share of Madras in the open market loans raised by the Travancore-Cochin State before 31st October 1956	55.95
(5) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1959.	42,25.50
(6) Total liability as on 31st March 1959 on account of open market loans and special irredeemable loans	42,26.79
(7) Total liability on 31st March 1959 on account of loans from the Government of India (details on next page)	94,78.55
(8) Total liability on 31st March 1959 on account of loans from autonomous bodies	1,93.92
(9) Grand total of outstanding debt on 31st March 1959	1,38,99.26

10th March 1960]

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1959 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA.

[The figures for the period prior to 1st November 1956 represent the provisional share of the present Reorganized Madras State in the population ratio.]

A. LOANS RECEIVED BY THE MADRAS GOVERNMENT.

Balance on 31st March 1959 of loans sanctioned.					
	Prior to 14th August 1947.	From 15th August 1947 to 30th Septem- ber 1953.	From 1st October 1953 to 31st October 1956.	From 1st Novem- ber 1956 to 31st March 1959.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
Pre-autonomy consolidated debt.	1,41.83	..	..	..	1,41.83
Industrial Housing Schemes.	..	..	..	29.41	29.41
Interest-free loans ..	..	..	1,14.95	23.15	1,38.10
Expansion of power facilities, etc.	..	..	2,20.87	1,23.82	3,44.69
Share of Small Savings Collections.	..	..	1,10.30	7,05.39	8,15.69
Other loans—					
Loans bearing interest at less than 3 per cent.	..	4,59.10	..	..	4,59.10
All other items ..	..	19,40.46	17,78.12	37,20.82	74,39.40
Total ..	1,41.83	23,99.56	22,24.24	46,02.59	93,68.22

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

Balance on 31st March 1959 of loans sanctioned.			
	Prior to 14th August 1947.	From 15th August 1947 to 31st October 1956.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
Share in the outstanding balance of loans received by the former Travancore-Cochin State prior to 1st November 1956—			
Pre-autonomy debt	..	1.66	1.66
Interest-free loans	..	1.94	1.94
Industrial Housing Schemes	..	.07	.07
Share of Small Savings Collections	..	1.96	1.96
Other loans	..	1,04.70	1,04.70
Total ..	1.66	1,08.67	1,10.33
Grand total ..	..	..	94,78.55

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 18th March 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock. Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN: I shall take up the questions relating to the Hon. the Minister for Revenue first.

Government College of Integrated Medicine.

* 87 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representations have been made by the students of the Government College of Integrated Medicine, Madras, during their strike in August 1959; and

(b) if so, what they are and the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) A statement^a is placed on the Table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: In the answer it is stated with regard to item (1), that the Government have deferred the introduction of the course and with regard to item (4), the Government have stated that the proposal is dropped. Why is it that in the one case it is deferred and in the other case, the proposal is stated as dropped? Why has proposal No. (1) not been dropped instead of being deferred unnecessarily?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Ultimately, the net result is more or less the same. (Laughter)

SRI T. PURUSHOTHAM: With reference to the answer to item No. (3), as there is no separate Dean for the Royapettah Hospital, would the Government examine and reconsider the question of placing the Royapettah Hospital under the Dean of the College and Hospital of Integrated Medicine, and make it all one unified unit?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Even as it is, all facilities for the students are made available in the Royapettah Hospital. That is why it is thought it is not necessary to place the hospital under the Dean's charge and that the existing state of affairs may continue.

[10th March 1960]

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH.

[For further details, please see the Supplement on the Second Five-Year Plan.]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES
OF THE MADRAS STATE UNDER THE SECOND FIVE-YEAR PLAN.

Main Heads of Development.	Total provision.	Actual expenditure in 1956-7.	Actual expenditure in 1957-8.	Actual expenditure in 1958-9.	Revised Estimate of expenditure in 1959-60.	Budget Estimate in 1960-1.	Total for five years (1956-57 to 1960-1).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
I. Agriculture and Community Development—							
Agriculture Production.	2,82	34	61	82	1,25	1,42	4,44
Minor Irrigation Projects.	3,42	69	60	1,17	1,43	1,67	5,56
Land Development ..	29	4	6	4	12	14	40
Animal Husbandry ..	2,16	9	30	36	54	66	1,95
Dairying and Milk-supply.	1,42	11	19	17	52	63	1,62
Forests and Soil Conservation.	2,10	19	37	40	55	62	2,16
Fisheries	95	10	12	17	25	21	85
Co-operation ..	2,03	8	30	30	52	62	1,82
Community Projects ..	13,92	2,09	2,05	2,65	2,88	3,03	12,75
Total—I. ..	29,16	3,73	4,60	6,03	8,09	9,05	31,55
II. Irrigation and Power—							
Irrigation	12,34	4,17	3,04	2,56	2,97	1,71	14,45
Power Projects ..	53,25	13,47	13,41	14,76	* 23,41	12,08	77,13
Total—II. ..	65,59	17,64	16,45	17,32	26,38	13,79	91,58
III. Industry—							
Medium Industries ..	76	25	20	17	30	6	98
Handlooms	4,14	1,62	1,16	1,23	1,25	1,29	6,53
Handicrafts ..	57	..	4	7	8	14	33
Industrial Estates ..	95	6	38	31	27	29	1,31
Small-scale Industries.	3,54	19	85	91	1,00	1,09	4,04
Sericulture	2	1	1	1	2	1	6
Coir	2	..	2	2	1	6	11
Village Industries ..	..	..	..	..	1	4	5
Total—III. ..	10,00	2,13	3,66	2,72	2,94	2,98	13,43

* Includes an adjustment of Rs 9,34 lakhs towards the cost of Canadian Equipment.

10th March 1960]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES
OF THE MADRAS STATE UNDER THE SECOND FIVE-YEAR PLAN—cont.

Main Heads of Development.	Total provision.	Actual expenditure in 1956-7.	Actual expenditure in 1957-8.	Actual expenditure in 1958-9.	Revised Estimate of expenditure in 1959-60.	Budget Estimate in 1960-1.	Total for five years (1956-57 to 1960-1).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
IV. Transport and Communication—							
Roads	6,78	67	89	1,05	1,33	1,40	5,34
Tourism	12	..	..	..	2	2	4
Total—IV. ..	6,90	67	89	1,05	1,35	1,42	5,38
V. Education—							
Education	10,33	73	1,77	2,19	2,89	3,70	11,28
Technical Education ..	1,21	17	33	51	55	52	2,08
Total—V. ..	11,54	90	2,10	2,70	3,44	4,22	13,36
VI. Health—							
Water-supply—Urban ..	1,78	1,38	79	81	97	1,23	5,18
Rural	3,16	34	56	59	82	61	2,92
Other Health Schemes ..	9,41	38	74	1,11	2,29	2,23	6,75
Total—VI. ..	14,35	2,10	2,09	2,51	4,08	4,07	14,85
VII. Housing	2,87	73	50	92	91	92	3,98
VIII. Welfare of Backward Classes.	5,06	50	63	89	1,05	1,25	4,32
IX. Labour and Labour Welfare.	59	2	4	11	12	18	47
X. Social Welfare	28	2	1	1	8	10	22
XI. Miscellaneous	2,07	23	28	30	42	46	1,69
Add—Provision which has yet to be adjusted.	50	..	..	..	..	..	..
Add—Provision for Khadi and Village Industries.*	* 3,36	* 8	* 38	* 50	* 85	* 47	* 228
Grand total ..	1,52,27	† 28,67	† 30,25	† 34,61	† 48,86	† 38,44	† 1,80,89

* Since treated as outside the State Plan.

† Excludes provision relating to Khadi and Village Industries.

[18th March 1960]

ask for confirmation whether such a statement was made and then pursue it with questions tabled in the House. I think that would be helpful.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has not supplied the newspaper cutting which he has referred to. If all on a sudden it is thrown at the face of the Hon. Minister, he cannot reply to it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Rules permitting and with the latitude of the Hon. Chairman, may I submit it to-morrow?

MR. CHAIRMAN: I have always been very lenient to the hon. Member and given him enough latitude.

DR. A. SREENIVASAN: The institution is called the College of Integrated Medicine. What is the thing that is being integrated? I would like to know that from the Hon. Minister.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The integration is that of the allopathic and the Indian systems of medicine.

DR. A. SREENIVASAN: If that be the case, if the Hon. Minister has gone through the syllabus of the institution, he will be knowing that two-thirds of it is modern medicine and only one-third of it is indigenous medicine. How can integration of that type do good to the public health of this country?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is also integration to a smaller extent, though not to the full extent. (Laughter)

Resignation of doctors

* 88 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to place on the table of the House a list of doctors in the Madras Medical Service who resigned in 1957, 1958 and up to 31st May 1959 together with the years of service of each doctor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: A statement^a is placed on the table of the House.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know the reason which made so many doctors submit the resignation, particularly doctors with service in the hospital ranging between twelve years and four years and service of a few months also? What are the special reasons for so many doctors resigning their job in the City of Madras?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I shall narrate some of the reasons. Some resigned to take up other jobs. Others were unwilling to serve in the primary health centres. Therefore, they resigned their job. Still others resigned their job to take up higher studies. Still others resigned as they were unwilling to go and serve in rural areas. Eight have given up the appointments in order to take up other appointments. For all these various reasons they resigned.

[18th March 1960]

DR. A. SREENIVASAN: Is the unattractive nature of the salary offered to these people one of the causes for the resignation of very many of these officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: That may also be another reason.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: In the year 1959 within a span of two or three months, eleven doctors with a record of service of six years, two years and even ten years and eleven months have resigned merely because the Director of Medical Services insisted that either they should go out or there would be no chance for them in the City of Madras?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: As regards the year 1959, twelve have resigned for private reasons, two for pursuing higher studies, eight for taking up other appointments and the rest due to reluctance to serve in the rural areas.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: While I appreciate the fact that the Director of Medical Services was very strong on these issues, namely, that when doctors were transferred, they should accept the transfer and that no influence from any quarter would make any difference, still when doctors go to the Director of Medical Services directly and explain their difficulties, should not the Director appreciate their difficulties and think of changing the orders and should he go on insisting that they should go out of Madras or the alternative is resignation for them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I should think that where the circumstances are such that they should be appreciated, they will be appreciated and where they are not appreciated, they are dropped and ignored.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is the Hon. Minister aware that the doctors had gone directly to the Director of Medical Services and explained their difficulties and that even when they requested for grant of leave for one or two months, the leave was refused without leaving them any alternative except to submit their resignation and walk out of the hospitals?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir, requests for one or two months' leave or extension of leave will have to be taken into consideration only along with the exigencies of service and all that. The officer had to post somebody and there were so many hospitals without doctors which had to be immediately manned with doctors. So, there are all sorts of difficulties.

DR. A. SREENIVASAN: Is there any chance of favouritism having played some part in these transfers of doctors to primary health centres? People who have obtained classes in their examinations have been transferred and people with no class have been kept in big hospitals.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir, I am not aware of any such thing.

[18th March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM : As the question of the future of the College of Integrated Medicine is stated to be under the consideration of Government, will the Hon. Minister tell us what exactly is proposed to be done with the present institution, whether it will be run as an institution for the development of indigenous medicines only?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That issue is under consideration. It is too premature to state on what lines the mind of the Government is working.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The demands of the students of this hospital or College are there. But the Chief Minister of Madras, addressing a meeting very recently, said that the students coming out of this College were much better than the students coming out of the Madras Medical College, Annapatnam Junction. It is reported in the Press. Am I to ask the Minister in charge whether he agrees with the views of the Chief Minister in this matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : First of all, I must have an authenticated version of the reported speech. Then only I can say anything.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Am I to understand that the Minister for Health does not go even through the daily papers and when there is a speech on such an important matter, may I take it that he has missed an important speech of the day?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I remember to have read the speech, but I do not remember in which paper. In that paper I did not have the impression that the speech was on those lines.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : If the Hon. Minister has not seen the reported statement which has appeared in 'The Hindu', a leading paper.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Has the hon. Member brought the cutting from the paper?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I shall stand corrected. Unless the Hon. Minister could contradict me by that and tell me, with the Hon. Minister in charge go through the reported statement of the Chief Minister and either get the confirmation that he has said so or would he go under the plea that in these days the statements of Ministers and important Congressmen are always misreported?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I prefer to go through the paper and see what it is.

[18th March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM : May I invite the Hon. Minister to the answer put down against representation No. (C) and request him to enlighten us on whether the Government have since come to any decision and, if so, what the orders of Government are?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am not sure whether a decision has been taken. I want notice of the question.

SRI T. PURUSHOTHAM : May I invite the attention of the Hon. Minister to item No. (9) of the representation and the answer thereto and ask what orders the Government have passed in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As regards the first part of it, it has been stated that it has not been recognised by the University. As regards the second part, it is clearly stated that it is under consideration.

SRI V. V. RAMASWAMI : May I know whether the bus whose purchase is stated to have been sanctioned has been really since purchased?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Orders must have been issued. I am not sure whether the bus has been actually purchased.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I make a submission to the Chair? When the House is seized of the matter whether a statement has been made or not, the Hon. Minister in charge has said, 'I am not sure what it is.' May I request the Chair to see that the Hon. Minister places the matter before the House and either accepts what is reported to have been stated or comes forward with a contradiction?

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has not furnished the newspaper cutting.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, on occasions like this the first thing that the hon. Member may do in courtesy to the House as well as to the Ministry is to send a cutting of that to the Minister concerned and ask whether it is true or not, and then put a question on that which will be answered.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : From what I know of Parliamentary Procedure, when a question is asked, it may occur to the Member first at that time in the background of that question that the Chief Minister, an important gentleman, has said such and such a thing. If I had anticipated it, I would have brought the cutting. However, I shall bring the cutting which I have referred to and the Chief Minister also may see that the matter is clarified.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am afraid I have not been properly understood. I said that the proper procedure on such occasions was to send a cutting of that to the Minister and

[18th March 1960]

Dr. A. SREENIVASAN: Will the Hon. Minister make an enquiry about it? Particularly, highly qualified people, people with high ranking passes have been posted to primary health centres while people without any rank whatsoever, people who passed the examination after seven or eight years have been retained in the big hospitals?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir. The difficulty is that it is not as if all people who have passed with high ranks have been posted to the primary health centres. There are also people, who have not passed with high ranks, posted to these centres. If there are one or two people among them who have passed with high ranks, it should not be taken that all people who passed with high ranks have been posted to the primary health centres. There are also people who have not passed with high ranks.

Dr. A. SREENIVASAN: Is it not in the interest of at least the teaching institutions and the Government also to post such people who have passed with high rank?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir, as far as possible, that is also borne in mind. And further, it is also in the interest of the doctors themselves, a little experience in the mofussil will do them good. With that object, they might have been posted to these centres.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: While agreeing with the Hon. Minister that doctors serving in Madras for more than three or four years should be transferred to the mofussil, may I point out that there are still in Madras doctors who have put in a service of eight to ten years and who have not been touched—a number of such cases could be mentioned—and could the Minister enquire into the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Certain doctors in the mofussil have complained to me that they have been working in the mofussil for a long time and that they have not been given a chance to come over to the City, while, on the other hand, in the City there are doctors who are serving here for a number of years. So, in order to provide for these people who had been doing service in the mofussil, and give them a chance to come to the City, they might have been transferred.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: After all, the doctors are Gazetted Officers and the resignations of these doctors should have come to the Hon. Minister in charge. When so many resignations came, was it not incumbent on the Hon. Minister in charge to enquire into the reasons why doctors resigned in such large numbers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, I looked into it and when these reasons were there, I was satisfied.

[18th March 1960]

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know whether at least in future any policy would be evolved which would eliminate this heart-burning among the doctors in the matter of transfers, namely, that people are retained in Madras for a long time or that they are suddenly transferred to the mofussil?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Whatever we might do, still there will be heart-burning among some people. There is no way of stopping that sort of heart-burning.

VEDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: சில பென் டாக்டர் களும் ராஜியுமா செய்திருக்கிறார்கள் என்று இந்தப் பட்டியலிலிருந்து தெரிகிறது. கல்யாணம் செய்துகொண்டதன் காரணமாக அவர்களில் யாராவது ராஜியுமா செய்துவிட்டார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்த மாதிரியும் உண்டு. (சிரிப்பு) யார் என்று கேட்டால் பதில் சொல்ல இப்போது தகவல் இல்லை.

Handloom Week Celebrations.

* 84 (S.N.) Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the dates for Handloom Week Celebrations during this year have been changed; and

(b) if so, whether it has been done with the consent of this Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) This Government was not consulted in the matter.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Previously the Handloom Week Celebrations were held in the month of February and in view of the appeals made by the people of Tamil Nad, it was decided to have them in the first week of January and Government agreed to this. Why should Government change it? In the future at least will the Hon. Minister make it sure that it will be celebrated in the first week of January?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The change in the date has proved a blessing to the weavers in the Madras State because they got the rebate not only during the Pongal season but during the Handloom Week Celebrations also.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will it not be more convenient for the people to make the purchases before the Pongal? The sales will be more if the celebrations are held before Pongal.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The purpose of having the Handloom Week celebrated is to give a greater rebate to the purchaser so that he may be able to purchase more. The Government of Madras have made it a policy to encourage sales by granting these rebates. Whether the purchase is made during the Pongal season or during the Handloom Week Celebrations does not matter when people make their purchases.

[18th March 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it was not that I rushed to the Press. It was he that rushed to the Press and various versions were there and comments were there. With reference to these comments, the Press representatives asked me about my reactions and I gave my reactions. There was no question of my issuing the statement, much less the question of my rushing to the Press.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I am not at all concerned with the particular incident about which I feel there is much to be said which is unfortunate. But my point is this. Am I to understand that the Minister of this State could on the very next day give an interview to the Press even without finding out what the facts were from the Hon. the Deputy Minister for Railways directly when he was particularly in the City on that day? The Hon. the Home Minister could have contacted the Deputy Minister for Railways and also expressed his views and what he would like to say about it.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It was not the next day that I met the representatives of the Press. It was only some days after the incident occurred. It was some days after I saw the statement of the Hon. the Deputy Minister for Railways which he had issued to the Press and a few days after that I saw the report of the proceedings of the Lawyers' Conference at Nagercoil. Meanwhile, there were comments also in the newspapers and just then the Press representatives met me and enquired about it. I had in the meanwhile also in my hands the letter of the Deputy Minister for Railways and then only I gave my own reactions. And I did not say anything wrong or improper about it.

8-20 P.M. DR. A. CHIDAMBARANATHAN: May I know whether we can promote this new untouchability when we have made "untouchability" an offence punishable by law under Article 17 of the Constitution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member is no doubt a scholar but he is under an obsession. In this matter there is no question of untouchability or any such thing.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: The very report which was released to the Press showed that the priest, if he touched any disciple, would be polluted. That was found in the statement issued by the Hon. Minister and I have followed it very closely.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It does not relate to the touching of a person belonging to a particular caste. The priests who conduct worship in certain temples have got to observe certain rules and procedure and they observe those rules and procedures. Therefore, in this matter there is no question of untouchability.

18th March 1960]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: According to section 106 of the newly passed Hindu Religious and Charitable Endowments Act, no discrimination is to be shown in regard to the distribution of prasadams. Will the Government be pleased to issue a statement on these lines and give instructions to the priests and the persons concerned in the temple administration in the Madras State so that it will be seen hereafter that no such discrimination is shown in regard to the distribution of prasadams?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may once again tell the hon. Member that there has been no case of discrimination in the distribution of prasadams and, therefore, there is no need to issue any instructions under any of the provisions of that Act.

SRI V. V. RAMASWAMI: சம்பந்தப்பட்ட கோயில்களிலே போகிற பக்தர்களுக்குப் பிரசாதம் அளிக்கும்போது, கையிலே கொடுப்பது வழக்கமா? அல்லது தூக்கி எறிவது வழக்கமா? அது எப்படிப் பரம்பரையாக நடந்துவருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கையிலே கொடுப்பதுதான் வழக்கம். தூக்கியெறிவது இல்லை. ஏதோ பத்திரிகைகள் "தூக்கி எறியப்பட்டது, தூக்கி எறியப்பட்டது" என்று எழுதியிருக்கலாம். கையிலே கொடுப்பதை நாம் எப்படி வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that the Hon. Deputy Minister at the Centre is allergic to priests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member himself is a doctor and he can examine the Deputy Minister when he comes over here and give his finding.

Suspension of Police Personnel

* 86 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Police constables and Police officers in the City of Madras placed under suspension during the years 1957-58, 1958-59 and up to August in 1959-60; and

(b) the charges for which they were placed under suspension?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A statement^a showing the number of police officers and men placed under suspension in the City of Madras and the charges for which they were placed under suspension during the period from 1st April 1957 to 31st March 1958, 1st April 1958 to 31st March 1959 and 1st April 1959 to 31st August 1959 is placed on the table of the House.

[18th March 1960]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it not a fact that a larger number of varieties will be available during the Handloom Week and not during a rough season and could not the week be celebrated before rough?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not agree with the hon. Member that greater number of varieties are available during the Handloom Week. On the other hand, varieties are available during seasons when the handlooms are not in the State.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Handloom Week Celebrations or the Mela conducted by the Co-operative Society with dancing and singing and all other features—is that the Handloom Week celebration?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is exactly the same. I am glad to find that the hon. Member has been attracted to that place by the dancing and the singing.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I would like to know from the Hon. Minister whether the amount spent on the celebration of the Handloom Week really served the purpose, apart from the large crowd which it attracted more by the singing and the dancing and very little by the speeches of which I am sure, and whether the celebrations and the Mela served the purpose of pushing up the sales of handloom cloth.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am happy to inform the hon. Member that on a sum of Rs. 12,000 spent in the whole of the State for these celebrations, sales have been collected to the tune of a crore and twenty lakhs of rupees.

Distribution of Prasadam

* 85 Q.—**DR. A. CHIDAMBARANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from a Deputy Minister of the Government of India as to the manner in which "Prasadam" were given in the Hindu Temples at Tiruchendur and Kanyakumari; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Minister for Home received a note from the Union Deputy Minister for Railways.

(b) The Home Minister has written to the Deputy Minister explaining the position.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Is the Hon. Minister aware that in the Tiruchendur and Kanyakumari temples invidious distinctions between castes and castes among the devotees are made by the priests?

[18th March 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No invidious distinctions are made or observed or shown at all in any of these temples.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : May I know whether in a secular State like ours which is not a theocratic State we can promote or encourage this sort of supercilious attitude on the part of the priests as has been done by the Hon. Minister by the Press statement he has issued?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have not been able to understand what exactly the hon. Member means. There is no question of any supercilious attitude on the part of the priests and there is no question of taking any action relating to that.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : May I know whether it is not supercilious attitude on the part of the priests when they throw the 'prasadam' on the heads, on the feet and on the floor before the devotees?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know wherefrom the hon. Member has got the information. I do not know whether he has ever visited the temples. Nothing like that is done.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : I have myself visited these temples. Would it not have been prudent on the part of the temple authorities so to arrange the showing round the temple in regard to the Deputy Minister for Railways as to prevent such nasty scenes taking place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am afraid the Hon. the Deputy Minister for Railways does not need any pleading from the hon. Member on his behalf. The Hon. the Deputy Minister for Railways was taken round the temples and was given all honours due.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : May I know whether the letter of the Deputy Minister for Railways was a confidential one to the Hon. the Home Minister, or was it a public document?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say whether it was a confidential or a public document. But the Hon. the Deputy Minister for Railways in a subsequent letter asked me whether I would release it to the Press or if I would agree to his releasing it to the Press. I said I had no objection to it.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : May I know under which circumstances the Hon. the Home Minister thought that it was proper conduct in a matter relating to the Minister of the State and the Minister of the Centre to rush to the Press and give his contradiction without any attempt being made to contact the Deputy Minister?

[18th March 1960]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: எத்தனை பேர்கள் நிரந்தரமாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூற முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: “ஸஸ்பென்ஷ” னில் வைக்கப்பட்டவர்களின் விவரம் கேட்கப்பட்டது: அதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்குமேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு எத்தனை பேர்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் வேண்டுமானால், தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: குற்றவாளிகள் வருஷா வருஷம் அதிகமாவதாகச் தெரிகிறது, பட்டியலிலிருந்து உண்மையிலேயே குற்றவாளிகள் அதிகரிக்கிறார்களா? அல்லது குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கும் திறமைசாலிகள் அதிகமாகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எது அதிகம் என்று சொல்வதற்கில்லை. குற்றம் செய்கின்றவர்களை அப் போதைக்கப்போது கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Apart from the list given about constables and other police officers under suspension, there are also a number of constables, Sub-Inspectors and Inspectors who are not under suspension but disciplinary proceedings have been taken against them so far as the year 1959 is concerned.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is so.

Maistries of the Tanjore District Board

* 89 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that maistries in the Tanjore District Board are posted as Attenders on the formation of the Highways Department in 1946 ;

(b) if so, whether the services of these Attenders have since been regularized; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Certain maistries taken over from the Tanjore District Board were appointed as Attenders in the Highways Department, after its formation in 1946.

(b) & (c) The matter is under the consideration of Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that these maistries are on a fixed scale of Rs. 25 without an increment for the last 14 years?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I have no such information.

[18th March 1960]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that they are asked to do the work of a clerk and that their services have not been regularized so far even though they are working as clerks under supervisors?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I want notice.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Can we expect any assurance from the Government that this matter would be taken up and that their services would be regularized soon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I will make an enquiry and do justice.

Tanks in the South Arcot District.

* 90 Q.—SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the number of tanks in the South Arcot district, talukwar, which are maintained by the Public Works Department;

(b) the number of tanks repaired during the years 1956-57, 1957-58 and 1958-59; and

(c) the expenditure incurred by Government therefor in each year?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The attention of the hon. Member is invited to the paper placed on the table of the House.

SRI M. ETHIRAJALU: அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பட்டியலில், லிருத்தாசலம், கள்ளக்குறிச்சி, திண்டிவனம் காலாக் காக்களில் இன்னும் அதிகமான குளங்கள் ரிப்பேர் செய்யப் படாமலிருக்கின்றன. அவை எந்தக் கால அளவுக்குள் ரிப்பேர் செய்யப்படும் என்பதையும், எத்தனை ஏக்கராக்கள் பாசனம் அடைகின்றன என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: எந்தக் காலத்திற்குள் “ரிப்பேர்” செய்யப்படும் என்று சொல்ல முடியாது. எல்லா ஏரிகளையும் ரிப்பேர் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

Jeep, cart, bus, cycle collisions

* 91 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of jeep, cart, bus, cycle collisions that occurred in Ramnathapuram district during the months of May, June and July, 1959;

(b) whether these accidents have been reported to the Government and, if so, to whom; and

(c) the steps taken or proposed to be taken to minimise such accidents?

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [18th March 1960
to verify from the Press what the exact report was, if the report
as is now sought to be termed was not correct. But I am afraid
I cannot easily accept that without further corroboration.

Secondly, when a motion like this has come up, Government
are bound to place before the House any correspondence that has
taken place between the Press, which has now been inveigled as a
Press which reports falsely, and the Government.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am afraid that
Government have not stated anywhere that the Press has mis-
reported or misquoted.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : If that is the
case, may I take it that the Press has correctly reported the
statement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. the Leader
of the Opposition may proceed on the footing that the Press
report is a correct report.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Then, I think
it stands to reason that this statement does involve two principles.
First of all, it concerns a matter of privilege. A taxation proposal
had been published long before the Budget was presented to the
Legislature. Whether the Finance Ministry was in active posses-
sion of these facts or whether the party resolved to do such things
or not, is not the question at issue. If this statement has given
any room for persons directly or indirectly to benefit by the
possibilities of these tax exemptions being introduced, then I say
it is a matter of breach of privilege so far as the Budget proposals
are concerned. If, for the reasons that have been mentioned,
a person having a contract with vegetable market, a vegetable
dealer, can benefit by delaying such a contract by anticipating
the removal of tax on vegetables at an early date, then it is a matter
of breach of privilege. I maintain that it is a breach of privilege
of both Houses. On an occasion like this there can be no question
whatsoever about the fact that people can benefit, who use intelli-
gently this sort of warning or this sort of statement that has been
made. The reason why I maintain that people can use the
statement as an intelligible guess is twofold. First of all, the
gentleman who has made the statement is, as I said previously, an
important political leader, a political leader next to the State Chief
Minister. Secondly, this statement has been made at a public
meeting where the Chief Minister himself was present. It makes
the thing all the more significant and clear to the public mind.
Here we are concerned with public men when a taxation proposal
or taking away of a previous taxation was published before the
Budget was presented to the House.

The next point is this. If it is said that the statement is
correct—the Hon. the Leader of the House is not prepared to say
that it is not correct—even then I maintain that it is certainly a

18th March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

breach of privilege. When Members of the Legislature had not
been presented with the Budget and deputations were being
received from all sources on an important issue like this, if a
statement is made by a person in the presence of a Minister, I
consider it is treating this House with scant courtesy. On these
grounds, I do maintain that it is a breach of privilege. But if any
statement is to be made by the Hon. the Leader of the House in
this regard, I beg to request you to permit me to make my observa-
tions thereon.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, at
the outset, I wish to state that prior to or on the date of the
alleged statement in respect of which this motion of privilege is
sought to be made, the Cabinet had not taken any decision regard-
ing the exemption of fresh vegetables from sales tax. There was
neither a Budget decision nor a Budget secret on the date of the
alleged statement. The question of leakage of any Budget proposal
or decision does not, therefore, arise. I submit that the motion
made by the hon. the Leader of the Opposition, therefore, lacks
basis and foundation.

I wish to proceed further, Mr. Chairman, and point out that a
motion of privilege does not lie on an occasion like this. This has
been settled by precedents both in the Madras Legislative Assembly
and in the Lok Sabha. In June 1952 when an article appeared
in the 'Indian Express', dated 19th June 1952, containing certain
information regarding new taxes likely to be levied in the Budget,
a motion of privilege was brought by Sri Tenneti Viswanatham.
The Chair then ruled that it was not a matter of privilege but that
it was at best a case in which an offence under the Official Secrets
Act might have been committed.

MR. CHAIRMAN : The instance cited occurred in 1952. It
was raised in this House also.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. A similar
motion was made before the Council, I was going to say, Mr.
Chairman, and you had already given a ruling endorsing that
view. (Interruption) I proceed step by step. My Friends have
a habit of jumping to conclusions.

The next case arose in the Lok Sabha. There was publication
of the Budget proposals in a pamphlet issued in Bombay on the
29th February 1956 and it came in for a lot of severe criticism in
the Lok Sabha. There, again, the Speaker ruled that it did not
involve a question of breach of privilege of the House. I would
like to refer, in this connexion, to the ruling given by the Speaker
of the Lok Sabha because he has dealt with the constitutional
and legal aspects. I am now on the point that even if Mr.
Alagesan had made that statement outside, it does not involve a

[Sri R. Venkataraman] [18th March 1960]

breach of privilege of the House and it is for this purpose that I wish to refer to the ruling given by the Speaker of the Lok Sabha. This is the ruling—

‘In the matter of determination of the privileges of the House, we are governed by the provisions of article 105 (3) of our Constitution, which state that the powers, privileges and immunities of the House are such as were enjoyed by the House of Commons in the United Kingdom at the commencement of our Constitution. The precedents of the United Kingdom should guide us in determining whether any breach of privilege was in fact committed in the present case. So far as I can gather, only two cases occurred in which the House of Commons took notice of the leakage of the budget proposals. They are known as the Thomas case and the Dalton case. In neither of these cases was the leakage treated as a breach of privilege of the House nor were the cases sent to the Committee of Privileges for enquiry. The prevailing view in the House of Commons is that until the financial proposals are placed before the House of Commons, they are an official secret. A reference of the present leakage to the Committee of Privileges does not, therefore, arise.’

I wish to clarify the legal and constitutional position that a motion of privilege does not lie on occasions like this. Then, Mr. Chairman, you will find that in the British House of Commons, two leading cases arose consequent on the leakage of Budget secrets and that in both those cases there was no privilege motion. But the distinguishing feature of those two cases is that the disclosure of the Budget secret was made by the Chancellor of the Exchequer himself.

Now, Mr. Chairman, in a country like ours where we have enshrined the freedom of expression in our Constitution, it would be very difficult to prohibit people from expressing their views with regard to what ought to be the taxes and what they expect the taxes would be unless they happen to be the persons in possession of that knowledge. I may specifically refer to the Dalton case and the Thomas case because they were in actual possession of that knowledge. The statement that I have made at the beginning clearly shows that on the date on which the alleged statement was made, there was absolutely no secret and no decision at all. Therefore, there was no question of anyone having the knowledge and the person in possession of that knowledge disclosing anything. The Speaker went on to say in respect of this and I think that the statement of the Speaker of the Lok Sabha is appropriate on this occasion—

‘Our country also is not so barren of intellect as not to be capable of speculating intelligently in advance the proposals that are likely to be made.

The position is that it is open to any number of people who are not, I repeat, in possession of official information and secret to

18th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

give expression to their views, to their opinions, to their suggestions and so on. In fact, they may even go and say, ‘I can have this done; I will compel the Government to do this.’ Still, it would not amount to a breach of privilege because the Constitution has given them the right and the freedom of expression. It is not uncommon to find several person, particularly in the commercial circles, speculating on the possible aspects of the new taxation in the budget proposals and some, even hinting at particular kinds of taxes that are likely to be imposed. If it is to be held that a breach of privilege arises if ultimately the guess or prediction turns out to be true, it will severely curtail the freedom of the individual to express, anticipate and sometimes take prudent precautions to protect his interests. To deprive a person of his right to guess or anticipate a budget proposal where it is in the nature of a fresh taxation or exemption from the existing tax on pain of being dealt with in the House as a privilege motion will severely curtail his freedom of speech and expression enshrined in our Constitution.

I wish to add, Mr. Chairman, that I fully endorse the statement made by the hon. the Leader of the Opposition with regard to the position and prestige of the President of the Tamil Nad Congress Committee. He certainly is held in very high esteem and is regarded as one of the leading members of the Party, and we are proud of it. The only difference is that the person who made this statement had neither the knowledge nor the occasion to know what the proposals were. In this particular case, the proposals themselves were not made at the time when the statement of the President of the Tamil Nad Congress Committee was made. I, therefore, submit, notwithstanding the excellent edifice which the Leader of the Opposition is capable of building very elegantly, there is no case for referring this matter to the Committee of Privileges.

MR. CHAIRMAN: I have heard the hon. the Leader of the Opposition and the Hon. the Leader of the House. In the matter of determination of the privileges of the House, we are governed by Article 194 (3) of the Constitution which says that the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State and of the Members and the Committees of a House thereof shall be such as may, from time to time, be defined by the Legislature by law and until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom and of its members and Committees, at the commencement of this constitution. Therefore, the precedents of the Mother of Parliaments are a guide in this matter. Only in two cases, known as “The Thomas case and the Dalton case”, the House of Commons took notice of the leakage of Budget proposals. It is pertinent to point out here that, in both the cases, the leakage of Budget proposals was not treated as a breach of privilege of the House. They were not referred to the Committee of privileges. Both in the Indian Parliament and

[Mr. Chairman] [18th March 1960]

in our own Legislature, it has been ruled repeatedly that leakage of Budget proposals, even if there was any leakage, is not a breach of privilege of the House. It is needless to canvass this first principle. The prevalent view is that until the financial proposals are placed before the House, they are an official secret, but not a privilege of the House.

3-50
p.m.

As to the principal involved, what is alleged is a divulgence or leakage of a Cabinet secret. The Cabinet is entitled in its discretion to treat its discussions and decisions as secret until it itself permits their disclosure. But the privilege of secrecy of a Cabinet decision is that of the Cabinet and its protection is its own concern. The secrecy of Cabinet decisions cannot and is not a privilege of the House though the House will be justified in the public interest in its maintenance; nor is the first disclosure to the Legislature of the Government's taxation proposal included among the recognised privileges. The words 'Privileges of Parliament' are technical in their import and restricted in their content. They must not be confused with the Functions of Parliament. They have become defined and demarcated by the practice of centuries in England, where it is settled law that no new privilege can be created.

In the circumstances, I rule that no *prima facie* case of breach of privilege exists in the instant case.

III.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) CONSTITUTION OF THE RULES COMMITTEE OF THE COUNCIL.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That a Committee consisting of the following Members be appointed to make suggestions for the amendment of the Madras Council Rules :—

The Hon. the Chairman.

Sri V. K. Palaniswamy Gounder, Deputy Chairman

The Hon. Sri R. Venkataraman.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.

Sri V. S. Balasundaram.

Sri M. Patanjali Sastri.

Srimathi Jothi Venkatachellum.

Sri K. Balasubramanya Ayyar.

Sri Mohamed Raza Khan.'

Sir, I am making this motion in pursuance of rule 186 to make suggestions for amending the Madras Council Rules. The Assembly has already adopted various new rules amending the existing rules of procedure. We may also want to bring our rules up-to-date taking into account the experience we have gained in our Council during the last few years.

18th March 1960]

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That a Committee consisting of the following Members be appointed to make suggestions for the amendment of the Madras Council Rules :—

The Hon. the Chairman.

Sri V. K. Palaniswamy Gounder, Deputy Chairman.

The Hon. Sri R. Venkataraman.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.

Sri V. S. Balasundaram.

Sri M. Patanjali Sastri.

Srimathi Jothi Venkatachellum.

Sri K. Balasubramanya Ayyar.

Sri Mohamed Raza Khan.'

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : Under rule 188 of the Council Rules, I nominate Sri T. S. Sankaranarayana Pillai, a Member of the current Panel of Vice-Chairmen of the Council to be a Member of the Rules Committee.

(2) ELECTION OF ONE MEMBER TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That in accordance with section 3 (1) (b) of the Madras State-Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923), as amended, and rule XXIII (3) of the rules framed under the Act, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect one person to be the Council's representative on the Board of Industries Constituted under the Act.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That in accordance with section 3 (1) (b) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923), as amended, and rule XXIII (3) of the rules framed under the Act, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect one person to be the Council's representative on the Board of Industries constituted under the Act'.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of one Member to the Board of Industries :—

Time and date for the receipt of nominations. Till 5 p.m. on 21st March 1960.

Time and date for the scrutiny of nominations. 12 noon on 22nd March 1960.

Time and date for the withdrawal of nominations. 5 p.m. on 22nd March 1960.

Poll, if necessary Between 11 a.m. and 1 p.m. on 25th March 1960.

Nomination forms can be had from the Secretary to the Council.

[18th March 1960]

IV.—STATEMENT OF THE LEADER OF THE HOUSE CORRECTING
A STATEMENT MADE BY HIM *RE* THE STATE HOUSING BOARD.

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN** : In regard to the State Housing Board, I stated on the floor of the House on 23rd March 1959 that the Government of India had under contemplation the enactment of a Statutory Housing Authority Bill, and that if they enacted such a Bill, this Government would be able to adopt the same law and have a Statutory Housing Board.

Though the Government of India originally contemplated enacting a model legislation for creating a Statutory Authority, the Housing Ministers' Conference held at Darjeeling, in October 1958, had recommended that State Governments might pass the necessary legislation to set up Statutory Housing Boards. Steps are accordingly being taken for placing the existing non-Statutory Housing Board on a statutory footing, without waiting for any model legislation from the Central Government.

V.—PRESENTATION OF THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT
OF EXPENDITURE FOR 1959-60.

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN** : Mr. Chairman, Sir, I rise to present the Third Supplementary Estimates for the year 1959-60. The Supplementary Demand before the House is for Rs. 39.85 crores broken up as Rs. 9.84 crores on Revenue Account, Rs. 17.74 crores on Capital Account and the balance of Rs. 12.27 crores on Loans and Advances.

The magnitude of this is, no doubt, large but this only reflects the increasing tempo of plan activities and the large number of new schemes sanctioned during the year.

Hon. Members of this House will remember that when we presented the Budget Estimates for 1959-60, the Budget Estimates included estimates for a Plan of the size of only Rs. 34 crores and that now our expenditure during the current year on the Plan is expected to be Rs. 48 crores including Rs. 9.34 crores, the value of equipment received from Canada for the Kundah Project. Thus, there is a step-up in Plan expenditure alone of the order of Rs. 14 to 15 crores nearly, which mainly accounts for the large Supplementary Demand.

Before I go into the details of the Supplementary Demand, I may point out one main item, viz., Power Development, which accounts for Rs. 20 crores roundly out of the total sum of Rs. 39 crores. The equipment received from Canada for the Kundah Project up to the end of this year estimated at Rs. 934 lakhs is given by Government of India as a loan to this Government who in turn have to pass it on to the State Electricity Board. In this process, the value of equipment has first to be brought on the books of this Government and then the Government has to make a loan to the State Electricity Board. Thus, for the purpose of accounting, we have to first show it as expenditure by Government and

18th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

then as a loan to the State Electricity Board. As a result of this budgetary requirement, in this supplementary estimate we have to take an appropriation twice, one for Rs. 934 lakhs under the grant '85. Capital Outlay on State Trading Schemes' and secondly under 'Loans and Advances by this State Government', although the net outgo from Government will be nil on account of the receipt of corresponding loans from Government of India.

The question whether the value of this equipment should be adjusted in the current year within or outside the Plan has been under correspondence with Government of India for some years. Government of India have now agreed to adjust this amount over and above the current year's plan outlay, so as not to cut into the size of our plan. We are, therefore, proceeding to make the adjustments in the current year. Besides this, the outlay on schemes of the State Electricity Board which was originally programmed at Rs. 11 crores has since been stepped up to Rs. 14 crores. Provision has also been made for a reserve cash balance by the Electricity Board of the order of Rs. 63 lakhs.

As a result of these factors, Power alone accounts for a Supplementary Demand of Rs. 9.34 crores under '85. Capital Outlay on State Trading Schemes' and Rs. 10.34 crores under 'Loans and Advances', making in all a total of Rs. 19.68 crores.

We may now turn to certain other significant items in the Supplementary Demand. Hon. Members will see that we have asked for an appropriation of Rs. 114 lakhs on Education, mainly for the net-cost grant to the district boards which has been found to be higher than was originally anticipated. Larger provisions have been made for medical schemes reflecting a large increase in the bed-strength sanctioned during the year. We have also provided for the substantial sum of Rs. 114 lakhs for the Malaria Eradication Programme. It will be seen that although our net requirements under this head is Rs. 28 lakhs only, we have taken a demand of over Rs. 1 crore. This is because we have to take an appropriation from this House for the total expenditure although part of it comes in as receipts from Government of India.

Larger appropriations have also been taken under heads 'Irrigation' and 'Civil Works'. Under Irrigation, the main factor explaining the large appropriation is the tempo of expenditure on Parambikulam-Ahyar Project. Under the present accounting system, the increase of outlay on a project also leads to an increase in certain accounting transactions under what are known as 'Suspense Heads'. Although these are purely accounting adjustments and debits under this head are washed off by credits under the same under the gross-budgetting procedure, we have to take an appropriation for the gross debits, ignoring the receipts or credits. As a result of this, under Suspense Heads, we are taking an appropriation of Rs. 3.79 crores under 'Irrigation' and under 'Civil Works'. They represent only book adjustments which will be wiped off completely by additional credits.

QUESTIONS AND ANSWERS

[18th March 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH—(a)

Jeep	1
Cart	1
Bus	11
Motor-cycle	1

(b) The cases were reported to the Police and they were disposed of according to law.

(c) The hon. Member's attention is invited to the statement placed on the table of the House with reference to the answer to clause (b) of the question No. 74, answered on the floor of the House on 18th December 1959.

SRI V. V. RAMASWAMI: அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலைப் பார்க்கும்போது "The Government have also directed the Gazetted Officers to follow these vehicles, note the speed and report the cases of overspeeding" என்ற முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி எத்தனை அரசாங்க அதிகாரிகள் வேகமாகப் போகக்கூடிய மோட்டார்கள் பார்த்து, அவைகளுடைய வேகத்தைக் கவனித்து அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்? அதன்மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: அந்த உத்தரவுப்படி கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரிகள் இதுபோன்று வேகமாகப் போகக்கூடிய வண்டிகளைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். மேலும், இதுமாதிரி வேகமாகப் போகக்கூடியவைகளைக் கண்டுபிடித்து அரசாங்கத்திற்கோ சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியிடத்திலோ உடனடியாகத் தகவல் கொடுத்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற உத்தரவு கொடுத்திருந்தும், நான் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இதிலே போதுமான ஒத்துழைப்பு கிடைக்கவில்லை என்பதையும் நான் வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

SRI V. V. RAMASWAMI: ஒரு லாரியோ மோட்டாரோ ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குச் சரக்கு ஏற்றிக்கொண்டு போகும்போது, எந்த இடத்தில் புறப்பட்டதோ அந்த ஊர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும், எந்த ஊர் போய்ச் சேருகிறதோ அந்த ஊர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் கையெழுத்துப் போட வேண்டுமென்று உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறதா? எவ்வளவு மைல் வேகம் போகிறது என்பதைக் கணக்கிட என்ன ஏற்பாடு இருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: லாரிகள் வேகமாகப் போவதைத் தடை செய்வதற்கு 70 மைலுக்கு இடையிலே இருக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே வரக்கூடிய நேரமும், புறப்படக்கூடிய நேரமும் பதிவு செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அந்த உத்தரவு இப்பொழுது அமுலில் இருக்கிறது.

QUESTIONS AND ANSWERS

18th March 1960]

SRI MOHAMED RAZA KHAN: The list is not comprehensive since it refers only to jeep, cart, bus and motor-cycle. What about lorry and train collisions? I want to know whether such things happened in the Ramanathapuram district during that time?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Merely to complete the list, I cannot add lorries and other things. These were the vehicles which were involved in the accidents during that particular period in the Ramanathapuram district.

SRI V. V. RAMASWAMI: 'f' என்னும் கேள்விக்குப் பதில்கொல்லும்போது "In order to make traffic improvement the Government have directed the District Transport Advisory Committee to prepare a three-year plan and to send it to the authorities concerned for their consideration." என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்த உத்தரவு எப்பொழுது பிறப்பிக்கப் பட்டது? இப்பொழுது அம்மாதிரித் திட்டம் தயாரித்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா? அனுப்பப்படாவிட்டால் ஏன் அனுப்பப்படவில்லை? அனுப்பாவிட்டால் அனுப்புவதற்கு என்ன நடவடிக்கை இனிமேல் எடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I require notice.

UNSTARRED QUESTION.

1. Q.—SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the value of handloom products produced in this State during the years 1956-57 and 1957-58;

(b) the value of goods sold out during these years; and

(c) the quantity of goods yet to be sold out?

A.—A statement* is placed on the table of the House.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE ISSUE REALLEGED LEAKAGE OF TAXATION PROPOSAL IN THE BUDGET.

MR. CHAIRMAN: The Leader of the Opposition, Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, has given notice of a matter which he seeks to raise as a matter of privilege. 3-30 P.M.

The matter relates to the Budget Speech made by the Hon. the Minister for Finance on 10th March 1960 in which he has stated that the Government have decided to exempt vegetables, potatoes, fruits, betel, plantain leaf, flowers, eggs, meat and fish, oil from country chekkus and green leaf tea from

PRESENTATION OF THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT
OF EXPENDITURE FOR 1959-60

[Sri R. Venkataraman] [18th March 1960]

Members may be interested to know that we are taking an additional appropriation of Rs. 31 lakhs for repairs and maintenance of roads.

I may mention here that this Supplementary Estimate includes provision for nearly 64 new schemes sanctioned during the year. We are following the practice of sanctioning new schemes as and when they are ready. This continuing process of review and sanction of schemes and expanding needs, of course, results in our coming to the Legislature with a large Supplementary Demand. The departments are thus placed in a position to fully review their requirements and to start new schemes throughout the year. The credit for the successful fulfilment of the Plan Schemes is thus in no small measure due to the readiness with which this House has been prepared to vote for these Supplementary Demands for the new services and expansion of existing schemes as and when they arise.

With these few words, I commend the Third Supplementary Estimates for acceptance by this House.

VI.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61.

4-00
P.M.

MR. CHAIRMAN: Now we shall start discussion on the Budget.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir, the Budget for 1960-61 has caused us some disappointment and, at the same time, given us also pleasure. I say that it has caused us disappointment because the Non-Gazetted Officers, teachers and Local Board employees expected some interim relief at least, though not the publication of the recommendations of the State Pay Commission. Nothing has been mentioned except that when the recommendations of the Pay Commission are accepted, there will be an additional expenditure. We have received the Budget as a Budget of relief because it is stated that there will be no additional taxation. Even if by accepting the recommendations of the Pay Commission, expenditure is incurred, the Government are not going to levy any taxes, and that is a great relief to us.

Then, there is also another thing. Exemption has been granted from sales tax in the case of perishable commodities like vegetables, potatoes, fruits, betel, plantain leaf, etc. In this connection, I would like to point out to the Hon. the Leader of the House that last year when the Sales Tax Bill was under discussion, many of us pleaded for the exemption of these articles from sales tax. It had been accepted at that time, there would have been grace, and there would have been no hartal or strike.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: May I remind the hon. Member that I also told the House that I would review the position at the end of the year?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: If the Hon. Minister had done it at that time, there would have been grace and also there would have been no sufferings at all on the part of the public.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61

18th March 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Sir, I come now to the most important point. Last year, I drew the attention of this House to the continued rise in the cost of living and the Hon. the Minister for Food said that prices would go down. But actually prices have gone up. If we look into statistics, we will find that prices have been going up month after month. In February, it has been admitted by the Government, the cost of living has gone up by nine points and in the case of food articles, it has gone up by seven points. Newspapers wrote very strongly on this, pointing out how the saying was quite different from actuals. Sir, I am glad to note that in the Budget speech of the Hon. Sri C. Subramaniam, he has admitted that the 'development of agriculture is a necessary foundation for the growth of our economy because large-scale industrial expansion will be practicable only on the basis of increasing agricultural production'. He has further admitted that 'in a country like ours where the vast majority of the people are agriculturists, their general standard of living can be raised only by stepping up agricultural production'. Now it is stated here that in the Second Five-Year Plan the target of food production is 12.79 lakh tons per annum, but in the first four years actually it has been nearly 6 lakh tons and I do not think we can cover in the remaining one year the balance of 6 lakh tons per annum. It is also stated here that production would go up only by about 9 lakh tons. Why is this shortfall? It is stated that it is due to lack of chemical fertilisers. I do not know whether it is due to lack of chemical fertilisers alone. There are various other reasons. It is due to the bogey of land ceiling, unwillingness of agriculturists to spend more on lands (Sri K. Balasubramanya Ayyar: No longer bogey) and also unwillingness of tenants to produce more food. So, something must be done to see that there is co-operation from these quarters.

Sir, it has been rightly stated by the Hon. the Minister for Finance, 'the consequent wage-demands may be just and difficult to resist, but the measures of relief does not often keep pace with the increase in prices'. In this connection, I may just point out that the dearness allowance given by the Government does not meet even 50 per cent of the increased cost of living. It is only when the cost of living goes up that the Government give a small amount. What happens is, as the Hon. the Minister for Finance has observed, 'prices and wages chase each other'. Last year, when I stated that in the matter of food, the Government had 'bungled', I was taken to task by some people for having used that expression. Now, again, I repeat that in the matter of food, both the State Government and the Central Government have bungled and they have not yet solved the problem even though twelve years have passed since the country attained Independence. We thought that of all the Parties, at least the Congress Party would do something in the matter. I have got every sympathy for the Congress Party and I am a lover of the Congress Party. But unless they solve this food problem, there is no salvation for the country. In this connection, I would like to point out that it is very essential that they should bring down the cost of living and if they do it, we do not want any increase in dearness allowance. If they achieve it, it would

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [18th March 1960]

stand to their credit. But my own submission is that they have not bestowed as much attent on this problem as they have done on some major schemes or projects. It is better that at least in the coming year they bestow more attention on this matter.

Sir, I now come to my pet subject of education. In the Budget speech mention has been made about elementary education and how it has to be expanded. It is stated that our Constitution has laid down that all children between the ages of 6 and 14 should receive free and compulsory elementary education before the end of 1960. Of course, it is admitted that it is absolutely impossible even to give compulsory education before the end of the Third Five-Year Plan. Therefore, they propose to give it only to children within the age-group 6-11. We know how difficult it is to implement it. We can have buildings, equipment and other things. But what about teachers? The Government have not taken that into account. There are two factors in education, one, children and the other, teachers. The Government take into consideration only children and do not take into consideration teachers. If they want to introduce compulsory education, they should produce more teachers who would be required for teaching children in schools.

Then, I would like to point out another great blunder which this Government and the Central Government have committed. Very recently I was in England and under the Secondary Education Act, education up to the age of 15 is compulsory there but it is not free. But we have stated that it is free and compulsory education. Why not the Government make persons who can afford, to pay fees? At the same time, subsidy should be given to the schools which levy fees. But the Government have washed off their hands in the case of schools which levy some fees for children. It is already put down in the Constitution but even in a progressive country like the United Kingdom, we find that education is compulsory but it is nowhere stated that it should be free. Sir, there is a little discrepancy in the figures given. On page 29 we find in paragraph 2 that 'the total number of children in the age-group 6-11 is estimated to be nearly 45 lakhs'. But on page 30, in the first paragraph it is stated that 'when all children in the age-group 6-11 are enrolled, there will be 50 lakhs of children in the first five standards'. In one place it is stated that the number of children would be 45 lakhs and in another place it is stated that they would be 50 lakhs. I hope the Hon. Minister will try to explain this discrepancy because I have not properly understood it. Then it is stated, 'Therefore, we will have to take steps for admitting 17 lakhs more children in schools and provision for this will be made in the Third Plan'. Yes, it is very good. But what about more teachers the Government require for giving education to 17 lakhs more children? What are they going to do? Of course, there is some provision in the Budget for the training of teachers and some amount has been allotted but the present number of training institutions is absolutely inadequate to train more teachers. Therefore, more training institutions ought to be started.

18th March 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Then, I come to the midday meal scheme. I welcome it. In England the midday meal is given free to all the children. It is good we give these midday meals to the children reading in our schools. They should not only be mentally strong but also physically fit. To make them physically fit it is good we at least give them midday meal. Even in England this kind of giving midday meal is there. (Sri T. Purushotham : Education is not free but midday meal is free, I think.) If the income of the parent does not exceed £400 a year, the boy is not asked to pay anything for the midday meal. But if the income of the parent exceeds £400 a year, each boy should pay 1 sh. per meal. It is a good thing. Then you might ask what my objection is. My objection is, "You are allotting only 10 nP. per meal; that comes to less than 2 annas. Is it possible to give sufficient quantity of meal with that meagre allotment? At the same time, can you guarantee its good quality?" This 10 nP. per meal per boy is absolutely insufficient. I would like it to be raised to 15 nP. to start with and to 25 nP. per meal per boy at the end. That should be the aim. It is stated that when all the children in the age-group 6-11 are enrolled, there will be 50 lakhs of children in the first five standards. Out of this, it is said, a minimum of 17 lakhs will have to be given midday meals at a cost of Rs. 2 crores to the Government. It is also stated that a contribution of Rs. 1.5 crores per year should be found by the local people. I welcome this. I want that all the school-going children should be given midday meals. Not only the quality of the meal but the quantity of the meal also must be increased. Unless both these things are done, the whole thing would be a huge waste. But for all the children to be given midday meals, no doubt more money is required. At present 6 nP. is given by Government and 4 nP. by the local people. I suggest that Government contribution be increased to 10 nP. and local contribution to 5 nP. The Hon. the Finance Minister has stated as follows :—

"It is but natural that certain defects are brought to light when a scheme of this vast magnitude is implemented."

I admit that when such big schemes are implemented, there may be certain defects. The only thing is early steps should be taken to remedy those defects. A Committee consisting of three non-Members of the Assembly has been set up to examine the defects and to suggest remedial measures. (Sri K. Balasubramanya Avvar : Not one from this House.) The sooner the defects are remedied, the better, for an impression is gaining ground that the pupils do not get the full benefit of this scheme. I am interested in these defects being completely removed.

It is said that substantial efforts have been made through the School Improvement Scheme to meet the various demands for amenities in schools. I welcome the School Improvement Scheme subject, of course, to some conditions. In England for improvement of amenities in schools, endowments are made. A certain amount of minimum co-operation of local people is no doubt necessary. But I am sorry to say that teachers in schools are made to leave their normal legitimate work and they go about collecting

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [18th March 1960]

donations and so on for the School Improvement Scheme. That is my grievance. I do not object to the scheme. The basic principle of the scheme is good. May be in two or three schools the teachers do not leave their normal legitimate duties and go about collecting donations. But I have found that there is unhealthy rivalry, and if one district collects Rs. 25 lakhs, the teachers in the schools in the neighbouring district vie with each other to collect Rs. 30 lakhs as donation so that they might exceed the other district's collection of Rs. 25 lakhs. They leave their normal legitimate work or imparting instruction to the pupils and devote much of their time to collecting donations for the School Improvement Scheme. What I say is, "Please do not give up the Scheme. I am not saying that the scheme should be given up. Let not the teachers leave their normal legitimate work and attend to collection of donations. Let the non-officials agencies collect subscriptions and donations for providing amenities in the school." If that is done, the scheme would be more welcome. I would like to say one thing. If each pupil pays at least 1 nP. uniformly, that would be a good thing instead of the teachers going about and asking some parents alone to pay Rs. 100 or Rs. 200.

It is stated that a number of concessions have been extended to teachers towards improving their standard of living. I am very grateful to the Government for having shown these concessions to the teachers. But two concessions are still not given to them. I mean the 'House Rent Allowance' and 'Medical Facilities'. I would like to say to Government that if they give these two concessions also to the teachers, it would be better. No doubt, I am thankful to Government for having given school-fee concession to children of teachers. It is stated that the Pay Commission is now considering what further concessions should be extended to teachers. This gives me hope that the two concessions I have listed before, viz., house-rent allowance and medical facilities would be extended to teachers by the Pay Commission recommending to the Government such grant.

I would like to point out one other thing. It is stated 150 classes were proposed to be started and 18,000 students admitted in IV, V and VI Forms in secondary schools in the Second Plan. So far, Government have opened 552 additional classes and 22,000 students have been admitted in secondary schools. But one significant thing has been omitted here. Now we are having the new reorganized scheme of secondary education. This year we will have the VIII standard. Next year we are going to have the IX standard. Our ultimate aim is to upgrade the present high schools into higher secondary schools. I do not find any amount allotted for that purpose in the present Budget. No amount has been set apart for upgrading the present high schools into higher secondary schools. I want that Government should proceed in this direction without losing time. They should not delay. I find from the recent speech of the Hon. the Minister for Education in the Centre, Dr. Shrinani, that a certain amount would be set apart in the Third Plan for this

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61

18th March 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

purpose. It may be that the Centre would give some financial assistance to us in this matter. But we should not depend on the Central Government entirely. The State Government should make some allotment for upgrading the high schools into higher secondary schools.

I now come to the medium of instruction. Now we are having the regional language as medium of instruction in high schools. We have been having it for a long time. I welcome it. But the question now is what should be the medium in the colleges. Government have decided that Tamil should be the medium of instruction in the colleges and they are going to introduce, as an experimental measure, Tamil as the medium of instruction for B.A. classes in the Coimbatore Government Arts College from next year onwards. I wish the experiment success. We have no objection at all to Tamil being the medium of instruction in colleges. But as a teacher with some experience, I would like to sound a note of caution. So far as University Education is concerned, I should like the Government to be fair to aided institutions. If it is said that Government would not give grant to the colleges, if the latter found it difficult to introduce Tamil as the medium of instruction, I don't think it would be fair. I would like to say that if such a thing is done, our progress will be retarded; while others would have marched ahead, we would be lagging behind. Especially in the case of science and technical education, we still require English as the medium of instruction. I find from the Budget speech of the Hon. the Finance Minister that English will continue to be the medium of instruction for some more time. I welcome that statement. But very recently I found that all subjects would be taught through Tamil medium. I require some clarification on that point. So far as University Education is concerned, for such a change to come, we must first of all have the necessary number of Professors available and necessary text-books in Tamil in all subjects. Unless those pre-requisites are there, we cannot march ahead.

At the same time, Government recognise that students should have better grasp of the English language. To have better grasp of subjects and to attain better standard of teaching in English, the assistance of the British Council has been sought for re-training all secondary grade teachers. It is a good thing that the British Council has come forward to help in re-training these teachers. But I would like to point out how it is not possible to re-train all the secondary grade teachers and that too, within two years. There are 5,000 secondary grade teachers. Can you train all the 5,000 teachers within two years? I say it is absolutely impossible. It will take a much longer time to re-train all the secondary grade teachers. Moreover, the re-training is only in English language. Will it not be better if training is given in Mathematics, Science, Social Studies or Philosophy, especially once in five years, not only to all secondary grade teachers but even to I.T.'s and B.T.'s? Such a thing is absolutely necessary. In advanced and progressive countries periodical refresher courses are being conducted.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [18th March 1960]

(Deputy Chairman in the Chair)

4-20 p.m. Sir, I next come to the reference to the Pay Commission made in paragraph 37 of the speech of the Finance Minister. A Pay Commission has been appointed and it has been asked to make suitable recommendations regarding the structure of emoluments of Government servants, local board employees and teachers. It is stated that the recommendations would be carefully and sympathetically considered and decisions taken. To that extent, we are grateful to the Government. I should like to point out, so far as we teachers are concerned, whatever may be the recommendations of the Pay Commission, one important thing is this. Now we have got various scales of pay. Take, for instance, Pandits in a secondary school. We have got six or seven scales. We want uniform scales. The basic principles which the South India Teachers' Union has recommended for adoption are these. The first is that so far as college teachers are concerned, the pay structure recommended by the University Grants Commission must be given effect to. Then, Training Colleges also must be placed on a par with Arts Colleges. Unfortunately, the Lecturers and the Professors of Training Colleges are not placed on a par with their counterparts in Arts Colleges. They must be placed on an equal footing. The scales recommended by the University Grants Commission must be accepted *in toto*. I know already about 23 colleges have given effect to these scales though the Government refuse to give the matching grant. Fifty per cent of the additional expenditure is met by the University Grants Commission, and 25 per cent by the College and the other 25 per cent should be met by the Government. But this 25 per cent the State Government refuse to give. I wish the Government take it into account and satisfy these teachers.

Another thing is, as I have said already, there must be uniform scales. We have now got the local body scales, the Government scales and the aided school scales. May be in respect of local body scales there are a number of scales. So we have suggested that there ought to be uniform scales. For example, for L.T.'s. there should be one uniform scale, whether one is a teacher in a municipal school, a district board school, a Government school or an aided school. For secondary grade teachers there must be one uniform scale under whatever agencies they may serve. Unless these things are adopted and unless there is uniformity, there will be a lot of frustration and also heart-burning among these teachers.

Then, I come to the age of retirement. Now the age of retirement is fixed as 55. It may be asked why I want 60 to be fixed as the age of retirement. I should like to point out two reasons. One is there is scarcity of teachers. One will find a number of untrained teachers being employed in the secondary schools. They remain there only for a short span of time. When they get better jobs in Government service, they leave the service. Therefore, they have no interest in teaching. I have been the Convener of a Supervising Board for B. T. Examination for three years. In

18th March 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

the first year the strength was seventy or eighty and in the third year the strength went down to forty or forty-five. The Minister for Education admitted that the strength of the L.T. colleges very recently had gone down. Even the misfits for the teaching profession are not now attracted to the Training Colleges. Therefore, I would very strongly recommend that if better type of people, the fit people for the teaching profession, are to be attracted, the emoluments must be increased. There must also be old age provision. As regards the age of retirement, in the case of a Non-Gazetted Officer, he is taken in as a Lower Division Clerk and then there is the chance for him to become an Upper Division Clerk, a Deputy Tahsildar or a Tahsildar. But in the case of a secondary grade teacher, he remains throughout a secondary grade teacher. In the case of an L.T., he remains an L.T. for ever. Only a few become Headmasters. Naturally there is frustration. If it is maintained that after the age of 55, people become senile, old and unfit, then most of us may have to quit this House. In England, when I mentioned that the age of retirement in our country was 55, everyone laughed at it. In other countries it is 65. In Bengal and Uttar Pradesh it is 60. But in our State it is 55. See the irony of it. In the district board service or local board service if a teacher attains the age of 55, he goes out. But if he goes to an aided management, he becomes strong and he can be employed up to the age of 60. A man who is considered old, senile and weak becomes young, strong and efficient the very next day. Therefore, the sooner this anomaly is removed the better.

I have already stated that as regards pension also, in the case of certain teachers it is 25 per cent of the average salary for the last three years but that in the case of L.T.'s. and I Grade Pandits, 25 per cent of the average salary is not fixed but Rs. 30 is the maximum. There is, again, this anomaly. I do not know why there should be an anomaly in the pay scales, old age provision and so many other things when all people are doing the same work. The sooner this anomaly is removed the better.

About the staffing of the Training Colleges, I am sure my hon. colleague Sri Natarajan will speak in great detail. But I should like to point out in one or two sentences how the Training College is not staffed properly. A Deputy Inspector becomes the Headmaster of a Training School. It must be staffed by people who have had experience in high school teaching. That is the most important thing. Otherwise, the teachers who train teachers in the Training Colleges are good for nothing.

I should like to point out, in this connection, that there is another kind of frustration. I am talking about the teachers in the Chingleput District Board. Many of them have not been confirmed although they have put in four or five years' service. Their services have not been regularised. In South Arcot increments have not been given to the teachers for the past three or four years. We thought that when the district boards were abolished and the administration was taken over by the Special

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [18th March 1960]

Officers, there would be Heaven. But the position is worse now. We find the appeals to the Special Officers are not heeded. Low salaries are given and increments too are not given for years together. The teachers are not confirmed. How can we expect efficiency in these schools? These pieces of injustice must be removed as early as possible.

I should like to say that we must be a little bit charitable to the higher grade teachers, that is, teachers who serve in elementary schools. They are getting a pittance. For purposes of grant the assessment is Rs. 30-1-33. You see the wonderful scale. For one who has passed III Form and undergone training for three years, Rs. 30 is the starting pay and Rs. 33 is the maximum, the increment being Re. 0-8-0 per year. I think a peon gets an increment of one rupee per year. (Interruption) Rs. 33 excluding dearness allowance, I do admit, but it is very low. How can we expect such a teacher to bestow even some attention on teaching the children? The money paid is a huge waste. If the quality or standard of elementary education has not improved, it is because of the low scales of salaries. I have been pleading for the abolition of the higher grade. The minimum general educational qualification should be S.S.L.C. If that is not possible, we must institute for them at least a refresher course. No one should get less than Rs. 100 all told.

It has been already pointed out that even when the increased dearness allowance is given, it is neutralised by the high cost of living, leaving behind a sense of frustration. So, it is better that something is done to remove these difficulties.

Even in my last Budget speech I referred to uncontrolled prices and said that the Government must take note of the inherent contradiction between planned development and uncontrolled prices. (This was stated in the Budget speech of the Finance Minister himself.) I hope these will not be pious words, and some steps will be taken to control the prices. The Conservative Party in England won the elections because the prices had been stabilised by them during the last few years. But have our Government stabilised the prices? Have any steps been taken in that direction? Nothing has been done. The whole thing has been left to drift. Food, clothing and housing are the primary needs of life. The Government have not bestowed as much attention on these as they ought to. In any Government, in any State which wants to progress, first attention must be paid to these primary needs—food, clothing and housing.

I come to the end of my speech. There is a very insignificant deficit running to Rs. 34 lakhs as compared with a revenue of Rs. 81 crores. I have no hesitation in congratulating the Hon. the Finance Minister on not imposing any fresh taxation. Last year also there was no fresh taxation. It came as a relief. We heaved a sigh of relief when we found that there was no fresh taxation. But last year they increased their revenue by sales tax.

18th March 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

It was not direct taxation but indirect taxation. There is the further assurance now that if the Pay Commission's recommendations are implemented, the Finance Minister will not come forward with fresh taxation proposals. I am really glad that there is no fresh taxation. I would request the Government to remove the anomalies I have referred to and to see that the pay structure is, as far as possible, uniform. Unless this is done, there will always be frustration and disappointment and we will not get our money's worth.

* Sri T. PURUSHOTHAM: Mr. Deputy Chairman, Sir, I take the cue from the hon. Gentleman opposite, the last Speaker, and congratulate the Government on the satisfactory Budget that has been presented to us this year. The House knows very well that there is nothing but praise everywhere for the Budget presented by the Kamaraj Ministry in this State for this year. I congratulate the Hon. the Finance Minister and his able colleagues on the masterly way in which they have handled the finances of the State and on their solid achievements in the past and the bright prospects for the future as revealed from the Budget figures placed before us.

4-30
p.m.

Sir, the annual Budget affords an opportunity to study the progress and prosperity of the State and I can boldly say that the people of Tamil Nad are proud of this year's Budget. From my intimate contact with the general public I can say that the people are really grateful to the Government that there will be no additional taxes this year. There was a sort of whispering campaign going on for some time that there would be this tax or that tax at State level this year and, therefore, it is a happy feature of the Budget that the Revenue deficit of Rs. 34 lakhs would be left uncovered and that no additional taxation is proposed.

Another significant feature of the Budget is this. The merchant community is particularly grateful to the Government for the exemptions from sales tax notified in the Budget. As has been pointed out by the hon. Member Sri Srinivasavaradan, the question of exemption of vegetables and perishables from sales tax was raised in this House and the other House too and the Hon. the Minister for Commercial Taxes, true to the assurances given by him, has, in view of the bright sales tax returns, been able to give this tax relief. This has been received very well by the merchant community and I am authorised by several Merchants' Associations who have sent in their resolutions to thank the Government for the relief granted to them. Also, as President of the State Conference of Country Chekku Owners held at Panruti last year, I am happy that oil from country-chekkus is also to be exempted from the levy of sales tax. On behalf of this indigenous industry, I congratulate the Government on the protection afforded to them by this concession. This vital cottage industry needs that protection and I am glad that the Government have realised this and granted this relief. They need protection on other lines as well, namely, facilities for supply of oilseeds, constitution of

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61

[Sri T. Purushotham] [18th March 1960]

marketing societies and subsidised and extensive cultivation of gingelly crop. I make this plea to the Government on behalf of the country-chekku owners and oil producers and I hope it would receive fullest consideration at the hands of the Government for needed redress of their grievances and the improvement of this ancient industry in all directions.

Sir, the Report of the State Pay Commission is still on the anvil. It was hoped that the Report would be available in time for consideration in connection with the Budget. The Report has not yet been presented to the Government. As the Legislature would continue to sit till the end of April, it is my fond hope that the Report of the Pay Commission would be finalised by then and the Government would afford an opportunity to the Legislature to express its views on the recommendations of the Pay Commission, pending issue of final orders by Government on the recommendations. In this connection, I would appeal to the Government that an interim relief should be given to the Non-Gazetted Officers and teachers by way of grant of additional dearness allowance with effect from 1st March. (Sri T. P. Srinivasavaradan: of which year?) 1st January or 1st March 1960. (Sri T. P. Srinivasavaradan: You said 1st May.) I said 1st March. I want to make it quite clear that it should be at least 1st March 1960. The Hon. the Minister for Finance, I think, said at the Teachers' Conference held at Cuddalore that if there was delay in getting the Report of the Pay Commission for consideration and inclusion in the Budget, he would consider whether an interim relief could be sanctioned. I invite the attention of the Government to this and if there should be any great delay, the Government should not hesitate to consider this aspect of the matter and sanction an interim relief, with effect from 1st January or 1st March 1960, as I said, to the Non-Gazetted Officers and the teachers as well.

Sir, a perusal of the Budget gives a clear picture of the development activities and of the development expenditure proposed in the Budget estimates. It is significant to know that the provision for Education in 1960-61 is Rs. 15.53 crores as against Rs. 12.25 crores spent in 1958-59. As regards the point raised by the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan with regard to paucity of teachers, it will be noted that it is also provided for in the provision made for the training of additional teachers required for educational expansion scheme in the Third Five-Year Plan. The State educational policy, as hon. Members are aware, has been appreciated throughout the country and I trust the Hon. the Minister for Education would introduce ere long the Education Bill which he assured us would be done in his last Budget speech. Hon. Members would, I believe, join with me in urging the Government to come forward with a comprehensive Bill embodying the educational policy at least in the next session, as this session will be wholly occupied with the financial problems of the State.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61

18th March 1960] [Sri T. Purushotham]

Sir, as I was going through my Budget speech of last year, I found that I made a pointed reference to the need for opening of more schools for defective children and I wish to reiterate that proposal. We need more schools for handicapped children, for the blind, for the deaf and the dumb and for other defective children and the Government should provide for them. We have got one school for the blind at Poonamallee. It is progressing very well and I am glad to find that the Government School for the Blind has been able to send up their pupils for the S.S.L.C. Examination and the pupils have secured creditable marks of 60 to 70 per cent in the Public Examination. When we train these defective children, the Government should consider plans for the provision of employment facilities for the defective and handicapped children and this aspect of the problem should receive the urgent attention of the Government. I request the Government to examine this problem as quickly as possible. I learn that the Government of India have addressed the State Government about the channels of employment that should be provided for in the public services for disabled candidates who are otherwise fit. Such persons, not only the blind but also the deaf and dumb and other handicapped children, should be given the needed opportunities for securing employment under the Government to enable them to lead a full and useful life as their disabilities may permit. I particularly plead that this problem should receive the very urgent consideration of the Government.

Sir, the need for allotment of more funds for expansion of medical and public health services has been the more-point repeatedly urged by hon. Members of the House and more particularly the hon. the Leader of the Opposition. I am sure in his Budget speech this year also, the Leader of the Opposition would refer to it. On a perusal of the figures in the Budget, it would be seen that in the revised estimate for 1959-60 the allotment for 'Medical' and 'Public Health' is Rs. 6.99 crores whereas according to the Budget estimate for 1960-61, it is even less next year. It is only Rs. 6.88 crores. The public health needs of the State have not been fully met. The Hon. the Minister for Health has stated that the stage of mere control of epidemic and other diseases is over and that comprehensive schemes for eradication of such diseases should be launched by the State Government with assistance from the Centre. Adequate funds should be provided for this purpose. The Budget does not reveal the schemes proposed to be taken up by the Government in pursuance of the policy enunciated by the Hon. the Minister for Health. I find that there are a few items of payment of maintenance grant to private hospitals like the Somanathapuram Tuberculosis Sanatorium, Ramanathapuram district, Rajaji Tuberculosis Sanatorium, Tiruchirappalli district, Scudder Memorial Hospital at Ranipet and the Kasturba Gandhi Maternity Hospital at Singanailur. These are all very useful institutions and the House would certainly welcome the proposal of the Government to give maintenance grants to these useful institutions. The State Government usually give capitation grant

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61

[Sri T. Purushotham] [18th March 1960]

of Rs. 12 per month for the patients undergoing hospitalization in these private institutions including aided leprosy institutions. "his amount, hon. Members will agree, is quite inadequate considering the price of foodstuffs and other commodities. The rate of the capitation grant fixed for the patients in these private institutions long ago, should be revised and how far needed relief could be given to these useful institutions should receive the earnest consideration of the Government.

4-50
P.M. We find that the Budget provides for as many as 258 new items of expenditure in 1960-61—Plan as well as non-Plan schemes. I am particularly glad that a sum of Rs. 3 lakhs is allotted this year as was done in the Budget of 1959-60 for renovation and repairs to 'poor and needy temples'. That is the expression used in the Budget. This amount will be given as State Grant for the renovation of temples sung by Alwars and Nayanmars. (Interruption.) This is not met from State revenues. It is out of the temple funds already taken over by the Government that this allotment is made. There are other ancient temples with archaeological inscriptions and sculptures which do not come under the category of temples sung by Alwars or Nayanmars. Such temples also should be brought within the scope of Government aid. The Central Ancient Monuments and Archaeological Sites and Remains Act of 1958 covers only ancient and historical monuments of national importance. As laid down in the Seventh Schedule (Union List) to the Constitution of India, the protection and preservation of other institutions like temples having ancient inscriptions of archaeological importance fall to the lot of the State Government. I plead with the Government to provide necessary grants for such institutions as well. I should like to take this opportunity to congratulate wholeheartedly the Home Minister, who is also in charge of religious endowments, on the spread of religious faith and Bhakti throughout the State in recent times. This religious revival is due not a little to the great personal interest taken by the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam in reorganising the religious institutions and making them function as institutions for the spread of true religious faith and Bhakti. I feel that this religious revival should be followed by the introduction of moral and religious instruction in public schools and colleges. The Report of the Central Committee headed by Shri Sri Prakasa that went into the question is also now available and I hope that the recommendations of that Committee would be implemented by the State Government as early as possible. The scheme should be actively enforced with the co-operation and help of religious and charitable endowments and institutions which, I believe, would be able to provide the trained staff for working out a comprehensive scheme of religious instruction in all our public schools and colleges.

In the list of new schemes under the Rural Development and Local Administration Department, we find loans and grants to the Madras Corporation to the tune of Rs. 38,35,000 for construction

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61

18th March 1960] [Sri T. Purnabotham]

of overbridges at Tiruvottiyur High Road and Lighthouse Road. The construction of these overbridges should be expedited. The site for the overbridge on the Lighthouse Road was stated to be under objection. How far this objection has been settled and when the work will be taken up are matters which need elucidation and I hope that the construction of these essential bridges will not be held up.

A sum of Rs. 13 lakhs is provided for construction of a new block of buildings in the High Court compound to accommodate the City Court and various State Tribunals. This should be welcomed. Construction of buildings to accommodate the Rent and Accommodation Controllers is also necessary and it should be taken up. I think Rent Control would be there for ever, though I do not know what will be the fate of Accommodation Control. If it is possible, we can put up buildings for these offices within the High Court compound. The present buildings in which the offices of the Rent Controller and the Accommodation Controller are housed and where the Rent Controller is holding his court are most shabby and unsuitable for carrying on the work. The clients and advocates are standing outside and I would invite the Hon. Minister in charge of Rent Control to pay a visit to the offices of the Rent and Accommodation Controllers and see what should be done to improve the conditions. Suitable buildings for the two officers to house their offices are necessary and I hope the Hon. Minister will see that suitable buildings are put up for these offices as well.

Referring to the High Court compound, it is strange to find a large number of motor-cars being left there inside the High Court compound exposed to sun and rain. Costly cars, cars are not available in these days, and I believe that Government would do well to construct a number of motor garages inside the High Court compound. The Government could rent out those garages to the advocates who would be prepared to take them up instead of leaving their cars exposed to sun and rain inside the High Court compound. That would also bring in some return to Government. I would appeal to Government to work out a scheme for this purpose.

Under the head of "Jails", we find various items of new expenditure. From the latest report of the Committee on Government Assurances, it will be seen that a proposal for shifting the Central Jail outside the Madras City and utilising the present Jail buildings for the use of Government General Hospital is under consideration of Government. Enquiries reveal that Government have decided on a site near Red Hills for shifting the Central Jail, Madras. I find no allotment for the construction of Central Jail on the new site, outside the City of Madras. It is not known in what stage the matter is. If the proposed site is the same as the one on which the S.A.P. camp was located near the Red Hills tank, I should like to point out that the objection raised with regard to location of S.A.P. camp, viz., nearness to the Red Hills

[Sri T. Purushotham] [18th March 1960]

tank would hold good if you have the Central Jail in that locality. I would request Government to examine all these aspects before coming to a final decision on this issue.

While I am on the subjects falling within the portfolio of the Home Minister, I should congratulate him on the successful working of Prohibition with particular reference to the working of the new Prohibition Act. I am a constant visitor to rural areas and based on personal local enquiries, I can boldly say, in spite of what doubting Thomases may whisper here and there, that Prohibition is a success in our State, and especially in rural areas. Illicit manufacture of liquor has gone down and I am sure at this rate the drink evil will be effectively brought under control.

There is not adequate provision for schemes of tourist promotion in the State Budget. The hon. Lady Member Srimathi Clubwala Jadhav who is most interested in the subject has been pointing out the need for bringing out attractive tourist literature about the various places of tourist importance in Tamil Nad. The subject has not received full justice in the Budget proposals. In fact, we find only one or two items relating to tourism in the programme for 1960-61, namely, the construction of a rest-house at Tiruchendur at a cost of Rs. 50,000 and also the purchase of a building at Ootacamund for conversion into a rest-house for tourist purposes at a cost of Rs. 1 lakh. Why a building should be purchased and then converted into a rest-house is not apparent. The Government could as well select a suitable site and put up a building according to their requirements. Full details regarding the building in question and why it is proposed to purchase a private building instead of putting up a building suitable for a rest-house should be made known to the Members of the Legislature. I hope the details will be furnished to us in the reply to the Budget debate.

I am glad to find in the Budget that the scheme for Local Development Works will be continued in 1960-61. It is a very popular scheme. The villagers have taken advantage of the Local Development Works programme and several village roads, etc. have been laid and water-supply schemes have been executed during the last few years. So, I am glad to find an allotment of Rs. 75 lakhs proposed for the purpose in the Budget Estimates for 1960-61, and I hope that a large portion of the amount will be utilised for putting up school buildings in rural areas. The village schools need proper buildings. They are located in poor, shabby buildings and I am sure the public will come forward to put up neat little buildings for village schools with the aid that they will get under the Local Development Works programme. I hope the Government will ensure putting up school buildings in rural areas under the Local Development Works Scheme.

We have now introduced the new Panchayats Act. Adequate finances should be allocated for efficient working of the new panchayats. The people should be educated about the functions and

18th March 1960] [Sri T. Purushotham]

responsibilities of the new panchayats. I would propose that Regional Seminars of Panchayat Presidents and Members should be organised and the new Panchayat Scheme popularised. The officials in charge of the panchayat administration should strive to educate and guide the panchayats and ensure their proper working. Recently, a detailed note on the new Panchayats Act was published in 'The Hindu' and other newspapers, from the pen of a Deputy Secretary to Government, giving a detailed summary of the implications of the new panchayat legislation. I feel that a detailed note on the new Panchayats Act should be printed in Tamil and copies distributed to the Presidents and Members of the panchayats and to Block Development Officers as well. The article that I referred to gives a lucid picture of the new Panchayats Act and so, a Tamil translation of the article could be prepared and distributed to all the panchayats and panchayat presidents and officers for their information and guidance. I would also plead, in this connection, that progressive reform of local administration, I mean, the district municipalities and the Madras Corporation, on western standards of public administration should be taken up. I hope this branch of administration would be given further impetus on those lines as a sequel to post-war reforms in all directions that we have taken up.

I wish to invite the attention of the hon. Members to the details given under Demand XLI—Capital Outlay on Civil Works. A list of building schemes to be taken up in 1960-61 is given. I eagerly looked forward to provision for construction of a new building for the Council Chamber in that list, but I am disappointed as I am sure other hon. Members too are disappointed. The Finance Minister assured us in this House that plans and estimates for the construction of a new Council Chamber were under way. It is a matter for regret that no allotment for this work has been made in the Budget Estimates for 1960-61.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I interrupt the hon. Member? It was said at that time that the military authorities in charge of the Fort had not agreed to the proposal. Now I understand that they have no objection and that they have agreed to the proposal.

* SRI T. PURUSHOTHAM: I am sure the Leader of the House will refer to it in his reply. I am glad the hon. Member Sri Raza Khan has come forward to support what I have been saying. I looked into the detailed Supplemental Estimates placed before the House this afternoon and even in that statement we do not find any allotment for this purpose. I would respectfully tell the Hon. the Leader of the House that the hon. Members do feel strongly about it. The omission should be rectified by necessary allotment in the further estimates that would come up for consideration in 1960-61.

[Sri T. Purushotham] [18th March 1960]

Sir, let me close with a few general observations. The hon. the Leader of the Opposition during the debate on the Governor's Address referred to the delay in the constitution of Selection Committees for admissions to Government Colleges, especially the professional colleges, during the last two years. The Government should take an early decision on the general principle to be followed in constituting these committees and see that delay is avoided in the selection of candidates and ensure timely admission of students in all the colleges, professional as well as arts colleges, in the next academic year.

5-10 P.M. I am glad, Sir, that the Madras-Andhra border question has been finally settled and that Tiruttani and other Tamil areas will be transferred to Tamil Nad from 1st April 1960. The areas which are to be transferred to us have not received proper attention for some time past and so, immediate steps should be taken to provide fullest scope for developmental activities in those areas. Necessary allotments should be made for improvement of the villages coming over to us. Village roads should be formed and rural electrification schemes should be taken up. Several of these villages have not been supplied with electricity. Some of us, legislators, propose to tour the area shortly and submit for consideration of the Government the urgent needs of the villages in the transferred territory. The Government should pay special attention to these problems and make necessary allotments in the Budget Estimates that would be brought forward for the transferred territories.

Sir, with due respect to the Hon. Chairman and the Hon. the Leader of the House, I wish to refer to one matter about which I feel very strongly. The Hon. Chairman also will agree with me that there should be separate Secretariats for the Legislative Assembly and the Council. He assured us that a scheme for that purpose had been approved and the newspapers also stated so. I, therefore, do not see why there should be such a great delay in implementing a scheme of that kind. I perused the details given in the Budget under Demand X—State Legislature and I do not find any reference to this.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Because it does not involve any extra expenditure.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Anyway there is no separate item shown as Secretariat of the Legislative Council and the Secretariat of the Legislative Assembly. No bifurcation of the Assembly and the Council Secretariats is indicated in the figures furnished in the Budget. I would request you, Sir, and the Hon. the Leader of the House—I hope you will convey this to the Hon. Chairman who is not now here—to look into the great delay in implementing the proposal and see that necessary provision is made for constituting separate Secretariats for the Assembly and the Council as early as possible.

18th March 1960] [Sri T. Purushotham]

Lastly, Sir, I wish to convey, on my own behalf, and I believe I may do so on behalf of all the Members of this House due to retire this year, my unbounded gratitude (Sri Mohamed Raza Khan: You will all return) to the Hon. Chairman, the Hon. Ministers, the hon. the Leader of the Opposition and all the other Members for the great courtesy and cordiality shown to us. It was a pleasure and a rare privilege to have served as a Member of this House. Maybe, as devoutly wished for by my hon. Friend opposite, most of the retiring Members may come back but that apart, I wish to express most sincerely, Sir, my personal feelings and thank you and the Hon. Chairman for the guidance and the help that I have always received at the hands of the Chair and the Hon. Ministers and all the Members. May I also, through you, thank the officers and staff of the Council for their kind assistance?

Thank you.

SRI K. T. KOSALRAM: பெட்டி சேர்மென் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் பாராட்டப்படுகிறதா, பாராட்டப்படவில்லையா என்றால், பல பாக்ஸ்களை எடுத்துவிட்டோம் என்பதில் பெருமைப்பட்டாலும், இதை ஒரு "ப்ரோக்ரஸிவ் பட்ஜெட்" என்று சொல்லுவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல முடியும். இந்தச் சபையில் முதல்வராக இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இண்டஸ்ட்ரீஸை, தொழில் மயமாக்கும் விஷயத்தில் அதிகமாக அக்கறை எடுத்துக் கொள்கிறார் என்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்கவும் முடியாது. பாராட்ட வேண்டிய பல காரியங்கள் தொழில் இலாகாவில் நடந்து வருகின்றன. தொழில் இலாகாவில் பல கைத்தொழில்கள் இந்தச் சென்னை இராச்சியத்தில் நடக்கும்போது, அதற்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது என்று பார்த்தால், எவ்வளவு கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ, அல்லது பிற ராஜ்யங்களில் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று கேட்டால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பிற இராஜ்யங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பல்வேறு பொருள்களை, சாமான்களை, விற்பனை செய்வதற்குப் பெரும்பாலும் அரசாங்கம் இரண்டாவது திட்டம், மூன்றாவது திட்டம் என்று திட்டமிட்டு வேலை செய்யும்போது, ஏராளமான சாமான்களை அரசாங்கமே வாங்கவேண்டியிருப்பதால், ஆங்காங்கு அந்தந்த இராச்சியங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற சாமான்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுத்து அந்தந்த இராச்சியங்களில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழில்களில் அக்கறை காட்டுகின்றன இதர ராஜ்யங்கள். குறிப்பாக, மின்சார இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால், ஏராளமாகக் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதற்குரிய திட்டங்களையும் வகுக்கிறோம். டிரான்ஸ்தார்மார்கள் இந்த இராச்சியத்தில் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் பிற ராஜ்யங்களிலிருந்து ஒருவர் டெண்டர் போடும்போது 6 சத வீதம் அவருக்குக் குறைத்து!

[Sri K. T. Kosalram] [18th March 1960]

எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை நன்றாக நாம் ஆராய வேண்டும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்து Pursue பண்ணினால், கண்டிப்பாக வெற்றி பெறுவர் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி நமக்குக் குறைவான நம்பிக்கையே இல்லை. நீங்கள் முயற்சி செய்தால் நிச்சயமாக வெற்றி பெற முடியும் என்று அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நம் கட்சியில் நியாயம் இருக்கிறது. “முல்தானிஸ் அசோரியேஷன்” பெரிதா, நமது அரசாங்கம் பெரிதா என்பதை இடித்துக் காட்டும்போது, நாம் வெற்றி பெற முடியும். இது மட்டுமல்ல. இந்த “முல்தானிஸ் அசோரியேஷன்” னுக்கு 15 லட்சம் ரூபாய் வட்டி இனத்தில் நமது நாட்டிலிருந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதோடு இதிலிருந்து இன்கம்-டாக்ஸ்-ம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போகிறது. நமது ஸ்டேட்டுக்கு ஒன்றும் வருவதில்லை. இதில் ஸ்டேட் பாங்கு பாரபட்சம் காட்டும்படி நாம் விட்டு வைக்கக்கூடாது. இதை நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சபை முதல்வர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கணம் அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீநிவாச வரதன் அவர்கள் cost of living எல்லாம் உயர்ந்து விட்டது என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மந்திரிகள் எல்லோரும்—பிரதம மந்திரி முதல்—திரு. ஸ்ரீநிவாசவரதன் வரை—என் வரையில்—எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், cost of living குறைய வேண்டும் என்று. யாராவது கான்கிரீட்டான யோசனை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பலர் சொல்கின்ற யோசனைகளும் கான்கிரீட்டான யோசனைகளாக இருப்பதில்லை. அதனால்தான் எவ்விதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. நண்பர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, என்.ஜி.ஓ.-க்கு டியர்னஸ் அலவன்ஸ்-ல் ஏதோ ஐந்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும் கூட, இரண்டரைக்கோடி ரூபாய் ஆய் விடுகிறது. இதற்கு எங்கே போவது என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. அப்படியே ஐந்து ரூபாய் கொடுத்துவிட்டாலும் கூட, அவர்களுக்கு எல்லா கடிமம் வந்துவிட முடியாது. அவர்களுடைய கஷ்டங்களை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்துவிட முடியாது. இந்த நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், வீட்டு வாடகையிலிருந்து மனிதனுடைய வாழ்க்கை ஆரம்பமாகிறது. 75 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு மனிதனுக்கு ஏதாவது ஒரு வீடு வேண்டும். அப்படி ஒரு வீடு பார்த்தால், குறைந்த பட்சம் 50 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். மேற்கொண்டு வேறு செலவுகள் செய்ய வேண்டும். இதைக் குறைப்பதற்கு ரென்ட்-கண்ட்ரோல் வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இது பெர்மனண்டாக இருக்க வேண்டும் என்று கணம் அங்கத்தினர் திரு. வி. வி. ராமசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு.) இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். இப்போதுள்ள வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் கார்ப்பரேஷனுக்குத் தாங்கள் இந்திரிந்த இடங்களுக்கு இன்னின்ன வாடகை வாங்கு

18th March 1960] [Sri K. T. Kosalram]

கிறோம் என்று ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (ஒரு குரல். அது பொய் ஸ்டேட்மென்ட்.) அது பொய்யா நிஜமா என்று நான் சொல்ல வேண்டாம். நாம் அதை நிஜமான ஸ்டேட்மென்ட் என்றே வைத்துக்கொள்ளலாம். நாங்கள் இத்தனை வீடுகள் வைத்திருக்கிறோம், இத்தனை இத்தனை ரூம்கள் வைத்திருக்கிறோம், அவற்றிற்கு இவ்வளவு அவ்வளவு வாடகை வாங்குகிறோம் என்று ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்கிறார்கள். அதன்படிதான் கார்ப்பரேஷன் அவர்களுக்கு டாக்ஸ் போடுகிறது. அவர்கள் கொடுக்கும் ஸ்டேட்மென்டையே நாம் ஒத்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் பொய் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்கள். யாரும் பொய் சொல்ல மாட்டார்கள். அந்த ஸ்டேட்மென்டையே வைத்துக்கொண்டு, அதைச் சர்க்காரே எடுத்து, அதிலுள்ள வாடகைத் தொகையை எல்லாம் நாங்களே வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களாகிய உங்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னால், அடுத்த நாளே வாழ்க்கைத்தரம்—காஸ்ட் ஆப் லிவிங்—குறைகிறதா அல்லது உயருகிறதா என்பதைப் பாருங்கள். 15 ரூபாய் என்று கார்ப்பரேஷனுக்கு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு, வெளியில் 50 ரூபாய் என்று வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள். அதே நேரத்தில் சர்க்காரே அவர்கள் ஸ்டேட்மென்ட் பிரகாரம் 15 கொடுத்துவிட்டு அதே வாடகைக்கு சர்க்காரே ஒரு என்.ஜி.ஓ.க்கோ அல்லது வேறு கஷ்டப்படுகிற ஒரு மனிதனுக்கோ கொடுத்துவிட்டும் அப்போது சர்க்கார் ஒரேயடியாக 35 ரூபாய் கொடுப்பதாக—கிட்ட-டாக்—கொடுப்பது போல் இருக்கும். அதல்லாமல் டி.ஏ. 5 ரூபாய் அதிகம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், இரண்டரைக் கோடி ஆகிறது. இதற்கு யார் தலையில் கை வைப்பது என்று ஆலோசனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. வேறு ஏதாவது டாக்ஸ் போட்டால், அதை வைத்துக் கொண்டு அரசியல் கட்சிகள் எங்கே “எக்ஸ்பிளாயிட்” பண்ணப்போகிறார்கள் என்று பயப்பட வேண்டியிருக்கும். அந்தக் கஷ்டங்கள் ஒன்றும் வேண்டாம். இதனால் அவர்களுடைய வீடுகளை ஒன்றும் நாம் எடுத்துவிடவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வாடகையை நாம் கொடுக்கிறோம் என்று எடுத்துவிட்டால் போதும். சட்ட சபையில் இதை “பாஸ்” பண்ணிவிட்டால் எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது. இதில் பொது மக்கள் வோட்டு சர்க்காருக்குத்தான் கிடைக்குமே தவிர, வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கிடைக்காது. ஆகவே, சர்க்கார் இதைத் தெரியமாகச் செய்துவிட்டால் “காஸ்ட் ஆப் லிவிங்” நிச்சயமாக குறைந்துவிடும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஆர்ட்டிகிள் 31-ன்படி செல்லுமா என்று யோசித்துத்தான் அங்கத்தினர் இதைச் சொன்னாரா என்று தெரியவில்லை.

SRI K. T. KOSALRAM: ஆர்ட்டிகிள் 31-ன்படி நன்றாகச் செல்லும். நான் இதைப்பற்றி நன்றாக வழக்கறிஞர்களைக் கேட்டுத்தான் இந்தச் சபையில் பேசுகிறேன் என்று மகிழ்ச்சி யோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படியே நிலத்தை நாம்

[Sri K. T. Kosalram] [18th March 1960]

எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. வீட்டை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ஸ்டேட்மென்டில் வாடகை இவ்வளவு வாங்குகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே அந்தத் தொகையை அவர்களுக்கு—வீட்டினுள்ளவர்களுக்கு—பதிலாக நாங்கள் தருகிறோம், ஒன்றும் தேதி அரசாங்க டிரெஷரி யிலிருந்து வீட்டுக்குப் பணம் வரும், டிரெஷரிக்குக் கூட நீங்கள் போக வேண்டாம் என்று சொல்லுங்கள். இம்மாதிரிச் சொல்லுவது கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு விரோதமாக நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்கள்கூட ஒரு வழக்கறிஞர். அவரே இல்லையென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தப்புப்பண்ணுவதை நன்றாகப் பண்ணட்டும், கடைசி வரையில் பார்க்கலாம் என்று இருக்கிறாரோ என்னவோ?

SRI K. T. KOSALRAM: இருப்பது இருக்கிறபடி இருக்கட்டும் என்று வேண்டுமானால் சொல்வார். சொல்வதை ஒழுங்காகச் சொல்வார் என்பது இந்தச் சபையின் அனுபவம்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: ரொம்ப வந்தனம்.

SRI K. T. KOSALRAM: ஆகவே, இந்த “கான்ட் ஆப் லிவிங்”-ஐக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு டிராஸ்டிக்காகச் சில காரியங்கள் செய்தாக வேண்டும். நாம் இன்றைய தினம் நல்ல நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறோம். பல்கி “லோன்கள்” கொடுக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு “லோன்” கொடுக்கிறோம். ஒரு விவசாயி 500 ரூபாய் “லோன்” வாங்குவதற்குள்ளாக அந்தத் தேவதை, இந்தத் தேவதை, குட்டி தேவதை, எல்லா தேவதைகளையும் பார்த்து, அந்தத் தேவதைகளுக்கு முன்னால் போய் நின்று பணத்தை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மந்திரி என்னவோ நினைக்கிறார். விவசாயிகளுக்கு “லோன்” கொடுத்து விட்டோம், அதனால் அவன் வசதி பெறுவான் என்று நினைக்கிறார். அவருக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய நிர்வாக இயந்திரம் எப்படி வேலை செய்கிறது என்று சிந்திக்கக் கூட அவருக்கு நேரம் இல்லையோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அதைச் சிந்தித்து செயல்பட ஆரம்பித்து விட்டால், சாதாரண மனிதன் வாயார வாழ்த்துவான். அவன் வாழ்த்துவது மட்டுமல்ல, அது உண்மையான ஒரு சாதனமாக இருக்கும். (ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி: எப்போதும் ஒட்டுப் போடுவான்.) ஒட்டுப் போடுவது இருக்கட்டும். ஒட்டு வாங்குவது இயற்கை. ஒட்டு வாங்கித்தான் இங்கே இருக்கிறோம். ஒட்டு வாங்காமல் இங்கே இருக்க முடியாது. ஆகவே இந்த நிர்வாக யந்திரங்களைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் நினைக்காமல் இருக்கிறதே என்று நினைக்கும் போது, மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. நிர்வாக யந்திரம் சீராக்கப்பட வேண்டும். இன்றைய தினம் கர்ணம் எழுதிவைத்ததைத்தான் நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். பொறுப்பள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் நேரில் பார்த்து எடுத்துச் சொன்னாலும், நம்ப மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

[18th March 1960] [Sri K. T. Kosalram]

கணக்குப் பின்னை எழுதுவது பெரிதாகத் தோன்றுகிறது. சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் பேச்சு உண்மையாகத் தெரியவில்லை. இந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலை நீடித்தால், நாட்டு நிர்வாகம் நம்மை எந்த நிலையில் கொண்டுவரும் என்று அச்சமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் கொள்கை, சர்க்கார் நினைப்பது நடைபெற்றாக வேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். இன்றைய தினம் நடைமுறையில் என்ன பார்க்கிறோம்? ஒரு மனுவை எழுதி விட்டு, அந்த மனு அந்த மேஜை, இந்த மேஜை என்று இப்படியே போய்க்கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு சாதாரண விவசாயியினால் இதனுடைய ரிஸ்டைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலையில் அவன் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறான் என்று பார்க்க வேண்டும். நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். அமைச்சர்கள் ஊர் ஊராகப் போகிறீர்களே—போங்கள், சுற்றுங்கள், சந்தோஷம். அப்படிப் போகும்போது ஒரு நாள் தாலுக்கா ஆபீஸிற்குப் போங்கள். இப்போது கார்களுக்குக் கொடி போடுவதில்லை—கொடி போடாமல் இருப்பது நல்லது. கொடி போடாமல் போங்கள். மின்சார இலாகா அமைச்சர், டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா கிளார்க் முன்னால் சாதாரண மனிதன் இருப்பானே அதைப் போலப் போய் விசாரிக்கட்டும். (ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி: அவர் இப்போதே அப்படித்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறாரே.) என்ன நடக்கிறது, நிர்வாகம் எப்படி நடக்கிறது என்று நேரடியாகப் பாருங்கள்.

1948-ம் வருஷத்திலே ஒரு நாள், நண்பர் ஸ்ரீ அவிநாசிவிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கல்வி மந்திரியாக இருந்தபோது, அவர்களோடு சாத்தூரிலிருந்து குலசேகரப்பட்டினம், சங்கரன் கோவில் வழியாகப் போய்க்கொண்டிருந்தோம். போய்க் கொண்டிருக்கும்போது, வழியில் ஒரு போலீஸ் கான்ஸ்டபிள், இங்கே வழி கிடையாது, போகக் கூடாது என்று நிறுத்திவிட்டான். அப்படியானால் எப்படிப் போவது, வேறு வழியைச் சொல்லு என்று கேட்டோம். அப்போதும் போகக் கூடாது, வேறு வழி தெரியாது என்று சொன்னான். நாங்கள் போய்க் கொண்டிருந்த கார் ஒரு பழைய கார். ட்வாலி போடாத பியூன். பார்ப்பதற்கு மந்திரி என்று தெரியாது. போலீஸ் காரன் நிறுத்திவிட்டான். துரை சொல்லியிருக்கிறார், போகக் கூடாது என்று சொன்னான். கடைசியில் நேராக அந்த வழியிலேயே, “டிஸ்டேப்” பண்ணுகிற மாதிரிப் போனோம். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் கம்பளெயின்ட் பண்ண வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். அங்கு போனால், ஸ்டேஷனில் இருக்க வேண்டிய ரைட்டர் அங்கு இல்லை. கார்டில் இருக்க வேண்டியவன் இல்லை. துர்ப்பாக்கியை எங்கேயோ போட்டுவிட்டு ஒரு போலீஸ்காரன் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். கைதிகள் ஏழு பேர்கள் எங்கேயோ நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். இந்த நிலைமையைப் பார்த்தேன். நண்பர் ஸ்ரீ அவிநாசிவிங்கம் அவர்களை இதையெல்லாம் கம்பளெயின்டாக எழுதுங்கள் என்று சொன்னேன். “நான் போலீஸ் மந்திரி இல்லையே, எப்படி எழுதுவது?” என்று கேட்டார். “நீங்கள் காபினெட் மினிஸ்டராதலால்,

18th March 1960] [Sri K. T. Kosalram]

"ஜாயின்ட் ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டி" இருக்கிறது. இப்படி ஒரு கேவலமான நிலையைப் பார்த்துவிட்டுப் பேசாமல் போவதா, எழுதுங்கள் பார்க்கலாம்" என்று சொன்னேன். கடைசியில் அப்படியே எழுதினார். நாங்கள் எழுதிவிட்டு திருநெல்வேலி போவதற்குள் பின்னால் வந்த டி.எஸ்.பி., என்ன அசம்பாவிதமோ நடந்திருக்கிறது என்று எண்ணி, அந்தந்த இடத்திலேயே "பனிஷ்" பண்ணிவிட்டு வந்து சேர்ந்தார். இது 1948-ம் வருஷம் நடந்ததைச் சொல்கிறேன். நிர்வாக யந்திரத்தைப்பற்றித் தப்புச் சொல்கிறேனே என்று நினைக்கக் கூடாது. யாரும் பொறுப்பற்ற முறையில் சொல்லமாட்டார்கள். மந்திரிக்கு இருக்கக்கூடிய பொறுப்பு, தேச சேவையில் அக்கறை, அங்கத்தினர்களுக்கும் ஓரளவு அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த யோசனையை ஏற்று அந்தந்த இலாகாவிற்குப் போங்கள். அங்கங்கே பொது மக்களைக் கேளுங்கள். என்ன நடக்கிறது என்று அவர்கள் நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள். இந்த அதிகாரி இப்படிக்கேட்டார், அந்த அதிகாரி அதைச் சொன்னார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள். அதைக் கேட்டு என்ன செய்ய வேண்டுமோ, பார்த்து அந்தந்த இடத்திலேயே இம்மாதிரியாக 4 இடத்தில் "ஆர்டர்" போடுங்கள். இந்த நிர்வாகம் சீர் திருந்துகிறது என்று பாருங்கள். இதை அனுபவத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம். எல்லாவிதக் கடன்களையும் கொடுக்கிறோம். ஒரு மனுவைப் போட்டுவிட்டுப் பதில் தெரிய முடியாத நிலையில் அவன் கஷ்டப்படுகிறான். வாழ வழியில்லையே என்று நினைக்கிறான். இப்படிப்பட்ட சங்கடமான நிலையை அகற்றவேண்டும், அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டை பாஸ் செய்தவுடனே காரியங்களெல்லாம் நடந்துவிட்டதாக எண்ணி விடக் கூடாது. நிச்சயமாக பட்ஜெட்டை "பாஸ்" செய்வோம். அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு அங்கத்தினர்கள் கொண்டுவருவதை நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்தத் தமிழ் மீடியம்பற்றிச் சொல்லும்போது, நம் இராச்சியத்திலுள்ளவர்கள், தமிழன் என்று பெருமைப்படக் கூடியவர்கள், சென்னை இராச்சியத்தில் மட்டுமல்லாமல் இந்தியா முழுவதிலும் எங்கு சென்றாலும், காஷ்மீர் வரையிலும் முக்கிய பதவிகளில் இருந்துவருகிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழ்த்தான் வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடியவர்கள் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இப்படித் தமிழ் மீடியம் கொண்டுவந்தால், பிறகு இந்தியாவெங்கும் பெற்றிருக்கிற தமிழன் செல்வாக்கு தமிழன் எங்கெங்கு வசிக்கிறானோ அங்கங்கு அவன் நிர்வாகத்தில் பெற்றிருக்கிற பங்கை, வகிக்கக்கூடிய பதவியை மீண்டும் பெற முடியுமா என்று இந்த சர்க்கார் நினைக்கவே இல்லை. தமிழை யும், தமிழ் வித்வான்கள், பண்டிதர்கள் இவர்களையும் சர்க்கார் எவ்விதம் நடத்துகிறது, அவர்கள் இன்று எவ்விதம் உயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். தமிழ் மீடியம் விஷயத்தில் யாரோ சொல்லுகிறார்கள் என்று என்னரும் தீவிரமாகப் போகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

18th March 1960] [Sri K. T. Kosalram]

ஆகவே, தமிழ் மீடியம் கொண்டுவரவேண்டும், அதைச் செய்து விட்டோம், இதைச் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்வது பிசகு. அதுவும் உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும், என் காலத்திலேயே செய்ய வேண்டும், உன் காலத்திலேயே செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது பிசகு. (ஸ்ரீ வி. வி. ராமசுவாமி: பின்னால் இருக்கிற நண்பர் ஸ்ரீ கஜபதி நாயகரே அப்படிச் சொல்லுகிறாரே!) அத்தியந்த நண்பர் என்றோ, நண்பரல்லாதார் என்றோ, எதிர்க் கட்சி என்றோ தேச நிலைமையில் இல்லை. நண்பர் என்பதற்காகவோ, கட்சி அங்கத்தினர் என்பதற்காகவோ பேசவில்லை. இந்தத் தமிழ் மீடியம் நல்லதல்ல, விஷப் பரீட்சை பண்ண நினைக்கிறார்கள், விஷப் பரீட்சை பண்ண வேண்டாம், மீண்டும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். புலி வருகிறது என்கிற மாதிரி "வருகிறது" என்று அவர்களும் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அழுகிற பிள்ளைக்கு வாழைப் பழம் மாதிரி அழுகிற பிள்ளையிடம் வாழைப் பழத்தைக் காண்பித்தால், அழுவதை கொஞ்சம் நிறுத்திவிடும். கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டே இந்த "பில்" வராமல் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. நாளைக்கு ஒரு ஊரில் எலக்ஷன். திருச்சியில் ஒரு குறிப்பிட்டவர்கள் 10 அல்லது 12 வருஷங்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் எல்லாப் பதவிகளையும். ஷேர் போட்டவர்கள் யார் வோட்டர்கள் என்று கேட்டால் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரிஜிஸ்டிராரிடம் கேட்கிறோம். ரிஜிஸ்டிரார் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போடுகிறார். பிரெஸிடென்ட் கொடுக்க மாட்டேன் என்று மறுக்கிறார் என்று பெட்டி-ரிஜிஸ்டிரார் சொல்லுகிறார். லிஸ்ட் தெரியாது. தேர்தல் நடப்பதற்கு முதல் நாள் எழுத்தாடலம் கேட்கும்போது, ரெஜிஸ்டிராரின் உத்தரவை எங்கேயோ காற்றில் தூக்கி எறிகிறார்கள். விசாரித்தால், சட்டம் இப்படி இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறது, சட்டம் சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஜனநாயகம்.

SRI K. T. KOSALRAM: இது ஜனநாயகமே இல்லை. இது ஜனநாயகம் என்றால், கேலிக்கூத்து. ஜனநாயகத்திற்கு நேர் புறம்பான காரியங்கள்தான் இன்று நடக்கின்றன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சர்க்கார் தலையீடு கூடாது.

SRI K. T. KOSALRAM: சர்க்கார் தலையீடு கூடாது என்று சொல்வதைக் காலமெல்லாம் எதிர்ப்பவன் நான் என்பது கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்களுக்கும் தெரியும். சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும், சர்க்காரும் நிர்வாகத்தில் எல்லாத்துறைகளிலும் தலையிட்டுக் கண்டிக்க வேண்டும் என்று

[Sri K. T. Kosálram] [18th March 1960]

போடுகிறார்கள். அவருக்கு விற்பனை வரி இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த இராச்சியத்தில் உள்ளவர்கள் டெண்டர் போட்டால், அவருக்கு 6 சத வீதம் அதிகமாகப் போட்டாக வேண்டியிருக்கிறது. பிற இராச்சியங்களிலிருந்து வரும் போது, அவருக்கு விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் நம் இராச்சியத்தில் அந்தத் தொழிலைச் செய்கிறான் என்ற பாவத்திற்காக அவன் கூடுதல் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அவரே ஆந்திரா பார்டரில் இருந்துகொண்டு டெண்டர் கொடுத்தால், அவர் 6 சத வீதம் குறைவாகக் கொடுத்தால் போதும். நம் நாட்டில் தொழில் அபிவிருத்தியடைய வேண்டும், ஏராளமான தொழில் களைச் செய்யுங்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு, அதே சமயத்தில் நம் இராஜ்யத்தில் ஒன்றும் செய்யாதீர்கள், பிற இராச்சியங்களில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் சலுகை தருகிறோம் என்று சொல்வதில் அர்த்தமேயில்லாமல் இருக்கிறது. நான் சொல்வது, “கோஆர்டிநேஷன்” வேண்டும். விவசாய இலாகா, மின்சார இலாகா, தொழில் இலாகா இப்படியாக இலாகாவிற்கு இலாகா “கோஆர்டிநேஷன்” வேண்டும். பிற இராச்சியங்களில் உள்ளவர்கள் அதிக அனுசூலம் அடைந்து கொண்டு, நம் இராச்சியத்தில் தொழிலைத் தொடங்கியதால் நாம் நசித்துப் போய்விட்டோம் என்ற நிலை ஏற்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும். பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இராச்சியங்களில் அங்கு உற்பத்தி செய்யும் சாமான்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நம் இராச்சியத்திலும் ஏன் செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். நண்பர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இதை நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே அதை விட்டுவிடுகிறேன். அடுத்தபடியாக, தொழில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்பதில் அக்கறை காட்டுவதைப் பாராட்டுகிறேன். அதை எல்லோரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

நமது சபை முதல்வர் மிகுந்த திறமைசாலி என்பது என் அபிப்பிராயம். அதில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை. ஆனால், ஒரு குறை இருப்பதை நான் அவரது கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதற்கு அவர், மத்திய அரசாங்கத்துடனே அல்லது ரிசர்வ் பாங்குடனே அல்லது ஸ்டேட் பாங்குடனே எந்த அளவில் போராட வேண்டுமோ—“போராட” என்ற வார்த்தையையே உபயோகிக்கிறேன்—அந்த அளவு போராடியோ அல்லது எவ்வளவு சண்டைபோட முடியுமோ அவ்வளவு சண்டைபோட்டு அதை முடித்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

இதிலே முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், சிவகாசி, சாத்தூர், கோவில்பட்டி முதலிய இடங்களில் தீப் பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் கைத் தொழில் அங்கு முக்கியமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. கைத் தொழிலை முன்னேறச் செய்யவேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தின்

18th March 1960] [Sri K. T. Kosálram]

கடமை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கைத்தொழிலை—இது போன்ற குடிசைத் தொழில்களை முன்னேறச் செய்வதற்காக ஒரு கார்ப்பரேஷன் கூட இந்த அரசாங்கம் அமைத்திருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருந்தும், அரசாங்கம் இந்தத் தொழிலுக்குக் “கியாரண்டி” கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியும், ஸ்டேட் பாங்கிடம் அல்லது ரிசர்வ் பாங்கிடம் ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் அல்லது ஒரு கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யக் கொடுக்க வேண்டும் கடனாக என்று கேட்டது. இல்லையென்றால், இந்தத் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய முடியாது. இதில் கிடைக்கின்ற லாபத்தை மத்தியில் இருக்கிறவர்கள்தான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எழுதியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில் இந்தத் தொகையைக் கொடுக்க முடியாது என்று ஸ்டேட் பாங்கு மறுத்துவிட்டது என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால், நமது ஊரில் இருக்கும் முல்தானிகள் பெரிய வியாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, வெறும் ஸ்டாம்பு பேப்பரில் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு, தெருவில் போகிறவராய் இருந்தாலும் சரி, அவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு வட்டி வேண்டுமென்றால் கொஞ்சம் கூடுதலாக வாங்கலாம்—100-க்கு 18 என்று வட்டி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—வெறும் வட்டிமட்டுமல்ல, அதற்கு மேல் என்னவெல்லாமோ குட்டிகள் எல்லாம் இருக்கும். இதற்குத் தரகு வேறு வாங்கிக்கொள்கிறார்கள்—அவைகள் எல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு கொடுக்கிற உண்டியல் களைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால், ஸ்டேட் பாங்கியில் 100-க்கு 100 பணம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள்—அதாவது டிஸ்கௌண்ட் செய்துவிடுகிறார்கள். முல்தானி கொடுக்கிற உண்டிக்கு அவ்வளவு விலை இருக்கிறது ஸ்டேட் பாங்கியில். ஆனால் சர்க்கார் இதற்கு “கியாரண்டி” கொடுக்கிறோம் என்று சொன்ன பிறகும், அதற்கு மரியாதை கொடுக்கவில்லை ஸ்டேட் பாங்கு அல்லது ரிசர்வ் பாங்கு இரண்டும் ஒன்றுதான். தெருவில் போகிற ஒருவனுக்கு முல்தானி கொடுக்கிற உண்டியல் ஸ்டேட் பாங்கில் 100-க்கு 100 டிஸ்கௌண்ட் ஆகிறது. அதே நேரத்தில் சர்க்கார் “கியாரண்டிக்கு” விலையில்தான் என்றால், அது அவமானம் என்ற வார்த்தையைச் சொல்லாமல்—அந்த வார்த்தையை உபயோகித்தால் தப்பு ஒன்றும் இல்லை என்றே எண்ணுகிறேன்—வேறு என்ன சொல்லுவது? இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு நமது (சர்க்கார்) சட்டசபை முதல்வர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி விசாரித்த பிறகு என்ன விவரம் கிடைத்தது என்றால், முல்தானிகளுக்கு என்று பம்பாயில் “முல்தானிஸ் அஸோஸியேஷன்” என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அது ரிசர்வ் பாங்குக்குக் “கியாரண்டி” கொடுக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்த கியாரண்டியை வைத்துக் கொண்டு தான் எல்லாப் பாங்குகளும் இவர்கள் கொடுக்கிற உண்டிக்கு “டிஸ்கௌண்ட்” செய்து விடுகின்றன என்று தெரிகிறது. இந்த விஷயத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் சேர்ந்த “முல்தானிஸ் அஸோஸியேஷன்” பெரிதா அல்லது சென்னை சர்க்கார் பெரிதா என்று

[Sri K. T. Kosalram] [19th March 1960]

சொல்லுபவன் நான். நான் இவ்வாறு மேடையில் பேசுபவன் மட்டுமல்ல, பத்திரிகையிலும் எழுதுபவன். தவறுகள் செய்யப் படும்போது, தலையிடாவிட்டால் பொதுமகன் தன் ஓட்டினால் உங்களை வீட்டுக்கு அல்ல, காட்டுக்கு அனுப்பிவிடுவான். (குறுக்கீடு) சட்ட சபையை வீடு என்று ஸ்பந்திக்கொள்வோம். வெளியிடத்தைக் காடு என்று வைத்துக்கொள்வோம். தவறுகள் நடக்கும்போது, நீங்கள் தலையிடாவிட்டால், பொதுமகன் இனிமேல் உங்களை இங்கே அனுப்பமாட்டான், காட்டுக்கு அனுப்பிவிடுவான். ஆகவே, சர்க்கார் தலையிட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். தவறுகள் நடக்கும்போது, தலையிடுவதற்காகத் தான், பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளாகக் கனம் அமைச்சர்களும் கனம் அங்கத்தினர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தலையீடு அவசியம், அவசியம்; ஒரு முறை அல்ல, பல முறை.

SRI V. V. RAMASWAMI: தவறுகளைப் பொதுமக்களின் சார்பில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்குச் சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை உண்டு; அவ்வாறு செய்வது சட்ட சபை அங்கத்தினர்களின் கடமை. ஆனால், ஒவ்வொரு அதிகாரியும் இந்த மாதிரித்தான் உத்தரவு போட வேண்டும், இந்த மாதிரித்தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா? அவர்கள் அந்த மாதிரியான தலையீடு செய்வது நியாயமா? அந்த உரிமையை வளர்ப்பது ஜனநாயகத்திற்கும் பொதுப் பண்பிற்கும் விரோதம் அல்லவா?

SRI K. T. KOSALRAM: மிகவும் வந்தனம். விளக்கமாகப் பேசுவதற்கு எனக்கு இம்மாதிரி சந்தர்ப்பம் கொடுத்த கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி அவர்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் வந்தனம். பொதுமக்களின் பிரதிநிதியாக மீண்டும் வந்தனம். பொதுமக்களின் பிரதிநிதியாக வரும் சட்டசபை அங்கத்தினர் பொது மக்கள் பொது மக்கள் நினைப்பதை பிரதிபலிக்கிறார். பொதுமக்களின் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்கத்தான் அவர் இங்கே அங்கத்தினராக இருக்கிறார். அரசாங்கம் போடும் சட்டங்களும் உத்தரவுகளும் சில அதிகாரிகளால் எம்மாதிரித் திரித்துப் பேசப்படுகின்றன என்பதை நான் சொன்னபோது, கனம் அங்கத்தினர் சிரித்துக் கொண்டு கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். அதைப் பார்க்கு நான் பெருமைப்பட்டேன். கூட்டுறவு இலாகாவில், ஒரு தேர்தலுக்கு முதல் நாள் ஒரு மாநில அதிகாரியான கூட்டுறவு ரெஜிஸ்ட்ராரின் உத்தரவுக்கு ஒரு கீழ் அதிகாரி கீழ்ப்படியவில்லை. நாம் ஜனநாயகம் பேசுகிறோம். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை, “போடப்பட்டுள்ள உத்தரவை நீங்கள் நிறைவேற்றப்போகிறீர்களா, இல்லையா” என்று கேட்பது சட்ட சபை அங்கத்தினனை என் ஜீவாதார உரிமை என்று சொல்வேன். சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிடக் கூடாது என்று சொல்லும் சில நபர்கள் அகாயத்தில் பேசி, டெலிபோனில் பெரிய அதிகாரிகளுடன் பேசி, அவர்களைத் தங்கள் கையாட்களாக வைத்துக்கொண்டு பொதுமக்களின் எண்ணத்திற்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த மாநிலத்தில்

18th March 1960] [Sri K. T. Kosalram]

இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால், அந்த நபர்களின் பெயர்களை நான் சொல்ல முடியும். இவர்கள் எங்கோ இருந்துகொண்டு சூட்சுமதாரிகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுமக்களின் சம்பந்தமே அற்ற இந்த மனிதர்கள் தாங்கள் நினைத்ததையெல்லாம் இந்த மாநிலத்தில் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தான் சட்ட சபை அங்கத்தினர்களின் குறுக்கீடும் அமைச்சரின் குறுக்கீடும் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஏனென்றால், கனம் அமைச்சர் பொது மக்களின் வோட்டுகளைப் பெற்று இங்கே வந்திருக்கிறார். அவருக்கு இந்த விஷயங்கள், “மானிபுலேஷன்ஸ்” தெரியாது. அதிகாரிகளை மாற்றுவது கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கட்ராமன் அவர்களுக்குத் தெரியாது. தொழில் சமாசாரங்கள் அவருக்குத் தெரியும். அவர் “லேபர்” பிரிவில் இருந்தார். அவருக்கு இன்டஸ்ட்ரிஸைப்பற்றித் தெரியும். “மானிபுலேஷன்ஸ்” அவருக்குத் தெரியாது. “மானிபுலேஷன்ஸ்” தெரிந்த பழம் பெருச்சாளிகள் இங்கே இருக்கின்றனர். ஸ்விசைப் போட்டு மின்சாரத்தை வரவழைப்பதைப் போன்ற காரியங்களைச் செய்யும் அவர்கள், “நிர்வாகத்தில் சட்ட சபை அங்கத்தினர்களின் தலையீடு கூடாது, அமைச்சர்களின் தலையீடு கூடாது” என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் எண்ணத்திற்குப் புறம்பான காரியங்களை அதிகாரிகள் செய்யும்போது, தலையிட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று மட்டும்கூட நான் சொல்லவில்லை; அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளைப்பற்றிப் பொது மேடைகளில் பேசி அவர்களை மானபங்கப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்வேன். தவறான முறையில் தலையிடுபவர்களைப் பொறுத்தவரையில் உதாரணமாக, “ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமியின் தலையை வெட்டி விடுங்கள்” என்று ஒருவர் அரசாங்க அதிகாரியிடம் சென்று சொல்வாரானால், அவ்வாறு சொல்வதைத் தாக்குமேடைக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று நான் சொல்வேன்.

MR. CHAIRMAN: To-day is his 64th birthday. So, do not kill him!

SRI K. T. KOSALRAM: I do not intend to kill anybody.

கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றிப் பேசினேன். நம் ஜனநாயகம் இம்மாதிரிக் கேலிக்கூத்தாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பல நல்ல காரியங்களைக் கூட்டுறவு முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் அசைப்படுகிறோம். அவ்வாறு நல்ல காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று பொதுமக்கள் துடியாய்த் துடிக்கிறார்கள். துடியாய்த் துடிக்கம் பொதுமக்களுக்காக நாம் நினைக்கும் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், கன்ஸர்வேடிவத்தை எற்கொண்டிருக்கும் ஒரு கட்சியின் பிரசாரம் என்று நாம் நினைப்பது தவறு. அக்காரியங்கள் நடக்காததற்கு நாம்தான் காரணஸ்தர்கள். கன்ஸர்வடிவம் கட்சியினர் சொல்வதை யாரும் கேட்பதில்லை. அந்தக் கட்சியினர் சொல்வதை மக்கள் கேட்பதால்தான் நல்ல

[Sri K. T. Kosalram] [18th March 1960]

பொதுவாக, இப்போது பல ஊர்களில் தண்ணீர் கஷ்டம் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக மத்திய சர்க்காரி இருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக மத்திய சர்க்காரி விருந்து 3 கோடி ரூபாய் இந்த சர்க்காருக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. இந்த 3 கோடி ரூபாயும் அப்படியே மிச்சப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சர்க்கார் மறுக்க முடியாது. ஒன்று இரண்டு லட்சம் அல்ல; 3 கோடி ரூபாய். அதைப்பற்றிக் கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வார்கள் என்றால், “பைப் கிடைக்க வில்லை” என்று சொல்வார்கள். இண்டஸ்ட்ரிஸ் மினிஸ்டர் திரு. வெங்கட்ராமனை “இவ்வளவு நாட்களுக்குள் இவ்வளவு பைப் சப்ளை செய்யப்படவேண்டும்” என்று கேட்டிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் வசதி செய்து கொடுத்திருப்பார்கள். திறமையானவர்கள் தான் அந்த இலாகா மந்திரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சக்தி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வசதி இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு பைப் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக 3 கோடி ரூபாய் மிச்சம் என்று சொல்வது சரியல்ல. “அடுத்த வருஷம் செலவழிக்காமலா போகப் போகிறோம்” என்று சொல்லலாம். இந்த இராச்சியத்தில் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட வேண்டிய ரூபாய் செலவழிக்கப் படாமல் போய்விட்டது என்பதைக் கேள்விப்படும்போது மிக மிக வருத்தமாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலைமை வர விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சபைத் தலைவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சில துறைகளை “அடானமஸ் பாடி” ஆக, “சுப்ரீம் காட்ஸ்” ஆகச் செய்துகொண்டே போகிறார்கள். அவர்களுடைய நடை முறையில் சர்க்காருடைய தலையீடு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அந்த முறையில் இன்று “எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு” இருக்கிறது. இராச்சிய ட்ரான்ஸ்போர்ட் இருக்கிறது. (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்ராமன்: ட்ரான்ஸ்போர்ட் “அடானமஸ் பாடி” அல்ல.) இப்போது இல்லையென்றாலும் அதை அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கடவுளுக்கு மேற்பட்ட கடவுள் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இவர்களுக்கு மேற்பட்ட கடவுள் இருக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன். சர்க்கார் இயங்குவது பொதுமக்களின் நன்மைக்காக. வருமானம் வருவது பொது நிதிக்காகும். அதிலிருந்து பொது மக்களுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்பதாகும். சர்க்காருடைய நிதிக்கும் பணம் போகக்கூடாது, பொதுமக்களுக்கும் இல்லை. இரண்டும் இல்லாமல் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஒரு “ஆர்பிட்ரேஷன்” போடுவார்கள். இந்த மாதிரி நிர்வகிக்க வேண்டும்; அதில் அவர்களுக்கு என்ன “வேஜஸ்” கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த “அடானமஸ் பாடி” சம்பாதிக்கும் பணத்திற்கு இன்கம்-டாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் சம்பாதிக்கும் பணத்திற்கு இன்கம்-டாக்ஸ் கிடையாது. இந்த “அடானமஸ் பாடி”யில் சில அதிகாரிகள் தவறான

[Sri K. T. Kosalram] [18th March 1960]

காரியங்கள் நடப்பதில்லை என்று கணம் அமைச்சர்கள் நினைத்தால், அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்வேன். உண்மையான காரணங்கள், நம் கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள தவறுகள்தான். நம் சட்டத்தில் இருக்கும் தவறுகள்தான். அந்தத் தவறுகளை நீக்காமல் காலதாமதம் செய்கிறோம். அதன் காரணமாகத்தான் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சி பெறவில்லை; கூட்டுறவு முறை என்றாலே மக்களுக்குப் பயம் ஏற்படுகிறது. வைத்திருப்பவன் கொடுக்க மாட்டான். அவன் “எங்களிடம் தொன்றுதொட்டு இருந்துவருவது இது. என் பாட்டையா இதை வைத்திருந்தார். இதை என் அப்பா அனுபவித்தார். இதை நான் அனுபவிக்க வேண்டாமா? இதை என் பிள்ளை அனுபவிக்க வேண்டாமா?” என்று சொல்லி எல்லாவற்றையும் தான் சேர்த்தவைக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு நம் சட்டங்கள் இடம் கொடுக்கின்றன. மாறுதல் அவசியம் என்று சொல்லும் கட்சியினர் இதை அனுமதிக்கக் கூடாது. மாறுதல் கேவை என்று காலமெல்லாம் போராடிய கணம் மந்திரி ஸ்ரீ வெங்கடராமன் இந்த நிலையை இம்மாதிரி நீடிக்க விடுவதை என்னால் அங்கீகரிக்க முடியவில்லை. தகுந்த மாறுதல் களைச் சீக்கிரம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லோகல் டெவலப்மென்ட் திட்டங்கள் அவசியம் என்று சொல்லப்பட்டது. அவை அவசியம்தான். அவை நல்ல திட்டங்கள்தான். பிளாக் அபிவிருத்திக் திட்டங்கள் மூலம் ரோடுகள் போட்டிருக்கிறோம், குடிசைகளை வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். லோகல் டெவலப்மென்ட் திட்டங்கள் மூலம் நாம் கிராமம் கிராமமாக ரோடுகள் போட்டிருக்கிறோம். ரோடில்லாத ஊர்கள் இப்போது மிக மிகக் குறைவு. 95 சதவிகித கிராமங்களில் ரோடுகள் போட்டு விட்டோம். அந்த எல்லா ரோடுகளிலும் “க்ரேவல்” போட்டு விட்டோம், “மெடல்” தான் போடவில்லை. ரோடுகள் போடுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஓரளவு பணம் கொடுக்கிறார்கள், இராச்சிய சர்க்கார் 25 சதவீதம் பணம் கொடுக்கிறார்கள், மக்கள் 25 சதவிகிதம் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தில் ரோடுகள் போட்டுவிட்டோம். “சும்மா இருந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தானாம்” என்று பாரமொழி சொல்வதுண்டு. அதுபோல சும்மா இருந்த ரோடுகளுக்கு “க்ரேவல்” போட்டுவிட்டோம். “க்ரேவல்” போட்ட பிறகு “மெடல்” போட யாரிடமும் பணம் இல்லை. ஜில்லா போர்டார் “எங்களிடம் பணம் இல்லை, நாங்கள் கட்டாளையாக இருக்கிறோம்” என்று சொல்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டுகள் இயங்கும் காலத்தில் ஜில்லா போர்டுகளிடம் பணம் இல்லை, ஜில்லா போர்டுகளில் இன்ஸால்ட்மென்ட் ஏற்பட்டிருக்கிறது. “கண்ட்ராக்டர் பணத்துக்கு வந்து காக்காக்கொண்டிருக்கிறார்; அவருக்கு 25 லட்ச ரூபாய்க்கு நான் “செக்” கொடுக்கால், அந்த “செக்” டிஸான் அகிறது” என்று ஜில்லா போர்டு சொல்கிறது. ஜில்லாக்களின் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்

18th March 1960] [Sri K. T. Kosalram]

டாலோ, சிலருக்கு ஊரில் இருப்பவர்கள் மனிதர்களா, மனிதர்கள் இல்லையா, அவர்கள் பிராணிகளா அல்லது அப்பிராணிகளா என்று தெரியவில்லை. “ரோடுகள் மெடல் போட வேண்டும்” என்று ஜில்லாக் கலெக்டரிடம் சொன்னால், “எந்த பண்டி விருந்து பணம் எடுத்து “மெடல்” போடுவது?” என்று அவர் கேட்கிறார். சர்க்கார் கட்டலாம் என்று பேசுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நிதி எங்கே இருக்கிறது? பட்ஜெட் அல்லாத் மெண்டில் இல்லை. நேஷனல் ஹைவேஸில் எவ்வளவு ரோடுகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படப் போகின்றன? இதற்கு மேல் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ரோடுகளில் எவ்வளவு எடுத்துக் கொள்ளப் போகின்றன? இதுபற்றியெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரொம்ப “அப்ரிஷியேட்” பண்ணுகிறோம். முன்பு சாதாரண ரோடாக இருக்கும்போது, கட்டைவண்டியாவது போய்க் கொண்டிருந்தது. இப்போது “கிராவல்” போட்டு அப்படியே விட்டுவிட்டபடியால், வண்டியின் ஒரு சக்கரம் மேலும் ஒரு சக்கரம் கீழும் போகிறது. மழை வந்துவிட்டால் சொல்லவே வேண்டாம்; கிராமத்தில் மனிதன் நடந்து போகக் கூடிய நிலைமையாவது இருக்கிறதா? நம்முடைய மந்திரிகள் பல பேர் அங்கங்கே ரோடுகள் போடப்படும் போது சென்று பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். ரோடுகள் கூடப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வில்லேஜ் ரோடுகளுக்கெல்லாம் “மெடல்” போடப்படவில்லை. இரண்டு வருஷத்திற்கு மேல் தாங்கவில்லை. இதற்கெல்லாம் ஒரு “ப்ரொவிஷன்” பண்ண வேண்டும். நான் இதை இதற்கு முன்புகூட இந்தச் சபையில் சொன்னேன். ப்ளானிங் கமிஷன் டெபுடி சேர்மன் கூட கலெக்டர்கள் கான்பரன்ஸில் “அதை அவசியமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயம்” என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனை வாய் அளவில், கொள்கை அளவில் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டு செய்யாமல் இருந்தால், நாம் எத்தனை கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்தாலும், அந்தப் பணம் வீணாகப்படுகிறது. பாழாக்கப்படுகிறது என்பது தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. போட்ட ரோடுகள் எல்லாம் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. ஒன்றுகூட இருப்பதில்லை. அதன் காரணமாக அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ப்ளாக் கவுன்ஸில் வந்த உடனே எல்லாம் வந்துவிடுமென்று ஊரை ஏமாற்றும் பேச்சைப் பேசிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து திட்டத்திற்குப் பணம் வாங்கி அதனுடன் நம்முடைய இராஜ்ய சர்க்காரும் பணம் கொடுத்து அந்தப் பணத்தை “ப்ளாக் டெவலப்மெண்டுக்கு”க் கொடுத்தால்தான், அந்த ரோடுகளை எல்லாம் போட முடியும்; “மெடல்” பண்ண முடியும். இந்த மாதிரி முக்கியமான விஷயங்களுக்கெல்லாம் இந்த பட்ஜெட்டில் இடம் இல்லை யென்பதை வருத்தத்துடன் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். நம்முடைய இராச்சியத்தில் சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் மிகச் சர்வசாதாரணம். ஆகவே, இந்த பட்ஜெட்டில் இடம் பெற விட்டாலும், சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டிலாவது இதற்கு ஒரு வழி வகுத்து, கிராம ரோடுகளையெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்ய வழி செய்யவேண்டும்.

[18th March 1960

a period of six months or till the bridge of 1.138th mile on the road Gundeput to Sultan's Battery is reconstructed for all transport vehicles with valid permits issued by the Mysore Government or Kerala Government and which ply on the Kozhikode-Gudalur-Mysore Road in the Madras State on account of the collapse of the bridge aforesaid.

‡ 277 & 278. Notifications issued with G.O. Ms. Nos. 2016 and 2017, L.A., dated 30th November 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Santhiyur-Attayampatti Panchayat in Salem district and Tirumangalam and Santhevelur Panchayats in Chingleput district, respectively, up to 31st January 1960.

‡ 279. Half-yearly review of the activities of departments under the administrative control of the Home Department for the first half of the year 1959.

‡ 280. Notification issued with G.O. Ms. No. 119, Home, dated 12th January 1960, regarding amendment to rule 47 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

‡ 281. Notification issued with G.O. Ms. No. 4812, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 14th December 1959, regarding amendment to rule 3 of the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959.

† 282. Short report on the achievements and various activities of the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department for the period from 1st April to 30th September 1959.

† 283. Statement XXIV showing action taken on assurances, promises and undertakings given during thirteenth to sixteenth sessions, 1958-59, of the Madras Legislative Council.

† 284. Notification issued with G.O. Ms. No. 4218, Industries, Labour and Co-operation, dated 2nd November 1959, regarding amendment to rule 1 of the Madras Shops and Establishment Rules, 1948.

285. Administration Report of the Madras State Electricity Board for 1957-58.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 2nd March 1960.

† Placed on the table on 9th March 1960.

‡ Sent by post to all M.L.Cs. on 5th March 1960.

18th March 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 87 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 18th March 1960, page 145 supra.]

The Students' Union of the Government College of Integrated Medicine, Madras, submitted in their Memorandum, dated 7th July 1959, a list of grievances which they wanted to be redressed and at the same time threatened to go on strike from the 3rd August 1959, if their demands were not fully met by the Government on or before that date. Before the Government could examine the demands and pass orders, the students commenced their threatened strike on the 3rd August 1959. They, however, called off the strike on the morning of the 10th August 1959. The Government have since passed orders on their representations.

2. A gist of the representations of the students and the Government's orders thereon are furnished below :—

Representations of the students.	Orders of Government.
(1) F.C.I.M. Course should not be introduced but should be abolished, as it stands in the way of G.C.I.M. students in getting a post-graduate degree in the modern medicine subjects.	(1) The Government have deferred the introduction of the course.
(2) Request for appointment of post-graduate degree holders as Lecturers in the College.	(2) When suitable persons with post-graduate qualifications are available, they will be posted as Lecturers consistent with the requirements of other medical colleges. The present Dean and the Professor of Medicine are holders of post-graduate degrees.
(3) To increase the standard of teaching in modern medicine, the Royapettah Hospital may be brought under the control of the Dean so that the students may have enough of practice and training in all departments of medical science.	(3) Even at present, all facilities for clinical training are provided in the Government Royapettah Hospital for the students of the College of Integrated Medicine. The Hospital is a Government Institution and any further facilities for the G.C.I.M. students can be provided for in the hospital as and when required even without placing the hospital under the control of the Dean, College and Hospital of Integrated Medicine. The request has therefore not been complied with.
(4) The contemplated internment should not be imposed on the G.C.I.M. According to curriculum they are bound only for house-surgery.	(4) The request relates to the proposal of the Director of Medical Services for the introduction of a system of paid and unpaid house surgeon-ship for a period of one year after the 5½ years' course of study in the college. The Government have directed that the proposal be dropped.

APPENDIX

[18th March 1960]

Representations of the students.

Orders of Government.

(5) Government should make arrangements for the University recognition of the institution and provide opportunities for the award of condensed M.B.B.S. as given to L.M.P., L.C.P.S. and D.M.&S., and the G.C.I.M. course should be abolished.	(5) Even before starting the G.C.I.M. course, the Government addressed the University for the recognition of the G.C.I.M. diploma, but with unfavourable results. The Government have now considered that no useful purpose will be served by addressing the University again.
(6) The change of wordings in the diploma (G.C.I.M.) as "Medicine, Surgery and Midwifery" to be substituted instead of "Subjects of Modern Medicine" as it exists at present and the word "integrated" may be printed instead of being written in ink as it happens. The Government seal should be affixed or embossed in the diploma which has hitherto not been done.	(6) The matter is under consideration of the Government and orders will be issued shortly.
(7) The present bus is often under repair and hence serves no useful purpose. As the students have postings in 4 (four) different hospitals at the same time, one bus in such dilapidated condition cannot meet the situation. So another bus is indispensable and inevitable.	(7) The Government have sanctioned the purchase of a new bus.
(8) (a) The Indigenous Pathology in the curriculum should be linked with Indian Medicine.

(b) The Materia Medica General and Materia Medica Special should be clubbed into one Materia Medica subject. | (8) (a) and (b) The Government have sanctioned the merger of the subjects as requested. |
(9) The post-graduate diploma like L.G.O., L.D.O., L.T.M., T.D.D., L.O., etc., should be opened to G.C.I.M. for higher studies.	(9) The G.C.I.Ms. cannot be admitted to post-graduate degree or diploma courses conducted by the Madras University as their basic qualification itself has not been recognised by the University. However, the question of starting post-graduate diploma courses under Government auspices for the G.C.I.Ms. is under consideration.
(10) The Integrated Medicine Practitioners Act, 1956, should be implemented in other States as students from other States are also graduating in this college.	(10) The request will have to be examined by the Board of Integrated Medicine in consultation with its counterparts in other States. The Director of Medical Services has been asked to take up this question with the Board of Integrated Medicine.
(11) The Government should also instruct the Public Works Department to fulfil our demands then and there immediately.	(11) Every effort is made to speed up the progress of building works in the Medical Department including those in the College of Integrated Medicine.

APPENDIX

18th March 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 88 asked by Sri Mohamed Raza Khan at the meeting of the Legislative Council held on 18th March 1959, page 148 supra.]

Number of doctors resigned during the years 1957, 1958 and 1959 (up to 31st May 1959).

1957.

Name of the Medical Officer.	Years of service.
(1)	(2)
1 Dr. R. Ganapathy	3 months.
2 Dr. P. Balagobalan	3 months.
3 Dr. (Srinathi) R. Meera Bai	2 years 3 months.
4 Dr. (Srinathi) Indira Ramamurthy	4 years.
5 Dr. (Kumari) N. Sathyaseela	1 year 7 months.
6 Dr. (Kumari) Soji Bai Samson	1 year 6 months.
7 Dr. (Kumari) A. Meera Bai	1 year 11 months.
8 Dr. T. V. Mathavan	3 months.
9 Dr. K. S. Mari	1 year 10 months.
10 Dr. S. V. Vaidyanathan	6 months.
11 Dr. I. Natarajan	3 years 8 months.
12 Dr. Md. Iqbal	9 months.
13 Dr. A. Joseph Antony	3 months.
14 Dr. (Kumari) T. P. Sarala Bai	12 years 2 months.
15 Dr. P. J. Phillips	1 year.
16 Dr. (Srinathi) Bilkis Jahan	8 months.
17 Dr. K. Anurupa	1 year 8 months.
18 Dr. S. Sekantia	4 years 11 months.
19 Dr. R. Natarajan	10 months.

1958.

1 Dr. K. Leela	8 days.
2 Dr. (Kumari) A. Thomas	9 years 6 months.
3 Dr. M. V. Narayanaswamy	6 years 5 months.
4 Dr. (Kumari) K. Radha	8 months.
5 Dr. M. Naraina Menon	1 year 4 months.
6 Dr. K. Jayanthan	2 years 5 months.
7 Dr. R. L. Hanumanthan	7 months.
8 Dr. T. C. S. Veeramani	1 year 7 months.
9 Dr. T. V. Govindan Nambiar	8 months.
10 Dr. E. Samuel Johnson	2 years 1 month.
11 Dr. M. D. Karyapan	1 year 7 months.
12 Dr. P. F. Md. Yusuf	3 years.

APPENDIX

[18th March 1960]

Name of the Medical Officer.	Years of service.
(1)	(2)
1958 - cont.	
13 Dr. (Kumari) K. Kanthimathi	4 months.
14 Dr. B. Marichetty	6 months.
15 Dr. A. D. C. Sadasivan	4 years 3 months.
16 Dr. L. A. Mathu	2 years 7 months.
17 Dr. T. J. Sathyanathan	2 years 9 months.
18 Dr. B. Ramachandra Achar	8 months.
19 Dr. P. V. Kalyanasundaram	4 years 11 months.
20 Dr. (Srimathi) Faiz Jehan	4 years 4 months.
21 Dr. K. M. Pillai	11 years 3 months.
22 Dr. Md. Kunhi	1 day.
23 Dr. (Srimathi) Lakshmi Rajan	3 years 9 months.
24 Dr. K. Venkasubba Rao	4 months.
25 Dr. D. Sankaran	1 year 7 months.
26 Dr. V. S. Krishnan	3 years 1 month.
27 Dr. (Kumari) R. Sarada	3 months.
28 Dr. (Kumari) Khamarunnissa	2 years 8 months.
29 Dr. N. Appaswamy	7 years 10 months.
30 Dr. S. V. Joseph	11 years 11 months.
31 Dr. (Kumari) P. Meera Bai	6 months.
32 Dr. Jacob Graham	6 months.
33 Dr. K. Natarajan	6 years 9 months.
34 Dr. (Srimathi) Shamina Devaraj	7 years 10 months.
35 Dr. A. Narayanan	3 months.
36 Dr. (Srinathi) A. Arvai	2 years.
37 Dr. (Kumari) T. N. Renuka Devi	1 month.
38 Dr. (Srimathi) Surojini Santhosam	3 years.
39 Dr. H. E. Azeez Ahmed	3 years 8 months.
40 Dr. M. Swaminathan	6 months.
41 Dr. C. R. Vittal Rao	5 months.
42 Dr. (Srimathi) Maimona Bi	4 years 9 months.

1959 (up to 31st May 1959).

1 Dr. B. Yogishi Pai	9 months.
2 Dr. P. Subanna Gounder	3 months.
3 Dr. H. M. Nichari	2 years 5 months.
4 Dr. G. E. Thomas	4 years 3 months.
5 Dr. A. U. Natarajan	6 months.

APPENDIX

18th March 1960]

Name of the Medical Officer.	Years of Service.
(1)	(2)
1959 (Up to 31st May 1959)—cont.	
6 Dr. George Thomas	4 years 9 months.
7 Dr. T. Viraraghavan	1 year 10 months.
8 Dr. (Kumari) P. Manoranjitham	1 year 7 months.
9 Dr. (Kumari) T. G. Bhargavi	1 year 9 months.
10 Dr. T. Ananthachar	1 year.
11 Dr. G. Venkatesan	10 months.
12 Dr. V. L. Srinivasan	10 years 11 months.
13 Dr. K. Tirunavukkarasu	19 days.
14 Dr. Mathew Verghese	3 years 4 months.
15 Dr. (Kumari) Snehapoo Pariser	3 years 4 months.
16 Dr. M. K. Srinivasan	6 years.
17 Dr. C. Jagannathan	4 years.
18 Dr. G. Krishnamurthy	2 years.
19 Dr. N. Varadarajan	1 year 6 months.
20 Dr. S. Narayana Rao	2 years 8 months.
21 Dr. J. Azeezur Rahman	6 years.
22 Dr. S. Nazeer Mohammed	2 years 8 months.
23 Dr. R. Soundaravalli	10 months.
24 Dr. (Srimathi) R. Selvarangam	7 months.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 86, asked by Vidwan T. Muthukarnappan at the meeting of the Legislative Council held on 18th March 1960, page 155 supra.]

STATEMENT SHOWING THE NUMBER OF POLICE OFFICERS AND MEN PLACED UNDER SUSPENSION IN THE CITY OF MADRAS AND THE CHARGES FOR WHICH THEY WERE PLACED UNDER SUSPENSION DURING THE PERIOD 1ST APRIL 1957 TO 31ST AUGUST 1959.

Number of Police Officers placed under suspension during 1st April 1957 to 31st August 1959.

	Inspector.	Sub-Inspector.	Sergeant.	Head-Constable.	Police Constable.
From 1st April 1957 to 31st March 1958.	1	..	..	7	41
From 1st April 1958 to 31st March 1959.	..	3	2	10	46
From 1st April to 31st August 1959.	..	1	..	3	11
Total ..	1	4	2	20	98

APPENDIX

[18th March 1960]

Charges for which the above officers were placed under suspension.

	Number of persons.
1 Demand and receipt of illegal gratification ..	18
2 Gross neglect of duty or absence from duty ..	31
3 Violation of Madras Prohibition Act	22
4 Gambling	3
5 Defalcation of Public money	3
6 Misbehaviour	12
7 Miscellaneous	36
Total ..	125

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 90 asked by Sri M. Ethirajalu at the meeting of the Legislative Council held on 18th March 1960, page 157 supra.]

A.—(a), (b) and (c)—

Name of taluk.	Number of the tanks in the taluk in charge of P.W.D.	1956-57.		1957-58.		1958-59.	
		Number of tanks repaired.	Amount of expenditure.	Number of tanks repaired.	Amount of expenditure.	Number of tanks repaired.	Amount of expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
			RS.		RS.		RS.
Ohidambaram ..	31	11	36,040	21	43,547	20	39,317
Vridhaachalam ..	66	18	29,080	14	25,077	16	18,740
Kallakurichi ..	53	11	15,557	5	3,414	13	52,621
Tirukoilur ..	113	33	32,223	49	34,898	52	36,621
Tindivanam ..	79	26	38,685	14	10,879	13	30,581
Villupuram ..	145	42	1,10,445	22	28,479	26	49,483
Gingee ..	49	21	40,507	17	45,429	19	39,239
Ouddaloor ..	44	12	7,691	15	8,846	16	12,350

APPENDIX

18th March 1960]

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 1 asked by Sri M. Ethirajalu at the meeting of the Legislative Council held on 18th March 1960, page 159 supra.]

	1956-57 (1st July 1956 to 30th June 1957.)	1957-58 (1st July 1957 to 31st December 1958.)
	(RS. IN LAKHS.)	
1. Within the Co-operative fold—		
<i>Primary Weavers' Co-operative Societies—</i>		
(a) Value of handloom goods produced.	1,165.13	1,546.84
(b) Value of handloom goods sold out.	1,174.62	1,683.90
(c) Quantity of goods yet to be sold out (as on 30th September 1959).	..	108.75
<i>Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society—</i>		
(a) Handloom goods purchased for sale in the selling units.	154.81	280.52
(b) Handloom goods sold.	164.18	302.27
(c) Stock of goods as on 30th September 1959.	..	123.97
2. Outside the Co-operative fold—		
Particulars are not available.		

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 21st March 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN: The questions relating to the Hon. the Home Minister are taken first.

Telephone connections.

* 95 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the criteria for the grant of telephone connections to travellers bungalows;

(b) whether it is a fact that telephone connections to the Virudhunagar Municipal Travellers Bungalow has been disconnected; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The policy of the Government is to sanction telephones for use in Government owned Travellers Bungalows, Circuit Houses and Rest Houses, wherever it is found that such facilities are absolutely essential in the public interest. Regarding Travellers Bungalows maintained by local bodies, the policy usually followed is to sanction telephones where the revenue from the Travellers Bungalow is sufficient to cover the cost of installation and maintenance.

(b) & (c) Yes. The telephone installed in the Municipal Travellers Bungalow at Virudhunagar in 1954, was disconnected in 1956. When the municipality requested for sanction to install a telephone subsequently, it was advised to drop the proposal since the Travellers Bungalow was running at a recurring loss and was not in a position to meet the expenditure on the cost of installation and maintenance of the telephone.

SRI V. V. RAMASWAMI: இப்போது இந்தப் பிரயாண விடுதி களிலே பல இடங்களிலிருந்து வியாபாரிகள் வந்து தங்குவதாலும், அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் ஆகியோரும் வந்து தங்குவதாலும் அந்த இடத்தில் ஒரு டெலிபோன் இருப்பது அவசியமென்று நகர மன்றத்தார் கருதுகிறார்கள். அந்த வரும்படியைக் கொண்டு அதைச் சரிகட்ட முடியாவிட்டாலும், அவசியமாக இருப்பதால், போகப் போகத் தங்களுடைய செலவினங்களிலிருந்து கழித்துக் கொள்ள இடம் கொடுத்து அதை அமைக்க முடியுமா?

18th March 1960] [Sri K. T. Kosalram]

முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். மின்சார இலாகாவில் திறமையான அதிகாரிகள், உத்தமமான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண நான் உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறேன். நேர்மையான அதிகாரிகள் இருப்பதைக் காணச் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால், உண்மையாகப் பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் பொது மக்களிடமிருந்து வோட்டு வாங்கி வந்தவர்களுக்குத்தான் இருக்குமே தவிர, அதிகாரிகளுக்கு இருக்காது. பொது மக்கள் கொடுக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு “அடாவமஸ் பாடி” களை ஏற்படுத்தி அதிலிருக்கும் அதிகாரிகள் எங்களுக்கு மேல் கடவுள் களே கிடையாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கக் கூடாது. அந்தக் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

செக்கு எண்ணெய்க்கு வரியிலிருந்து விதி விலக்குக் கொடுத்திருப்பதுகாண ரொம்பச் சந்தோஷப்படுகிறேன். புண்ணாக்குக்கும் விதி விலக்குக் கொடுத்தால் நல்லது. 99 பங்குக்கு விதி விலக்குக் கொடுத்துவிட்டு, ஒரு பர்சண்ட் கொடுக்காமல் கெட்ட பெயர் வாங்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் பாலுக்கு விலக்குக் கொடுத்தால் நல்லது. இதன் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்று கணக்குப் பார்த்தால் அதிகமாக ஒன்றும் வர வழியில்லை. நம்முடைய ஆட்கள் புத்தி சாலித்தனமாக ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள். இதை மேற்பார்வை செய்வதற்கு ஆகும் செலவைவிட அதிலிருந்து வரக்கூடிய பணம் குறைவுதான். இவற்றுக்கெல்லாம் விதி விலக்கு அளித்து விட்டால், மற்ற வகைகளில் அதிகமாக வர இடம் இருக்கிறது. அதை உங்கள் திறமையால் செய்ய முடியும். அந்தத் திறமையை வேறு துறைகளில் பயன்படுத்தி இந்தமாதிரிக் காரியங்களுக்கெல்லாம் விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 21st March 1960.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 273 & 274. Notifications issued with G.O. Nos. 44 and 49, L.A., dated 11th January 1960, relating to the constitution of Panchayat Unions in South Cuddalore and South Madurai Development districts.

* 275. Notification issued with G.O. Ms. No. 3407, Home, dated 2nd December 1959, regarding relaxation of rules 2 (1) (c) and 9 of the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, in favour of the India Sugars and Refineries, Limited, Madras.

† 276. Notification issued with G.O. Ms. No. 3562, Home, dated 16th December 1959, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, for

[21st March 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அமைச்சர்கள், அதி காரிகள், வியாபாரிகள் வந்து தங்குவதால், அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதல்ல. ட்ராவலர்ஸ் பங்களாவில் அதிகமான அளவுக்கு வியாபாரிகள் வந்தால், வசதி செய்ய வேண்டியதுதான். போதிய அளவுக்கு ஆட்கள் வராததால், நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. நஷ்டம் இல்லையென்றால், பின்னால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

SRI V. V. RAMASWAMI : டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுத் தால், அதை உபயோகிப்பவர்களிடமிருந்து கட்டணம் வாங்கிக் கொள்ளும்படி செய்யலாம். இந்த முறையில் ஒரு டெலிபோன் வைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : டெலிபோன் விதி களின்படி ட்ராவலர்ஸ் பங்களாவில் வைக்கப்பட்டு டெலி போனுக்குப் பணம் வசூலிப்பது முரணானது.

SRI V. V. RAMASWAMI : பொதுவாக நகர மன்றத்திற்கு இந்த மாதிரி அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு முடிவு இருக்கிறது. இனிமேல் இந்தக் கொள்கையை மாற்ற அரசாங்கம் உத்தேசித் திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது சாதா ரணமாக அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிற கொள்கை இதுதான். அந்த மாதிரி ட்ராவலர்ஸ் பங்களாவுக்கு வைப்பது என்றால், பணம் மீச்சமிருந்தால் வைக்கலாம். நஷ்டம் ஏற்படுவதாக இருந்தால், டெலிபோன் வைப்பது அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன்.

SRI T. PURUSHOTHAM : Are there public telephones in other places for the benefit of merchants and others?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are public telephones near the premises of Travellers' Bungalows. Perhaps they are not in the vicinity.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Suppose we go to Virudhunagar Travellers' Bungalow and we want to contact some important people from Virudhunagar; how can we do it if there is no tele phone there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are other ways of contacting important men. (Laughter.)

Bicycles

* 96 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of bicycles reported to have been stolen during the years 1956-57, 1957-58, 1958-59 and up to August 1959-60; and

(b) the number of bicycles recovered and the number of bicycles returned to the respective owners?

21st March 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 3,410.
(b) 1,726 and 1,682 respectively.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : சொந்தக்காரர்கள் யார் என்று அறிய முடியாத நிலையில் இருக்கும் சைக்கிள்கள் என்ன செய்யப்படுகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சொந்தக்காரர்களைக் கண்டுபிடிக்கப் பிரயத்தனம் செய்யப்படுகிறது. கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையென்றால், confiscate பண்ணுகிறோம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அத்தகைய சைக்கிள்களை எல்லாம் விடுவதன் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றிய விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : களவு போன சைக்கிள் களைக் கண்டுபிடிக்க எந்தெந்த வழிவகைகளைக் கையாள் கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : போலீசார் கையாளு கின்ற வழிவகைகளைப்பற்றிய விவரங்கள் இப்போது என்னிடம் இல்லை. ஆனால், நல்ல வழிவகைகளைத்தான் கையாள்கிறார்கள்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மாதந்தோறும் குறிப் பிட்ட நாளில் நிர்ଦொன்று சோதனை செய்தால், பல களவு போன சைக்கிள்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமல்லவா? அந்த முறையைக் கையாள்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : களவாடப்பட்ட சைக்கிள்களைத் தவிர, லைசென்ஸ் இல்லாமல் போகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். களவு போன சைக்கிள்களைக் கண்டுபிடிக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியுமோ அவைகளையெல் லாம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

Construction of overbridges

* 99 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have received any grants from the Central Government for construction of overbridges and under bridges at railway level crossings; and

(b) if so, the amount so received and how it is proposed to be utilised?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[21st March 1960]

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தமாதிரி மேல் பாலங்களும், கீழ்ப் பாலங்களும் கட்ட இராச்சியங்களுக்காக 8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகவும், அதில் நம்முடைய இராச்சியத்திற்கு 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் நகர மன்ற அழைப்புக்குப் பதில் சொல்லும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி ஏதாவது தகவல் வந்ததா? அப்படி வராவிட்டால், இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லப் பட்ட அநேக பாலங்களைப்பற்றிய பட்டியலை அனுப்பி அதற்கான தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்களா? அதன் மீது என்ன முடிவு எடுக்கப் பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி ரயில்வே பாலங்கள் கட்ட மானியம் ஒன்றும் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க வில்லை. லோகல் அத்தாரிடிஸ் பங்கை அவர்கள் கடனாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், ரயில்வே அதிகாரிகள், ஸ்தல ஸ்தாபன அதிகாரிகள், கமிஷனர் எல்லோரும் கலந்து ஆலோசித்தார்கள். இப்போது 45 நிபந்தனைகள் விஸ்டில் போடப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை நகரத்தில் இப்போது அதிலே எடுத்துக்கொள்ளுவதற்காக அதிக பிரயாரிடி கொடுக்கப் பட்டிருப்பது ஸ்பிரிங் ஹெவன் ரோடு, திருவெற்றியூர் ஹைரோடு, லைட்ஹவுஸ் ரோடு ஆகியவைகளாகும். மதுரை முனிசிபல் ஏரியாவில் திருப்பரங்குன்றம் ரோடு (சுப்பிரமணியபுரம் அருகில்). இந்த நான்குக்கும் சேர்த்து ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் ஷேர் 23 லட்சம். லோகல் அத்தாரிடிஸ் கொடுப்பது 25 லட்சம். மொத்தம் 49 லட்சம் ஆகிறது. லோகல் அத்தாரிடிஸ் ஷேரைக் கடனாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். “மிஸலேனியஸ் டெவலப் மென்ட் ஸ்கீம்” என்று இருக்கிறது. அதிலே பவர் டெவலப் மென்ட் செலவு இன்னின்று என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பிரத்தியேகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது கிடந்தான்.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த பட்டியலிலே அல்லது அரசாங்கம் எழுதி அனுப்பிய பட்டியலிலே விருதுநகர் மேல் பாலம், சாத்தூர் பாலம் ஆகியவைகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மொத்தம் இருக்கிற 45-ல் இதெல்லாம் இருக்கும்.

SRI V. V. RAMASWAMI : இப்போது சென்னை நகரில் லைட்ஹவுஸ் ரோடு போக்குவரத்துக்காக மேல் பாலம் கட்ட அபிப்பிராயம் உண்டா? அதைப்பற்றி என்ன முடிவு செய்யப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி இன்னும் முடிவுக்கு வந்துவிட்டதாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. நகர சபைக்குக் கடன் வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். சிக்கித்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[21st March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there any difficulty with regard to the site in which the Light House Road overbridge is to be located? May I know whether that has been satisfactorily settled?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just said in Tamil that the question is not yet completely settled. I hope it will be settled.

Kidnapping of children

* 100 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of cases reported to the City Police in which children have been kidnapped from several parts of the City while at play in the months of June, July, August and September 1959;

(b) the number of cases in which such children have been recovered; and

(c) the measures taken or proposed to be taken to prevent such occurrence?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) One.

(b) Nil.

(c) The situation is not so alarming as to call for any special measures. The solitary case reported is also likely to be a case of a straying child as the child was known to be not mentally normal. The Crime Branch of the City Police are taking all possible efforts to trace the child.

SRI T. PURUSHOTHAM : Has the child since been traced as this has been pending for a very long time?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have that information with me. Perhaps if the child had been traced, they would have supplied that information. The report is dated 18th March 1960. So up to date the boy has not been traced.

Government Bus Transport

* 92 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to raise the fares of Government Bus Transport in Madras City; and

(b) if so, the basis on which the fares will be increased?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The Government have decided to defer the consideration of the proposal for revision of bus fares in Madras City.

Soda ash

* 93 Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the price of soda ash in the State has increased; and

[21st March 1960]

SRI K. V. RAMASWAMY : கண்டுபிடிப்பது சர்க்காருடைய கடமைல்லவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் கூட, கண்டுபிடிப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI K. V. RAMASWAMY : கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தும், அப்படிப்பட்டவர்கள்மீது ஏன் இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது தவறு. அவ்விதமாக எந்தப் புகாரும் என்னிடத்தில் வரவில்லை.

Paper manufacturing units

* 94 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the establishment of paper manufacturing units is left to the private sector;

(b) if so, the conditions governing such establishment and the State aid given;

(c) the number of licences issued from 1954 to 1958; and

(d) the number of licences revoked during that period and the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Paper industry has been included in the First Schedule to the Industries (Development and Regulation) Act, 1951, and it is governed by the provisions of that Act. The State will give all facilities like acquisition of lands for the factory, water, power, etc., to entrepreneurs who want to set up paper industry in this State. Financial assistance may also be given to deserving cases with reference to the provisions in the Madras State Aid to Industries Act, 1922.

(c) & (d) Only one licence was issued for the establishment of a paper factory in Tirunelveli district and as the licensee did not make any progress, the Government of India have revoked the licence.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us what steps have been taken to meet the shortage of paper in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is now proposed to establish a 50-60 ton plant somewhere in the Mettur-Erode area and if that is established, it may go a long way to meet our acute shortage in paper.

SRI V. V. RAMASWAMI : பொதுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள், தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் என்று அறிப விரும்புகிறேன்.

[21st March 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனியார் துறையில் தான்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know when this factory will go into production?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is too early to say that. Licences and other things have been issued and very soon the company proposes to go in for capital issue.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What are the commitments of the Government of Madras with reference to this factory?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government of Madras as such have no commitment. But I would not be right with stopping with that answer. The Government of Madras have expressed their interest in such a venture by asking the Madras Industrial Investment Corporation to take shares to the tune of one crore of rupees in that venture.

Construction of bus stands.

* 97 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any State aid is given to Municipal Councils for construction of bus stands;

(b) if so what they are;

(c) whether any similar aid has been given to Mayuram Municipal Council for construction of bus stand;

(d) whether any representation has been received by the Government regarding any irregularity in the settlement of tender for the work; and

(e) if so, what it is and the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON. (a) Yes, Sir.

(b) With a view to develop the productive resources of local bodies, a scheme known as "Loans to local bodies for productive enterprises scheme" was drawn up by Government for granting loans to local bodies and included in the Second Five-Year Plan to enable them to improve their productive enterprises and provide better amenities to the public. Under this scheme, local bodies are eligible for loans to cover the entire cost of works such as market, bus-stand, cart stands and slaughter houses.

(c) Loans of Rs. 18,000 and Rs. 40,000 have been sanctioned to the Mayuram Municipality for the improvements of the Municipal bus-stand during the year 1956-57 and 1957-58 respectively.

(d) No representation has been received by Government.

(e) Does not arise.

[21st March 1960]

(b) if so, whether any steps are proposed to be taken by the Government to bring it down?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) On this Government's request, a quantity of 100 tons of soda ash per month was allotted by the State Trading Corporation, Madras, up to June 1959 for distribution through the stockists of the Corporation to the various Washermen Associations on permits issued by the Assistant Directors of Industries and Commerce. At the instance of this Government the allotment has been increased to 120 tons per month from June 1959.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that monopoly has been given to certain individuals and that they have been abusing their privilege? Has the attention of the Government been drawn to that fact?

3-10
P.M. THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know which distribution the hon. Member has in mind. There is a distribution by the I.C.I. and the Tata Chemicals. There is another distribution of this soda which is set apart for the washermen and that is being distributed on permits issued by the Assistant Director of Industries.

SRI M. ETHIRAJALU : இப்பொழுது சலவைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சோடா மூட்டைகள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதால், அவர்கள் வெளியிலேயும் சென்று வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்குகின்ற நேரத்தில் விசையொன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் ஒன்றரை ரூபாய் வரையில் விலை கொடுத்து வாங்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த அதிக விலையைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது 120 டன் கொடுக்கப்படுகிறது. மேற்கொண்டு 150 டன் வரையிலும் கொடுக்கலாம் என்று சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷனோடு கூட ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருக்கின்றோம்.

SRI M. ETHIRAJALU : நமது இராச்சியத்தில் மூன்று கோடி ஜனத்தொகை இருக்கிறார்கள். மூன்று கோடி ஜனத்தொகைக்குச் சராசரி ஒரு நபருக்கு இரண்டு துணிகள் வீதம் வைத்துக்கொண்டாலும், 6 கோடி துணிகளுக்கு சோடா உப்பு வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், ஆயிரம் டன் கொடுத்தாலும் இப்பொழுது கொடுக்கக்கூடியது போதுமானதாக இருக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட நிலையில் இப்போது கொடுக்கக்கூடிய 120 டன் சோடா உப்புவைக் கொடுத்தால், எப்படிப் போதுமானதாக இருக்கும் என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நாட்டிலே பற்றாக்குறை இருக்கிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னதாக 120 டன் கூட கிடைக்கவில்லை என்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கே

[21st March 1960]

தெரியும். சர்க்கார் முயற்சி செய்து 120 டன் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு 150 டன் அதிகரிக்கலாமென்று போசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

SRI M. ETHIRAJALU : கால்டிக் சோடா தயாரிப்பதற்காகத் திருநெல்வேலிக்குப் பக்கத்தில் தாரங்கதரா கெமிகல்ஸ் என்ற ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு சர்க்கார்கூட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பத்து லட்ச ரூபாய் கடன் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏன் அந்த தாரங்கதரா தொழிற்சாலையில் பொது மக்கள் துணிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தும் சலவைச் சோடா உப்புவைத் தயாரிக்கும்படியாக அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது தனியார் நடத்தும் கம்பெனி. நாம் உத்தரவு போட முடியாது. பத்து லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், ஒரு பெரிய பாக்டரி நம்முடைய இராச்சியத்தில் வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கொடுத்தோம். அவர்களுக்குப் பத்து லட்ச ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு, இரண்டு கோடி, மூன்று கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து நாம் சொல்வதைத் தான் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால், அவர்கள் நம்முடைய பத்து லட்ச ரூபாயையும் வாங்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள் : தொழிற்சாலையும் வைக்கமாட்டார்கள்.

SRI K. V. RAMASWAMY : கோவை ஜில்லாவில் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்குச் சோடா உப்பு கிடைப்பதில்லை என்பதாகக் கலெக்டரிடத்தில் சென்று விண்ணப்பம் செய்துள்ளார்கள். அதேபோல, நீலம் கிடைப்பதில்லை என்றும் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி முறையிட்டிருந்தும் இன்றுவரை அவர்கள் ப்ளாக் மார்க்கெட்டிலே அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அதிகப்படியான விலை கொடுத்து வாங்கியதற்கான 'பில்'களைக் கூட கலெக்டரிடம் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான குறைகள் மீண்டும் ஏற்படாவண்ணம் தடுக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நாட்டிலே பற்றாக்குறை இருக்கிறவரையிலும் ஓரளவு கஷ்டம் இருக்கும். இரண்டாவது, 'கோட்டா' கேட்டு வாங்குகிறவர்கள் தங்களுக்காக உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருந்தால், இந்த ப்ளாக் மார்க்கெட் என்பது இருக்காது. வெளியில் விற்கு இவர்களுக்கு அதிக லாபம் வருகிறது என்று நினைத்து விற்கிறார்கள்.

SRI K. V. RAMASWAMY : ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் விற்பவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், உண்மையிலேயே தேவைப்படுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் அல்லவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ப்ளாக் மார்க்கெட்டிலே விற்பவர்களைக் கண்டுபிடித்தால், அவர்களுக்கு இப்பொழுது அல்ல, தலைமுறைக்கே கூட கொடுக்காமலிருக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியும்.

[21st March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister indicate to us what are the municipal councils that have taken advantage of the State aid referred to by her?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A separate question may be put.

Shark liver oil factory.

* 98 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any shark liver oil factory is run by the Government in the State and, if so, what it is and the quantity of shark liver oil produced annually; and

(b) whether there was any talk with the Minister for Industries of Kerala State in regard to the supply of crude shark liver oil by the Government to the Kerala Government Factory at Kozhikode, and if so, the details thereof?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) No, Sir.

(b) The Minister for Industries of the Government of Kerala discussed with me on 12th July 1959 the question of the supply of crude shark liver oil from this State to the Government Oil Factory at Kozhikode. The points discussed and the decisions taken thereon were :—

(i) that the supplies to Government Oil Factory, Kozhikode, in respect of the period from 1st November 1956 to 31st March 1957 should be on no-loss no-profit basis and that the cost of 25 per cent of the pay and allowances of production staff should not be included in the cost price;

(ii) that the supplies during the period from 1st April 1957 to 31st March 1960 should be at the rate of Rs. 1.25 nP. per lb. of crude shark liver oil and that the agreement should be for a period of three years from 1st April 1957 and the price should be reviewed, if necessary, before entering into a fresh agreement for the subsequent period; and

(iii) that the oil should be supplied to the Government of Kerala "freight paid" and booked at Railway risk to the Government Oil Factory, Kozhikode, the empty drums being returned to the respective production centres of this State "freight paid".

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : தம்முடைய தமிழகத்தில் சுரா மீன் எண்ணெய்க்கு நிறைய கிராக்கி இருப்பதாலே, இங்கே ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கிராக்கியைக் கொண்டு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முடியாது. தொழிற்சாலைக்குப் போதுமான எண்ணெய் கிடைக்க வேண்டும். இப்பொழுது போதுமான எண்ணெய் இல்லை.

[21st March 1960]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மே 30-ந் தேதி மத்திய அரசாங்க விவசாயத் துணை அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை, மைசூர், கோளா ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் சுரா மீன் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன, அதற்குரிய மீன்களும் போதுமான அளவு கிடைக்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறார். அது அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? இல்லையானால், அதற்கு விளக்கம் கோருவார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : மத்திய அரசாங்க மந்திரி சொன்ன தகவலைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கூற முடியாது. அதைப்பற்றித் தகவல் என்னிடம் இல்லை.

Harijan colonies

* 101 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the number of Harijan colonies constructed under the Local Development Works during the years 1956-57 and 1957-58; and

(b) the number of such colonies occupied so far?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) "Nil", Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are Harijan colonies constructed under any other scheme?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Harijan colonies are constructed, not under the Local Development Works Scheme.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the scheme under which they are constructed?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Through the Harijan Welfare Department we are constructing Harijan colonies.

SRI V. V. RAMASWAMI : அதுமாதிரி கட்டப்படுகின்ற குடியிருப்புக்கு 'ஹரிஜன காலனி' என்ற பெயரே கொடுத்து வருவதற்குப் பதிலாக, வேறு மாதிரிப் பெயர் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா? இன்னொரு அக்கிரகாரம் எதற்கு? ஹரிஜன காலனி என்ற பெயர் கொடுக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்காகக் கட்டப்படும் காலனியில் வேறு ஆள் வந்து குடியிருந்தால் அவர்களைப் போகச் சொல்ல முடியாது என்பதற்காக.

SRI V. V. RAMASWAMI : அது நல்லது என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அரசாங்கத்திற்கு இப்பொழுது அந்த எண்ணம் இல்லை.

[21st March 1960]

Ceiling on buses

* 104 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether the Government have any proposal to impose a ceiling as to the number of buses to be owned by a person?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The answer is in the negative.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, in view of the fact that the existing rules provide for the grant of permits only to fleet-owners, most of the routes go to fleet-owners only. In view of this, will the Government consider the question of making it easy for other applicants and new entrants also to get permits?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, if the hon. Member is genuinely interested to go in for bus transport, I am sure that we have made provisions in the last Government Order providing for new entrants to come into this trade.

SRI S. K. SAMBANDHAN: That is only for routes less than fifteen miles. Some four or five routes have been given in South Arcot district to different people. But on appeal they have been given to fleet-owners only.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The complaint which I receive is that the fleet-owners are more or less barred by the present Government Order and the statement of the hon. Member, I am sure, would have been well considered by the Regional Transport Authority and on appeal by the State Transport Authority before giving any route to any category of bus operators.

SRI V. M. SURENDRAM: இந்த ரீதியில் எவ்வளவு பேர் களுக்கு நம் மாநிலத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: கனம் அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி போட்டால், பதில் சொல்கிறேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தப் புது முறைப்படி என்னென்ன தகுதிகள், நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? தெரிந்தால் என் போன்றவர்கள் அப்ளிகேஷன் போடலாம்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: அந்த ஜி.ஒ.வின் விவரம் அறியத் தனிக் கேள்வி போடலாம்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: On a point of order, Sir. With due deference to my esteemed Friend, I may say that he may not have humour in the question. In the question he has put, the hon. Member wanted to elicit information. To turn round and say that 'if the hon. Member is interested to have such a type of business' will—for his information I am telling—give in the press a bad reading. No doubt, the Hon. Minister did not mean any disrespect to the hon. Member. But from the way in which it was put, it will be construed in a very different meaning.

[21st March 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I am sorry, Sir, that the hon. Member has completely misunderstood the trend of the question and the trend of the answer. I am perfectly happy to say that the hon. Member who put that supplementary question has correctly understood what I wanted to say. There is no quarrel or misunderstanding between us. I am so sorry that a very active Member like Sri Raza Khan should misunderstand my simple answer.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I have not misunderstood. Whatever be his reply, that reply is not intended purely for the Member who has put the question, but for the House as a whole. But the way in which he has put it, i.e., "If the member is interested to take up this business, I am giving permits for distances within the range of fifteen miles" will be construed in a different meaning. The Hon. Minister might not have meant it. But from the way and the manner in which he has put it, it may be construed in a different meaning.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I would like to make it clear again that in the reply which I had given there was nothing personal about the Member. I only say that when he put that question, he put it for the general public and not for this House only. I told him that till recently new comers were not more or less getting permits, and that the recent amendment had enabled new comers to come in. I have never said that the Member is interested in coming to bus transport. I have never put it that way.

MR. CHAIRMAN: I do not think there is any harm even if he has said that he is coming into it.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: It is in the interests of the public, Sir.

MR. CHAIRMAN: It is an ordinary and harmless remark that usually comes up in discussion. I do not think the hon. Member can take any exception to it.

Taxis

* 105 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of baby taxis and big taxis that are plying in Ootacamund; and

(b) whether any exemption with regard to the fixing of meters has been granted to the taxis plying in Ootacamund?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Baby taxis—16.

Big taxis—39.

(b) Under the Madras Motor Vehicles Rules, taxis plying in the mufassal may be fitted either with taxi-meters or milo-meters. The question of exempting them from fitment of taxi-meters does not, therefore, arise.

[21st March 1960]

SRI S. K. SAMBANDHAN : இப்படிப்பட்ட காலனிகளில் வீடு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அரசாங்கம் இதுமாகக் கொடுப்பது வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 550 ஆகும். வீட்டில் இருக்கப் போகிறவர் ரூ. 200 கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அந்தத் தொகையையும் கொடுக்க முடியாவிட்டால், அந்த ரூ. 200-ஐயும் கடனாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN : இந்த மானியம் ரூ. 250 என்று இருப்பதால், வீடுகள் கட்டப் பல மாதங்கள் ஆய்விடுகின்றன. கட்டினாலும் 6 மாதத்திலே இடிந்து போய்விடுகின்றன. கொஞ்சமாக வீடுகளைக் கட்டினாலும், அதிகப் பணத்தைக் கொடுத்து நல்ல உறம் உள்ள வீடுகளாகக் கட்டிக்கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அரசாங்கம் கொடுக்கும் தொகையை மேற்கொண்டு உயர்த்த இடம் இல்லை. ஆறு மாதத்தில் விழுக்கிறது என்பது சரியல்ல. எங்காவது, கவனக் குறைவால் ரிப்பேர்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். காலனிகளெல்லாம் அப்படித் தான் என்று அங்கத்தினர் நினைக்க வேண்டாம்.

Engineering Diploma-holders and Degree-holders

2-20
P.M.

* 102 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the proportion fixed at present as among Engineering Diploma-holders and Degree-holders for promotion to posts of Assistant Engineers;

(b) whether prior to 1956, the regulation to such promotion was on a different proportion; and

(c) whether there is any proposal to revert to the pre-1956 proportion?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) 1 : 3

(b) Yes. (the proportion was 1 : 2)

(c) No.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, may I know for what reason this proportion in the case of the diploma-holders was reduced?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The main reasons are these :—

(1) Upper subordinates and other lower qualified candidates are as a class of inferior calibre and very few among them have made the grade and proved equal to their compeers with higher qualification.

(2) Supervisors who were appointed as Assistant Engineers in normal times, had a minimum service of fifteen years or more as Supervisors at the time of their appointment as Assistant Engineers.

[21st March 1960]

(3) The rules for Madras Highways Engineering Service prescribe a minimum service of ten years in the case of Upper Subordinate and L.C.E. qualified Supervisors for recruitment as Assistant Engineers by transfer.

(4) The principle of giving a greater weightage to higher University qualification in technical department within the P.W.D. cannot be questioned.

(5) As the proportion of 3 : 1 has been fixed for direct recruitment of Junior Engineers and Supervisors, it is logical and proper that the same proportion should be applied in the matter of appointment as Assistant Engineers by transfer from that subordinate category.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it not a fact that these diploma-holders are not able to get the post of Assistant Engineers till a few years before retirement and that their prospects have been dimmed by this procedure?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, I cannot accept the views of the hon. Member. Only after considering merits, we are selecting candidates.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are they not doing the same nature of work? Is not the work of the Degree-holder till he becomes an Assistant Engineer the same as that of the diploma-holder?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I think the hon. Member may put a separate question, whether they are doing the same work. Only after considering their merits and their service, we are giving promotions.

Scheduled Castes and Scheduled Tribes

* 103 Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes for 1957-58 has been received by the Government;

(b) whether any recommendations have been made in respect of this State; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) None of the recommendations relates exclusively to Madras State.

(c) Does not arise.

SRI M. ETHIRAJALU : தமது இராச்சியத்தைப்பற்றி, அவர்கள் என் பொரிசு செய்யவில்லை? அதற்குக் காரணம் என்ன?

[21st March 1960

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ANNOUNCEMENTS

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

2.30
p.m.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received a message, dated 9th March 1960, from the Governor of Madras recommending to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960, as passed by the Legislative Assembly, in pursuance of Article 207 (3) of the Constitution.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also to announce to the House that I have received a message, dated 16th March 1960, from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 1 of 1960), as passed by the Legislative Assembly on the 16th March, 1960 and signed by him, for the concurrence of the Council.

(3) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2.30 p.m. today, the following programme of business of the Council has been decided :—

23rd March 1960 Wednesday	10 a.m. to 1 p.m.	Discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 and general discussion on the Budget for 1960-61—(cont.)
24th March 1960 Thursday	2-30 to 5 p.m.	General discussion on the Budget for 1960-61—(cont.)
	10-30 a.m. to 1 p.m. and 3 p.m. to 6 p.m.	General discussion on the Budget for 1960-61—(cont. Last day.)
25th March 1960 Friday	3 p.m. to 6 p.m.	Consideration of the following :—
		1 The Madras Appropriation Bill, 1960.
		2 The Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960. (L. A. Bill No. 3 of 1960.)
		3 The Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 2 of 1960).
		4 Government Resolution relating to the constitution of a Township for the Kodaikanal Municipality.

[* Subject to the Bills being passed by the Assembly on the 24th March 1960].

The Legislative Council will adjourn on the 25th March 1960 and meet again at 3 p.m. on Thursday, the 28th April 1960. Further programme of business will be decided later.

21st March 1960]

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 1 OF 1960).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bills, 1960 (L.A. Bill No. 1 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

Sir, hon. Members may be aware that at a previous session of the Council in September 1959 the life of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949 (Madras Act XXV of 1949) was extended for a period of six months from 1st October 1959, pending the finalisation of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959, which seeks to amend and consolidate the provisions of the existing Act. The Joint Select Committee which is considering the Bill has not yet concluded its deliberations and it is likely to take some time to finalise its report. In the meantime, the life of the present Act is due to expire on the 31st March 1960, and it has become necessary to extend its life for a short period beyond this date. Under these circumstances, I hope the hon. Members of this House will accept this Bill.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 1 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I gladly support the motion, Mr. Chairman, Sir. I have also great pleasure in stating the fact that the Hon. Minister has been accepting the suggestions made by the Members of the Joint Select Committee and he has considered many important aspects of the problem. Therefore, it is perfectly and absolutely necessary that the *status quo* should be preserved and the life of the existing Act extended up to 30th September 1960.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition has been extremely kind to me. I would like to assure him and the House that kindness was forthcoming from both sides. The Members of the Committee were really kind to me. We spent very valuable hours to find out all the difficulties and the small niceties and met every view and demand and I am really happy to state that this is the first Joint Select Committee which I attended at the meetings of which almost every Member of the Committee was present. I am really proud of this and I am sure with their co-operation we will be able to bring out a nice Bill which will satisfy every section of the people, both the tenants and the landlords, big landlords and small landlords, big tenants and small tenants. It is my hope that every section of the people will be receiving the best satisfaction as a result of the thorough examination by the Joint Select Committee.

[21st March 1960]

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 1 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 1 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 1 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61—cont.

MR. CHAIRMAN : Now, we will continue the general discussion on the Budget for the year 1960-61.

34)
P.M.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஆசிரியர்களுக்கு மிகுந்த ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. ஆசிரியர்களுடைய ஊதிய உயர்வையும், அவர்களுக்குள் இருக்கும் சலுகைகளில் உள்ள வேறுபாடுகளை அகற்றவும், வேண்டிய நிதியை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் சர்க்கார் ஒதுக்குவார்கள் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால், அது ஏமாற்றத்தைத்தான் கொடுத்திருக்கிறது. சமீப காலத்திற்குள்ளாகச் சம்பளக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் வெளி வரும் என்று சொல்வதானது ஒருவிதத்தில் கொஞ்சம் நம்பிக்கையை ஊட்டியிருக்கிறது. அதன் மூலமாகவாவது சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய நியாயத்தைச் செய்வார்கள் என்று ஆசிரியர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள்.

அதிகப்படியாக, நான் ஆசிரியர்களைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்ற ஒரு எண்ணமானது பல பேர்கள் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், நான் கனம் மெம்பர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியது முக்கியமாக என்னவென்றால், இன்றையதினம் சர்க்கார் குறைந்தபட்சச் சம்பளமாக ஒரு ஆசிரியர் என்று சொல்லக்கூடிய ஆரம்ப ஆசிரியருக்கு 66 ரூபாய் கொடுத்தார்களானால், அந்த 66 ரூபாயானது, இப்பொழுதுக்கும் புள்ளி விவரங்களின்படி, பழைய 13 ரூபாய்க்குத்தான் சமானம். ஆசிரியர்கள் எந்த நிலையில் 1947-க்கு முன்பாக இருந்தார்களோ அதே நிலையில்தான் இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறார்கள். வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால்,

21st March 1960] [Sri G. Krishnamoorthy]

ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் கல்வி மான்யத்தில் 1¼ கோடி, 1½ கோடி ரூபாய் அதிகப்படியாகக் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் மட்டும் 15 கோடி ரூபாய் செலவழித்தால் கூட, சென்ற வருஷத்திற்கும் இந்த வருஷத்திற்கும் முக்கால் கோடி ரூபாய்தான் உபரியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கல்வியிலே வருவாயைப் பார்த்தால், 2¼ கோடி ரூபாய் வருவாய் இருக்கிறது. ஆக, 12 கோடி சொச்சம் ரூபாய்தான் உண்மையாகச் செலவழிக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமும் 'ரிக்ரீங் இன்கம்' யிலிருந்து இது நமக்கு இப்பொழுது நன்றாக ஏறியிருக்கும் வருவாயாகிய 80 கோடி ரூபாயில் பார்த்தால், 15 சதவிகிதம்தான் ஆகிறது. 20 சதவிகிதம் சாதாரணமாகச் செலவழிக்கக்கூடிய சர்க்கார், ஏன் இப்பொழுது 15 சதவிகிதத்திற்கு அந்தக் கல்விச் செலவைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்பது புரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்கள் கேட்பதெல்லாம் வாழ்க்கைத் தரத்திற்குப் போதவில்லை என்று கேட்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் ஏதோ ஒரு கிளர்ச்சி செய்தாலோ அல்லது அவர்களுடைய பிரதி நிதிகள் அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பொது மேடைகளிலேயும், சட்ட சபைகளிலும் எடுத்துச் சொன்னாலோ, அதைச் சர்க்காரும் மற்ற மெம்பர்களும், மற்றத் தொழில்களில் இருப்பவர்களைப் போல் எண்ணாமல் இவர்கள் கேட்பது சமூகத்திற்கு முக்கியமான கடமையாகிய கல்வியை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக, ஒரு ராஜாங்கக் கட்சியையும் சோமல் இருந்துக்கொண்டே, தங்கள் முன் பரமாத்மாக்களாக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் குழந்தை களை எந்த எந்தத் தொழிலில் எந்த எந்தக் குடும்பத்தில் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்களோ அந்த அந்தத் தொழிலிலே அவர்களை ஒருவித முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காக, முழு கவனத்துடன் பாடு படுவதற்காகத்தான் கேட்கிறார்களே தவிர, ஏதோ ஒரு தொழிற் சங்கத்தைப் போல் அவர்கள் ஊர்வலம் போகிறார்கள், கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை சர்க்கார் கட்டாயம் தங்களுடைய மனதிலிருந்து அகற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அதிகமாக இந்தக் கல்விக்கு நம்முடைய இராச்சிய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் பணம் ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். இன்றையதினச் செய்தித்தாள்களைப் பார்த்தால் மத்திய சர்க்கார் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சாதாரணமாக ஐந்து சதவிகிதம் கல்விக்காக ஒதுக்கிக்கொண்டு வந்ததை 5.9 சதவிகிதத்திற்குக் கொண்டு வரலாம், அதற்காகப் பாடுபடுவோம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய இராச்சிய பட்ஜெட்டில் இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சாதாரணமாக 180 கோடி ரூபாயில் அவர்கள் 11 கோடி ரூபாய்தான் செலவழித்துவந்திருக்கிறார்கள். இந்த 180 கோடியில் 11 கோடிதான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செலவழித்து வந்திருக்கிறோம். அதைப் பார்த்தால், 6 சதவிகிதம்தான் கல்விக்காக இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செலவழித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இருபது சதவிகிதம் செலவழிக்கலாம் கல்விக்காக என்ற உத்தேசம்

[21st March 1960]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த மைலோ மீட்டரால், ஒரு மைலில் பின்னங்கட ஒரு மைலாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. ஏதும்போதும், இறங்கும்போதும் மைலைக் கவனிப்பது, கணத்தில் வைப்பது, கணக்கிடுவது போன்ற தொல்லைகள் உள்ளன. ஆகவே, சாதாரண டாக்கி மீட்டர்களை இவை களுக்கும் வைக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : சாதாரண மீட்டர்கள் சாதாரணமாகக் கிடைக்கவில்லை. இருக்கும் கஷ்டம் அதுதான். ஆகவே, மொபசலில் மீட்டர் வைக்கும் அவசியத்தை இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்திருக்கும் முறைப்படி தீர்க்கலாம் என்று கருதப்பட்டது. மைலோ மீட்டர் இருந்தால், ஓரளவுக்குப் பிரயாணிகளுக்கு அசௌகரியம் குறையும். சமீப காலத்தில் எல்லா வண்டிகளுக்கும் டாக்கி மீட்டர் அல்லது மைலோ மீட்டர் இருக்கவேண்டும் என்ற முடிவு செய்த பிறகு மொபசலில் குறைபாடுகள் குறைந்திருக்கின்றன. அப்படி ஏதாவது குறைகள் எங்காவது இருந்தால், அந்த என்ருத் தெரிவித்தால், அதைத் தவிர்க்க முயற்சி செய்கிறேன்.

SRI V. M. SURENDRAM : ஊட்டி டாக்கிகளில் மைலோ மீட்டரும் கிடையாது, டாக்கி மீட்டரும் கிடையாது. இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நான் என்னுடைய பதிலிலே கண்டிப்பாக மைலோ மீட்டர் இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏதேனும் டாக்கிகளில் இல்லையென்றால், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கோ அல்லது ஆர்.டி.ஓ.வின் கவனத்திற்கோ கொண்டுவந்தால், உடனடியாகக் கவனித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI V. M. SURENDRAM : கடந்த வருஷத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் ஊட்டிக்கு வந்த சமயத்தில் ஊட்டியிலுள்ள டாக்கிகளில் மீட்டர் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஊட்டியில் வெளி நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் வருகிறவர்கள் இருக்கும் காரணத்தினால், ஊட்டியில் உள்ள டாக்கிகளில் மைலோ மீட்டருக்குப் பதிலாக மீட்டர் வைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலில் சொன்னபோது, ஊட்டியிலுள்ள டாக்கிகளில் டாக்கி மீட்டரோ, மைலோ மீட்டரோ கிடையாது என்று சொன்னார்கள். போதுமான அளவுக்கு டாக்கி மீட்டர்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருப்பதால், மைலோ மீட்டர் இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அதனால் அதிகமான தொந்தரவு இருப்பதற்கு அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அது பற்றிக் கவனிக்கிறேன்.

[21st March 1960]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த டாக்கிகளில் மீட்டர் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைக் கண்டுபிடிக்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களா? இல்லையென்றால், அரசாங்கம் அதிகாரிகளை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வண்டியிலும் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டுமானால், கொஞ்சம் கஷ்டம். அவ்வளவுக்குப் போதுமான அதிகாரிகள் இல்லை. ஏதேனும் புகார்கள் வந்தால், உடனடியாகக் கவனிக்கப்படும்.

SRI M. ETHIRAJALU : சில நகரங்களில் “கன்டெம்” செய்த கார்களை டாக்கிகளாக ஓட்டுவது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எனக்கு, “கன்டெம்” ஆன வண்டிகள் டாக்கிகளாக ஓடுவதுபற்றிக் கொஞ்சம் சந்தேகம் தான். டாக்கி போர்டு இல்லாமல் டாக்கியாகச் சில வண்டிகள் ஓட்டப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளுக்குப் போர்டு போட்டு ஓட்ட வேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஊட்டியில் ஓடும் டாக்கிகளில் எந்த மீட்டரும் இல்லையென்று தெரிகிறது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஏன் கண்டுபிடிக்கவில்லையென்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டுபிடிப்பார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : முதலிலேயே சொன்னேன். கண்டிப்பாக எல்லா வண்டிகளுக்கும் மைலோ மீட்டர் இருக்க வேண்டும். நமது கனம் அங்கத்தினர் போன வண்டியில் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அதை உடனடியாகச் சம்பந்தப்பட்ட ஆர்.டி.ஓ.வுக்குப் புகார் செய்திருந்தால், அந்தக் குறை நிவர்த்திக்கப்பட்டிருக்கும்.

SRI K. V. RAMASWAMY : இந்த டாக்கிக்காரர்கள் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்வதால், மக்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? அப்படித் தெரிந்திருந்தால் . . .

MR. CHAIRMAN : That has no connection with the main question.

*Q 106—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** I am not putting the question, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is it not open to any other hon. Member to put that question, Sir?

MR. CHAIRMAN : When he is not putting the question, how can other hon. Members put it?

Questions are over.

[Sri G. Krishnamoorthy] 21st March 1960

கொண்டு, இந்த சர்க்கார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 180 கோடியிலே ஏன் 20 சத விதிகம் செல வழிக்கக் கூடாது? அப்படிச் செலவழிக்கும்போது, 5 முதல் 8 சத விதிகம் வரை நம்முடைய இராச்சிய சர்க்கார் செலவழிக் கிறார்களே, அதையும் புதிது புதிதாகக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கும், பட்டினிப் பட்டாளத்தில் அதிகப்படியாகப் புது ஆசிரியர்களைச் சேர்க்கவும், ஆசிரியர்களைக் கண்காணிப்பதற்காக டெபுடி இன்ஸ் பெக்டர்களை நியமிப்பதற்கும் செலவழித்து வருகிறார்களே தவிர, ஆசிரியர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்காக அவர்கள் செல வழிக்காதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆயிரக்கணக்கான, கோடி ரூபாயை மத்திய சர்க்கார், இராச்சிய சர்க்கார் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவழிக்கும் இந்த நேரத்தில், ஆசிரியர் களின் சம்பளம் வாழ்க்கைக்குப் போதியவாறு செய்யப்படா விட்டால், இந்த ஆசிரியர்களுடைய நிலையை எந்தக் காலத்தில் தான் இந்த சர்க்கார் உயர்த்த முடியும்? இப்பொழுது ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சி செய்து கேட்காமல் இருந்துவிட்டால், தங்களுக்கு மட்டு மல்ல, வருங்கால சமூகத்திற்கு மட்டுமல்ல, வருங்கால ஆசிரியர் சமூகத்திற்கு மட்டுமல்ல, வருங்கால தேசத்திற்கே துரோகம் செய்தவர்கள் ஆவோம் என்ற எண்ணத்தில் ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்களே தவிர, அவர்களுடைய உடலில் உயிர் இருப்பதற் காக அவர்கள் மற்றத் தொழிலிலே உள்ளவர்கள் போல் கிளர்ச்சி செய்யவில்லை என்பதை சர்க்கார் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

முக்கியமாக, சுயராஜ்யம் வந்த 13 வருஷ காலம் ஆய், தேச பிதா மகாத்மா காந்தியடிகளின் அடிச் சுவட்டில் நடக்கக்கூடிய இந்தக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏன் ஆசிரியர்களை மார்க்கண்டேயர் போல் என்றைக்கும் இதே நிலையில் வைத்திருக்கிறது என்பது தான் கேள்வி. ஒரேவிதமான படிப்புப் படித்து, ஒரேவிதமான பயிற்சியைப் பெற்று, ஒரேவிதமான இந்தியக் குழந்தைகளுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்து, ஒரேவிதமான நம் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு, ஒரே பாடத் திட்டத்தை அனுசரிக்கும்படியான ஆசிரியர்களை ஏன் இந்த மதச்சார்பற்ற சர்க்காரில் ஐந்துவித ஜாதியாராகப் பிரித்து, சிலருக்கு மட்டும் சில சலுகை களைக் கொடுக்காமல் பாகுபாடு செய்ய வேண்டும்? ஏன் எல்லோ ரையும் ஒரேவிதமாகப் பாவிக்கக்கூடாது? எவ்வளவுக்காவது ஏதாவது நிவாரணம் கிடைக்குமா என்ற சந்தேகத்தில் இருக்கும் நிலை ஆசிரியர்களுக்கு ஏன் ஏற்படவேண்டும்? இதுதான் கேள்வி. இப்பொழுது சர்க்கார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மாற்றப்படுவதால் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் நியாயம் பேசினால், மாற்றப்படும்போது அவர்களுக்குத் தலிச் சலுகைகள், பிரயாணப்படி, இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு கொடுக்காலும் சரி, ஆசிரியர்கள் ஒரேவிதப் பயிற்சி பெற்று அவர்களுக்கு ஒரே வித யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கும்போது ஏன் எல்லா நிர்வாக ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரேவிதச் சம்பளம் கொடுக்கக் கூடாது? அப்படிச் கேட்பது நியாயமானது என்று சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

21st March 1960 [Sri G. Krishnamoorthy]

அடுத்தபடியாக, ஒரு வட்சம் பத்தாயிரம் ஆசிரியர்களில் 50 ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படையும் மெடிகல் கன்ஸலேஷனும் கிடைக்காமலிருப்பதற்கு என்ன காரணம்? ஆயிரம் பேர்கள் செக்ரடேரியட்டிற்கு செப்டம்பர் 5-ம் தேதி வர வலமாக வந்தோம். இரண்டு ஆயிரத்து இறுதுற்று அருபத்தாறு ஆசிரியர்கள் கையெழுத்திட்ட மகஜர் இந்தச் சர்க்காருக்கு 'பைண்டு' பண்ணி, ரிஜிஸ்தர் தபாலில் அனுப்பியிருந்தோம். அதை சர்க்காரும் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏன் இன்னும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தான் கேள்வி. ஐம்பது ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு பாக்கி 60 ஆயிரம் பேர்கள் ஏன் அந்தச் சலுகையை அனுபவிக்கக் கூடாது? வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் நகரத்தில் உள்ளவர்கள் தான் அனுபவிக்கிறார்கள் என்றால், 50 ஆயிரம் பேர்களில் ஒரு பகுதி அனுபவிக்க எந்த வித அனுமதித்ததோ அதே விதி பாக்கி 60 ஆயிரம் பேர்களிலுள்ள ஒரு பகுதி அனுபவிக்க அனுமதிக்கக் கூடாது? அந்தச் சலுகையை மற்றவர்களும் அனுபவிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லோகல் போர்டு, முனிசிபாலிடிகளிலுள்ள ஆசிரியர்கள் வைத்தியச் சலுகையைக் கொடுத்துவிட்டு எய்டெட் பள்ளியிலுள்ள ஆசிரியர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் ஏன் அவர்கள் பிரித்து வைக்கப்பட வேண்டும்? பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்றதில், பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரம் வருஷத்திற்கு ஒரு ரூபாய்தான் பென்ஷன்; மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் கடைசி மூன்று வருஷ சர்வீசினுடைய ஆவரேஜ் சம்பளத்தில் கால் பென்ஷன் உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பி.ஏ., எல்.டி. பாஸ் செய்த ஆசிரியர்கள் முதல் கிரேடு பண்டிதர் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் என்ன பாபம் செய்தார்கள் என்பதுதான் கேள்வி. நாலு டிஜிட்ட தொகை சம்பளமாக வாங்கும் சர்க்கார் உத்யோகஸ் தர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கவில்லையா? இவர்கள் 150, 200 ரூபாய்க்கு மேலே வாங்கப்போவதில்லை. கால் பென்ஷன் என்றால் 45-50 ரூபாய் ஆகும். சர்க்கார் வேலை பார்த்த ப்யூனுக்கும் பென்ஷன் காலத்தில் 6 ரூபாய் கிராக்கிப் படி கொடுக்கப்படுகிறது. தூறு ரூபாய்க்கு உட்பட்டு பென்ஷன் வாங்கும் எல்லோருக்கும் இந்த விதி உண்டு. ஆசிரியருக்கு அந்தக் கிராக்கிப்படி இல்லை என்றால், அவர்கள் என்ன பாபம் பண்ணினார்கள்?

கன்யாகுமரி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், 40 மாத காலமாக அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். 1-11-1956-ல் கன்யாகுமரி ஜில்லா நம்முடைய இராச்சியத்தில் சேர்ந்தது. நாற்பது நாள் பத்தியம் என்று சொல்வார்கள். நாற்பது மாதப் பத்தியத்தில் அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பி.டி. ஆசிரியர்கள் 85 ரூபாய் வாங்குவதற்குப் பதிலாக 55 ரூபாய்தான் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் கிரேடு 55 ரூபாயிலிருந்து 150 ரூபாயாகத்தான் இருக்கிறது செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், 45-90 ரூபாய்

[Sri M. Ethirajalu] [21st March 1960]

கிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிராக இயங்கக்கூடிய சக்திகளெல்லாம் எதிர்பார்த்தபடி, குறை கூறுவதற்கு ஒன்றும் இல்லையே என்று மனவேதனை அடைகிறார்கள். நமது அமைச்சரவை நல்ல முறையிலே, பரிசீலித்துத் தயாரித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டம் இது. நாட்டு மக்களுக்கும், கிராம மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும், நன்மை பயக்கும் முறையில் இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருப்பதற்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக நமது நிதியமைச்சரவர்கள், கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக ஒருவரே அந்தப் பணியை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்தம் சகாக்களையும் கலந்தாலோசித்து நல்ல முறையிலே தீட்டியிருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திற்காக அவர்களுக்கு நம் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரவு 80 கோடியே 87 லக்ஷம் ரூபாய், செலவு 81 கோடியே 21 லக்ஷம் ரூபாய். ரூ. 34 லட்சம் துண்டு விழுந்த போதிலும், ஒரு பெரிய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சிறிய தொகை துண்டு விழுவது சகஜம்.

எவ்வளவு பெரிய லாபம் வந்தாலும் பொருட்படுத்தாது பொது மக்களும், வியாபாரிகளும் இருப்பதைப் பார்த்து வியாபாரிகள் முறையிட்டபடி அழுகும் பொருளான, மீன், முட்டை, இறைச்சி, வாழை இலை, காய்கறி சாமான்களுக்கு வரியை எடுத்தது மிக மிகப் பாராட்டத்தக்கது. எந்த விதமான வரியையும் அரசாங்கம் போடாவிட்டாலும், நமது இராச்சிய வருமானம் சென்ற வருடத்தைவிட இந்த வருடம் உயர்ந்திருக்கிறது. சென்ற வருடம் 851 லக்ஷமாக இருந்தது இந்த வருடம் 1,680 லக்ஷமாக உயர்ந்ததைப் பார்க்கும்போது 12 சதவிகிதத்திலிருந்து 19 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

4
ப.ம. அடுத்தபடியாகப் பார்க்கும்போது, நமது இராச்சியத்தில் பங்குத் தொகை போடுகின்ற வகையிலும், கடன் கொடுக்கும் வகையிலும் நமது சர்க்கார் 2,112 லட்சம் ரூபாயை மூலதனமாகக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த மூலதனம் அடுத்த வருஷத்திலே வருவாய் 2,680 லட்சம் ரூபாயாக உயருமென்று வரவு செலவுத் திட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, நாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதற்கு அடுத்தபடியாக, நமது சபைத் தலைவர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ட்ரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டிலே இந்த வருஷத்திலே வருவாய் 1 கோடி 84 லட்சம். செலவு 1 கோடி 72 லட்சம். இதிலே 12 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நிகர மிச்சமாகப் பார்க்கும்போது பல்வேறு துறைகளிலும் நமது இராச்சியம் முற்போக்கான நிலையிலே போய்க்கொண்டிருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் கிராம முன்னேற்ற அடிப்படையிலே வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தை 360 அபிவிருத்தி வட்டாரங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இதுவரை 170 வட்டாரங்களாக

21st March 1960] [முடிவாய்வு நாள்]

இயங்கிவருகிறது இந்த வருஷம் முடிவதற்குள் 211 வட்டாரங்களாக மாறும்மென்றும் 1960-61-ல் மேலும் 32 வட்டாரங்கள் ஏற்படுமென்றும் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. நமது இராச்சியத்தில் 18,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கிராமங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமாக இதுவரை 10,500 கிராமங்கள் பலன் அடைந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, கிராம அடிப்படையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதே நேரத்திலே கிராமத்திலே இருப்பவர்களுக்கு, 85 சதவிகித கிராமங்களில் 35 சதவிகித கிராம மக்கள் பலன் அடைய வேண்டுமென்ற முறையில் இந்த நடப்பு ஆண்டில் 19 கோடி ரூபாய் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலம் அவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அடுத்த ஆண்டிலே 22 கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. கிராமங்களிலே இருக்கும் விவசாயிகளில் ஓரளவு சொத்து இருப்பவர்களுக்குத்தான் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலமாக இன்று வரை கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த வருஷத்திலே சொத்து இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும், ஓரளவு குத்தகைக்காக நிலத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பயிரிடுபவர்களுக்கும் கூட கடன் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு நல்ல ரோடு வசதி, குடிநீர் வசதி, கிராமங்களுக்கு டாக்டர் கட்டாயம் சென்று வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய சம்பள வசதிகளை யெல்லாம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதைச் சற்று உற்று நோக்கிப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசாங்கம் கிராம மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காகவே இன்றைக்கு உழைத்து வருகிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த அரசாங்கம் கிராமங்களைச் சீர்படுத்துவதற்காகவே நடைபெற்று வருகிறது என்பது இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலிருந்து தெளிவாக விளங்குகிறது. இந்த வகையில் இந்த சர்க்காரானது மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வித நன்மைகளையும் செய்துகொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இந்த நாட்டிலே எதிர்க் கட்சி என்ற ஒன்று இருக்கவே முடியாது. அப்படி இருந்தாலும் நன்மை செய்யக்கூடிய ஒரு கட்சியை எதிர்க்கக்கூடிய ஒரு கட்சியாகத்தான் இருக்க முடியும்.

நம்முடைய நாட்டிலே இன்றையதினம் விவசாயத்தைப் பெருக்கினால்தான் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும். விவசாய வளர்ச்சி ஏற்பட்டால்தான், தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியும். குறிப்பாக, நம்முடைய நாட்டில் 100-க்கு 70 சதவிகிதம் மக்கள் விவசாயத்திலேதான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் விவசாயம் பெருக வேண்டுமென்பதற்காக நமது அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குப் பல்வேறு உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. இரண்டாவது திட்டத்தில் 12 லட்சம் டன் அரிசியை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால், தகுந்த அளவுக்குப் போதுமான ரசாயன உரம் கிடைக்காத காரணத்தினால், விவசாயிகளுக்குக் குறைவான அளவுக்கே ரசாயன உரம் கொடுக்க முடிந்ததாலும், நாம் திட்டமிட்டபடி 12 லட்சம் டன்

[Sri G. Krishnamoorthy] [21st March 1960]

கிரேடிஸ் வாங்கவேண்டியவர்கள் 35—80 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். இவர்களுக்கு நாற்பது மாதங்களுக்கும் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு 1,200 ரூபாய் வீதம் சர்க்கார் கொடுத்திருக்க வேண்டும். கேரள சர்க்காரில் அவர்கள் இருந்திருந்தால், அவர்களுடைய சம்பளம் உயர்ந்திருக்கும். சென்னை சர்க்காரில் வந்தும் சென்னைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால், அவர்கள் திரிசங்கு சொர்க்க நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலையைக் கவனிக்க வேண்டும். சமீப காலத்தில், நமது சர்க்கார், கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கு, 1—11—1956-க்குப் பின் புதிதாக உத்தியோகத்திற்கு வந்தவர்களுக்கு, ரூ. 85-ல் ஆரம்பிக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத் தேதிக்கு முன் வேலையிலிருந்த ஆசிரியர்களுக்கு என்ன கதி? கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் ஒரு விசேஷ அம்சம் என்னவென்றால், சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கும், ப்ரைவேட் ஆசிரியர்களுக்கும் வித்தியாசம் கிடையாது. என்பது. அது ஒரு சிறந்த அம்சம். அதே திட்டத்தை மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அமல் நடத்தினால் ரொம்ப நலமாக இருக்கும். இப்பொழுது 40 மாத காலமாக அவர்களுக்குச் சென்னைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. பல கூட்டங்கள் போட்டு இதை அவர்கள் எடுத்துக் கூறியும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. கல்வி இலாகா இயக்குனரும் ஒரு கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். ஆனால், நிலைமை அப்படியே இருக்கிறது. நம் இராச்சியத்தைச் சேர்ந்தும், ப்ரைவேட் ஸ்கூல் ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் பென்ஷன் விதிகள் அமுலுக்கு வரவில்லை.

1—6—1959 முதல் நம் இராச்சியத்தில் எய்டெட் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சம்பளம் விதிக்காத பள்ளிகள் என்றும், சம்பளம் விதிக்கும் பள்ளிகள் என்றும் ஏற்பட்டன. இந்தச் சட்ட சபையிலேயே அம்மாதிரிச் சம்பளம் விதிக்கும் பிரைவேட் மாணேஜ்மென்ட் பள்ளிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் உபாத்தியாயர்கள் கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகளில் வைக்கப்படுவார்கள் என்று கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் உறுதி கொடுத்தார்கள். அப்படி ஏற்பட்ட நிலையில், 208 ஆசிரியர்கள் ஒரு மாதம் முதல் மூன்று மாதகாலம் வேலையில்லாமல் இருந்தார்கள். அந்தக் காலத்துக்கு அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. அது அவர்கள் தவறில்லை. அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் கடன் வாங்கிக் காலட்சேபம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வகைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைக் கிராண்டாகக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அந்த மூன்று மாத காலத்திற்கு அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை; அது தர்மம். பிரைவேட் மாணேஜ்மென்ட் எலிமெண்டரி பள்ளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் ரூ. 40,000 மிச்சப்பட்டு இருக்கிறது. அது இவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காத வகையில் ஏற்பட்ட மிச்சம் என்றே நான் நினைக்கிறேன். அதே போல் எய்டெட் எலிமெண்டரி பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், ரூ. 1,43,000 மிச்சப்பட்டிருக்கிறது. “சம்பள வசூலை நிறுத்தும் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு 1—6—1959 முதல் 15 பர்சென்ட் கிராண்ட்

[21st March 1960] [Sri G. Krishnamoorthy]

கொடுப்போம், அதிகப்படி செலவானால், அப்பொழுது கல்வி இலாகா இயக்குனர் அவர்கள் பார்த்து, 20 பர்சென்ட் கொடுப்பார்கள்” என்று சர்க்கார் கூறியிருந்தார்கள். ஆனால், கிராண்ட் கொடுக்கும்போது, சாதாரணமாக ஜனவரி 1959 முதல் மே மாதம் முடிய என்ன காம்பென்ஸேஷன் வாங்கினார்களோ, அதை ஒரு பக்கம் போட்டு, மறு பக்கம் 1—6—1959 முதல் 31—12—1959 வரையில் 15 பர்சென்ட் அளவாகப் போட்டு, வித்தியாசத்தை ப்ரைவேட் கிராண்டாகக் கூட ஒரு பள்ளிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படித் திடீரென்று செய்திருப்பது சர்க்கார் கொடுத்த உறுதிக்கு விரோதமானது. அவர்கள் சொன்னது சாதாரணமாக 15 பர்சென்ட் என்றும், அதிகம் செலவாகியிருந்தால், 20 பர்சென்ட் என்றும் சொன்னார்கள். இப்பொழுது என்ன ஆகிறது? மாணேஜ்மெண்டுகள் 7 மாதத்தில் செலவழித்திருக்கும் தொகைக்குக் கிராண்ட் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதனால் ஒரு அவசர நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். சர்க்கார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு affiliated கல்லூரிகள் சிலவற்றிலுள்ள சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. University Grants கமிஷன் கொடுத்து எல்லாக் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் சம்பளமும் உயரும்படி சர்க்கார் செய்யவேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் எங்கிருந்தாலும் ஒருமாதிரியானவர்களே, ஒன்று தான். ஆசிரியர் ஆசிரியர் முதல் கல்லூரி ஆசிரியர் வரை ஒரே சங்கமாக ஏற்படுத்தி நடத்தி வருகிறோம், கல்லூரிகளில் இருந்தாலும், மற்ற எங்கிருந்தாலும் சரி. ஆகவே, அவர்கள் எல்லோருக்கும் பென்ஷன் வசதி குழந்தைகளுக்கு கல்வி வசதி, இவைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் கேட்பதெல்லாம், பங்களாக்களோ, மோட்டார்களோ அல்ல. அவர்கள் கேட்பதெல்லாம், ‘க்ரீச்சர் காம்ப்ரீட்ஸ்’—உணவு, உடை, தங்க போதிய இடம். ‘டெவலப்மென்ட்’ பிரியடிஸ், முதல் திட்டத்தில் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய்களும், இரண்டாவது திட்டத்தில் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய்களும் செலவழிக்கிறோம். மூன்றாவது திட்டத்தில், 9,500 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம். சமுத்திரமெல்லாம் பாலாக ஓடும் இந்தச் சமயம் இந்த ஆசிரியர்கள், பூனை போல் நக்க வந்தால் விரட்டி அடிக்காமல், அவர்களுக்கும் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, தங்க இடம் இவைகளைக் கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சிகள் செய்யத் தயார் இல்லை. ஆனாலும், கிளர்ச்சி செய்தால்தான் சர்க்கார் ஏதாவது செய்வார்கள் என்றால், அதனால் ஆசிரியர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் பெருத்த கேடு விளையும் என்ற காரணத்தினால், சர்க்கார் அம்மாதிரியான நிலைமையைக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. ETHIRAJALU: சேர்மன் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தை முழுமனதுடன் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்பு

[Sri M. Ethirajalu] [21st March 1960]

உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் 9 லட்சம் டன் அரிசியைத்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்றும் அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது. இதைப்பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ரசாயன உரம் குறைவான அளவில் கிடைக்கும்போது, ஏன் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த ரசாயன உர விநியோகத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கும் காரணத்தினால் அவர்கள் ஏதோ ஓரளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மீதி மூட்டைகளைப் பல்வேறு இடங்களுக்கு அதிக விலைக்கு விற்க அனுப்பிவிடுகிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: உர விநியோகத்தைச் சர்க்கார் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகச் செய்வது என்று முடிவாகிவிட்டது.

* SRI M. ETHIRAJALU: அதை நான் வரவேற்கிறேன். கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்குக் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்ல; சென்னையிலுள்ள டி.யு.சி.எஸ். மூலமாகக் கூட இந்த உரத்தை விவசாயிகளுக்கு வழங்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (ஸ்ரீ கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: அதனால் பளாக் மார்க்கெட்டுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படும்.) ஒருவன் ரகசியமாக விற்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் ஏற்படும் பிளாக் மார்க்கெட் வெளிவந்துவிடும். சுலபமாகக் கண்டுபிடிக்கலாம்.

விலைவாசி உயர்வைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அந்த விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக நமது மத்திய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது, நம்முடைய அரசாங்கமும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்று அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி “நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் மட்டிலும் பிரயோஜனம் இல்லை. இதிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு விழிப்பவர்கள் கஷ்டப்படுபவர்கள் நடுத்தர மக்களும், தொழிலாளர்களுமேயாகும். இந்த நடுத்தர மக்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற பொருள்கள் வரையிலாவது அவர்களைப் பாதிக்காத அளவில் விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அரிசி, பருப்பு, மிளகாய், விறகு, மண்ணெண்ணை போன்ற முக்கிய சாமான்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. மற்றவைபற்றிக் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்தச் சாமான்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஒரு நிரந்தரமான திட்டம் தயாரிக்க வேண்டும். அந்தந்த மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்குத் தெரியாமல் அரிசி விலையோ, பருப்பு விலையோ, மிளகாய் விலையோ, எண்ணெய், விறகு போன்றவைகளின் விலையோ எந்தவிதமான காரணத்தினாலும், உயர்வதற்கு வழி இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அப்படி உயர்ந்தால் அந்தந்த மாவட்டக் கலெக்டர் தான் பொறுப்பாளியென்று வரையறுக்க வேண்டும்.

[21st March 1960] [Sri M. Ethirajalu]

மோட்டாரைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே ஒருவருக்கு எத்தனை மோட்டார்களுக்குப் பர்மிட் கொடுப்பது என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விகள் கேட்டார்கள். நான் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் ஒருவருக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு மோட்டார் இருந்தால்கூட நல்ல உச்ச நிலைமைக்கு வர முடிகிறது. இந்த நிலைமையில் அரசாங்கத்துக்கும் நல்ல வருமானம் மேலும் வர வேண்டுமென்றாலும், இந்த மோட்டார்க்காகக் கொடுக்கப்படுகிற பர்மிட்டை “ஆக்ஷன்” விட வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். ஒரு முறை பர்மிட் கொடுத்தால் 5 வருஷத்திற்குத்தான் செல்லுபடியாகும் என்று வரையறுக்கவேண்டும். அடுத்தாற்போல் ஆக்ஷன் வரும் பர்மிட்டுக்கு அதிகப் பணத்திற்கு யார் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு விட்டுவிடலாம். இம்மாதிரிச் செய்தால் எல்லோருக்கும் பரவலாகக் கிடைக்கும்; வருவாயும் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால், ஒருவரிடமே 5 பஸ்கள், 10 பஸ்கள் என்று சேர்ந்துவிடுகின்றன. சோஷலிஸ்ட் பேட்டர்ன் சர்க்கார் வர வேண்டுமென்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரே இடத்தில் பணமும் குவியக் கூடாது. ஆகவே, இந்த பஸ் பர்மிட்டை “ஆக்ஷனிலே” விட்டால், எல்லோருக்கும் கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, பஸ்களில் பிரயாணம் செய்ய விரும்பும் பொதுமக்கள் எல்லோரும் மோட்டாரை நம்பித்தான் ஒரு ஊரி விரும்புது மற்றொரு ஊருக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. (குறுக்கீடு:—ரயில் போக்குவரத்தும் இருக்கிறது.) எல்லோரும் அதிலும் பஸ் ஒட்டும் டிரைவரை நம்பித்தான் போக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் போகும் காலத்தில் திடீரென ஆபத்து ஏற்படுகிறது. அப்படி ஆபத்து நேரிடும்போது உயிரிழக்கவும் நேரிடுகிறது. அப்படி உயிர் இழந்துவிட்டால், குடும்பமே பாதிக்கப்படுவதையொட்டி அரசாங்கமே மோட்டார் இன்ஷூரன்ஸைத் தன் வசம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். பஸ்கள், லாரிகள் இன்ஷூரன்ஸை அரசாங்கமே தன் கையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் இறந்துபோனவருடைய குடும்பத்திற்கு ஏதாவது சகாய நிதி உதவ முடியும். இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் இறந்துபோனவருக்காக அவர் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கக் கோர்ட்டில் வியாஜ்யம் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலைமை இருந்துவருகிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்தின் கையில் இன்ஷூரன்ஸ் இருந்தால், உடனுக்குடன் நல்ல முறையில் இறந்து போனவர்களின் குடும்பத்துக்கு உதவி செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, வர வர ஜனப் பெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. சென்னையிலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பார்த்தால், எத்தனையோ குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. அப்படி வசிப்பவர்களுக்கு ஏதாவது வசதி இருக்கிறதா? தேவையான இடம் இருக்கிறதா? இதையெல்லாம் அரசாங்கம் பார்க்க வேண்டும். சுகாதாரத்துடன் அந்த வீடுகள் எல்லாம் கட்டப் பட்டிருக்கின்றனவா என்று அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். மண்ணடியில் தெருக்களில் ஆபிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் வாழ்

[Sri M. Ethirajalu]

[21st March 1960]

கின்றன. விதிகளில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைக் குடும்பமாக வைப்பதற்குத் தாம்பரம் பக்கத்தில் விஸ்தாரமாக இருக்கும் இடத்தில் ஏன் குடியேற்றக்கூடாது? ஜன நெருக்கடியைக் குறைக்க அரசாங்கம் நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

4-10 அடுத்தபடியாக, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாடுபற்றிப் பிரசாரம் செய்வதற்காக நல்ல நர்சுகளையெல்லாம் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நர்சுகள் வைத்திய வசதிக்கே போதுமான எண்ணிக்கையில் இல்லாதபோது, நான்கு வருஷம் நர்சுக்கான பயிற்சி பெற்றவர்களைக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரசாரம் செய்ய ஏன் அனுப்ப வேண்டும்? நர்சுகளை அனுப்புவதற்குப் பதிலாக, முப்பது நாற்பது வயதுள்ள நல்ல குடும்பத்தில் வாழ்க்கையில் அனுபவம் பெற்றவர்களுக்கு ஏதாவது தகுந்த பயிற்சி கொடுத்து, அவர்களை இத்தகைய கட்டுப்பாட்டுப் பிரசாரத்திற்கு அனுப்பினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வீடு வீடாகப் பிரசாரம் செய்யப் போகிறவர்கள் கூட, இதற்கென்று ஒரு சமய சந்தர்ப்பம் பார்த்துப் போக வேண்டும். பிரசாரத்திற்கென்று வீடுகளுக்குப் போகும்போது, அங்கே எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும், பொருட்படுத்தாமல் அவர்கள் எதிரில் போய் வந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பிரசாரம் செய்ய ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். இதனால், வீட்டிலுள்ளவர்கள் இதைப்பற்றிப் பேசலே சங்கோஜப்படுகிறார்கள். இதனால் எதிர்பார்த்தும் பலன் ஏற்படாமல் போகிறது. மற்றவர்கள் இல்லாத சமயத்தில், குறிப்பிட்டவர்களைத் தனியாகக் கூப்பிட்டு, இதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த வழிமுறைகளை வகுத்தாக வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கால்நடைகளைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னையிலே பால் பண்ணையொன்றை மாதவரத்தில் வைத்திருக்கிறோம். பால் பண்ணையிலே தினம் ஒன்று 5,100 பவுண்டு பால் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நாம் அந்தப் பாலைச் சென்னையில் இருக்கும் 20 லட்சம் மக்களுக்கும் நன்றாகக் கிடைக்கும்படி செய்வதுதான் நமது அரசாங்கத்தின் முக்கியமான நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். அப்படிச் கிடைப்பதற்கு என்ன வழிகள் என்பதை நாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் டி.யு.ஸி.எஸ். மூலமாகவும் பாலைக் கொடுப்பதற்கு நாம் முன்வரவேண்டும். இப்போது இருக்கிற திட்டப்படி எல்லோருக்கும் பால் கிடைக்கவில்லை.

அதோடு கூட, பசுவையும் எருமையையும் நகரத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவைகளைக் கண்ட இடங்களில் எல்லாம் கட்டி வைக்கிறார்கள். வீட்டுக்கு முன்னால் எருமைகளையும் பசுக்களையும் கட்டி வைக்கிறார்கள் என்றால், அதனால் எவ்வளவு சுகாதாரக் கேடு ஏற்படுகிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். எவ்வளவு அசுத்தம் ஏற்படுகிறது? ஏன் அரசாங்கம் அந்தந்தத் தெருவிலே கூடுமானவரை மாட்டுத் தொழுவங்கள் கட்டி, மாட்டை

21st March 1960] [Sri M. Ethirajalu]

அங்கே கட்டுப்படி செய்து, குறைந்த வாடகை வசூலிக்கக் கூடாது? அப்படி வசூல் செய்தால் வருமானமும் கிடைக்கும். தெருக்கள் சுத்தமாகவும் இருக்கும். கால்நடைகளுக்கும் நாம் வசதி செய்து கொடுத்ததாகும். சில சமயங்களில் கால்நடைகளுக்குக் கோமாரி என்னும் வியாதி வந்துவிடுகிறது. அப்படி வரும்போது அவைகளுக்கு ஊசி போட வேண்டுமென்றால், வாக்லின் காட்பாடியிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வாக்லின் வருவதற்குள் நோய் வந்த மாடும் இறந்துவிடுகிறது. இந்த நிலையை நாம் வளரவிடக்கூடாது. வாக்லின் இல்லாததால் 'இரண்டு நாள் கழித்து வாருங்கள்' என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு ஜில்லா ஆஸ்பத்திரியிலும், தாலுகா ஆஸ்பத்திரியிலும் தேவையான வாக்லின்களை வைத்து, உடனடியாகக் கால்நடைகளை அங்கே கொண்டுபோய் ஊசி போட்டுக்கொள்ளும்படியான நடவடிக்கையை ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு இல்லாததினால், எத்தனையோ கால்நடைகள் இறந்துபோய்விட நேரிடுகின்றன. இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

பின்தங்கிய இனத்தவர்களுக்குச் சென்ற ஆண்டு 234 லட்ச ரூபாய் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு 295 லட்ச ரூபாய் வரையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருதரற்று தொன் னுத்தைந்து லட்ச ரூபாயும் உண்மையிலேயே மிகப் பின்தங்கிய சமுதாய மக்களுக்குப் போகின்றனவா என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு என்ன வழி செய்ய வேண்டும்? ஏன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை? ஒரு சில முன்னேற்றமாக உள்ள சமூகத்திற்கும், நல்ல வசதி உடையவர்களுக்கும் தான் 50 சத விசதத்திற்கு மேல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதற்கு என்ன வழி என்று கண்டுபிடிக்கவேண்டும். உண்மையிலேயே சமுதாயத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சரியான முறையில் சலுகைகள் போய்ச் சேருகின்றனவா என்று கண்டுபிடிக்க அதற்கென்று ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும். அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சின் பேரில்தான் இனி உபகாரச் சம்பளம் வழங்க வேண்டும். தாசில்தாரிடம் சென்றால் உடனடியாக விசாரணையின்றி கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்துவிடுகிறார். இப்படி எல்லோரும் பொய்யாகவே சர்ட்டிபிகேட் வாங்கும் காரணத்தால், ஏழைகளுக்குச் சலுகை கிடைக்கவில்லை. உண்மையிலேயே பின்தங்கியவர்களுக்காக ஏற்பட்ட சலுகைகள் சரியாகப் போய்ச்சேராமல் இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கமிட்டி போட்டு நன்றாக அலசிப் பார்த்து, யார் பின்தங்கியவர்களோ அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் போக வழி செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அரசாங்கம் பல்வேறு சூழ்நிலை காரணமாகக் கட்டாய

[Sri M. Ethirajalu] [21st March 1960]

இலவசக் கல்வி கொடுக்க முடியவில்லை. அதற்காகப் பள்ளிகளில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு நாம் மத்திய உணவு கொடுக்கும் திட்டத்தைப் புதிதாகக் கொண்டுவந்திருப்பதன் மூலம் ஓரளவு கல்வி வசதி ஏற்படுகிறது வாஸ்தவந்தான். மறைமுகமாக ஓரளவுக்குக் கல்வி வசதி இதன் மூலம் ஏற்படுகிறது. சமுதாயத்தில் எல்லோருக்கும் அரசியல் சட்டப்படி கட்டாய இலவசக் கல்வி கொடுக்க முடியாவிட்டாலுங் கூட, சமுதாயத்தில் மிகப் பின்தங்கிய இனத்தவர்களுக்காவது இந்தச் சலுகையை ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். சில பின்தங்கிய இனத்தவர்களில் இன்றுவரை படித்தவர்களே இல்லாத சமுதாயங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சமூகத்தவருக்காவது கட்டாய இலவசக் கல்வியை ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? ஹரிஜனங்களுக்காக ஏராளமான செலவு செய்வதுபோல் செலவு செய்கின்றோம். ஏன் பரிசார்த்தமாகக்கூட ஹரிஜனங்களுக்காவது கட்டாய இலவசக் கல்வி கொடுக்கக் கூடாது? அதுபோல் மீனவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி கொடுக்கலாம். அடிப்படையிலே மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தவர்களுக்கு உடனடியாகக் கட்டாய இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கப்பல் கட்டும் தொழிற்சாலையொன்றைக் கேரள இராச்சியத்தில் வைக்கப் போவதாகச் சமீபத்தில் படித்தேன். அதேபோல, தமிழ் நாட்டில் பரங்கிப்பேட்டை போன்ற இடங்களில் கப்பல் கட்ட விசாலமான இடம் இருக்கிறது என்று கப்பல் கட்டும் துறைமுகக் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. பரங்கிப்பேட்டை என்பது சிதம்பரத்திற்கு அருகாமையில் உள்ளது. போர்ட்டோ நோவோ என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வதுண்டு. அங்கே நல்ல விசாலமான கப்பல் கட்ட இடம் இருக்கிறது. 1825-ம் ஆண்டில் போர்ச்சுகீசியர் முதன் முதலில் இந்த இடத்தைக் கைப்பற்றி, இந்த இடத்திலேதான் அவர்கள் சேலத்திலேயிருந்து கொண்டு வந்த இரும்புக் கனிகளைக் கொண்டு இரும்பு காய்ச்சினார்கள் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்கெல்லாம் ஆதாரம் எங்கே என்று தெரியவில்லை எங்களுக்கு.

* SRI M. ETHIRAJALU: நான் ஆதாரம் கொடுக்கிறேன். Even to-morrow I can submit my report. அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது பரங்கிப்பேட்டையில் கப்பல் கட்டும் தளம் ஒன்றை அமைக்கும் திட்டத்தைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள யோசனை இருக்கிறது என்று நான் மட்டும் சொல்ல வில்லை. கரக்பூர் என்னும் இடத்தில் கூடிய கமிட்டிகூட தென் ஐந்தில் இரண்டு கப்பல் கட்டும் தளங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அதன்படிதான் நானும்

[21st March 1960] [Sri M. Ethirajalu]

சொல்கிறேன். இந்தத் துறைமுகத்தில் 200 ஏக்கர் அளவில் விசாலமான இடம் இருக்கிறது. அங்கே கரையில் முப்பது அடி ஆழத்தில் கனிமண் இருக்கிறது. அலையும் நுரையும் கப்பல் கட்டுவதற்குச் சாதகமாக இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். அடுத்தாற்போல் 2 மைல் தூரத்தில் வெள்ளாறு கடலோடு கலக்கிறது. வெள்ளாற்றின் பக்கத்தில் பரங்கிப்பேட்டை ரயில்வே நிலையம் இருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்தும் இருக்கிறது. அதற்கடுத்தாற்போல் நெய்வேலியும் இருக்கிறது. இப்படிப் பல இயற்கை வசதிகள் உண்மையிலேயே அமைந்திருக்கும் ஒரு இடத்தில் கப்பல் கட்டும் தளம் அமையக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும்போது, இதை அரசாங்கம் பரிசீலித்துப் பார்த்து, ஏன் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கவில்லை என்று கேட்கின்றேன். மத்திய அரசாங்கத்திலே நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. வி. டி. தேஷ்முகர் அவர்கள் அந்த இடத்திற்கு வந்து பார்த்து, 'இது நல்ல இடம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஜெர்மானிய மந்திரி ஒருவர் அங்கு வந்து கப்பல் கட்டப் பொருத்தமான இடம் என்றும், இம்மாதிரியான இடம் கிடைத்தால் ஜெர்மானியர் கூட வந்துவிடுவார்கள் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். இப்பேர்க்கொத்த இடத்தை அரசாங்கம் கவனியாது இருப்பதைப் பற்றி நான் உண்மையிலேயே வியப்பு அடைகிறேன். ஆகவே, நிச்சயமாக நம்முடைய சபைத் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் தகவலை வைத்துக்கொண்டு, இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் சொல்லியாக வேண்டும். அவர்கள் சேர்த்துக்கொண்டால் சேர்த்துக்கொள்ளட்டும்; இல்லாவிட்டால் மேலும் மேலும் நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். இது மிக மிக முக்கியம். இதற்கு வேண்டிய முக்கிய தஸ்தாவேஜுகளும் நான் தருகிறேன்.

டிராக்டர்களைப்பற்றிப் பட்ஜெட்டில் ஒரு குறிப்பும் காணப்படவில்லை. மூன்று வருஷங்களாக ட்ராக்டர்களே வாங்கப்படவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. பட்ஜெட்டைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்க்கும்போது, விவசாயத்திலே முக்கிய பங்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் சொல்லிவரும்போது, ஏன் ட்ராக்டர்கள் வாங்கவில்லை என்று கேட்கிறேன். ட்ராக்டர்களுக்குப் பணம் எங்கே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். ட்ராக்டர்களுக்கு வேண்டிய பாகங்கள் கிடைக்காததால், ட்ராக்டர்கள் வேலை செய்யாமல் ஆங்காங்கு சும்மாவே இருக்கின்றன. இந்த நிலைமை இன்னும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஜில்லாவிற்கு மூன்று ட்ராக்டர்கள், நான்கு ட்ராக்டர்கள் இருந்தும் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுவதில்லை. இங்கிலாந்திலிருந்தோ, அமெரிக்காவிலிருந்தோ தேவையான அன்னியச் செலாவணி கிடைக்காததால் டிராக்டர் வாங்க முடியவில்லை. உண்மை. ஆனால் ரஷ்யா போன்ற இடங்களிலிருந்து 5,000 6,000 ரூபாய் விலையில் கிடைக்கும் ட்ராக்டர்களை வாங்கி ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் உபயோகப்படுத்தக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. Ethirajalu] [21st March 1960]

கடைசியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது, சட்ட சபை அங்கத் தினர்கள் செக்ரடேரியட்டுக்கு வரும்போதும், சபை கூடுகிற நேரத்தில் வந்தாலும், மற்ற நேரத்தில் வந்தாலும், அவர்களுக்குப் போதுமான இடவசதி இல்லையென்பதை நான் சபைத்தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த இடவசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது கனம் சேர்மன் அவர்களுக்கும் தெரிந்த விஷயம், எங்கள் குறை பெரிய குறை. இப்பொழுது ஏதோ டெபுடி சேர்மன் அவர்கள் தங்கள் ரூயல் இடம் கொடுத்தாலும், எங்களுக்கு உண்மையிலேயே தனியான இடம் இல்லை. ஒரு சமயம் அவர்கள் கொடுக்க முடியாவிட்டால், ரொம்பக் கஷ்டமாகப் போய்விடும். ஆகவே, இந்த வசதியையும் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. K. SAMBANDAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை, வரியில்லாமல் சமர்ப்பித்ததற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி என் உரையைத் தொடங்குகிறேன். ஏனென்றால், பட்ஜெட் என்றாலே, எந்த வரி விதிக்கப்படுமோ என்ற பயம்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு புது வரியும் இல்லாமல் போட்டிருப்பதற்காக, அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஒரு சில பண்டங்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பதற்காகவும் நிதி அமைச்சரவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தபோதிலும், இதிலும் ஏமாற்றத்தை அளிக்கும் நிமித்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக, விலைவாசிகள் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. பல மாதங்களாக எதிர் பார்த்திருந்த, என்.ஜி.ஓ.-க்களின், உபாத்தியாயர்களின் சம்பள உயர்வு ஒன்றும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அது அவர்களுக்குப் பெருந்த ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. பட்டம் பெற்ற லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு இடையேயுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஒரு திட்டமும் காணப்படாதது ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. மற்றப்படி, பல துறைகளில் நாம் முன்னேறி வந்தபோதிலும், அந்தத் துறைகளிலும் குறைகள் பல இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. உண்மையாக விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்றாலும், அரிசியின் விலை ஏறிக்கொண்டேயிருந்து மக்களுக்கு எந்த அளவிலும் பரிகாரம் கொடுக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கும் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. ரசாயன உரையை உரையைப் பற்றி எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள். ரசாயன உரம் வேண்டிய அளவுக்கு, வேண்டிய நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் நேரத்தில் சரியான முறையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உரம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டாலும், மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி அதிகமாக வாங்கிப் பயிரிடும் காலத்தில், விதைக்கும் காலத்தில், அவர்களுக்குத் தக்க அளவிலே, குறைந்த விலையிலே கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

21st March 1960] [Sri S. K. Sambandhan]

விவசாயத் துறையிலே கரும்பு உற்பத்திக்காகத் திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். உற்பத்திக்காகவும், ஆராய்ச்சிக்காகவும், ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இருந்தபோதிலும், மத்திய சர்க்கார் சர்க்கரை ஆலைகள் மீது விதிக்கும் தொகையைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் இல்லை. நம் இராச்சியத்திலிருந்து பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கிடைக்கின்றன. அந்தப் பணம் எந்த வழியில் செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற குறிப்பு இந்த அறிக்கையில் இல்லை. அந்தப் பணத்தை மத்திய சர்க்காரும், நம் சர்க்காரும் சேர்த்து செலவழிக்கவேண்டும் என்று இருந்தாலும், நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி, அந்தப் பணம் எதற்காக வசூலிக்கப்படுகிறதோ, அந்தத் துறையில் அதிகமாகச் செலவழிக்கச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் கரும்பு உற்பத்திக்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல துறைகளிலும் முன்னேறிக்கொண்டிருந்தபோதிலும், எல்லாவற்றிலும் குறைகள் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றன. சமுதாய நலத் திட்டத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிடுகிறோம். எல்லாமே மக்களின் நன்மைக்குப் போய்ச்சேருகிறதா என்று பார்த்தால், கணிசமான பங்கு விரய மாவதைத்தான் காண்கிறோம். 'எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டு' வகையில் அதிகமாகச் செலவாகி மக்களுக்குப் பயன்படுவது மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டங்களில் பாதிக்கு மேல் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுக்குப் போய்விடுகிறது. பாதி கூட மக்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. ஆகவே, வேறு ஒரு திட்டம் போட்டு, அல்லது இப்பொழுது இருக்கும் டிபார்ட்மெண்டுகளோடு அந்தத் திட்டங்களை இணைத்து மக்களுக்கு நேரிடையாக நன்மை பயக்கும் வகையில் திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல வழிகளிலும் பணம் விரயமாவதைப் பார்க்கிறோம். எங்கள் மாவட்டத்தில், ஒரு பாதை திட்டத்தின் கீழ் புதிதாகப் போடப்பட்டது. நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அது போடப்பட்டது. அது ரயில்வே லைனாக் கடந்து போகவேண்டிய பாதை. இரண்டு பக்கத்திலும் போட்டிருப்பதை ரயில் பாதையைக் கடக்கச் செய்து சேர்க்க வேண்டும். ஆனால், அம்மாதிரிச் செய்வதற்கு, ரயில்வேயிலிருந்து அனுமதி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அந்தப் பாதை போட்ட நிலையிலேயே இருக்கிறது. செலவழிக்கப்பட்ட தொகை வீணாகியிருக்கிறது. பாதை போட்டிருந்தாலும் 4, 5 ஆண்டுகளாக மக்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. அது மக்களிடமிருந்து உதவி வாங்கிப் போட்ட பாதை. முன்கூட்டியே ரயில்வே அதிகாரிகளிடம் உத்தரவு வாங்கி இதைச் செய்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்திருந்தால், இதுவரை அந்தப் பாதை மக்களுக்கு உபயோகப்பட்டிருக்கும். இதைச் சரிசெய்ய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தப் புது பஞ்சாயத்து அமைப்பிலே, அவர்களுக்குச் சரியான அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்திலிருந்து கவுன்சிலுக்கு அங்கத்தினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்.

[Sri S. K. Sambandhan] [21st March 1960]

முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, அந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், ஒரு பஞ்சாயத்திலிருந்து கவுன்சிலுக்கு ஒரு அங்கத் தினரைத் தோந்தெடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. நல்ல முறையிலே எந்தப் பஞ்சாயத்திலும், நகராட்சியிலும் சாதாரண அங்கத்தினர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. தலைவர் அவர்களேதான், எல்லாப் பொறுப்புகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு, பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. மற்றவர்கள் ஒரு பங்கும் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வது கிடையாது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குப் பொறுப்புள்ளவர் சென்றால், நல்ல பணியாற்ற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

4-30
p.m. இப்போது ஒரு டெலிகேட்டை அனுப்பினோமென்றால், அவர் வந்து பஞ்சாயத்துத் தலைவரிடம் சொன்னாலும் சொல்லலாம்; சொல்லாமல் போனாலும் போகலாம். நிர்வாக அதிகாரி சொன்னாலும் சொல்லலாம்; சொல்லாமலும் இருந்துவிடலாம். இந்த விதிகளில்ல. தலைவரே அந்தப் பஞ்சாயத்து உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி விதியை ஏற்படுத்தினால், தலைவர் கண்டிப்பாகப் போய், எல்லாவற்றுக்கும் யோசனை கூறி அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்பதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்ய முடியும். அது மிக மிகச் சௌகரியமாக அமையும் என்பதால், அந்த விதியை உடனடியாக அரசாங்கம் திருத்தவேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களில் பல பஞ்சாயத்துக்கள் சமுதாய நலத் திட்டத்திலே சரிவர இணைக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. மைனர் பஞ்சாயத்துக்கள், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் என்று பிரித்து, மைனர் பஞ்சாயத்துக்களை மட்டுந்தான் சமுதாய நலத் திட்டத்தில் இணைத்திருக்கிறார்கள். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் இடமில்லை. மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, மைனர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பல இடங்களிலே அதிக வித்தியாசம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்காவது, அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்திற்கு உட்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்காவது சமுதாய நலத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அதிகமான அளவில் நீர்த்தேக்கங்களுக்கும், மற்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சில ஜில்லாக்களில் செலவு செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், எந்த விதமான திட்டத்தையும் செய்யச் சாத்தியக்கூறு கிடையாது. நீர் ஊற்றுக் கிணறுகளை வெட்டுதல், சிறு பாசனத் திட்டங்களான குளங்களை அதிகமாக வெட்டுதல், ஏரிகளை ஆழப்படுத்துதல்.

[21st March 1960] [Sri S. K. Sambandhan]

போன்ற வேலைகளைச் செய்ய தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமான இடம் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் இதற்கு முதலிடம் கொடுத்து வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “போர் வெல்ஸ்” அதிகமாக ஏற்படுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் டிராக்டர்களுக்காக 2 ஆண்டுகள், 3 ஆண்டுகள் முன்னதாகவே விண்ணப்பித்துக்கொண்டவர்களுக்குக் கூட இன்னும் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அவர்கள் விண்ணப்பித்து இரண்டு அல்லது மூன்று மாதத்திற்குள்ளாக விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் கிடைக்கும்படி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலித் தொழிலால் எங்கள் மாவட்டம் இன்னும் அதிகப் பயன் பெறலாம். இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் எதிர்பார்த்தபடி அங்கு வேலைகள் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. நான் போய்ப் பார்த்தேன். பார்த்த மற்றவர்களும் சொல்வார்கள். கட்டிடங்கள் எழுப்பப்படுகின்றனவே தவிர, கரி எடுக்கும் வேலை இன்னும் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு நடைபெறவில்லை. அந்த வேலையைத் துரிதப்படுத்தும்படி நமது சென்னை அரசாங்கம் நெய்வேலி லி்கனைட் கார்ப்பரேஷனையோ அல்லது மத்திய சர்க்காரையோ வற்புறுத்தவேண்டும்.

கல்வி விஷயத்தில் நமது மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னது அனைத்தையும் ஆமோதிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆசிரியர்களுடைய தொழில் மிகமிக முக்கியமானது. அவர்கள் இன்றையதினம் பலவிதத்திலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும், எல்.டி. ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே பென்ஷன் வாங்கும்போது, அதிக வித்தியாசம் இல்லை. அதே சமயத்தில் ஒருவர் ஹெட்மாஸ்டராக இருந்து ரிடையராசி, பென்ஷன் வாங்குவதற்கும், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பென்ஷன் வாங்குவதற்கும் அதிக வித்தியாசம் கிடையாது. தவிர, சம்பளத்திற்கு ஏற்பப் பென்ஷனைக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய இராச்சிய என்.ஜி.ஓக்களுக்கும் மத்திய அரசாங்க என்.ஜி.ஓக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவு சம்பளத்தைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இரண்டு பேரும் கிட்டத்தட்ட ஒரேமாதிரியான வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க எவராலும் இயலாது. ஒரே நாட்டில் இந்த மாதிரி ஒரே வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கிடையே சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருந்தால், எவ்வளவு நாட்களுக்கு அந்த வித்தியாசத்தை நீடித்துக்கொண்டே வருவது? மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து இதற்காக ஒரு தனித் தொகையைச் சண்டை போட்டாவது வாங்கி நமது என்.ஜி.ஓக்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே அளவுக்கு ஆசிரியர்களுடைய நிலையையும் உயர்த்தவேண்டும். சம்பளக் குழுவின் சிபாரிசுகள் எப்படியிருந்தபோதிலும், ஆசிரியர்

[Sri S. K. Sambandhan] [21st March 1960]

களுடைய சம்பளத்தையும், என்.ஜி.ஓக்களுடைய சம்பளத் தையும் கண்டிப்பாக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வித் திட்டத்தில் பல மாறுதல்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். கல்வித் திட்டம் இப்போது இருப்பது உகந்ததாக இல்லையென்று உணருமாறு இருந்தபோதிலும், மாறுதல் செய்யு முன் ஆற அமர நிதானித்து இரண்டு ஆண்டுகள் அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் சென்றாலும், ஒரு நல்ல விதமான முடிவுக்கு வரவேண் டும். ஆனால், அடிக்கடி கல்வித் திட்டத்தை மாற்றியமைத்துக் கொண்டே இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். இப்போது ஐந்தாம் வகுப்புக்குக் கீழே படிக்கின்றவர் களுக்கு இரண்டுவிதமான பாடத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இரு பாடத் திட்டங்களிலும் தேறி வருகிறவர்கள் முதல் படிவத்திலே சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அவர்களுக் குள்ளே படிப்பில் வித்தியாசம் இருப்பதன் காரணமாக, மாணவர் களுடைய தரத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட வித்தியாசம் இல்லாமல் ஒரு நல்ல முறையை யோசித்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையிலும் நமது சர்க்கார் அதிகமான அக்கறை கொண்டு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவிட்டுவருவது வரவேற்கத் தக்கதே. கூட்டுறவு முறை எந்தெந்தத் துறைகளிலே அதிகமான அளவுக்கு முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறதோ, அந்தத் துறைகளிலேயே அதிகமாக அந்த முறையை விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியம். குறிப்பாக, அந்தந்தத் துறைகளிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே நடத்தப்பட்டு வருகின்றனவா என்பதை முதலில் கவனிக்க வேண்டும். தனியாக அலுவலர்களைப் போட்டாவது, நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத் திற்கு ஒரு தொகையை ஒதுக்கிவிட்டு இவ்வளவு நாட்களுக்குள் செலவு செய்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பொதுவாக ஒரு ஆண்டு முடிய இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் இருந்தால், அந்த 2, 3 மாதத்திற்குள் கட்டிடத்தைக் கட்டி முடிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். எப்படியாவது சாமான்களை வாங்கிக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு அவசரப்பட்டுக் கட்டுவது முன்னேற்றம் அடைந்து விட்ட காரணத்தினால் அல்ல. உத்தியோகஸ்தர்கள் மேல் அலுவல ருக்குக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக அவசரப்படுத்துகிறார்கள். இந்தமாதிரி நிலைமை ஏற்படாதவாறு சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்படுவதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-40
p.m.

கடைசியாக, கைத்தறிக்காக அரசாங்கம் செய்து வருகிற உதவிக்காக நான் கைத்தறி நெசவாளர்களின் சார்பிலும் வியாபாரிகளின் சார்பிலும்கூட நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இருந்தபோதிலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே சேர்க்கிருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் காண்பிக்கும்

[Sri S. K. Sambandhan] [21st March 1960]

சலுகைகளைத் தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கும் காண்பிக்காம லிருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட சத விசதிக் கைத்தறி நெசவாளர் கள் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குள் வரவேண்டுமென்று திட்டம் மட்டும் போட்டிருக்கிறார்கள். தனித்திருப்பவர்களுக்கும் ஒருசில சலுகைகளாவது காட்டினால் என்ன என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கூட்டுறவுக்குள் வருவதால் மட்டும் அரசாங்கத்திற்கு என்ன நன்மை இருக்கிறது? தனித்து இருந்தும், ஒழுங்காகச் செயல்பட்டால், வேறு எந்த விதமான தொழிலும் இல்லாமல் கைத்தறித் தொழிலே செய்து வந்தால், அவர்களுக்கும் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக மான்ய மாவது கொடுக்கலாம் என்று அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கூட்டுறவுக்கு வந்தால்தான் சலுகை, தனியாக இருந்தும் நியாயமாக இருந்தாலும் சலுகை இல்லை என்ற நிலையை மாற்றியமைத்து, தனித்து இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் ஒருசில சலுகையாவது உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: சட்டப் பேராய உதவித் தலைவர் அவர்களே, (சிரிப்பு) 'சட்டப் பேராய உதவித் தலைவர்' என்று சொல்லும்போது, சில பேர்கள் வியக்கின்றார்கள். அந்தச் சொல்லை நமது அரசாங்கம் வெளியிட்டிருக்கும் "வரவு செலவுத் திட்ட விளக்க நூல்" என்னும் புத்தகத்தில் 19-வது பத்தியில் 'சட்ட மன்றத் தலைவர்' என்றால் "ஸ்பீக்கரை"யும், 'சட்டப் பேராயத் தலைவர்' என்றால், "சேர்மன், லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சில்" என்பவரையும் குறிக்கும் என்பதாகக் கையாண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: புத்தகத்தில் போட் டால் மட்டும் போதாது; நான்கு பேர்களுக்குத் தெரியும்படி யாகவும் சொற்கள் இருக்க வேண்டும்.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: 'சட்டப் பேராய உதவித் தலைவர்' என்பது நல்ல சொல் என்பதை நான் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நமது தமிழகத்திலேயே 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையானது முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டு வருவதால், அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் துவக்கும்போது இரண்டு குறிக்கோள்கள் வந்தன. அதாவது, பத்து ஆண்டுகளில் நமது உணவு உற்பத்தியை இரட்டிப்பாக்க வேண்டும் என்பது முதலாவது, ஒரு ஆளின் சராசரி வருமானம் இரட்டிப்பாக்கப்பட வேண்டும் என்பது இரண்டாவது. இந்த இரண்டு கொள்கைகளைக் கொண்டு வந்தோம். அதையொட்டிக் காரியங்கள் நடக் கின்றனவா என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். முதலில் பார்க்கும்போது, நமக்கு வேண்டியது உணவு. விவசாயம் செய்ய முற்படும்போது, நமது நாட்டில் 15 கோடி ஏக்கரா நிலம்தான் விளைச்சலுக்குத் தக்கபடி இருக்கிறது. எழுபத்தி ஐந்து சத

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [21st March 1960]

நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், நமது அரசியலார் தமிழகத்தில் குறைந்தது மதுரையில் ஒன்றும், காரைக்குடியில் ஒன்றும் பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: கோயம்புத்தூரையும் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: அங்கு வேண்டுமென்று கேட்கின்றவர்கள் கேட்கட்டும். எனக்குத் தெரிந்தவரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சென்னையிலும் சிதம்பரத்திலும் இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன. அவை நன்றாக நடக்கின்றன. அத்துடன் காரைக்குடியில் ஒன்றும், மதுரையில் ஒன்றும் வேண்டுமென்று நான் கேட்கின்றேன். கோயம்புத்தூரில் ஒன்று வேண்டுமென்றால், அதைக் கேட்க எத்தனையோ பெரியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பதற்கு முன்னதாக நான் கேட்பது நன்றாக இருக்காது.

4-50 கல்வி என்று சொல்லும்போது, கலையும் வளரவேண்டும். கலை வளர்ப்பதிலே நமது அரசாங்கம் திருக்குறள் பாடங்களைக் கட்டாயப் பாடமாக வைக்க வேண்டும். திருக்குறள் படிக்காதவர்களுக்கு அதன் ஒழுங்கு தெரியாது. படித்தவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகையினால், இப்பொழுது திருவள்ளூர் படத்தைப் போஸ்டல் ஸ்டாம்பில் பார்த்தால், அது சரியாகவேயில்லை. அவர் மைலாப்பூரில் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். அந்த இடத்தில் அவர்கள் உரு இருக்கிறது. அதை 'இந்து' பத்திரிகையில் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். அது ஒரு நல்ல உருவமாக இருக்கிறது. அதை விட்டுவிட்டு, யாரோ ஒரு வடநாட்டுப் பஞ்சாங்க ஆசாரி போல், உருவம் சமைத்திருக்கிறார்கள். அது முற்றிலும் தென்னாட்டு வழக்கத்திற்கு மாறாக இருக்கிறது. (ஸ்ரீ அண்ணாமலை பிள்ளை: பஞ்சாங்க ஆசாரி என்றால் என்ன?) அதைப் பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அதைப் பார்த்துத் தமிழ் நாடு பெருமைப்படுவதற்கில்லை. தமிழர்கள் பெருமைப்படும் முறையில் அதைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது கலையுணர்ச்சியைத் தூண்டுவதாக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இவர்கள் செய்திருப்பதில் ஒரு கலையையும் காணோம். தென்னாட்டில் திருவாலங்காடு என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அங்கு கலைச் செல்வம் நிரம்ப இருக்கிறது. அங்கே காரைக்கால் அம்மையார் தலையால் நடந்த கோலம் இருக்கிறது. தெரியாதவர்கள் அங்கு சென்று பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அன்புக்கும், பண்புக்கும், கலைக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. அன்பால், பண்பால்தான் கலை வளர முடியும், உயர முடியும்.

இப்பொழுது நான் ஒன்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு செலவுக்குக் கொடுத்தாலும், சில துறைகளிலே, பூராவாகச் செலவழிக்கப்படாமல் போய்விடுகிறது. இப்பொழுது குடிதண்ணீர்த் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அம்மாதிரி இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நண்பர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசினார்கள். ஏழை மக்களுக்கு அரசியலார் கடன் கொடுக்கிறார்கள். எவ்வளவு தொகை கிடைக்கிறதோ, அதை ஊக்கத்தோடு

[Sri A. Gajapathy Nayagar] 21st March 1960]

செலவு செய்தால், நல்ல பணிபாற்ற முடியும். அப்படியில்லாமல், பாபமுகமாக இருந்தால், மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி குறைவதோடு அல்லாமல், தொகையிலும் மிச்சமாகிவிடுகிறது. அப்படியில்லாமல், தொகை பூராவையும் செலவழித்துத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் இருக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

இப்பொழுது நம் பட்டணத்திலே ஒடும் பஸ் போக்குவரத்தைப் பற்றி நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கே நடக்கும் அநியாயம் ஏட்டில் அடங்காது. மூன்று மாத காலமாக பஸ்ஸில்தான் நான் ஏறி வருகிறேன். (ஸ்ரீ அண்ணாமலை பிள்ளை: உங்கள் மோட்டார் எங்கே?) பஸ்ஸில்தான் வருகிறேன். ஒரு பஸ் ஸ்டாப்பில் நின்று கொண்டிருந்தால், அங்கே பஸ்ஸை நிற்பதில்லை. ஐம்பது அடி தூரம் சென்று அங்கே பிரயாணிகளை இறக்கிவிட்டுச் சென்றுவிடுகிறது. பஸ் ஸ்டாப்பில் காத்திருப்பவர்களை ஏற்றிச் செல்வதில்லை. இந்த அக்கிரமத்தை என்னவென்று செல்வது? பஸ் ஸ்டாண்டில் பஸ்கள் புறப்படும் வரை, எது புறப்படும், எப்போ புறப்படும் என்றெல்லாம் டிரைவரோ, கண்டக்டரோ சொல்ல மாட்டார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குத் தெரியாது என்பார்கள். போகும்போதும், ஒரே வேகமாக பஸ்ஸை அடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். நிறுத்தச் சொன்னாலும், 'நிறுத்த மாட்டேன்' என்கிறார்கள். அடுத்த வண்டி வருகிறது பின்னால் என்கிறார்கள். ஆகவே, பல சந்தர்ப்பங்களிலே, கெல்லீவிலிருந்து வீட்டுக்கு நடந்துதான் போக வேண்டியிருக்கிறது. எனக்குக் காலும் இருந்து காலில் பலமும் இருக்கிறது. மற்றவர்கள் அப்படியில்லையே. ஆகவே, இந்த பஸ் விஷயத்தில் அரசியலார் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியம். பஸ் ஸ்டாப்பிலும் க்யூ ஸ்டாண்ட்மே கிடை யாது. பஸ்களும், ஒரு பர்லாங் போய் நின்றுவிடுகிறது. ஏன் என்று கேட்பவர் கிடையாது. காலையில் 8-30 மணிக்குள் பஸ் போகும் வேகம் சொல்லி முடியாது. இப்பொழுது கெல்லீசி லிருந்து ஐனாவரத்திற்கு பஸ் ஓட்டுகிறார்கள். முன்னால், அதிக நடைகள் அடித்தார்கள். இப்பொழுது சர்க்கார் பஸ் எத்தனை நடை போகிறது? ஒரு சமயம் வண்டிகளே இருக்காது. ஒரு சமயம் இரண்டு வண்டிகள், மூன்று வண்டிகள் சேர்ந்தாற்போல் பறக்கும். பஸ் ஸ்டாண்டில் ஆட்கள் நின்றகொண்டே இருப்பார்கள். இந்த அக்கிரமத்தைச் சொல்லி முடியாது. இந்த அக்கிரமத்தை அரசியலார் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கக்கூடாது, சரி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நாங்களும் 'இல்லி லிட் ட்ரிப்'கள் ஓட்டலாமா?

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: சென்னையிலே இருக்கும் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் சர்வீசைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

[21st March 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் ரூட்டிலே அவர்கள் அதிகமாக 'இல்லிசிட் டிரிப்' கள் ஓட்டியதாகத் தகவல் இருக்கிறது. சர்க்காரும் அப்படி ஓட்ட வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன்.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: இப்பொழுது ஒரு மாதமாக அதை நடத்துகிறார்கள். அதைச் சரியாக நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். இதற்கு முன் 10 நடை போகும் போது, 15 நடை போகக் கூடாதா, அதை அரசியலார் கவனிக்க வேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைச் சரியாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, this budget that has been presented is a very big document, and I do not think anybody can do full justice at least to the reading and understanding of it, and then trying to make criticisms. But still all of us are bound to do it. It is a developing economy, they say. Therefore, what we find here is that the figures are so fluctuating that we cannot treat any conclusions as final nor can we make any constructive proposals except in the matter of increasing the deficit or increasing the amount of money that has been expended on any particular thing. You will find that in 1958-59, the original estimate was a revenue surplus of Rs. 15 lakhs and the revised estimate was a revenue surplus of Rs. 265 lakhs. The actual surplus was only Rs. 160 lakhs. In the budget estimate for 1959-60, the surplus was Rs. 139 lakhs. But the revised estimate is Rs. 58 lakhs. Now in 1960-61, it is said, there will be a deficit of Rs. 34 lakhs. They add, at the same time, that if payment to non-gazetted officers and the amounts that have to be provided for the panchayat union councils are to be taken into consideration, the deficit will be much more. Therefore, we do not know what will be the actual deficit. There may even be a surplus on account of the fact that there are very many savings in the 1959-60 budget. When we go into the Public Accounts Committee proceedings, we will find that there are many savings, especially in the Harijan Welfare Department. I should like to mention two or three instances where two or three lakhs of rupees have been returned without being expended. Therefore, there may be savings and what is now a deficit budget may become a surplus budget, even after all the payments have been effected. The whole thing is a fluctuating one and it is not possible for us to say anything definitely on the budget figures as such. Further, the Budget is specially subject to the Planning Commission's various proposals that are decided by them. They are not at all subject to our criticisms or even to the Government's criticism. In fact, the Government have to obey the Planning Commission. From the newspaper reports I find that the Agriculture Minister at the Centre wants a thousand crores of rupees for his schemes but that the Planning Commission are not prepared to give more than Rs. 600 crores. They may change afterwards;

[21st March 1960] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

I do not know. In that way even the Government are bound by the Planning Commission's Reports and various indications that they make of the resources available and the expenditure we can undertake. Over all this, there is the China situation. If the military expenditure should demand more, a thing about which we cannot say anything now, then the whole Plan may be affected and the resources available to us may be affected. What I am stating is, all our proposals are tentative. They say that in a developing economy it will be like that. Therefore, we have to take it. We have to confine ourselves to practical things and deal with them as far as it is possible for us to deal with them. This is the first general statement I would like to make. But if there were separate Budgets for the various schemes under Capital Outlay, even though we may not vote on the grants for them, we can make some general observation on each of them. I submit, in this connection, to you, Sir, for your consideration and for the consideration of the Rules Committee that has been appointed that the few minutes that we are given to participate in this discussion are not at all sufficient, in spite of your being liberal to us, to discuss the various proposals at great length or even at some length. Within the allotted time it is not possible to develop any particular point that one may like to make. This is so even for a Member who wants to be brief and to the point. There may be people who may not speak to the point (Laughter). That difficulty is there. I am only stating the difficulties we experience in this discussion. Therefore, if the Revenue account is separated from the Capital account and the proposals regarding them are discussed separately, it would be more helpful.

Again, Sir, there is no need to impose any limits on the amounts to be spent during the specified year, that is, the Budget year. We can allow the unspent amount to be carried forward to the next financial year because it is all expenditure on the Five-Year Plans and the Planning Commission is controlling the whole thing.

Apart from these points relating to the Budget, I want to refer to two other general points. One is, there has been a proposal made that the Secretariat of this Council and the Secretariat of the Assembly may be kept separate. The Secretariat of the Council will be under your control, Sir, and the Secretariat of the Assembly will be under the control of the Hon. Speaker. It is a very good thing. It conduces to the dignity of both the Houses. There is no question of any financial commitment, additional expenditure on account of this separation. I think the sooner it is done, the better it will be for the actual conduct of the working of the Council. Sir, in this connection, I may also state, though it may be a little out of place, that our Council Secretary is quite a competent person and he can ably work under you and you may have a separate Secretariat under your control. I am bound to state it as I have known it. I leave the matter at that.

[Sri K. Balasubramnya Ayyar] [21st March 1960]

Then, the other matter is about our sitting place here. Even the Deputy Chairman is not given a separate place. He is put in a corner and along with us and we are all huddled together. Then, we do not want to be very near the Hon. Ministers. We are so near that we cannot afford to talk about them, even whisper about them, for that would be heard by them. (Interruption.) I am not criticising them often. But still we are under trepidation and we cannot talk to our Party Members. All these things should be avoided. There must be some distance between us, the Opposition Members and the Treasury Bench. I am told by those who have seen the House of Commons that the distance . . . (An hon. Member: So that you could place your legs up and sit.) It is not that way. I do not want to do that. I want to be respectful to the Hon. Ministers. But sufficient space should be there between us, in between the Treasury and the Opposition Benches.

MR. CHAIRMAN: Yes, in the House of Commons it is two swords' length so that they cannot fight with each other.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It cannot be so near to each other as it is here. This is a place of free criticism. We may want to indicate our line of criticism to our Party Members. (An hon. Member: It might be overheard.) Yes, that is the difficulty. The Hon. the Finance Minister said the other day that there was some objection from the Military authorities. I hope and trust that the matter will be decided before many of us leave the Council and that we will be able to sit in the other Council (the new building) for some time at least and be happy about it. This is an appeal I make to the Hon. the Leader of the House and the Hon. the Finance Minister.

Sir, this Budget has been prepared by the Hon. the Finance Minister who, I say, is an intelligent and powerful personality. He has been presenting the Budget for the past eight years and he has, therefore, a grip on the whole situation and I hope and trust he would exhibit his full power in the matter of framing the Budget proposals.

Sir, with the Medical and the Public Health Departments there seems to be something wrong. Unfortunately, I have come to this conclusion after looking into the various proposals made under those departments. A question was asked by the hon. Member Sri Raza Khan why as many as 95 doctors who had put in a service ranging from three to twelve years had to resign during the period 1957 to 1959. In answer, various reasons were given by the Hon. the Minister for Public Health and one reason was that some of them wanted to take up other jobs. This and the other reasons given reflect no credit on the department. If people go to other jobs, then it means that this Government are not paying them sufficiently. Public health is an important and serious matter. Article 47 of our Constitution says that we should attach great importance to nutrition and public health. It is even more

[21st March 1960] [Sri K. Balasubramnya Ayyar]

important than education. We can pull on without education but we cannot pull on without proper health. Therefore it is a very important thing. It is from that aspect that I have studied this particular matter. And what is the amount they have provided under these heads? Last year it was Rs. 7 crores and this year it is only Rs. 6½ crores, for Public Health. Why has the allotment been reduced? Is it because the Hon. the Minister for Public Health thinks that there are no schemes to be included? Look at the General Hospital. The bed-strength has been increased to 1,339 but we find 5,000 people are waiting. There is very great rush. I feel a high powered committee or commission of doctors ought to be established to go into the whole thing. That is my appeal. So far as the rural dispensaries, that is, the primary health centres are concerned, the Hon. Minister himself in his speech last year during the discussion on the Budget for 1959-60 admitted that on account of paucity of doctors and the unwillingness of doctors to go there, many centres had not been manned with doctors. That is the situation in which we are. In every village there ought to be a health centre with a doctor and not one for every block. The population of the block is 60,000 to over a lakh and one doctor will not do to attend to all those people. Therefore, in every village there should be a hospital with a doctor. I know the strength of the medical colleges has been increased. The present target is 420. That won't do. The Government allow all these trained doctors to go away. Again, there was a symposium held by the Director of Public Health and in that symposium the Hon. Minister said that the doctors were unwilling to go and live in the villages for want of facilities. Their children could not be educated there and therefore, they are not willing to go to the villages. But nothing has been done to encourage them to go to the villages. The Hon. Minister was simply happy over the suggestion made by the hon. Member Sri Raza Khan. He was saying, 'What are we to do?' But what I say is we are dealing with the health of the people. We have got to get the requisite number of doctors somehow. More doctors have to be appointed. Last year there was mention of an extra allowance of Rs. 100. It was mentioned in the Budget speech of the Hon. Minister when the Budget for 1959-60 was presented. This year also he has mentioned the same thing. How many doctors availed themselves of the concession? How many came forward to go to the rural areas? No report on that is given. The same thing is merely repeated. How many doctors took advantage of the Rs. 100 concession offered? How many of them have gone to man the rural dispensaries? How many rural dispensaries are still without doctors? These are some of the things on which information is lacking and not furnished by the department, which ought to have furnished the hon. Members of the Legislature with such information.

All the systems of medicine existing in our country have to be encouraged so that we may tackle the health problem of the country. It is not a question of conflict between different systems

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st March 1960]

of medicine. Alleviation of human suffering should be our aim. There are various systems of medicine in vogue in the country. There is one system which utilises all the medicinal herbs which are in plenty in our State. What is it that this Government have done to encourage all those systems? Nothing. There was a committee which visited Madras recently. I had a talk with that Committee. I learnt from that Committee that the Madras State was the only State which had not taken advantage of the grants that the Centre was giving for the promotion of different indigenous systems of medicine. In 1924 the College of Indigenous Medicine was established. What progress has been made since then? Nothing. There are more strikes in the college. It is said that the College is a College of Integrated Medicine. But none of the systems is being taught properly there. Doctors are not satisfied. Students are dissatisfied. The whole population is dissatisfied. It is in that way that the institution is being run. We can't call it the College of Integrated Medicine but only the College of Disintegrated Medicine. It has come to that state. No energetic steps are being taken by Government to develop our ancient systems of medicine. The hon. Member Sri Gajapathy Nayagar always talks of 'Siddha' system of medicine. But does anybody care for it? Therefore it is I am stating that so far as the Medical Department is concerned, there has been a certain amount of partial failure of administration. That is a serious matter. It involves public health. We want more doctors. I am not a medical man. The hon. the Leader of the Opposition who is more competent than myself can talk better on that subject. Mr. Chairman, you yourself are a medical man. You know the urgency of the problem. But I am talking as a layman, a patient who is in need of doctors. For the maintenance of better public health in the State, we want more doctors. There is no use of simply repeating what has been said before, namely, that an extra allowance of Rs. 100 would be given. How many doctors have taken advantage of it? Why did so many doctors resign? All these facts should be carefully looked into and I appeal to Government to try to do something immediately to remedy the present situation.

Next I come to agriculture. I admit it is the most important problem. Twelve lakhs and seventy-five thousand tons was the target fixed for agricultural production. According to the statistics furnished to us, we have reached a production figure of only 9 lakh tons. I don't believe these agricultural statistics at all, because we gather it from Karnams of the village who gather the information available to them. Nobody checks them. Though it is said we have attained the figure of 9 lakh tons out of the target of 12,75,000 tons, actually it may be only 8 lakhs of tons. The Hon. Minister himself says that we have attained only 9 lakh tons out of our target of 12.75 lakhs. The reason is that there has not been sufficient production in our country. The thing is reflected in price increases also. Not merely in the case of foodgrains, but the price of every article has increased. Kerosene is no exception. The

21st March 1960] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Government of India, all the same, go on increasing indirect taxes on all essential commodities. That is one thing. There is cry of wage increase. There is the increase in price level. A sort of vicious circle is going on. That is fully admitted by the Hon. Minister who has said in his Budget speech, "We must take heed of the inherent contradiction between planned development and uncontrolled prices". Of course, in a developing economy there may be a tendency for prices to increase. But they cannot be allowed to increase to abnormal heights. The only solution to it is rise in production. That is why in the Economic Survey of 1958-59 the Government of India have stated that the only way to check rise in prices is to increase production. It is very easily said. It is the cultivator that has to do the job, that has to produce more. No amount of paper transaction, saying that we have allotted Rs. 6 to 19 crores for this or that branch of agriculture, would do. It is said by the Hon. Minister that our agriculturist can do as well as any other agriculturist in any other country. I am happy about it. The agriculturist should be there. He must produce more. But he must have the necessary incentive. Is he having such incentive now? What is his state now? He is frustrated with all measures like Land Ceilings and so on. If he owns some little land, he is perfectly sure that he will be deprived of it soon and even compensation he is not sure to get in an adequate measure. Such is the uncertainty. So much so the High Court in one of its judgments has said that if a person, in anticipation of a legislation, sells the land at a profit as guardian of the minor, he is right. The agriculturist is in that particular situation now. He must be given the necessary incentive to produce more and to take to intensive cultivation. It is said, "Look at countries like Japan and U.S.A.". I am referring to those two countries because they are mentioned in the Budget speech. There are yield is more. The only thing that we have to do in our State is to take to intensive cultivation to step up production. Instead of keeping the agriculturist frustrated, let us give him the necessary inducement. At present, most of the crops are affected with pests and diseases. We must have a system of crop insurance. That is very important. If the crop insurance is there, co-operative societies can freely lend money to the agriculturist and he can repay it in two or three years. The co-operative societies need not be afraid of crop pests if there is crop insurance. But no attempt has been made by Government towards crop insurance. So far as the agriculturist is concerned, the policy of the Government is, as the Hon. Minister stated in the Legislative Assembly recently, to strike a balance between the socialist pattern in America and the pattern of society as it exists in Russia. He said that our country's pattern should be in the "middle" of the two. That is my own commentary of the Hon. Minister's speech. I do not want that middle way. We would much largely follow the example of America and not Russia. Taking the fundamental rights enshrined in our Constitution, many of the provisions there have been borrowed from the American Constitution. That is what we have done. It is better that we follow the policies of America

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st March 1960]

5-20
p.m.

Controlled or uncontrolled economy—what to choose between the two is not the question. The world is changing fast. Old economic doctrines do not hold good at the present day. Capitalist policy is gone. Marxist philosophy is also gone. Everything is controlled by machine now. There is no question of capitalist riding roughshod over labour. If the man is not there, the machine does the job. It has been said recently that the Iron & Steel Co. lost about Rs. 3½ crores on account of strike of labourers. But you can't dispense with labour all the same. In our country now, the problem of increasing wages and also the employer getting some profit has to be settled. It has to be seriously discussed in the National Development Council. We must come to some understanding on this matter. Otherwise, there is no use of talking of big industries like the iron and steel industry. All these big industries will otherwise fall to the ground if there is one strike in one place. So, we must find a solution to the problem of increase in wages and the employer also being enabled to get some profit. So far as the beedi industry is concerned, on account of the Act that has been passed, it seems, the industry has been seriously affected. Therefore, I mentioned it to the Hon. Minister also that we must revise our policy as regards that.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It has not yet been brought into force.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am very glad about it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Then, how can it be affected?

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That, many people connected with the industry will tell you. I am not talking in an irresponsible manner. Many people are afraid of this particular Act. They have to make many changes in their industry. Let it not be thought that only when an Act comes into force, the industry will be seriously affected. The moment an Act is passed or mention is made of it, the industry may be affected. That point also has to be taken into consideration.

As regards the private sector, I am happy that some mention is made of the activities in the private sector in the Budget speech. That was why some Member said that it was the Swatantra Party Budget. I was very curious to read it in the newspapers. I read a speech of the Prime Minister. He has stated that the private sector in India is confined really to a small area. But the private sector is bound to have its own field if one considers the medium-size industries which may be developed. The whole of India is open to the private sector. I do not understand what he means by this statement. So far as the private sector is concerned, even now out of Rs. 7,000 crores, Rs. 5,000 crores are taken by the public sector and Rs. 1,000 crores and odd are taken by the private sector. That is a thing which we should take into consideration.

[21st March 1960] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

The private entrepreneur is a man with capacity to do things. He must be entrusted with the industries, even heavy industries. I am glad that in our State we have got a French firm, an Italian firm and also our own firms. Our own people have been entrusted with these works. Therefore, I am very happy about that particular matter which is mentioned in the Budget speech.

One other matter that I want to refer to is the floating of loans to the tune of Rs. 10 crores. Up till now our total debt position is Rs. 138 crores, including the loans from the Government of India. (Sri Mohamed Raza Khan: Interest alone comes to Rs. 6½ crores.) Moreover, the division of assets and liabilities as among the three States has not been finally settled. It is to be done on a population basis. Therefore, the total debt may increase; there is that possibility. Annually, nearly Rs. 3½ crores we have to pay. Therefore, they have put it at Rs. 10 crores for the purpose of floating of loans. If we go on floating loans, where will we be? That is a serious matter to be considered. Of course, I know the moment a loan is floated, it will be taken advantage of by our people. All our people are straying away from agriculture. They have got money and they can invest it in these loans. Therefore, the loans will be subscribed fully, no doubt. Banks also may subscribe to it. But to go on floating loans is not a good policy.

So far as education is concerned, we are trying to make elementary education compulsory. Secondary education has also got to be strengthened very much. In our country, with all my experience I can say that to-day a School Final or S.S.L.C. holder is of no use. Except Graduates, all other people have not got sufficient knowledge of English. That is why many of our administrative problems are not handled properly. That is the difficulty in our country. That is an honest confession of truth I have to make. Unless secondary education is completely strengthened and our colleges are also strengthened by giving matching grants freely, we cannot hope to get suitable personnel for executing the development schemes like the Community Development Projects. Especially in this technical age, when everything is concerned with science, statistics and figures, Graduates are required. What can an S.S.L.C. do with regard to these things? What is the type of education that we are giving now? It does not develop character at all. It helps them to see some obscene pictures and cinemas. These are the benefits that they derive from education now. This system of education does not develop culture. There should be a development of character in our people. Education means development of character and inducement to work hard. In Japan in the agricultural sector, they produce about 1,700 lb. on an acre of land. They put in hard labour, but here we do not do that. Of course, here our people want more wages but reduction in workload. Nobody talks of increase in workload. That is the way in which the whole thing is proceeding.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st March 1960]

Lastly, I come to the vexed question of medium of instruction. I must say and I am bound to say something about it, whether it is pleasant or unpleasant. So far as the medium of instruction is concerned, it is the teacher that has to finally make up his mind. There is no use of our giving directions from here. Even a Minister from his high position can only say what he wants and what the country wants. But it is the teacher that must finally decide the point. If he is not able to express himself satisfactorily to the students and if the students are not able to grasp what is taught in English, then we have to decide that the medium of instruction should be Tamil. But it is for him to say what should be done. He may feel that English should be strengthened in colleges. There, there is not only the problem of Lecturers. It is the additional study that the student has to make that has to be taken into consideration. The text-books have also to be written properly. If it is written in the text-books, "பேரவை" "உபதலைவர்" then, the teacher or the student may not understand. Our Minister for Agriculture the other day was complaining about the Collector being called "தண்டல் நாயகம்". "தண்டல்" has got a peculiar significance in our country. It may mean collecting money and it may also mean taking bribes. தண்டல் நாயகம் is a very bad word. The Hon. Minister was objecting to the use of that word. Therefore, there is this practical difficulty. There is no question of emotion in this matter. I am as much for Tamil as anybody else. I am more passionately drawn to Tamil, as you might have heard the other day in the Senate. Therefore, there is no question of want of love for Tamil in me. Tamil is a great language. I am perfectly satisfied about it. But the difficulty is about the teacher knowing it. The present teacher does not know much about it. About the abstract question of Tamil being the medium, I am naturally one with anybody. But if it is a question of taking note of the various factors, then it is the teacher that must decide the matter. We cannot supplant the teachers. The old teachers cannot be taken away and new Tamil teachers put. One may be a very experienced teacher and one may go on teaching in English. What can we do with such a Professor? Therefore, such difficult problems arise. One thing the Minister says which I must accept. So long as the medium of instruction in the secondary stage is Tamil, if suddenly the medium of instruction is English, the student finds difficulty. That is correct to some extent. But the study of English has to be strengthened by starting teaching of English from the fourth standard itself. In our days we had English from the infant class. (Sri Mohamed Raza Khan: The medium of instruction was entirely English.) Even now the medium of instruction is allowed to be English in High Schools also. But I am not stating that we must revert to the old position. What we must do is this. We must strengthen teaching of English, as is suggested in the Secondary Education Commission Report. So far as Tamil being the medium of instruction is concerned, the unfortunate difficulty is that various trends are there. Even the motor driver uses freely English words. He is able to say 'Shock absorber'. Instead of him, if

21st March 1960] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

I go to any other man, my car may be left without being repaired. The motor driver alone knows the proper word for that. So, the question must be looked at from the practical point of view. I am in favour of Tamil, but we must proceed slowly in the matter. There is no use of having a pilot scheme for one year. The products must be there. They must undergo the training for three years. Afterwards, we must find the results. Colleges also have to be given freely matching grants so that even though there may be less number of students, the college may still work.

As regards the National Extension Service Schemes, I have got to say one thing. Our respected colleague Sri O. P. Ramaswami Reddiar said that there was a huge wastage of funds. He knows more about it. I do not know much about it. But three hon. Members have been appointed from the Assembly to go into the question. Not even one Member from this House has been included in that committee. I do not want myself to be appointed, but somebody else might have been appointed. Either the hon. Member Sri Sambandhan or Sri V. V. Ramaswami might have been appointed. Let anybody be appointed. If somebody is there, he can know about it. Therefore, we can then talk with responsibility. I find, as the hon. Member Sri O. P. Ramaswami Reddiar said, in this Budget a sum of Rs. 26 lakhs has to be provided merely for the personnel, for the appointment of additional personnel. So many jeeps are running and so many officers are there. The hon. Member Sri O. P. Ramaswami Reddiar, therefore, expressed his views on the matter. I am drawing the attention of the Government to the views of such an experienced person as the hon. Member who does not want to find fault with his own Party but says things for the purpose of improvement.

I have got to refer to various other matters. But I have taken a fairly long time. Therefore, I shall not refer to them now. But I would appeal to the Government to take all such measures without talking of ideologies, as would ensure the welfare of the individual who is the unit in the State, not the welfare of particular classes, particular sections, but the welfare of each individual. Then only people will be happy. With all these plans and with all this expenditure, we see heart-burning and frustration and our whole life is miserable. There is no use of these prosperity Budgets. As they used to say in the old days, these are all mere prosperity Budgets without any prosperity. Prosperity will be there only with less control over the liberty of the individual. Lord Chatham, the Elder Pitt once said in a great oration. 'Every man's house in England is his castle. The storm may enter, the rain may enter, the wind may shake the ruined tenement but the King of England shall not enter'. Here the Accommodation Officer may remove the owner from his house.

* SRI B. K. NALLASWAMI: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் பல அம்சங்களில்

[Sri A. Gajapathy Nayagar [21st March 1960]

விசிட மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தும், நமக்குப் போதுமான அளவு உணவு உற்பத்தி செய்யவில்லையென்றால், அது எவ்வளவு குறை என்று நமக்குத் தெரிகிறது. பதினைந்து கோடி ஏக்கரா நிலம் பயிராவதற்குத் தகுதியாக இருக்கிறதென்றால், அதில் மூன்றிலொரு பாக நிலம்தான் நீர்ப்பாசன வசதியைக் கொண்டிருக்கிறது. அதாவது, ஐந்து கோடி ஏக்கரா நிலத் திற்குத்தான் நீர்ப்பாசன வசதி உள்ளது. நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, பெரிய நீர்ப்பாசனங்களால் பயன்படும் நிலங்கள் இரண்டு கோடி ஏக்கராதான். மற்ற இரண்டு கோடிக்குமேல் இருக்கும் நிலங்கள் சிறு நீர்ப்பாசனங்களால் பயன் பெறுகின்றன. பாக்கியிருப்பவை கிணறுகள், குளங்கள் இவைகளினால் பயன்பெறுகின்றன. ஆகையால், நாம் இப்பொழுது கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை நாம் அதிகப்படுத்தவேண்டும். (ஸ்ரீ கே. பாலசுப்ர மண்ய அய்யர் அவர்களின் குறுக்கீடு) குறுக்கிட வேண்டாம். ஏதாவது குற்றம் இருந்தால், நான் பேசிய பிறகு தெரிவிக்கலாம், பேசும்போது குறுக்கிடவேண்டாமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவருக்குத் தமிழ் தெரியாவிட்டால், சீக்கிரமாகத் தமிழ் கற்றுக்கொண்டு வருவார் என்று நினைக்கிறேன். தமிழ் கற்றுக்கொண்டு வந்தால்தான் சபைக்கு வர முடியும் என்று அவருக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஆகையால், இப்பொழுது நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நாம் சரியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். நம் திட்டத்திலே என்ன போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், சிறு நீர்ப்பாசனத்திற்காக 173 லட்ச ரூபாய் தான் செலவு செய்வதாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவான தொகையாகும். மேலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே குழாய்க் கிணறுகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று 75 லட்ச ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஐந்து குழாய்க் கிணறுகளாவது ஏற்படுத்த வேண்டும். இதை நம்முடைய இராச்சிய சர்க்கார் முன்னதாகச் செய்திருந்தது. ஒரு சிறு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகின்றேன். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, வடலூருக்குப் பக்கத்திலுள்ள, வள்ளலார் மறைந்த மேட்டுக்குப்பத்தில் ஒரு குழாய்க் கிணறு போட்டார்கள். ஒரு மாதத்திலே மத்திய சர்க்கார் குழாய்க் கிணறு போட்டு விட்டார்கள். ஆனால், கண்ட நீரை மேலே கொண்டுவருவதற்கு மூன்று ஆண்டுகள் ஆயிற்று. இவ்விதமாக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நடக்குமானால், எந்தக் காலத்திலே நாம் முன்னுக்குப் போக முடியும்? தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கீழ் நீர் வரும் நிலங்களிலே அரசியலார் மிகவும் ஊக்கம் கொண்டு சிறு நீர்ப்பாசனங்களைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டும்.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். "Minor irrigation" என்பதற்கு மொழி பெயர்த்துக் கூறும்போது, "சிறு நீர்ப் பாசனம்" என்று கனம் அங்கத்தினர் கூறுவது காதில் விழுந்தாற்போல் இருக்கிறது.

21st March 1960]

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : கனம் அங்கத்தினர் ஆசிரியராக இருந்தவர். மாணவர்கள் சிறு நீர் விட்டது ரூபகத் திற்கு வந்துவிட்டதுபோலும். அதனால்தான், நான் சிறு நீர்ப் பாசனம் என்னும்போது, சிறு நீராகத் தோற்றுகிறது அவருக்கு. பள்ளிக்கூடத்திலே ஆசிரியராக இருந்தபோது, பிள்ளைகளைச் சிறு நீருக்கு அனுப்பியது ரூபகத்திற்கு வந்துவிட்டதுபோலும் அவருக்கு. நான் சிறிய நீர் என்று சொல்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : 'சிறிய நீர்' என்றாலும் விளங்கவில்லை.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : நான் சொல்வது, இந்தப் பாசனத் திட்டம் போடும்போது, ஒரு ஏக்கரா நிலத்திற்கு வரி போடும்போது ரூ. 45 வரி போடுகின்றார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன். அவ்விதமான பாசனங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால், அந்த வரி 22 ரூபாயில் அடங்கும். இந்த உதவியைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். முதலாவது, விவசாயம் நன்றாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால், விவசாயம் செய்யும் மக்களுக்கு நிலங்கள் பிரித்துக்கொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்கு ஏற்றபடி நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும். நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். விதை கொடுக்க வேண்டும். எல்லா வசதிகளும் செய்யவேண்டும். அதோடு மின்சார வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இவையெல்லாம் முக்கியம். விவசாயம் செய்வதற்கு விவேகம் அவசியம். விவசாயம் செய்பவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ நிலம் கொடுத்துவிட்டோம் என்ற முறையில் இருந்துவிடக்கூடாது. நிர்வாகமும் திறமையாக இருக்க வேண்டும். திறமையாக இருப்பதோடு, தக்க காலத்தில் உதவி செய்ய வேண்டும். அதோடு அல்லாமல், சட்டசபை மெம்பர்களாக இருப்பவர்களும், மற்ற மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்களும் கூட அடிக்கடி கிராமங்களுக்குப் போய் அரசியலார் செய்யும் செலவுகள் சரியானபடி பயன்படுகின்றனவா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அந்தக் கண்காணிப்பு இல்லாவிட்டால், நமது விவசாயத் துறை அதிகமாக முன்னேறாது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி நிலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொடக்கக் கல்வி, உயர்தரக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி என்று இப்படியாக இருக்கும்போது, கல்லூரிக் கல்லியானது தமிழில் வருவதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இருக்கட்டும். வரவேண்டிய காலத்தில் வரட்டும். ஆனால், தமிழகத்தில் இரண்டே இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள்தான் இருக்கின்றன. சென்னையில் ஒன்றும், சிதம்பரத்தில் ஒன்றும் இருக்கின்றன. நம் நாட்டுக்குக் குறைந்தது நான்கு பல்கலைக்கழகங்களாவது வேண்டியதாக இருக்கின்றன. மதுரையில் நல்ல நேரத்திலே ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். அதோடு அல்லாமல் காரைக்குடியிலும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்த

[Sri B. K. Nallaswami] [21st March 1960]

சென்ற வருஷத் திட்டத்தைக் காட்டிலும் முற்போக்கான திட்டம் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திலே முக்கியமாக உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகப் பகிரதப் பிரயத்தனம் எடுத்துக் கொண்டு திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக, நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் விவசாயத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது ரசாயன உரத்திற்கு ஒரு பெரிய மவுஸ்—ஹிந்துஸ்தானி வார்த்தை தான், இதற்குச் சரியான தமிழ் வார்த்தை என்ன என்று தெரியவில்லை—(ஸ்ரீ என். அண்ணாமலை பிள்ளை: கிராக்கி)—கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை நீடித்துப் போனால், இன்னும் ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகளில் நிலத்தின் வளம் குறைந்து கடைசியில் உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி திடீரென்று எதிர்பாராத அளவு குறைந்து போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமென்று பல ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்ததிலிருந்து நான் உணருகிறேன். செயற்கை உரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதில் அளவு கடந்த உற்சாகம் காட்டிக்கொண்டு இயற்கை உர உற்பத்தியில் கவனத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு போனால், நீண்ட காலத்தில் ரொம்ப வருந்தவேண்டி வரும் என்று நான் எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் இன்னும் கூட கால்நடைகளின் கழிவுப் பொருள்களை ஒழுங்கான முறையில் எருவாக உபயோகப் படுத்தும் மனப்பான்மை வரவில்லை. இதற்கு—கால்நடைக் கழிவு உரத்திற்கு—கால்நடைகளின் வளர்ச்சி அவசியம் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. இன்றைய தினம் நமது கிராமங்களில், பெரும்பாலான கிராமங்களில் மேய்ச்சல் பூமி சரியான அளவில் கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது, கால்நடை வளர்ச்சி எப்படி ஏற்படுமென்று எதிர்பார்க்க முடியும்? இயற்கை உரம் கிடைப்பது அதனால்தான் கஷ்டமாக இருக்கிறது. வரப்போகிற நிலச் சீர்திருத்தத்தில் ஏதாவது நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கால்நடை மேய்ச்சலுக்குப் பூமியை ஒதுக்கி வைத்து மற்றத் திட்டங்களைப் பேர்டுவது என்ற முறையில் திட்டம் வகுப்பது ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னை இந்த பட்ஜெட்டிலே ரொம்பவும் திடுக்கிட வைப்பது இந்த ஆண்டு 190 விதைப் பண்ணைகளை அதிகப் படுத்துவது என்பதுதான். எனக்கு அது வாஸ்தவத்தில் ஆத்திரத்தைக் கூட மூட்டியிருக்கிறது. இப்போது இருக்கக்கூடிய விதைப் பண்ணைகளே சரியாக நடக்கவில்லை. நான் இருக்குமிடத்திலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில் பவானியில் ஒரு விதைப் பண்ணை இருக்கிறது. சாதாரண ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கருக்கு 28 மூட்டைகள், 30 மூட்டைகள் நெல் எடுக்கிறான் என்றால், இந்த விதைப் பண்ணையில் 12 மூட்டைகள் நெல் கூட எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்றால், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமத்தில் பிரசாரம் செய்யும்போது, கிராம விவசாயிகள் சிரிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நம் விதைப் பண்ணைகள் விவசாயத்தில் 'மெடல்' வாங்கக் கூடியவர்கள் உற்பத்தி செய்வதை விட அதிக

[21st March 1960] [Sri B. K. Nallaswami]

மாக உற்பத்தி செய்து மக்களுக்கு வழி காட்டியாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது குறைந்த அளவு உற்பத்தி செய்துவிட்டு அதை மாதிரியாகச் சொல்ல முடியுமா? இந்த வரவு-செலவுத் திட்டப் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது, நிரந்தர சிப்பந்திகளை நியமித்தால் எல்லாம் ஒழுங்காகிவிடும் என்பது. எங்களுடைய விதைப் பண்ணைக்கு ஒரு அட்வைஸரி கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே போட்டிருக்கக்கூடிய மெம்பர்கள் அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் இரவல் கொடுக்கக்கூடியவர்கள், வண்டி இரவல் கொடுக்கக்கூடியவர்கள்; இந்த மாதிரியானவர்களைப் போட்டு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அட்வைஸரி கமிட்டிக் கூட்டத்தைக் கூட்டினால் யாரும் வருவதில்லை. அதைப் பார்த்துத்தான் நான் அந்தக் கமிட்டியில் இருக்க சம்மதம் கொடுக்காமல் இருக்கிறேன். கமிட்டிகள் அமைப்பதில் ரொம்ப அதிகாரிகளின் சுயநலம் இருக்கிறது. ஆலோசனை அங்கத்தினர்களில் யாருக்கும் சர்க்கார் விதைப் பண்ணையில் சிரத்தை கிடையாது. சர்க்கார் விதைப் பண்ணை என்றால், ஒரு கேலிக் கூத்தாக ஆகிவிட்டது. இப்போது இருப்பது போதாது என்று இன்னும் 190 விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிப்பது என்றால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழியும். இதற்காக நிறையப் பணம் செலவழித்தாக வேண்டும். ஒவ்வொரு பண்ணைக்கும் 100 ஏக்கர் குத்தகைக்கு எடுத்தாக வேண்டும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் விரயமாக ஆய்விடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு விதைப் பண்ணை இருக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு 5-40 p.m. ஊக்கம் கொடுத்து நல்ல பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுத்து நல்ல பூமியைத் தேர்ந்தெடுத்து, கடனைக் கொடுத்து நல்ல நிபுணர்களைக் கொண்டு அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லி நல்ல முறையில் விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்காரே எல்லா விதைப் பண்ணைகளையும் அமைப்பது என்பது அவ்வளவு சரியல்ல. அது நன்றாக இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தனி நபருக்குக் கொடுத்து நல்ல விதைகளை சப்ளை செய்யச் சொல்லும்படியான ஒரு திட்டத்தை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் விதைப் பண்ணைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நாம் கிராமத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, கிராம ராஜ்யத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, சர்க்காரே விதைப் பண்ணைகளை நடத்துவது என்பதில் அர்த்தம் இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு விதைப் பண்ணை இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் திட்டத்தை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது சர்க்காரே 190 விதைப் பண்ணைகள் அமைத்து நடத்துவதற்கு திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது முன்னேறி வராது. இது சரியல்ல. இதைக் கண்டு நான் மிக மனவருத்த மடைகிறேன்.

[Sri B. K. Nallaswami] [21st March 1960]

அடுத்தபடியாக, கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, குறிப்பாக குத்தகைக்குப் போடக்கூடியவர்களுக்கு, இன்றைக்குக் கடன் கொடுக்கும் நிலையில் திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இது ரொம்ப நல்ல திட்டம்தான், வரவேற்கக்கூடியதுதான். ஆனால், காலா காலத்தில் அவர்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உண்மையாகவே சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு ஐம்பது சதவிகிதமாவது கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சொத்து இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன் உண்மையாகவே அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும். பத்து சதவிகிதம் அல்லது ஏதோ சதவிகிதம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறோம் என்று மட்டும் சொன்னால், அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராது. இது சரியான முறையில் வேலை செய்ய வேண்டுமானால், கிராமங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் சொத்து இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறுகிய கால மகசூல் கடன் கொடுத்துச் சரியான காலத்தில் வசூல் செய்ய உள்ளூரில் இருக்கக்கூடியவர்களால்தான் முடியும். அப்படிச் செய்தால்தான் வெள்ளாமை செய்து மகசூல் காலத்தில் கடனைத் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளலாம். மகசூல் சமயத்தில் கொஞ்சம் உஷாராக இருந்து கடனை எல்லாம் சுலபமாக வசூல் செய்துவிடலாம். இது ரொம்பவும் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, கிணறுகள் வெட்டுவது. முதலில், கொடுக்கும் பணம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்குப் பார்த்தால் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு என்று கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் சரியான காலத்தில் கொடுக்கப் படுவது இல்லை. காலம் தாழ்ந்து கடன் கொடுக்கிறார்கள். மழை இல்லாத காலத்தில்தான் சாதாரணமாகக் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அப்பொழுதுதான் சுலபமாகக் கிணறுகளை வெட்ட முடியும். சித்திரை மாதத்தில் வெட்டுவதுதான் முடியும். அப்பொழுது வருஷ முடிவு ஏற்படுகிறது, மார்ச்சுக்குள் வெட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்பொழுது வெட்டினாலும் மழை காலத்திற்குப் பின் கிணற்றில் தண்ணீர் இருக்கும். அடி வெட்டு வெட்ட முடியாது. புரட்டாசி ஐப்பசி மாதம் தண்ணீர் வருகிறது. அப்பொழுது வெட்ட முடியாது. ஆகவே, கொடுக்கக் கூடிய கடனைக் காலா காலத்தில் கொடுத்துக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு உதவியாக இருக்கும்படி கடனைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சரியான காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடனைக் கொடுத்தால் அதை அவர்கள் சரியான முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதைக் கிணறு வெட்டுவதற்கு என்றே செலவு செய்வார்கள். வருஷ ஆரம்பத்தில் பாதியும் எவ்வளவு வெட்டப் பட்டிருக்கிறது எனப் பார்த்துக்கொண்டு மேலும் கிணறு வெட்டக் கூடிய மாதங்களில் பாதியுமாகப் பிரித்துக்கொடுப்பது நல்லது. இல்லாவிட்டால் மற்றக் காரியங்களுக்குச் செலவு செய்துவிடுவார்கள். அந்த முறையில் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[21st March 1960] [Sri B. K. Nallaswami]

விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுப்பது மட்டும் போதாது. அவர்களுக்கு போரிங் செட்டு, ப்ளாஸ்டிக் செட்டுகள் முதலியவைகளும் கொடுக்க வேண்டும். இவைகள் வேண்டுமென்று விவசாயிகள் கேட்டால் இரண்டு வருஷங்கள் கழித்துத்தான் கொடுக்கப் படுகின்றன. இரண்டு வருஷங்களுக்கு விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட்டுகள், ப்ளாஸ்டிக் செட்டுகள், அல்லது ட்ராக்டர்கள், புல் டோசர்கள் முதலியவைகள் கிடைப்பது இல்லை. இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்குப் பணத்தை மாத்திரம் கொடுத்துப் பயன் இல்லை. கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மின்சாரம் கூட கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஓரளவு மின்சாரம் நமக்குக் கிடைக்கிறது. அதை உபயோகித்து ப்ளாஸ்டிக் செட்டு, போரிங் செட்டு இவைகளை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலை இருந்தால், குறைந்த செலவில் கிணறுகளை வெட்டிக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும். இப்பொழுது ஜில்லா விவசாய இன்ஜினியரிடமிருந்துதான் இவைகள் கிடைக்கின்றன. இந்தச் சாதனங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. இவைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தித் தாலுகாவாரியாக வாங்கிக் கொடுத்து அவைகளை அங்குள்ள தாசில்தார்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இந்த முறையில் திட்டத்தை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பார்த்தால், ரிஜிஸ்தர் செய்து கொண்டாலும் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆனாலும், அவர்களுக்கு இவைகள் கிடைப்பதாகவே இல்லை.

காசு செலவில்லாமல் ரொம்பவும் சுலபமாகச் செய்யக்கூடிய வேலைகளைக் கூட சர்க்கார் செய்யத் தயங்குகிறது. நதி ஆயக்கட்டுகளுக்குப் பம்பு செட்டுகள் வைக்கக்கூடாது என்ற சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. இது விஷயமாக இன்ஜினியர்களின் ஆலோசனை கேட்கப்படுகிறது. பம்பு செட்டுகளுக்கு அனுமதியளித்தால், அதிகத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று ஆட்சேபிக்கிறார்கள். விவசாயிகளுடைய மனப் பான்மை தெரியாமல் இருப்பதால், இப்படிப்பட்ட உத்தரவு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அந்த உத்தரவை இப்பொழுது சில இடங்களில் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் நிச்சயமாக ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரைக்கூட அனாலசியமாக எடுக்கமாட்டார்கள். இதை நாம் முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இரவு பகல் வேலை செய்தாவது நல்ல விலை வரக்கூடிய பயிர்களை வைத்து வேண்டிய தண்ணீரைத்தான் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். பம்ப்செட் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், தண்ணீர் எடுப்பது குறையாது. பயிரைப் பொருத்துத்தான் தண்ணீர் குறைவாக எடுப்பதோ அதிகமாக எடுப்பதோ இருக்கிறதேயன்றி பம்ப்செட் வைப்பதால் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் சந்தேகம் இருந்தால், தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வதற்கு மீட்டரை வைக்கலாம். அதற்கு அவர்கள் உடன்படுவார்கள் அல்லது பயிர் கட்டுப்பாடு செய்யலாம். கால் பாகத்திற்கு மேல் நஞ்சை பயிர் செய்யக்கூடாதென்று நிபந்தனை

[Sri B. K. Nallaswami] [21st March 1960]

தகராங்களையும், கிராமங்களையும் நாலா பக்கமும் விஸ்தரித்துவிட்டு, இன்றையதினம் சூளை போடுவதால் புகை மண்டுகிறது, ஆகவே அவர்கள் இன்னும் வெளியே போகவேண்டும், இல்லாவிட்டால் லைசென்சு கொடுக்கமாட்டோம் என்பதாக முனிசிபாலிட்டி முதலிய இடங்களில் தகராறு செய்கிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, நூதன முறையில் புகை அடிக்காத அடுப்புகளை அவர்களுக்கு அமைத்துக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். இரண்டாவது, நகரசபைகள், முனிசிபாலிட்டிகள் அவர்களை இப்போது இருக்கும் இடத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்பாக, அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுத்துவிட்டுத்தான் வீடுகள் சுற்றுப்புறங்களில் கட்ட அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதாகவும் உத்தரவு போட வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்புறம் நெய்வேலியில் கிடைக்கக்கூடிய வெள்ளைக் களிமண்ணைச் சுத்தம் செய்து கிராமாந்திரங்களில் உள்ளவர் களுக்குக் கொடுக்குமாறு செய்யவேண்டும் என்று அவர்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ரொம்ப முக்கியம். அங்கே ஏராளமான வெள்ளை மண் கிடைக்கிறது. இது சுத்தம் செய்யப் பட்டு கிராமாந்திரங்களுக்குச் சென்றால், இயற்கையிலேயே மிகவும் கலை நுட்பம் படைத்த அவர்கள் இவற்றைக்கொண்டு கப், சாசர் முதலிய சாமான்களை மிகவும் நேர்த்தியாகச் செய்வார்கள். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம் அலுமினியத்திற்கு எக்சைஸ் வரி விதித் திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதில் ஒரு பகுதியை மண் பாண்டத் தொழிலுக்கும் வழங்கவேண்டியது அவசியம். கைத்தறித் துணிக்கு ரிபேட் கொடுப்பது போலவே இதற்கும் சர்க்கார் உதவி அளிப்பது மிகவும் இன்றியமையாதது.

கடைசியாக, ஒரு வார்த்தை. எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, நாம் அமெரிக்காவைக் காப்பி அடிக்க வேண்டும், ரஷ்யாவைக் காப்பி அடிக்கக் கூடாது என்றார்கள். நமக்கு அமெரிக்காவைப்பற்றியோ, ரஷ்யாவைப்பற்றியோ கவலை யில்லை. எங்கெங்கே நல்ல வளர்ச்சி இருக்கிறதோ, நல்ல முறையில் நமக்குப் பயன்படக்கூடிய விஷயங்கள் கிடைக்கின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் அது எந்த நாடாக இருந்தாலும் பரவா யில்லை, எடுத்துக்கொள்ளத் தயங்கக் கூடாது. அதுதான் நம் பண்பாடு. யாராக இருந்தாலும், அவர்களிடம் உள்ள நல்லவற்றை நாம் கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டும். மதங்கள் என்றால் கிருஸ்துவ மதம், முஸ்லிம் மதம் என்று அநேக மதங்கள் நம் நாட்டுக்கு வந்திருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். ரஷ்யா என்பதற்காக விலக்கவோ, அமெரிக்கா என்பதற்காக அப்படியே கொள்ளவோ வேண்டாம். பயனுள்ளவற்றை யார் சொன்னாலும், எந்த நாட்டவர் சொன்னாலும், ஏற்றுக்கொள்ள

[21st March 1960] [Sri B. K. Nallaswami]

வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் நம் நாடு முன்னேற வேண்டும், அப்படித்தான் முன்னேறி வருகிறது, அந்த அடிப்படையில்தான் நமது அரசாங்கம் போடுகிற திட்டங்கள் எல்லாம் அமைகின்றன என்று கூறிக்கொண்டு, இத்தனை நேரம் பேச அனுமதி அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, இனியும் அதே கொள்கை அடிப்படையில் நம் அரசாங்கம் இயங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 286. Notification issued with G.O. Ms. No. 3386, Home, dated 30th November 1959, regarding amendment to rule 110 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 287 to 289. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2173, Local Administration, dated 26th December 1959, G.O. Ms. No. 137, Local Administration, dated 29th January 1960 and G.O. Ms. 135, Local Administration, dated 29th January 1960, regarding extension of term of office of the members of the Avadi Panchayat (Chingleput district), Mannampandal Panchayat (Thanjavur district) and Andanapettai Panchayat (Thanjavur district) respectively up to 29th February 1960.

* 290. Notification issued with G.O. Ms. No. 136, Local Administration, dated 29th January 1960, regarding extension of term of office of the members of the Minjur Panchayat, Chingleput district, up to 31st March 1960.

* 291 and 292. Notifications issued with G.O. Ms. No. 134, Local Administration, dated 29th January 1960 and G.O. Ms. No. 133, Local Administration, dated 29th January 1960, regarding extension of the term of office of the members of the Santhiyur Attayampatti Panchayat in Salem district and Idayacottai Panchayat in Madurai district respectively up to 29th February 1960.

* 293 and 294. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2174, Local Administration, dated 26th December 1959 and G.O. Ms. No. 2014, Local Administration, dated 30th November 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Mannivakkam Panchayat in Chingleput district and Anthanapettai Panchayat in Thanjavur district respectively up to 31st January 1960.

* Sent by post to all M.L.As. on 14th March 1960.

[21st March 1960]

* 295. Notification issued with G.O. Ms. No. 132, Local Administration, dated 29th January 1960, regarding extension of the term of office of the members of the Tirumangalam and Sathanelur Panchayats in Chingleput district up to 29th February 1960.

* 296. Administration Report of the Madras City Improvement Trust for the year 1957-58.

* 297. Notification issued with G.O. Ms. No. 69, Local Administration, dated 11th January 1960, authorizing Collectors to exercise or perform the powers or duties of the Inspector under the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950), in their respective jurisdiction.

* Sent by post to all M.L.As. on 14th March 1960.

21st March 1960]

APPENDIX.

[Vide item III on page 229 supra.]

(As passed by the Assembly.)

L.A. BILL No. 1 OF 1960.

A Bill further to amend the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949 (Madras Act XXV of 1949), for the purpose hereinafter appearing;

Be it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Act, 1960.

(2) It shall come into force on the 1st April 1960.

2. *Amendment of section 1, Madras Act XXV of 1949.*—In section 1, sub-section (3), of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949 (Madras Act XXV of 1949), for the expression " 31st March 1960 ", the expression " 30th September 1960 " shall be substituted.

FINANCIAL MEMORANDUM.

The proposed legislation will necessitate the retention of the entire staff now employed for the administration of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949, both in the City of Madras and in mufassal places, and thus will involve considerable expenditure. But it is not possible to foresee, even approximately, the expenditure that may have to be incurred as it is not possible to assess the quantum of revenue that is brought in by the levy of court-fees and process fees on applications and appeals presented under this Act.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 22nd March 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Panchayat Union Councils

* 107 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any action has been taken in regard to the constitution of Panchayat Union Councils in accordance with the provision of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958);

(b) if so, what they are; and

(c) whether any conference of the District Collectors has been held in this behalf, and if so, the decision arrived at at the conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes, Sir.

(b) Under the Madras Panchayats Act, 1958, the Community Development Programme has to be entrusted to the Panchayat Unions for execution. It, therefore, became necessary to provide for effective co-ordination of the Panchayats Act and the execution of the Community Development Programme. The Government considered that such effective co-ordination would be ensured if the same department is in charge of Community Development and the Administration of the Panchayats Act at the Secretariat level. A new department called Rural Development and Local Administration Department was formed from 5th September 1959 reorganising the old Health, Education and Local Administration and Public (Rural Development Project) Departments.

(c) Yes, Sir. The attention of the hon. Member is invited to the programme of implementation of Madras District Development Councils Act, 1958, and the Madras Panchayats Act, 1958, placed on the table of the House under G.O. No. 2013, L.A., dated 28th November 1959.

SRI V. V. RAMASWAMI: குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களைத் தவிர, ஒன்பது மாவட்டங்களில் இரண்டு டெவலப்மென்ட் கவுன்சில்கள் பிறப்பிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத் தையும் ரெவின்யூ நிர்வாகத்திற்காக இரண்டு இரண்டாகப் பிரிப்பதாகப் பிரச்சனை இருக்கிறதே, அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா?

[22nd March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அது உடனடியாக நிறைவேற்றப்படக் கூடிய நிலைமை இல்லாத காரணத்தால், இன்றைக்கு டெவலப் மென்ட் கவுன்சிலுக்காக வேண்டி இரண்டாகப் பிரிக்கப் படுகிறது.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: பள்ளாக்குகள் எல்லா வற்றிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கொண்டுவருவதில்லை. சில வற்றில் மாத்திரம் கொண்டுவருகிறார்கள். அநேக பள்ளாக்குகள் தயாராயிருப்பதால், அந்த இடங்களிலெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்தலாம். பள்ளாக்கு இல்லாத இடங்களில் வேண்டுமானால், பின்னால் கொண்டுவரலாம். ஆகையால், பள்ளாக்கு இருக்கும் எல்லா இடங்களிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் ஏற்படுத்துவது மட்டுமல்ல. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களும் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். ஆகையால், 75 பள்ளாக்குகள் மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். 75 பள்ளாக்குகளில் இருக்கும் பள்ளாக்கு டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்கள், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்கள், ஜில்லா கலெக்டர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் தனியாக "ஸெமினார்" ஏற்படுத்துகிறார்கள். அதன் மூலமாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கவுன்சில்கள் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதுபற்றியெல்லாம் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்படவேண்டும். அந்த முறையிலே, 75 பள்ளாக்குகளிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் ஏற்படும் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்றவைகளுக்கும் அதைப் பரப்ப வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை.

Strike by handloom weavers

* 108 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that recently a token strike was staged by the handloom weavers at Arni, Chingleput district, and other places;

(b) if so, whether the Government have caused any investigation into the causes of the strike; and

(c) the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The workers struck work demanding higher rates of wages. The Labour Officer held discussions with the parties and as a result, the dispute has been amicably settled.

SRI T. PURUSHOTHAM: What are the representations made by the handloom workers with regard to the rates of wages and what led to the situation that arose in certain localities and what action has been taken by the Government to remedy the grievances?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The workers demanded higher wages from the master weavers. I do not think we need go into the past history as the matter has been amicably settled.

[22nd March 1960]

SRI M. ETHIRAJALU: நாட்டில் அமைதியையும் உற்பத்தியையும் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வேலை நிறுத்தத்திற்குத் தூண்டுதல் செய்பவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதற்கு ஏதாவது புதிதாகச் சட்டம் போட வேண்டும்.

SRI M. ETHIRAJALU: இப்பொழுது திருச்சி மாவட்டத்தில் பேட்டவாய்த்தலை சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையில் வேலை நிறுத்தம் செய்வதன் காரணமாக, ஏழை விவசாயிகள் பயிரிட்டுக் கொடுக்கும் கரும்பு பாதிக்கப்படுகிறது என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படியானால், அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: வேலை நிறுத்தம் நடந்தால், நிச்சயமாகச் சமூகத்தில் பல பகுதிகளில் இருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதனால் எந்த அளவு தவிர்க்க முடியுமோ அந்த அளவு அதைத் தவிர்க்கத் தான் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

Works of Subramania Bharathi

* 109 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have undertaken the publication of the works of Subramania Bharathi;

(b) if so, the publications so far released;

(c) the price fixed for each and the number of copies in each issue; and

(d) whether any more of his works are yet to be published?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Government have published the poetical works of Bharathi in two editions, one a library edition containing all the songs composed by the poet and the other in which the contents of the library edition have been split up into four separate parts as shown below:—

Part I	— National songs.
Part II	— Deiva Padalgal.
Part III	— Palavagai Padalgal.
Part IV	— Mupperum Padalgal.

(c) The library edition has been priced at Rs. 7-8-0 per copy, the number of copies printed being 2,000. The split-up volumes have been priced as shown below:—

Part I	— Rs. 1-2-0.
Part II	— Rs. 1-4-0.
Part III	— Rs. 1-4-0.
Part IV	— Rs. 1-10-0.

[22nd March 1960]

One thousand copies in each of the four parts were printed.

(d) Yes, Sir. The prose works of Bharathi are yet to be published.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: உரை நடை, கட்டுரைப் பகுதிகள் இன்னும் தமிழ் நாட்டில் சரியாகப் பரவவில்லை யாகையால், அவைகளையும் சீக்கிரமாக வெளியிட அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சீக்கிரமாக அது அச்சிடப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுது அச்சாய்க்கொண்டிருக்கிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there any proposal before the Government to prescribe these as subjects of compulsory study in High Schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A separate question may be put.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: பாரதி பாடல்கள் நன்றாகப் பரவ வேண்டும். ஆகையால், விலையை இன்னும் குறைத்து வெளியிட அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சரியான பதிப்பு எது என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான் இந்த வெளியீடுகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது யார் வேண்டுமானாலும் இதைப் பிரசுரிக்கலாம் என்ற உரிமை எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், வெவ்வேறு பதிப்புகள் புதிய புதிய புத்தகங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Retirement age of the teachers

* 110 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal before the Government to raise the age of retirement of teachers to 60 in all educational institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it not a fact that in the case of aided secondary schools the age of retirement has been reduced from 60 to 55 recently?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In the case of teachers employed in aided schools, discretion is given to the Director of Public Instruction to sanction their re-employment up to the age of sixty. It is entirely a discretion vesting in the Director of Public Instruction. Therefore, perhaps with reference to unemployment amongst the trained teachers, such action has been taken.

[22nd March 1960]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: As the Pension Rules prescribe the age of retirement as 55, and as the present teachers find it very difficult to reach the maximum, cannot the Government postpone the enforcement of this 55 age-limit rule so as to apply to the new entrants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In the case of new entrants, the age of retirement will be thirty years hence. The question is how to solve the present problem of unemployment among the trained teachers. For that purpose we have to take a decision whether we should continue the old teachers or give preference to the younger ones.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government at least reduce the formula that a teacher should get pension only after thirty years to twenty-five years in view of the fact that this age-limit was curtailed only recently?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: For 25 years' service, proportionate pension is sanctioned.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஐயா, எத்தனை வயதில் ஆசிரியர்கள் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுபற்றி இப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள சம்பளக் கமிஷன் கவனம் செலுத்தி வருகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. அறிக்கை வந்ததற்குப் பின்னால் பார்க்கலாம்.

English medium secondary schools

*111 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) district-wise, the number of English medium secondary schools in the State; and

(b) the principles governing the admission of pupils in English medium classes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) A statement * is laid on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: From the remark in the printed statement, are we to presume that pupils whose mother-tongue is Tamil are not admitted at all in these English medium schools or are there any special rules governing such admissions and, if so, may I know what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Here it is stated that those who have studied in the English medium schools in the primary stage are also admitted.

[Sri B. K. Nallaswami] [21st March 1960]

விதிக்கலாம். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்றும் உணவு விலை குறைய வேண்டும் என்றும் சொல்லும்போது, இப்படிப்பட்ட தடை உத்தரவு இருந்தால், எப்படி அவர்களால் விவசாயம் செய்ய முடியும்? ஐந்து ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் இறைக்க 1,500 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. பம்ப வைத்தால் ஆயிரம் ரூபாய் செலவு குறையும். உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருந்தால் விலைவாசிகளை எப்படிக் குறைக்க முடியும்? அவர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியம் செய்து கொடுங்கள்; பிறகு விலை வாசிகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்க்கலாம். கலெக்டர் சிபாரிசு செய்தும் கூட, யாரோ இஞ்சினியர் சொல்லிவிட்டார் என்பதற்காக, நதி ஆயக்கட்டில் உள்ளவர்களுக்குப் பம்புசெட்டு லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல. ஆகவே, அந்த உத்தரவை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதேமாதிரித்தான் பவானி சாகர் முதலிய இடங்களில் கடை கோடித் தோட்ட பூமிகளில் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற உத்தரவைத் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள். மற்ற மேட்டூர் கால்வாய் இடங்களிலும் அப்படிப்பட்ட உத்தரவைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். செலவு இல்லாமல் செளகரியம் செய்யக்கூடியவைகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி இப்பொழுது செய்யவில்லை என்பதை மனவருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காசு செலவு இல்லாமல் செய்து கொள்ளக்கூடிய வேலைகளுக்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். ஆகவே, நதி ஆயக்கட்டுகளின் கீழ் இருக்கக்கூடிய வர்களுக்கும் பம்புசெட்டுகள் கொடுக்கும்படியாக உத்தரவைத் தளர்த்தி அவைகளை வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் வாய்க்கால் இருக்கிறது. மேலே இருந்து கழிவு நீர் பெரிய அளவில் போகின்றது. அதையெல்லாம் தடுத்து அணை போட்டு வாய்க்காலின் கீழ்க் கோடிகளுக்குச் செலுத்துவது ரொம்ப அவசியம். அப்படிச் செய்தால்தான் உற்பத்தியை நன்றாகப் பெருக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்களும் விளைச்சலைப்பற்றிய அளவை ஏதோ பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்து விவசாயிகள் ஏக்கருக்கு ஐயாயிரம் பவுண்டுக்கு மேல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆயிரம், ஆயிரத்து ஐந்து பவுண்டு உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு நாம் என்ன என்ன செளகரியம் செய்து கொடுக்கிறோமோ அந்த செளகரியங்களைக் கூட மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தவர்களுக்குச் செய்துகொடுப்பதில்லை. இதுதான் இன்றுள்ள நிலை. ஆகையால், அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்னதையெல்லாம் கவனித்து அவர்களுக்கு அதிக வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்பதாக வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[21st March 1960] [Sri B. K. Nallaswami]

இன்னொன்று. எங்களுடைய தாலுக்காவில் பர்கர் மலையில் மணியாச்சி என்ற ஒரு பள்ளம் இருக்கிறது. அது இன்றைய தினம் மைசூர் இராச்சியப் பக்கம் திரும்பி உபயோகமில்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அது ஒரு காட்டாறு. அதைத் தடுத்து நிறுத்தி அந்தத் தண்ணீரை இந்தப் பக்கம் கொண்டுவந்தால் இருபத்தையாயிரம் ஏக்கரா நிலத்தை நஞ்சையாக்க முடியும் என்று என்ஜினியர்கள். தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து முதல் வருஷத்திலேயே செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வது ரொம்ப அவசியம். அதை எடுத்துக்கொண்டால், பெரிய திட்டம் நிறைவேற்றக்கூடிய வசதி நமக்கு ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, வீடு கட்டும் திட்டம். இதில் செலவிடும் தொகை மிகமிகக் குறைவு. அதுவும் கிராமங்களில் பார்த்தால் சைபர். ஒன்றும் இல்லை. டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலில் கூட 20 ஆயிரம் ரூபாய், ஜில்லாவிலே இதற்காகச் செலவிடுவது என்றார்கள். இப்படி அப்படி நான்கு வீடு கட்டினார்கள் என்றால், இந்த அராகுறை ஏற்பாடு ஒன்றும் பிரயோசனப்படாது. வீடுகளைக் கட்டும்போது, அதற்கு வேண்டிய செளகரியங்களோடு கட்ட வேண்டும். ஆகவே, அதிக வசதிகளோடு கிராமாந்திரங்களில் அதிகமாக வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வது ரொம்ப அவசியம்.

கடைசியாகத் தொழிலைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக விற்பனை வரியை அழகுபொருள்களுக்கு எடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் ஏழைக் குயவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் பேரில் மட்டும் தான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ பரிவு உண்டாக வில்லை. மண்பாண்டத்திற்கு வரி போடுகிறார்கள். அதுவும் தனியாகத் தொழில் நடத்துபவர்களுக்குக் குறைவான விற்பனை இருப்பதால் கிடையாது. ஐக்கிய சங்கத்தை, கூட்டுறவுச் சங்கத்தை, வளர்க்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இன்றைய தினம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டு மண் பாண்டங்களை விற்பனை வருகிறார்களே அவர்களுக்கு வரி போடப்படுகிறது. இந்த மாதிரியாக 50 அல்லது 60 சங்கங்கள் மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கு வருட ஆரம்பத்தில் வரி உண்டென்று தெரியாது. இப்போது வரி விதிக்கும் அதிகாரி ஜனவரி மாதத்தில் நீங்கள் விற்பனை செய்திருக்கும் இத்தனை ரூபாய்க்கு இவ்வளவு வரி கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் இதுவரை பொதுமக்களிடமிருந்தும் வசூலிக்கவில்லை. இதைப்பற்றியும் கூட அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் சொல்லியிருக்கிறேன், முறையிட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அது என்ன ஆயிற்று என்று இன்னமும் சொல்லவில்லை.

அதோடு இன்னொன்று. எப்போதும் மண்பாண்டத் தொழில் செய்பவர்கள், சூளை போடுவதால் கிராமத்திற்கு வெளியில்தான் குடியிருப்பார்கள். ஆனால் இப்போது எங்கே பார்த்தாலும்

[22nd March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM : In view of the policy of the Government to encourage the cultivation of English language, will the Government consider liberalising the rules by permitting one English medium class at least in each High School wherever there is demand?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The difficulty now would be to have sufficient number of teachers who can teach all the subjects in English. Now, having adopted Tamil for the last ten years, if we have once again English class, that means we will have to find as many teachers as there are schools and also with reference to each subject. I am afraid we have passed that stage and it will be dangerous to reverse the gear now.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is it a fact that the general permission is not given to those who want to have English medium schools particularly as they depend upon the Government for grant?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The policy is not to start new schools except to provide facilities for linguistic minorities or the children of Central Government servants.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, have the Government any plan with reference to the future period as to within how many years this system of English medium should be stopped?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think anyhow for our generation this would go on, and I do not think we should be taking decisions for the next generation even now.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Finance Minister agree with the view that there is a greater desire on the part of those children who studied in Tamil to have English as their medium in the school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Oh, yes. As a matter of fact, if facilities are available, and if that were possible, I would not mind the children having the English medium from their childhood onwards. But the special problem facing us is that we are making our children study in Tamil in the high school and then ask them to switch on to the English medium in the University classes. That is the specific problem posed before us with reference to the Tamil medium, particularly in the Universities.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, it is a question of demand and supply. Is the Hon. Minister aware that just on the opening of Convent schools or nurseries, where English is the medium, there is a very great demand for children, either boys or girls, to be admitted into them? If this is a fact, why should the Government of Madras put a ban and say, 'You cannot have this English medium and you should have only Tamil medium'?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The seats available there are very limited. Therefore, there is so much competition. Naturally we cannot be asking other people to open such schools.

[22nd March 1960]

SRI S. NATARAJAN : Sir, since there is demand from a large number of pupils for English medium in the Convent schools where the number of seats restricted, will the Government consider the possibility of opening additional classes in the secondary schools to meet the demand?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is wrong to think that it is for the English medium that children go there. As a matter of fact, that is a better type of education because of the special attention paid to the children there. If we can have Tamil medium schools with the same facilities and with the same type of education, I am sure they also would be overcrowded, and I am saying this with a certain amount of experience.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, in view of the statement of the Hon. the Finance Minister that the other schools are better, will the Hon. Minister tell us what steps will be taken to improve the quality of our schools to bring them in line with the Convent schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It entirely depends upon the quality of the teachers. If we can have Graduate teachers for primary schools also, we can certainly improve the level of education. But, unfortunately, with our limited resources and with our object of bringing all the children into school, certainly we cannot adopt this method. But certain special schools adopt this method of having very well-trained teachers even for the primary classes. That is the attraction, and not the English medium of instruction.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. Minister aware of such cases as a Missionary society opening schools, with both English medium and Tamil medium, and requiring students to pay very heavily for the English medium and charging a small fee or nothing for Tamil medium students, and yet having five times the number of students in the English medium class and practically an empty class in the Tamil medium?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes. It is a psychological factor that because high fees are charged in the English medium class, that class would be much more valuable. If we should charge for the Tamil medium class the same high fee, I think the Tamil medium class also would have the same number.

Madhavaram Colony

* 112 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the progress so far made in the Madhavaram Colony and when it is likely to be completed;

(b) the amount of State loan so far granted;

(c) whether any foreign aid has been received and, if so, the amount thereof; and

[22nd March 1960]

(d) the quantity of milk available for sale?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The buildings for the first unit of the Colony for accommodating 500 milch animals have been completed and 500 animals are now in the Colony. The construction of buildings for three additional units and the Central Dairy has already been taken on hand. The entire project is expected to be completed towards the end of the Second Five-Year Plan period.

(b) Nil.

(c) No foreign aid has been directly received by the State Government for the project. The New Zealand Government have offered a free gift of about Rs. 29 lakhs to the Government of India for the project for being passed on to this State Government by way of subsidy and loan.

(d) About 5,100 lb. per day.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : There is demand in the various localities for these depots to be located so that they may get good milk. May I know whether there is any proposal to increase the supply of milk by opening depots in the areas of supply?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This will be taken up when more units come to function.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : How many measures per day?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is about 5,100 lb. per day.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I do not understand it in pounds. Will the Hon. Minister kindly give it in measures?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Perhaps, four lb. make one Madras measure.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know, Sir, whether the coming up of this colony, which permits the supply of good milk, has got any effect on the existing milk supply in the matter of adulteration? (Laughter).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This milk is pure milk, and I do not think it would have any effect on adulteration. If at all there should be any effect, more water should be available for adulteration. (Laughter).

Industrial Co-operative Societies.

* 113 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any Industrial Co-operative Societies have been opened for fisher-women, if so, the places at which such societies function and the nature of their activities; and

[22nd March 1960]

(b) whether and, if so, what aid is being given to such societies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No Industrial Co-operative Society has been organised exclusively for fishermen or fisher-women in the State. The following three societies, however, undertake the manufacture of small fish nets—

(i) Nambuthalai Fish Net Workers' Co-operative Society in Ramanathapuram district.

(ii) Kodumuny Women Mal Making Society in Kanyakumari district.

(iii) Marthanduthurai Mal Making Society in Kanyakumari district.

(b) The above societies have been given a loan of Rs. 3,000 and a grant of Rs. 1,000 each.

SRI M. ETHIRAJALU : இனிமேலாவது மீனவர் வகுப்பைச் சார்ந்த பெண்மணிகளுக்குத் தொழில் கூட்டு சொஸைடிகள் ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது நான் விடை அளித்ததைத் தவிர வேறு விவரம் என்னிடம் இல்லை.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இத்தகைய தொழிற்சாலை மீன் இலாகா நடத்த ஏதாவது ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி மீன் இலாகாவைக் கவனிக்கின்ற அமைச்சரிடம் கேள்வியைப் போடுங்கள்.

SRI M. ETHIRAJALU : இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து 3,000 ரூபாய் கடனாகவும், 1,000 ரூபாய் மான்யமாகவும் கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அதிகமாக இந்தத் தொழிலில் பெண்மணிகள் ஈடுபடுவதற்கு 50 சதவீதமாகக் கிராண்டை உயர்த்துவதற்கு முடியுமா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது நான் குறிப்பிட்ட சங்கங்களிடமிருந்து அம்மாதிரிக் கோரிக்கை ஒன்றும் வரவில்லை.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அத்தகைய தொழிற்சாலை மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு வேண்டுமென்றாலும், அரசாங்கம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி ஏதாவது குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்திலே இம்மாதிரித் தொழிற்சாலையை அமைக்கக் கூடும் என்ற யோசனையைக் கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்தால், மேற்கொண்டு அது பரிசீலனை செய்யப்படும்.

[22nd March 1960]

Paper mill at Ootacamund

* 114 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether any private party has approached the Government for aid to start a paper mill at Ootacamund and, if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, no private party has approached this Government so far for aid under the State Aid to Industries Act to start a paper mill at Ootacamund.

Sir, I wish to add that after this answer was submitted to the Council, one party has approached the Industries Department for assistance to start a paper mill.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, is it not a fact that the Minister for Industries has said more than once that the facilities which are available in Ootacamund for the location of a factory are by far the best in our State in the matter of pulp and water?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is true that there has been some amount of research in the utilisation of wattle bark and bluegum. But the industrialists know the best field.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : It is very good that it should be taken up in the private sector. But if the Government find that there is not much response, could they not follow the example of our sister Government—the Andhra Government—who are themselves coming forward with their own factory to meet their requirements?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member knows the Industrial Policy Resolution. Paper manufacture is in the private sector, and I cannot say that our State has not got enough men who can do this work in the private sector.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தத் தாள் செய்கின்ற தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு ஒரு தனிப்பட்ட நபர் மனுச் செய்திருக்கிறார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு எஸ்டிமேட் எவ்வளவு? அதற்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் பிளானிங் கமிஷனிடமிருந்தும் ஏதாவது அனுமதி வேண்டுமா? அல்லது எல்லாவிதக் காரியங்களும் முடிந்து தொழில் நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லாம் தயாராக இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The one company which has come forward to start a paper factory not in the Nilgiris but in the Mettur-Erode area is the Seshasayee Bros. They have obtained the licence, and every formality in regard to the starting of the industry is now complete. The foreign experts are now in this country, and they are looking into the site, etc. There is another person who has come forward to start the industry by using bagasse only produced from the Amaravathi Sugar Factory, which will go into production shortly. It is in the very preliminary stage of investigation at this time.

[22nd March 1960]

Salaries of teachers

* 115 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to disburse by money order the salaries of teachers in elementary schools under private managements which do not levy fees; and

(b) if so, when it will come into force?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Orders have been issued to the effect that salaries of teachers in schools, which have opted to become non-fee levying from the current year (1959-60), should be paid direct by money order from 1st June 1959.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, is this a permanent measure or only an experimental scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It was an experimental scheme. I am sure that the hon. Member is aware that this matter came up for consideration before the all-parties committee, that is, the Advisory Committee on Education. That committee has unanimously recommended that this should be given up, and the old method of paying through the managements adopted. The matter is under the consideration of the Government.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, would the Government examine the adoption of the procedure followed in the Kanyakumari district of crediting the school-fees in the case of aided schools also to Government and paying the salaries of teachers direct to the teachers as in the case of Government schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is with reference to high schools. This is with reference to the elementary schools. The difficulty here is that they are located in nooks and corners of the State, and we are finding it difficult to reach the teachers in time. There is a considerable amount of delay in paying these teachers now.

SRI T. PURUSHOTHAM : What made the Government originally to decide that payment should be made by money order? Has any representation been made by the teachers that the system of payment by money order may be continued and not scrapped?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Just to find out what the difficulties involved in this system were. We have just now learnt the difficulties. That is why the committee had to consider the whole matter and after so considering, they have given a particular advice. Even now, representations are being made not that it should be paid through money order, but that it should be paid direct by the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Cannot the Government think of asking the Headmasters of elementary schools to take up the work and also empowering the local Deputy Inspector of Schools to authorise the Headmaster to draw the money from the treasury?

3-20
p.m.

[22nd March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think it would be possible to ask the Deputy Inspectors to manage this affair. Asking the Headmasters to be responsible in the matter is also one of the matters, which are being looked into by the Government.

SRI T. PURUSHOTHAM : In view of the fact that in the case of secondary schools, the system is working very well in another part of the State, will the Government consider the desirability of introducing that system in the entire State and extending the same to elementary schools also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There has been no complaint as far as secondary schools are concerned. I do not see any necessity to adopt some other system even though it may be working well in other parts. The real problem is with reference to elementary schools and as far as that problem is concerned, the Committee consisting of all the political parties has tendered certain advice. Still, we are looking into the matter as to whether any alternative method could be followed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government give us an assurance that till payment is made by the Government, the pay will be sent by money order at Government cost?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Now, the money is sent at the cost of the teachers and so, there is no question of the Government incurring any expenditure. I am sorry I cannot give the assurance which the hon. Member is asking now.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, the present rate of money order commission which is 15 nP. for Rs. 10 is too high. At this rate, the teachers will have to forego about 1½ per cent of their salary as money order commission. (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not 1½ per cent. It is only .15 per cent.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Yes, I agree. Even so, they have to forego that much. (Laughter.)

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : ஐயா, தமிழ் நாடு ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் கூட்டணியிலிருந்து, ஏதாவது தகவல், தீர்மானம் அனுப்பியிருக்கிறார்களா, இது மாதிரித் தீர்மானம் : அந்தச் செலவை நாங்களே ஏற்றுக்கொள்கிறோம், கூடுமானால் மணியார்டர் கமிஷனை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் ; இல்லையானால், எங்கள் பொறுப்பில் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தமிழ் நாடு ஆசிரியர்கள் கூட்டணிமகாநாடு கடலூரில் நடந்தது; அப்பொழுது தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதாக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில், 500, 600 கார்டுகள், ஏகமனதாகத் தீர்மானிக்கப்படவில்லை என்ற புகார்களும் செய்து வந்திருக்கின்றன.

[22nd March 1960]

SRI S. NATARAJAN : Is the Hon. Minister aware of the fact that there has been delay in the payment of salaries by remittance through money order consequent on the money order forms not being available in the Tanjore district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are ever so many reasons. Particularly, at the issuing side, it might be possible that the department might have sufficient number of money order forms.

Even if there were not sufficient number of forms, they could get them from the neighbouring district headquarters. But the post-offices in the various places are finding it difficult to clear all the money orders which are sent on a particular day with reference to the schools located in that area. Therefore, there was considerable delay in the payment of salaries to the teachers and that is why the matter had to be reviewed by the committee once again.

Fee concession

* 116 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to extend the benefit of fee concession to the children of the members of the staff of Oriental Colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the fact that the Lecturers in these colleges get lesser salary than even the high school teachers and the Principal of such colleges gets lesser salary than the Headmaster of a high school, will the Government kindly consider the question of extending this concession to these Lecturers and Principals?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Still, a college is a college and a school is a school. When I take up the question of this college, naturally I will have to consider all the colleges and not only the Oriental Colleges.

SRI S. NATARAJAN : Is there any proposal to extend this concession to the members of the staff of these institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Not that I know of.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : As the members of the staff of the Oriental Colleges draw lesser salaries and as they also come under the orbit of the Government grant, will the Government consider the desirability of extending this concession to them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not a question of their coming under the orbit of Government grant or any such thing. It is a question whether members of the staff in these colleges also are to get this benefit. We have now restricted it to schools. It is not as if only these members of the staff are low-paid categories. There are so many other low-paid categories in all walks of life. Therefore, we have to consider this question with reference to the categories in the schools or colleges.

[22nd March 1960]

Madras Law College

* 117 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) the present strength of the Madras Law College;
- (b) the percentage of those who require hostel accommodation;
- (c) whether there are any hostel facilities for them; and
- (d) if not, whether there is any proposal to construct a new hostel for them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 1,226 students.

(b) 43 (roughly).

(c) Yes, Sir.

(d) Does not arise.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the students of the Law College are at present put to lot of inconvenience and difficulty as they do not have a hostel for themselves?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am sorry the hon. Member is one year out of date. Just in the beginning of this academic year, a separate hostel has been started for the benefit of the students of the Law College. The Old Medical College Hostel is now the Law College Hostel.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Not that I know of it. I just wanted to draw the attention of the Hon. Minister. That is all. Is it not a fact that the distance from the Law College to this hostel is three or four miles? Apart from the distance, they have to spend so much time in coming from the College and going to the College from the Hostel and incidentally they have also to spend some money by way of bus charges. That being the case, may I know whether the Government could think of selecting a suitable site and locating the hostel very near the Law College itself, if such a site is available so that the students may be spared some money and time?

SRI T. PURUSHOTHAM : May I also know whether in the alternative, the Government could provide some transport facilities?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Let the Hon. Minister answer my question first.

SRI T. PURUSHOTHAM : I have put my question so that the Hon. Minister could answer both the questions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, may I know whether it is permissible for two Members to put questions like this?

MR. CHAIRMAN : No.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Members should not think that I am preferring one Member to another.

[22nd March 1960]

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister may answer Mr. Raza Khan's question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, in the meantime, I have forgotten the hon. Member's question. (Laughter.) So, I request him to repeat his question.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : In view of the fact that the Old Medical College Hostel which is now used as the hostel for the Law College students is situated at a distance of about 3 or 4 miles from the Law College and as the students have to spend a good deal of time and money in coming to the College from the hostel, will the Government think of the possibility of providing a hostel for the students of the College very near the College itself?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Formerly, they had no hostel accommodation at all. They were living in different parts of the City. Now, they have been given this benefit of living in a hostel. I do not think there has been any difficulty for them to reach their college. After all, we know the Law College. They have got sufficient time to reach the place and then go back to their hostel.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government consider the necessity of Government transport for the purpose of helping the students to reach the College from the Hostel in time?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think that question should be addressed to the Hon. the Minister in charge of Transport.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : If the argument of the Hon. Minister, viz., that because those students had not any hostel facility in the past, they should be satisfied with the present hostel, is to be accepted, I am afraid there cannot be practically any development. Will the Government consider the desirability, as a matter of principle, of locating those hostels very near the Colleges in which the students are studying so that the students may not be put to any inconvenience and needless expenditure?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am sorry the hon. Member has started arguing. That is not the way of putting questions.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I am sorry it is not for the Hon. Minister to say that. I may be wrong and the Hon. Minister may be right. Whatever it is, it is for the Chair to say how I should put the question. It is not for the Hon. Minister to teach me how I should put the question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is my answer. I do not think even the Chair can point out in what way I should answer.

[22nd March 1960]

Major bridges

* 118 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the work on the construction of major bridges across (i) the Cauvery at Erode, (ii) the Vaigai at Tirupuvanam, (iii) the Cheyyar on the Arcot-Tindivanam Road and (iv) Kaman-dalanaganadhi on the Arcot-Wandiwash Road have been taken up;

(b) if so, the date on which the work in each case was commenced; and

(c) the amount allotted for the year 1958-59 and the amount spent in each case till the end of 1st March 1959?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) to (c) The attention of the Member is invited to the paper * placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, with regard to item (2) in the statement, it is stated that the road on which this bridge lies was taken over by Government from the control of the District Board as early as 1st April 1959. Will the Government kindly see that the work is expedited?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The tender in respect of this work has been settled and the work will be taken up.

Harijan scholarship

2-30 p.m. * 119 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the income limit of Harijan parents to claim Harijan scholarship in respect of their children studying in colleges; and

(b) whether there is any proposal to increase the limit?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Rs. 1,500 per annum, Sir.

(b) No, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: இந்த வரையறை எத்தனை வருஷங்களுக்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டது? எந்த வருஷம் முதற் கொண்டு இது இருந்துவருகிறது? இப்பொழுது விலை வாசிகள் உயர்ந்திருப்பதால், பெற்றோர்களுடைய வருவாய் விமிட்டை உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் யோசனை பண்ணக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: பல தகவல்களைக்கொண்டு இந்த விஷயம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான அபிப்பிராயமும் இல்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: பல ஹரிஜன ஏழைகள் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற கருத்தில் இது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அதிகப்படியான ஹரிஜனங்கள் எழுதப்படிக்க முன்வருகிறார்கள். அதனால் ஹரிஜன

Appendix II on page 243 infra.

[22nd March 1960]

ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு மட்டுமல்ல; எல்லா ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கும் காலேஜ் படிப்பிற்குச் சம்பளத்தை உயர்த்துவது அதற்குச் சாதகமாக இருக்கும் என்பதால் சர்க்கார் அதைக் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அதைப்பற்றித் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

Taxi drivers

* 120 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the taxi drivers in the City of Madras have to wear compulsorily head-dress and uniform; and

(b) if so, the nature of uniform prescribed by the Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) The taxi-drivers in the City of Madras have to wear compulsorily a khaki coat or a khaki shirt, khaki shorts or trousers. It is not compulsory to wear head-dress.

Parking of lorries

* 121 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the steps taken by Government to control and regulate the parking of lorries on road margins in Georgetown area in Madras City?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Police are patrolling the area daily. Drivers, parking their lorries on roadside causing traffic obstruction, are prosecuted. Lorries should be parked in Broadway on one side of the road as indicated below on days other than Sundays:—

1. Right side—Mondays, Wednesdays and Fridays.
2. Left side—Tuesdays, Thursdays and Saturdays.

Lorries are permitted to load and unload in Broadway only between 12 noon and 3 p.m. They are permitted to enter certain streets in the area till 11 a.m. and after 7-30 p.m. in a day.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister tell us how many such prosecutions have been launched and whether there has been any abatement of the nuisance?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I want a separate question.

SRI T. PURUSHOTHAM: Have not repeated representations been made by residents in the houses round about the Kotwal Bazaar about the nuisance caused to them by the parking of lorries in front of their houses and will Government see that effective remedial measures are adopted to remove the inconvenience?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I have not heard of any repre-

CALLING ATTENTION TO TERMINATION OF SERVICES
OF TEACHERS IN LABOUR WELFARE
HIGH SCHOOL, MADURAI

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1960]

after framing charges against them. The teachers and Headmaster have appealed to the Director of Public Instruction against the orders of the management. The appeals are under examination by the Director. It has not so far been represented to Government that the teachers were not paid up to the date of termination of their services. This will be looked into.

It appears that the proviso introduced in March 1959 and referred to above has not been incorporated in the agreement entered into by the teachers of this school with the management. Since it is the actual agreement in force that governs the conditions of service, the management has not allowed the teachers to continue in service pending disposal of their appeals. The proviso could not, in these circumstances, be applied to the cases of these teachers. The Director of Public Instruction has been asked to pass orders on the appeals as quickly as possible.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE
YEAR 1960—61—contd.

MR. CHAIRMAN : We shall now resume the general discussion on the Budget for 1960—61.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, it is really a matter for happiness that the Finance Minister, who has been in charge of the finances of this State for the last eight years, has done very well in keeping the financial position of the State at a very sound level. What is more, he has built up a reputation for himself that, whatever the resources of the State—unfortunately, the resources of our State are meagre—he could carry on the various welfare activities with those resources. Particularly, he has kept his word that he gave a year or two ago that there would be no further taxes. Of course, it may be argued that taxation has reached the saturation point and that there could be no further taxation. Still, the fact remains that we need not bother about further taxation for a year or two. Another healthy thing is, so far as the Second Five-Year Plan is concerned, we have done very well. We have exceeded the target of Rs. 151 crores by Rs. 30 crores and more. We have spent about Rs. 181 crores. We have exceeded the targets or at least reached them in regard to various developmental activities like rural electrification and so on except in the matter of food production where, according to the statement of the Minister for Finance, there is a shortfall of about Rs. 3.5 lakh tons. Originally, it was stipulated that there should be a production of 12 lakh tons of foodgrains. There is a shortfall of 3.5 lakh tons. Of course, it is argued that it is due to shortage of fertilizers. May I draw the attention of the Minister to the fact that he cannot take shelter on the plea of shortage of fertilisers alone? If he examines, he may find other reasons also. After all, fertilizers are a thing of yesterday. Formerly people were doing without this better and much better. Instead of taking shelter on the plea, it would be well for the Government to examine what the defects are and try to rectify them.

3-40
p.m.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1960—61

22nd March 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

Sir, as was rightly pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, the Budget should give a true and accurate picture of the financial position of the State. If, however, you look into the figures furnished by the Hon. the Finance Minister for the past two or three years, you will see the disparity between them, particularly in the matter of figures relating to expenditure. After the year is over, the Government may give some reasons that they did not anticipate this or provide for that. But the fact remains that while the income of the State had remained at the same level, the expenditure had gone up very much. Let me not trouble the House now by quoting figures. They are all given in the Budget papers. The Finance Minister has stated that in the coming year there will be a deficit of about Rs. 35 or Rs. 38 lakhs and he has warned us also of the possibility of the Pay Commission Report coming in the meanwhile and the expenditure going up still further. There are also other items of expenditure such as establishment of Development Councils and other things. Therefore, we are not in a position to understand what exactly the further commitments of the Government would be. Though the Department concerned is doing its work carefully and efficiently, I would still say that a proper watch and control should be exercised over expenditure. The expenditure during the course of the last three or four years has gone up by Rs. 3 or Rs. 4 crores.

3-40
p.m.

Another important factor, according to the particulars furnished to us, is the Public Debt. On 1st April last year it was to the tune of Rs. 138 crores and we were paying an interest of Rs. 6½ crores on that, apart from what we might get from the loans advanced by us. This year we are going to float an open market loan to the extent of Rs. 10 crores. While I have absolutely no doubt that the Madras loan will be oversubscribed because of the reputation of this State and the Government so far as finances are concerned, still I feel that in the present state of economy, with inflation and other things, the Government should not borrow further and go on increasing the Public Debt. I feel that there should be a limit put on this.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Hon. the Leader of the House has given particulars in paragraph 8 of his speech.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I am sorry I did not notice it. However, I feel that a limit should be put on borrowings by the State having regard to its resources, etc. This is an important thing that should be done.

Then, Sir, the Hon. the Finance Minister has admitted, according to figures given to us, that 21 per cent of our revenue is spent purely on Services. This is a big chunk. I do not know whether the Government have ascertained the personnel employed in the composite State in the year 1953 before the two partitions and the personnel now employed. The expenditure on the personnel has gone up and if anything, it has gone up much more at the higher levels than in the lower ranks. If it is the case of the

[Sri Mohamed Raza Khan] [22nd March 1960]

Government that work has increased since then, I would be happy to learn that. But if the work has increased, it would have increased not only at the top level but at the lower level also. I feel the Government are only too anxious to create posts at higher levels without a proportionate increase at lower levels. This is the case with the Police Department, with the Education Department and other departments.

Then, Sir, coming to the allotments, the amount allotted for Education, about which I am sure the representatives of the teachers would be glad, is Rs. 15 crores out of a total revenue of Rs. 80 crores. If you compare this with the allotment for the year 1953-54 which is the basic year and when we were a composite State, the expenditure under Education then was only Rs. 11 crores. But today it is Rs. 15 crores. Not that I grudge that amount being spent on education. I am only pointing out that this amount of Rs. 15 crores has been provided for a reduced area, for only one-third of the former area, with only one-third of the former population. My point is, when we are going to spend Rs. 15 crores as against Rs. 11 crores in 1953, if Government evaluate the results achieved to see whether they are in proportion to the amount spent, not in the sense of opening so many more schools or midday meal being supplied in so many schools, but in the sense of improvement of the type and quality of education. The Hon. the Education Minister has admitted that there is difficulty in getting properly trained teachers to teach the students. Therefore, while they spend such huge amounts, there should be proper scrutiny whether the results achieved are in proportion to the amount spent. In the case of the Police Department also, we were spending Rs. 5 crores in the composite State and the expenditure remains the same even today. Nothing is said about the achievements as to whether they are in proportion to the amount spent. The Budget speech of the Hon. the Finance Minister is very nicely drafted but I cannot help saying that it reads only like an administration report of the State of Madras. In regard to Electricity, the Hon. Minister can feel quite happy for what Madras has achieved for the money spent. Regarding agriculture, I have already made mention about it.

Sir, so far as Industries are concerned, while I would leave that subject to be dealt with by other hon. Members, I would like to point out only one thing. We can say with regard to the industrial policy that so far as this State is concerned, there is no industrial policy. Whatever policy is laid down and dictated by the National Development Council, we accept it as our policy. But I should like to say this. Conditions differ from State to State and, therefore, there cannot be one pattern and one policy for the whole of India. I would like to know whether our Ministers when they attend the meetings of this body—it is not a statutory body and it is not a body formed at Cabinet level but something superimposed on the State Governments—simply accept whatever pattern or policy is suggested by it. However, in this connection I may place on record that the Industries Department in this State

[22nd March 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

under the Hon. the Leader of the House has really done something remarkable, particularly in the field of private sector industries. I do not want to stand in the way of the Government encouraging the private sector. In our State, unfortunately, private capital is shy and it does not come forward to start industries. We are therefore, very backward in industrial development. With the help and assistance given by the Government, now at least some people are coming forward. A paper factory is to be established in Mettur. But the most important thing, as was said by the Hon. the Finance Minister, is that the whole future of the South depends on power and industrial development. Having exhausted all major irrigation sources, our only hope is Neyveli lignite. I am sure, when the project is completed, the very face of Madras will change. When I am on this subject of Industries, I would like to know what is happening to the proposal for the location of a steel industry in Salem district. There may be difficulties but I am sure our Hon. Ministers for Finance and Industries will do well to use their influence with the Central Government and see that the plant is located in the State of Madras for the benefit of the people of the whole State and the people of the South as well. As I said, there may be difficulties. But the Centre has located certain other industries and factories in other parts of India in spite of such difficulties in those places. Probably, their influence played a great part and the Centre had to agree to the location of those industries in those places.

8-50
P.m.

Another suggestion which I would like to make in this connection is this. In some Western countries which were backward industrially, Government themselves first started big and medium industries and, after working them well for some years, handed over the same to the private sector. These industries have progressed well under the private sector subsequently. People are usually shy at first to take them up. But when Government undertake one or two industries and demonstrate to the public that there is something good in them both from the point of view of finance and employment opportunities, people then come forward to undertake those industries. I would request the Hon. the Minister for Industries to consider this aspect of the matter also.

Then, Sir, one salient feature of the Budget speech is this. The Hon. the Finance Minister has referred, and rightly, to the increase in prices of commodities. He has considered this very important and devoted two paragraphs to that in his speech. But, unfortunately, the Hon. the Minister for Agriculture who is not now here always looks at the wrong graph. Every time he sees the price graph, he sees the wrong graph and says that the prices are going down, that the prices are going down. But here is an admission by the Hon. the Finance Minister himself that the prices are going up. He has tried to assess in what way these developmental activities and the heavy expenditure under the Plans have been helpful or beneficial to the general public. The common man in the street asks: 'Where do I stand in spite of the First Five-Year Plan, the Second Five-Year Plan and the Third Plan

[22nd March 1960]

SRI M. ETHIRAJALU: ஜார்ஜ் டவுன், ப்ராட்வேயில் அதிகப்படியான ஜன நெருக்கடி இருப்பதாலும், அங்கே வழி குறுகலாக இருப்பதாலும், அடிக்கடி ஆபத்து ஏற்படுகிறது என்று அதைத் தவிர்க்க இந்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் மீண்டும் ஆபத்துக்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டுவருகின்றன. ஆகவே, லாரிகள் அங்கு சாமான் களை ஏற்றுவதும் இறக்குவதும் இரவு 10-மணிக்குப் பின்னாலும் காலை 7 மணிக்கு முன்னாலும் என்று உத்தரவிட அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இப்பொழுது அதைப் போன்ற உத்தரவுதான் அமுலில் இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமானால்—அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் வியாபாரிகள் நிறைந்த பகுதி—இது வியாபாரிகளைப் பாதிக்கும். ஆகையால், எந்தவிதமான கட்டுப் பாட்டையும் கொண்டுவருவதற்கு முன் வியாபாரிகள் பாதிக்கப் படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House the message received from the Governor of Madras recommending to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also to announce to the House the message, dated 21st March 1960, received from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 3 of 1960), as passed by the Legislative Assembly on the 21st March 1960 and signed by him, for the recommendations of the Council and certified that this is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

(3) ELECTION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that the following candidates have been validly nominated for election of nine Members to the Committee of Privileges for the financial year 1960-61 :—

1. The Hon. Sri R. Venkataraman.
2. Sri P. T. Rajan.
3. Sri Abdul Hameed Khan.

ELECTION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

293

[22nd March 1960] [Mr. Chairman]

4. Sri M. Seshachariar.
5. Srimathi Saraswathy Pandurangam.
6. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
7. Dr. A. Chidambaramanathan.
8. Sri L. S. Karayalar.
9. Sri M. Ethirajalu.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., nine, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges.

The Deputy Chairman is ex-officio a Member.

Under rule 154 (4) of the Madras Council Rules, I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee.

III.—CALLING ATTENTION TO TERMINATION OF SERVICES OF TEACHERS IN LABOUR WELFARE HIGH SCHOOL, MADURAI.

* **SRI G. KRISHNAMOORTHY:** Sir, I rise to call the attention of the Hon. the Minister for Finance to a matter of urgent public importance, namely, the termination of the services of eight teachers from the Labour Welfare High School, Madurai. The teachers have not been allowed to continue till their appeal is disposed of. They have not been paid up to the date of termination of their services. The House is eager to know the steps taken by the Government in the matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Teachers employed in schools under private management should enter into an agreement with the managements in a form prescribed by Government and this agreement will govern the terms and conditions of their service. One of these conditions of agreement is that the services of the teacher can be terminated by the management under certain conditions. Another condition of the agreement is that if either party fails to observe the terms of the agreement, the aggrieved party shall have a right to represent to the Director of Public Instruction (in the case of certain categories of teachers) and the Divisional Inspector (in the case of others) who shall pass suitable orders in the matter. An appeal lies to Government from an order of the Director of Public Instruction and to the Director of Public Instruction from an order of the Divisional Inspector.

In March 1959, an amendment was issued to the draft form of agreement providing that, pending the decision of the appellate authority in cases where an appeal is filed, the management shall not relieve the teacher and the teacher shall not stop away from the school. This amendment has to be incorporated in the subsequent agreements entered into by every management with its teachers.

A High School is being maintained by the Madurai Labour Welfare Association in Madurai Town. The management terminated the services of certain teachers including the Headmaster

[Sri Mohamed Raza Khan] [22nd March 1960]

which is coming? What is my position? I remain where I am. In fact, I am becoming still worse and I am deprived of things I was having ten years before? It is all right to say, "We have these Plans and the Third Plan is coming." It may be that the benefits from these schemes and plans accrue to the future generation. But the present generation is passing through difficulties. People's life has become miserable. On the one hand, the Government declare that production has increased. But, on the other hand, the price level is also going up. Therefore, I think, the Hon. the Finance Minister has done a great service by referring to that and bringing that to our notice. I think this is the first time when there is admission by the Government themselves that there is this problem and an acute problem which calls for solution. That there has been such a problem all along cannot be denied. In addition to making a reference in the Budget speech, the Hon. the Minister for Finance raised this point in the discussions in the National Development Council on an all-India level. From what I understand from newspaper reports he has brought this to their notice and said that his is an all-India problem not confined to any particular State and that a solution for this should be found. Therefore, I am sure with the capacity he has to persuade people or rather to irritate people (laughter), he will bring home this point to the National Development Council and see that something is done to solve the problem.

Now, as the time allotted to me is limited, I will come to the last point, namely, the question of changing over to Tamil as medium of instruction in colleges. I know the Hon. the Finance Minister is a very nice man, a very intelligent man and a very efficient man but with only one defect. It is this. He sometimes loses temper. (Laughter.)

MR. CHAIRMAN : It is a good quality. (Laughter.)

SRI MOHAMED RAZA KHAN : But not always. (Laughter.) But that does not matter. I always believe that so long as we are Members of this House, we must express our point of view. Our point of view may not be correct sometimes. It is not as if whatever we say is the correct view. But whatever be our views as Members, we are bound to express them. I feel, Sir, so far as this question is concerned, the Hon. the Finance Minister has not served this State well and properly in taking the attitude that he has taken. The first mistake he has committed is, he has not placed the proposal before the Education Advisory Committee. He ought to have placed it first before that committee, which he himself, constituted, consisting of eminent educationists of this State and also representatives of various Government Departments. He placed the proposal before the Tamil Development and Research Council. I have great regard and admiration for that Council. But, in the very nature of things, that Council cannot dispassionately consider that question from the educational point of view. If I were a member of that Council, I would say that the change-over to Tamil as medium of instruction is good and

22nd March 1960]

[Sri Mohamed Raza Khan]

that the Government should go ahead with it. Some friends may say like that to see that the Hon. the Finance Minister commits mistakes and gets into trouble. But they are not good friends. If the Hon. Minister has said that this was the logical outcome of adopting Tamil as the State or Official Language, that it was in the interest of the State and the people as a whole and that therefore he was having this experiment, I would have been happy. Without himself being sure of the success of the experiment, he has made an announcement in his Budget speech which amounts to saying 'Success or no success, I have the control of the purse in my hands and from 1963-64 only colleges with Tamil as medium of instruction will get grants.' I do say that this is a threat to private colleges. Let alone my views on the matter. Even an eminent person like Dr. C. D. Deshmukh, who does not take a partisan attitude on issues like this, who is really concerned in the education of our children in our State and in the whole of India, says that this is nothing but imposing financial sanction on private institutions. If the Hon. the Finance Minister is sure that this scheme is going to be a success or is bound to be a success, he need not have set the date-line 1963-64 and declared that no financial help would be given beyond that date. I tell the Government that if they feel that they are strong and that they can impose such restrictions on private managements, there are people who have got so much feeling for the Tamil language that they will even be prepared to go without the small sums that the Government give them as grants and carry on.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member means English.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Yes. Whatever it is, the important fact to be considered is whether it is in the interest of the State as a whole. In this connection, I do not wish to bring in other people and refer to them. Unfortunately or fortunately, the Vice-Chancellor of the Madras University is here. Sometimes his position becomes very delicate and difficult even though he is here only as a Member of the Council. Whatever views he expresses are expressed on his own personal behalf and a few of us behind him and not on behalf of the University of Madras. If I can interpret him correctly—sometimes he says that I am not interpreting him correctly (laughter)—I understand the University of Madras has not been consulted. The Hon. Minister says that he has consulted the two Vice-Chancellors. I would like to know what is meant by consultation. Consultation is not mere discussion in the chamber or a casual reference. It should be a proper reference to the University by the Hon. Minister saying, 'I am launching on this very important scheme. I am for it. I want to know your views.' Even the Vice-Chancellor of the Madras University—I hope the hon. the Leader of the Opposition will not be offended by what I am going to say and it is unfortunate that I am misunderstood often—cannot by himself decide such an important question as this whatever his position in the University. He has to go before the Syndicate, the Senate, the Academic Council—I do not

[Sri Mohamed Raza Khan] [22nd March 1960]

know how many more bodies there are in the University—and consult them because it is the consensus of opinion of the people interested in the education of children that counts in all these things. It is not a small matter which the Minister sitting in the Secretariat or the Government can decide. If it succeeds, well and good. But suppose it proves a failure, the results would be disastrous. I may tell you, with the experience I have of the policy of the Government in trying to tinker with the education of our children, if this proves a failure, the repercussions will be far-reaching and it will not be possible to rectify things later on. That is my fear in regard to this matter. In his Budget speech the Hon. the Finance Minister has stated—I am not able to get at the page. (An hon. Member: I think it is page 31.) (Interruption.) The Hon. the Minister for Finance need not taunt me. At least my children know very good Tamil. It has been stated by the Hon. the Finance Minister at pages 31 and 32 of his speech: 'It has been decided, in consultation with the Vice-Chancellors of the Madras and Annamalai Universities, that with effect from 1963-64 the medium of instruction in all colleges for the B.A. course should be Tamil.' At least the Vice-Chancellor of the Madras University has had some opportunity to say something on the floor of the House regarding this policy. But the other Vice-Chancellor has never opened his mouth. I think I also put that question to the Hon. the Finance Minister, namely, why it was that the Vice-Chancellor of the Annamalai University had not come out with any categorical statement to the effect that this was the right policy and that he stood by the Hon. the Finance Minister. I do not know why he is silent about this. Then, again, take public opinion. Leading papers such as 'The Hindu' and 'The Madras Mail'—I do not know about the Tamil papers—have cautioned the Hon. Minister to go slow. The idea may be good. The Hon. Minister may be actuated by the best of motives.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am going only slowly.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: It is for the public to decide. Sir, even our neighbouring States are going slowly in this matter. Whenever it suits them, our Government quote the neighbouring States. If it does not suit them, they are ignored. But still I can quote what our neighbouring States are doing in this matter. The Hon. Sri Pattabirama Rao, Education Minister of the Andhra State—he was a colleague of our Minister for Finance in the composite State—who has as much affection for Telugu as our Hon. Minister has for Tamil, when he was asked for his view on the question of medium of instruction, said that he would not like to hustle things but could afford to wait for some time. He also added that there was no use in rushing things through when they were not sure of the results. Here also, Sir, I think I put a question to the Hon. the Minister for Education and, in reply to my question and the supplementary questions, he said that though he had evolved a policy, he was prepared to change if he was convinced that his policy was not correct and that he was not hasty and rushing through the thing but would come before the House and then

22nd March 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

take a decision. But the statement made in the Budget speech is categorical which amounts to saying: 'Whatever may be the consequences, whatever may be the decisions of the House, whatever may be the repercussions, whatever may be the views of people who can speak with authority on the subject, my decision stands and it is final.'

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Where have I stated so?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: As far as I can understand, it looks like that.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If it were so, I would not have made mention of it in my speech and brought it before the House.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: It is not as if I am in any way against Tamil being the Official Language of the State or the logical consequences flowing out of it, namely, Tamil becoming the medium of instruction. (Interruption.) I have an interruption from my hon. Friend Sri Gajapathy Nayagar.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: I was only saying that it was the correct thing.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I feel, Sir, the Hon. the Finance Minister should proceed carefully in this matter. There is nothing wrong in going slow. People here and there may say that you may create Tamil equivalents overnight. But it is not such an easy thing. We should get practical experience before switching over to the new system. Again, we cannot get the required number of trained Lecturers. We have started the experiment. We can afford to wait for some time instead of rushing through. While I grant that the Hon. Minister has done very well in other fields, particularly in Finance, I think he has gone wrong in this respect. Whenever the Hon. Minister takes a question, he pursues it with great perseverance and with all the energy he possesses to get out of all difficulties. Therefore, when he comes to a conclusion, it is very difficult to dislodge him from that conclusion.

But I say that on these issues we are guided by the advice of the people who talk about it. We are also guided by the Press which has supported the Government in many fields. All, it is not in our own interest that we save ourselves. It is also in the interest of the coming generation of children and our children. Therefore, if any wrong step is taken, it will have its effect for years to come.

Sir, in conclusion—I have not exceeded the time-limit and I think I took only twenty minutes—I would like to say that it has been the unfortunate lot of this State of Madras that while Minister after Minister might have done something substantial in various fields, every Education Minister of this State thinks that he has got a mission to fulfil and that he could change the whole

[Sri Mohamed Raza Khan] [22nd March 1960]

pattern of education or reorganise the whole educational system. They can do it but the impact of it will be felt by the coming generation who will say that some hasty decision taken by the Hon. Sri C. Subramaniam in 1960 has changed the whole pattern of education and that it has landed our State in so much of difficulty and confusion. So, I feel that there is still time for Government to be guided by the people who can give advice and guidance. Only after doing so, the Government can come to a decision. If they feel that their scheme would be successful in 1963, let them go ahead with the scheme. Otherwise, let them not pursue it irrespective of the consequences simply because they have taken the decision and it is an irrevocable decision. That is a wrong policy. Thank you, Sir.

* SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, I congratulate the Hon. the Minister for Finance on the Budget which he has placed before us, which is acceptable to all sections of the House. It is acceptable for one or two reasons. Firstly, there is no tax, as everybody says. Secondly, the tax which was imposed on perishables at the time when the last Budget was placed before this House has been cancelled, I think, at the instance of certain persons who are really prominent persons, and we are thankful to them for that.

One thing I would like to say in regard to agriculture. One of the previous speakers mentioned that there was not such a great increase in agricultural production. But I would like to point out from the speech of the Hon. the Minister for Finance that there has been a steady increase, from 44 lakh tons to 49 lakh tons, an increase of 5 lakh tons. In this connection, I would like to say that agriculturists require two things essentially. One is credit and another is irrigation facility. In regard to credit, it is a matter that we have got to seriously consider. You know, Sir, on the last occasion the full-finance scheme was introduced in two firkas. Now the Government propose to introduce it in six development blocks next year. I would like to point out to hon. Members that the full-finance scheme means that the Government do not propose to give loans to anybody either under the Land Improvements Act or the Agriculturists' Loan Act. Therefore, the agriculturists have to depend entirely upon the co-operative credit societies that are formed within the block areas. Is it really possible for the co-operative societies to give credit to all persons including the landless and persons who are tenants? Do they really give credit to those people? They require money for purchasing manure, implements and seeds. But do the societies give sufficient credit in time and the amount required by them? That is a matter which has got to be considered.

22nd March 1960] [Sri M. Seshachariar]

given the guarantee to reimburse to the extent of 10 per cent of the overall loan amount. In spite of that, do the banks agree to give the necessary loans to the agriculturists? That is a matter which I think the Hon. the Minister for Co-operation should really go into. Recently, Co-operators of a particular region met at Kancheepuram and there was a discussion with regard to this matter. Presidents of banks who also came there contended that the guarantee given by the Government to reimburse their loss could be availed of only under certain restricted conditions. One of the presidents of the banks stated that they could give only Rs. 25 or Rs. 50 at the most. The Registrar of Co-operative Societies who, of course, was also present tried to persuade them to adopt a liberal policy in regard to this matter but they were not willing to give loan for a higher amount. The poor Registrar could not help it. They have adopted this attitude in spite of the fact that the Government have given them a number of facilities. There is facility for supervision in the 'full-finance scheme area'. There is a subsidy scheme for revitalising the societies that are dormant. There is subsidy for ever so many things from the Government. In spite of all these things, the banks do not show the same reciprocity. In this connection, I would like hon. Members to know the rate of interest charged by banks on loans. The Reserve Bank gives loan at the rate of 2 per cent less than the ordinary bank rate and it is passed on to the State Bank which takes a margin of 1/2 per cent and finally the primary societies are given at 4-1/2 per cent. Half per cent is taken for supervision by the banks and finally the primary societies get a margin of 1-1/4 per cent only.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Hon. Member will be aware that in the Provincial Co-operative Conference, I made a suggestion that the percentage of interest charged by the Central Bank might be reduced by half per cent, which might be given to primary societies. I take it that the hon. Member is a member of the Central Bank and I do not know what decision has been taken by them.

* SRI M. SESHACHARIAR: It is because I am not in the bank, I am making these observations. I am glad that the Hon. Minister has stated that the Central Bank should reduce their rate of interest by half per cent which might be given to primary societies. But, unfortunately, the entire policy in regard to this matter is laid down only by the presidents of banks and the primary societies do not come into the picture anywhere. Therefore, as the Hon. Minister has suggested, these banks should reduce their rate of interest by half per cent which may be given to primary societies. But the banks have not done so up till now. The assurance given is not sufficient. Government's assurance is in regard to places where there is full-finance scheme. It is only in regard to six or eight blocks. What about other areas wherein there are landless agriculturists? I would like to submit to Government that there is not disadvantage in giving guarantee with reference to all loans that may be given by the Central Banks.

[Sri M. Seshachariar]

[22nd March 1960]

In regard to primary units, there is unlimited liability. In agricultural banks there is guarantee liability which is ten times the share capital. Government can have no apprehension in regard to collection of loans that may be given to landless agriculturists. Government can safely guarantee the entire loan that may be advanced by banks to agriculturists.

The other thing that I would like to mention in regard to this subject is this. It relates to delay that occurs in the matter of sanctioning of these loans. Recently I have had occasion to go through loan applications that have been sent by primary societies to the Bank and which have been returned. The return in one such case states "all pages are not numbered". In another loan application which has been returned, it is stated that the name of the society has not been mentioned on all the pages. I would like to say that the delay is extraordinary in very many cases. What usually happens is this. Whenever the co-operative supervisor is inclined to go to the villages, he prepares the loan applications. Then, the loan applications are sent through the co-operative union which meets once in a fortnight and sends them to Banks where they meet once a month or fortnight. Therefore, normally it takes two to three months for loans to be sanctioned. The agriculturist does not go to the Society direct to see that money is provided for. He goes there only when there is need. I had been to the Punjab recently. There the entire loan application is prepared by the Directors of the Bank. It is only after disbursement of money that they send the bonds to the Central Bank. Without the least trouble and delay, the agriculturist obtains his loan there. If that procedure could be followed here, much of the present delay could be avoided and we would be doing justice to the agriculturist. If the Hon. Minister agrees, another thing could also be done. The Hon. Minister could kindly meet all the presidents of banks at a particular place and persuade them to see that they follow a uniform policy in regard to these loans. I find that in Ooty they advance Rs. 250 to a landless agriculturist but there they insist upon a person who has got three or four acres to be a surety. In another place, the loan that is given to a landless agriculturist is Rs. 50. I would submit to the Hon. Minister that he could meet all the presidents of banks at a particular place and persuade them to adopt a uniform policy with regard to sanctioning of these loans to landless agriculturists.

There is one other snag. There are Extension Officers in regard to Co-operation working in Community-Development Blocks. They are Senior Assistant Registrars who know very well the job that is entrusted to them. Such officers are not allowed to prepare the loan applications. There are Supervisors appointed by banks who are in the same area. The banks want their men alone to prepare the loan applications. The Extension Officers, who are senior men, are not allowed to send these loan applications. These supervisors could be placed under the control of Extension Officers. But the presidents of banks say that the Extension Officers must be

22nd March 1960]

[Sri M. Seshachariar]

placed under their charge. We could utilise with great advantage the services of these senior men, I mean, the Extension Officers, if only these supervisors are placed under their control. There are four to five supervisors in the same area. There are a number of Gramasevaks who have had training in co-operation and there is also the Extension Officer. Their work could be co-ordinated and preparation of loan applications, enrolling of members and all those things could be done by them. What happens on the other hand is this. The Extension Officer simply enrolls members. The target of enrolment works out to 40 per cent to 50 per cent in regard to rural families. But what is the use of simply enrolling? The Co-operative Bank should be in a position to lend to the landless agriculturists independently. If it is not possible for the co-operative societies to lend them the necessary money, what is the purpose in enrolling so many members?

One other point in regard to marketing societies I would like to mention. That is also mentioned in the Hon. Minister's Budget Speech. In regard to marketing societies, the scheme that was introduced was the integrated scheme. By that the marketing panchayatdars would collect paddy from cultivating loanees, send it through marketing societies to the market centre, have it sold at favourable rates, collect the amount due to the society and then give it back to the society. That was the intention of the integrated scheme. But the difficulty is that we do not find any panchayatdar who collects the paddy and sees to its sale at favourable prices in the market. We now say we have got a regulated market. The Regulated Marketing Act was introduced a year ago and co-operative societies had been brought within the purview of that Act. If really we want the marketing societies to work and the co-operative societies also to take up regulated markets, I think rules could be framed for that. Marketing societies could be established in all places where there are good markets. That would be of great advantage to the agriculturists. Primary societies could collect the produce and send it to market. Therefore, my submission is that rules could be framed as soon as possible so that marketing societies might be established and allowed to flourish in these regulated markets.

In regard to irrigation, I would like to say a few words. A new scheme has been introduced last year, I mean the de-silting of tanks. I find in my own taluk de-silting has been done. The work that could be done by 3,000 or 4,000 persons is done by these machines within five or six hours. That is what I found. But the disadvantage is that the work should commence as soon as the tank dries up and should be finished before the monsoon starts. That means it has got to be done within two or three months and the work has to be done expeditiously. That it is a very useful work cannot be denied. Many tanks in our State are silted up. They require de-silting. When de-silting is done, the earth is removed, the foreshore portion is raised which could also be cultivated and the bunds are raised. The area of evaporation is also

[Sri M. Seshachariar] [22nd March 1960]

reduced. So, I say that it is a very useful scheme. There is no need for any other great experiment on that. De-silting could be done in many more of our tanks. But I find the amount allotted in the present Budget for the same is only Rs. 11 lakhs and only 20 tanks are sought to be de-silted. I wish some more amount is allotted and some more tanks are de-silted. If de-silting is done in many tanks, it will be of great advantage to the agriculturists.

4-20
p.m.

I should like to refer to one other thing. We should have service co-operatives where implements would be distributed to the agriculturists. I do not know whether there are fabricators. There is not one fabricator who supplies implements to the agriculturists. Implements are not available at all. What I would like to suggest is this. In the industrial sector we have started factories for the purpose of distributing glassware, for footwear, for matches and for several other things. One such factory in the Agricultural Research Station in Coimbatore has designed implements for the use of agriculturists. Those designs could be taken up by the Industries Department and a factory started for preparing these implements. That would be useful. The minimum things required by the agriculturists are only these. There are several other things also that may be required. The minimum required are the cart tyre and the plough share. I do not know whether they are available. The ordinary rate in the market is 98 or so. The controlled rate is only 45 or so. The Hon. the Minister for Industries may make arrangements for starting a factory for preparing these things.

Then, agricultural banks have been started and most of them are really useful. It is now found by the department as well as by a number of non-officials that these agricultural banks have enlarged their business and are able to manage it in a businesslike fashion. In spite of that, new agricultural banks are not started. Somehow, there was some suggestion from somebody and the starting of these banks has been stopped. I submit that these agricultural banks are very useful to the agriculturists and some more banks could be started in a number of places. Though they are trying to start these co-operative credit unions in the backward areas, the primary units could not function properly. There are no honorary men who can do the job. I should like to see that some more banks are started in our State.

With these words, I conclude my speech.

* SRI N. ANNAMALAI PILLAI: கனம் சேர்மென் அவர்களே, இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

[22nd March 1960] [Sri N. Annamalai Pillai]

சந்தோஷப்படுகிறார்கள். ஆனால், வரி விதிக்காமல் ஒரு இராச்சியத்தை நடத்த முடியுமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. வரி போடத்தான் வேண்டும். இதுவரையில் போட்டிருக்கிற வரியினால் அதிகப்படியான பாரம், அதைச் சுமக்கும்படியான நிலைமை ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் சர்க்கார் அதைக் கொஞ்சம் தளர்த்தி இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வரி எதுவும் இல்லாமல் விட்டிருப்பது மெச்சத்தகுந்தது, புகழத்தகுந்தது. நமது பிரதேசத்தில் என்றென்றும் எழுந்திருக்க முடியாத நிலையில் ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாகத் தாழ்த்தப்பட்டு, அழுக்கப்பட்டு, இருந்த ஜனங்களைத் தூக்கிவிட வேண்டுமென்று இந்த மந்திரிசபையானது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்துவருவதை மகாஜனங்கள் போற்றுகிறார்கள், புகழ்கிறார்கள். குறிப்பாக, ஹரிஜனங்கள், இருளர்கள், நரிக்குறவர்கள், குறவர்கள், வேடர்கள், மலையில் வாழ்பவர்கள் இவர்கள் எல்லோருக்கும் வாழ வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து, வீடுகளும் இனாமாகக் கட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் ஓரிடத்தில் தங்கி வாழ்வதற்கு வழி செய்திருக்கிறார்கள். இதற்காக நாம் சர்க்காரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அது தவிர, பாலுக்கு விற்பனை வரி விதித்திருப்பதை நிறுத்தி விட வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் அழுகும் பதார்த்தங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளித்தால், பாலும் நாலைந்து மணி நேரம் இருந்தால் கெட்டுப் போகும் பொருள் ஆகலால், பாலுக்கும் வரி விலக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பொருள்களின் விலை என்ன காரணத்தாலோ ஆங்காங்கு ஏறிக்கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமான முயற்சி செய்தாலும் அது பயன்படவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஆனால், ஜனங்கள் பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் பெருகப்பெருக உணவுப் பஞ்சம் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. உணவுப் பஞ்சத்தை நீக்குவதற்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று எல்லாவித நடவடிக்கைகளும் எடுத்து வருகிறோம். அதில் மிச்சப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தகவல் வெளியிட்டார்கள். அப்படி வெளியிடப்பட்டிருந்தும் விலைவாசி இன்னும் குறையவேயில்லை. எல்லா சாமான்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. நித்தியப்படி வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சாமான்களின் விலை எல்லாம் அதிகமாகிவிட்டது. அரிசியின் விலை குறையவே இல்லை. மிளகாய் தூக்கு 4½ ரூபாய் என்று விற்கிறது. புளி வீசை 3½ ரூபாய் என்று விற்கிறது. இவைகளின் விலை உயர்ந்துபோன நிலையில், ஜனங்கள் அதை வாங்கிச் சாப்பிட முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். இவைகள் நித்தியப்படி வேண்டிய சாமான்கள். புளியின் விலை கூடுதலானதற்குக் காரணம் சொல்கிறார்கள். சென்ற காலத்தில் புளிய் மரங்களை யெல்லாம் வெட்டிக்

[Sri N. Annamalai Pillai] [22nd March 1960]

தொழில்களை நாசப்படுத்துகின்ற இந்த நாசக்காரர்களை அடக்குவதற்கு ஏதாவது வழி செய்து, ஒரு சட்டத்தின் மூலமாகவாவது, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், டவுனில் இப்போது பஸ் சர்வீஸை எல்லாம் சர்க்கார் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்ற நேரத்தில் சர்க்கார் நடத்தினால் இதில் நஷ்டம் வந்துவிடும், தொழிலாளர்கள் சரியாக வேலை செய்ய மாட்டார்கள் என்றெல்லாம் பஸ் ஓனர்கள் குறுக்கே கோணையாக ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கவனிக்காமல் டவுனில் ஐந்து மைலோ அல்லது பத்து மைல்களோ இருக்கும் தூரத்திற்கு எல்லாம் பஸ்களை விடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உர விஷயத்தைப்பற்றி இங்கு பலர் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதற்கு என்ன செய்வது என்றே புரியவில்லை. ஆனால், இதற்கு “கார்டு ஸிஸ்டம்” கொண்டுவந்தால் நல்லது என்று நான் கருதுகின்றேன். சர்க்கரைக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்ட சமயத்தில் இம்மாதிரியான கார்டு ஸிஸ்டத்தைக் கொண்டு வந்ததால் சரியாக நடைபெறுது என்று பல ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள், வியாபாரிகள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களும் அமைச்சர் கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் இந்த முறையைக் கொண்டுவந்ததினால், இப்போது சர்க்கரையைப் பொது ஜனங்கள் சல்லிசாக வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று உரத்திற்கும் கார்டு முறையைக் கொண்டுவந்துவிட்டால், இந்தக் கஷ்டம் தீர்ந்து போய்விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எலக்ட்ரிஸிட்டியைப் பொருத்தவரையில், இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் மின்சாரம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஏராளமான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. காந்திஜி கண்ட கனவு இப்போதுதான் நினைவாக மாறிக்கொண்டிருக்கின்றது. கிராமங்களெல்லாம் பட்டணங்களாகத் திகழ வேண்டும் என்று காந்திஜி ஒரு பிரசங்கத்தில் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையானது இப்போதுதான் மெய்யாகிக்கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் எல்லாம் விளக்குகள் போடப்பட்டு, எங்கு பார்த்தாலும் லைட்கள் எரிவது மட்டுமல்லாமல், விவசாயத்திற்கும் பெருமளவு மின்சாரத்தை உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையை நாம் இன்று காண்கிறோம். விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிற விஷயத்தில், இப்போது வாங்கும் கட்டணம் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. அதாவது, ஒரு ஹார்ஸ் பவர்க்கு 50 ரூபாய் என்று வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் ஜாஸ்தி என்று எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இதன் மூலம் சர்க்காருக்கு லாபம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. நஷ்டம் ஒருக்காலும் வராது. ஆகவே, இப்போது 50 ரூபாய் என்றிருப்பதை மாற்றி மூப்பது ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்க

[22nd March 1960] [Sri N. Annamalai Pillai]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. V. RAMASWAMI: மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட மன்றத்திலே, நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி இன்று யான் பேசுவது இறுதியான பேச்சு என்பதனாலும், தாங்கள் இது வரை அன்புகூர்ந்து எனக்கு அளித்துவந்த ஆதரவிலும் கொஞ்சம் அதிக நேரம் பேசுவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலுள்ள எல்லா உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் இதுகாறும் எனக்குக் காட்டிவந்த அன்பிற்கும் ஆதரவிற்கும் நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் நான் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக அங்கம் வகித்து, பல நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டதன் பலனாக ஏற்பட்ட நல்லெண்ணத்தையும் அனுபவங்களையும் நான் என்றும் மறக்க மாட்டேன். எனது வாழ்நாளில் எஞ்சிய காலத்திலே மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட இச் சபையில் கிடைத்த அரசியல் அனுபவமும், பல்வேறு கட்சியினர்களுடன் பழகுவதால் ஏற்படுகின்ற சமரச மனப்பான்மையும் எனக்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இவ்வாண்டில் புதிதாக எந்த வரிகளும் போடப்படவில்லை. காரணம் எதுவாயினும் வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஆனால், எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற செலவினங்களுக்காக 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கடன் எழுப்ப முடிவு செய்திருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. பொதுவாக பல்வேறு வளர்ச்சி வேலைகளின் காரணமாக, பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் ஏராளமான பணம் செலவிடப்படுகின்றது. அதன் நிமித்தமாக மக்களிடத்திலே பரவலாக வாங்கும் சக்தி உயர்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால், இத்துடன் முழுவதும் கிடைத்துவிடும்.

இப்போது காட்டப்பட்டிருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே 34 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சம்பளக் கமிஷன் செய்யவிருக்கும் சிபாரிசுகளையொட்டி ஏற்படவிருக்கும் செலவுத் தொகைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், இன்னும் அதிகமான அளவுக்குத் துண்டு விழும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டு வரும் சம்பள விகிதம் கட்டாயம் அதிகரிக்கப்படும் என்று உறுதியாகக் கொள்ளலாம். அது ஏப்படி அமையும் என்பதைப் பின்னால்தான் அறிய முடியும். இந்தக் கட்டத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கும் நமது அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பள விகிதத்தில் பேதம் இருக்குமானால், எப்பொழுதும் மனக்கசப்பும் திருப்தியின்மையும் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். தகுதியும், திறமையும், இடமும், பொறுப்பும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தபோதிலும், இரண்டு அரசாங்கச் சிப்பந்திகளிடத்தில்—ஒரே குடும்பத்தில்

[Sri V. V. Ramaswami] [22nd March 1960]

கூடுதல்-குறைவு இருக்குமானால், எவ்வளவு சங்கடமாக இருக்கும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஆகவே, சம்பளத்தை எவ்வளவு உயர்த்திக் கொடுத்தாலும், இந்த பேதம் நீங்கா விட்டால், எப்பொழுதும் நமது சிப்பந்திகளிடையே மனக்கசப்பு இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அநேக அலுவல்களை நமது அரசாங்கத்தின் அமைப்புகள் மூலமாக இயங்கும்படிச் செய்யலாம். அதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலும் அனுமதியிருக்கிறது. இப்படி அலுவல்களையும், அதற்குரிய சிப்பந்திகளையும் மத்திய அரசாங்கம் குறைத்துக்கொண்டால், அதனால் ஏற்படுகின்ற மிச்சத்தை நம் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து உதவினால், நம்முடைய சிப்பந்திகளுக்கும் கூடுதலாகக் கொடுத்து நிறைவுபடுத்த வழி ஏற்படலாம். இதையும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுக் குறிப்பில் எனக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பது ஒரு வரிச் சலுகை. அதாவது காய்கறி முதலிய ஒன்பது இனங்களுக்கும், உள்நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய்க்கும் தேயிலை பசுந்தழைக்கும் விற்பனை வரி நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விற்பனை வரிச் சட்டமானது இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படும் நேரத்தில், நான் இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் மூலமாகவும், வெளியிலும், அழகும் பொருள்களுக்கு வரிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே விற்பனை வரி அமைச்சரும், நமது சபை முதல்வரும் இந்த வரி விதிப்பின் போக்கை ஓராண்டு கவனித்து, அவசியமானால் பின்னர் விலக்குத் தருவதைப்பற்றி ஆலோசிக்கப்படும் என்று உறுதிமொழி தந்தார்கள். ஆகவே, அதன்படி பொது மக்களின் விருப்புக்கேற்ப, இப்போது வரி விலக்கு ஏற்படுத்தியதற்கு நன்றி. இந்த மன்றத்திலே நான் பல முறை கேட்டுக்கொண்டதைப் போல, பால் மீது போட்டிருக்கக் கூடிய வரியை நீக்க வேண்டுமென்றும், உணவுப் பொருள்களின் மீது இருக்கக்கூடிய வரியை முழுவதும் நீக்காவிட்டாலும், ஒரு கட்டத்தில் வசூலிக்கும் முறையையாவது சுடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்றும் மீண்டும் அழுத்தமாக வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஆரம்பத்திலிருந்து 10-ம் படிவம் முடிய இலவசமாகக் கல்வி கற்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதே தன்னுடைய விருப்பம் என்று பல தடவைகளில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன என்பது இந்தத் திட்டத்தில் காணவில்லை. அதைப்பற்றி அறிவிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் மிகவும் முக்கியமாகக் கருதும் பணச் செலவ்தைப்பற்றிச் சிறிது சொல்ல விரும்புகிறேன். பண, தென்னை, ஈச்சை, சாகோ போன்ற மரங்களைப் பணச் சாதி என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பணச் சாதி மரங்களினால் கிடைக்கும் எல்லாப் பொருள்களையும், குறிப்பாகப் பண மரத்

22nd March 1960] [Sri V. V. Ramaswami]

திலிருந்து கிடைக்கும்—அதாவது, அதன் அடித் தூரிலிருந்து உச்சி நுனிவரையில் கிடைக்கும்—எல்லாச் சாமான்களையும் பயன்படுத்துவதற்குரிய எல்லா அபிவிருத்திக் காரியங்களும் நமது தொழில் இலாகா டைரக்டர் அவர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி நமது அரசாங்கம் கொடுக்கும் நிதியுடன் பெரும் பகுதி அகில-இந்திய கிராமக் கைத்தொழில் கமிஷனிடத்திலிருந்து கிடைக்கப் பெறுகிறது. இந்தத் தொழிலில் அடிப்படையாக ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் மரமேறும் உற்பத்தியாளர்கள். இவர்களுக்குச் சொந்தமாக மரமும் கிடையாது, நிலமும் கிடையாது. ஆண்டுதோறும் சுழன்று வரும் கடன் பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய பிரச்சினையை, பண மர விவசாயிகள் என்ற முறையிலே பரிசீலித்து அவர்களுக்கு மரமும் நிலமும் உடைமையாக்கப்பட்டு கடன் பளுவையும் நீக்கி சமுதாயத்திலே ஓர் நல்ல அங்கமாக விளங்கும்படி அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். இதைப்பற்றி நான் சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில், கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது நடந்த விவாதத்தில் பேசியபோது, விரிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். அதோடு எனது கருத்துக்களை ஒரு அறிக்கையின் மூலமாக நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். அது நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட்டு, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நமது இராச்சியத்தில் நடைமுறையில் இருக்கும் பூரண மதுவிலக்கு சரியாக நடைபெறுகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். கள்ளத்தனமாக மதுப் பொருள்களைத் தயாரிப்பவர்கள்மீது நல்ல நடவடிக்கை எடுத்து வருவதனால், இந்தக் குறைகளும் குறைந்துகொண்டு வருகின்றன என்று அறிகிறோம். போலீஸ் இலாகாவினால் கண்டுபிடிக்கப்படும் இந்தக் குற்றங்களினால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கள்ளத்தனமாகக் கள் உற்பத்தி செய்கின்றவர் என்ற குற்றச்சாட்டு அநேகமாக இல்லை என்றே பெருமையாகக் கூறுகின்றேன். பதனீரை அப்படி விற்பதாமல்லாமல், அதை வெல்லமாகவும் தயாரித்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். ஆகவே, இப்படி உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் உழைக்கின்ற மக்களுக்குக் கருப்புக் கட்டி செய்வதற்கு வசதி இல்லாத பிராந்தியங்களில் பருவ காலங்களில் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பும் ஒரு மாதத்திற்குப் பின்பும் பதனீர் விற்பதற்கு லைசென்ஸ் நீடித்து இருக்க வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றேன். இந்தப் பணச் சாதி மரங்களினால் என்ன சாமான்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்பதைச் சில குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிலையங்களில்தான் பார்க்க முடியும். ஆனால், மாநிலத்தில் இருக்கும் மக்கள் பூராவும் பார்ப்பதற்கும் வட நாட்டில் இருந்தும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் வரும் மக்கள் பார்க்கும் வண்ணம் ஒரு பணப் பொருள் தொழிற்கூடம் சென்னை நகருக்கு அருகாமையில் நிறுவப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும், இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் பதனீர் விற்பதற்குத் தாாளமாக அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போன்று

[Sri V. V. Ramaswami] [22nd March 1960]

எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் லைசென்ஸ் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள பனைவெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விதமாக அனுமதி கொடுப்பதில் போலீஸ் இலாகாவின் முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதாக அறிகிறேன். எங்கள் பனை வெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அநேகமாக மரம் ஏறுபவர்கள் எல்லோரும் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் வேண்டுமென்றே அல்லது லாபத்தை உத்தேசித்தோ கள் உற்பத்தி செய்யமாட்டார்கள் என்று உறுதி கொடுக்கிறேன். பதனீர் விற்பதில் நேரம் ஆகி விட்டால் அது கள்ளாக மாறிவிடுகின்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். அதை வைத்துத்தான் ஏதாவது குற்றம் சாட்டப்படுகின்றதே அன்றி, மற்றப்படி கள் உற்பத்தி செய்து விற்பதாகத் தெரியவில்லை. சென்னை நகரிலே இரண்டு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் 40 நபர்கள் பதனீர் இறக்குகின்றார்கள். பருவ ஆரம்பத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு 400 படிசளும் போகப் போக நாள் ஒன்றுக்கு 1,500 படி வரையிலும் உற்பத்தி செய்ய முடியும். நான் தலைமை வகிக்கும் மாநிலக் கூட்டுறவு சம்மேளனத்தின் சர்பாக, இந்தப் பதனீரை வாங்கி நகரிலே விநியோகம் செய்து வருகிறோம். ஆனால், எங்கள் சங்கத்திற்கு இருக்கின்ற வசதியைக்கொண்டு, ஒரு நாளைக்கு 400 படிக்கு மேல் வாங்கி விற்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றோம். ஆகவே, மிஞ்சுவதை அவர்கள் விற்க முடியாமல் சீழே கொட்ட வேண்டிய அவல நிலை ஏற்படுகிறது. உற்பத்தியாகும் பதனீர் அனைத்தையும் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கின்றோம். அதற்கு நமது அரசாங்கம் நிறையப் பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். இருந்தாலும், ஒரு ஆண்டு செல்லும். ஆகவே, அதுவரையும் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் பதனீராகத் தாங்களே குறிப்பிட்ட இடங்களில் விற்பதுகொள்வதற்கு அனுமதி கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இக்காரியத்தில் போலீஸ் இலாகாவும் மற்ற அதிகாரிகளும் தயக்கம் இல்லாமல் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற டிசம்பர் மாதம் 14-ம் தேதி நடைபெற்ற இம் மன்றக் கூட்டத்தில் நான் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து பேசினேன். அதாவது சென்னை நகரில் வேலையிலுள்ள அரசாங்க ஊழியர்களுக்காகச் சென்னை நகரில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அந்தத் தீர்மானம். அந்தத் தீர்மானத்தின் மீது நடந்த விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் 5 கோடி ரூபாய் செலவில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இதற்கு மிகவும் பெரியதொரு திட்டம் இருப்பதாகச் சொன்னார். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியபடி, மூன்றாவது திட்டத்திலே இந்த ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவில் வீடு கட்டும் திட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிய விரும்புகிறேன். ஆண்டுக்கு ஒரு குடியிருப்பாகச் சென்னை நகரைச் சார்ந்த இடங்களில் குட்டி நகரங்களாக உண்டாக்கி வந்தால், இந்தப் பிரச்சனை இலகுவாகத் தீர்ந்துவிடும் என்று நம்புகிறேன்.

[22nd March 1960] [Sri V. V. Ramaswami]

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டும் அவசியத்தைப்பற்றிப் பேசினேன். இப்பொழுது நாம் கூடியிருக்கும் இந்த மன்றம் எவ்வளவு நெருக்கடியாகவும் கொஞ்சமும் வசதியில்லாததாகவும் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்கின்றோம். நமது சபையின் முதல்வரும், நமது மன்றத் தலைவர் அவர்களும் இதை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நம்மைப் போன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு நேரம் வந்தால் வசதியாக உட்காருவதற்கும் ஏதாவது அலுவல் பார்க்கவும் தனி அறையும் கிடையாது, வேறு வசதிகளும் இல்லை. உறுப்பினர்களைத் தங்கள் நண்பர்கள் வந்தால், பார்ப்பதற்கு இடம் இல்லை. நமது கவுன்ஸிலின் அலுவலகம் இருக்கும் இட நெருக்கடியைப் பார்த்தால், மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. சபை கூடும் காலங்களில் அலுவலகங்களிலே உதவியாகத் தாற்காலிகமாக அநேக அலுவலர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கொஞ்சமும் வசதியில்லாமல் உட்கார்ந்து வேலை பார்ப்பதில் இருக்கிற சங்கடத்தை யாரிடத்தில் போய் நொந்துக்கொள்வது என்று தெரியவில்லை. நமது மன்றத்திற்குத் தனியாக ஒரு கூட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இந்த முடிவு எடுக்கும்போது, நிதி, தொழில், மராமத்து அமைச்சர்கள் மூவரும், மன்றத் தலைவரும், தலைமைச் செயலாளரும், கூட்டிலாகா தலைமை அதிகாரிகளும் இருந்து முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். பின் ஏன் இந்தத் தாமதம்? பழைய கூட்டிடத்தையும் எடுத்துவிடுவதற்கு மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியும் கிடைத்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. எனவே, இதனை நமது மன்றத் தலைவரும், முதல்வரும், நிதி அமைச்சரும், முதலமைச்சரும் உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் கவுன்ஸிலின் அலுவலகம் தனித்தியங்க வேண்டும் என்ற முடிவும் சீக்கிரம் செயலில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

முதல் நாள் விவாதத்தில் பங்கு கொண்ட நண்பர் திருவாளர் கோசல்ராம் அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களை மிகவும் கவனமாகக் கேட்டேன். அவர் எந்தக் காரியமும் யாருக்கும் தாமதமில்லாமல் நடைபெற வேண்டுமென்ற துடிதுடிப்பு உள்ளவர். மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு, எந்த அதிகாரியையும் பார்ப்பதற்கும் தங்களுக்குத் தெரிந்த காரியத்தை எடுத்துரைக்கவும் உரிமை உண்டு என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால், சட்ட சபை உறுப்பினர்களோ செல்வாக்குப் பெற்ற அரசியல் வாதிகளோ தங்கள் விருப்பப்படி தான் நிர்வாகம் நடக்க வேண்டும் என்று கருதுவார்களேயானால், அது மிகவும் பாதகமான செயல் என்று சொல்வேன்; அவ்வாறு கருதுவது மக்களாட்சி முறைக்கே ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடும்.

SRI K. T. KOSALRAM: நான் சொன்ன கருத்தை, கனம் அங்கத்தினர் நான் சொன்னதற்கு முறணாகத் தெரிவிக்கிறார். பொதுமக்களுடைய விருப்பத்தை பொதுமக்கள் நினைக்கிற காரியத்தை, அதிகாரிகளிடம் சொல்லுவதற்குப் பொதுமக்களுக்கும் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கும் உரிமை உண்டு என்றுதான் நான் அன்று சொன்னேன்.

[Sri V. V. Ramaswami] [22nd March 1960]

SRI V. V. RAMASWAMI: ஆனால், நான் குறிப்பிட்ட கருத்து, கனம் அங்கத்தினரின் பேச்சிலிருந்து ஏற்படுமானால், அது மக்களாட்சி முறைக்கே ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடியது என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரும் தனக்குத் தெரிந்த வற்றைச் சம்பந்தப்பட்ட இடத்தில், பொறுப்புள்ள இடத்தில், நேர்மையாகவும் உறுதியாகவும் எடுத்துச் சொல்லலாம். இப்போது சுமார் ஐந்து ஆண்டுகளாக ஐ.ஏ.எஸ். பிரிவிலும், ஐ.பி.எஸ். பிரிவிலும் நல்ல வாலிபர்கள் சேர்க்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் நல்ல ஆர்வமும் திடமும் உண்மையான நாட்டுப்பற்றும் இருப்பதைக் காணலாம். அவர்களுக்குத் தங்களுடைய பல்வேறு மாவட்டங்களில் ஏற்படும் அனுபவத்தைக் கொண்டு, சிறந்த பணியாளர்களாக அவர்கள் விளங்குவார்கள் என்றே எதிர்பார்க்கலாம். அவர்களை ஊக்குவித்து விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல், எந்த விதமான கட்சி மனப்பான்மைக்கும் இடம் கொடுக்காமல் சட்ட திட்டங்களுக்கும் உட்பட்டு நடக்கும்படி ஊக்குவிக்கும் முறையில் நடந்து வந்தால், அதுவே பொதுமக்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு என்று கருதுகிறேன்.

ஊர் காவல் (போலீஸ்) துறையிலும் நல்ல திறமையானவர்கள் இருந்து செயல்பட்டு வருவதால், மக்களிடத்தில் நல்லெண்ணமும் நம்பிக்கையும் வளர்ந்து வருகின்றன. சென்னை நகரில் போக்குவரத்திற்கு இருந்த சங்கடங்களைச் செம்மைப்படுத்துவதற்குப் போலீஸ் அதிகாரிகள் நல்ல திட்டங்களை வகுத்துச் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில் ஊர் காவல் முதல்வர் (போலீஸ் கமிஷனர்) இதற்கான ஒரு மாபெரும் திட்டத்தை—மாஸ்டர் ப்ளான்—தயாரித்திருக்கிறார்கள். போக்குவரத்துத் துறையில் பணியாற்றும் பல போலீஸ் அதிகாரிகள் சென்னை நகர் எங்கும் நெருக்கடியான நேரத்தில் சுற்றிவந்து செம்மைப்படுத்துகிறார்கள். குற்றங்கள் குறைந்துள்ளன. குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் குற்றங்கள் நடவாமல் தடுப்பதிலும் போலீஸ் அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள். பருத்தி குதாட்டமும் அறவே ஒழிக்கப்பட்டுள்ளது. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சதலும் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரிலும் இந்த மாநிலம் முழுவதும் போலீஸ் அதிகாரிகளும் ஊர் காவலர்களும் திறமையான ஆர்வத்துடன் வேலை செய்து வருகின்றனர்.. போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பும் உறவும் நாளுக்குநாள் நல்லவண்ணம் வளர்ந்து வருகிறது. இவையெல்லாம் பாராட்டுக்குரியன. இந்த நேரத்தில் ஒரு யோசனையை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எழும்பூர் இரயில் நிலையத்திலும், சென்ட்ரல் இரயில் நிலையத்திலும் இரயில் வண்டிகள் வரும் நேரங்களில் வாகன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது போலீசாரின் பணியாகும். மோட்டார் முதலிய வண்டிகளை ஒழுங்காக வரிசையாக நிறுத்தி முதலில் வந்தவர்களை முதல் வண்டியிலேயே ஏறிப் போகும்படி செய்தல் வேண்டும். வெளியில் வந்த பிறகு சிறுவர்கள் வந்து “டாக்கி வேண்டுமா? டாக்கி வேண்டுமா? எங்கே போக

22nd March 1960] [Sri V. V. Ramaswami]

வேண்டும்?” என்று கேட்டு, அண்மையிலுள்ள இடங்களுக்குப் போக வேண்டும் என்று சொன்னால், போய்விடுவது போன்ற தொல்லை இல்லாமல் செய்யவேண்டும்.

நம் மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் எதிர் பார்த்த அளவு கிடைக்கவில்லை. காரணம், தேவைப்பட்ட அளவில் செயற்கை உரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரசாயன உரங்களை உபயோகிக்க முற்பட்டதிலிருந்து, பரம்பரையாக நம் விவசாயிகள் தங்கள் தேவை அளவுக்கு உற்பத்தி செய்துவந்த மாட்டுக் கொட்டம் கழிவு உரத்தையும், பசுந்தழை உரத்தையும் நகரக் கழிவுக் கலப்பு உரத்தையும், பேணிப் பெருக்க வேண்டுமென்ற கவலையும் அக்கறையும் நாளாவட்டத்தில் குறைந்து எந்தப் பயிருக்கும் செடிக் கும் ரசாயன உரம் போடும் பழக்கம் வந்துவிட்டதனால்தான் இந்த அவல நிலை ஏற்பட்டது என்று அஞ்சுகிறேன். உணவுப் பொருள் பெருக்கத்தைத் தலையாய கடமையாகக் கவனித்து, தன்கையே தனக்கு உதவி என்ற நியதிப்படி, வெளியிலிருந்து வரும் பொருள்களையும் சுருவிகளையும் எதிர்பார்த்து, அந்தப் பழக்கத்துக்கு அடிமையாகிவிடாமல், 1962 வரையும் காத்திராமல் இயற்கை உரமும், வீட்டு உரமும், ஊர்க் குப்பை உரமும் சேமிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் எல்லா உதவிகளும் ஊக்கமும் அளிக்கப்படவேண்டும். இக்குப்பைகள் மிச்சப்படும் இடங்களிலிருந்து தேவைப்படும் இடங்களுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டிய வாகனச் செலவுக்குச் சலுகை கொடுத்து எங்கும் பரவும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனி, தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றிச் சற்று விரிவாக ஆராய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாகக் சில வற்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியிருப்பதால், ஆங்கிலத்தில் பேச ஆரம்பிக்கிறேன். மன்றத்தினர் என்னைப் பொறுத்தருள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. Deputy Chairman, Sir, I now switch over from Tamil to English, as I wish to lay stress with all the emphasis at my command on the very important subjects which exercise the minds of all in our State. In the matter of planned and speedy economic development of our State, there can be no two opinions. Naturally agriculture takes the pride of place, and in the matter of agricultural production, we have made very tremendous headway. All major rivers have been harnessed to the full and as many dams as are feasible have been constructed with a view to securing sufficient quantity of water for irrigation as well as for generation of electricity. In this regard, our engineers, particularly our Chief Engineer for Public Works (General) and our Chief Engineer for Electricity have played a very notable part. It is praiseworthy that, with zeal and drive, they not only formulated plans for this purpose but also exerted their best assisted by their able officers for the speedy execution of these projects and the maximum utilisation of our resources. We have almost come to the end of our resources. For further development in this direction, both in

[Sri V. V. Ramaswami] [22nd March 1960]

the matter of water for irrigation and generation of electricity, we have now to look to our neighbours, the Andhra Pradesh and Kerala in particular. It is hoped that our neighbours will spare us the surplus water. It is in this connection that the Centre has to play its part fairly and squarely by all the States concerned in the interest of common good. But the feeling gains ground that all that need be done is not being done. It is hoped that our Ministers will urge upon the Government of India the imperative necessity to take not only firm but also speedy action in this matter.

In the matter of industrial development, we are no doubt happy that much headway has been made. It is not my desire to enter into the controversy as to whether the North has forged ahead or whether the South has been let down badly in this matter. But it cannot be gainsaid that there is such a feeling that while concentrated attention is paid to the development in the northern part of the country, much attention is not paid to the industrial development of the Southern States. The best answer to this, in my opinion, will be not repetition of the platitude that as much attention is paid to the South as to the North, but concrete action in proof of this.

In this connection, I wish to state that unless and until the Government of India pay heed and take tangible steps, fissiparous tendencies may gain momentum and strength. In this connection, I first wish to pay my tribute to our energetic, enthusiastic, and resourceful Minister for Industries. Since he took up the portfolio of Industries, this State has forged ahead in many directions. With his wide knowledge, vast experience, and ability, he works round the clock with a view to securing for this State a prominent place in the industrial map of India. We are grateful to him for the very many efforts he takes in this direction and the perseverance with which he follows up formulated plans for industrial development. In this connection, I first wish to refer to the aluminium plant to be established at Salem. Sir, since 1955, I have raised this question time and again in this House. At first, it was stated that the aluminium plant at Salem would be in the public sector. But gradually this is relegated to the background. I learn that the Indian Geological Survey Department found that the bauxite available at Salem is good. This discovery seems to have startled some vested interests. Later, another expert from another department, I fear without the knowledge of the State Government, was sent down to the South. This expert, it appears, has raised some doubts about the quality of the bauxite. In this way, the realisation of the establishment of an aluminium plant at Salem has been delayed; but our redoubtable Minister for Industries is determined to realise this cherished dream and has risen to the occasion. On his way from the United Nations Organization, he went to Italy and invited a reputed Italian expert to come here and examine. He has also arranged for the collaboration of the Italian firm with an industrialist in this State so that the aluminium plant may be started at

[22nd March 1960] [Sri V. V. Ramaswami]

least in the private sector inasmuch as the Government of India are not prepared to undertake this venture in the public sector, and our State Government have not the necessary financial resources to finance this industry. It is indeed commendable that a private individual has been persuaded to take up this venture. Everyone must welcome this. Our thanks are due to the energetic and resourceful efforts taken by our Industries Minister. Thus, the stage is well set for the establishment of an aluminium plant at Salem. But at this juncture, one is distressed to note that another spoke is being put in the wheel. Our State Government are prepared to supply electric energy at a fair rate. But it seems that as comparatively the cost price of aluminium in a factory in the North will be high as the factory in the North is not able to obtain electric energy at such a fair rate, it appears that vested interest seeks to sabotage the realisation of the establishment of an aluminium plant in the South. One is distressed to learn that the Planning Commission now stand in the way in spite of the very forceful plea supported by justifiable reasons advanced by our Ministry. Sir, I cannot but observe that this Planning Commission, who have no constitutional basis, seek to become a super-Cabinet. But for our illustrious Prime Minister, the Planning Commission can only be an advisory body. But now they seem to control and dominate the development plans and programmes. It is sad to note that every Ministry in the States bewails that the Planning Commission do not or may not agree. Thus, the Commission have become an obstacle to the aspirations of the South and the people of our State in particular. If this intolerable situation does not respond to the clinical treatment, I am afraid, it may lead to some major surgical operations. I can only urge upon our State Government to impress on the Government of India the gravity of the situation in this matter. They must with one voice, with all the force and firmness at their command, tell the Government of India that any impediment in the establishment of an aluminium plant at Salem, which has been declared to be a feasibility, will be considered to be an act of partiality on the part of the Centre. The Centre must be told that they must not yield to the pressure of vested interests in the North. The Centre must also be apprised that vested interests in the North seek to torpedo the legitimate venture in the South. If this is not done, I am afraid, the charge of preferential treatment to the detriment of the South will be considered well-founded. The State Government must tell the Government of India that their position will be indefensible. They must also realise that the demand for a separate State or for complete autonomy will gain force. It is hoped that the firmness on the part of our Ministry and the wisdom on the part of the Government of India will pave the way for the establishment of an aluminium plant without any further delay. All that I have stated in regard to the aluminium plant applies with equal force, if not more force, to the establishment of a steel plant in our State. Sir, when the Neyveli Lignite Project was first sanctioned, the whole of Tamil Nad became jubilant and hoped that the face of the State will be changed, and the people expected that this

[Sri V. V. Ramaswami] [22nd March 1960]

would pave the way for rapid industrialisation. But the progress made in the actual execution caused some anxiety and suspicion. I know that, in spite of various objections and obstacles raised by the Planning Commission and some Departments of the Government of India, our engineers, alert and vigilant as ever, forced the pace of the execution of the project. So, the work is in progress, and mining of 35 lakh tons of lignite per annum is promised in the current plan with considerable increase in the next plan period.

As regards the iron and steel industry, Sir, it is a fact that our State is in dire need of one. Our requirements of iron and steel, both in the public and private sectors, are woefully in short supply. Cement, we produce to meet our entire demand; but as for steel, we look to the North. So, it is imperative and urgent that a Steel Plant must be established in our State. Sir, a number of questions have been asked in this House as well as in the other House to elicit information and urge upon the Government to spare no pains to start a Steel Plant in Salem. The plea of availability of coal near the source of raw material can no longer be advanced, since Neiveli has come up with production of lignite. As for the quality of iron ores available, attempts have been made by interested parties to influence the Planning Commission on the ground that the quality is not of the standard. Here again, our Industries Minister has persevered with zeal and determination. It is a matter of satisfaction that he has been able to bring a team of East German Experts by a personal visit to East Germany. The Chief Representative of the Team has said that the magnesite ore estimated at 500 million tons in Salem District can produce the finest pig iron in the world, as good as the Swedish charcoal pig iron, reputed to be the best in the world. He has also blessed us that these ores are God-send to our country. These ores are not only widespread, but their sulphur and phosphorus contents are very low. While this is so, it is a matter for disappointment and distress that some vested interests in New Delhi try to put in fresh obstacles so as to retard the wheel of progress. I am confident that our Government will not rest on their oars, but steadfastly pursue the matter, so that a Steel Plant may soon be established at Salem. I know that our Minister for Industries will do all that lies in his power. I assure him that this House and the other House as well as the people of the State are solidly behind him in this matter.

Sir, in the matter of small industries, it is common knowledge that our State has made much progress. Industrial Estates have been established. It is our fervent hope that in the matter of major industries, the same determination may be shown. Sir, our Minister for Finance has admitted in his speech, "There can be no doubt that our industrial development is far from adequate". I know that our Minister for Finance and our Minister for Industries work in complete co-operation and have set their hearts on the rapid industrialisation of our State. I have no doubt that they,

[22nd March 1960] [Sri V. V. Ramaswami]

under the able stewardship of our Chief Minister, will see that the establishment of a Steel Plant and an aluminium plant at Salem become a reality within the Third Plan period.

Sir, as regards the generation of energy, as I have already stated, we have reached the limit of our resources. We have, therefore, to concentrate on Thermal Stations. In this connection, I am glad that my amiable Friend, the Minister of Electricity, has told us that the only solution is the establishment of an Atomic Energy Plant. I know that he is keen and will do his best. But, I find that there is no tangible progress made in this matter. It is hoped that he will bend all his energy and efforts in this direction and see that the atomic plant is located in our State.

Sir, time and again, I have urged the necessity for the development of the Tuticorin Port and the implementation of the Sethusamudram Project. A great statesman, administrator and industrialist of our State, Dr. A. Ramaswamy Mudaliyar headed a committee which has recommended, after a thorough investigation, that these two schemes are not only feasible but are also within the financial resources and are a necessity. But now, Sir, it looks as though both the schemes will be shelved and put into cold storage. The plea is lack of finance. It is said that as regards the Sethusamudram Project, the original estimate of Rs. 10 crores was low and that this scheme would cost Rs. 30 crores, but nobody bothers to give any reasons for this increase of amount to Rs. 30 crores or to point out how the original amount of Rs. 10 crores is not correct. Some plea is put forward and the scheme is sought to be shelved. This is unfortunate. One fails to understand how the Kandla Port in Saurashtra is an urgent one. It is not clear whether that is a natural port and whether it does not require continuous dredging operations. Is there sufficient drinking water available? Is there any railway line in the area? One cannot help feeling that while these things in the North are taken up, the few schemes in the South are sought to be dropped on the ground of lack of finance. A similar fate is meted out to the new railway lines to be laid in the South as also the rail-road bridge between the mainland at Mandapam and Pamban in Rameswaram Island. I moved a Resolution in this House for a new railway line, but the Railway Minister has now said, "No more new lines".

Sir, the schemes mentioned by me are few in number; but their implementation is beset with delays and difficulties under some pretext or other. We have natural resources and talent. Our Ministers are keen on the rapid industrialisation of the South, but the Centre seems to be reluctant to provide the capital. I hope and trust that the Government of India will soon realise their responsibilities to all States and do the right thing by our State as well. Our Ministers must not hesitate to impress upon the Government of India that these are our minimum and that they cannot be shelved on account of the interference of some vested interests or other, as otherwise the stand taken by certain political parties will be fully justified.

[Sri V. V. Ramaswami] [22nd March 1960]

Before I conclude my speech, let me thank you, Mr. Deputy Chairman, for having given me such a long time to deliver my speech here. Also, may I take this opportunity to express my gratitude to our revered Chairman for the kindness that he has shown me and for the keen and personal care that he has taken about my health? I also owe a deep debt of gratitude to all the Members of the House who have treated me with utmost kindness and have accommodated me in everything. I am grateful to all the Ministers in general. The Hon. the Leader of the House has always been very accommodative so far as I am concerned. In the matter of allotment of time, dates, etc., for the various Members, and to our various other requests, the Hon. the Leader of the House has been very accommodative.

Sir, I must express my pride in having been a Member of this House for such long years under the leadership of my esteemed Friend Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, the revered Leader of the Opposition. Dr. Mudaliar is an institution by himself and I must say that the Madras University gets all the prestige, credit and honour because of his occupying the seat of Vice-Chancellorship of that University. It is the Madras University that will stand to lose if, for any reason, he prefers to sever his connection with it.

Lastly, let me express my gratitude to our Secretary and the staff for all the help that they have given me. Particularly, the Secretary has been very helpful to me. He was very careful that the rules should be followed and that nobody should go beyond the rules. Whenever I was in need of any material or any record, he helped me to get it from the Library and the Office and enabled me to get at true facts. I must also say, in this connection, that the Staff and the Reporters have been very kind to me and let me express my gratitude to them also. In all humility, I take leave of all of you. Once again, I thank you, Mr. Deputy Chairman, for the consideration that you have shown me by allowing me to talk for such a long time.

* SRI A. SUBRAMANYAM: கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, 1960-61-ம் வருஷத்திய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முதலில், சிறந்த முறையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்த கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சென்னை இராச்சியத்திலுள்ள எல்லோருமே நன்கு போற்றி வரவேற்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தினால் இந்த இராச்சியத்திற்கே ஒரு தனிப் பெருமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தற்போது அரசாங்கம் அழகும் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்திருக்கிறது. இது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயமாகும். இந்த விஷயத்திலே அரசாங்கத்தை எல்லோரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஏனெனில், இது எல்லா

[22nd March 1960] [Sri A. Subramanyam]

ஜனங்களுக்கும் மிக மிக அத்தியாவசியமான பொருளாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. இந்த வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி ஒரு சில கட்சிக்காரர்கள் பேசும்போது, “தங்களால்தான் இந்த வரி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் கூளுடைய கிளர்ச்சியினால் இந்த வரி எடுக்கப்படவில்லை என்பது சென்ற வருஷத்திலே இந்த வரியைப்பற்றி அரசாங்கம் கூறியதைப் பார்த்தால் தெரிய வரும். இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அடுத்த வருஷத்தில் நீக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, “இது எங்களுடைய கிளர்ச்சியினால்தான் நீக்கப்பட்டது” என்று சொன்னால், அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்க முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பால் மணம் மாறாத குழந்தைகளுக்கும், விருப்தாப்பிரியர்களுக்கும் குடிப்பதும் பால் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. குறிப்பாக வியாதியஸ்தர்களுக்குப் பால் மிகவும் அவசியம் என்பதையும் நாம் தெரிந்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பாலுக்கு விற்பனை வரி நீக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூட, இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது பிற்பட்ட இனத்தார்கள், ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தற்போதைய ஆட்சியிலே இந்திய யூனியன் சட்டத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, பிற்பட்ட இனத்தவர்களை “வீக்கர் ஸெக்ஷன்ஸ்” என்பதாகக் குறிப்பிட்டு, சில சலுகைகள்—கல்வியிலும் பொருளாதாரத்திலும் குறைந்தவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு—வழங்க வேண்டுமென்ற ரீதியிலே சில சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அவைகள் சரியான முறையில், சரியான சந்தர்ப்பத்தில், சரியானபடி நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டதாகக் காணோம். சமீபத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு இரயில்வே களிலோ இன்னும் பல இடங்களிலோ உயர்வான ஸ்தானங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு, சில இலாக்காக்களில் அவர்களுக்கு உயர்ந்த பதவிகள் அளிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருப்பார்களானால் சிலர் ஆட்சேபித்து கோர்ட்டுக்குச் சென்றால், “அம்மாதிரித் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு சமூகத்திற்கு உத்தியோகம் வழங்கக்கூடாது” என்பதாகச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்து அதை நிராகரித்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் அத்தகைய குறைகள் இனி நிகழாதவாறு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி மாற்றியமைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் காந்தியடிகளுடைய எண்ணம் நிறைவேற்றப்படுவதாக ஆகும். காங்கிரஸ் சர்க்காரும் நியாயம் வழங்கினதாகக் கருத முடியும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri A. Subramanyam] [22nd March 1960]

இப்படியே சலுகை அளித்துக்கொண்டு வருவோமானால், இது நீண்ட நாட்களுக்கு இப்படியே போகுமோ என்று சிலர் நினைக்கலாம். குறிப்பிட்ட அளவில் குறிப்பிட்ட ஆண்டுகள் வரையில், இப்படிச் செய்தால் போதும். அவர்கள் தக்க ரீதியில் உயர்வடையும் வரையில் இருந்தால்கூட போதும். இதை அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜாதிகளெல்லாம் ஒழியவேண்டும் என்று கூறும் இந்தக் காலத்தில் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்று பல இனத்தார்கள் கூறிக்கொண்டு இன்னும் ஜாதிகள் வளரும்படியான ரீதியில் பேசிக் கொண்டும், எழுத்து மூலமாகச் சட்டங்களைச் செய்து கொண்டும் இருந்தால், அது நாட்டுக்குப் பிரயோஜனப்படுமா என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அப்படி நினைக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. பிற்பட்ட இனத்தவர் என்றால், கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும், அரசாங்க உத்தியோகங்களிலும் பின்னடைந்திருக்கக் கூடியவர்கள் சரியானபடி உத்தியோகங்கள் பெற முடியாதவர்கள் என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்டவர்கள் தான்—முற்போக்காளர்கள்—சரியான நிலைமையில் படிக்க சந்தர்ப்பமும் சமயமும் ஏற்படுகிறது. ஐ.எம்.எஸ். அதிகாரியோ இன்னொரு பெரிய இன்ஜினியரோ இருந்தால், அவர்களுக்குத் தகுந்த கூடுதலான ஊதியம் கிடைக்கின்றது. அதனால் தகுந்த முறையில் அவர்களுடைய பிள்ளைகளை நல்ல மேல் படிப்புக்கு அனுப்ப வசதி ஏற்படுகிறது. ஆனால், ஏழைகளுடைய பிள்ளைகளுக்கு அப்படிப் பெரிய படிப்போ, உயர்வான படிப்போ கொடுப்பதற்கு வசதி கிடையாது. தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல உணவு, ஆடை கொடுக்க முடியாத ஏழைகளாக இருக்கும்போது, படிப்பு விஷயத்தில் எப்படி அக்கறை செலுத்த முடியும்? ஆகையால், அவர்களுக்குப் பொருளாதாரத்தில் அக்கறை ஏற்படுவதற்கும், கல்வி விஷயத்தில் அதிகமாகப் படிப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஹக்கமும் ஆதரவும் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குத் தக்க ரீதியில் பல சட்ட திட்டங்களைச் செய்துதான் தீர வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேலும், தற்போது, அரசாங்கத்திலே உத்தியோகம் வழங்கும்படியான ஒரு முறை அமுலில் இருந்துவருகிறது. உத்தியோகங்கள் வழங்கும்போது, 25 ஸ்தானங்கள் காலி ஏற்படுமானால், அதிலே 6 ஸ்தானங்கள் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும், 4 ஸ்தானங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கும், 15 ஸ்தானங்கள் முற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் கொடுக்கும்படியான ஒரு நிலைமை உண்டுபண்ணி அரசாங்கம் திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. ஆனால், ஒரு சௌகரியம் அதிலே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப்படையாக, முற்பட்ட இனத்தவர்களுக்காக ஒதுக்கிய 15 ஸ்தானங்களிலும் ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களும் போட்டியிடலாம், போட்டியிட்டு வெற்றியடையலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட மக்கள் ஆகிய இவர்கள் எப்படி முற்பட்ட இனத்தவர்களோடு போட்டியிட முடியும்? தினத்திற்கு ஐந்து வேளை

[Sri A. Subramanyam] [22nd March 1960]

சாப்பிட்ட ஒருவேளையும் இரண்டு நாட்கள் பட்டினியாகக் கிடக்கிற ஒருவேளையும் சேர்த்து இரண்டு பேர்களையும் ஓடவைத்து எவன் முன்னால் வருகிறான் என்று பார்த்தால், அது சரியாகாது. அது போன்றுதான் முற்பட்ட இனத்தவர்களுடன் பிற்பட்ட இனத்தவர்களைச் சேர்த்துப் போட்டிபோடச் செய்வது. ஆகவே இதை அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகையால், இதை அரசாங்கம் மாற்றித் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். இந்த முறையில்கூட பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் சில பேர் வெற்றியடையலாம். முற்பட்ட இனத்தவர்களோடு போட்டியிட்டும் இரண்டு மூன்று ஹரிஜனங்கள் வெற்றி அடையலாம். நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அது மட்டும் போதாது. குறிப்பாக, 15 ஸ்தானங்கள் வழங்கக்கூடிய இடத்தில், அதிகமாக ஸ்தானங்கள் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். முற்பட்ட இனத்தவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களில் இரண்டுக்குக் காலி ஏற்பட்டால், 200 அல்லது 300 விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அரசாங்கம் எழுதிக் கேட்டால், விவரம் தெரியும். ஆனால், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களில் இரண்டுக்குக் காலி ஏற்பட்டால், எத்தனை விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன பாருங்கள். 2,000-க்கு மேல் விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. 2,000 விண்ணப்பங்கள் வருகிற அளவுக்குத் தகுந்தபடி ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி, அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கான காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய முன்வர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது எதைக் குறிக்கிற தென்றால், பிற்பட்ட இனத்தவர்களும் ரொம்ப முன்னாலே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது. ஜாஸ்தி படித்துவிட்டார்கள் என்றும் தெரிகிறது.

* SRI A. SUBRAMANYAM: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது எப்படி இருக்கிறது என்றால், சாப்பாடு போடு கிறோம், எல்லோரும் வாருங்கள் என்று கூப்பிட்டு வந்தவர்கள் சாப்பிடும்பொழுது கழுத்தைப் பிடித்து அழுக்குவது போல் இருக்கிறது. எல்லோரும் படித்து ஆவலோடு வரும்போது, இன்னும் அதிக ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். 2,000 பேர்கள் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளும்போது, இரண்டு பேருக்கு மட்டும் தான் வேலை என்றால், அது சரியல்ல. குறைந்தது 15 பேருக்காவது கொடுக்கப்படவேண்டும் அல்லவா? தது 15 பேருக்காவது சேர்த்துக் கொடுங்கள் என்று குறைந்தது இரண்டு மூன்றாவது சேர்த்துக் கொடுங்கள் என்று தான் கேட்கின்றோம். அதுவும் நீண்ட நாட்களுக்கு வேண்டுமென்று கூறவில்லை. குறிப்பிட்ட காலத்தில், இவர்கள் முன்னேறுகிற வரையில் உத்தியோக ஸ்தானங்கள் கொடுங்கள்; கடைசியில் எல்லோரையும் போல் இவர்களும் படித்து உத்தியோகத்திற்கு வந்து முன்னேறிவிட்டால், அதன்பிறகு இவர் களுக்குச் சலுகைகள் வேண்டாம் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். இப்பொழுது தராசின் முன் சரியாக இல்லை. அதை ஒரு நிலைக்குக் கொண்டுவரும் வரையில் இதெல்லாம் அவசியம். மற்றவர்களைப்போல் இவர்களும் படிக்க ஊக்கமும் ஆற்றலும் ஏற்படும் வகையிலே அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்

[Sri A. Subramanyam] [22nd March 1960]

என்றுதான் நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதனால் ஜாதிகள் வளர்ந்துவிடும் என்பதாக யாரும் நினைத்துவிட வேண்டாம். ஜாதிகள் ஒழிய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அதிலும் அதிசீக்கிரமாக ஒழிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இம்மாதிரித் திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அதைத்தான் பகிரங்கமாக இந்த இடத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் நம்முடைய எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி யானது பம்பாய், டில்லி, பஞ்சாப் முதலான இடங்களுக்குச் சென்று வந்தது. அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நானும் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது பம்பாயிலே போனவுடன் அங்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தங்கும் இடங் களையும் சாப்பிடும் இடங்களையும் போய்ப் பார்த்தால், அவை மிகவும் அழகாக, நல்ல முறையிலே இருக்கின்றன. அங்கு வந்து தங்குவதற்கும் மற்ற வசதிகள் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. ஆனால், சென்னைப்பட்டணத்தில் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இது பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு ஹாஸ்டல் கட்டியிருப்பது மாதிரி இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக் காவது ஒரு நல்ல முறையில் ஹாஸ்டல் இருக்கும். ஆனால், நம்முடைய ஹாஸ்டல் அந்த அளவுக்குக்கூட இல்லை. “பாத் ரூம்” வசதி இல்லை. மற்றும் இதர நல்ல வசதிகள் இல்லை. பாத் ரூமிற்கு ஒரு பர்லாங்கு நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. படிக்கட்டு ஏறி இறங்க வேண்டும். பம்பாயில் சட்டசபை ஹாஸ்ட லுக்குத் தினமொன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் வாடகை வாங்கு கிறார்கள். ஆனால், இங்கு ரூமிற்கு இரண்டரை ரூபாய் வாங்கு கின்றோம். இரண்டு ரூபாய்க்குப் பம்பாயில் நல்ல வசதிகள் தரப்படுகின்றன. ஆனால், நம்முடைய சென்னைப்பட்டணம் நல்ல நவநாகரீகமடைந்த நகரமாக இருந்தும், இங்கு பம்பாயைவிடக் குறைந்த வசதிகளே தரப்படுகின்றன. சென்னைப்பட்டணம் எல்லா இராச்சியங்களுக்கும் வழிகாட்டக்கூடிய நிலையிலே பல துறைகளிலும் இருந்துகொண்டிருப்பதால், இங்கும் ஹாஸ்டல் விஷயத்தை நன்கு கவனித்து, தகுந்தபடி மாற்றியமைக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான ஹாஸ்டலுக்குப் பின் பக்கத்தில் வேண்டிய காலி இடம் இருக்கிறது. அங்கே பாத் ரூம் வசதி, மற்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்யலாம். அங்கத் தினர்களைப் பார்க்க வருகிறவர்கள் நல்ல முறையில் வசதியாகத் தங்கக்கூடிய அளவுக்கு நாற்காலிகள் போட்டிருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட வசதிகள் மிக மிக அவசியம். அத்தகைய நிலைமை இப்பொழுது இல்லாதிருப்பது அவமானகரமாக இருக் கிறது. மற்ற இராச்சியங்களின் சட்ட சபை அங்கத்தினர் களுக்குச் செய்துகொடுத்திருக்கும் வசதியைப் பார்த்துவிட்டு இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, நமது குறை நன்றாகத் தெரிகிறது. ஏதோ அதிக வசதி கொடுத்தால், எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் குறை சொல்வார்களோ என்று அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டாம். தேசத்திலே மக்கள் சாப்பாட்டுக்கே ஆதார

[22nd March 1960] [Sri A. Subramanyam]

மில்லாமல் இருக்கும்போது, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கட்டிடமா, பெரிய பெரிய மெத்தைகளா, வசதிகளா, என்று சிலர் பேசுவார்கள் என்பதாகப் பலர் நினைக்கலாம். அவ்வாறு நினைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர் களும் எங்களுடன் வந்தவர்கள் அங்கெல்லாம் அவைகளைப் பார்த்துவிட்டு, “சென்னையில் இருக்கும் ஹாஸ்டலைப் பாருங் கள். எவ்வளவு குறைகள் நிறைந்ததாக இருக்கிறது” என்று அவர்கள் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு அதிக வசதியான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகையால், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் குறித்து உடனே ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கத்தினர்களின் சம்பள (படிச்செலவு) விகிதம்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பக்கத் திலுள்ள மைசூர் இராச்சியத்தில் சட்டசபை அங்கத்தினர் களுக்கு ரூ. 200, ரூ. 250 இப்படிக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கத் தினர்களுடைய சௌகரியத்திற்கு ஏற்படுகின்ற செலவிற்காகக் கொடுக்கிறார்கள். மைசூரில் வாழ்க்கைச் செலவு குறைவு. அப்படியிருந்தும் கூட, அங்கே அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஹாஸ்டலும் நல்ல முறையில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை இராச்சியத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு அதைவிட உயர்ந்திருக் கிறது. அங்கத்தினர்களுக்குப் பலவிதமான செலவுகள் ஏற்படு கின்றன. அங்கத்தினர்களுடைய சாப்பாட்டிற்கும், போக்கு வரத்திற்கும் மற்றபடி ஆகக்கூடிய செலவிற்கும் இப்பொழுது கொடுக்கும்படியான ரூபாய் 150 போதுமானதாக இல்லை. ஆகையினாலே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது அல்லது அதற்கு முன்பாகவே அங்கத்தினர்களுடைய (படிச்செலவு) சம்பளத்தை ரூ. 150- லிருந்து 250 ரூபாய்க்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கத்தினர்களுக்குச் சம்பளம் என்பது கிடையாது. அதையும் ஒரு படியாகத்தான் ஏற்படுத்தியிருக் கிறார்கள். தினம் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் படிச்செலவு என்று குறிப் பிட்டு அந்த 25 ரூபாயில் 12-1/2 ரூபாயைப் படியாக வைத்து மீதித் தொகையில் 150 ரூபாய் சம்பளமாக எடுத்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்கள் அல்ல. அவர்கள் சம்பளம் வாங்கினால், தேர்தலுக்கு நிற்க முடியாது. நாம் வாங்குவது சம்பளம் அல்ல. படியாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற வசதிகளைச் செய்து கொள்ளுவதற்கு ஆகும் செலவிற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது. பணம் இல்லை என்ற காரணத்தினால், இதை ஒதுக்கிவிடாமல், இம்மாதிரி அங்கத்தினர்களின் படிச்செலவை உயர்த்த வேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், உபாத்தியாயர்கள் விஷயம்பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. அந்த இலா காவை நிர்வகிக்கக் கூடிய அவருக்கு அதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்ட

[Sri A. Subramanyam] [22nd March 1960]

நஷ்டம் நன்றாகத் தெரியும். வாத்தியார்கள் விஷயத்திலே இன்னும் கொஞ்சம் அக்கறை செலுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வாத்தியாராக இருக்கக்கூடியவர்கள் கஷ்டப்பட்டு அறிவு வளர்ச்சிக்கு நமக்குப் பயிற்சி கொடுத்ததினால்தான் இப்பொழுது சட்ட சபை மெம்பர்களாகவும், உதவி சபாநாயகராகவும், சபாநாயகராகவும், பிரதம மந்திரியாகவும், முதல் அமைச்சராகவும், மந்திரிகளாகவும் ஜாதிபதியாகவும் வந்திருக்கிறோம். அப்படி வாத்தியாராக இருந்து கற்றுக்கொடுத்தவர்கள் எப்பொழுதுமே வாத்தியார், வாத்தியார் என்று அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், ஏனையப்போல். அந்த முறை இல்லாதபடிக்கு, அவர்கள் கற்றுக்கொடுத்துதான் நாம் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களாக வந்திருக்கின்றோம் என்பதை நினைத்து, வாத்தியார்களுடைய விஷயங்களை மறக்காமல் கவனித்து ஏதாகிலும் கொஞ்சம் அவர்களுடைய வருமானத்தை உயர்த்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வரியை நீங்கள் போடுங்கள். வரியை ஆட்சேபிக்கவில்லை. வரியைப் போட்டால் கூச்சல் போடுகிறார்களே என்று நினைப்பது தவறு. திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினர் வரியைப் போடுகிறார்களே என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது சென்னைக் கார்ப்பரேஷனில் அவர்கள் வரியைத்தான் போடுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்று மில்லை. எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும், வரி போடாமல் எதையும் செய்ய முடியாது. ஆகையினால், நியாயமான வரிகளை அரசாங்கம் போடத்தான் வேண்டும். அரசாங்கமும் வரி வருவாய் இல்லாமல், எதையும் செய்ய முடியாது. எந்த விதத்தில் வருவாய் வருவதற்கு வரியை உயர்த்தவேண்டுமோ அந்த விதத்தில் நீங்கள் உயர்த்துங்கள், எந்த இடத்தில் வரியைக் குறைக்க வேண்டுமோ அந்த இடத்தில் குறையுங்கள், எந்த இடத்தில் செலவை அதிகமாகச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக உப-தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு இந்த நிதி நிலை பற்றிய அறிக்கைகளெல்லாம் வந்திருக்கிற முறை பெரிதும் பாராட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது. பல அறிக்கைகளை இந்த ஆண்டில் தமிழிலே பெயர்த்திருக்கிறார்கள். நிதி நிலைக் குறிப்பு 1960-61, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1960-61-ம் ஆண்டுக்கான வேலைத் திட்டங்கள், இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதல் 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னேற்றம், நிதி நிலைச் சுருக்கம்—இவை புதியதாகத் தமிழிலே வந்திருக்கின்றன. அதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், இந்த ஆண்டு இன்னொரு முறையிலும் ஒரு சிறந்த ஆண்டாக விளங்க இருக்கிறது. 1960-ம்

[22nd March 1960] [Vidwan T. Muthukannappan]

ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் கல்லூரியிலே தமிழ் மொழி மூலம் தாய் மொழி மூலம் பாடங்கள் போதிக்கப்பட இருக்கின்றன. இது பெரிதும் பாராட்டக்கூடிய ஒரு செயல். இதுபற்றிப் பல பத்திரிகைகளிலே, தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் உட்பட, கடுமையான எதிர்ப்புகள் இருக்கின்றன. இதைப் பல படித்தவர்கள், ஆங்கில மோகத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவர்கள் இவர்களெல்லாம் மிக வன்மையாக எதிர்க்கிறார்கள், கண்டிக்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் கூட எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. ரஸா கான் அவர்கள் மிக வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள். அதோடு கனம் அங்கத்தினர் உயர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் கூட மிக வன்மையாக இல்லையானாலும் கூட, ஓரளவு அதைக் கண்டித்தார்கள். இதையெல்லாம் நினைக்கிறபொழுது, எனக்கு ஓரளவு வியப்பாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் “மிக அவசரமாக இப்படிக் கொண்டு வருகிறார்கள், அப்படி என்ன அவசரம், என்ன அவசியம்?” என்று சொன்னார்கள். நான் நினைக்கிறேன். ஓரளவு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிக மெதுவாக, ஆமை வேகத்தில் போகிறார்கள் என்று, ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரசா கான் போன்ற நண்பர்களுக்கு இது என்னவோ மிக அவசரமான காரியமாகத் தெரிகிறது. சுதந்திரம் வந்து 13, 14 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. 13-14 ஆண்டுகள் ஆன பிறகும் கூட, சுதந்திரம் வந்த நாட்டிலே நாட்டு மொழி மூலம், தாய் மொழி மூலம் கல்வி கற்பிக்கப்படவில்லையானால், அது கேவலமாக இல்லையா என்று கேட்கிறேன். 13 ஆண்டுகளுக்குப் பின் மெதுவாக பல முறைகளைக் கையாண்டு, அதற்குரிய பல சாதனங்களையும் பிற வசதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு ஆமை வேகத்தில் இயங்குவதைக் கூட எதிர்க்கிறார்கள். அதனால் அடிமை மோகத்தின் நிலை இன்னும் போகவில்லையா என்றுகூட நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. பல அரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். 1960-ம் ஆண்டு ஜூன் முதல் கோவை அரசாங்கக் கல்லூரியில் தமிழ் மொழி மூலம் போதிப்பதை ஓட்டி, தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக்குழு என்பதை நியமித்து, நூல்களையெல்லாம் மொழி பெயர்க்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் விஞ்ஞானம், உளநூல், தத்துவம், வரலாறு, பொருளாதாரம் போன்ற எல்லா நூல்களிலும் தேறியவர்களைக் கொண்டு, இந்த நூல்களையெல்லாம் மொழி பெயர்க்கச் செய்திருக்கிறார்கள்; வெளியிடச் செய்திருக்கிறார்கள், வெளியாகி வருகின்றன. ஆட்சிச் சொல்லகராதி தந்திருக்கிறார்கள், சட்டச் சொல்லகராதி தந்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் பயிற்சிக் குரிய அகராதி தந்திருக்கிறார்கள். மேலும் திறமை யானவர்களைக் கொண்டு தமிழ் மொழி மூலம் கற்பிப்பதற்கு ஒரு குழுவையும் அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இரு மொழியிலும் திறமை வாய்ந்தவர்கள். இவர்கள் மூலம் செய்யப்படுகின்ற இந்தச் சோதனை நிச்சியமாக வெற்றி யளிக்கப்போகிறது. அதில் சந்தேகமே இருக்க முடியாது. தமிழ் நாட்டிலே உள்ள பேராசிரியர்களெல்லாம் இன்றைக்குத் தமிழ் மொழியிலே, தாய் மொழியிலே போதிக்கின்ற நாளை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே

[Vidwan T. Muthukannappan] [22nd March 1960]

அடுத்தபடியாக, கல்லூரி மாணவ மாணவிகளைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களும் மாணவிகளும் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள். இதனால் விளைந்துவரும் கேடுகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியவன் என்ற முறையில் அனுபவத் தோடு சொல்லுகிறேன். கல்லூரி வகுப்புகளில் ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து படிப்பது தவறில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்வதை ஓரளவுக்கு ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான் என்றாலும் நமது இன்றையச் சூழ்நிலையில், அது அவ்வளவு சரியில்லை என்றே நினைக்கிறேன். எங்கு திரும்பினாலும், காதல் கூட்டங்கள், எதை எடுத்தாலும், படித்தாலும் அதே நிலைமையே, ஆண் பெண் உறவு பற்றியவைதான். பத்திரிகைகளை எடுத்தாலும், மாத, வார வெளியீடுகளைப் பார்த்தாலும், எங்கும் காதல் கதைகள்தான். ஆண், பெண் சம்பந்தமான காட்சிகள்தான். இந்த நிலையில், ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து படிப்பது முறையா, நன்றா? அது இன்றைய நிலையில் இந்த மோசமான சூழ்நிலையில் நல்லதல்ல என்றுதான் தோன்றுகிறது. மேலும், மாணவிகள் கல்லூரிக்கு வரும்போது கண்ணைக் கவரும் வண்ண உடைகளை அணிந்துகொண்டு, மெல்லிய நைலான் உடைகளை அணிந்துகொண்டு புது மணப் பெண்கள் போல் சிங்காரித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கூடுமான வரையில் கல்லூரிகளுக்கு வரும்போது அவர்கள் சாதாரண உடையிலே, பகட்டில்லாத உடையிலே வருவதுதான் நல்லது. இதைப் பெற்றோர்கள் கவனிக்க வேண்டும். (ஸ்ரீ மகமது ரசா கான் : அவை ஏன் நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள்?) (சிரிப்பு) தனியார் கல்லூரிகளில் செய்ய முடியாவிட்டாலும், சர்க்கார் கல்லூரி காளிலாவது கூடுமான வரையில் மாணவிகள் ஆடம்பரமற்ற உடையில் வருவதுபற்றிக் கண்டிப்பாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, இன்னொரு தீய பழக்கமும் இருக்கிறது. அதைக் கேள்வி நேரத்தின் போது ஒரு முறை கேட்டதற்கு, அமைச்சரவர்கள் "அது சரிதான்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்க எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. பெண்கள் எல்லோரும் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களைப் பெயர் சொல்லி அழைக்கிறார்கள். மிஸஸ் ஜயா, மிஸ் மோகனா என்று. இது நம் நாட்டுப் பண்புக்கும், மரியாதை முறைக்கும், பழக்க வழக்கத்திற்கும் முற்றிலும் முறணானது. பிள்ளைகள் பெற்றோர்களைப் பெயர் சொல்லி அழைப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு இருப்போமா? பெற்றோர்களை விடச் சிறப்பாக நினைக்கக் கூடிய, "ஆசிரியர்களையும், தலைமை ஆசிரியர்களையும் பேர் சொல்லி அழைக்கிறார்களே? (குறுக்கீடு: பின் எப்படி அழைப்பது?) "அம்மா" என்று தமிழிலும், (Madam) என்று ஆங்கிலத்திலும், "சார்" என்கிறோமே ஆண்களை, அம்மாதிரி, அழைக்கலாமே. அப்படியில்லாவிட்டால், அது நம் பண்பாட்டுக்கு முரணானது. இந்த முறையை மாற்ற அரசாங்கக் கல்லூரிகளிலாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

22nd March 1960] [Vidwan T. Muthukannappan]

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது சிந்தித்துப் பார்த்தால், பண மெல்லாம் ஒரு சிலரிடத்திலே குவிந்து கிடக்கிறது. திரைப்பட முதலாளிகளிடத்திலும், நடிகர்களிடத்திலும் சேர்ந்திருக்கிறது. ஆதலால் நான் நினைக்கிறேன், பட முதலாளிகளுக்கும், நடிகர்களுக்கும் வருமான வரி அதிகமாக ஏன் போடக்கூடாது? ரூ. 1,000 வரை 10 சதவீதம் என்றும், 5,000 வரை 15 சதவீதம் என்றும், 5,000-க்கு மேல் 20, 25 சதவீதம் என்றும் (Graduated or progressive taxation) முறையைக் கையாள வேண்டும். (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம் : இப்பொழுது அவர்களுக்கு வருமான வரி இருக்கிறது.) குறைவாக இருக்கிறது. (ஸ்ரீமதி மஞ்சு பாஷினி : அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது.) அப்படியிருந்தால் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். (குறுக்கீடு : சினிமாவுக்கு நீங்கள் போவதில்லையா? (I do not go to cinemas.)

அடுத்தபடியாக, மீனவர்கள் நிலைமையைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள். செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சை போன்ற இடங்களிலே, மீனவர்களுக்குக் கட்டுமரம் கிடைப்பது என்பதே முடியாத காரியம். கட்டுமரம் வேண்டுமானால், அவர்கள் சிலோன் போக வேண்டும், அல்லது மலையாளத்திற்குப் போக வேண்டும். செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களிலுள்ள தனிப்பட்டவர்கள் அவ்வளவு தூரம் போய்க் கட்டுமரம் வாங்க முடியாமல் வேதனைப்படுகிறார்கள். சமீபத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்து மீனவர்களுக்கு ரூ. 40,000 செலவில் அரசாங்கம் கட்டுமரம் வாங்கிக் கொடுக்கவும் ரூ. 8,000 மான்யமாகக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்காக நான் மீனவர்கள் சார்பில் கனம் மந்திரி அம்மையார் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் கன்னியா குமரியில் உள்ளவர்கள் வலது கையை நீட்டினால் மலையாளம், இடது கையை நீட்டினால் சிலோன் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் கட்டுமரம் சலபமாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால், அதிகத் தொலைவில் இருக்கிற செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு மக்களுக்குக் கட்டுமரம் கிடைப்பதே மிக மிகக் கடினமான காரியம். அங்கே உள்ள மக்களுக்குத்தான் உதவி அவசியம். அவர்கள் கட்டுமரம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

Help in need is help indeed

Thy need is more than mine.

என்பதைப் போல் எங்கள் மாவட்டத்தைவிட உங்கள் மாவட்டத் தேவை அதிகம், அவசியம் என்று எண்ண வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன். எங்கே உதவி அதிகம் தேவையோ, அங்கே கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் முறை. அந்த முறையிலே பார்க்கும்போது, செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சை பார்க்கும்போது, செங்கல்பட்டு கட்டுமரம் வாங்குவதற்கு மாவட்டங்களிலே மீனவர்களுக்குக் கட்டுமரம் வாங்குவதற்கு உடனடியாகத் தக்க உதவிகளை அளிக்க வேண்டும், கட்டுமரம் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் 65 விசைப் படகுகள் தமிழ் நாட்டில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், செங்கல்பட்டில் ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலே 10,

[Vidwan T. Muthukannappan] [22nd March 1960]

படகுகளும், 9 படகுகளும், இருக்கின்றன. அடுத்துவரும் ஆண்டில், 30 படகுகளும், நடைமுறை ஆண்டில் 37 படகுகளும் வரவிருக்கின்றன. அப்படி வந்தால், அதில் 10, 12 சென்னைக்கும், செங்கல்பட்டுக்கும் அதே போல் ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

படகு தங்கு தளங்கள் கடலூர், நாகப்பட்டணம், ராயபுரம், மகாபலிபுரம் முதலிய இடங்களில் கட்டப்போவதாகத் தெரிகிறது. ஆனாலும் அது மந்தமாகத்தான் இருக்கிறது. வேகமாக வேலை நடைபெறவில்லை. அம்மாதிரிப் படகு தங்கு தளத்திற்கு யான இடங்களில் செங்கல்பட்டிலுள்ள கோவளமும் ஒன்று. அங்கே குடா வளைந்திருக்கிறது. செங்கல்பட்டு மாவட்ட மீனவர்களுக்கு அது மிகவும் உபயோகமுடையதாக இருக்கும். ஆதலால் அங்கே ஒரு தளத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் கோல்ட் ஸ்டோரேஜ், (உறை நிலையங்கள்) இரண்டாவது வேண்டும். இரவு அதிக நேரம் ஆகிவிட்டால், மீன்கள் விற்பனை ஆகாவிட்டால் அவைகள் கெட்டு விடுகின்றன. ஆகவே, அதற்காக உறை நிலையங்கள் (Cold storage) சென்னையிலே அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள். சென்னையிலே மாத்திரம், 1,004 சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் இருக்கின்றன. அவை Poor men's Taxi களாக, ஏழை மக்களின் பாக்கிகளாக இருக்கின்றன. இப்பொழுது, ஓட்டுபவர்கள் 2,008 பேரும், 1,004 சொந்தக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். 15,000 ஜனத்தொகையினர் இந்த சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுவதனால் பிழைக்கிறார்கள்.

15 ஆயிரம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள், சென்னை நகரில் மாத்திரம் இந்த சைக்கிள் ரிக்ஷாவை நம்பி. இந்த ஆண்டுக்கு இதை ஆயிரமாகவாவது அதிகப்படுத்தினால், மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுவதற்கு நாம் ஊக்கம் காட்டினால், பல தீய சக்திகளை நடக்கவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ளலாம். சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுகிறவர்களில் பலர் தீய சக்திகளில் முன்னர் ஈடுபட்டவர்கள். அவர்களுக்குச் சைக்கிள் ரிக்ஷாவை ஓட்டுவதற்கு வசதி செய்துகொடுக்காவிட்டால், பல தீய சக்திகளை அதிகப்படுத்துவதாக ஆகும். இப்பொழுது சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் ஓட்டுவதால், பல தீய சக்திகள் குறைந்து மறைந்து வருகின்றன. ஆகவே, அதிகப்படியான சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கு லைசென்சு கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு அழகான டயரியை சப்ளை செய்திருக்கிறார்கள். அதன் அட்டையில் "லெஜிஸ்லேட்டர் டாப்ளட் டயரி" என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஆங்கில வருஷமாகிய "1960" என்றும் குறிப்பிட்டு

[22nd March 1960] [Vidwan T. Muthukannappan]

பிடிப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கூட அதன் கீழ் ஒரு வருஷமும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன என்று விளங்கவில்லை. இது "சாகா ஈரா 1881-1882" என்று இருக்கிறது. நமக்குத் தமிழ் வருஷம் தான் அதிகமாகப் பழக்கத்தில் இருக்கிறது. இந்த சாகா வருஷத்தை யார் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் தெரியவில்லை. சென்னை இராச்சியத்தில் அது பழக்கத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நமக்கு இன்று விகாரி வருஷம் பங்குனி மாதம் 9-ம் தேதி என்றால்தான் நன்றாகத் தெரியும். இதில் அப்படிப்பட்ட தமிழ் வருஷம், மாதம், தேதிகளைக் காணவில்லை. ஆகவே, அடுத்த வருஷமாவது இந்த நாட்குறிப்பில் தமிழ் வருஷம், மாதம் தேதிகளைச் சேர்த்து அச்சிட்டுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு, ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் இறுதியாகச் சொல்லிக் கொண்டு முடிதிதுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கவுன்சில் மேல்-மன்றத்தில் நாம் இங்கு இருக்கிறோம். இதற்கு முன் இப்பொழுது அசெம்பிளி கட்டிடம் இருக்கும் இடத்தில் இச்சபை இருந்து வந்தது. இப்பொழுது அதை அவர்களுக்கு விட்டு நாம் இங்கே வந்திருக்கிறோம். இங்கு உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு சக்திமுற்றப் புலவருடைய பாட்டு ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது "கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தி, காலது கொண்டு மேலது தழுவி, பேழையுள் இருக்கும் பாம்பு என உயிர்க்க வேண்டி இருக்கிறது". இங்கு குளிர் காலத்தில் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், ஒருவரோடு ஒருவர் நெருக்கியடித்துக் கொண்டு. ஆனால் கோடை காலத்தில் இங்கே இருக்க முடியவில்லை, புழுக்கமாக இருக்கிறது. அதனால் கவுன்சிலுக்கு என்று ஒரு விசாலமான கட்டிடம் தேவை. ஒரு அழகான கட்டிடம் கட்டுவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதற்காகத் திட்டமிட்டுக் கொடுக்கையெல்லாம் போட்டார்கள். ஆனால், அதன் பிறகு என்ன காரணத்தினாலோ, கட்டிடம் கட்டப்படாமல் தாமதமாகிறது. அதற்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்று நினைத்துத் தாமதமாக்குகிறார்களோ என்னமோ ஒன்றும் தெரியவில்லை. சம்பந்தமில்லாமல் எதிர்ப்பு புரியவில்லை எது எப்படி இருந்தாலும், நமக்கு நல்ல கட்டிடம் வேண்டும். அசெம்பிளிக்கு இருப்பது போன்று கவுன்சிலுக்கும் தனியாகக் கட்டிடம் இருக்க வேண்டும்.

அதைப் போலவே, அசெம்பிளிக்கு என்று தனியாக டிபார்ட்மென்ட் இருப்பது போன்று, கவுன்சிலுக்கும் தனியான ஒரு டிபார்ட்மென்ட் (Council Secretariat) இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கவுன்சிலுக்குத் தனிப்பட்ட நிர்வாகம் (அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்) இருக்க வேண்டியதும் அவசியம். தனிப்பட்ட முறையில் அந்தந்தக் காரியங்கள் தனியாகவே செயல்பட வேண்டும். அப்படி இருப்பதுதான் நல்லது. ஒரு வரைப் பார்த்து இன்னொருவர் இருக்க வேண்டும் என்பது நல்லதல்ல. ஆகவே, கவுன்சில் டிபார்ட்மென்டைத் தனியாக அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

[22nd March 1960]

SRI A. CHIDAMBARA MUDALIAR: கனம் தலைவர் அவர்களே, 1960-61-ம் வருஷத்திற்கான வரவு செலவுத் திட்டம் போற்றத்தக்க பல அம்சங்களைக் கொண்டது. ஆழ்ந்து நோக்குவோர் இதை எளிதில் காணக்கூடும். குறை காண்பதே குறியாகக் கொண்டோரின் கூற்று வேறாக இருக்கலாம்.

குணம் நாடிக் குற்றமு நாடி அவற்றுள்
மிகை நாடி மிக்க கொளல்

என்ற வள்ளுவரின் வாக்குப்படி நோக்குவோமானால், நல்ல அம்சங்கள் பல மிகுந்திருப்பதை நன்கறியலாம்.

நம் நாட்டின் ஜீவநாடி விவசாயம். இதை நன்கு வலியுறுத்தி விவசாய அபிவிருத்திக்குத் தேவையான, இன்றியமையாத துணைத்திட்டங்கள் பலவும் வகுக்கப்பட்டு, முறையே நிறைவேற்றப்பட்டும், மேலும் நிறைவேற்றப் பூர்த்தியடைய வகைகள் செய்யப்பட்டுமிருப்பதைப் பாராட்டாதிருக்க முடியாது.

நீர், நிலம், உரம், வித்து, எருது பராமரிப்பு ஆகிய எல்லா அம்சங்களுமே சம முக்கியத்வம் அளிக்கப்பட்டு, பலவகையிலும் விஞ்ஞான முறைகளில் அபிவிருத்தி காண ஏற்பாடுகளும், உற்பத்தி பெருக வகைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

நீர், அநேகமாக சாத்தியமான எல்லாப் பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டு, சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் பலவும் வரம்புக்குட்பட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதோடு, நுற்றுக்கணக்கான குளங்கள் வெட்டி மராமத்துக்கும், ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகள் வெட்ட உதவுவதற்கும் ஏற்பாடாகியிருக்கிறது.

நிலம் சம்பந்தமாக, நிலத்தின் வளம் குன்றாதிருக்க, மண் அரிப்பைத் தடுக்கத் திட்டம், மண்வளம் அறிந்து தக்க வண்ணம் சீர்திருத்திக்கொள்ள உதவ, மண்வள சோதனை நிலையங்கள், ஆகிய ஏற்பாடுகள்—நிலம் வளம் குறையாதிருக்கவும் விருத்தியடையவும் உதவும் பெருந்துணை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

உரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், ரசாயன உரம் 2 லட்சம் டன் வரை வழங்க ஏற்பாடாகியிருப்பதுடன், கழிவு உரம் 6 லட்சம் டன் அளவும், குப்பை உரம் 12 லட்சம் டன்னுக்கும் அதிகமாகவும் கிடைக்கவும், ஏராளமான பசுந்தழை உர உற்பத்திக்கும், வசதிகள் பல செய்யப்பட்டிருப்பதும், உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உறுதுணையாகும். ரசாயன உர விநியோகத்தில் விஷமம் ஏற்பாடாதிருக்க, கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமே அவற்றை விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக விநியோகிக்க ஏற்பாடாக வேண்டும். ஆகவே, நகரங்களிலிருந்து விநியோகமாவது உடனடியாகத் தடைபடுத்தப்பட வேண்டும். நகரத்தில் விநியோகமாவதால், உரமானது, உடனுக்குடன் வியாபாரிகள் கை மாறுவதற்கும் கலப்படம் முதலிய பல ஊழல்களுக்கும் இடம் தருகிறது. இம்மாதிரியான பல புகார்கள் சதா

22nd March 1960] [Sri A. Chidambaram Mudaliar]

கிடைத்துக்கொண்டிருப்பதால், ரசாயன உர விநியோகத்தில் கூடுமான அளவு விஷமங்கள் குறைவதற்கு உதவ நகரங்களில் விநியோகமாவது தடையாகி, கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் நேரடியாகக் கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு விநியோகமாக ஏற்பாடாக வேண்டும்.

வித்து சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், உற்பத்தி பெருக நல்ல ரக வித்துக்கள் நாடெங்கும் கிடைக்க உதவ பரந்த அளவில் விதைப் பண்ணைகளுக்கு ஏற்பாடாகியிருப்பதும் குறிக்கத்தக்கது.

கால்நடை வளர்ச்சிக்கும், அவற்றின் தர உயர்வுக்கும், பராமரிப்புக்குமான விஞ்ஞான ரீதியிலான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பல அமைந்துள்ளதும் போற்றத்தக்கதாகும்.

மின்சார சக்தியாலும், எண்ணெய் இயந்திரங்களாலும் இயங்கும் நூற்றுக்கணக்கான இறைவைக் குழாய்களுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த அஸ்திவார பலத்தால், நெய்வேலியில் உற்பத்திக்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள “ஊரியா” ரசாயன உரமும் விநியோகத்திற்கு வரும்போது, நமது விவசாய உற்பத்தி இன்று பற்றாக்குறையிலிருக்கும் நிலைமாறி, உபரி நிலையை அடையவும் கூடும்.

எனினும் பல்லாயிரக்கணக்கான சிறு விவசாயிகள், இந்த அனுகூலங்கள் எல்லாம் இருந்தும், அவற்றின் முழுப் பயனை அடைய முடியாத நிலையில், பின்தங்கி நிற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த சூழ்நிலையில் இருந்து நலிந்து வருவதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நில உச்ச வரம்புபற்றிய மசோதா வரவிருக்கும் தருணமும் அணுகியிருப்பதால், இந்த அம்சத்தை இன்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

நிலமானது சிறு சிறு உடமைகளாக, பல தாக்குகளாகத் துண்டாடப்படும் கொடுமையையே குறிப்பிடுகிறேன். இது உடனடியாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். பழக்க வழக்கங்கள், உடைமைபற்றி நிலவி வரும் கருத்துக்கள் காரணமாகப் பத்து செண்டு நிலமானாலும் பாதி பிரிப்பது என்ற முறை எப்படியோ நீடித்துப் பாழ்படுத்தி வருகிறது. இது யாருக்கும் நன்மை பயப்பதில்லை என்பது தெளிவு. இருந்தும் தொடர்ந்து வழக்கில் உள்ளது. இது தடைபடுத்தப்பட வேண்டும்.

நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுவது போலவே, நிலம் பிரிக்க முடியாதபடி குறைந்தபட்ச வரம்பும் கட்டப்பட்டு, குறைந்தபட்சப் பண்ணை விஸ்தீரண நிர்ணயமும் கூட விதிக்கப் படலாம். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம், சிக்கனமும் லாபகரமுமான சாகுபடிக்கு உதவுவதோடு, உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கும் வழி செய்ததாகும். ஏற்கனவே துண்டாடப்பட்டும், உடைமை காரணமாகச் சிதறிக் கிடக்கும் நிலங்களை, தக்க சலுகையோடு கூடிய உடனடியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் இணைப்புக்கு உற்சாக மூட்ட இயலும். உதாரணமாக, பாகப் பிரிவினை அல்லது இதர காரணங்களால், இரண்டு மூன்று

[Sri A. Chidambaram Mudaliar]

[22nd March 1960]

தக்க விசாரணையோ பாதுகாப்பு நடவடிக்கையோ எடுக்கப் பட்டிருந்தால், இந்தக் கொலை தவிர்க்கப்பட்டிருக்கக் கூடும் என்ற கருத்து தாலுகாவில் எங்கும் பரவி நிற்கிறது. மேலும், மதுரை தாலுக்கா, காயம்பட்டி, அரும்பலூர் முதலிய கிராமங்களில் போலீசாரால் பொய்க் கேஸ்கள் போடப்பட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் பொய்க் கேஸ் என்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளன.

தவிரவும், காளிகரப்பான், அரும்பலூர் முதலிய இடங்களில் நடந்த உண்மையான குற்றங்கள் பல போலீஸ் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தும், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் தள்ளப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, காளிகரப்பான் கிராமத்தில் கண்மாயில் மீன் திருடியவர்கள் பலரைக் கைது செய்தும் ஜாமீனில் விடுதலை செய்தும் அதன் பின் எவ்வித மேல் நடவடிக்கையுமின்றி விடப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால், சென்ற பசுவியில் இதே கண்மாயில் இதே குற்றச்சாட்டுக்குள்ளானவர்கள் போலீஸ் நடவடிக்கையின் மூலம் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், குற்றம் செய்தவர்கள் இந்தப் பசுவியில் தண்டனையின்றி விடப்பட்டுள்ளார்கள். இம்மாதிரியான நிலை நீடிக்குமானால், மக்களுக்குச் சட்டம், பாதுகாப்பு முதலியவற்றின் மீது நம்பிக்கை குறைந்து குற்றங்கள் மலிய இடமளிக்கும். ஆதலின், உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கைகளின் மூலம் இப்போக்கு தடைபடுத்தப்படவேண்டும்.

மொத்தத்தில் இவ்வாண்டு வரவு-செலவுத் திட்டமானது, விவசாயம், கல்வி, சுகாதாரம், பெரிய சிறிய குடிசைக் கைத் தொழில்கள், போக்குவரத்து, ஜாகை வசதி ஆகிய எல்லாத்துறைகளிலும் போதிய கவனம் செலுத்தி வரம்பிற்குட்பட்டு பல முன்னேற்றகரமான திட்டங்களுக்கும் வசதி செய்திருப்பதுடன் கூட, புதுமையான பஞ்சாயத்துகளின் மூலம் பொது அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெறவும், பரவல் முறை நிர்வாகத்திற்கும் அடிகோலியிருப்பது, மக்களே தங்களது அபிவிருத்தி, முன்னேற்றக் காரியங்களில் பெரும் பங்கு கொண்டு சுய ஆட்சிக்குப் பயிற்சி பெறவும், வழி வகுத்ததாகும். ஆதலால் பெரிதும் பாராட்டுதற்குரியதாகிறது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 298. Annual Financial Statement for 1960-61 and Supplementary Financial Statement for 1959-60 of the Madras State Electricity Board.

** 299. Notification issued with G.O. Ms. No. 4990, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 24th December 1959, regarding further postponement of the licensing provision under the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 (Madras Act XXXII of 1958).

22nd March 1960]

** 300 to 309. Notifications issued by the Regional Inspectors of Municipal Councils and Local Boards relating to the division of wards, etc., of various panchayats in Salem, Thanjavur, Tirunelveli, North Arcot, Ramanathapuram, South Arcot and Tiruchirappalli districts.

** 310. Notification issued by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards under section 47 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950) directing the removal of Sri N. Gurunatha Pillai, President, Peralam Panchayat in the Nannilam taluk, Thanjavur district, from the office of the President of the said Panchayat with effect from 3rd February 1960.

* 311. Notification issued with G.O. Ms. No. 337, Home, dated 1st February 1960, regarding amendment to rule 56 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

* 312. Notification issued with Memorandum No. 2281-D2/60-1, Revenue, dated 8th January 1960, exempting the Annadhana Kattalai attached to Sri Thiagarajaswami Devasthanam, Thiruvavur, Thanjavur district, from the operation of certain rules in order to enable the authorities to lease the suit (No. 140 of 1955) properties in Vilamal village, Thanjavur district, without following the procedure prescribed therein.

* 313. Notification issued with G.O. Ms. No. 3357, Home, dated 27th November 1959, regarding amendment to rule 269 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1950.

* 314. Seventh Report of the Committee on Subordinate Legislation of the Madras Legislative Assembly.

* Placed on the table of the House on 18th March 1960.
** Sent by post to all M.L.As. on 14th March 1960.

[22nd March 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 111 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 22nd March 1960, page 279 supra.]

Clause (a).—The number of Indian Secondary Schools with English Medium Sections preparing students for the S. S. L. C. Examination districtwise is given below :—

Madras City—Five.

Madurai district—One.

South Arcot district—One.

Coimbatore district—Three.

Clause (b).—Categories of pupils who are admitted in the English Medium Schools—

(1) Pupils whose mother-tongue is other than Tamil provided that there is no provision for instruction in their mother-tongue in any school in the locality ; and

(2) Pupils who have received instruction previously through English Medium in recognized schools or in Matriculation schools.

22nd March 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 118 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 22nd March 1960, page 290 supra.]

The information is furnished below :—

Name of work.	Date on which work was commenced.	Estimated cost.	Amount allotted for 1958-59.	Amount spent till end of 1st March 1959.	Amount allotted for 1959-60.	Total amount spent to end of 30th June 1959.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
		RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	
The Cauvery bridge at Erode (Government—Central Road Fund Work).	21st October 1957.	11,00,000	2,69,000	1,61,447	4,25,000	6,20,779	Work in progress.
The Vaigai bridge at Tirupuvanam (District Board—Second Plan Work).	Foundation stone laid on 23rd June 1959.	8,14,000	..	..	..	..	The road on which this bridge lies was taken over by Government from the control of the District Board from 1st April 1959. A sum of Rs. 10,000 is expected to be spent during 1959-60. Necessary funds will be provided in the final grant for the year. Tender has been settled. Work has been entrusted to the contractors for execution.
The Cheyyar bridge on the Arcot-Wandiwash road (Government—Second Plan Work).	12th November 1958.	14,00,000	75,000	53,349	3,00,000	1,21,851	Work in progress.
Kamandalaganadhi bridge on the Arcot-Wandiwash road (Government—Second Plan Work).	..	5,00,000	6,000	4,819	1,80,000	4,819	As the tender received was very high, the Chief Engineer (Highways) has been asked to call for fresh tenders.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 23rd March 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Non-payment of salaries

* 122 (S.N.) Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from the teachers of the Modern High School, Kodambakkam, about the non-payment of salaries since June 1959 and their proposal to withdraw from work; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken by the Government in this regard?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir

(b) A report has been called for from the Director of Public Instruction. The Government will pass suitable orders on receipt of the report.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : The school has been in existence for the past ten years. One of the bases of recognition is that the institution should be financially stable. May I know why temporary recognition has been extended from year to year when salaries were not paid regularly to teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The trouble in the school is quarrel within the management and now the dispute is before a Court of Law. That is why it is not possible to take any positive steps. It is easy to withdraw recognition but children will be affected by that process.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I am glad that recognition has not been withdrawn in the interest of children. May I know whether Government have under contemplation framing of any rule to see that salaries are paid to the teachers regularly by the managements and, if so, will the Government put that rule into effect?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why we have said that every school should have some endowment to serve as a reserve for the purpose of meeting such contingencies. The whole trouble here is quarrel within the management. The matter is before the Court now. But I hope to arrive at some conclusion as soon as I get the report.

[23rd March 1960]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : In the case of certain schools, when salaries are not paid to the teachers, Government have been kind enough to disburse the salaries to the teachers through the District Educational Officer. May I know why that has not been done in this case since the grant is with the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Here the question is, when the matter is before Court, whether we (Government) can disburse the salaries to teachers. That legal question is under examination. As soon as these difficulties are cleared, I hope to take positive action.

MR. CHAIRMAN : I will take up the questions relating to the Hon. the Minister for Finance first.

Dr. U. V. Swaminatha Ayyar Library, Adyar

* 124 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any aid is given towards the maintenance of Mahamahopadhyaya Dr. U. V. Swaminatha Ayyar Library, Adyar, and if so, what it is; and

(b) whether there is any proposal to publish the Tamil works in that Library?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir. A recurring grant of Rs. 5,200 per annum is paid towards the maintenance of the library. The grant is intended to cover the establishment charges and contingent expenditure.

(b) There is no proposal before Government for the publication of all the manuscripts in the Library. Individual manuscripts are being published by the authorities of the Library.

SRI T. PURUSHOTHAM : May I know who is in charge of this library and whether there is any representative of the Government on the Committee of Management?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a Committee of Management for this library and Srimathi Rukmani Devi is Chairman of that Committee. I have not got the information here regarding Government representation on the Committee.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government consider having a representative of Government on the Committee of Management because Government give aid and also we are interested in improving the library, and arrange publication of rare manuscripts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question of representation of Government on the Committee of Management has to be looked at from other points of view. As a matter of fact, my own view is that the library is being run properly. Only when there are defects in the management, Government should participate in it. Therefore, I don't think the question arises just now.

[23rd March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us whether Government have assessed the number of original manuscript works available in the library and will the Government encourage the publication of the same by grant of adequate State aid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what we are just now contemplating. We have recommended some of the rare manuscripts for publication by the Government and for purposes of grant.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த நூல் நிலையத் திற்கு அதிகமான மானியம் வேண்டுமென்று அங்குள்ள நிர்வாகஸ்தர்கள் எப்பொழுதாவது கனம் அமைச்சரைப் பேட்டி கண்டோ அல்லது மனுக் கொடுத்தோ கேட்டிருக்கிறார்களா அல்லது இரண்டும் செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதிகமான மானியம் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI T. PURUSHOTHAM : In the light of the statement that the Government have formulated a scheme for the publication of these works, may I have some details of the same for general information?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry. I do not have the details of the scheme here.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : சங்கத் தமிழ் காத்த தாத்தாவின் பல தமிழ் நூல்கள் வெளியாகாமல் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு அதிகமான பண உதவி செய்து அவைகளை வெளியிடுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைத் தான் செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறோம். அந்த நூல்களை வெளியிடுவதற்கு உதவி அளிக்கும் பொருட்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Higher grade trained teachers

* 125 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the provision made by Government for absorbing in the secondary grade cadre, the higher grade trained teachers under the various agencies who pass the secondary grade T.S.L.C. examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no secondary grade cadre in this State. If the Member wants to know whether higher grade and Junior Basic trained teachers in Elementary Schools who pass the Secondary Grade or Senior Basic Grade examination will be automatically given the secondary grade scale of pay, the answer is that only those teachers who hold posts specifically sanctioned as secondary grade posts will be given the secondary grade scale of pay.

[23rd March 1960]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware of the fact that previous to 1958 as soon as a higher grade teacher passed the secondary grade test, he was assured of the post even from the very next day of his passing the examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Then we found the pupil's cost of education had risen. Previously even in places where a higher grade teacher would do, they were appointing a secondary grade teacher. After all, we have to work within the finances available.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Even as per the statement of the Hon. the Minister for Finance and Education yesterday that the quality of education should decidedly improve by appointing better qualified teachers in lower classes, will the Government consider the question that at least in respect of aided elementary schools, the same policy that was followed previous to 1958 should be continued?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The policy of the Government is that there should be at least one secondary grade trained teacher in a lower elementary school. I do not think we can go beyond that and have all the teachers as secondary grade trained teachers. That would push up the cost of education.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : The cost was already there. I should like to know why the Government should suddenly step in in respect of aided elementary schools. The previous policy was there, till 1959-60. Why did the Government suddenly revise it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already explained the difficulty. I do not want to argue with the hon. Member.

Youth Centres

* 126 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any scheme has been sanctioned to start Youth Centres in the State; and

(b) if so, the particulars thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த மாநிலத்தில் கிராம வளர்ச்சிப் பயிற்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றனவா? அதைச் சார்ந்த இளைஞர்களுக்கு உதவி அளிக்கும் அளவில் ரூ. 15,500 மானியம் வழங்க இந்த அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்யூனிட்டி டெவலப் மெண்டு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கு இந்தக் கேள்வியைப் போட்டால், அவர் அதற்குப் பதில் சொல்லலாம்.

[23rd March 1960]

Government Technical Examinations

* 130 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether candidates for Government Technical Examinations (Typewriting and Shorthand) are required to apply through recognised Commercial Institutes;

(b) whether it is a fact that private candidates are not permitted to appear directly for such Government Examinations and, if so, the reasons therefor;

(c) whether the South Indian Shorthand Writers' Central Association, Madras, has recently made any representations to Government about the difficulties of private candidates in this regard; and

(d) if so, the steps taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A statement^{10-10 a.m.} is laid on the table of the House.

(c) & (d) Yes, Sir. A representation was received, especially to permit a certain candidate to appear privately for the Lower Grade Examination in Tamil Shorthand in the P. G. Subramanya Iyer System. Due to certain practical difficulties, the Commissioner for Government Examinations was not able to arrange for the conduct of the Examination in that system.

SRI T. PURUSHOTHAM : What are the recognised systems of Shorthand in Tamil for public examination and what is the basis for recognition?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A separate question may be put.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Government published any Tamil Shorthand Manual for guidance of Shorthand candidates and, if not, will they consider the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think we have published any Manual for Tamil Shorthand. But I think others have published.

Aided Secondary Schools

* 131 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any maximum limit prescribed by the Government in regard to the fees leviable by the managements in aided secondary schools;

(b) whether it is a fact that the management in certain aided secondary schools in Tiruchirappalli have exceeded this limit; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

[23rd March 1960]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Was it not a fact that the Government issued an order one or two years before that fees should not be raised for the sake of payment of the enhanced dearness allowance of twelve rupees in secondary schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It was an instruction issued. But the question is whether there is any maximum limit prescribed. There is no maximum limit prescribed. After all, this will depend upon demand and supply. They cannot go on indefinitely increasing. That would limit the admission into these schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : The surplus amount got by these institutions in running them is not reduced by the Government when paying the next grant. Inasmuch as the surplus of these secondary schools is not taken into consideration by the Government when paying the grant for the next year, will they kindly see that they do not tax the parents by enhancing it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Nobody forces anybody to join any particular school. After all, I do not think the managements are so irresponsible as to go on increasing the school fees. My own impression is that it is only whenever there is any need for the purpose of developing the school or to meet the recurring expenditure, the school fees are raised.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do the Government know that not even a portion of this goes to the teachers even when they raise the school fees in respect of pupils?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I cannot here say what shall be given to the teachers and all those things. The Grant-in-Aid Code is there and the rules relating to the management of the school are there and they will have to be governed by them. Certainly, we cannot say that a share in the school fee should be paid to the teacher.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is it not the policy of the Government that inasmuch as they give only aid, they should not impose any ceiling on the school fees because they only pay a part of the deficit and not pay in full?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member is giving one of the reasons why the Government have not fixed any maximum limit with regard to the school fees.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government bring into account the surplus at least through the Act under contemplation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My impression is that even now surplus amounts are taken into consideration. It is not as if they are not taken into consideration.

[23rd March 1960]

SRI V. V. RAMASWAMI : அமைச்சர் அவர்கள் இந்த கிரான்ட் மாற்றியமைப்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். எப்படி அமைக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போதுதான் கல்வி ஆலோசனைக் குறிப்பு எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுத்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அமைக்கப்படுகிறது.

Playground for the schools

* 132 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a circular has been received from the Government of India about the provision of playground for the schools; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Government of India have circulated a scheme for grant of financial assistance for provision of playgrounds. This Government forwarded applications in this regard received from institutions for their consideration. The Government of India have since sanctioned a grant of Rs. 72,500 to be utilised by the State Government towards the scheme in the current year. Action is being taken to utilise the grant.

SRI V. V. RAMASWAMI : மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற உதவியோடு நம் சர்க்காரும் ஏதாவது கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். அதே போன்று அந்த மைதானத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறவர்களும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இதனால் எத்தனை மைதானங்கள் ஏற்படும், எங்கெங்கு நன்மை கிடைக்கும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது பற்றி டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஷ்ட்ரக்ஷனுடைய அறிக்கையைக் கேட்டிருக்கிறோம். அது வந்த பிறகு இந்த விவரங்கள் எல்லாம் தெரியும்.

Small Industries

* 123 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any survey has been conducted with a view to promote small industries in the more backward areas in Ramanathapuram district; and

(b) whether there is any proposal to develop small industries in Virudhunagar area, and if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir. The Small Industries Service Institute, Madras, set up by the Government of India conducted a general industrial survey of Ramanathapuram district in September–October 1959, with a view to assess

[23rd March 1960]

the scope for the development of the existing and new industries in that district.

(b) The Small Industries Service Institute started in September 1959, an intensive campaign for the development of Small Scale Industries in Virudhunagar by giving technical advice and assistance in procuring machinery and demonstrations of improved modern technical process. The campaign aimed at inducing individuals, with traditional skill and with a natural aptitude for industry, to set up new Small Scale Industries and encouraging local merchants to invest in the industry.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்த சர்வே செய்யப்பட்ட அறிக்கையை இந்தச் சபைக்குக் கொடுக்க முடியுமா? அதன் விவரங்கள் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுமா என்று கேட்பதோடு, யாராவது இந்தத் தொழில்களை நடத்த முன்வந்திருக்கிறார்களா, அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த அறிக்கை லைப்ரரியில் இருக்கிறது. படிக்க விரும்புகிறவர்கள் அங்கே சென்று படிக்கலாம். என்ன என்ன புதிய தொழில்களுக்கு உதவி அளிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேன்.

Shoe-tacks, Builders' hardware, bullock shoe nails, double bullock carts, agricultural implements, Tri-cycles, tin cans, cookers and trunk clips, tin cans, household and hospital furniture, machine screws and wood screws and a large number of other items

Rice mills

* 127 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any changes have been effected in the procedure for issuing licences for rice mills; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) A statement * is placed on the table of the House

SRI S. K. SAMBANDHAN: In view of the fact that there is undue delay in issue of licences for which sanction has already been given by the District Collectors, will the Government see that the delay is avoided?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The provisions of the Madras Rice Mills Licensing Order have to be observed in granting licences. If the Collector grants a licence, I do not think there will be avoidable delay further.

* Printed as Appendix II on pages 450-451 infra.

[23rd March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM: Are the local bodies, I mean, panchayats and municipal councils and public health authorities, consulted before issue of permits for rice mills under the new rules?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The opening of rice mills is, of course, governed by the Public Health Act. The licence has to be obtained from the local authorities, but it will not do. Under the Rice Mills Licensing Order, a permit has to be issued by the Collector.

Othuvans and Archakas

* 128 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the temples in which instruction is imparted in singing Thevaram and Thiruvachagam to (i) Othuvans and (ii) Archakas;

(b) the number of trainees in each category; and

(c) the duration of each course of training?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) So far no such schools have been started by any of the religious institutions.

(b) & (c) Do not arise.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: பழனியில் கீழை நாட்டுக் கலை சம்பந்தமான கல்லூரி ஏதாவது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? அது எந்த அளவில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: காலேஜ் ஆப் ஓரியண்டல் கல்சர் என்ற ஸ்தாபனம் சென்னை சர்வகலாசாலையின் அதிகாரத்தோடு சேக்கிரம் தொடங்குவதாக உத்தேசம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இந்தக் கீழை நாட்டுக் கலைக் கல்லூரியில் அர்ச்சகர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அர்ச்சகர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதெல்லாம் இப்போது கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இவர்கள் சிண்டிகேட்டோடு கலந்து சிலபஸ் நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இந்தக் கல்லூரிக்குப் பல்கலைக் கழகம் அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் இதை முன்பே சொன்னேன். சர்வகலாசாலை என்று சொல்லி விட்டேன் போலிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகம் இதற்கு அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிறது.

[Sri A. Chidambaram Mudaliar] [22nd March 1960]

அல்லது மேற்பட்ட ஸ்தலங்களில் பல துண்டுகளாக உள்ள நிலங்களை, ஆங்காங்கு அண்மையில் உள்ள நிலங்களுடன் இணைக்க சம்மதப்படுவோர்களுக்கு மேற்படி இணைப்பின் மூலம் அனுசூலமடைந்தவர்களிடமிருந்தோ அல்லது உச்ச வரம்பின் மூலம் கிட்டும் உபரியிலிருந்தோ, ஒரே வட்டமான நிலப்பரப்பு, தகுந்த அளவில், பதிவுக் கட்டணமின்றியோ பர்வர்த்தனையாகும் என்றும், கிணறு போன்ற விசேஷச் சலுகைகளும் துரிதமாகக் கிடைக்கக்கூடும் என்ற உத்தரவாதமும், இதற்கு நல்லபடியான தூண்டுதலாக அமையலாம்.

இம்மாதிரியான துண்டு நில இணைப்பு பஞ்சாப், உத்தரப் பிரதேசம் முதலிய இராச்சியங்களில், கூட்டுறவு முறையில் சாத்தியமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் இராச்சியத்திலும் இது எவ்வகையிலாவது சாத்தியமாக்கப்பட்டால், பல்லாயிரம் சிறு விவசாயிகள் இதன் மூலம் பெரும் பயனடைவர். விவசாய உற்பத்தியில் சிறு உடைமையாளர்களும் நவீன விஞ்ஞான முறைகளைப் பயன்படுத்தவும், மொத்தத்தில் உற்பத்தி பெருகவும், இத் திட்டம் பெரிதும் உதவும் என உறுதியாகக் கூற முடியும்.

விவசாயச் சீர்திருத்த சம்பந்தமாக எனது இக்கருத்தை நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், இதுபற்றி மேலும் ஆராய்ந்து புள்ளி விவரங்கள் சேகரித்துப் பரிகாரத் திற்கான நல்ல முடிவுகளை எடுக்க மிகுந்த அனுபவம் வாய்ந்தவர்களைக்கொண்ட குழு ஒன்றை அமைக்கும்படியாகவும் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து உடனடியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணற்றுப் பாசனத்திலும் சிறு கைத்தொழில் துறையிலும் உதவக்கூடிய காற்றின் விசையால் இயங்கும் காற்றாடி இயந்திரம் பற்றிய பரிசீலனை ஒன்று சென்ற ஆண்டு, விவசாயத் துறையினரால் நிபுணர் குழு ஒன்றின் ஆய்வுக்கு விடப்பட்டிருந்தது. காற்று வளத்தைப் பயன்படுத்தும் இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற்றால், செலவு அதிகமில்லாமலே மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற ஜில்லாக்களில், காற்று வேகம் நிறைந்த பகுதிகளில் உள்ள பெருவாரியான எள்ளின் உழவர்களும் சிறு கிராமக் கைத்தொழில்களும் இதன் மூலம் நல்ல பயன் அடையக்கூடும். ஆதலால், இந்தப் பரிசீலனை முடிவைத் துரிதப்படுத்தவும், மேற்கூறப்பட்ட ஜில்லாக்களில் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில், வெகு சீக்கிரத்தில் பைலட் திட்டங்களுக்கும் வகை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பலவற்றாலும் ஏற்பட்டுள்ள பணப் புழக்கப் பெருக்கத்திற்குத் தகுந்த அளவில் அத்யாவசியத் தேவைக்கான பண்டங்களின் உற்பத்தி பெருகாத நிலையில் விலைவாசிகள், பண்டங்களின் இயற்கையான தட்டுப்பாட்டால், விஷம் போல் ஏறிவருவது எப்படியாவது தடுக்கப்பட வேண்டும். எல்லாத் துறையிலும் உற்பத்தி பெருகி, பண்டங்கள் இயற்கையான விலைச் சரிவை எய்தட்டும் என்று காத்திருப்பது

[Sri A. Chidambaram Mudaliar] [22nd March 1960]

பது ஆபத்தானது. அத்யாவசியப் பண்டங்களாவது பரந்த அளவில் நியாய விலையில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். வாழ்க்கைத் தேவைகளின் விலைகளில் சமநிலை நிலவ நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறினால், கூலி உயர்வுக் கிளர்ச்சிகளும், வேலை நிறுத்தங்களும், அவற்றால் உண்டாகும் மனக்கசப்பும், வேண்டத் தகாத விளைவுகளும், பெரும் விஷமாக நிலைபெற்று இயங்கி அமைதியைக் குலைப்பனவாகவும், அபிவிருத்திகளையும் உற்பத்திப் பெருக்கத்தையும் கூடத் தடைபடுத்துவனவாகவும் அமையக்கூடும் என்பதையும் கூறி எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

ஓரளவு வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும், பெரும் அளவில் வீட்டில்லாக் கஷ்டத்தையும் சமாளிக்க, வேலை வாய்ப்புகளை கணிசமான அளவில் விஸ்தரிக்க, நாடெங்கிலும் உள்ள சன நெருக்கடி மிகுந்த நகர்ப்புறங்களிலும் பேரூர்களிலும், நகர அபிவிருத்தித் திட்டங்களை விஸ்தரித்து, குறைந்த செலவில் அமையும் ஏராளமான வீடுகளைக் கட்ட ஏற்பாடாக வேண்டும். கோடிக்கணக்கான செலவில் நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் அமைப்பது தடுக்கப்பட்டு லட்சக்கணக்கான வீடுகள் கட்டப் படுவதற்கு இந்த வசதிகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சரச விலைகள் நிலவும் வரையிலாவது இந்தமாதிரியான ஏற்பாடுகள் தொடர்ந்து அமுலாகி வந்தால், நாட்டில் குடியிருப்புத் தட்டுப்பாடு குறைவதுடன், வேலையின்மையாலும் விலை உயர்வுகளாலும் பாதிக்கப்பட்டு, வறுமையில் உழலும் லட்சக்கணக்கான உழைப்பு சக்திகளுக்கும் வாழ்க்கைக்கு வசதி செய்ததாகும். இவ்வித ஆக்க ரீதியான கைங்கர்யத்திற்காக அபிவிருத்திக் கடன்கள் எழுப்பப்பட்டால், நல்லமுறையில் முதலீட்டுக்கும் வகை செய்ததாகும்.

இதற்கிடையில் ஒன்றே ஒன்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். மதுரை ஜில்லாவில் போலீஸ் பாதுகாப்பில் மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து வரும்படியான நிகழ்ச்சிகள் கவலை தருவனவாயிருக்கின்றன. போலீசில் பொறுப்புள்ளவர்கள் கடமையைப் புறக்கணிப்பதுடன், ஒரு தலைப்பட்டசமான நடவடிக்கைகளின் மூலம் நியாய விரோதமாகவும் அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் செய்து, குறை கூறுபவர்கள் மீது பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருவதும் தடுக்கப்பட வேண்டும்.

உதாரணமாக, மதுரைத் தாலுகா வாகைக்குளம் கருத்தப்பிச்சம்பலம் 1959 டிசம்பர் மாத்திலே தன்னுடைய உயிருக் ஆபத்து உண்டாக்க ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள்பற்றிப் புகார் செய்து ஜில்லா பெரிய அதிகாரிக்குத் தெரிவித்திருந்தும், பாதுகாப்புக் கோரியிருந்தும் கூட, போலீசார் எந்தவித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கத் தவறியதன் காரணமாக மேற்படி நபர் எதிர்பார்த்தபடியே கொலை செய்யப்பட்டு உயிர்துறக்க நேர்ந்ததுள்ளது.

[23rd March 1960]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: பழனியில் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிற கல்லூரியில், தேவாரம், திருவாய்மொழி எல்லாம் கற்றுக்கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் அவற்றை அதிகரிக்கிற ஏண்ணம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தேவாரம், திருவாசகம் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு ஒரு யுள்ளி ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. திருவாய்மொழிக்குப் பழனியில் இல்லை. வேறு இடத்தில் இருக்கிறது. இந்தக் கேள்வி அரசாங்காளுக்குப் பயிற்சி அளிப்பது பற்றியது.

T.U.C.S. Rice

* 129 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any instances of diversion to black market of T.U.C.S. rice supplied to fair price shops have come to the notice of the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The authorisations of the Fair Price Shop dealers who were reported to have been indulging in shady transactions were cancelled by the Collector of Madras.

Inter-State rivers

* 133 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Mysore Government have addressed this Government about the revision of agreements relating to inter-State rivers; and

(b) if so, the steps taken with regard to the sharing of waters of the rivers flowing in the two States?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir. But they have moved the Government of India in the matter.

(b) The waters of the Cauvery are already being shared by the two States in accordance with the 1892 and 1924 Agreements. The question of taking any fresh steps now for sharing the waters does not, therefore, arise.

SRI T. PURUSHOTHAM: With reference to the answer of the Hon. Minister with regard to clause (a), will the Hon. Minister tell us whether the Central Government have referred the question to us?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Yes, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM: What action has been taken on the proposals made by the Mysore Government and which the Central Government have conveyed to us?

THE HON. SRI P. KAKKAN: We are going to have a talk with the Government of India and the Mysore Government.

[23rd March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, will the Government consider the question as a general one and work out a formula for sharing the inter-State river waters with reference to judicial pronouncements on agrarian rights of the different regions served by the rivers?

THE HON. SRI P. KAKKAN: A separate question may be put, Sir.

Harijan Welfare Elementary Schools

* 134 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the number of Harijan Welfare Elementary Schools in the State district-wise;

(b) the number of teachers working in such schools grade-wise; and

(c) the number of teachers confirmed so far?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) to (c) A statement * is placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, what is the reason for forty-five per cent of the teachers being kept unconfirmed?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I have not got the information with me now. But the Director of Harijan Welfare has promised to send proposals for each district separately in order to avoid delay in confirmation.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Do the Government assure us that in all the posts which have been continuing at least for three years, teachers will be confirmed?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I cannot give an assurance now.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there any proposal at least to increase the number of confirmed teachers? It is only 55 now.

THE HON. SRI P. KAKKAN: It will be considered. I have already answered the hon. Member's supplementary question.

Kodaikanal Municipality

* 135 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to convert Kodaikanal Municipality into a Township;

(b) whether there is any proposal to develop Kodaikanal as a tourist centre; and

(c) if so, the steps taken or proposed to be taken in this regard?

[28th March 1960]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The matter is under consideration.

(b) Yes, Sir.

(c) The following schemes have been tentatively proposed for execution during the Third Five-Year Plan :—

(1) Construction of two rest-houses at Kodaikanal at a cost of Rs. 2.5 lakhs each.

(2) Improvement of Golf Course at Kodaikanal at a cost of Rs. 30,000.

(3) Expansion of boating facilities at Kodaikanal at a cost of Rs. 25,000.

SRI V. V. RAMASWAMI : கொடைக்கானல் முனிசிபாலிட்டி யின் வருவாய் குறைவாக இருப்பதால், அதை ஒரு டவுன்ஷிப்பாக மாற்றினால் அரசாங்கம் அதிக மான்யம் கொடுக்கும், அப்பொழுது எல்லா சௌகரியங்களும் செய்துகொள்ளலாம் என்பதற்காக அதை அப்படி மாற்றுவதாகத் தெரிகிறது. இப்பொழுது தேர்தல் ஒத்திப்போடப்பட்டிருக்கிறது. எப்பொழுது அதைச் செய்யப் போகிறார்கள் ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : டவுன்ஷிப் பாக மாற்றுவது அரசாங்கம் மான்யம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அல்ல. யாத்திரிகர்களுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும். அங்குள்ள வருமானம் போதாததினால், யாத்திரிகர்களுக்குப் பல வசதிகள் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, அதை டவுன்ஷிப்பாக ஆக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

Bus routes

* 136 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of bus routes classified under 'Short Routes' opened in each district since August 1958; and

(b) the number of permits granted therefor to new entrants in each district?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) A statement* containing the particulars is placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, have the Government reviewed the working of the new rules for the grant of permits issued in 1958? Will the Hon. Minister tell us whether the Government would consider the question of liberalising the rules for opening more routes for new comers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : We have not formed any new routes as such. In the last G.O. which was issued, we have enabled the Transport Authorities to consider the requests of new comers. It has been working for the last one year. I remember assuring the other House, I think, that this would be reviewed at the proper time and as soon as possible. But I cannot fix a date.

* Printed as Appendix IV on page 453 infra.

[28th March 1960]

SRI A. SUBRAMANYAM : இப்பொழுது சேலம் ஜில்லாவில் தர்மபுரியிலிருந்து பென்னாகரம்-ஒர்க்கனேககல்விற்கு ஒரே ஒரு கம்பெனிதான் ஏகபோகமாக இருந்து வருகிறது. அங்கு புது ரூட்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் வந்ததா? அப்படியானால் எத்தனை விண்ணப்பங்களைச் சரிபார்த்து பர்மிட்கள் கொடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : தனிக் கேள்வி போட்டால், பதில் சொல்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—WRONG REPORT OF THE PROCEEDINGS OF THE COUNCIL IN 'THE INDIAN EXPRESS' AND 'THE DINAMANI'.

* **VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Sir, I wish to invite your attention to the news published in the two important and leading dailies of this morning, namely, 'The Indian Express' and 'The Dinamani'. The misrepresentation, and the supplementaries thereon, regarding Bharathi's works were put by me yesterday in the Council and answered by the Hon. the Minister for Education. It is reported in these two dailies, Sir, that they were all put by the hon. Member Sri T. Purushotham. Though I do not crave for publicity, yet I feel sorry that the proceedings have been reported wrongly in these two papers. I request you, Sir, to issue necessary instructions to correct the mistake.

MR. CHAIRMAN : I consider that it is a very important point, because we have to depend upon the daily papers for the correct reporting of the proceedings of the House. The Press Reporters can have the privilege of approaching the Official Reporters if they want any further information, but the reporting of the proceedings must be correct. This is very, very important. So, I would suggest to the Press Reporters concerned to see that the correction is made in the issue of the papers to-morrow morning.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : This is all the portfolio of the hon. Member Sri T. Purushotham (laughter) and the Press must have taken that Sri T. Purushotham put the questions. This is the first time that the Press has reported this way. Such questions are always put by the hon. Member Sri T. Purushotham. Possibly the Press took it that these questions must have been from the hon. Member Sri T. Purushotham.

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) ELECTION OF MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the following six candidates have been nominated for election to the House Committee for the financial year 1960-61 :—

Sri A. J. Arunachalam.

" A. Chidambara Mudaliar,

[Mr. Chairman]

[23rd March 1960]

Sri K. T. Kosalram.

„ B. K. Nallaswami.

„ K. M. Ramasamy Gounder.

„ S. Natarajan.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, six, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

In addition to the above, under rule 171 (1) of the Madras Council Rules, I nominate the following two Members to be Members of the said Committee :—

Sri M. Seshachariar.

Srimathi K. B. Sundarambal.

The Deputy Chairman of the Council shall be the Chairman of the Committee.

(2) ELECTION OF A MEMBER TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

MR. CHAIRMAN : I have also to announce to the House that Srimathi Jothi Venkatachellum is the only candidate duly nominated for election to the Board of Industries. As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, one, I hereby declare her to have been duly elected to the Board of Industries.

IV.—DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1959-60.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : கனம் தலைவர் அவர்களே, எவ்வொரு வருடமும் கல்விக்காக உபரி மான்யத்தில் ஒரு திட்டமும் இல்லையே என்று நான் வருந்துவது உண்டு. அப்படி வருந்துவதற்கு இந்த வருடம் இடமில்லை. இந்த வருடம் உப-மான்யமாக 1 கோடியே 14 லட்சத்தி சொச்சம் ரூபாய் கல்விக்காகக் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு கோடி 14 லட்சம் ரூபாய் எப்படிச் செலவிடப்படப் போகிறது, அல்லது செலவிடப்பட்டு விட்டது முக்கால்வாசி என்பதைப்பற்றிதான் இப்பொழுது கேள்வி. இதைப் பார்த்தால், அதிகப்படி, ஆரம்பப் பள்ளி வைப்பதற்காக டிரெயினிங் ஸ்கூல்களில் வேண்டிய உபாத்தியாயங்களை நியமிக்கவும் அந்த ஸ்கூல்களை நடத்திச் செலவுகற்காகவும் இந்த உபரி மான்யத்தில் பணம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிந்த விஷயம்; ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 85,000 ஆசிரியர்கள் போதுமான வசதிகள் இன்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது ஆரம்பப் பள்ளிகளின் கட்டாயக் கல்வித் திட்டப்படி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள், எல்லாக் குழந்தைகளையும் சேர்க்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இருப்பதால், டிரெயினிங் ஸ்கூல்களில் அதிகப்படியான உபாத்தியாயங்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்டினிப் பட்டாளமாகவுள்ள ஆசிரியர் எண்ணிக்கையை உயர்த்தும்படி செய்வதற்கு முன் திட்டக் காலத்திலாவது இந்த ஆசிரியர்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1959-60

[23rd March 1960] [Sri G. Krishnamoorthy]

பகல் உணவு கொடுப்பதாலோ, பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டம் மூலம் பள்ளிக்கு வேண்டிய சாமான்கள் சம்பாதிப்பதாலோ, அவர்களுடைய நிலை உயராது. எதைச் சம்பாதித்து வைத்தாலும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு இருக்கும் கட்டிடங்களும் நன்றாக இருக்கும். பள்ளிகளில் மேஜைகள் இருக்கும், நல்ல நாற்காலிகள் இருக்கும், பெஞ்சுகள் இருக்கும், குழந்தைகளுக்கு நல்ல சாப்பாடு கொடுக்கப்படலாம், குழந்தைகள் நல்ல உடை அணிந்திருக்கலாம்; ஆனால் பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவர் வகுப்பு அறையில் இல்லாவிட்டால், அந்தக் கிளாஸைக் கிளாஸ் என்று சொல்ல முடியுமா, அல்லது அந்தக் கட்டிடத்தைத்தான் பள்ளிக் கூடம் என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். நாற்பது அல்லது 50 குழந்தைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர்தான் என்ற நிலையில் இந்த உபரி மான்யத்தில் அவர் உயர்வுக்கு வகை செய்யாதது வருந்தத்தக்கதாகும்.

அடுத்தபடியாக, ஜில்லா போர்டு இதற்கு எவ்வளவு செலவழிக்கிறதோ அவ்வளவையும் கொடுப்பதற்கு, ஜில்லா போர்டுகளுக்கு முன்னாலேயே வருடத்திற்கு 3½ கோடி ரூபாய் சப்ளிடி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். டீச்சிங் கிராண்டு அல்லது கிராக்கிப்படி என்று எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் கொடுப்பதற்கு, அவைகளின் வரவு செலவின் வித்தியாசத்தைப் பார்த்துக் கொடுப்பதற்கு என்று 3½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதனால் இனிமேல் ஜில்லா போர்டுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கால தாமதம் ஆகாமல் வரும். ஆனால், பஞ்சாயத்துப் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய நிலை என்ன என்பது தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி இந்த உபரி மானியத்திலிருந்து ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஜில்லா போர்டு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், அதில் முனிசிபாலிட்டி, பஞ்சாயத்துகள் சேரவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைப்பற்றிக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் விளக்கினால் ஆசிரியர்கள் ரொம்பவும் வந்தனம் அளிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

10-30
a.m.

பஞ்சாயத்து ஆசிரியர்களுடைய கதி வரப்போகிற புது அமைப்பில் என்ன என்பதை உணர முடியவில்லை. ஏற்கனவே இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்து ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பன்னிரண்டு ரூபாய் அலவன்ஸ் பல மாதங்களுக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை. இந்த நிலைமையில் ஜில்லா போர்டுக்குச் செய்து போல், பஞ்சாயத்து ஆசிரியர்களுக்கும் செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய வரவு செலவுக்குள்ள வித்தியாசத்தை முன் பணமாகக் கொடுத்து, அதாவது சப்ஸிட்யாகக் கொடுத்து, உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜில்லா போர்டுகளுக்குச் செய்வது போல் செய்தால், பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுடைய நிலை கொஞ்சம் உயரும். நம் தேசத்தில் பஞ்சாயத்து இராச்சியம் வரவேண்டும் என்று தேசப்பிதா காந்திஜி சொன்னதுபோன்று இப்பொழுது வர போகிறது. அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்து இராச்சியமும் வர

[Sri Mohamed Raza Khan] [23rd March 1960]

Demand cannot be considered high. What is more, we were really happy that while some of the other States which had participated in the Fair and which had not come up to the standard of the Madras Pavilion, had spent sums varying between Rs. 17 lakhs and Rs. 20 lakhs, our State had spent only a very small sum. Though the performance of the other States did not come anywhere near that of the Madras State, they had spent much larger sums. I am mentioning all this to show that whenever anything good is done by the Government, the Hon. the Leader of the House may be sure that he will have a good word about it from the Opposition on this side of the House.

I wish to refer to one item on page 17, viz., 'The increase is due to the appointment of the officers and the additional staff required for the State Pay Commission which was constituted after the Budget Estimates were finalised'. I am sorry the Hon. the Minister for Finance is not here now. Replying to a question, he said, 'Well, I cannot visualise when the Pay Commission will submit its Report.' I was surprised at that reply of his. Usually, whenever a Commission of this type is appointed—especially, when the Non-Gazetted Officers are interested, we are interested and the public are also interested to know what the financial implications would be—there would be the terms of reference according to which the Commission would have to submit its Report within a prescribed date. The Hon. the Leader of the House is nodding his head and I do not know whether it is in approval or disapproval of what I state. Whatever it is, I cannot simply understand a Minister replying that he cannot say when the Report will be submitted by the Commission. When a Commission is appointed, it is usual for the Government to request it to submit its Report by a specified date. It may be that in certain circumstances, the Report may be advanced or delayed by a few days. If no specific date is fixed for the presentation of its Report, the Commission may not be bothered to present the Report as early as possible. This is a very important problem and all of us are interested in this problem. Under these circumstances, I do feel that the Government will be in a position to tell us at least approximately by what date the Report will be presented by the Commission. Otherwise, the Commission could go on indefinitely. After all, it all depends upon the personnel. If they want, they could submit the Report early or else, they could delay it also. I am not casting any aspersions on the Members of the Commission. However, this important matter should be considered.

On page 18, under the head 'Head of State, Ministers and Headquarters Staff', mention is made about the creation of a separate organisation for the independent physical verification of the stocks and stores held in the Government departments. It is really very good. After all, the expenditure involved is not much. Such of us as have had occasion to serve on the Public Accounts Committee know of several cases brought to its notice wherein

23rd March 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

stocks were not properly maintained and where there had been pilferages and so on. Responsibility for such things could not be located because either the persons responsible were dead or retired and the persons charged with maintenance of stocks and accounts were people without adequate experience and without any knowledge of accounts. Therefore, it is a very good thing that the Government have set up a separate organisation for this job. It is worth the money spent on it. This will help us to know the stock position and the receipts and issues at any given time. Therefore, the Legislature need not grudge this small amount.

Again on the same page, there is mention about the completion of formation of panchayats in the entire State under the Madras Panchayats Act, 1958. There is a token demand for Rs. 100 under this head. We are not sure about the actual liability on this account. You will remember, Sir, the Finance Minister in his Budget speech has referred to the effect on the State's finances of the Pay Commission's recommendations that are expected and the formation of Development Councils. The Hon. the Leader of the House will do well to give some more details about the actual expenditure that will be incurred on account of formation of panchayats.

I will now go to page 27. We really approve of the efforts made by the Government and the City Police in providing Care Camp and Care Homes in the Madras City. But, unfortunately, even after these beggars are rounded up every day and sent to these Homes, you find a number of beggars in the streets. If anything, the number is increasing. This problem has to be solved. Sir, there is another Camp, somewhere in Kancheepuram, for beggars, particularly beggars suffering from diseases like leprosy, who are concentrated in areas like Mahabalipuram. Once, when I went to Mahabalipuram with the Commonwealth Parliamentary Delegation, it was really horrible to see these poor beggars going to and pestering the foreigners for alms. What sort of impression will they have of our country? If you go to Mount Road, Sir,—neither you nor the Leader of the House goes that side—You will see how foreigners are pestered by these beggars. Something should be done to solve this problem. There is no point in keeping them in the Camp or Home for a month and then letting them off, to enable them only to start their old job. That will not solve the problem.

At page 36, there is mention about a provision of Rs. 4.82 lakhs by way of grant and Rs. 4.33 lakhs by way of loan to the Corporation of Madras for supply of water to the Southern Higher Technological Institute, Guindy. As far as the loan is concerned, nothing can be said. But as far as the grant is concerned, I want to know whether the expenditure is to be met fully by the Madras Government or in share with the Central Government. I want this information because water is to be supplied to a Central institution—Southern Higher Technological Institute, Guindy.

[Sri Mohamed Raza Khan] [23rd March 1960]

There is one other matter—Capital Outlay on Irrigation—in which the Deputy Chairman in particular will be much more interested than I am. He has greater capacity to speak on this subject than myself. I refer to the Parambikulam Project in particular for which there is a Demand for Grant. Some money has already been spent. It is a difficult affair. We, Members on this side, do not wish to say anything which will embarrass the Government because these are delicate matters to be discussed by the Madras and the Kerala Governments. Of course, on the day it was announced that agreement had been reached between the two Governments on the sharing of Parambikulam waters, we felt happy. We thought that the negotiating bodies headed on the Kerala side by Mr. Sankaran Nambudripad and on our side by the Finance Minister, I believe, achieved something very great. On that occasion, I happened to be at a public meeting. Some speaker at the meeting started referring to this agreement. The Chief Minister who was there really took that person to task saying that such things should not be discussed in public. It was at Coimbatore that the meeting was held. I hope that with the capacity and the spirit of perseverance of our Ministers, particularly the Minister for Finance, who took a leading part in those negotiations, we will be able to arrive at a settlement very early. If the Minister has anything to tell the House in this matter in public interest, he can take us into confidence. If he cannot say anything again in public interest, we have no quarrel and we would welcome an early settlement.

At page 67, there are a number of items, e.g., new Industrial Estates in Katpadi and so on. For the information of my esteemed Friend, Mr. V. V. Ramaswami—I do not like to add the word 'Nadar'—I may say something is being done. I am happy that the Government of Madras, having taken note of the fact that the prosperity of the State does not depend upon heavy industries alone, have come forward with schemes to develop small-scale industries. They have taken the right step. They are doing their best at Guindy. Some time ago, some Members of Parliament happened to visit the Guindy Industrial Estate by chance just for two hours. And everyone of them expressed appreciation of the way in which the Estate was being developed. It serves as a model for other States. So, it is a thing in the right direction, and surely we will not grudge the expenditure on it. There are a number of units like service centres, etc., there. There are 100 or so of such units. There is demand for more. Initially, there was not much of demand but now we could have provision for at least 200 units. Small industrialists have found that they could just go there and start industries without much of capital. The rent is also not much. Therefore, I would suggest that it should be developed further.

At page 74, with reference to the Commissioner of Police, there are proposals to put up a number of houses in the 'Cochin House' which, I think, was purchased by the Government of

23rd March 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

Madras. While on this subject, let me say that it stands to reason that this scheme should not be executed piecemeal—some houses here in the City and some in the mofussil. The Government should have a definite policy on this issue. The policy should be, within a stipulated period of time, all their officers must have houses put up by the Government. They should not be at anybody's mercy for houses, especially when it concerns the Police Department. Government must construct houses and rent them out to their own servants. If necessary, they may take a loan from the Central Government or the Life Insurance Corporation. So, there should be a definite policy. Incidentally, it will also ease the accommodation problem in the City of Madras and in the mofussil. A Police constable on sixty rupees cannot pay the rent demanded by private owners. His house-rent allowance is five rupees or so. And how can he pay a high rent? Therefore, the Government should have a plan to put up houses for them at the earliest possible time.

I know, as far as nationalisation of bus transport is concerned, it has come to stay. There is no question of going back on that. I hope it is on record that the State Transport is being run in an efficient manner. But all the same when some complaints are brought to the notice of the Hon. Minister, he should not take them amiss. I do not want to compare the work of our State Transport with that of other Transport Organisations. I am glad that the State Transport has taken up some unremunerative routes also, even though there is little traffic on these routes and there is not commensurate return. The difficulty is that a number of buses go off the road on a day. This problem has to be tackled in one way or other. This morning I snatched some time to read the speech of the Hon. the Minister for Transport in the other House yesterday. I am in entire agreement with him. But I would say to him that if some newspaper wrote an editorial about some defects in the State Transport or if some letters to the editor appear in the newspaper, we should not take them amiss and blame the Press. We must realise that it is their duty to bring to the notice of the Government the difficulties and hardship experienced by the people in not getting the bus in time and so on.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I said that I received a long list of protests only when I took up a new route. If complaints come every now and then, I don't mind. I can understand them. But they come only when I take up a new route.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I am in entire agreement with the Hon. Minister. As I said previously, there is no question of going back on nationalisation of City Transport. Let not the Hon. Minister take it amiss when he receives complaints about difficulty experienced by passengers being obliged to stand for a long time at bus stand. Imagine a passenger standing on the road near the bus stand for thirty or forty minutes and still no

[Sri Mohamed Raza Khan] [23rd March 1960]

bus coming. The other day the hon. Member Sri Gajapathy Nayar was speaking about the difficulty experienced by him in getting a bus at Aynavaram when he wanted to go from there to some other "puram". He waits for long. He is not able to get a bus. His patience is exhausted. If he just complains, the Hon. Minister should not take it amiss. Let the Hon. Minister, Mr. Venkataraman, who is in charge of Transport, go and personally see how passengers stand for a long time to get a bus. It is no good if he goes with his retinue of departmental officers. Let him go inognito. He will see that during rush hours, hundreds of passengers are waiting to catch a bus at a bus stop. I think some officer of the labour organization, I think it is Mr. Shetty, has gone into the working of nationalized transport and submitted his Report. That Report has been kept confidential so far. I am sure in that Report he would have made some concrete proposals. Government have to take into consideration the population of the City and also the floating population, I mean the people who come on a visit to the City, when they plan the number of buses to be put on the road. If accurate statistics are taken about the floating population also and if Government afterwards put enough number of buses on the road, after accurately planning the number of buses that should ply on the road daily, they would have done a good job and others would then emulate their example.

There are many other points that I want to cover. There is a scheme called the Rental Housing Scheme which is going to be implemented by the Government of Madras and which has been sponsored by the Government of India. The hon. Member Sri V. V. Ramaswami brought a Resolution in this House some time back to the effect that something should be done with regard to the working of the City Improvement Trust. The other day the Leader of the Opposition Dr. Lakshmanaswami Mudaliar was making a reference to the houses built by the City Improvement Trust in Nandanam Colony. It is a waste. Patterns are changing now-a-days. In the City of Madras where there is limited space, there is no use of building tub-like houses. But the City Improvement Trust has built in the large space available near Nandanam Colony and in North T. Nagar near Saidapet only tub-like houses. Unfortunately, the accounts of the City Improvement Trust are not subject to the scrutiny of the Public Accounts Committee since it is an autonomous body. It is a matter between the City Improvement Trust and Government.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member is not correct. The accounts of the City Improvement Trust are subject to the scrutiny of the Public Accounts Committee.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: For the last one or two years I have been a Member of the Public Accounts Committee, and the accounts of the City Improvement Trust have not come up for scrutiny by the Committee. I stand corrected if the true position is as stated by the Hon. Minister. What I say is this. Instead of

23rd March 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

wasting Rs. 30 to Rs. 35 lakhs in building these tub-like houses, the City Improvement Trust could have built two-storeyed buildings in which they could have accommodated three to four times the present number. That is my point. I must say that some of the schemes which the City Improvement Trust has launched are not proper.

There is now a demand for Rs. 7 lakhs for the removal of Kanniyappa Nagar slum, which is about two furlongs from here. For the last six or seven years the Ministers were saying that the slum would be removed at the earliest possible time. But so far nothing has been done. It is not as if the Government do not want to remove the slums. As far as slums are concerned, the people there do not want to leave those places, once they settle there. Somehow, they have their own moorings. Asking the slum-dweller to go to Kodambakkam or some other place will not solve the problem. I hope the Hon. Minister Sri Venkataraman will agree with me that so far as clearance of slums is concerned, no slum has been cleared so far. If you take the divisions of the Madras Corporation, you will find that in each division there are one or two slums. In each slum, there are sixty to seventy families living and it is a disgusting sight to see. It is not possible to clear all slums, at least limit the number of families in a slum to thirty or forty. Let the City Improvement Trust develop large areas comprising 200 to 300 grounds, which are lying vacant, for building houses for the poor people and low income groups. Let them not launch on big schemes which cannot be properly executed.

I have many more points to cover. But the time at my disposal is short. In conclusion, I wish to say this. May be some of the demands are very necessary. But still Government should see that all the schemes come under the annual Budget and not in the Supplementary Demands one after another.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, I wish to touch briefly on one or two points.

Under the head "Elections", there is a demand for Rupees 2,68,400. I have no objection to the amount. But I would like to speak on the unsatisfactory way in which the electoral rolls are prepared. In 1958 the names of a number of teachers were there in the electoral rolls. But in the 1959 electoral roll nearly fifty per cent of them have been removed. I do not know the reason. The other day I was speaking with the Principal of the Vivekananda College, Sri Raghava Sastri. His name which was in the electoral roll of 1958 is not there in the new roll. In my own area I know that out of 70 teachers whose names were there in the electoral roll of 1958, the names of only 28 teachers are there in the new electoral roll of 1959. Many of those teachers are still in service. But their names do not find a place in the electoral roll. A supervisor comes and writes down the names. Often you find "Indramma" becomes "Kundamma" (laughter). The preparation of electoral rolls has been done in an unsatisfactory manner

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [23rd March 1960]

So far as the Teachers' Constituency is concerned, during the years 1952 and 1954, the Collector used to send forms to heads of schools and colleges wherein they were asked to enter the names of teachers qualified for inclusion in the Teachers' Constituency and graduate teachers qualified for inclusion in the Graduates' Constituency. I wish that that procedure is followed even now so that teachers and graduate teachers may not find their names missing from the electoral rolls. In the present electoral roll the names of many teachers have been omitted.

Certain amount is demanded under another item for further expansion of education. It is for block grants to district boards for maintenance of secondary schools. Now district boards are not functioning. The Special Officers are managing them. Previously when the district boards were there, subsidies were given by Government to the extent of 50 per cent of the net cost. Now, since the whole thing has been taken over by Government, it is but proper that the whole of the net cost is met by Government. I should like to point out one more thing. When the district boards were functioning, the teachers were getting their annual increments in time and temporary teachers also used to be confirmed at the end of two or three years' service. But after the Special Officers took over the district boards and elementary schools, one is sad to find that teachers have not been confirmed for the last three or four years. No increments have been given. I should like to name two district boards in particular, viz., South Arcot District Board and Chingleput District Board. In these two district boards we find that teachers have not been confirmed after three or four years of service and that they have not got their annual increments regularly. I do not think any provision has been made in that connection. For eight years since 1951, the services of elementary school teachers of South Arcot District Board had not been regularised till last year, namely, 1959. And this Government passed an order that from 1959-59 the services of temporary teachers would be regularised. Then, I submitted a memorandum to the Government that increments should be given for past services. No order has yet been passed. If this is the way in which the teachers are treated, I am afraid very few people will come to the teaching profession hereafter.

As regards the opening of 26 additional sections in the basic and non-basic training schools during the current year, it is a good thing that more and more sections are opened in the schools. But have the Government satisfied themselves that these training schools are staffed by qualified people for training these teachers? Deputy Inspectors are posted as teachers in these training schools. How do the Government expect the quality of training to improve? This is a thing to be borne in mind by the Government. In our Headmasters and Teachers' Conferences we have been pleading that the training institutions should be staffed only with qualified people. Would you dare to appoint a non-medical man as a Lecturer in the Medical College or a non-engineer as a Lecturer

23rd March 1960]. [Sri T. P. Srinivasavaradan]

in the Engineering College? Why should one who has not got any experience in teaching be posted to a training institution? In England only teachers with at least eight years' experience in schools are posted as Lecturers and Professors in the training colleges. Why not our Government adopt that system? Here raw men are posted to the training institutions. As soon as they leave college, they are straightway appointed to these training institutions. I know of one instance. Two years back in Katpadi one who had passed M.A. was straightway appointed Lecturer in the training college. I know this order refers only to basic and non-basic training institutions. Only teachers who have had experience in schools should be appointed to these training institutions.

I do not know whether any provision is going to be made for the teaching of English in these training institutions. We are now making it obligatory to teach English even from the fifth standard. These teachers, as soon as they complete training, will go back to the primary schools evidently. From the fifth standard we must begin teaching of English. I do not know whether provision is made for the teaching of English to the trainees in these institutions.

One other thing is this. Each teacher will get a stipend of Rs. 18 a month. This sum of Rs. 18 the trainees have been getting for the last fifteen years. The cost of living has gone up three or four times. A sum of Rs. 18 is given to a secondary grade trainee. For two meals a day for one month the charge is Rs. 30. Again, most of these training institutions are in urban areas. Even to get two meals a day a trainee should spend Rs. 30 per month. Do the Government think that with Rs. 18 it is possible for any trainee to live in an urban area and do they think that it will attract the proper type of men to this profession? Only misfits are attracted and they remain for some time and leave the institution in the middle of the year. The Government have not got statistics, I know. I can give them statistics. What happens? Generally, these people remain in the training institutions for three months and then go away. The institution starts with a strength of 90 and at the end of the year the strength goes down to 70. Nearly twenty leave the institution in the course of the year. In the training colleges also the same thing happens. Therefore, I would suggest in all humility that this sum of Rs. 18 should be raised to at least Rs. 35. Let the trainees have Rs. 30 for two square meals a day and Rs. 5 for extra expenditure. Of course, even then they will have to pay room rent and other things.

I may tell you in the United Kingdom, when teachers undergo training, all expenses are borne by the Ministry of Education. Lodging charges and maintenance charges are borne by the Ministry. Money is paid for purchasing teaching aids. Excursion charges are also borne by the Ministry of Education there. And it is no wonder that the proper type of men are attracted to the

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [23rd March 1960]

profession and that the quality of education is also very high. During the period of training here, the Government do not give the trainees sufficient amount to make both ends meet.

The next thing that I would like to bring to the notice of the Government is this. They have rightly come forward for additional grant for games and athletic activities. Certainly, more attention must be paid hereafter to games and athletic activities. But, do not the Government think that this presupposes that each school should have a playground or that there should be sufficient open space for the boys and girls to go and play? The sad spectacle in the City of Madras, one has seen during the last seven or eight years, is that in all open spaces buildings have been constructed. I blame the Government for this more than anyone else. On the Island Grounds we find only a small space is left open. Most of the open spaces has been taken over by the Government. These open spaces are the lungs of the City. So long as these open spaces are not left for the children to play, any amount that is spent on games and athletic activities, I am afraid, will not be usefully spent. It is not so only in the City of Madras but it is the case in all urban areas. So, please see that the open spaces are left untouched at least hereafter. There was a proposal some years back that the Marina should be converted into a playground where boys could go and play. I do not know what happened to that proposal. But I find that a road has been constructed. I would not be surprised if within a few years buildings are put up on the sands of the Beach. There was a plot of five acres given to the Hindu High School during the regime of Rajaji. Of course, the Minister for Public Works has been kind enough to continue it. But the Corporation of Madras and the Collector have given notice that we should immediately quit that place. They want to construct a road there for holding public meetings. Children's interests are not cared for. They are not taken into consideration. But for public meetings and for big gatherings they are prepared to take away the places. This is the way in which the matter is dealt with. There is a lot of lip sympathy but in actuality we get nothing. I am heartily supporting the demand for the amount that has been set apart for games and athletic activities. Once a year we have got here in the City of Madras the State competition. It is a good feature. But, as I said, the whole thing presupposes that there must be ample playground. Please see that the open spaces are not touched. If there are open spaces, please give them to the children to play.

The next point that I should like to mention is about the Auxiliary Cadet Corps. For each cadet the Government have been paying Rs. 5 as an allowance annually for uniforms. Of course, the system has been changed now and it is proposed to give them only uniforms. It is a good thing. I do not want cash to be paid to them. I want them to be supplied with uniforms. That is a healthy change.

23rd March 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Another thing is this. The strength of cadets has been raised from fifty to sixty. Due to raising of the strength of cadets under the same officer, the corps will become inefficient. I do not think one National Cadet Corps Officer can manage this huge number. It was originally 33-1/3 and then it was raised to 40. I do not know what is meant by raising it now from 50 to 60.

The next point that I want to mention is this. For some years the Government have not been allowing high schools to form Junior National Cadet Corps. Many high schools wanted to form this. But on account of financial stringency, the Government were not prepared to allow it. Now, the number of cadets in each school has been increased. Thereby the total number has no doubt increased. But whether the Government would allow a number of schools to have this National Cadet Corps is still a point to be considered. I would request the Government to see that nearly all schools have it. From my own experience, I can say that where there is the National Cadet Corps, there is greater discipline in the schools. Where there is the Auxiliary Cadet Corps, there is greater discipline. The boys are diverted from idling away their time. They are very eager to join the Corps. So, it is better that the Government give sufficient encouragement to the National Cadet Corps and the Auxiliary Cadet Corps.

I wish to draw the attention of the Government to one thing here. Till recently they were paying 25 nP. or four annas to each cadet per day per parade. Now they have reduced it to 19 nP. If it is 25 nP. or four annas, after two hours of hard parade, the boys can have a cup of tea and two idlis. If it is only 19 nP. or three annas, they cannot get 2 idlis and one cup of coffee or tea. They can have only one idli. Nineteen nP. is three annas. After a hard work of one hour's parade, we are giving them a grand sum of 19 nP. I think everyone must be ashamed of this. Instead of saying 'we would not give you anything; better get from your house', we are giving them this 19 nP. In this three annas, after paying for coffee, the balance left is only half an anna. The Government can say that these boys should not take coffee or that they should take only water. The Government want to encourage the National Cadet Corps by giving the cadets the grand sum of 19 nP. I would request the Government to revise this rate. Let them not be stingy in the case of the growing children. They should be properly fed. What is the use of starting so many things, when they have no money? When the Government do not give them encouragement, what generally happens is that boys initially join and later on slowly go out. If at the beginning of the year there are 45 cadets, the figure at the end of the year will come to 30 or 32 only. The boys say that they are unable to do any work after the parade. Unless we give them something, it will be very difficult to encourage boys to join the National Cadet Corps.

The next point that I would like to mention is transport. I am a member of the fact-finding committee. I have visited a number of bus termini. In Mambalam more shelters must be

[Sri G. Krishnamoorthy] [23rd March 1960]

வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் அவர் சொன்னதுபோல் நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் பஞ்சாயத்துக்களை வலுப்படுத்த வேண்டும். அந்த நிலையில் பஞ்சாயத்திலுள்ள பள்ளிகள் முதல் மாதிரிப் பள்ளிகளாக இருக்கவேண்டும். எந்த இடத்தைப் பார்த்தாலும், அது சர்க்காருடைய கிளைப் பள்ளிகளாக இருக்க வேண்டும். அப்படி அவை சர்க்காருடைய கிளைப் பள்ளிகளாகவே கருதப்பட வேண்டும். ஜில்லா போர்டுப் பள்ளிகளை எப்படி நாம் சர்க்காருடைய கிளைப் பள்ளிகளாகக் கருதுகிறோமோ, அதைப் போலவே பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளையும் சர்க்காருடைய கிளைப் பள்ளிகளாகவே கருத வேண்டும். அந்த நிலையில் அவர்களுக்கு உபரி மானியம் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். அதைச் செய்வதற்கு ஜில்லா போர்டுகளுக்கு எப்படி சப்ளிடி கொடுத்து உதவப்படுகிறதோ அது போலவே பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் சப்ளிடி கொடுத்து உதவ சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அந்த அளவில் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தால், எவ்வளவோ நலமாக இருக்கும். ஒரே மாதிரியான நிலைக்குப் பஞ்சாயத்து ஆசிரியர்களையும் கொண்டு வரவேண்டும்.

கடைசியாக நான் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டுமது என்ன வென்றால் சாதாரணமாக உபரி மானியம் என்றால், ஒரு வருஷத்தில் என்ன திட்டம் வகுக்கப்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்காமல், பிற்பட்டு நியூ ஸ்கீம்களை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தத் திட்டங்களுக்குச் செலவு செய்வதற்காகப் பணம் ஒதுக்கிச் செலவு செய்கிறார்கள். அப்படிச் செலவு செய்யக்கூடிய பணத்தைப் பிற்பாடு சட்டசபைக்குக் கொண்டுவந்து அதற்கு அங்கீகாரம் வாங்குகிறார்கள். அந்த நிலையில் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஆசிரியர் சங்கங்கள் என்ன சொல்லுகின்றனவோ அது நியாயம் என்று கருதி அதைச் செலவு செய்து அதற்கு அங்கீகாரம் வாங்குவதற்குச் சட்டசபைக்கு வரவேண்டும். அதன்படி ஓரளவு அவர்களுக்கு வழிசெய்து அந்த ஆசிரியர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ், மெடிகல் கன்செஷன்ஸ் முதலியவைகளுக்கு என்று உபரி மானியம் கொண்டுவந்தால், ரொம்பவும் சிலாக்கியமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, this is the third Supplementary budget, in fact. It amounts to a sum of Rs. 39 lakhs. It is really a very big sum. Even if we take credit for certain small schemes, we should say that it is a very heavy amount in the third Supplementary Demand. No doubt, the Minister-in-charge or the Hon. the Leader of the House, who will reply to the discussion, will say that it is all due to the various developmental activities on which the Government have spent large sums of money and that because of the various development programmes that they have undertaken, the Government have had to come before the Legislature for this Supplementary Demand. Hon. Members

23rd March 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

will have to kindly remember one thing. Having spent the money on schemes which have either been completed or in the process of being completed, the Government always come before the Legislature with a *fait accompli*. Even last time, the same point was raised not only by me but also by many a Member of this House. We pointed out that the Government could have anticipated the expenditure in respect of most of the schemes much in advance. Now, when I go through the voluminous document, I hardly feel that it is a Supplementary Demand. It looks more as the usual annual budget. Most of these schemes, construction of houses and so on, could very well have been anticipated. Because, according to financial etiquette, no scheme is taken up in the middle of a year. Unless there is dire necessity for the same, no scheme is taken up for execution in the middle of a year. In other cases, when a scheme has to be taken up and when the Minister is not sure of the cost involved, it is usual to get a token grant of Rs. 100 in the first instance and then provide for the full amount required. At least in future, I request that all such schemes might form part of the main Budget rather than including them in the Supplementary Budget and coming before the Legislature in this manner. This is a matter worth examining.

Now, let me go through a few of the items and express my views. On page 12, we find an item, 'fencing the area between the Higher Technological Institute and Raj Bhavan Estate boundary in Guindy Park Reserve Forests . . .'. A large sum has been asked for this. I would like to know why the Madras Government should incur this expenditure of a huge sum. Cannot this expenditure be borne by the Central Government? Or, will the Central Government reimburse the Madras Government in this regard? Will the Madras Government get a portion or full amount that they have spent on this item of work? I hope the Hon. Minister will be able to reply to these points.

On page 15, there is mention of an item relating to the additional appropriation required for making provision for materials purchased for the World Agricultural Fair, New Delhi. Last time when the Supplementary Demand was discussed here, you may remember, I was one of those who asked why the Government should spend a huge sum of Rs. 5 lakhs for taking part in the Exhibition. Now, having gone to New Delhi and visited the World Agricultural Fair, I really feel that the amount required for the Madras Government taking part in that Fair was quite justifiable. We were really glad to learn that the Madras Pavilion was regarded as the best among the State Pavilions. Looking at the model of the Rameswaram Temple Tower in the Pavilion, it seemed as though it had been transferred from Madras State to that place. Even the people there were very much satisfied with the way in which publicity was given about the various developmental activities undertaken by the Madras State. The amount asked for for this item, viz., Rs. 1.27 lakhs or so in this Supplementary

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [23rd March 1960]

provided. I am speaking of the Government Transport buses only. More shelters must be provided. We see there is a well and there is a pump. But the pump is not working. It used to be said of the famous City of Vellore that it is a city without a temple, a city without garrison, and a city without water. It is something like that. (Sri K. Balasubramanya Ayyar : Temple without deity). Here we find that there is a bus terminus without shelter and without any public convenience. Even if there is a public convenience, there is no provision for water. It is not only here but in the Mint Street bus terminus also we saw that the same state of affairs prevailed. There must be more shelters and public conveniences. Passengers have to wait there for hours together. If we go to Broadway, there again we find that the public conveniences are not kept clean. The reason given is that they have not got sufficient water. Where there is no water, what is the good of having public conveniences? I would request the Government to see that they provide more shelters and public conveniences. There must be provision for drinking water also for the passengers.

With these words, Sir, I conclude my speech. Thank you, Sir.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளின்படி மினவர்களுக்கு 120 வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். மினவ சமூகம் நம் தமிழ் நாட்டில் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது. பாரதியார் சொன்னதுபோல், தாழ்வுற்று, வறுமை மிஞ்சி, விடுதலை தவறி கெட்டுப் பாழ்பட்டு இருக்கும் சமூகம் இன்றைய நிலையில் இந்த மினவ சமூகமாகத் தான் இருக்க முடியும். சங்க இலக்கியங்களைப் படித்த எனக்கு இன்று இந்த மக்கள் இருப்பதைப் பார்த்தால், உண்மையில் வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. சங்க காலத்தில் இவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் அப்பொழுது மாடமாளிகைகளிலும், கூடகோபுரங்களிலும், சிறப்புடன் வாழ்ந்ததாக நான் காண்கிறேன். அப்பொழுது, தங்கள் முற்றங்களில் பரப்பியிருந்த நெல்லைக் கொத்தவரும் பறவைகளை ஓட்டுவதற்கு மினவப் பெண்கள் காதுகளில் அணிந்திருந்த நகைகளின் வைரக் கல்லை எடுத்து ஓட்டினர்களாம். இப்படி வாழ்ந்த மக்கள் இன்று காடர்கள்போல, வேடர்கள்போல வாழ்வதைக் காணச் சகிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் செய்கிறது, செய்யவில்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. நைந்து, நொந்து இறந்து கொண்டேயிருக்கும் கடும் பசி கொண்ட யானைக்குக் கடுகனவு உணவு போடுவதுபோல் இருக்கிறது இப்பொழுது அவர்களுக்குச் செய்யும் உதவி. ஆகவே, மினவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

23rd March 1960] [Vidwan T. Muthukannappan]

சென்னை நகரில் தென் பகுதியில் இருக்கிற குடிசை வாழ் மக்களுக்கு எல்லாம் மாடமாளிகைகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு அவர்கள் வெகு விரைவிலே போக இருக்கிறார்கள். அதற்காகக் கனம் கைத்தொழில், கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் செங்கல்பட்டு, தென் ஆற்காடு, தஞ்சாவூர் போன்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிற மக்கள் இன்று குடிக்கப் பருக்கையற்ற கூழ்கூட இல்லாமல் குடிசைகளில் வாடி வதங்குகிறார்கள். 620 மைல் நீளமுள்ள நமது கடற்கரை ஓரத்தில் 2-1/2 லட்சம் மினவர்கள் வாழ்கிறார்கள். 2-1/2 லட்சம் மக்களுக்கு இன்று 120 வீடுகள் தான் கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள். ஆகவே, நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்: அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான வீடுகள் கட்டிக்கொடுங்கள், அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்காக இன்னும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கிக்கொடுங்கள் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொதுப் பாதைகளிலிருந்து மினவர்களின் குப்பங்களுக்குச் செல்வதற்குச் சரியான ரோடு அல்லது பாதை வசதி கிடையாது. பெண்கள் மின் கூடைகளைத் தலையில் சுமந்துகொண்டு ஏழெட்டு மைல்கள் பாலேவனம் போன்ற மணலில் நடந்து கடந்து ரோடுகளுக்கு-கடைகளுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் நான் பாதயாக்கிரை சென்றபோது, இந்தப் பரிகாப நிலையைப் பார்த்து மனவருத்த மடைந்தேன். கோவளத்திலிருந்து மஹாபலிபுரம் போன போது, அங்க அழகான தார் ரோடு போட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அகிலிருந்து கிராமங்களுக்கும், ஹரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்கும் கிளை ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், மினவர்கள் வாழும் இடங்களுக்கு அத்தகைய கிளை ரோடுகளே கிடையாது. வேண்டுமென்றே விடப்பட்டது போல் கூடத் தோன்றுகிறது. இப்பற்றி அதிகாரிகளுக்குப் பலமுறை எழுதியும் பலன் இல்லை. இப்பொழுது, கிருவான்மியூரிலிருந்து முட்டுக்காடு வரை ஒரு ரோடு போடுகிறார்கள். அகிலிருந்து மினவர்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கும் உடனடியாகக் கிளை ரோடுகள் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாலேவனம் போன்ற மணல் காடுகளைத் தாண்டித்தான் மினவப் பெண்கள் வாவேண்டியிருக்கிறது. நோயாளிகள்-கர்ப்ப ஸ்திரீகள் திடீரென்று வைக்கியசாலைக்கு வர வேண்டுமென்றால் மிகவும் சங்கடம். பரி என்ற ஓலைப் பெட்டியில் வைத்துத் தோளில் சுமந்துகொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வருவதற்குள் பலவிடங்களிலும், பல சமயங்களிலும் ஆபக்கங்கள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. நாகரீகம் பெருத்து வரும் நெடுநாளில் இந்த மினவ சமூகம் இப்படிப்பட்ட பிற்பட்ட நிலையில் வாழ்வது என்பது சரியல்ல. ஆகவே, குப்பங்களுக்கு வேண்டிய சாலைகளை உடனடியாக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Vidwan T. Muthukannappan] [23rd March 1960]

மேலும், வலை பின்னும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்பற்றி நேற்று அமைச்சரவர்கள் பதிலளித்தார்கள். ஆண்கள்தான் சம்பாதிக்கிறார்கள். பெண்கள் ஒன்றுமே சம்பாதிப்பதில்லை. ஆண்கள் கொண்டுவரும் மீனைப் பெண்கள் விற்றுவருகிறார்கள். ஆண்களுக்குக்கூட இதில் ஏறக்குறைய வருடத்தில் ஒரு மூன்று மாதங்களுக்குத்தான் ஓரளவு வருமானம் கிடைக்கிறது. 14 அணை முதல் ஒரு ரூபாய் வரைதான் கிடைக்கும். ஆகவே, மீனவப் பெண்களுக்கும் வயதானவர்களுக்கும் கூட்டுறவுக் கைத்தொழிற்சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். வலை பின்னதல், நூல் நூற்றல், கயிறு முறுக்குதல், பரிமுடைதல் போன்ற தொழில்களை அக்கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலையின் மூலம் மீனவர் செய்து உபவருவாய் பெற்று நன்கு வாழ முடியும். அப்போது அவர்கள் பஞ்சம் கொஞ்சமும் இல்லாமல் சிறப்பாக வாழ்வார்கள். செங்கல்பட்டு, தென் ஆற்காடு போன்ற வறுமை மிக்க மாவட்டங்களில் அரசாங்கம் இத்தகைய கூட்டுறவுத் தொழிற் சங்கங்களை மீனவர்களுக்கு அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உள்நாட்டிலுள்ள நீர்நிலைகளை எல்லாம் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் குத்தகைக்கு விட்டு வந்தார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு ஓரளவு லாபம் கிடைத்து வந்தது. இன்னும் கொஞ்ச நாளில் அந்த உரிமைகூட அவர்களுக்குப் பரிபோகப் போகிறதோ அல்லது போய்விட்டதோ என்று தெரியவில்லை. அப்படி குத்தகை யார் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று பொதுவாக்கிவிட்டால், உள் நாட்டில் வாழும் மீனவ மக்கள் பெருத்த ஏமாற்றமடைவார்கள். அவர்கள் வறுமையில் வாடுவார்கள். நீர்நிலைகளை நம்பி வாழவே பிறந்துள்ள மீனவர்களுக்குத்தான் அவற்றில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை இருக்கவேண்டும். அந்த இயற்கை மாறக் கூடாது. ஆகையால், நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிப்பதை மீனவர்களுக்கு விடுவதுதான் முறையானது. அப்படிச் செய்தால், அவர்கள் நல்லபடி வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு ஒத்தாசை செய்வதாகும். ஆகவே, கண்டிப்பாக அந்தக் குத்தகையை மீனவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிறகு, இந்த மீன் இலாகாவில், அதாவது “பிஷ்ரீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்” டில் மீனவ குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மிக மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். மீனவ சமூகத்தவர்கள் இந்த இலாகாவில் இருந்தால், தங்கள் ஜாதி ஒங்க வேண்டும், தங்கள் சமுதாயம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நன்கு வேலை செய்வார்கள். இப்பொழுது அந்த இலாகாவில் ப்யூன், அட்டென்டர், க்ளார்க் போன்ற வேலைகளில்தான் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுவும், மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகள் பொது நலத்தொண்டு மனப்பான்மை உள்ளவர்களாகவிருந்து, பிற்பட்டுக் கிடக்கும் மீனவ மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யத்தான் நாம் இருக்கிறோம் என்ற

23rd March 1960] [Vidwan T. Muthukannappan]

மனப்பான்மையுடன் வேலை செய்வார்களானால், இந்த மீனவ சமுதாய மக்களின் நிலையை, அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும். ஏதோ மற்ற அரசாங்க அலுவலகங்களில் இருப்பவர்கள் போன்று “நாமும் இந்த இலாகாவில் வேலை பார்க்கிறோம், சம்பளம் வாங்குகிறோம்” என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் இருக்கக் கூடாது. அந்த நிலையில் இருந்தால், அவர்களால் மீனவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் கிடையாது. அவர்கள் பொது நல ஊழியர்களாக இருக்கவேண்டும். பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய மனப்பான்மையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். மீனவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடக்கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டும். சாதாரண மனப்பான்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் அந்த இலாகாவிற்குத் தகுதியில்லை. அந்த இலாகாவில் குறைந்த பட்சம் மீனைப்பற்றித் தெரிந்தவர்களாகவாவது இருக்க வேண்டும் மீனைத் தொடக்கூட மனமில்லாதவர்களை அந்த இலாகாவில் உத்தியோகம் வகிக்கச் செய்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஆகவே, மீனவர்களுக்கு நல்ல முறையில் தொண்டு செய்யக்கூடிய மனம் படைத்தவர்களாக உள்ளவர்களைத்தான் இந்த இலாகாவில் உத்தியோகத்தில் அமர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தகுதியுள்ள மீனவர்கள் பெருத்த அளவில் அந்த இலாகாவில் உத்தியோகம் வகிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

கடலிலிருந்து கொண்டுவரப்படுகிற மீன்களைக் கடைகளுக்குக் கொண்டுபோவதற்கு வண்டி வசதிகள் இல்லை. இவ்வளவு பெரிய சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒன்பது மீன் வண்டிகள் தான் விடப்படுகின்றன. அவைகளும் கூட்டுறவு முறையில் நடைபெறவில்லை. ஏதோ சில தனிப்பட்டவர்களுடைய சார்பில் அவைகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. காரணம் அதில் தகுந்த லாபம் கிடைக்கவில்லை. மீன்கள் வண்டியில் போக வேண்டுமானால், கடைக்கு 14 அணை முதற்கொண்டு ஒரு ரூபாய் வரையில் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் பெண்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய லாபமோ ஒரு நாளைக்கு 1-1/2 அல்லது 1 1/2 ரூபாய்தான். இதிலே வண்டிக்கு என்று ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால், பாக்கி இருக்கக்கூடிய எட்டாணாவில் அவர்களால் காலம் கழிக்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, அவர்கள் கொஞ்சம் முன்னேற்றமடையும் வரையிலாவது அவர்களுடைய வண்டிச் செலவில் பாதியையாவது அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான், அவர்களால் கடலிலிருந்து வெகு சீக்கிரத்தில் கடைக்கு மீன்களைக் கொண்டுபோக முடியும்.

அதோடு சென்னையில் தென் பகுதியிலும் கடலூர் வரையில் பக்கிங்காம் கால்வாய் ஓடுகிறது. அது சென்னையில் வட பகுதியிலும் இருக்கிறது. இதனால் யாருக்கும் பெருத்த நன்மை இல்லை. சில இடங்களில் அதனால் பொது ஜனங்களுக்கு அதிக அசௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த விதத்திலும் அதனால்

11-20
a.m.

[Vidwan T. Muthukannappan] [23rd March 1960]

பயன் இல்லாமல் இருக்கிறது என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. இப்பொழுது லாரிகள், பஸ்கள் அதிகமாக ஒடிக்கொண்டிருப்பதால், அந்தக் கால்வாய் பயனில்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால் மினவர்களுக்கு அந்தக் கால்வாய் பெருத்த தடையாக இருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not want to interrupt the hon. Member. But, I think he has wasted his time yesterday during the general discussion on the Budget on some other items and now he is devoting all the time, when we consider the Supplementary Demands, to some very useful things connected with the main Budget.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: மினவர்கள் அந்தக் கால்வாயைக் கடந்து கடைகளுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. சுமார் 100 மைல் வரையில் கிட்டத் தட்ட 80 அல்லது 90 குப்பைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குப்பைகளிலிருந்து மின் கடைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு இக் கால்வாயைக் கடந்து போக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் போவது பெண்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்கள் நீரில் இறங்கி உடலும் உடையும் நனைந்து போக வேண்டும். அவர்களுடைய நிலைமை மகா மோசமாகி விடுகிறது. மேலும், அக்கால்வாய்க் குக் கீழ்ப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் மேல் பகுதியில் போக வர இது குறுக்கில் பெருந் தடையாக இருக்கிறது. அதற்காகப் பல இடங்களில் அவர்களுக்கு வசதியாகப் பாலங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் பல தடவை எழுதியும் இன்னும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மூன்று அல்லது நான்கு குப்பைகளுக்கு ஒரு பாலமாவது கட்டிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடையாறு முதற்கொண்டு சதுரங்கப்பட்டணம் வரையில் ஐந்து அல்லது ஆறு மைல்களுக்கு ஒரு பாலமாவது கட்டிக் கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் கட்டிக் கொடுத்தால், மினவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் போக வர வசதியாக இருக்கும். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னதாக அடையாற்றுக்கும் பலகை வாராவதிக்கும் இடையில் ஒரு பாலம் இருந்தது. அங்கு புதிய பாலம் கட்டியதால், அந்தப் பலகைப் பாலத்தை பி. பிள்ளை, டி-க்குக் கொடுத்து விட்டார்கள். பிள்ளை என்னும் இடத்தில் ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அங்கு அந்தப் பாலத்தை நிறுவுவதாக இருந்தது. இதுவரையில் அது நடைபெறாமல் காலதாமதம் ஆகிறது. உடனடியாகச் சிறு பாலங்களாவது (Foot bridges) கட்டிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: I do not have anything here in the Note relating to Demands for Grants for Further Expenditure about what the hon. Member is speaking. The hon. Member should confine his remarks to the items contained in the Supplementary Demands and not refer to other items.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Yes, Sir.

23rd March 1960] [Vidwan T. Muthukannappan]

ஆகவே, மினவர்களுக்கு என்று 120 வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லுவதோடு அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப் படியான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் பிற வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் பணம் அவைகளுக்காக ஒதுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I would like to make some general comments on the Supplementary Demand. Even in the Introductory Memorandum we find it stated in the heading itself, 'Introductory Memorandum to the Third Supplementary Statement of Demands for Grants'. This is the third Supplementary Demand. The other two Supplementary Demands for this year were presented in September and December 1959. In March 1960, we have this third Supplementary Demand. I do not think even the Constitution would contemplate—I am not saying that it is against the Constitution—the presentation of three such Supplementary Demands for a year. At this rate, we may have five, six and more such Supplementary Demands also. Nobody could prevent it. I want the House to look into the matter. It is the approach that we have to consider now. We will have to find out whether it is absolutely necessary for coming before the House in this manner with Supplementary Demands a number of times. We will have to consider whether in respect of the various sums and items, proper accounts had been received from the District Collectors and other officers. Really, only after getting the proper figures, this Supplementary Demand should be moved here.

Now, I shall make a mention of one or two matters. Let me take the Harijan Welfare Department. I am interested in the welfare of the Harijans. I am not against them and I am in favour of them. When we go through the figures and the remarks given in respect of some of the items of expenditure relating to the Harijan Welfare Department to the Public Accounts Committee, we will find that it affords an interesting reading. In that Committee, we come across amounts that are asked for and amounts that are spent actually and the savings that are made. The supplementary Grant obtained under a particular head was Rs. 8,12,000; out of this, a sum of Rs. 1,700 was given up in the revised estimate at the time of submission of proposal for final modification of funds. The final grant under this head worked out to Rs. 8,10,300. The actual expenditure was Rs. 5,72,555 and there was a saving of Rs. 2,37,745. Matters were going on in that fashion and that was brought to the notice of the Director of Harijan Welfare. He said that he was taking action against the District Welfare Officers responsible for the default. A number of questions were put in the Committee to him. So far as this Department is concerned, the actual demand, the actual expenditure and the saving are not properly determined. We find the Director complaining against the District Welfare Officers, the District Welfare Officers in their turn complaining against the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [23rd March 1960]

Collectors, the Collectors in their turn complaining against the Revenue Divisional Officers and they in their turn complaining against the officers subordinate to them. Like this, the matter is referred to the officers in the lowest rung of the official ladder. Two or three such instances were brought to the notice of the Committee by the Accountant-General and we were told that the Director was taking action against the District Welfare Officers. A thorough examination of the working of the whole department seems to be absolutely necessary. We also came across misclassification of accounts. For example, accounts relating to grant of scholarships have been shown under some other head, viz., 'Removal of Un-touchability' or so. Steps should be taken to rectify these defects. There must either be a concurrent audit or there should be some more officers to look into accounting. Or, the District Welfare Officers should be pulled up, if necessary. The whole thing should be carefully enquired into and examined. Unfortunately, this sort of thing has been going on for some time. Therefore, when we find that there is a supplementary estimate for this Department, we must be careful about it. Even in the matter of providing financial help for the purchase of bulls, it was better if the beneficiaries were consulted. This was not done. They granted Rs. 250 for this purpose. But later when they found that it was not sufficient, the person concerned was put to difficulty and suffering.

(Deputy Chairman in the Chair).

11.30 a.m. It is in that way that it goes on. It was brought to the notice of the Public Accounts Committee and, therefore, it is necessary that the Ministers themselves should go into it and frame a proper plan whereby the Director of Harijan Welfare will ask only for such amounts as are really necessary for him, and proper action will be taken against the district officers if anything goes wrong. This item, having occupied a large portion of the Budget, I am drawing the Government's attention to it.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN:

தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம் முன்னே கொண்டுவந்து வைக்கப் பட்டிருக்கிற துணை மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றிச் சில சொற்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1959-60 வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சென்ற ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில் நமக்குக் கொடுத்த பிற்பாடு துணை மானியக் கோரிக்கை செப்டம்பரில் இந்தச் சபைக்கு வந்தபோது, நான் அதில் இருந்த இரண்டொரு குறைகளைத் தெரிவித்தேன். சிறப்பாக ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஆட்சேபித்தேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரசா கான் அவர்களும் ஆட்சேபித்தார்கள். இந்தப் பக்கத்தில் உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியாரும் ஆட்சேபித்தார். போலீஸ் நூற்றாண்டு விழாவிற்கு என்று திடீரென்று துணை மானியக் கோரிக்கைத் திட்டத்தில் ஒரு லட்சத்துப் பதினேழாயிரம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதை அகற்கு முன்பாகவே வந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலேயே கோரியிருக்

23rd March 1960] [Dr. A. Chidambaramanathan]

கலாம் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறியபோது குறிப்பிட்டார்கள், "மார்ச் 31-ந் தேதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டிலே கொடுக்க முடியவில்லை. காரணம் இந்தத் திட்டம் டிசம்பர் மாத இறுதிக்குள்ளாகவே தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, அதற்குள் இந்த நூற்றாண்டு விழாவைப்பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அதனால்தான் நாங்கள் காத்திருந்து இப்போது துணை மானியக் கோரிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறோம்" என்று. முக்கியமாக "அப்போது விவரம் தெரியவில்லை" என்று சொல்லி முழு விவரங்களும் தெரிந்த பிற்பாடு இப்போது கோரியிருக்கிறோம் என்றார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவரங்கள் கிடைத்த பிற்பாடு கோரப்பட்ட தொகை ஒரு லட்சத்துப் பதினேழாயிரம் ரூபாய். ஆனால், இப்போது "அதற்கான செலவுத் தொகை 3,54,000 ரூபாய். ஆகவே, 2,37,000 ரூபாய் அதிகமாக ஆகிறது" என்று இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கேட்டிருக்கிறார்கள். முதல் திட்டத்தைவிட இது 200 சதவீதம் அதிகமான தொகை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முதலிலேயே திட்டம் ஒழுங்காகத் தீட்டப்பட்டிருக்குமானால், இப்படிப்பட்ட நிலை வந்திருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதிகப்படியான செலவுகளைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கவில்லை. முதலில் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டிலே விவரம் சரியாகத் தெரியாததனால் பணம் கோரப்படவில்லை என்று சொல்லி துணை மானியக் கோரிக்கையில் ஒரு லட்சம் சொச்சம் கோரி, இன்றைக்குச் செலவு 3 லட்சத்திற்கும் அதிகமாகப் போய்விட்டது. ஆகவே அதிகமாகச் செலவான இரண்டு லட்சம் சொச்சம் ரூபாயையும் இந்தச் சபை அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டும் என்று கோருவதால், வரவுசெலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுக் கொண்டுவரப்படும் போது, சரியான முறையில் தயாரிக்கப்படுவதில்லை என்பது தெளிவாகிறது. இம்முறையை ஆட்சேபிக்கிறேன். செலவு இவ்வளவுதான் ஆகும் என்று தெளிவாகத் தெரியாது போனாலும் அறிகுறியாகவாவது (taken) 100 ரூபாய் வேண்டுமென்று கோரியிருக்க வேண்டும்.

இனி, கல்வி என்ற தலைப்பிலே ஒரு லட்சத்து முப்பத்து மூன்றாயிரம் ரூபாய் அதிகமாக ஆசிரியப் பயிற்சிக்காகக் கோரப் பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். திரு. ஸ்ரீனிவாச வரதன் அவர்கள் ஆசிரியப் பயிற்சி கல்லூரியில் ஆசிரியராக, தலைவராக துணைக் கண்காணிப்பாளர்களை நியமிப்பதுபற்றிக் குறிப்பிட்டு ஆட்சேபித்தார். பெட்டி இன்ஸ்பெக்டர்களாக வருகிறவர்கள் எல்லாம் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றே வருகிறார்கள். ஆசிரியப் பயிற்சி பெருதவர்கள் அப்படி வருவது கிடையாது. இந்தப் பயிற்சி உடையவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும் ஆசிரியராக இருப்பதற்குத் தகுதியுடையவர்கள். ஆகையால், அப்படி நியமிப்பது தவறு என்று நான் கருதவில்லை. அதை எதிர்க்கவும் இல்லை. நான் அதற்காக அதிகத் தொகை கோரியிருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன். இந்த அதிகத்

[Dr. A. Chidambaram] [23rd March 1960]

தொகையினால் 6 வயது முதல் 11 வயது வரையில் கட்டாயக் கல்வி போதிப்பதற்காகத் திட்டம் வகுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். மருத்துவம் (Medical) என்ற கலைப்பிலே "Hospitals and Dispensaries" என்ற பகுதியில் "Diet charge" என்ற பகுதி வருகிறது. மருத்துவ மனைகளிலுள்ள நோயாளிகளுக்கு உணவு அளிப்பதற்காக என்று முன்பு பதினேழு லட்சத்து என்பதியிரம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருந்தது. இப்போது மூன்று லட்சத்து ஐம்பத்தி நான்கு ஆயிரம் ரூபாய் அதிகமாக வேண்டுமென்றும், அதிலே ஒரு லட்சத்து எழுபதாயிரம் ரூபாய் உணவு தானியங்களுடைய சாப்பாட்டு வகைகளுடைய விலைவாசி உயர்ந்தவிட்டதின் காரணமாகத் தேவை என்றும் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இம்மாதிரி நூற்றுக்கூப் பத்து மடங்கு மேலே உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்ந்தவிட்டது என்பதை அரசாங்கமே ஒப்புக்கொள்கிற காரணத்தினால், அரசாங்க ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், இவர்களுடைய பஞ்சப்படியை உயர்த்தவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறது. இன்னொரு செய்தியையும் இதை யொட்டிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிறை (Jail) என்ற பகுதியிலும் உணவு வகைக்காக (Diet charges) என்ற இடத்தில் 26 லட்சம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருந்தது. இப்போது புதிதாக ரூ. 5 லட்சம், உணவு தானிய விலைகள் கூடியிருப்பதன் காரணமாகத் தேவைப்படுகிறது என்று கோரியிருக்கிறார்கள். வேறு காரணம் கொடுக்கவில்லை. "அதிகமாகக் கைதிகள் வந்தார்கள், அதனால் அவர்களைப் பாதுகாக்க அதிகச் செலவு ஆயிற்று" என்று சொல்லப்படவில்லை. (The excess is a sequel to rise in prices of ration articles.) இம்மாதிரி 26 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்து, இன்றைய தினம் உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசிக் கூடுதலினால், 5 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது என்று அரசாங்கமே ஒப்புக்கொள்கிற காரணத்தினால், உணவு விலை கட்டுப்பாட்டுக்கு மேல் அதிகமாக உயர்ந்து விட்டது என்பதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, கெஜட் பதிவு இல்லாத எளிய வேலைக் காரர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள், ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகப் பஞ்சப்படியைக் கூட்டித்தர வேண்டும் என்பதை அரசாங்கமே ஒப்புக்கொள்ளும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM: டெபடி சேர்மென் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் பேசிய ஹரிஜன இலாகாவைப் பற்றி ஹிரண்டு வார்த்தைகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியது மிக முக்கியமானது என்பதற்காக இதில் பேச ஆசைப்பட்டேன்.

[23rd March 1960] [Sri K. T. Kosalram]

பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களும், குறிப்பாக ஹரிஜனங்களும் நாட்டில் எல்லோருடனும் சமமாக வாழக்கூடிய நிலையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது இந்தத் தேசத்தின் அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவே நம் எல்லோருடைய கொள்கையாகவும் இருக்கிறது. இந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும், மகாத்மா காந்தி அடிகளுடைய லட்சியத்தை, அவர் சொன்னதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆசைப்படுகிறது. அதற்காகத் திட்டவட்டமாக மானியம் கோரப்படுகிறது. அதை எந்த அங்கத்தினரும் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்பது என் நம்பிக்கை. நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் கூட "மனப்பூர்வமாக இதை ஆதரிக்கின்றேன்" என்று சொல்வதிலிருந்து அதை யாரும் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் ஒன்று. ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பது சரி. அதற்காக, ஹரிஜனங்கள் பெயரால் பணத்தை ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்வது என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. ஹரிஜனங்கள் எல்லா வகையிலும் முன்னேற வேண்டும், உத்தியோகத் துறையில் மட்டும் அல்ல, வியாபாரத் துறையிலும் அவர்கள் முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால், இந்த இலாகாவுக்குக் கோரப்படுகிற மான்யம் செலவழிக்கப் படுவதில்லை. அப்படிச் செலவிடப்பட்டாலும், அதற்குக் கணக்கு இருக்கிறதா என்றால், அப்படியிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு முடியவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த இலாகாவின் உத்தரவுகள் சரிவர நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால், அரசாங்கத்திலிருந்து போடுகிற உத்தரவு கலெக்டர் ஆபீஸில் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், அங்கு அதற்கு மரியாதையே கொடுக்கப்படுவதில்லை என்பதை நான் அரசாங்கத்தினர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமல் இருக்க முடியவில்லை. அந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் நிற்கு இப்பொழுது இல்லை. ஆகவே சபைத் தலைவர் அவர்கள் இதை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களின் நலனுக்காகப் பணம் செலவு செய்யும்போது, அதற்காக ஏராளமான பணம் கொடுக்கும் போது, அதற்காகப் போட்டிருக்கும் அதிகாரிகளிடம் முழு அதிகாரத்தையும், முழுப் பொறுப்பையும் கொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டர் கலெக்டருக்கு ஒரு டீ.ஓ. எழுதினால், அதற்குத் தகுந்த மரியாதை கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு அந்த இலாகா இயங்குகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, அதற்கு ஒரு போர்டு மெம்பர் அங்கத்து உள்ள ஒருவரை ஆபீஸராகப் போடலாம். அந்த இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் சரியாகச் செலவு செய்யப்பட்டதா என்று கண்காணிக்கும் பொறுப்பு கலெக்டருடையது. ஆனால், நண்பர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், பாப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பார்க்கும்போது, அதற்குக் கலெக்டர் கான் "ஓஸ்பான்ஸிபிள்" என்று சொல்ல முடியாது. ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டர் பரிசீலனை செய்து

[Sri K. T. Kosalram] [23rd March 1960]

கொண்டிருக்கிறார், அவர் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வார் என்றுதான் சொல்கிறார்களே தவிர, கலெக்டரைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்வது இல்லை. கலெக்டர் இதற்குப் பொறுப்பல்ல என்று இதிலிருந்தே தெரிகிறது. அதில் ஏதோ ஒரு தவறு இருக்கிறது. பணம் செலவு செய்யப் படுகிறது, ஆனால் சரியான கணக்கு இல்லை. அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத்தோடு கொடுக்கும் பணம், அரசியல் சட்ட விதிகளை நிறைவேற்றக் கொடுக்கும் பணம், எவ்வளவு அள்ளிக் கொடுக்கப்பட்டபோதிலும், அது சரியானபடி செலவு செய்யப் படுவதில்லை. ஆகவே, எங்கேயோ தவறு இருக்கிறது. அது நிர்வாக இயந்திரத்தில் இருக்கிற தவறாகும். நிர்வாக இயந்திரம் சரியானபடி செயல்படவில்லை. எந்தப் பணத்திற்கும் சரியானபடி கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். சிலவிடங்களில் ஹரிஜனங்களின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு பணம் குறையாடப்படுகிறது என்று கூடச் சொல்வேன். யாரோ அந்தப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே, கலெக்டரே இந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்யவும், அதற்கு வேண்டிய கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவும். அதில் ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டால், அதற்குக் கலெக்டர்தான் பொறுப்பாளி என்றும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நல்லபடியாக இந்த இலாகாவை நடத்தத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்து, சமுதாயத்தில் அந்த வகுப்பு, இந்த வகுப்பு என்று இருப்பதைக் கூடுமான வரையில் குறைக்க வேண்டும். இந்த ஹரிஜனங்களை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்க இயந்திரம் சரியானபடி செயல்படுத்தப்படவேண்டும். அதற்கு நல்ல திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். ஆங்காங்கு கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்ய அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபீஸர்களை வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது ஹரிஜன் வெல்பேர் அபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தலைமை ஆபீசுக்குச் சென்றால், அங்குள்ள நிலைமை என்ன என்பதைப் புரிந்தகொள்ள முடியாத நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. இது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பேஸிக் டிரெயினிங் ஸ்கூல்ஸ் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் அதை வரவேற்றார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், 2,000 ஆசிரியர்கள் டிரெயினிங் முடித்துவிட்டு, மூன்று அண்டு காலமாகத் தெருவும் திண்ணையுமாக, தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு சாகக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அடுத்த வருடம் 3,500-ஆய் விடுவார்கள் அவர்கள். இதபற்றி இந்தச் சபையிலோ அல்லது அந்தச் சபையிலோ அல்லது அமைச்சர் அவர்களிடமோ கேட்டால், சரியான பதில் வருவதில்லை. அந்தந்த ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் அங்கங்கே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் ஜில்லா தான் வேண்டுமென்று கேட்பார்களோ,

[23rd March 1960] [Sri K. T. Kosalram]

தெரியாது. அவர்கள் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுத்துவிட்டுப் பின்னர் இந்த ஸ்கூல்களைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். படித்து விட்டு ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அலைகிறார்கள். அப்படியிருக்க இன்னொரு புறத்தில் டிரெயினிங் ஸ்கூல்ஸ் திறப்பது என்று சொல்வது கேலிக்கூத்தே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காகப் படித்தவர்கள், அப்படிப் படித்த ஆசிரியர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த இராச்சியத்திற்கு எவ்வளவு தேவையோ, அவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால், கணக்குப் போட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்தப் பணம் விரயம் செய்யப் படுகிறது என்றுதான் நான் சொல்வேன். அதே சமயத்தில், படித்தவர்களைப் பட்டினி போடுகிறார்கள் என்பதையும் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதுபற்றிய பர்டிகுலர்ஸ்-ஐத் தலைமைக் காரியாலயத்திலிருந்து கேட்டு இங்கு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்காக இந்தத் துணை மான்யத்தில் பணம் கேட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில், மத்திய சர்க்கார் மோட்டார் பம்பஸ், என்ஜின்கள், விவசாயக் கருவிகள் இவைகளுக்கெல்லாம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிலுக்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரியைப் போட்டிருக்க வேண்டாமென்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், ஒரு டார்கெட் "பிக்ஸ்" செய்து அதை அடைய வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இப்பொழுது ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் உள்ள மோட்டாரை வைத்துக்கொண்டு ஒரு விவசாயி தண்ணீர் இறைப்பானால், அதற்காக மாதம் ஒன்றுக்கு 50, 60 ரூபாய் வரை டீஸல் ஆயிலுக்காகச் செலவு செய்ய அவனால் முடியுமா? ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு இதற்கு என்று, அவர்கள் மனம் உடைந்து போகாமல் இருப்பதற்காக, ஸ்பெஸிடி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஸ்பெஸிடி என்றாவது கொடுத்து, விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Chairman, I am grateful to the hon. Members for the very useful comments which they have offered on the supplementary statement of expenditure presented to the House. I may divide the criticisms into three heads. One is general criticism that the Supplementary Demands are inordinately large. The second is that in particular instances, they should have anticipated and provided for in the original Budget. The third is general comments on the nature of the administration of the several departments.

So far as the first head of criticism is concerned, I venture to submit that we have to revise our views with regard to the principles relating to the presentation of supplementary statement of expenditure. All the principles that we are now enunciating are based on the financial administration in a state of affairs in which

[Sri R. Venkataraman] [23rd March 1960]

there was no plan. They related to those days when the annual expenditure was calculated, revenues were gathered and practically the whole thing was looked upon as a matter to be completed within the year of account.

(Mr. Chairman in the Chair.)

But we have a planned economy and we want to complete a number of schemes within the course of the stated period of the Second Plan, namely, five years. When that is the case and when we want to see that the targets of the Plan are achieved, it is inevitable that a number of supplementary estimates will arise in the course of the Plan period. For instance, I can point out a number of items in respect of which we have to come with Supplementary Demands and this is occasioned by reason of our being able to fulfil and even go beyond the targets fixed in the Second Plan.

The hon. Member Sri Raza Khan referred to industries. Everyone of the items referred to under the head of small-scale industries has been prepared during the course of the year and if he had waited after the presentation of the Budget in 1960-61, he would have found that the execution of these small-scale industries would have had to wait for six to eight months this year. I may also mention, in this connection, that the amount of money that we are spending under the head of small-scale industries is in excess of what the Government of India have provided for. As against a sum of Rs. 2.5 crores allotted by the Government of India under the head of small-scale industries for the Second Plan period, we will be spending as much as Rs. 4.4 crores in respect of these schemes. As and when these schemes get ready, Government prepare the necessary estimates and then provide for funds in the supplementary estimates. Otherwise, there would be delay. If it is said that the normal budgetary procedure should be followed and that only schemes provided for in the annual Budget should be taken up, these schemes would be delayed and they will have to wait till the next Budget is presented in the next financial year. They will have to be kept pending till the next financial year, and then provided for in the Budget of the next financial year. Such a procedure would not be very conducive to the rapid development of the State. Therefore, I submit that there is nothing inherently wrong in these supplementary estimates relating to developmental activities being quite often of a sizable nature because the purposes for which they are brought are quite justifiable when viewed in relation to the development of the State and the people. Therefore, I have no doubt that Members would not insist on some of these things being kept waiting till the next Budget period. Nor should we give up these schemes saying that they have not been provided for in the last Budget presented.

The hon. Member Sri Raza Khan said that the sum of Rs. 4.32 lakhs which had been provided for for the Southern Regional Higher Technological Institute should be properly accounted for

23rd March 1960] [Sri R. Venkataraman]

and that it should be clearly stated as to how much money would be made available by the Government of India and how much by the State Government. I desire to submit to this House that the Government of India have been addressed in the matter for a grant in respect of this and that their reply is awaited. Probably when we get their reply, we will provide for it in the next statement.

Then, the hon. Member Sri Raza Khan complimented the Madras Government on their participation in the World Agricultural Fair. I am sure hon. Members will share his appreciation. Government do feel that not only have they been able to get the appreciation of hon. Members and the appreciation of the people who attended the exhibition but they have been able to educate the rest of India with regard to the progress which this State has made in various fields connected with agriculture. The amount of statistical information we gave in the World Agricultural Fair showed how we had advanced far ahead of other States in the matter of irrigation, manuring, organising co-operative credit and raising the average food crop per acre.

The hon. Member Sri Raza Khan said that the Hon. the Minister for Finance gave some evasive answers with regard to the time-limit within which the State Pay Commission should submit its Report. He also mentioned that in all such cases usually the terms of reference included within it the time-limit within which the Report should be submitted. I am afraid his information is not correct. These bodies, particularly the Pay Commissions, are regarded as quasi-judicial bodies. In all such cases we do not fix a time-limit. Even in regard to the Second Pay Commission appointed by the Government of India, I don't think any time-limit was fixed within which the Pay Commission was to submit its Report. We should neither unduly hurry the Commission to expedite its work nor should we allow it to take its own time. These expressions in bodies like the Legislature will always be taken note of by responsible members of the Commission and those appointed for the purpose and I am quite sure they would submit their Report as early as possible. But I say only this, viz., that Government have not made any mistake. Government do not usually fix any time-limit in such cases.

I am glad that the stock verification we have introduced has been welcomed. There has been some amount of criticism about the stock position in various departments in the Public Accounts Committee and Government have now taken effective steps to see that there is physical verification of the stocks and that the stocks tally with the financial accounts in the respective departments.

The clearing of beggars in Madras City is not a simple problem. Unless the general standard of living of the people increases, it may not be possible to solve the question completely. However, adequate steps are being taken to remove these beggars from the city, particularly the diseased beggars, so that their diseases may not spread to others.

[Sri R. Venkataraman] [23rd March 1960]

So far as the Parambikulam Project is concerned, I am glad that the hon. Member has said that he would not ask for further information on this subject. This matter is in a very delicate stage of negotiation. I may tell hon. Members that Government are keenly interested in this project and we have every hope that the neighbouring State would co-operate for the mutual benefit of both the States.

Housing for the Police is another matter of great concern to us and it cannot be denied that there are difficulties with regard to procurement of land, supply of iron and steel and other materials required for construction work. I must admit that the work has been delayed somewhat owing to lack of very necessary and essential commodities.

The hon. Member Sri Raza Khan referred to State Transport. Under this head, we have asked for supplementary grant for 134 additional buses. Actually in the year 1959-60 we have put in 116 new buses. I may also draw the attention of the hon. Member to the note which I have circulated to this House as well as the other House wherein we have pointed out that the number of over-aged buses which stood at 160 to 170 in 1956-57 has been reduced to 20 in 1959-60. Actually by the end of March 1960, there will be no over-aged bus at all. I am quite sure hereafter the department will be able to carry out the annual programme of replacement which it has undertaken. It has taken three years to clear all the backlog of arrears in this department.

12 noon. The hon. Member Sri Raza Khan referred to expenditure incurred by the City Improvement Trust. The City Improvement Trust is following a policy of providing houses for low-income groups and middle classes. There are two views with regard to the manner in which these houses should be built. There is one opinion that we should only build flats and should not build houses. Now even if we build flats, we cannot save much of land as the hon. Member or the average person may imagine, because the amount of land which we will have to provide is dependent upon the number of people who live in an area and it is not automatically halved if another storey is put up. For instance, on one acre we can put up 25 small houses or now under the City Improvement Trust scheme, we can put up ten small houses. We cannot put up twenty houses with another floor in the same area because under the Town-planning Schemes, we will have to provide larger open space around for the larger number of people who will occupy the houses. Even the experts are not very clear whether we could save very much by increasing the number of floors. But I do agree that there is a case for putting up one floor extra in all those areas. The new scheme will be based on that information which we have now got and probably the new schemes which we are taking up during the current year itself have provided for building flats for rental housing schemes.

23rd March 1960] [Sri R. Venkataraman]

The removal of slums has been an eternal subject of discussion. I am afraid there is no informed public opinion on this matter in this State and in other States. Very often people express deep sympathy for the slum-dwellers and say that they should not be uprooted from the place where they are living and that amenities should be provided for them in their respective locations. According to well-known standards of hygiene and town-planning, it is impossible to have more than 25 families on one acre if there is only one floor and thirty to thirty-five families on one acre if there are two floors. In the slums in Madras City the average occupation is fifty families minimum and nearly two hundred families maximum, with the result that even if you provide all the amenities like sewage, water, electricity, etc.,—you may even provide television—the place would be absolutely unhygienic and insanitary. The concentration of population in slums has got to be cleared and without clearing this concentration, it will be impossible to improve the slums. The Government have, therefore, come to the conclusion that if any reasonable scheme of slum improvement should be undertaken, a certain amount of distasteful odium has got to be faced and that the people have got to be removed from concentrated and highly over-populated slums to areas where they will have sufficient open space around them. The minimum that is required for an open plot for a dweller's family would be somewhere about 1,000 square feet and unless we provide for that, it will not be deemed to be a slum improvement or slum clearance scheme. I earnestly appeal to all leaders of public opinion in this matter to see that people do co-operate with the Government in developing the new areas with proper sanitary and hygienic conditions.

As regards the Kanniyappa Nagar, the same difficulty has arisen. It is not only in Kanniyappa Nagar but in every slum whenever the surplus population is sought to be taken out of the slum and rehabilitated in another place, the leaders of either the community or the locality come and oppose any such move and insist on all the two hundred families living on the same one acre of land. I am quite sure that they will appreciate the difficulty of having to provide for two hundred families on one acre because it is money wasted and it will not be possible for us to do anything by way of slum improvement unless they co-operate with the Government.

The hon. Member Sri Srinivasavaradan dealt with certain aspects of education as well as the preparation of electoral rolls. He said that the preparation of electoral rolls was unsatisfactory. Of course, we have also a small share in the responsibility for the unsatisfactory state of affairs in which the electoral rolls are found, in respect of the Graduates' Constituency as well as the Teachers' Constituency. Generally, in other countries people and organisations take a great deal of pain in verifying the preliminary electoral rolls and seeing that the men who should be included are included in the electoral rolls and that the names which should be omitted are cut out. But ours is a vast country and we cannot achieve

[Sri R. Venkataraman] [23rd March 1960]

that level of perfection so quickly. But every effort should be made by organisations like the teachers' organisation as well as other political organisations, to see that the electoral rolls are properly checked. Government also realise their responsibility in the matter. I can assure the hon. Member Sri Srinivasavaradan that the Government would endeavour to see that electoral rolls are properly prepared.

With regard to training schools, some two opinions were expressed here. One was by the hon. Member Sri Kosalram that there were a large number of trained teachers without employment while further expenditure was sought to be incurred for training teachers. I could not really understand how this situation would exist. But I was informed by the hon. Member Sri Natarajan that the teachers in one area did not want to go to another area because the remuneration was not attractive, that there was an overall shortage of trained teachers and that this training was, therefore, much more necessary.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: For further expansion of elementary education, we require more teachers. That is the reason why most of the training schools are opened. That is what I think. In the Third Five-Year Plan, you want to rope in children between six and eleven years of age.

SRI K. T. KOSALRAM: In Tirunelveli about 2,000 people are prepared to go to any district.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Evidently, the hon. Member is a little bit out of touch with Tirunelveli district now. The position has considerably improved. There was a certain amount of unemployment amongst trained teachers. We have absorbed many of them in Kanyakumari district now and I may assure the hon. Member that there would be demand for more teachers even in his own district next year.

SRI K. T. KOSALRAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அங்குள்ள விவரம் சரியாகத் தெரியவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். நான் அந்த ஜில்லாவில் தான் இருக்கிறேன். அந்த ஜில்லாவை விட்டுவிட்டு வேறு எங்கும் போகவில்லை. அந்த ஊரை விட்டுவிட்டு எங்கும் போகவில்லை. அங்குள்ள நிலைமை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்குள்ள நிலைமையைப்பற்றி நான் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அங்குள்ள நிலைமையை நான் நன்றாக உணர்ந்துகொண்டுதானிருக்கிறேன். வேண்டுமானால், திட்டவாட்டமாகப் புள்ளி விவரங்களுடன் அங்குள்ள நிலைமையைப்பற்றித் தகவல் கொடுக்க என்னால் முடியும். நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் அங்கு இப்பொழுதும் வேலையில்லாமல்தான் இருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்கள் வேண்டுமானால், கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

23rd March 1960]

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think the hon. Member would do well to pass on the information to the Education Minister so that he may take appropriate action.

Then, there are a number of comments on the need for ample grants for increasing the allowance given to members of the National Cadet Corps. Particularly the hon. Member Sri Srinivasavaradan said that they were paid only 19 nP., which was not enough. These are things which the Government will take note of when reviewing the position.

With regard to the fishermen, I wish to submit that the Government are doing their utmost to see that the level and the standard of living of the fishermen, the Harijans and other backward communities are raised as quickly as possible.

We have now provided a number of co-operative societies. Special schemes for roads have been taken up particularly to see that the fishermen are able to market their catch, and so on. It may be that we have not reached the level of satisfactory service which the hon. Member Vidwan T. Muthukannappan expects from the Government. The Government have not so far stated that they have achieved all that they had set for themselves and that there is nothing more to be done or that there is no further scope for improvement in these things. The Government will take due note of his suggestions and will do their utmost to help.

12-10
p.m.

In regard to the Harijan Welfare Department, the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar referred to the Public Accounts Committee Report and said that the working of the department had got to be scrutinised and that something should be done to see that the amounts were properly spent and also that surrenders were avoided. I am sure the Government will take note of his very valuable suggestions and pay attention to them. So far as the Supplementary Demand is concerned, I wish to state that this is only for the purpose of passing on the grant which we have received from the Government of India. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: The State administers it.) The amount is received from the Government of India which should be disbursed to the students and scholars. It is in that respect that the State has undertaken the responsibility for proper administration, and I am quite sure that it will be done.

With regard to the remarks made by the hon. Member Dr. Chidambaranathan, I wish to tell him that the extra cost of Rs. 2,37,000 for the Police Centenary Celebrations arose out of the decision taken by the Government to take out the tattoo to other parts of the State. For instance, originally the tattoo was arranged in Madras. But then they decided to take it to Tiruchi, Coimbatore, and other places. I do not know whether the hon. Member Dr. Chidambaranathan thinks that we should not take any such decision, even after seeing that a particular thing is welcomed by the people and also appreciated by them.

[Sri R. Venkataraman] [23rd March 1960]

If he were to object to this Supplementary Demand, he should be prepared to say that, even if the tattoo was found to be very good and was appreciated by the people and was valuable in educating the people in regard to the services rendered by the Police, we should not take it round the State, because we have not provided for it in the original estimate. This would, I am afraid, be a wrong decision to take. In the interests of . . .

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, on a point of personal explanation, I should like to point out that my main objection was that in the original estimate for 1959-60 the Police Centenary Celebrations had not been thought of. I pointed out that the Hon. the Minister in charge of Police should have known that the Police Centenary Celebrations were due in 1959. Since the Government had not thought of this situation and had not provided for it, they came forward with a supplementary estimate and asked for Rs. 1,70,000. At that time, I took objection to the procedure. What I pointed out was that the Government would have been well advised, if they had asked for a token provision of Rs. 100 in 1959-60 when the original estimate was placed before this House. That was my main objection. I am not talking anything ill of the tattoo. I have witnessed it. In fact, I appreciated the tattoo very much. The Government also are well advised in taking the tattoo to so many other places. They could have taken it to other places as well. But my main point was about the principle underlying the whole procedure.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am answering the criticism with regard to the principle. If during the administration of a particular department, the Government find that further expenditure may be incurred by taking various things to other parts of the State and thereby they can give other people also the benefit of those things, should we not do so because it has not been provided for in the original estimate? If the purpose is good, then nobody need criticise the Supplementary Demand. If the purpose is bad, then hon. Members should criticise the Supplementary Demand. (The Hon. Sri C. Subramaniam: They can criticise even the original Budget.) I am only trying to say that if the purpose is not good, then hon. Members would have legitimate criticism: 'If this had been put forward in the original budget estimate we would have expressed our dissent and the Government would have been prevented from launching upon unnecessary and wasteful expenditure'. But if it is found that the Government took a decision, which is right and good, and on that account brought forward a Supplementary Demand, I do not think it would be justified to level a criticism that this has not been provided for before. It often happens that when we launch on certain schemes, we might have decided to have only one of such schemes, and when we find that one scheme proves very successful and that it is in the interests of the State to increase the number of schemes and to expand them, we incur the expenditure and then come forward with a Supplementary Demand. Otherwise, the schemes

23rd March 1960] [Sri R. Venkataraman]

themselves will have to be deleted. That is my submission. The purpose has been appreciated by the hon. Member Dr. Chidambaranathan as well as others, and, therefore, the criticism misses the point in this.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: May I point out that what the hon. Member Dr. Chidambaranathan meant was that if the Government had contemplated it, they could have provided for a token grant?

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, even when the supplementary estimate for Rs. 1,50,000 was presented, it was mentioned that the Government might come forward for more grant if the expenditure exceeded the grant. Therefore, in that way the Government have now come forward with this Supplementary Demand. At that time, it was not under contemplation that this tattoo would be taken to other parts of the State. (Dr. A. Chidambaranathan: About two hundred per cent increase.) Because, what was contemplated to be done only in one place had to be done in four or five different parts of the State. What I would venture to submit is that it is not the size of the increase, but it is the purpose of the increase that has to be looked into. If the purpose is good, it must command the acceptance of the House. If the purpose is bad, notwithstanding the fact that it has been provided for in the Budget and a token grant also was placed before the House, it should be subject to criticism and a vote against the Government. In this case, there is no criticism of the purpose. I have no doubt that the demand has the concurrence of the House.

Lastly, the hon. Member Dr. Chidambaranathan referred to two cases in which diet charges had been increased, and then he asked why dearness allowance had not been provided for the Government servants and the teachers. That is precisely the matter which is before the Pay Commission. It is because we realise that the cost of food has gone up and it is because we find that our expenses in respect of hospital diet as well as jail diet has increased, that the Government have come forward to appoint a Pay Commission to go into this question and make recommendations. Therefore, I would submit that the Pay Commission will take due note of the increase in the cost of living and make adequate provision for that.

Sir, I have nothing more to add. I once again thank the House for the detailed criticism they offered on these Supplementary Demands.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சபை முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற 1960-61-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சில சொற்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் 84 கோடி ரூபாய் செலவினம் முதலில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில்

[Dr. A. Chidambaramanathan] [23rd March 1960]

24 கோடியே 41 லட்சம் நிர்வாக இயந்திரத்தை இயக்குவதற்காக என்று அமைந்திருக்கிறது. ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு 21 பங்கு நிர்வாக இயந்திரத்திற்காக இங்கே செலவிடப்படுகிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செலவினங்களில் அதிகமாகச் செலவினம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற துறை கல்வித் துறை. அப்படி இருப்பதைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆதரிக்க விரும்புகிறேன். பதினாறு கோடியே ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் சொச்சம் கல்வித் துறைக்காக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மானியம் நல்ல வழியில் முன்னேறி வருகிறதும் என்பதைக் காட்டுகிறது. நூற்றுக்கு 18 பங்கு கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அதுவும் நிதி அமைச்சர் அவர்களே கல்வி அமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தினால், நிகழ்ந்துவது என்று கருதுகிறேன். நிதி அமைச்சரே கல்வி அமைச்சராக இருப்பதனால், கல்வித் துறை செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்களை எல்லாம் கவனித்துப் போதுமான நிதி ஒதுக்கித்தர வேண்டும் என மந்திரிசபையார் இசைவுபெற்று இவ்வாறு செய்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இந்த நிலை தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

12-20 இனி, அடுத்தபடியாக, நான் குறிப்பிட நினைப்பது நம்முடைய
p.m. மருத்துவத்துறை (Medical) அதற்காகவும் போதுமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. “மெடிக்கல்” என்ற தலைப்பில் 48,00,000 ரூபாய் அமைத்திருந்தாலும், இரண்டு கோடி மூன்று லட்சம் ரூபாய் ஆபீஸர்களின் சம்பளத்திற்காகப் போய்விடுகிறது. ஒரு கோடி 21 லட்சம்தான் ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்துகளுக்காகவும், தளவாடங்களுக்காகவும், மற்ற சாமான்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல ஆஸ்பத்திரிகளில் வேண்டிய அளவிற்கு மருந்துகள் இல்லை. மார்ச் 31-ம் தேதி மருந்து என்பதே கிடையாது. டிஸம்பர் 31-ம் தேதிக்குள் மருந்துவகைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்துகள் காலியாகி விடுகின்றன. பல ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் இருந்தபோதிலும், நோயாளிகள் நிரம்பியிருந்தும் வேண்டிய அளவு மருந்துகள் இல்லை என்பதால், நோயாளிகள் கவனிக்கப்பட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நேரில் அறிவேன். அப்படியிருக்க, 21 லட்சம்தான் இதற்காக 1960-61-ம் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருப்பதைக் கண்டு வருந்துகிறேன். 1957-58-ல் 23,16,000 ரூபாய் மருந்துகளுக்காகச் செலவாகியிருக்கிறது. அப்படியிருக்க வரக்கூடிய ஆண்டில் 21 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறதும் என்று சொல்வது பொருந்தாது. ஆகவே, மருந்துக்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும். 1957-58-ல் இதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டதைவிட அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஒரு துணை கோரிக்கையைப் பிறகாவது கொண்டுவருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். 25 லட்சமாக ஆக்கினாலாவது நல்லது.

23rd March 1960] [Dr. A. Chidambaramanathan]

அடுத்தபடியாக, புதிதாகப் பள்ளிக்கூடங்கள், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் தொடங்குவதற்கு 19,24,000 ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கற்று வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு என்று ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொடக்க நிலைக் கல்விக்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ், 1,37,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலுள்ள நல்ல அம்சங்கள். நண்பகல் உணவுக்காக ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது கண்டு மகிழ்கிறேன். ஒரு பக்கத்தில் மகிழ்ச்சியுற்றாலும், இன்னொரு பக்கத்தில் இந்த உணவை வாங்கிக்கொள்ளும் நிலையில் குழந்தைகள் இருக்கிறார்களே என்று வருத்தப்படுகிறேன்.

தனியார் நடத்தும் கல்லூரிகளுக்குச் சென்ற ஆண்டு கொடுத்ததை விட இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதைக் கொஞ்சம் கூட்டியிருந்தால் நன்றாக விருக்கும். பல கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழக மானியக் குழு (University Grants Commission) கொடுக்கும் பணத்தை வாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. நமது சென்னை அரசாங்கம் தர வேண்டிய, தருவதாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய 25 சதவிகிதப் பணத்தைத் தர ஒப்புக்கொள்ளாததால், பல கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்படாத நிலையில் இருந்துவருகிறது. அதை ஆராய்ந்து கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல முடிவிற்கு விரைவில் வருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். கல்லூரித் தலைவர்களின் சிபாரிசு என்னவென்று உத்தியோக பூர்வமாக அறிவிக்கப்படாவிட்டாலும்கூட, நான் அறிந்த மட்டில் ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்களில் 30 சதவிகிதமாவது மாணவர்கள் வந்துவிடுவார்களேயானால், அந்தந்தக் கல்லூரிக்கு இந்த உதவித் தொகை அளிக்கலாம், அளிக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் முதல் கிரேடு, இரண்டாவது கிரேடு என்று இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. முதல் கிரேடு டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ரூ. 165-5-205-10-245 என்ற படிநிலை இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் உடற்பயிற்சி கண்காணிப்பாளர் (Physical Director and Regional Inspector of Physical Education) ரூ. 200-10-250 படிநிலையில் இருக்கிறார்கள். டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆசிரியர்களின் நன் மதிப்பைப் பெற வேண்டுமென்றால், மாணவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற வேண்டுமென்றால், பெற்றோர்களின் நன் மதிப்பைப் பெற வேண்டுமென்றால், அவர்களது படிநிலையைக் குறைந்தது பிளிக்கல் இன்ஸ்ட்ரக்டரின் படிநிலை அளவுகூடுவது உயர்த்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். துணைக் கண்காணிப்பாளர்கள் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்

[Dr. A. Chidambaramanathan] [23rd March 1960]

களாக இருப்பதால், அவர்கள் கல்வியமைச்சர் அவர்களை நேரில் கண்டு தெரிவித்துக்கொள்ளல் முடியாது. பலவிடங்களில் டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர்கள் தக்க மதிப்புப் பெறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் படிநிலை குறைவாக இருப்பதே யாகும். ஜூனியர் டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ரூ. 65-4-10-5-125 என்ற கிரேடில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிக்கூடப் பரிசோதனைக்குப் போகும்போது, அங்குள்ள ஆசிரியர்களை விடக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்குவதால் இவர்கள் தங்கள் வேலைகளைச் செவ்வையாகக் கவனிக்க முடிவதில்லை. அவர்கள் செய்கிற ஊழியம் மதிக்கப்படுகிறது என்பதைக் காட்ட வேண்டியிருப்பதால், அவர்களது கிரேடைக் குறைந்தது பிளிக்கல் டயரக்டரின் படிநிலை அளவுக்காவது உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிளிக்கல் டயரக்டர் இரண்டாவது கிரேடில் இருப்பவர்கள் பெறும் ரூ. 100-5-140-10-190 அளவிற்காவது இவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பால் வேறுபாடு காட்டாத இந்த அரசாங்கம் பிளிக்கல் டயரக்டர்ஸ் இடையே ஏன் பால் வேறுபாடு காட்ட வேண்டுமென்பது புலப்படவில்லை. பிளிக்கல் டயரக்டர் ஆண்பாலாருக்கு ரூ. 200-10-250 என்றும் பிளிக்கல் டயரக்டர்ஸ் பெண்பாலாருக்கு முதல் கிரேடிற்கு ரூ. 165-245 என்றும் ஏன் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. செகண்ட் கிரேட் பிளிக்கல் டயரக்டர் ஆண்பாலாருக்கு ரூ. 100-5-140-10-190 என்றும், பெண் பாலாருக்கு ரூ. 85-5-125-10-175 என்றும் ஏன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? இந்த வேறுபாடுகள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். 1959-ம் ஸ்டீடிசம்பர் மீ 14-ம் உ-யில் திரு. முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்திற்குப் பதிலளிக்கும்போது, நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதிலிருந்து ஒரு வாக்கியத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன், உங்கள் அனுமதியின் பேரில். “மிடில் ஸ்கூல்களில் 1, 2, 3 பாரங்களில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுப்பது கிடையாது. தமிழ்ப் பண்டிதர்கள்தான் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் மிடில் ஸ்கூல்கள் ஹைஸ்கூல்களோடு சேர்ந்திருக்கின்றன” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அமைச்சர் அவர்கள். முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது படிவங்களிலும் மொழிப் புலவர்கள் அந்தந்த மொழிப் பாடத்தைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை திரு. முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்கள் கொண்டுவந்தார். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் அதைக் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடாது என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்தார். அத்தீர்மானம் அவசியமில்லை என்றும் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றும் அமைச்சர் சொன்னபோது, இந்தக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் போன்ற மாவட்டங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், புலவர்கள், அல்லது வித்வான்கள் இடம் பெறவில்லை. இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[23rd March 1960] [Dr. A. Chidambaramanathan]

கல்வித்துறை இயக்குனர் இதுபற்றி அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாவட்டங்களில் இன்னும் அது செயல்படுத்தப்படவில்லை. தமிழ் ஆசிரியர்களின் சம்பளம், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ரூ. 40-1-80 என்றும் மதுரை மாவட்டத்தில் ரூ. 40-1-1/2-60 என்றும் இருக்கிறது. 1958-ம் ஸ்டீடி நவம்பர் மாதம் 27ந் தேதியில் கேட்ட ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது நிதியமைச்சர் அவர்கள் விடையளிக்தார்கள், ரூ. 45-2-85 படிநிலையில்தான் எல்லா மொழி ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று. அது சரியல்ல. ரூ. 40-80-லும், ரூ. 40-60 படிநிலைகளிலும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். 12-30 p.m. இந்தநிலை மாற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சில மாவட்டங்களிலுள்ள உயர்தரப் பள்ளிகளில், உதாரணமாகத் தஞ்சை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலுள்ள பள்ளிகளில் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு ஒருவித கிரேடும் மற்றும் எல்.டி., பி.டி. போன்றவர்களுக்கு ஒருவித கிரேடும் இருக்கின்றன. தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கு மாத்திரம் லோகல் போர்டு படிநிலையும் பி.ஏ., பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கே அரசாங்கப் படிநிலையும் அமைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி வைத்திருப்பது சரியன்று. இந்தப் பாகுபாடு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் மீண்டும் கவனிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் சொல்வதெல்லாம் தஞ்சை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலுள்ள ஆசிரியர்களுடைய படிநிலைச் சிக்கல்களைப் போக்கி அவற்றை மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பது.

மற்றும் தஞ்சை, தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் 14 ஆண்டுகள் அல்லது 15 ஆண்டுகள் அந்தந்த மாவட்டக் கல்விக் சமூகங்களிலே வேலை பார்த்துள்ள ஆசிரியர்கள் உறுதி செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அதாவது காயம் ஆகவில்லை என்று சொல்வார்கள். They must be made permanent. ஆகவே, அவர்கள் எல்லோரையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை மீண்டும் நான் வற்புறுத்தி வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப்பற்றி ஒரு செய்தி சொல்ல விரும்புகிறேன். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் நாயகன் பேட்டை, மதுரமங்கலம், வேங்கனத்தூர், ஆறுபாக்கம் போன்ற இடங்களில் உள்ள உயர்தரப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் தமிழ் ஆசிரியர்களை முதல் நிலை ஆசிரியர்களாக ஆக்கவில்லை. பத்தாவது வகுப்பு வரை வகுப்புகள் நிரம்பிய இடங்களில் 4 முதல் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு தமிழ் ஆசிரியர்களை முதல் நிலை ஆசிரியர்களாகச் செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. அதைப் பற்றிக் கேட்டால், தலைமை ஆசிரியர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் எனின், அவர்களுக்கு 17 மணி அல்லது 23, 24 பிரிவேளைகள் (periods) வேலைசெய்ய இடம் கிடைக்கவில்லை, அதனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். இந்தக் காரணம் பொருந்தாது என்பது

[Dr. A. Chidambaramanathan] [23rd March 1960]

என்னுடைய கருத்து. ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளின் ஆசிரியர்கள் இவ்வரையரையின்றி முதல்நிலைச் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, தமிழ் ஆசிரியர்களைக் கட்டாயம் முதல் நிலை ஆசிரியர்களாக அமைத்துச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு 23, 24 பிரிவேளைகள் வேலை செய்வதற்கு இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய காரணம் பொருந்தாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது புதுப் பாடத்திட்டத்தின்படி உயர்தரப் பள்ளிகளில் எஸ்.எஸ். எல்.சி., மற்றும் அதற்கு அடுத்த வகுப்புகளில் ஒன்பதாவது, எட்டாவது வகுப்புகளில் தமிழ் வேலை நேரம் குறையப்போகிறது; அப்படி ஏழு பிரிவேளையை ஆறு பிரிவேளையாக ஆக்கிவிட்டுக் கணக்குப் பார்த்தால் மூன்று படிவங்களுக்கும் சேர்ந்து 18 பிரிவட்களுக்கு மேல் அவர்களுக்குக் கிடைக்காது. ஆதலால், இப்பொழுது சொல்லப்படும் காரணம் சரியன்று. ஆகவே, அவர்களுக்கு முதல் நிலை ஆசிரியர் சம்பளம் கொடுக்கும்படியாகக் கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் விதிவகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடக்கூடியவராக நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பதால், இதைப்பற்றி அதிகக் கவலை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று மீண்டும் அவரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு செய்தி. தமிழ் மொழி வாயிலாகப் பாடத் திட்டங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று பாடுபட்டுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய பாடப் புத்தகங்களை உருவாக்கும் வேலையை வகுத்துக்கொண்டுவரும் கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பி.ஏ. மூன்றாவது பிரிவில் ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் தமிழ் படிக்கக் கூடிய மாணவர்கள் குறைந்துகொண்டே வருகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் மாணவர்கள் சிறப்புத் தமிழ் எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களால் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகளில் ஏனையோர் பெறும் சலுகைகள் சில கிடைக்கப்பெற்றார் இல்லை. அவற்றில் பொருளாதாரம், வரலாறு போன்ற பாடங்களைத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு எழுதும்போது தாம் சிறப்பாகப் படித்த தமிழ்ப் பாடத்தில் தேர்வு எழுத முடிவதில்லை. அந்த நிலையில் இருப்பதால்தான், அந்தப் பிரிவில் மாணவர்களுடைய சேர்க்கை குறைந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே, தமிழ்ப் பாடங்களையும், அதாவது தென்னிந்தியப் பண்பாடு, தமிழ்நாட்டு வரலாறு போன்றவைகளை எடுத்துக் கொண்டு எழுதக்கூடிய அளவில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளில் இடம்வகுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்காக சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

23rd March 1960] [Dr. A. Chidambaramanathan]

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் காணப்படும் ஒரு கூற்றினை நான் மறுக்க விரும்புகிறேன். அதாவது கிருஷ்ணகிரி நீர்ப் பாசனத் திட்டம் என்பதைப் பொறுத்தது. அது 320-வது பக்கத்தில் காணப்படுகிறது. அதற்கு என்று இரண்டு லட்சத்தி முப்பத்தி இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு முதலில் திட்டமிடப் பட்டிருந்தது. இப்பொழுது புதியதாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறபடி ஏழு லட்சத்தி ஐம்பத்து எட்டாயிரம் ஆகிறது. இப்பொழுது ஐந்து லட்சத்தி இருபத்தாறுயிரம் ரூபாய் கூடுதலாக இருக்கிறது. இதைப் பார்த்தால், நாம் கிருஷ்ணகிரி ப்ராஜெக்ட்டை முடிப்பதற்கு ஒழுங்கான திட்டம்தான் போட்டிருக்கிறோமா என்பது தெரியவில்லை. இப்படித்தான் நிபுணர்கள் ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. இந்தக் கூடுதலான தொகையாகிய ஐந்து லட்சத்தி இருபத்தாறுயிரம் ரூபாயை அளவு கடந்து கூடுதலாக நாம் செலவு செய்தாக வேண்டியிருப்பதற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் காரணங்களில் ஒன்று Payment to Land Acquisition staff என்று இருக்கிறது. அதாவது அங்கு நிலத்தை உரிமையாக்குதற்கு நியமிக்கப்படும் ஆட்களுடைய சம்பளத்திற்கு என்று காட்டப் பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ஐந்து லட்சம் சொச்சம் அதிகமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்தத் தலைப்பில் செலவு வரும் என்று தோன்றவில்லையா? ஏற்கனவே இதைப்பற்றி அங்குள்ள இஞ்சினியர்கள் ஆலோசனை செய்திருக்கக் கூடாதா? அப்பொழுதே அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கக் கூடாதா? இது போன்ற செய்திகளில் அரசாங்கம் உன்னிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த அளவில் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, I wish to welcome this tax-free Budget which the Hon. the Minister for Finance has presented to the Legislature. While doing so, I wish to express a few views of mine. Though it is gratifying to note, Sir, that there is increased production of the various commodities like rice, millets, groundnuts, sugarcane and other grains, well, I am unable to understand why the prices of all these commodities are still very high. I wish the Government take very serious note of this in the interests of the general public and the poor man in particular and see that steps are taken to tighten the rules, if necessary, to remove the reasons that are responsible for this rise in prices.

Sir, with regard to the Housing Schemes, I wish to say with all vehemence at my command that though the schemes are intended for the benefit of the low income group, usually they never benefit the so-called low-income group people at all. Because, it is either those who are very influential people or those who own a few houses that are enjoying the full benefits of those schemes. I wish the Government also would take note of this and see that the really deserving low-income group people enjoy the benefits of these schemes.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [23rd March 1960]

With regard to Education, Sir, I am happy to note that our Government are introducing gradually free and compulsory elementary education for all children of the age-group 6 to 11 years. While doing so, I wish to request the Government to sympathise with the lot of the teachers who are, to a very great extent, responsible for the education of our children and who are entrusted with the job of moulding their character in the schools, by fulfilling their long-felt need of free medical aid and house allowance.

Sir, we are really happy to note that under Public Health and Medical, many schemes are being implemented for providing drinking water facilities in the rural parts. In this connection, I must say that still there are many parts in the rural areas where no drinking water facilities are available in spite of the fact that this question has been brought to the notice of the Hon. the Minister in charge of Health many a time. I am sorry the Hon. the Minister for Health is not here just now. But, I am sure that the Hon. the Minister for Education will take note of it and kindly convey the same to him. I am happy to note that 8,500 wells or so will be provided. I wonder whether all these wells would really meet the needs of the rural people. Sir, very near the Red Hills, there is the Oikad village where conditions are very bad. A responsible gentleman of that area is also a Member of Parliament. If only we go there and look at the conditions prevailing there, it will be a pathetic sight to notice people suffering for want of water. While considering the schemes under Public Health, we really want people to be more hygienically situated. That is our approach. But, if there is no water available for even drinking purposes, I cannot imagine how we can keep up to hygienic conditions which we want to. I hope the Government will take note of this and see that really deserving parts of rural areas are provided with drinking water.

There is a provision for building hospitals in certain districts. I have a word to say about the City Hospitals. With regard to the Maternity Hospital in particular, I feel that more professional courtesy should be shown to the patients who go there. The Maternity Hospital is a hospital for the treatment of women and children. Pregnant women getting in there with labour pains are treated in a pathetic manner. Instructions must, therefore, be issued to the doctors and red-jacket-nurses there to treat the patients politely and sympathetically. They must know that the patients need all care and attention.

With regard to the Ophthalmic Hospital, I would like to say that the hospital is particularly in need of a particular plant—the Superintendent has already mentioned it to me—which, if used, in certain cases will enable hundreds of blind people to regain eyesight. That particular plant is not to be found at the moment in any of the Ophthalmic hospitals in India. It is very necessary and if one such plant is supplied to our Ophthalmic Hospital in

23rd March 1960] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

the Madras City, it will provide opportunities for many blind persons to regain eyesight. Many such persons from other States also could be treated here.

With regard to diet supplied in the General Hospital, the Stanley Hospital or the Maternity Hospital, I wish to say that the diet that is given to patients is rather poor in nutritious value. I wish the Government take a more sympathetic view of the patients in the general wards and provide them with extra diet of really nutritious value, chosen on the advice of nutritious experts.

I must congratulate the Government on having completed nine major irrigation projects which will be of great use to agriculture and in solving our food problem.

While concluding my speech, I wish to extend, on behalf of the hon. Members of this House and on my own behalf, our best wishes to the hon. Member Mr. V. V. Ramaswami who will be leaving us shortly. I wish him all the best as a future Member of the Rajya Sabha. Thank you, Sir.

MR. CHAIRMAN: Would the hon. Member Mr. Natarajan like to speak now? He can continue his speech after lunch.

* SRI S. NATARAJAN: Mr. Chairman, I am quite new and have not learnt as yet how to read the Budget statement and the Budget figures. But during the last three or four days, as I have been watching the debate and on account of the friendship which Members have extended to me, I felt bold enough to participate in this debate.

I would like to make a few general observations. There is a considerable amount of money given both by the Centre and by the State Government for provision of houses for the low income groups and the middle class. From the working of the various schemes whereby houses are constructed and provided for these people, I find that it is not the low income group and it is not the middle class people that are really benefited. There is, unfortunately, a tendency for using Government money to supplement what people have got already and to create a new type of business and a new class of capitalists. Persons who have money and persons who have houses are allotted plots through the various building societies and large sums of money are given to them as grant or loan. After building the houses, these people rent them and by renting, they recover not only the instalments they have to pay to the building societies and the interest thereon but also their own initial capital, from the tenants, thus increasing the rental value of these houses. These houses are occupied by the middle-class people, by people who are employees of Government and various other organisations and all the assistance that we may give them by way of dearness or house-rent allowance is completely wiped out by this exorbitant rental value. In effect, we are only making some people own more property. When we are trying to put a ceiling on land, we have

[Sri S. Natarajan] [23rd March 1960]

some people to own more houses and enable them to increase their capital assets. These schemes seem to be schemes whereby the Government are providing cheap capital for capitalists to become more powerful capitalists. In the end, persons who have got to live in these houses as tenants have to pay a higher rental value. This has an adverse effect upon the cost of living and the middle class and the low income groups get squeezed and wiped out. Pressure is put upon them in so many ways. I wish this problem is looked at in a more realistic manner. By and large, these middle-class people are persons who are Government employees or employees of other statutory bodies. Why should not the Government undertake to build houses for these people and make them live in those houses? That would bring down the rent. That would also be a source of relief to others who are also pressed for accommodation. But, unfortunately, we have not been able to look at it from that point of view. Reference was made in the House to the scheme for building houses for the Police and it was said that it was done piecemeal. I know there is no scheme to tackle this problem in a comprehensive manner. A well-planned-out scheme covering a period of five or ten or fifteen years may be drawn up. If necessary, public loans may be floated and houses constructed for the Government employees and others. I know the Central Government has a scheme like that whereby most of their employees are provided with houses by the Government itself. The Madras Government employees, who form a very large number, are in need of such houses and if a scheme like the one drawn up by the Central Government is undertaken by them, the problem may perhaps be solved. I do admit that it will take some time but even if it takes time, the scheme is well worth working out for it will give real relief to the people and will solve the problem of housing.

Another point I would like to refer to in this connection. In one of the house building co-operative societies in Madras, a person with an income of about Rs. 1,800 a year applied for a plot. He was admitted to the society, and allotted a plot and was asked to pay Rs. 1,800. He remitted this and has been paying the interest on that account since he had borrowed that from some other people. Three years later, he was told that on account of certain amenities that should be provided, he had to deposit another Rs. 750. He was not able to pay Rs. 750. He applied for permission to pay it in monthly instalments and paid three instalments of Rs. 50 each. Three months later he got a reply from the Board of Directors to the effect that they would not accept his paying in instalments and that they had resolved to cancel his allotment and to give it to another person in the waiting list. They also sent him a receipt for him to sign and return. He had no other option but to sign and return the receipt and the house was allotted to a person who, I am told, was already owning a house in each of three other colonies. This is not giving houses for middle-class people. This is giving house for persons who want to make a

12.50
p.m.

23rd March 1960] [Sri S. Natarajan]

business of it. I wonder if Government schemes intended for ameliorative measures like providing houses for lower and middle income groups could be utilised in these ways. I do hope Government would look into the matter and take steps to prevent such exploitation of the benevolent schemes of Government.

All of us still feel that Government are anxious to do everything for education. But I am unable to perceive any comprehensive policy behind it. Many of these things look like jerry-building schemes coming up. We have accepted the policy of converting elementary schools into basic schools. The basic method has been evolved as a national policy and we have adopted a programme of retraining teachers in basic education. We have also converted some elementary schools into basic ones. But in the process of retraining teachers, the tempo seems to have decreased. I notice in the Budget Speech a statement that for many more years to come the existing pattern of elementary education may have to continue, and that, therefore, the existing pattern of training also may have to continue. I say this matter deserves a little more serious attention. Government should devote a little more time to this question and work out a plan whereby we can say that within so many years we would have converted so many schools into basic schools. We have trained a number of secondary grade teachers in basic method but we are not able to absorb all of them because there are not enough number of basic schools. As such, their training has become a waste. If the original plan of taking a particular area and converting the schools there into basic ones is pursued with vigour and year by year schools are allowed to change to the basic pattern and the training programme is adjusted accordingly, the conversion of schools into basic ones would have taken a good turn. There is lack of organisation so far as this matter is concerned. A little lack of attention to this problem has resulted, I should say, in considerable waste of effort in the matter of training of teachers. We have trained a number of teachers in the basic method. But we have not converted enough number of schools into the basic pattern. The result is that the basic trained teachers are allotted to non-basic schools.

My hon. Friend Dr. Chidambaranathan referred to the position of the Inspecting Officers. During the last fifteen years the responsibility and work of the Education Department has greatly increased. Even though the area of the State has been reduced, even though a large portion of the old composite Madras State has gone to other States, still the quantum of work which the Education Department has to look after has gone on steadily increasing. If I say that today in the restricted Tamil Nad the work of the Education Department is much more than what it was in 1943 or 1944 when we had the Composite State, I cannot be mistaken.

What is the position as far as the State is concerned? What is the position as far as the officers of the department are concerned? I had occasion for some time to consider this question

[Sri S. Natarajan] [23rd March 1960]

on an all-India basis. We found that amongst the salaries of Education Officers in the different States, the Madras Government's officers in the Education Department were getting the lowest salaries. When some officers of the Madras Education Department were selected or considered for appointment in the Central Service, in all cases their salaries had to be doubled or trebled. But the rules were there which said that when officers were sent on deputation, they could receive their present pay plus deputation percentage of their salaries, namely, 20 per cent as deputation allowance of 20 per cent of their pay. They could get only a fixed allowance. The position was different in the case of officers from other States. With their present salaries plus deputation allowance of 20 per cent, their salaries increased considerably over the Central scale. But if an officer of the Madras Education Department was selected, say, for a job which started with a pay of Rs. 750 in the Centre and if his pay in Madras was only Rs. 300, he could get only his Rs. 300 plus a deputation allowance of 20 per cent of his pay. That is why I say that the scale of pay of the officers of the Education Department should be increased. Mere academic qualification alone should not be taken into consideration. The specific responsibility attached to the technical post like that of an Educational Officer should be taken into account. We recognise the technical nature of the work of officers of the Engineering and Medical Departments. But when it comes to a question of the Education Department, the technical nature of their responsibility is not taken into account. The scales of salaries provided for them are very inadequate and, when compared to other officers at the district level, are very low with the result that the officers of the Education Department are not able to carry their full weight with the district officers and other authorities in the district. I hope the Government of Madras will go deep into this question. I do hope that the Pay Commission will also consider the special responsibility which the officers of the Education Department shoulder, and recommend suitable scales of salaries for them.

There has been an expansion of the inspectorate. A few District Educational Officers have been appointed and our education districts have been separated from revenue districts. But still the volume of work of the officers of the Education Department is very great. They are unable to cope with it. Consequently, there is considerable delay in the disposal of papers, in the disposal of appeals, in the disposal of requests for additional schools and in various other matters. The result is that there is delay at the district level, at the Director's office level and at the Governmental level in the Secretariat. This is because of the large increase in work. When I look at the total expenditure on administration and inspection of the department, out of the increased expenditure of nearly Rs. 15 crores under "Education", a small pittance of Rs. 7 lakhs is for administration and another Rs. 28 lakhs for inspection, making together Rs. 35 lakhs. Though the area of inspection has been halved now consequent on the reduction in area of the

[23rd March 1960] [Sri S. Natarajan]

composite Madras State, the work of these officers has not diminished. The concept of these officers, I mean the District Educational Officers, is that they would be guides, authorities in the sphere of education, who would be competent to advise and help the teachers. But they are reduced to just routine executives passing papers from one table to another or from one department to another. That is the present position. As I pointed out already, the work has greatly increased. There is need for strengthening the staff. There is need for increasing and improving the quality of persons appointed to these positions. Unfortunately, there is a tendency (perhaps it may be due to the large volume of work) amongst officers to look at the officers above them. There is no readiness to accept responsibility but always there is a tendency to pass the responsibility on to the one above with the result that each and every matter is referred to the higher and higher authorities, shifting the responsibility in the end to the Head of the Department. This has increased the work unnecessarily and has led to a great deal of delay. There is a feeling of frustration and a considerable amount of dissatisfaction amongst the officers of the Education Department. The Hon. Minister in his Budget speech made reference to the fact that we were still pursuing some old-fashioned methods which stood in the way of quick execution of work. No doubt, it is necessary that we improve the techniques in regard to many of these things when we are working for a socialistic pattern of society. I wish the Hon. the Minister for Education and Finance would set an example in adopting new ways and new techniques to meet these situations at least in the two departments under him. I say this because it is the Education Department, I believe, that should set the pattern for developing the socialistic pattern of society by adopting a democratic way of administration. If officers can shirk responsibility or can pass the responsibility on to others, or would hesitate to accept responsibility and if things have to go on to a centralised place for final decisions, then we will not be working for a socialistic pattern but we will be working on towards an autocracy. and that is not what we are aiming at. Therefore, that is a matter on which the Government, I am sure, should bestow early attention. I find, with reference to one of the questions asked early in 1956, the Hon. the Minister for Education and Finance had given the assurance that this matter would be gone into and towards the end of 1959 he had stated that changes in the administrative set-up would be a complicated affair, that it required a lot of time and that the Government were considering about it. I do know that it takes a lot of time. But I am anxious that in view of the importance of this the Government should give some thought to it and take as early a decision as possible in regard to the changeover of this administrative set-up. 1 p.m.

MR. CHAIRMAN : How much more time will be required by the hon. Member?

SRI S. NATARAJAN : I will finish in two or three minutes, Sir.

[23rd March 1960]

MR. CHAIRMAN : Can the hon. Member continue his speech in the afternoon?

SRI S. NATARAJAN : Well, Sir, I shall continue my speech in the afternoon.

MR. CHAIRMAN : This is his maiden speech. He will continue his speech in the afternoon.

The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.

The House then rose.

(After lunch 2-30 p.m.)

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Sri S. Natarajan may now continue his speech.

* SRI S. NATARAJAN : Mr. Chairman, thank you for permitting me to continue my observations on the Budget. We are now passing through a period of great expansion in education. There are frequent complaints that standards have gone down and that changes are effected frequently. At the same time, everybody is anxious that the quality of education should improve and that more facilities should be given. This calls for some kind of a scientific and objective study of the problems of education. This morning the Hon. the Minister for Education, in answering a question, said that the quality of education imparted in certain schools was of a good quality and that that accounted for a large number of students going there and standing in queues. I hope he realizes, at the same time, that the quality of education in the schools supported and maintained by the State are perhaps not as good as is obtaining in some of these institutions. We spent large sums of money and the bulk of the population, perhaps 99.9 per cent of the school-going population, are educated in the institutions maintained, recognised and supported by the State. It must be a matter of concern for us to see that the quality of education in these institutions is improved. Perhaps, this may be done if there is an objective and scientific study of the problems of education. It is rather regrettable that the Madras University which has the reputation of being one of the foremost Universities in India has no Department of Education. And the Government, in spite of several requests from various teachers' organisations and educational bodies for setting up a Bureau of Educational Research for a study of these problems on the basis of which educational reforms could be undertaken, have not done anything. I am sorry also to point out that even where the Central Government are trying to stimulate educational research by approving small experimental research projects in training colleges, I do not think any training college in this State has been permitted to accept or avail itself of this project. It is, therefore, a matter of concern that we are not having any research in education. I do believe and earnestly urge upon the Minister that at least during the year 1961-62 he will take

[23rd March 1960]

[Sri S. Natarajan]

steps for encouraging educational research for enabling the Universities in this State, either the Madras University or the Annamalai University or both, to have Departments of Education, providing for post-Graduate study in education and for research in education. There should also be a Bureau of Research attached to the Directorate of Education in the State.

We have recently changed the method of examination. We made a change in 1947; we again made a change in 1959 and I do not know on what basis we made the changes. There have been criticisms, but whether these criticisms have been properly evaluated, I do not know. Whether this new type of examination is a proper assessment of the pupil's achievement, I do not know. We do not have facts. We go on changing on empirical assumptions because we get criticisms from this quarter or that quarter. If a Bureau of Educational Research is attached to the Directorate of Education, it can be evaluating the examination papers, and the examination system periodically and also the curriculum that we are having in our secondary schools and elementary schools and then make the necessary changes.

Speaking on this question, with reference to the Universities, I would like to invite attention to the fact that in the matter of the development of University education, we have agreed upon the three-year degree course. The University Grants Commission has come forward with liberal assistance to all colleges in order that the change-over to the three-year degree course may be easy. But this question is linked up with a matching grant from the State. Having accepted the pattern of a three-year degree course, when the University Grants Commission is giving assistance in order to enable the aided private colleges to switch over to the new pattern, I cannot understand why the Madras Government are still not in a position to decide whether the matching grant could be provided for or not. The University Grants Commission again has surveyed the position of salaries of teachers and the quality of teaching personnel in our Universities and, recognising that this quality should be great and high, it has revised the scale of salaries and has come forward with liberal financial assistance to enable the various colleges and Universities to give those scales of salaries to their staff so that they may recruit the proper staff. But, unfortunately, the Madras Government are still to come to a decision as to whether they will accept the scales and whether they will assist the colleges with reference to these things.

Again, certain ameliorative measures are given to teachers in elementary and secondary schools. For the mere fact that a person is employed in a college, may be as a tutor, as an Assistant Lecturer, where the scale of salary is lower than what obtains in the case of secondary schools, he should not be denied the assistance which is given to teachers in secondary and elementary schools. For example, the fee concession given to teachers is not given to teachers employed in the colleges. The Pension Scheme

[Sri S. Natarajan] [22nd March 1960]

which has been sanctioned for teachers is not made applicable to teachers employed in the colleges. I do hope that when this question is taken up after the recommendations of the Pay Commission are received, the Government will give sympathetic consideration to their claims and include them also in these ameliorative measures.

Teacher-education is a very important subject. It is a very vital subject for the purpose of improving the quality of education. We have been conducting several institutions for the purpose of training of teachers. It is unfortunate that this training is given in methods which were adopted perhaps in the early part of this century. To-day, after Independence, with the desire that as many children as there are of school-going age should be brought into schools and that opportunity should be given to all pupils, irrespective of their economic status, to profit by higher education, the problems of education are becoming very great and the task of the teacher is becoming a specialised task as he has got to suit the needs and aptitudes of individual children. Preparation of teachers is, therefore, a very responsible task and calls for a great understanding of the educational problems, and of the sociological implications in them. Therefore, our training schools and training colleges should be manned by people who have made a special study of education or are specially competent men for the purpose of educating other people becoming teachers. This matter needs some consideration and a kind of *laissez faire* attitude, just opening 26 additional schools or appointing twenty or thirty more teachers, does not provide for teacher-education, but you require a special cadre for this purpose who will be specialising in problems connected with teacher-education.

2-40 p.m. Referring to the Budget, I would like to say that one of the needs of these training institutions is given very, very scant attention. After all, in teacher-education the students who undergo this programme of education should be given ample opportunities to know the current trends in education in other countries, the various challenges and how those challenges are met. Books and periodicals devoted to this problem form the main source for education in these institutions. But when I look into the Budget and the provision made for books and periodicals, I see that it is ridiculously low. For all the training colleges for men and for women, the amount provided is Rs. 3,000. For all the training schools for men and women—Government institutions—the amount provided is hardly Rs. 2,500. For all the Government secondary schools, both for boys and girls, the amount provided is Rs. 8,000. Apart from the fact that this provision is very meagre and inadequate, and shows that the Government have not realised the importance of books and periodicals in this professional education, there is also a moral point involved. As far as the secondary schools for boys and girls are concerned, the pupils pay a special fee. In the case of aided institutions, they require the management to utilise all the collections of special fee for the purchase of books and periodicals for boys.

[23rd March 1960] [Sri S. Natarajan]

I know that in the case of the Government institutions, the income which they get by way of special fees towards library will be much more than what is being spent. When the Government have a rule, in the case of aided institutions, that the money collected should be utilised for the service for which it is intended, I do not know what justification there is for the Government to spend much less than that, and possibly use the margin as a source of income.

I would like to make another observation in regard to secondary education when I am on this subject. We accepted the recommendation of the Secondary Education Commission. The Reorganisation Committee have gone into the question and there has been a change in the pattern of education. We have decided to upgrade our schools from high schools to higher secondary schools, so that only students who complete the higher secondary school course and who have the necessary qualification and aptitude can proceed straightway to the three-year degree course. The new scheme has been introduced from Standard VIII in all schools. But the schools do not know whether they are going to be upgraded to higher secondary schools or are going to stop as high schools. Upgrading a high school into a higher secondary school involves additional accommodation and additional equipment. A very large number of schools are aided institutions. All managements have got to find the resource and have got to plan ahead, if they are to have an additional year, and if they are to provide for a number of courses which are contemplated under the new scheme of higher secondary multi-purpose schools. Even though Central assistance or State assistance is given, the aided institutions have got to find their own quota, and the responsibility of running the institutions is becoming very great because of the growing net cost. Unless these institutions are warned at least three years ahead, it may not be possible for them to be ready when the change-over takes place. I do hope that the Hon. the Minister for Education will give consideration to this question and take an early decision as to the programme of converting high schools into higher secondary schools and notify the institutions accordingly. If the scheme is to make the institutions apply for such conversion, then the Government should give them time to apply for it and satisfy the requirements of Government in regard to the conversion of the high schools into higher secondary schools.

Then, Sir, there is the question of concessions that have been shown to teachers. I am glad that there is an increasing recognition not only in the administration but in the different sections of the House and in the different sections of the public that there has been unfair deal for teachers so far and that the Government's proposal and their orders with reference to giving them some concessions are well appreciated. We appreciate the concession given that the children of teachers should have free education. We appreciate the concession that teachers are entitled to pension. But I would like this matter to be examined a little more carefully. The teachers are now contributing towards their provident fund at the

[Sri S. Natarajan] [23rd March 1960]

rate of one anna in the rupee. The Government and the managements are together contributing another anna, and this amount is invested in the Post Office Savings Bank, which gives an interest of 2 or 2½ per cent. They have several times shown to Government that this money, if invested with the Madras Government, or if they should get the prevailing rate of interest at which the Madras Government are borrowing, or the interest which the Madras Government allow to their employees, namely, four or four and a half per cent, the amount that the teacher would get will be very much more and that it would cover their pension at a higher rate than what is being given. By making the teachers keep their provident fund with the Post Office, we are making the Central Government take a very large share of the profit that comes as a result of the investment of this provident fund. At the same time, the teacher is deprived of his legitimate saving. And it looks as if the Government are giving something ex-gratia by way of pension. If all the money is with the Government of this State, and is invested properly and wisely at the usual rate of interest, then it can cover a higher rate of pension. The teachers also will be getting a larger amount by way of gratuity or provident fund at the time of retirement. I would like the Government to think about this problem.

At the same time, Sir, I may say that there are a number of teachers who retired prior to 1955. I am glad that the Government have extended the pension scheme to teachers who retired since 1955 but before 1958. The teachers who retired before 1955 are in dire need of help. Those teachers were drawing salaries which were much lower than what are being paid now. They are the teachers whose provident fund did not amount to anything. Since they retired before 1955, whatever they had earned by way of provident fund has already been spent. They are in the verge of starvation. They need assistance. Their number is not large. The additional commitment to Government by extending pension to all teachers who retired before 1955, will not be a huge amount. On the other hand, it will be just giving a fair and just treatment to a group of people who have rendered devoted service—a lifetime service—under conditions which, we all recognise, are most deplorable and distressing. I think, if not as an act of justice, at least as an act of money, the Government should consider their case very sympathetically.

The Community Development and the National Extension Service areas are supported by the Central Government grants and this Government are also giving money. But, unfortunately, in all these schemes, education does not seem to occupy an important place. We are thinking of education and the school as a kind of community centre. There are many things which we can do with the school as a centre and the whole community participating in it and thus bringing about community development. I understand that the District Educational Officers in the area are not associated with the community development. Even in the Community Development Projects, where there is a school, that is, in need of a

23rd March 1960] [Sri S. Natarajan]

building, priority is not given to the school building. Priority is not given to the school needs, but the Government put up another community block building or a hall for the community to meet and so on. I think in this matter some more integration is necessary so that the school and the community development may be linked together, for the benefit of both the school and the community.

Before I conclude, I would like to express my sense of joy at the general tone of the Budget, which is hopeful, which is optimistic, which does not take a complacent attitude of achievement made, and which is conscious of the many needs, and possibly of the many challenges that we may have to meet when we go into the Third Plan. The awareness is there. Therefore, we have every hope that the kind of prosperity that we have built up so far and the kind of development and progress which we have achieved so far, will have their tempo maintained in the Third Plan and that this State will continue to progress as it has progressed during the last ten years. Thank you, Sir. (Cheers).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is his maiden speech, Sir.

MR. CHAIRMAN: Congratulations.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Mr. Chairman, I rise to congratulate the Hon. the Chief Minister, the Hon. the Finance Minister and the Cabinet on their being able to present a Budget without any new taxes. The Madras Government are to be congratulated also on their resolve to exempt certain perishable articles from sales tax, such as vegetables, fruits, meat, fish, etc. This is a very welcome step; for the cost of living is higher than it was ever before and the taxation on these most important daily commodities had raised it higher. This budget is a marked achievement of the Second Five-Year Plan which is nearing completion.

Sir, nine major irrigation schemes have been completed thereby bringing several lakhs of acres under cultivation. The efficiency, speed and savings with which these projects have been completed deserve our commendation.

Though we lost a large part of our forests consequent on the division of States, the forest wealth of our State, by judicious planting, has improved, for we note that we have 74,000 acres of fuel forests, 6,000 with soft wood, 7,000 acres of teak, 400 acres of bamboo, 200 acres of miscellaneous trees, 16,000 acres of wattle, 2,000 acres of eucalyptus, 2,500 acres of casuarina; fodder and pasturage have also been raised on 10,000 acres. We are also glad to note that a Medicinal Farm is to be started in the Nilgiris. In the coming year all this acreage is to be increased, specially wattle and planting of eucalyptus trees on the plains.

Of the 360 Development Blocks, 176 blocks are now created and by the end of this year there will be 211 blocks covering 10,500 villages out of a total number of 18,000 villages in the State. Thirty-two more blocks are to be taken up in 1960-61.

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [23rd March 1960]

Our major industries are in progress. That is due to our great Minister for Industries. He has changed the phase of our State and made it a great industrial area, growing, growing and expanding. The Neiveli Lignite Project costing several crores of rupees will be completed next year.

The news of starting a Raw Film Factory in the Nilgiris in collaboration with a French firm at a cost of Rs. 5 crores or so which is expected to start production in 1962 or so and would give employment to many is heartening. Also, the setting up of a Surgical Instruments Factory at Guindy, three Sugar Factories, building of a Rayon Factory in Coimbatore district, a Cement Factory in Rajapalayam, a Brick Factory in Salem, Aluminium and Paper Plant and Paper Factory in Mettur, a Factory in Tiruvottiyur for the manufacture of heavy machinery and a further Factory for making railway wagons at Avadi and another Wheel and Rim Factory is all welcome news. Our Industrial Estates are flourishing and 61 units are now under construction at Guindy. Against 62 units in 1958 there are now 78 units and two Industrial colonies are programmed to be built at Salem and Katpadi.

On Friday next our great Prime Minister, Mr. Jawaharlal Nehru will be inaugurating the Kundah Project. We witnessed this mighty project when we had our session in the Nilgiris last year and the skill of our Engineers is to be admired.

We are glad to note that oil is being explored in the Cauvery Deltaic area and we hope that this will be successful adding on to the industrial wealth of our State.

Rural electrification has rightly been given prominence in our Power Programme. Out of 18,000 villages in our State, 10,000 villages would have received the benefit of electricity, 47,000 pump-sets have been installed and 28,000 more will be installed. Madras State is the largest State in regard to rural electricity schemes.

The expansion of technical education alongside with industrial expansion is necessary and in the current year, there are to be established further Engineering Colleges, Polytechnics and Industrial Schools and the strength is being increased in all these Colleges. In this connection, I would like to plead with the Hon. the Minister for Industries that there should be Polytechnics and Vocational Schools for women. There is no such school in our State. There is only one Technical Training School and that is run by the Andhra Mahila Sabha under the Ministry of Education. There is a unit run and worked by women. I do hope that the Hon. the Industries Minister would consider our request favourably.

The Government are to be congratulated on the vast housing schemes throughout the State and on the fact that there is to be continuation of these schemes. But, I would plead for the expeditious grant of loans by the Co-operative Department and the quick disposal of applications for loans and co-ordination between

[23rd March 1960] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

departments in this behalf, as at present there is great delay and thereby many houses are either not completed or are half built up to foundation level.

Schemes for lower income groups and industrial housing group and slum improvement schemes are to be commended. Under the Slum Improvement Scheme, a programme to develop plots to enable the slum-dwellers to build houses is a very excellent programme. While there are these houses for all groups, I would like to plead for colonies for teachers, employees of social welfare institutions and others and also plead that under these housing schemes there should be adequate accommodation for playground, community halls, shopping centres, medical relief centres, schools and maternity centres and library and other services. They should be self-contained centres. In the various housing schemes in the City we find it difficult to get land for mere playgrounds. In our planning for these schemes, we should have consideration for these.

We keep on hearing that people should migrate to the rural areas. I find that they are either unwilling to go or trying to resign their jobs rather than going to rural areas. I refer to doctors, teachers and others. It is because of lack of facilities. In rural areas, the first and foremost need is housing and second comes education and third comes medical relief. So, it is necessary that small housing estates should be set up in rural areas in a self-contained manner with schools both primary and secondary, medical relief and other amenities. When this is achieved, people will not be hesitant to go to rural areas.

The Hon. the Minister for Education is to be congratulated on the increase in the numbers under elementary education. In the first three years 4.23 lakhs of children have been admitted and in this year 1,735 classes are to be started, thereby bringing one lakh more children under elementary education and by the end of the Plan, there will be 32 lakhs of children studying from classes 1 to 5.

7.5 lakhs of children in 21,347 elementary and primary schools all over the State are benefited by this scheme, which has been commended by our Prime Minister and others throughout the country, and a sum of Rs. 60 lakhs has been set apart in the current year's budget.

Improvement of school buildings and public co-operation is another outstanding feature. Training schools, Finishing schools and schools for training in certain trades are necessary and should be housed in buildings of their own.

May I say a word about the Madras School of Social Work which was started in 1952 under the auspices of the Indian Conference of Social Work, Madras State Branch, and the Guild of Service? It offers a two-year full-time Post-graduate training in Social Welfare Administration. The school has grown very much

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [23rd March 1960]

since its inception. To-day, we have a factory of six full-time persons and a full-time Director. We are also privileged to have two American Professors under the TCM and Council on Social Work Education and U.S. Education Foundation. This is a usual feature in our school as we are getting foreign experts every year under the Exchange Programme.

The school has sent out 131 trained graduates ere now in the fields of Medical Social Work, Family and Child Welfare, Rural Welfare, Correctional Administration and Labour and Personnel Management. It is quite evident that to-day our alumni are holding very responsible jobs in all parts of the country. Our diploma has been recognized by the Central as well as the various State Governments.

The Madras Government were kind enough to give a Block Grant of Rs. 10,000 in 1955 with which we equipped our hostel and our library. We are getting a nominal yearly grant from the Madras Government for 1959-60 of Rs. 5,500. But this is not adequate. While there are so many grants for training institutions and buildings, I much regret to note that no special assistance is given to us, though we have given several schemes to the Department. So far, the Director of Public Instruction has been treating this institution as a school on a par with secondary schools. Actually this is a post-graduate institution of a special kind training social workers on a post-graduate level and most of our students are holders of double degrees. Hence the school needs special treatment and liberal and adequate grant from the Government to meet the increasing expenditure. Sir, the Hon. Minister, while presiding over a Committee, said that we were able to get very good assistance from the Government for our schools. I am afraid that from the figures, it will be seen that we have not been treated partially in regard to this matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : You have not been treated partially, but you have been treated justly.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Not even justly, Sir. We have been treated very inadequately.

The school has submitted to the Madras Government a plan to train police, jail and vigilance personnel for a short period. With its equipped and well-qualified staff, the school is ready to launch various programmes of this type. I would request the authorities to give due consideration to this plan.

I am very happy to announce that the Beggar Survey conducted by the Madras School of Social Work under the auspices of the Research Programme Committee of the Planning Commission has been accepted by them for publication and will soon be made available to us.

23rd March 1960] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

The good attention and careful and sympathetic consideration and understanding of the Government of Madras is respectfully requested in behalf of this important and well-recognized post-graduate training centre for much-needed social work personnel.

Sir, I have pleased year in and year out for a grant to the Bharat Scouts and Guides. International in outlook, voluntary in spirit and purely altruistic in motives, when all around us we see many new types of Youth Organizations coming up in numbers, offering to men and women, and boys and girls, personal advantages and monetary benefits, this organization deserves all help. In spite of extraneous attractions, we have still thousands of men and women who are our Scouters and Guides, and Commissioners and Members of our various committees and associations and who have been actively helping the Movement voluntarily and unselfishly in our effective training programme of producing happy, healthy and helpful citizens. There are nearly 50,000 boy-scouts and girl-guides in this State and the annual grant of the Government is Rs. 20,000. Surely it can be Re. 1 per head per annum per boy and girl, while other youth movements can get something like Rs. 5 per head per youth and others Rs. 95 per boy. In all other States in India, the Government are far more generous and give grants to the Bharat Scouts and Guides in a far more handsome measure. I am the Chief Guide of India and when I tour other States I see that as compared with other States, our State gives the lowest grant.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Still you do best.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Because we have volunteers.

SRI S. NATARAJAN : We have given you to all India.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : The Hon. the Minister for Education is the President of the State Bharat Scouts and Guides. He has been a boy-scout and I think many of our Ministers have been boy-scouts. Therefore, they must come to our aid. They give handsome grants to the Auxiliary Cadet Corps and National Cadet Corps and the Bharat Scouts and Guides seem to have gone to the second place.

We have two Camp and Training Centres only—one in Coonoor, Stanley Park Camp and Training Centre and another in Salem. In the City of Madras we have no camping ground of our own. So also in other parts of the State. I would urge on the Government to give us good camping grounds with all facilities. I saw a letter the other day in which the Madras Government had offered to provide a training centre for the All-India Bharat Scouts and Guides. The possibility of getting one of the palaces in the Nilgiris—the Hyderabad Palace or the Barode Palace—is also mentioned. When the Madras Government make this offer to the

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [23rd March 1960]

All-India Bharat Scouts and Guides, they should try to secure one such palace to their own State organization for organizing not only a training centre but also for holding various children's camps, holiday camps, etc. I do hope that it will be possible for the Government to provide these lively buildings for holding youth camps and running training centres.

Under Co-operation schemes, the Bharat Scouts and Guides have planned for rural training to be given to the scouts and guides. Under this scheme, it is proposed to train 2½ lakhs of young men for leadership to be attached to each village known as the Rover Crew. The recurring annual expenditure for this scheme amounts to Rs. 75,000 and the non-recurring expenditure will be Rs. 9,000. I do hope that the Government will accept the scheme and assist it.

Sir, though the Women's Welfare Department is more than sixteen years old, the oldest Women's Welfare Department in the country, the Government have not been pleased to make this department permanent. There are many employees who are about to retire with no permanency.

I am glad to note that a grant has been set apart for taking in physically handicapped women and children in the Service Home at Tambaram. I hope such Homes will be organised in the districts also early.

We are very grateful to the Government for their recognition of voluntary agencies and their grants to these. I must say that the Government are so zealous of their own Welfare Departments that their assistance to voluntary agencies is diminishing. Then, Sir, the delay in giving these grants is most depressing. There is delay first in securing the grant through the various channels of Government and actually receiving the money books like going to the top of the Himalayan Mountains. Letter after letter, visit after visit for grants to different Departments of Government and Secretaries and finally to the Finance Department cause delay. Voluntary organizations have no full-time workers and more time is wasted in supplying information after information. Can there not be a co-ordinating department of some kind in the Secretariat for Social Welfare? Cannot one officer or Director—call him what you will—be made responsible for the examining of requests and giving of grants? Also, many Welfare agencies are not given land for their building programmes. The Government have many sites to give and they do give them to various people; but the Social Welfare agencies somehow receive stepmotherly treatment in this matter.

Sir, I would urge that more social workers are given representation on the various committees that are formed by the Government. They are now chiefly composed of officials and legislators. In other countries, social workers are known as social statesmen and they are given a place and a position.

23rd March 1960] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

The Madras Police is one of the finest forces in the country. Last year we witnessed the celebration of their Centenary which was fittingly done. The police force of to-day has to do many duties. Increase of population and industrialisation has brought with it its own responsibilities. The arrival of V.I.P.'s in a continuous stream, and large public meetings are some of their many duties. The enforcement of Prohibition and maintenance of Law and Order are with the Police. But the Police force is insufficient. I think there are roughly less than 300 policemen dealing with traffic in Madras. With the increase, as I said, of population, industries and business in this large City with 20 lakhs of people, we are woefully short of police force. We have heavy traffic that pours into the City and the result is buses and lorries are plying night and day in larger forces. Accidents are more. In residential areas there is no night or day for people; with the hooting of horns and the unlimited speed with which lorries and buses run, there is no peace. There must be some hours for the cessation of this heavy traffic. Besides, Sir, on the main roadways, I refer to Poonamallee High Road and Mount Road in particular, is it not possible to have only certain hours for the buses and lorries to ply? I am glad that a Special Committee has been formed to consider ways and means of improving the traffic position and that some fairly large amount has been placed at the disposal of the Police. I hope that it will not be long before something is done to reduce the congestion on main roads and that the arcade will shortly be completed.

I am also glad to note the Housing Scheme for the Police all over the State, the welfare measures for them and also the excellent welfare work done for the welfare of Police families.

Sir, it is regretted that the allocation for Medical and Public Health is lesser than in former years, though it is good to note the various construction works undertaken for housing the hospitals. There is now a new Mental Hospital coming up in Madurai. I understand the Infectious Diseases Hospital has been given two lakhs of rupees for improvement and expansion. There should be at least one more hospital in the City at Kodambakkam.

While Tuberculosis clinics are to be started in Cuddalore, Tuticorin and Pudukkottai areas, it is regretted that more clinics are not envisaged. Tuberculosis is one of the largest death-taking diseases in our State and takes a toll of 10,000 persons. Steps must be taken to open more Tuberculosis clinics in the State.

I am glad to note that there is to be training for 25 nurses. Still our hospitals are most woefully and inadequately staffed with nurses. Instead of making nurses do all sorts of work in the ward, they should be left only with nursing work and social welfare workers should be employed for attending to other duties in the hospitals and in the wards. In so large a hospital as the Government General Hospital, there are only four social workers employed.

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [23rd March 1960]

I would urge more attention to be paid to the question of supply of water in Madras City and improvement of the drainage. The odour both of the water which we are drawing and the Cooum and Adyar rivers spoil the beauty and hygiene of the City.

Various Family Planning Schemes are progressing satisfactorily. There are 26 Urban and 64 Rural Centres and 43 Centres for mothers and 32 for fathers in Madras City. Our population is increasing at the rate of 6 lakhs a year. The Government should not fight shy of propagating family planning. The social workers are behind the Government in this programme, in their work and in their propaganda.

I regret to note the alarming increase in juvenile delinquency, though we, who are working in these Courts and institutions, know that a large number of cases that come to us are destitutes. Yet, the increase in the figures of delinquents is rather enormous. For example, in the year 1958 the children brought before the Court were 1930 in number. In the year 1959 the figure doubled and the number was 3,927. The age group of the boys brought was 7 to 12 years, 12 to 17 years and 17 to 21 years. The largest increase of crime was in the age group 17-21, namely, 771. The boys sent to the Borstal schools in former years were one or two. But during the last year 46 boys were admitted into the Borstal school. This is rather an alarming figure. Though destitution may be a social problem, still delinquency is spreading.

Sir, I would like to thank the Government for the support given to the Boys Club. There are 12 such clubs in the whole State. The object of the Club is to encourage sports, games, scouting, instructing the children in the principles of good citizenship and usefully employing their leisure hours. Sir, I was pleased to note, when we had our All-Party Meeting on Planning, that great interest was evinced by legislators in the various programmes of social welfare under the Third Plan specially with reference to the Boys Club.

I am also glad to note the construction of quarters for the staff of the Jail Department and also the good news that the Madras Central Jail is to be removed to Red Hills. I do hope that the space that will thus become available will be used for the extension of the General Hospital. I hope when these jails are built, they will be built on modern hygienic lines with equipment, with space and compound all round.

I should like to congratulate the Government on the establishment of a large number of after-care homes and shelters. They are progressing very well indeed, especially the homes for males discharged from correction institutions in Madras and for women in Vellore. But I would plead that there must be some homes for unmarried mothers. Unfortunately, there are a large number of women in distress and except for one home run by a Mission and

23rd March 1960] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

recognised by the Government, there is none which could take them. We need more homes for this category of unfortunate women.

Sir, so far as the Vigilance Association is concerned, it is still housed in a rented building. Government should see that these institutions own their own buildings. If not within the City, buildings might be put up outside the City and these institutions moved out.

Sir, I am very sorry to note that the Government of Madras have not yet been pleased to appoint Women Police. I do not know why the Government are so shy of appointing Women Police. Every time the scheme comes up, it is dropped. They are wanted for no other work than the work connected with juvenile offenders and vigilance work. They advertised for Women Police and said that those who applied were not suitable. And what was the salary offered? How do the Government expect the women of the State to come taking all the risk of the work and for a constable's salary? The department also demanded a certain standard of stature, height, size, and so on. I do not think women with such standard will be available in South India. Probably they may be able to insist on such standards in North India where they can get that type of ladies. Surely size and stature are not the only consideration. In other places you surely have women Police not in the grade of constables. They are at least in the grade of Sub-Inspectors and others. In this connection, Sir, I understand there is a proposal under the consideration of the Government to start a Juvenile Aid Police Bureau. This is very much required and I would appeal to the Government to start the bureau early.

Sir, let me now turn to beggar nuisance. It is very much on the increase now. I would just give some figures about it. In the year 1956, the Madras School of Social Work conducted a survey of the beggars throughout the entire City. According to our estimate, at that time there were about 5,000 beggars engaged in this business. It was proved that two-third of the beggar population consisted of male members. Another important feature is that 27 per cent were below 20 years of age whereas 16 per cent only were aged people. It was also found that about 70 per cent of the beggar population were able-bodied beggars who were capable of taking to productive work but were forced into this profession due to lack of employment and for other reasons. A huge percentage of them consisted of leper patients and the next in the category were the mentally sick. It was found that beggars frequented the pavements, bus stops, religious centres, railway stations, hospitals and residential areas, and now the airports, as well. They have different forms of exhibitionism with which they draw the public sympathy. It was also found that 92 per cent of the total population of beggars belonged to the State of Madras and that only 8 per cent were from outside the State, that is, from neighbouring States. The money that these beggars collect by way of alms in a month is about Rs. 50,000. This is rather a modest estimate.

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [23rd March 1960]

That shows that if this money was canalised and these people put in workhouses and into employment, this menace, which is a disgrace to any nation and mostly to our State, could be successfully rooted out.

Then, I would like to turn to tourist traffic, one of my very favourite subjects. I always wonder why the Government of Madras are so slow in taking it up. The South is the gateway to the beautiful Sunny South with its beautiful temples, arts and cultural places and yet we do very little for this tourist traffic. Here and there a few buildings or rest-houses have been put up. But they are not very well-equipped or self-contained. The Government have taken no other interest in it. I brought this to the notice of the Government last year, namely, the publication of some good pamphlet. At last, I should congratulate the Government of Madras on having brought out one of their own, even though it is not so beautiful and good. There are ever so many beautiful pamphlets brought out by the Government of India and the Tourist Agencies. I should like to instance the booklet published by Messrs. T.V.S. about Madurai with all details in it. Why should not the Government in their own departments try to publish some good booklets of their own and also some literature and do much more for the promotion of tourist traffic? In this connection, I should like to refer to another thing. The Government have now introduced long-distance buses from Madras to Bangalore. There are only one or two buses on the route and they are very much overcrowded. The Government would do well to double the number of buses on that route and thus earn more money. They should also open more long-distance routes and run buses to Mahabalipuram and Kancheepuram on Sundays and on other days. Again, for excursions inside the City, they are not running any buses, for internal visits within our City for our own people and for others coming from outside. The Hon. the Finance Minister and the Hon. the Industries Minister know how much could be done in this direction. I understand that private agencies had appealed to the Tourist Bureau for assistance in running buses within the City. But I find neither the Government run their own buses nor are they willing to allow the private agencies to run them. I would appeal to the Government to allow one or two buses to be run within the City by private agencies if they cannot do it themselves. It would be very worth while doing.

Then, I would like to ask the Government why they should not run their own hotel. Madras is inadequately supplied with hotels. There are only two big and good hotels, the Hotel Oceanic and Connemara. So far as the other hotels go, they are very small hotels though we have very excellent vegetarian hotels such as the Woodlands and the Dasaprakash. Why should not Government, therefore, have their own hotel as many other Governments do? It would not be any loss to the Government, of course, if it is well run and in these hotels the Government can do their entertaining also.

[23rd March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the hon. Member is prepared to take charge of it.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Yes, Sir, we will take charge of it and make a success of it also. We have no doubt about it. We will get you very good returns from it. Also I would like to say that there should be large entertainment halls, conference halls and other amenities in the City. I know, when you receive many dignitaries, you are hard put to it to find accommodation in the hotels. They are small and also full. I do hope the Government will set aside a good sum of money and also get a large grant from the Government of India and have their own hotel. (An hon. Member : It won't be another Asoka Hotel.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I may inform the hon. Member, since that has been mentioned, the Asoka Hotel is full and is running very successfully and it is one of the prides of India.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Let us also have our own hotel and let it be the pride of Madras or even of India.

Now, Sir, I must thank the Government for their continued support to the Food Council. But the annual grant given by them is only Rs. 4,000. I would urge for better grants from the Government. We desire to run an institution of catering for popularising the different food subsidiaries which the Annapoornas cater to the man in the street. I hope the Government would give a subsidy and grant for this. Though the prices are rising, our prices remain the same. We are not a profit-making organisation, but neither do we desire to have losses. We have Annapoorna Cafeterias on Mount Road, in the Harbour including the Port Trust Hospital and the Industrial Canteen, the Mental Hospital and the Presidency College. The Government asked us to pay sales tax, and we were never informed of that. We represented these matters to the Hon. Minister. The Minister said that the past claims would be waived and that in the future only we would be asked to pay. But we are threatened with legal notices by the Department. The Hon. Minister has not given the order of waiver in writing or stating that we may be exempted. I hope he will do so and help us.

One word more about visiting dignitaries to our country. Except for certain high officials and legislators, there is no opportunity for others to meet them. There is the usual round to the Coach Factory, Mahabalipuram, to the Victoria Technical Institute and other places. The visitors are shown all the fine things that the State produces and all that the State has achieved. But they are not shown the people. They do not meet the people. They know about so many other things that they want to know. Of course, gentlemen could be taken care of by themselves. But what about ladies? The Government take away the wives of these dignitaries also to the Coach Factory. (Laughter.) They are not inclined to see them. They want to meet the women of our place and know

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [23rd March 1960]

about them, know what progress has been made in women's education, and what other things are happening. Therefore, I would urge on the Government the necessity of constituting a Hospitality Committee of all the voluntary agencies to entertain them as is done in other States in India. I would also like the Government to invite social workers when receiving these dignitaries, protocols relaxed, if necessary.

Then, Sir, our Legislative Chamber is getting more and more cramped. We are almost sitting over the heads of the others. Even if you are not going to give us a new building to house our Council, I understand—there are rumours—that there is a scheme to expand this hall. It may perhaps deprive you of your room (laughter), the walls may have to be removed and the verandahs taken in. I wish something is done to extend this hall to make it worthy of this Upper House. There are so many schemes and plans taken up and surely I think this House should have a better place with more accommodation.

Lastly, Sir, the term of many of us shortly ends. You, Sir, are a very fine Chairman, fair to all. This is a House of great dignity and decorum. We thank you, Sir. We thank our Chief Minister, the Hon. the Leader of the House, the Hon. the Finance Minister, the Hon. the Revenue Minister, the Hon. the Home Minister, the Hon. the Minister for Electricity, the Hon. Minister for Public Works and the Hon. the Minister for Local Administration and offer our respects for the efficient and able way in which they have administered the affairs of this great State. This is the finest administered State in the country.

Thank you, Sir.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman. Sir, I am afraid, try as I might, I will not be in a position to imitate the excellent example of the previous speaker. She started with complimenting the Government and all the Members of the Treasury Bench and ended by complimenting them again. But in between, I am afraid, there was a string of complaints. There were lots of things that she did not approve of. And certainly there were many criticisms. Perhaps, she tried to put them all in the form of sugarcoated pills. I lack that gift and, therefore, I may be forgiven.

Sir, I shall content myself with referring to certain facts which ought to be brought to the notice of the Government and the House. The Budget presented by the Hon. the Finance Minister has naturally evoked much appreciation from several Members in this and the other House. The fact that there is no additional taxation—at least apparently no additional taxation—is one such cause. But if we go through the Budget and various other things, we will find concealed taxation, taxation of a nature which has to be borne by the public. But let me also join in the congratulations in the hope that at least for this year we have been left without any additional taxation. Sir, having seen many Budgets during

23rd March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

the last fourteen years, I must confess to a feeling that, somehow or other, the Budgets as they are now presented are rather in the nature of fictitious Budgets, if I may use that word without offence. In the old days, the Budget used to be based on exact ideas about what the income would be, and what the expenditure would be and, therefore, every item of expenditure could be scrutinised. To-day, thanks to the disbursement of loans, gifts and things like that that are given by the Government of India, if the Gods on the Planning Commission are pleased to allow such amounts, we are not in a position to know what the Budget will really be. Therefore it is that we have a very large additional Budget presented to us later on in the course of the year. There is a doubt whether all these things—they may be good, they may be excellent things to happen—could be allowed to happen. There is a feeling that the expenditure side is not always scrutinized in the manner in which it used to be done in former times. Every single post, whatever may be the nature of that post, from what is now called Class IV post right up to the highest level, had to pass through a machinery which was as irksome as anybody could have thought about it and also through various detailed considerations which perhaps fortunately we are not expecting to-day. So it is that my hon. Friend the other day said that 21 per cent of the Budget amount was now spent on Services. We do not know how much more will be spent on various other projects for creating a Welfare State about which we hear so much. So far as the Welfare State is concerned, some of us are still dreaming of it rather than realizing it.

Sir, many of the proposals of the State Government have necessarily got to be tuned to the dictation of the Planning Commission. I use that word advisedly because it is so in many cases. It is not always possible for the Government or the Legislature to think of a certain plan unless it is supported by the Planning Commission. I have not hesitated to say that the Planning Commission is only a legal fiction, it has no legislative sanction whatever and, so far as I am aware, in no country where there is a democratic form of Government is there such a body as the Planning Commission superimposed by the Government at the Centre and giving directions to the State Government as to what is best for them. I concede there are occasions when the Planning Commission have necessarily to think of a large plan in the interest and the general importance of the people all over the country. But instances are not wanting—we can quote any number of instances—when the Planning Commission are not in a position or rather have not found it possible to support some of the very important measures that the State Legislature and the State Government are prepared to push through. Therefore, I was very glad to know from the speech of the Hon. the Finance Minister that many industrial enterprises were likely to be started in the State and that many major industries were to be started in the private sector. Many of us were doubtful in view of the ideologies of the Government at the Centre whether any industries would be allowed to spring up in the State

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [23rd March 1960]

in the private sector. I am glad that the Hon. the Minister for Industries has seen to it that a just allocation of the duties in the industrial expansion of the country and of the State has been made over to the private sector. While the private sector is given the impetus, the State Government also have a certain amount of hold on the private sector.

3-30
p. Sir, time and again, when request was made for setting up heavy industries, we were told that the main difficulty was that in this part of the country, iron ore of poor quality and in inadequate quantities alone was available. In fact, the Hon. the Industries Minister has in his recent statement referred to this factor and stated that the quality of the ore that is available would yield only to the extent of 40 per cent. One would have thought, under these circumstances, that the resources of the country in regard to iron and steel would be more adequately protected so as to enable all areas of the country to develop heavy industries at least in course of time and that whatever steps were necessary would be taken for the material progress of the country as a whole.

It is a well-known fact that the strongest criticism against the alien Government, prior to the attainment of Independence, was that they were bartering away the natural resources of the country to foreign exploiters so that while the exports were all mainly of raw material in one form or another, the imports of finished products were sold at a much higher rate. Having heard this comment and having known that it was a fact in the olden days, it was disquieting to read in the Press a message from New Delhi, announcing that an agreement between the Indian Iron Ore Negotiating Committee and a foreign steel mission was signed for the supply of four million tons of iron ore every year from Bailadila Iron Ore project in Bastar district of Madhya Pradesh, not immediately but from the middle of 1966 and that this agreement, which was subject to ratification by the two Governments concerned, would, of course, last for a period of fifteen years in the first instance from the middle of 1966. This is in addition to the earlier deal with the same country.

Not content with this, it is stated that the National Mineral Development Corporation, a State undertaking, is now examining a project report for the exploitation of iron ores near Rourkela and that the Corporation has undertaken to export to the same country two million tons of iron ore every year from 1964, under an agreement entered into between the two countries. I know that the Hon. the Minister for Industries will say that this is not a matter with which the State Government can deal but I may ask him whether he has at all been consulted with regard to such transaction for I know that Ministers for Industries in the various States have been called to Delhi for conferences. Almost every month one Minister or other goes to Delhi. In fact, they have sojourns to Delhi frequently, as some of us have sojourns in a little place like Poona-mallee or Chingleput.

23rd March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Europe.

DR. A. LAKHMANASWAMI MUDALIAR: Sometimes in Europe, of course.

I should like to ask the Hon. the Minister for Industries—this is a very important thing in my view—whether any consultation has been made and whether he has at any time been taken into confidence with regard to this material agreement that the Central Government have made with a foreign Government in regard to a very important resource of this country. In fact, we are told that it is the most important mineral resource of this country. Now, Sir, that is another aspect of the question to be considered. Are we in a position to mortgage the country's resources including the rights and claims of posterity from a future date for fifteen years right up to the year 1981? I think this is a very serious matter and I hope that in future at any rate, our Ministers, when they go to Delhi, will ask the Central Government to give positive assurances that they will be consulted in this behalf. It cannot be a one-way traffic. Are the Ministers to be called to Delhi merely to follow the dictates of the Planning Commission? Have not they got the right to emphasise their point of view? I know that Ministers are quite aware of their responsibilities and their obligations but as a Member of this House, I should like to state that it is their right, primary right, to be taken into confidence and to be consulted in all these matters. Sir, we are told that iron ore is the most important single factor in the economic development of the country and some of us have realised that it is also the most important factor, if at any future time, God forbid, strained relations should arise between the two countries.

I wonder what would have been the result, if thirty years ago a similar deal had been signed—whether the events of the historic period of World War II would have taken a different turn. And let me say this: In our anxiety to be peace-loving and to remain in friendly contact with all countries of the world, the pages of history cannot be altogether erased out of the memory of mankind.

Sir, I shall refer now to another aspect of the matter which has troubled me. A pamphlet *re* Housing in Madras State (1959-60) has just been placed on the table of the House. But I must apologise to you for saying that I have not had the opportunity of verifying what is contained in this excellent pamphlet which I hope I will read leisurely.

Now, Sir, a report has appeared in the Press that the Government have sanctioned a sum of Rs. 8.75 lakhs to the City Improvement Trust for executing the Nandana Non-Gazetted Government Officers' housing accommodation scheme. The scheme envisages the development of about 200 grounds in this area and provision of 30 houses for the Non-Gazetted Officers to begin with on a portion of the land. The work connected with the construction

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [23rd March 1960]

of the houses will commence in about a month and they will be ready for occupation before the middle of next year. Sir, let me not go into the details of the housing scheme. But I have to express with deep regret that the construction of quarters by the City Improvement Trust has not been in consonance with any recognised scheme of town-planning anywhere in the world. So far as my knowledge goes, it is a well-known and accepted principle that so far as residential accommodation is concerned, the construction must take place after taking due note of localities where at present or in future business activities may start. It seems to be extraordinary that on the main Southern Trunk Road, a number of small one-room tenements have been constructed. I would request Hon. Ministers and hon. Members of the House, when they happen to go to the airport either for travel or for receiving friends, to see the houses which have been constructed there. Surely the most valuable site, from the point of view of business, should not have been utilised for this purpose. It could have fetched a much better return to the City Improvement Trust if it had been earmarked for business activities. More than that, in the so-called 'Nagars' that are now being started everywhere, little or no principles regarding housing colonies seem to be followed. I have looked round some of these so-called colonies and I find that no provision has been made even for a Primary School or for a little shopping centre or a vegetable shop and no care has been taken to see whether there is any children's playground. It seems to me that this is not the way in which other countries have evolved their town-planning schemes. The construction is all isolated, single, little quarters where it would certainly have been more to the purpose if tenements had been constructed on the plan of flats for a ground-floor and a first-floor at least for four families to be accommodated. Let me make it clear that I am not for reducing amenities of this type to people who want housing facilities but I am for increasing housing facilities. This would have given room for the other amenities required for housing colony.

Sir, the first fundamental in any scheme of housing which the Government must take care of is that their officers are given proper housing facilities. The Government should set an example in regard to this matter whereas they are insisting on others to provide for more quarters. I know how much the Hon. Minister who is in charge of Accommodation Control is troubled with this matter.

I also understand that the Government of India have given large loans or subsidies for the construction of houses for Government servants. It should, therefore, be the duty of the Government to utilise this amount for the construction of quarters. Especially at a time when the Government are trying to utilise the provisions of Accommodation Control to take over houses constructed in various places by private parties, one fails to understand how valuable plots of land are allowed to be sold and not utilised for the construction of quarters for Government employees.

[23rd March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, I was very much surprised to find an announcement that the City Improvement Trust had suggested that certain costly plots of land might be sold to the people who could buy them and build houses. The order of the Government, as far as I can see, is that these plots should first be sold to Non-Gazetted Officers and then to Gazetted Officers and that if either of them did not buy, then the plots should be sold to the public. I wish to ask the question "Are you asking the Non-Gazetted Officers to build houses? Will they retain them for all time? Will they be Non-Gazetted Officers in perpetuity?" What we want is that Government should provide houses for the Non-Gazetted Officers. Why did the Government say that plots should be sold first to Non-Gazetted Officers and then to Gazetted Officers? There should be housing facilities for all sections of the population. If costly plots of land are to be sold to Government servants alone, where will then be land available for the rest of the people and that too in the City where accommodation is said to be difficult to obtain?

I feel not only that this discrimination is against the fundamental rights of citizens but that it is extraordinary that costly plots of land should be offered for sale when Government have little or no land for their own purposes. I would request Government who will have to expand their activities in course of time to buy these large areas of land in very suitable surroundings. A hostel or a college could be put up and any amount that is spent in buying these lands for this purpose will not be a waste indeed. This order of Government asking the lands to be sold first to the Non-Gazetted Officers and then to Gazetted Officers shows how extremely solicitous they are about their own officers. I am one with the Government that they should increase the salaries of Government servants. But, Sir, there are limits to differentiation between one sector and another. Do the Government realise that when they give these amenities to their servants, industries, private labour and many others will suffer?

One of the things that the Government did for the sake of their servants was to announce advance of two months' pay at the time of festival. It was one month's pay last year. It is two months' pay now. It will be three or four months' pay next year. I do not know whether Government are aware of the fact that immediately after their announcement of advance of two months' pay to the Non-Gazetted Officers, every other concern had to follow suit. I am saying this on the ground that as a result of this advance, withdrawals from the provident fund have increased by 100 per cent, in one office, at any rate. What is the object of giving these two months' salary as advance at the time of festival? Human nature being what it is, that money would be utilised for other things. There are children. There are various other factors, not to speak of mothers-in-law and daughters-in-law with whom my hon. Friend Sri K. Balasubramanya Ayyar is more conversant than I am. What is the result? Chronic penury. If Government want to satisfy the wants of their servants, instead of giving this sort of festival advance, they could give an outright

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [23rd March 1960]

grant, maybe a week's or a fortnight's pay. That would be far better than giving an advance and recovering it in twelve monthly instalments, which really pinches the Non-Gazetted Officer's pocket when he pays the instalment.

Recently Government announced that Gazetted Officers would have to be given free treatment in the Government hospitals. Consider, in this socialistic pattern of Government, Gazetted Officers getting a salary of Rs. 1,000 and more walking into the hospitals of the State and taking up costly special wards, free of all charges, without their paying a single naya paisa. Not only that. They should be supplied with the necessary drugs, the costlier drugs, free of cost. Being Gazetted Officers, they know which drug is costly. Unless the Medical Officer dares to say that they must give room for others, these Gazetted Officers should get all the treatment, all the diet and all the costliest of equipment for use and the most intricate of surgical operations—all these without their paying a single pie. When the concession was announced, I remember the Hon. the Finance Minister saying at that time that this was the practice that was in vogue in the previous regime and that, therefore, they were only continuing the same again. I venture to say in all humility that I know of the past practice much better and that there is no reason to think that such a practice existed before. I should like to be corrected by the Hon. the Finance Minister, if I am wrong. Let me not be mistaken as though I am against the Gazetted Officers. I do believe that there are other ways of helping the Government Officers without showing this sort of treatment which for all I know cannot be justified under any circumstances.

I now come to an important portfolio held by the Hon. the Minister for Revenue and Health. He is not present here. I hope I will be forgiven if I refer to him because I have no other opportunity to do so. My chief difficulty here is that I do not think I can attempt to have the serious attention of the House in the few remarks that I wish to make, for the Hon. the Minister for Health has the gift of turning everything into a humorous reply and drowning the House in a great peal of laughter. Mr. Chairman, we may laugh away many things but we cannot afford to laugh away the health and welfare of the people at large. In spite of the many attempts to invite the attention of the Government to various aspects connected with public health, medical education and medical relief in the past few years, I must confess to a feeling of frustration that I do not seem to have had any success with the Ministry. I have perused with care the Second Five-Year Plan and the programme for 1960-61 in that Plan. If there is one department more than another which has not found it possible to spend the allotment in the Second Five-Year Plan, it is the Department of Medicine and Public Health. Let me give a few illustrations.

[23rd March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

While the provision for rural water-supply comprehensive scheme was Rs. 195 lakhs, the total amount that is expected to be spent at the end of the Plan period is about Rs. 172 lakhs, leaving a balance of Rs. 23 lakhs, and even this on the supposition that in 1960-61 a sum of Rs. 29 lakhs will be spent.

Let me take another instance. It is a notorious fact that there are not enough trained medical officers to man the hospitals and one of the things stressed over and over again is that medical officers should be sent abroad for special training. In spite of the fact that a meagre provision of Rs. 5 lakhs was made in the Second Five-Year Plan period for training of medical officers of the Madras State Government abroad in certain specialities, at the end of the Plan period, only a sum of Rs. 1.47 lakhs is expected to be spent. That is less than 33½ per cent of the sum originally expected to be spent; and of this, Rs. 50,000 is for the fifth year of the Plan period.

Colleges are being started; teachers are not available; junior hands have to be appointed and every time the plea is to appoint those who have neither the experience nor the training. Yet, during the last four years of this Plan period, the Government could not find it possible to spend even one-fourth of the amount that had been allotted. It is possible that the Minister with such a heavy programme before him could not find the time to devote to these minor things.

Let me take again the provision that has been made for improvements to taluk headquarters hospitals. Out of Rs. 108.5 lakhs, at the end of the Five-Year period, only Rs. 35 lakhs is expected to be spent and even out of this, Rs. 15 lakhs in the next year. That means so far we have not spent even one-fifth of the original allotment for the entire Plan period. Are we to take it that the sum of Rs. 108 lakhs was wrongly suggested as possible expenditure? Everybody knows the conditions in which taluk headquarters hospitals are and yet, the Ministry does not find it possible to spend this amount. Equally so, in regard to improvements to various hospitals. While there is a provision in the Second Five-Year Plan of a sum of Rs. 163 lakhs, the total amount expected to be spent at the end of that period is only about Rs. 85 lakhs.

Take, again, the provision for a disease like leprosy about which I have spoken often. It is widespread in some of the districts, particularly South Arcot, parts of Chingleput and even North Arcot from which the Hon. Minister comes. While a sum of Rs. 18.15 lakhs is provided, at the end of the period, even half of this amount is not likely to be spent.

Likewise, under tuberculosis, about which the Lady Member spoke so strongly—I do not know if she has seen the figures in the Second Five-Year Plan—out of an allotment of Rs. 32 lakhs, the expenditure is expected to be, not that it has been incurred, at the end of the Plan period Rs. 16 lakhs.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [23rd March 1960]

The House is aware that constant reference was made to the necessity for a chronic diseases hospital in the City and, in fact, a site in Avadi was inspected on more than one occasion, so as to relieve the extreme congestion in hospitals in the City caused by the overcrowding of patients. The Government generously said that they would consider the matter and every hope was entertained that this would be taken note of. But what do we find in the Second Five-Year Plan Programme? Under item 17 of 'Control of Diseases, Medical, etc.', a statement is made—

'Establishing of 500-bed Chronic Diseases Hospital in the City'. The remark is: 'Scheme since dropped'.

For what purpose? Will the Government be pleased to explain? Was it because of a directive from the Planning Commission? I should like to have some enlightenment.

We are supposed to know something of the Plans, to be taught what planned method of development is. Sermons are preached; planning forums have to be established in every college; an amount of money is being spent. And here is a Plan for a State about which nobody knows what is happening and what are the reasons for these major changes.

For the establishment of paediatric centres, that is, centres for children's diseases, a meagre sum of Rs. 5.57 lakhs was provided and at the end of the Plan period, the remark is made that the scheme is deferred. The hon. Lady Member spoke so much about children. I wonder whether this has attracted her attention. I hope so because her eloquence will have greater effect on the Government of the State than my voice.

For the establishment of clinical and public health laboratories, a provision of Rs. 17.31 lakhs is made and the expenditure expected to be incurred at the end of the Plan period is Rs. 8.23 lakhs of which no less than a sum of Rs. 5.4 lakhs is expected to be spent in the last year of the Plan.

A provision of Rs. 8.39 lakhs under School Medical Inspection has since been dropped. I do not know whether this was dropped because the Health Minister did not think it right to waste that money. I do not know whether the Education Minister has been consulted in the matter because school medical inspection is a joint responsibility of the two Ministries.

It has been painful for me to go through these details and more painful to voice them in the House. It is obvious that in this department nobody knows what is going on and what is happening.

In the meantime, the epidemic of smallpox has taken its toll from year to year. There has been no definite improvement in regard to water-borne diseases. As for any large schemes for the proper drainage of even big cities, little is known. In the Municipal Council of Tiruchirappalli, a vigorous debate took place

[23rd March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

recently about the pollution of the river Cauvery by letting the whole sewerage of the town of Tiruchirappalli into the Cauvery. Other towns have done a great deal of research into this problem in other countries. I would like to know what this department has done in the matter and I would like to present to the Ministry the valuable books that have been written on pollution of river waters.

The hon. Lady Member referred to the fact that the water we drank had got the same characteristics as the water we were seeing around. She is perfectly right. She would probably know the reasons.

Whatever criticisms may be made in this House—and unfortunately, they have been made time and again—the Ministry seems to go on with the same placidity with which Tennyson's "Brook" has gone on for years.

Let me refer to another point. The profession of nursing in this part of the country has always attracted, fortunately for us, very able and very conscientious persons. The bulk of the work of the Medical and even Public Health Departments is done unostentatiously by the nurses in the various hospitals. The lack of proper quarters, the lack of suitable amenities, the low grade of pay—all these have largely made the position deplorably bad, particularly in the mufassal areas.

Proper quarters are not available to the nurses; they are to be in rented houses or sometimes in very uncongenial surroundings. Yet and yet when a provision of Rs. 14.52 lakhs was made in the Second Five-Year Plan, up to now not even a third of the amount has been spent and ultimately it is hoped that a sum of Rs. 9 lakhs will be spent at the end of the Second Five-Year Plan period. Is it suggested that the sum of Rs. 14.5 lakhs was excessive for the provision of nurses' quarters? Would this have been possible if there had been, as was the case in the past, a separate lady as the head of the Nurses' Department? I hope my plea would be taken up by the hon. Lady Member. May I respectfully suggest that the other Lady Members, even though they are sitting behind the Treasury Benches, may agree with me?

I gather that there are about 600 or over nurses in the State. Formerly when they were far fewer, there was in the office of the Director of Medical Services a Directress of Nursing Services who looked after these nurses, a very talented lady, and I know her very well because she happened to be the Matron of the Hospital of which I was in charge, and she attended to the needs of the nurses and was responsible for recommending their promotions and transfers. I should like to know why this post of Lady Directress has been abolished. Is it on grounds of economy? I do not know why the Government should show so much of sympathy to the aspirations of qualified women only at All-India

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [23rd March 1960]

Government do not realize that a hospital cannot have more than a certain number of beds for the efficient administration and treatment of patients. The proper thing would have been to construct another hospital in Coimbatore on the other side and to cater to the needs of the patients. I have ventured to suggest that in Madras City there should be one hospital in the north and another in the south maintained by the Government, and that the General Hospital should not have additional beds. Unfortunately, these are voices in the wilderness. The experts think otherwise, and the Ministers think otherwise. Therefore, there is no question of any such suggestion being accepted. Will the Government at least now consider the desirability of calling the experts from other States or even from other countries to advise them? I do not want to be on that committee. But let them take the advice, and for the sake of posterity, consider what the problems are.

Sir, I had hoped on this occasion not to refer to the subject of education for more reasons than one. But the Budget speech of the Finance Minister has made it necessary for me to touch on certain aspects which have been referred to in that speech. From the reports in the Press, from the letters that have appeared in the columns of newspapers, and from the editorials that have been written, there can be no denying the fact that one of the most important topics agitating the public mind is the question of change in the medium of instruction in the college classes. It is noticed in the Budget speech, "From the next year onwards, instruction in the B.A. First Year course in Coimbatore Government Arts College will be given in Tamil. The necessary textbooks in Tamil for the purpose are being prepared now. It has been decided in consultation with the Vice-Chancellors of the Madras and Annamalai Universities that with effect from 1963-64, the medium of instruction in all colleges for the B.A. course should be Tamil". I was greatly surprised and pained to find this statement in the Budget speech of the Finance Minister. I do not know what consultation means. I am told by Professors of English that it means concurrence. If so, I should like to make the position a little clear.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If it means 'concurrence', I have used that word in that sense.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I know the Hon. Minister must have used it in that sense. But I have also my own statement to make. Long before this Government came into power—when I say this Government, I mean the Congress Government—the University anticipated that owing to the ideological views and the possibility of those views being forced on the University, the Syndicate should be prepared to meet the situation if it arose. Therefore, a regulation was passed that if any college wanted to have any medium of instruction, it was open to that college to have that medium of instruction. At that stage, we said "Intermediate"—subject to the condition that one year's notice

23rd March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

should be given before the change-over, that suitable personnel in the language concerned should be available to the satisfaction of the Syndicate, and that the necessary books in the language concerned should be made available before the introduction of the language as the medium of instruction. Let me state this fact, though some people in this House might not remember, that in the light of these regulations and the steps taken by the Syndicate, three colleges offered to change over the medium, namely, the Government Arts College, Coimbatore, the Salem Municipal College, Salem, and the National College, Tiruchirappalli. Within three years after the change-over, each one of these colleges again requested the Syndicate to allow it to change-over to the original medium of instruction. With all these facts so clearly before him, no Vice-Chancellor would have dared to give the impression to the Government that he had any right to express a view on this subject without consulting the University authorities. In other respects, Sir, to the best of my belief, all that happened was that because these regulations were there, I had no hesitation in saying that if the Government wanted to have a pilot project in Coimbatore for the teaching of humanities in the particular language, they could do so under the provisions of the University's regulations. It was not possible for me to have committed the University in any other manner. If one who has been a member of the Syndicate for thirty-five years, and who had the opportunity of getting acquainted with the rules and regulations of many other Universities in India, and one who fortunately or unfortunately had been the executive head of that University for a period of eighteen years, has committed the error, as the papers are inclined to believe, of offering that the University will adopt the thing whatever may be the circumstances, I think that Vice-Chancellor deserves the condemnation at the hands of the University authorities. Sir, in the University, we have not got a solid block behind the Vice-Chancellor to support him in whatever action he takes and we are undemocratic perhaps in that respect. But, it is difficult for us to allow the views of any particular individual to go down in University affairs. What has been the position? Let us see. The earlier impression was that the medium of instruction, so far as certain subjects in the humanities were concerned, might be changed to Tamil and that for this purpose, a pilot scheme would be tried in only one college in the whole State. Secondly, if this pilot scheme were to prove a success, it might be extended to other colleges, it was presumed, on a voluntary basis. The third change is that recorded in the Government Order of April 1959, where it is stated—

"It would be open to private colleges to continue to provide English medium of instruction in the B.A. Degree courses even after this change-over is effected, but no grant will be payable by the State Government in respect of such courses."

The fourth stage, let me add if my understanding of the English language is correct, is that the attitude of the Government is reflected in the Budget speech of the Hon. Minister wherein one

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [23rd March 1960]

Women's Conferences and when they are addressing them on their platforms and why they do not take note of the advice that they give later on. I have always maintained that the two key positions for women should be the Deputy Directress of Women's Education and the Directress of Nursing Services. I know the hon. Lady Member wants recruitment of women police. If she had asked for recruitment of a lady as Deputy Inspector-General, I would have been more happy. Why does she want to put ladies to the subordinate position of Sub-Inspectors and head constables? I cannot understand it and I am glad that at least on grounds of height and weight, they are put aside.

I strongly feel that these posts should be re-introduced for many reasons. I do not want to elaborate because I have personal experience of how these nurses are treated without a Lady Member in the Government. Many complaints are now being made about transfers. I do not want to go into the allegations that have been made. It is impossible for any particular head to control or supervise all these smaller fry in the office, to regulate these transfers, promotions and other features of Nursing Service. The need, therefore, is imminent and I hope sufficient notice will be taken.

The other day my hon. Friend—he is here now—in his usual inquisitive manner called for information about resignation of doctors, and a statement was laid on the table of the House. The Medical Officers are Gazetted Officers, let me remind the House. The statement showed that in 1957, 19 persons resigned, that in 1958, 42 persons resigned, and that up to May 1959, already 24 had resigned. My hon. Friend Sri Mohamed Raza Khan observed that the resignations were by people who had put in years of service and that to-day there were scores of vacancies. Has the Minister given any thought to this question? Has he prepared any plans or consulted anybody why this is happening? I know, for instance, that some of these resignations are due to the fact that there are attractive jobs through other Government agencies, jobs which require little or no expenditure of energy or thought to be given. But I know also of other causes. There are jobs where the additional incomes are so disproportionate that the moment a person is transferred, naturally he thinks of resigning. Why have the Government decided that only those in service should be entitled to attend on the Central Service and obtain the remuneration? The Medical Department at present, I can assure this House from my personal knowledge, is in a position to stand the strain to a certain extent, because in the administration of hospitals and in the treatment of patients in every speciality besides general surgery and medicine, a large number of honorary medical officers and honorary assistants are available. They are giving their time and energy without expecting any return whatsoever.

I know the statement is sometimes made that they get the experience. But do not others get the experience? Are they doing it without getting experience? But that apart, I was myself

[23rd March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

a service man, and I shall not say anything to suggest that the service men do not deserve what they get. I plead that they deserve much more. And if I had my voice, I would have made them whole-time servants on a salary which could compare with that of the I.A.S. The Hon. the Education Minister will tell you that the best students are taken to the medical colleges. After a strenuous course of seven years and very often after an additional course of two or three years for specialities, they are given a magnificent sum of Rs. 175 per month, whereas a graduate, immediately he is selected for the I.A.S., the Indian Foreign Service or the I.P.S. is given a much higher salary. Graduates are selected for the many Indian and un-Indian services, and to-day they are selected in hundreds, not as if only half a dozen, the very choice of the Universities of India, were selected when the Indian Civil Service was there. Nobody can advise them, because that is a department which is more or less the highest in the country. Only the best candidates go to the medical colleges and the second best only go to the arts and science colleges. If any proof is required, I am prepared to place facts before any impartial authority. Why should the medical men be treated in this shabby manner? I would like to know whether the Hon. Minister has given any thought to the problem of medical administration and medical relief in the Second and Third Five-Year Plans. I know that Ministers are very busy indeed. They have to visit the various parts of the State. On more than one occasion the districts have to be visited. They must be in personal touch with all that is going on there. What we, their representatives in one capacity or another, tell them in the Legislature is not of much consequence and, therefore, they have to be absent. But while they may be absent, am I to understand that all these things are to be left more or less uncared for?

Sir, I was glad to learn from the reports in the other House that the Penitentiary was likely to be shifted to a place outside the City of Madras. I welcome it as one of the important steps that will have to be taken. When it is shifted, I hope the whole of that place will be made available for the extension of the amenities of a hospital, and I would suggest, as I have done on a former occasion, that it must be utilised for what is known as the out-patient department, or what is known as polyclinic in other countries, for the treatment of casualty cases, with a suitable operation theatre, post-operative wards, and blood banks. Let it not be converted into an additional ward.

I have maintained that so far as hospitals are concerned, 750 beds should be the optimum. The maximum should not exceed 1,000. Unfortunately, in every hospital overcrowding is taking place, to which the hon. the Deputy Leader had referred on more than one occasion. I was shocked to find that one of the finest hospitals that I had known, namely, the hospital in Coimbatore—I went there only the other day—was once again becoming more or less a slum area, if I may so put it. Hospitals are like choultries. They are not like hospitals, because the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [23rd March 1960]

step further has been taken, when it is stated that "the medium of instruction in all colleges for the B.A. course should be Tamil." What this means will be very clear to anybody who studies the language adopted from time to time in the Government Orders or in the official speeches of the Education Minister. We have, therefore, progressed from a pilot project to a voluntary change-over in some colleges; then to the next stage of no grants being given if such change-over does not take place; and finally to the last stage where the Government have stated in the Budget speech that "the medium of instruction in all colleges for the B.A. course should be Tamil." And this even before the so-called pilot project has been started in the year of grace 1960-61. I realise that this may come into effect sooner than later. Speaking to the College Union of Sir Theagaraya College, Washermanpet, the Minister for Education is reported to have stated on 21st August 1957, as follows:—

"It was not as if he could not force the pace by passing a legislation in the Assembly and the Council."

But, he was kind enough to add: 'It was not the way of dealing with higher education.' "He wanted that they should themselves feel that that was the obvious right step and there was no other alternative or choice."

It can now be easily understood that what the Hon. Minister had all along intended was the authoritarian method of dealing with the University in case it did not behave properly. All this idea of a pilot project was, I venture to submit with all respect, merely to soft-pedal the ultimate and firm decision which he wanted to take. Under these circumstances, there is no use of speaking of Universities and Universities' autonomy in season and out of season. I do realise that in India, in most Universities, not necessarily in the Madras University, the position is entirely different, so far as the Party in power is concerned, in the various States. I have to note with deepest regret, Mr. Chairman, that the talk of University autonomy is only a talk in the air. For some time past, I have realized that the Madras University in particular has been behaving so badly that the Government have had, directly and indirectly, to look after its interests to such an extent that they probably now feel that the inevitable next step is to departmentalise the University and take it over fully under their protective wings. Otherwise, the steps that have been taken in the past are incredible.

The Education Minister summons meetings of Principals and discusses with them various academic questions. He summons meetings of managements of colleges and tells them that it was wrong on the part of the University to have started more colleges, to have given more seats as it were. And, the expression, 'authorized in-take' and 'actual in-take' has now dominated the whole scene in such a way that many questions have arisen. If the Government think that the University of Madras is not conducting itself in a manner consistent with the interests of University

23rd March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

education, if that be the impression, I would respectfully suggest to the Minister for Education that he may ask the Chancellor to take the powers with which he is invested and have a full-blown committee to look into the state of affairs, as provided in the Madras University Act.

I ask, 'Is finance going to be the factor which will control and determine educational policy?' And yet, just because a small amount is requested by some managements, by some Principals, the stranglehold on University education has already become something phenomenal.

I know that the Government may not appreciate or recognize the changes that have been introduced, whether it be the abolition of the Honours course or the introduction of the three-year degree course or many other factors. But these changes have been introduced by duly constituted authorities of the University on the advice of duly constituted all-India bodies and not on the advice of individuals or due to the vagaries of any particular individual.

Sir, how can any University function if this diarchy in the administration is to continue? Is it supposed that the University has not been able to look into these matters and is not capable of taking steps in regard to these matters and, so, it should be the burden of the Education Ministry to interfere in these matters? It was reported that at the last meeting of the Principals, reference was made to two small incidents, a strike of the students in the hostels of two colleges and that grave concern was expressed and certain steps for dealing with these things were reported to have been suggested. What does all this show? Reference had been made to this in spite of the fact that the University had dealt with it. Sir, I remember to have read of a students' strike in a neighbouring University when the Education Minister of the State was actually present. And the people know in what manner this indiscipline was treated. The University had to be closed down; the students had to be forced out of their hostels; the Police had to be requisitioned; and many other steps were taken at a time when actually the Education Minister was present on the scene, and, of course, it must have been by the Vice-Chancellor and not the Education Minister. I do want to protest against the attitude adopted in regard to incidents in the colleges making it appear that there was something very seriously wrong. For I feel that it is the most effective manner of interfering with the autonomy of the University. Let me frankly state that I have had the opportunity to look into many incidents of student indiscipline in many Universities in this country, and I can say with firm conviction and experience that the less the State Government interfere and make themselves busy with University affairs, the greater is the possibility of discipline prevailing and student welfare being ensured. It may be that my views are not respected or even followed. Mr. Chairman, may I take some more time?

MR. CHAIRMAN: Yes.

[23rd March 1960]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Thank you, Mr. Chairman. It has been stated in the Budget speech that the necessary text-books in Tamil for this purpose, namely, the change of medium are being prepared now. I may state, in this connection, that so far, at any rate, not a single text-book in Tamil has been sent to the University. So far as the University is concerned, the procedure followed in such cases is that any books which are prescribed as text-books or as books of reference must first be approved by the Boards of Studies concerned and then placed before the Academic Council and it is only then that these books are commended to the students. Sir, it is the responsibility of the Vice-Chancellor and of nobody else—not even that of the Syndicate—to see to the proper observance of the Ordinances, the Regulations and the Statutes according to the Act. Because I did not want to be considered a hindrance to the Government in their desire to utilize this pilot scheme, which they wanted to be a successful thing, in other places also, I went so far as to suggest very recently that if the books were sent to the University, I would summon a meeting of the Board of Studies concerned, which I had the power to summon, and that if they recommended the books, I was prepared to go further and take courage in my hands to suggest that these books might be used and that then later, if I was in a position to do so, I would request the Academic Council to approve my action. That is the utmost that the University can do now.

4-20
p.m.

Sir, I am sorry that in the evening of my career, I have to express myself with so much of regret as to the trend of events in University education. The University which has celebrated its Centenary and which, unfortunately, has received a certain amount of commendation in quarters where, perhaps, that commendation is worth while, is now in the position that it has for the last three years to submit itself to the dictates of the Government because its colleges and their managements cannot otherwise get a paltry sum of money given as so-called grants by the gracious Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to know in what way I have dictated to the University. I would like to have one instance.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: It has been suggested that colleges cannot open new courses of study unless the Government assure them the grant. Even that, the Syndicate accepted, and said that so far as the other colleges were concerned, the managements would certainly be asked to give not some sort of a promise but provide actual money so that they might continue to have these courses. I know that managements have sometimes to get grants. But I have always held the view, and I shall continue to do so, 'Better poverty and independence than affluence and slavery.'

23rd March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I can even now assure this House that in academic matters I have never interfered, even though I have my own views. Once the University has taken a decision, I put all my weight to implement it. But as far as financial matters are concerned, I am responsible to the House and I have to husband the resources of the State to the best of my ability. In these matters, I have to exercise my own judgment.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I was never questioning the right of the Government to exercise their judgment in financial affairs. It is true that within the last three years the University Grants Commission has given over two lakhs of rupees to the Madras University and to the affiliated colleges for various purposes—to improve the accommodation, the library, the laboratory, the hostels for the students, etc. As a matter of fact, the total sum given by the University Grants Commission in the Second Five-Year Plan is Rs. 2,17,69,605. Of this sum, the affiliated colleges in the attenuated Madras State alone have been given a sum of Rs. 1,06,24,472. I do realize that the Madras Government may not feel that these grants were necessary; but the fact remains that on account of these grants, managements have been able to meet the requirements of their respective colleges for the conversion into the three-year degree course and this, when they did not expect much generous assistance. They have been able to construct hostels out of grants, not loans, the income from which grants will be a substantial part of the amount needed for the maintenance of colleges. I am not going to enter into the question what has been the contribution of the State Government. It is entirely for the Hon. the Minister for Finance to decide. He has, of course, to get the approval of the Legislature and I am not competent to talk about that. For this reason, when the Third Five-Year Plan was submitted to the University Grants Commission, the University pleaded that there should be no question of matching grants for any of the projects that the University might be undertaking. We know that matches are very difficult to settle. Barkis may be willing but Pegotty may not be willing. Therefore, the difficulty has been that these matching grants had to be accepted without which the University could not do much. In future, of course, the University will be in a position probably to lessen its activities. Whatever the University Grants Commission may have to offer, let it be offered unqualifiedly for I know the State Governments have their own responsibility to the Legislature. I am not for a moment commenting that they do not see eye to eye with the University. But what is more, whether it be salaries for teachers or anything else, they have, I realize, to get the approval of the Legislature—not this Council. Therefore, my appeal has been, wherever I have had the opportunity to make such an appeal, that the managements, whatever the result, must live within their own economic sphere so that they may just continue to do what little they can do. It was suggested, for instance, that the University had started too many colleges without realizing that one college might affect another college. I plead

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [23rd March 1960]

guilty. I am sorry with all these unfortunate developments I have been connected and I plead guilty. But may I say this? Let me bring it to the notice of the House that in 1946-47, the accommodation for the students was so limited in colleges that boys had to go begging from college to college for seats with their S.S.L.Cs. which were once characterised as their 'Panchangams', and in the end, not getting admission, become frustrated. And then the Government of the day, which was a Congress Government, through the Ministry of Education, decided that the colleges should be asked to double their strength, to have a shift system and to take in all these boys. The University felt that it was not in the interests of academic standards to do such a thing. And then the University authorities went begging from door to door. May I recall in reverence how those philanthropists with tears in their eyes came forward to save the boys who were frustrated and to see that the University was not subjected to the criticism that it had not made provision for more colleges? In the period from 1946 to 1955 or 1956, 45 colleges were started in the composite State of Madras. And they were not started as mushroom growths but subject to two conditions. One of them was that the managements should guarantee five lakhs of rupees as an endowment and five lakhs for provision of buildings, library and laboratory facilities. My friend over there did it and many others have done it. Although they might have felt sorry then, ultimately they felt happy over it. If now we are going to be told that we have without proper thinking started too many colleges and that, therefore, the strength in the colleges has fallen, what is the answer that anybody can give except to plead guilty to the charge of lack of forethought? May I say one thing? When a college was started in Kancheepuram four or five years ago, it was started, I won't say as a branch, by the famous Pachayappa's Trust Board with a good promise of strength. And it was getting on and progressing. May I respectfully ask the Hon. Minister why suddenly a polytechnic was started in the Kancheepuram town? Would it not affect the strength in the college? Undoubtedly, it has affected the strength in the college. The college is not in a position to know what to do. If 120 boys who get out of the schools nearby and who would join the Pre-University class ultimately join the polytechnic in that town, is it the crime of the Principal or the Management of that college or the University? I am not going to suggest for a moment that it was not desirable to introduce more polytechnics in the State, more engineering colleges in the State, and so on. That is not my plea at all.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: May I say that you were in a different capacity responsible for that decision?

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: No, Sir. I had to obey the Government. In the sub-committee over which I unfortunately presided, I could not allow my views as Vice-Chancellor to dominate. I had to yield. Let me make it clear

23rd March 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

to the Hon. the Minister for Education that it is not my intention to indulge in any frivolous or vexatious attack. I am opening my heart out to the Members of this House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not by accusing me.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I am not accusing you. But I am only telling the House how these things came about.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even criticism must be fair.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: How could the University have had the forethought that a large number of polytechnics and engineering colleges would be opened in various towns?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I plead guilty to that.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: There is no question of feeling guilty or otherwise. I am not a court of justice to go into it. I am telling the House for the first time, perhaps, the actual facts.

4-30
P.M.

Let me now pass on to another subject. I have already expressed the view that a Deputy Directress of Education is very necessary. Recently a communication was received from the Government, which I understand was based on the communication from the headquarters of the National Cadet Corps, constituting Committees for selection of personnel and officers. The Committee for selection of officers from the Mens' Colleges was to be presided over by the Vice-Chancellor. The Committee for the selection of the officers from High Schools was rightly to be presided over by the Director of Public Instruction. But the Committee for the selection of women from Women's Colleges was to be presided over by the Secretary to Government, Education Department. I should like to know why it should be so. Even if there is no post of Deputy Directress of Education, may I not suggest that a senior Woman Principal should have presided over this Committee? I do not know whether the hon. Member Mrs. Clubwala Jahdavi will agree with me in this. But so far as college students are concerned, the University has decided to address the National Cadet Corps Commanding Officer that a woman Principal should preside over the Committee for the selection of women teachers for the post of officers in the National Cadet Corps.

I should like to ask the pardon of the House, if I have spoken offending anybody. My object is not to wound anybody in the evening of my life as the shadows are falling fast. I shall not give the impression that I am here to cross swords with anybody. I simply expressed my views and feelings which are not, I must confess, of a very happy nature. If I have done anything wrong, I beg your pardon and that of the House.

[23rd March 1960]

* SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: Mr. Chairman, Sir, the Budget speech of the Hon. the Minister for Finance which has been printed and supplied to us gives an indication of the rapid strides which our State has made in all walks of life. The Agricultural Department deserves to be specially congratulated on the results it has achieved in increasing the yields per acre. This State has now the pride of place of being the fourth in the whole world in the matter of production per acre. Japan stands first. The United States comes next. China comes third. Our Madras State takes the fourth place. That shows the amount of progress this State has made in increasing production. Not merely that; in regard to industries also, we find major industries are springing up all over the State. Small industries are also coming up encouraged by Government. In the public sector also the results are very encouraging. Apart from congratulating the Government on their achievement, I would place before them some of the grievances of the people also, which I hope the Government would look into.

(Deputy Chairman in the Chair.)

First and foremost—let me confine my remarks to the needs of my district, namely, Tirunelveli—people were fondly hoping that with the opening of the Manimuthar Project, their woes would be at an end. But we find that when the scheme had begun to function effectively, the Government has directed the collection of penal tax from the people who have cultivated dry lands with paddy. These lands were under paddy cultivation for the past so many years even as long ago as thirty years. But heavy penalty is now levied and the Government have directed the collection of this for the last three faslis in a lump. The ryots are in a fix. They are not able to pay in a lump, the heavy penalty that has now been imposed on them. They have sought the help of the Government to suspend the collection, to examine the question and cancel, if possible, the penal assessment for the past three faslis. Request after request has been made to the Government to consider the question as to what has to be done in these cases of water rate cultivation which has been in vogue for more than thirty years. These lands are classified for dry cultivation but they are surrounded on all sides by paddy fields, in low-lying areas inundated by water by percolation. They are unfit for any cultivation except paddy. These cases have to be examined in each taluk and wherever it is found that these lands are unfit for cultivation with any crop other than paddy, they should be classified as 'Nanja' lands. The harassment of the ryots by levy of the penal tax and their running to Madras for redress at the hands of the Government year after year should be done away with. Another thing is the rate levied is very heavy and prohibitive. If that is insisted upon, it will spell ruin on the ryots. Those who are anxious to produce more should be encouraged. I take pride in the fact that a cultivator from Tirunelveli tops the list in the whole of the Madras State for having produced the highest yield per acre

23rd March 1960] [Sri S. P. Sivasubramanya Nadar]

and got the gold medal this year. When people of that type are working hard to produce more from every acre, this levy of penal tax spells very great ruin on them. I would request the concerned Minister to look into this matter. We have got a very sympathetic Minister in our Minister for Public Works. He knows the difficulties of the ryots. He is himself a ryot and he has worked with the people, moved with the people. I know he has the milk of human kindness in him. But, at the same time, he has to work in co-ordination with other departments, the Revenue Department and so on. The Ministers concerned were good enough to tott the area. They saw the conditions prevailing in those areas in person, the condition of the ryots there, the condition of the land there which the people want should be converted into nanja. They have made personal inspection in more than one taluk. Therefore, I would request that speedy action may be taken in the matter and the ryots relieved of their pain.

Another curious thing which is happening is in regard to misappropriation by some village headmen. Some village headmen misappropriated the revenue collections. They were prosecuted and sent to jail on conviction and sentence. But the Government, finding that the amount misappropriated by them could not be collected from them, have passed orders to recover the same from the poor Revenue Inspector and the Tahsildar. Large sums of money swallowed by the village headmen have been ordered to be paid by the poor Revenue Inspector and the Tahsildar concerned for no sin of their own. It will not be possible for them with their poor salaries to pay the amount out of their pockets. The sin alleged against them is that they failed to exercise sufficient supervision and control over the village headmen. If they had done, it is contended, the misappropriation would not have taken place. It is well-known that the village headmen collect large sums of money as revenues from various ryots even without giving receipts and that a few of them misappropriate the amount. Even if receipts are issued and the amounts are not brought into account, how can a Revenue Inspector, whatever his capacity and zeal, find out that the village headmen have collected so much and that so much has been misappropriated by them? How can he or the Tahsildar bring them under their disciplinary control? In these cases, years after the collections were made, the village headmen were prosecuted and convicted. Now these poor Revenue Inspectors and the Tahsildars have been asked to make good the amount misappropriated by village headman. But the high officials—the Revenue Divisional Officer and the Collector—were also equally responsible for exercising effective control over this subordinates. They are left free. The Revenue Inspector and the Tahsildar alone have been chosen to pay the penalty, not for their own sins but for the sins of some other people. I would appeal to the Government to examine this and pass suitable orders relieving the subordinate officers from this spell of disaster.

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [23rd March 1960]

4-40
p.m.

I want to say a few words about the construction of the Hospital buildings at Palamcottah. The first and the second floors of the building are nearing completion. It is deemed necessary to have a second floor. But the amount required for putting up the second floor has not yet been sanctioned either in this Budget or through departmental orders. If that work is taken up now itself, there will be great savings because the scaffoldings and the other things are there. If that work is taken up after the building is occupied, Government will have to spend more money on it. Not merely that. If the work is taken up after the building is occupied, it will be a great nuisance to the patients in the hospital in the first floor. The municipalities of Palamcottah and Tirunelveli have requested the Government to take up the work immediately. The Hospital Advisory Committee also has made a similar request. I, therefore, request that necessary sanction may be given for this work and the construction work proceeded with.

Sir, the district boards have more or less been abolished. They are practically defunct. Panchayats and Panchayat Unions have come into existence now. Some of the properties which were vested in the district boards, however, still continue to vest with the Special Officer and he is not able to exercise effective control over the administration of these buildings. Let me, in this connection, draw the attention of the Hon. Minister in charge of Local Administration, though she is not in the House at the moment, to some instances. There are two choultries belonging to the district board at Tirunelveli itself. They serve more or less people coming from the mofussil for their lodging. They are within the municipal limits. But they are still under the control of the Special Officer. Similarly, there is a Harijan choultry in Tirunelveli just adjoining the other choultry. That is also vested in the Special Officer. The present policy is to vest these properties in the local authorities concerned. Therefore, the Municipality of Tirunelveli has requested the Government to vest the administration of these two choultries in them, so that they may have effective control over the administration of these properties. If they are handed over to the Municipality, they may improve them, and provide all the amenities required by people staying there. I would request the Government to pay early attention to this matter also.

Sir, last year in my Budget speech I drew the attention of the Hon. the Minister for Public Works to the fact that in the Cape Comorin-Banaras Trunk Road there was a bridge connecting Tirunelveli and Palamcottah over the Tambaraparni and that it needed urgent attention. That is an ancient bridge constructed out of the munificence of a private individual. It is more than 120 years old. It was constructed at a time when there was no heavy traffic, when there were only country carts and so on. Being on the trunk road and connecting two important places, it is not able to withstand the heavy traffic that is now on it. The bridge is also very narrow. Now we have buses which take in more than sixty passengers, big

23rd March 1960] [Sri S. P. Sivasubramanya Nadar]

buses running over it. Two buses cannot cross the bridge at the same time and also there is no room for pedestrians to move freely. They run pell-mell to save their own lives. That is the condition of the bridge. The Government have been pleased to construct new bridges all along on this trunk road. This bridge alone has escaped their attention. The Government, I understand, are insisting on the Municipalities of Palamcottah and Tirunelveli to contribute for the reconstruction of the bridge while it is their primary duty to take it up, the bridge being on the highway from Cape Comorin to Banaras. The bridge should be widened or reconstructed or the Government should construct a diversion bridge to meet the present-day needs. Our cry in this connection so far has proved only a cry in the wilderness.

Another matter to which I wish to draw the attention of Government relates to courts. Additional courts are created where there is no work and additional courts are not sanctioned where there is heavy work in the existing courts. I would cite only one instance in this connection. There are two district courts at Tirunelveli, one principal and one additional. There are also two Sub-Courts, one principal and one additional Sub-Court, in the headquarters of the district itself. There is very little work with the result that the District Judges for want of work, are taking up small criminal cases that are triable by Assistant Sessions Judges, so that they as well as the Public Prosecutor may have some work. The four courts there are functioning in that way. Now the Government have withdrawn the small cause powers of the two Sub-Courts there and vested their jurisdiction in the District Munsifs with the result that the work in the Sub-Courts has also considerably diminished. But the additional Courts continue year after year. Sir, I took pains to collect statistics of the number of cases pending, the number of cases that were usually filed and so on for the last two years and drew the attention of the Hon. Minister in charge to the fact that these Courts were superfluous. They are rather a luxury. Of course, I understand that the Government are convinced of what I said, but the High Court, it seems, wanted the continuance of these Courts and, therefore, they are still there. My submission is that these Courts could have been shifted to places where the work is heavy. If there is no necessity elsewhere also, these could have been discontinued. By so doing there would be a lot of saving to Government.

One other matter which I would like to stress is about the chit funds. It is gratifying to note that legislation to control these will be introduced in the present session of the Legislature. I have been clamouring for a number of years that these should be controlled. All sorts of people styling themselves as stakeholders collect money from poor and innocent people. After some time, these people disappear leaving no property or security in their name. If at all they have any property, it is in the name of their close relations. Thus they leave the people in great misery and trouble. There was one

4-50
p.m.

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [23rd March 1960]

glaring instance where one stakeholder was able to swindle to the tune of several lakhs of rupees and he went scot-free. The arms of law are not able to do anything against him. Criminal cases were filed against him for cheating the poor contributors and depriving them of their amount but the Courts dismissed them on the ground that they were of a civil nature. Even if we go to the Civil Court, I know that the man concerned, being pauper, having secreted his property in others' names, would go scot-free without any relief to the contributor who was cheated. These instances have, time and again, been brought to the knowledge of the Government. The erstwhile Travancore-Cochin State, even long before Independence, enacted a legislation controlling the chit funds. There the legislation is working fairly well. Now, I must congratulate the Hon. Minister in charge of this portfolio on proposing to bring forward a Bill to control these chit funds and thereby saving hundreds of people who are now being cheated. Thank you, Sir, for having given me this opportunity to speak on this occasion.

* SRI P. T. RAJAN : Mr Deputy Chairman, after the excellent performance to-day of the hon. the Leader of the Opposition and the hon. Lady Member, the excellent speech of my hon. Friend Mr. Balasubramanya Ayyar made day before yesterday and the speech made in between them by the hon. Member Mr. Raza Khan, I feel that I can add very little to the debate of the House. So, I will confine myself to the Religious Endowments Department and offer a few remarks. (Interruption) Yes, naturally when my hon. Friend gets old, he will not only become religious minded but will also speak particularly about 'Thirukkural'. I wish to say that those who vehemently opposed the Religious and Charitable Endowments Bill before it became an Act, have now come to realise, if I am not very much mistaken, that the Act has helped to manage better temples and mathas. Temples, especially bigger temples, are better managed both from the financial point of view and from the point of view of worship. Nevertheless, there are a number of old, dilapidated and neglected small temples which can either be restored or demolished. They are an eyesore to the religious susceptibilities of the people. I know poverty will be pleaded but I hope it will be possible for the Hon. Minister in charge of the Department to persuade the bigger temples to take charge of the smaller temples and see that at least daily 'poojas' are done.

Coming to the mathas, I must say that some of the mathas have done so well that they have brought credit not only to themselves —by themselves I mean madathipathis—but they have also contributed a great deal to the growth of Tamil language, literature and culture. However, there are one or two mathas, whose heads feel that mathas exist for their own importance and the temples which are under their control, are absolutely being neglected though they are ancient and famous ones. I hope the Hon. Minister will go into the matter. During the course of the discussion on the Act

23rd March 1960] [Sri P. T. Rajan]

recently amended, it was mentioned by the hon. Friend Mr. Balasubramanya Ayyar that the *madathipathis* occupied a special position in that the Courts held that they could not easily be interfered with. I do not know how the *mahant* of Tirupati who was the sole arbiter of the temple there became a non-entity. All the offerings used to go to him. But after the Act came into existence and after the Committee was formed, the *mahant* ceased to be a factor in the administration of the Tirupati temple. If that can be done, I do not see any reason why *madathipathis*—I do not want interference in their spiritual position—should tinker with temporal powers and especially financial matters without realising their responsibilities. I request the Hon. Minister to examine this aspect of the matter very carefully and see that if a *madathipathi* is lax in his duties, he is asked to quit and somebody else substituted in his place or a committee is formed to see that the duties of the math are performed properly.

In passing, I should like the Hon. Minister who tours a great deal, to pay a surprise visit to some of these temples, especially smaller temples. Only recently I went to a temple and there I found no *archaka* in the morning and when I went and spoke to the executive officer about it—and he spoke to me in a very casual manner—he thought that he was conferring a favour on me by his condescending to talk to me. I do not mind that. What I should like to know is that those who are paid by the temples should see that the worship is conducted properly and that the duty is performed. If the Hon. Minister can pay a surprise visit to some of these temples, it might help in creating the right atmosphere.

There is one other thing on which I should like to offer a few remarks, viz., the 'prasadam' incident about which a number of questions were asked and about which a press interview appeared only two days ago. Sir, I have been a regular visitor to the Tiruchendur temple for nearly forty years. There are two "Sannidhanams". One is called "Subramanyaswami Sannidhanam" and the other is called "Arumugaswami Sannidhanam". The pooja that is conducted in 'Subramanyaswami Sannidhanam' is done by 'pothi'. The one who performs puja at 'Arumugaswami Sannidhanam' is also a Brahmin. He is called "makhami". They are all Brahmins. The reason for the special kind of puja at 'Subramanyaswami Sannidhanam' is that in olden times the temple was under the control of the Maharaja of Travancore. The other temple referred to was Cape Comorin in which also the 'pothi' performs the puja.

DEPUTY CHAIRMAN : Does the hon. Member want to continue his speech tomorrow?

SRI P. T. RAJAN : No, Sir. I will finish in another five minutes.

DEPUTY CHAIRMAN : All right.

[23rd March 1960]

* SRI P. T. RAJAN : The Hon. Deputy Minister for Railways appears to have paid a visit to ' Subramanyaswami Sannidhanam ' at Tiruchendur temple one morning and after worshipping at the temple at Cape Comorin, the next day he went to attend the Lawyers' Conference held at Nagercoil. There he started making a speech wherein he referred to his visit to the two temples. It was then pointed out to the Deputy Minister that that was not the proper forum for raising that point. The Lawyers' Conference has nothing to do with religious matters and religious affairs. But it was made to appear that the Hon. Deputy Minister was dealing with that problem at constitutional and legal level. Undue notoriety was given to the visit of the Deputy Minister to these two temples. If it had been any other person, the temple authorities would have issued a press note, in the normal course of events, giving their version of the incident. But since he was an important personality; they did not issue a press note. It was left to the Minister in charge of the Religious Endowments Department to offer his remarks. I am not going into the propriety as to whether one Minister can say something about another Minister. Some statement had to be made by a responsible person as far as the incidents in these two temples were concerned. Be that as it may, I leave it to the Pundits whether this Minister or that Minister was right. Somebody had to say exactly what happened and that could be said by the Minister in charge of the Religious Endowments Department in this State. What I want to say is this.

So far as ' Pothis ' are concerned, they do not make any distinction between the rich and the poor. They do not make a distinction between a Brahmin and a Non-Brahmin. They perform the ' puja ' and offer ' prasadam ' to the devotees. They take particular care to see that they do not in any way touch any person to whom ' prasadam ' is offered. What does he do? In Tamil it is "கையில் கொடுக்கிறது". (Sri K. T. Kosalram : He "throws".) If the hon. Member translates "கையில் கொடுக்கிறது" as "throw", then it is not correct. If the ' pothi ' were touched by anybody else, be he a Brahmin or a non-Brahmin, he must come out, take a bath and then enter the *sanctum sanctorum*. As a matter of fact, when the ' pothi ' comes out of the temple, before he reenters the *sanctum sanctorum*, he must take a bath and then only enter the temple again. Since the temple had been under the control of the Maharaja of Travancore, as I said, this practice was in vogue and it still continues. Regarding the Cape Comorin temple, it was till recently under the control of the Maharaja of Travancore. The custom which was set up previously still continues. If it had continued under the control of the Maharaja of Travancore, these rituals would be more rigorously observed. What I would like to say after visiting these temples year after year (I have visited these temples so many times) is that no insult is meant to anybody by the ' pothi ' giving ' prasadam ' in the way in which he does it, without touching the person to whom he gives the ' prasadam '. Unnecessary controversy has been introduced in this matter. Things are made to appear that the " pothis " are impertinent or

23rd March 1960]

[Sri P. T. Rajan]

that they do not show respect to others. Incidentally, I say that in these two ' sannidhanams ', the priest does not garland any person, however eminent he may be. All that he does is to give " Vibudhi ", " Kumkum " or some flowers but he never garlands anybody. Unfortunately, in our temples garlands are put round the neck of the person. The bigger the man the bigger the garland. (Laughter) I feel that in all temples no garlanding should take place for in the eyes of God all are equal (cheers). Let there be one place at least wherein we can be equals. For various reasons you have got to have distinction in everyday line. There is the Superior Officer, Inferior Officer, Gazetted Officer, N.G.O. and so on. But in the eyes of God all are equals. There must be a place, I mean the temple, in which all should be equals. (Sri K. T. Kosalram : Socialism.) Better confine your socialism to politics. I want to make an appeal to the Hon. Minister that this garlanding business should stop, within the temple. Let it be there in other places for in these days, with regard to some people, garlanding seems to be an important thing. Unless a visitor is garlanded, he feels hurt. Let that be continued in places other than temples. That does not matter. The hon. the Leader of the Opposition also took objection to the giving of " purnakumbham ". That is given to very important persons. That business also may be stopped. Only in rare cases " purnakumbham " should be given.

I only wanted to make it clear to the public that whatever may be the controversy raised by the Deputy Minister (there may be so many people interested in creating controversies), I would say that in these two temples the practice is that the priest does not make any distinction between this and that man and between the rich and the poor. As I said previously, I want the Hon. Minister to see to it that " garlanding " of persons is given up inside the temples. Thank you, Sir.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 315. *Madras Government's Review on the working of the Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye, Kerala State, for the year ended 31st December 1958.* [Laid on the table of the House under section 639 (2) of the Companies Act.]

* 316. *Notification issued under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, regarding the ryotwari settlement of Estates in Chingleput district other than Kachinad Estate issued with Memorandum No. 115375-J3/50-2, Revenue, dated 17th February 1960.*

* 317. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3569, Home, dated 19th December 1958, regarding amendment to rule 337 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.*

[23rd March 1960]

* 318. Notification issued with G.O. Ms. No. 3287, Home, dated 19th December 1959, regarding amendment to rule 215 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 319. Notification issued with G.O. Ms. No. 166, Home, dated 20th January 1960, regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 320. Notification issued with G.O. Ms. No. 165, Home, dated 29th January 1960, regarding certain consequential changes in the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 321. Notification issued with G.O. Ms. No. 220, Home, dated 23rd January 1960, regarding certain consequential changes in the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 322. Notifications issued with Memorandum No. 10756-J3/59-2, Revenue, dated 27th January 1960, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, relating to the ryotwari settlement of the estates situated in Chingleput district.

** 323. A review of working of the nationalised Transport in Madras State during 1959-60.

* Placed on the table of the House on 18th March 1960.

** Placed on the table of the House on 22nd March 1960.

23rd March 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 130 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 23rd March 1960, page 349 supra.]

(a) Candidates possessing the educational qualifications mentioned below are required to apply through approved Schools of Commerce for the grades specified in connection with the Government Technical Examinations in commercial subjects including Shorthand and Typewriting.

Lower Grade : Candidates who possess a completed S.S.L.C. or have passed the European Middle School Examination.

Higher Grade : (i) Candidates who are graduates ;

(ii) Secondary School-Leaving Certificates holders who have been declared eligible for University courses of study in the Madras State and have obtained not less than 40 per cent of marks in English and 35 per cent of marks in each of the other subjects;

(iii) Persons who have previously passed the Lower Grade Examination in the subject; and

(iv) Persons who have passed the European High School Examination.

Note.—The Commercial Institutes are approved year after year. There is no system of permanent approval or of recognition of Commercial Schools.

(b) Private candidates are permitted to appear directly for the Government Technical Examinations under the conditions mentioned below :—

Lower Grade : Candidates who are graduates or who have previously appeared and failed or who have been employed in mercantile offices and have put in service of two years; provided that their applications for exemption from appearing through an approved institute in the form prescribed through the heads of the offices in which they are employed and that the heads of the offices certify that their conduct and progress in the subject in which they wish to be examined justify their appearance.

Higher Grade : Candidates who have previously passed the Lower Grade Examination in the subject or who have been employed in mercantile offices and satisfy the conditions mentioned above with four years' service.

In addition, the following categories of persons are also permitted to appear directly :—

(1) Candidates once permitted by the Commissioner for Government Examinations, to come up for a particular subject and grade, provided they come up for the particular subject and grade and provided they quote in their applications for admission, the number and date of the order granting them permission.

[23rd March 1960]

(2) Candidates who have already passed the Elementary Grade and failed in the Intermediate grade to the Lower Grade and who have passed the Intermediate grade or failed in the Advanced Grade to the Higher Grade provided the subject is the same in each case.

(Previously examinations in Typewriting and Shorthand were conducted in three grades, viz., Elementary, Intermediate and Advanced Grades. In the revised notification regulating the Government Technical Examinations, approved in G.O. Ms. No. 1769, Law (Education), dated 20th December 1923, the three old grades were replaced by two, Lower and Higher Grades. The present Lower and Higher Grade examinations are equivalent to the earlier Intermediate and Advanced Grades respectively. There is no grade at present corresponding to the old elementary grade. Even though Examinations in Intermediate and Advanced Grade are not conducted according to the present scheme, provision has been made in the notice inviting applications for each session of the examination permitting such of the candidates as might have already passed the elementary grade or failed in the Intermediate grade, to apply for the Lower Grade Examination and to the Higher Grade if they had passed the Intermediate Grade or failed in the Advanced Grades provided the subject is one and the same in each case.)

(3) In localities where there are no approved Schools of Commerce in the subjects for which the candidates intend to appear, they are permitted to take the examination privately provided they satisfy the conditions regarding the minimum general educational qualification for the Lower or Higher Grade.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 127 asked by Sri S. K. Sambandhan at the meeting of the Legislative Council held on 23rd March 1960, page 352 supra.]

The Rice-milling Industry (Regulation) Act, 1958 (Central Act 21 of 1958), which has come into force all over India with effect from the 22nd April, 1959, now regulates the licensing of rice mills. The Madras Rice Mills Licensing Order, 1955, stands repealed with effect from that date. The Government have notified that no person shall carry on rice milling business except under and in accordance with the terms and conditions of a licence issued by the Licensing Authority under the new Act. The existing licensees under the Madras Rice Mills Licensing Order were also directed to take out fresh licences under the new Act before the 31st October 1959. The new Act and the Rules framed thereunder, viz., the Rice-milling Industry (Regulation and Licensing) Rules, 1959 were re-published in the *Fort St. George Gazette*, dated the 18th June 1958 and the 3rd June 1959, respectively.

23rd March 1960]

2. Under the provisions of the repealed Madras Rice Mills Licensing Order of 1955, persons intending to start rice mills had first to construct the building, instal the machinery and then apply to the District Collector for licence. Under the provisions of the new Act persons intending to start a rice mill have to apply and get a permit from the State Government first before putting up the rice mill building or making any investment therefor. Only after securing the permit, they can establish the rice mill and then they should apply for and obtain a licence from the District Collectors who have been appointed as Licensing Officers under the Act. The Commissioner for Civil Supplies is the appellate authority over the Licensing Officers. The procedure indicated above will also apply to those who intend to re-commence milling operations in defunct rice mills.

3. Application for permit for starting a new rice mill or to re-commence milling operations in a defunct rice mill should be made in the form prescribed under the Rice-milling Industry (Regulation and Licensing) Rules, 1959 to the District Collectors who will forward these applications through the Board of Revenue (Civil Supplies) to the Government with their recommendations regarding the issue of permit under the provisions of the Rice-milling Industry (Regulation) Act, 1958 and the rules framed thereunder. On the strength of the permit issued by the Government, the Collectors will take action, on application, to issue the licence, provided the prescribed conditions are satisfied. A security deposit of Rs. 200 for huller types of rice mills or Rs. 500 for others has also to be furnished for grant of licence.

4. The fee payable for licence is Rs. 5 and that for renewal of licence is Rs. 2 per annum under the new Act. Licences issued under the new Act will be valid up to 31st March 1960 and they have to be renewed thereafter from year to year. The fee, if any, already paid under the repealed Order of 1955 during the current year will be adjusted towards the fee prescribed under the new Act.

APPENDIX III.

[23rd March 1960

[Vide answer to starred question No. 134 asked by Sri G. Krishnamoorthy at the meeting of the Legislative Council held on 23rd March 1960, page 355 supra.]

Statement showing the number of Harijan Welfare Elementary Schools (districtwise), number of teachers (grade-wise) employed and number of teachers confirmed.

Name of the district.	Number of Elementary Schools.	Number of teachers employed (Grade-wise).				Total.	Number of teachers confirmed as far.
		L.T./B.T. Grade.	Secondary Grade.	Higher Elementary Grade.	Lower Elementary Grade.		
1 Tiruchirappalli ..	136	..	13	273	9	295	208
2 Ramanathapuram ..	16	..	2	36	1	55	17
3 North Arcot ..	155	..	24	360	3	542	321
4 South Arcot ..	173	..	5	357	3	545	222
5 Chingleput ..	118	..	13	257	18	288	180
6 Madras ..	5	1	13	35	1	50	14
7 Thanjavur ..	153	..	3	262	8	273	141
8 Coimbatore ..	29	..	..	40	..	69	18
9 Madurai ..	18	..	5	40	1	64	..
10 Salem ..	15	..	4	35	..	54	16
11 The Nilgiris ..	4	..	2	10	..	16	2
12 Tirunelveli ..	17	..	1	35	..	53	11
13 Kanyakumari ..	..	..	..	..	..	..	..
Total	828	1	85	1,734	44	1,864	1,050

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 136 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 23rd March 1960, page 356 supra.]

District.	(1)	(2)	(3)
Coimbatore ..	..	..	..
Kanyakumari ..	..	..	..
Madurai ..	..	..	..
Ramanathapuram ..	..	..	..
South Arcot ..	..	..	..
Salem ..	..	..	..
Thanjavur ..	..	..	..
Tiruchirappalli ..	..	..	..
Tirunelveli ..	..	..	..
The Nilgiris ..	..	..	..
North Arcot ..	..	..	..
Chingleput ..	..	..	..

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 24th March 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN: I will take up the questions relating to the Hon. the Home Minister first.

Cess

* 142 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI AND SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the cess is collected from sugar mills in the State;

(b) if so, the rate of cess so collected from the mills and the total amount of cess collected during the years 1956-57, 1957-58 and 1958-59; and

(c) how the amount has been utilised?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The rate of levy of cess and the amount collected from 1956-57 to 1958-59 are as follows:—

Year.	Rate.	Amount collected.
		RS.
1956-57 ..	Rs. 1 per ton ..	6,04,152-37
1957-58 ..	Rs. 1 per ton up to 31st October 1958.	8,63,822-64
1958-59 ..	Rs. 2 per ton from 1st November 1958.	10,97,290-10

(c) The amount is being utilised for meeting the expenditure to be incurred by this Government on the schemes relating to Sugarcane Development including research, extension and road works in Sugar Factory areas. For the three years 1956-57 to 1958-59, a total of Rs. 12,70,787 has been spent.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is there any amount which is being contributed by the State Government towards this? Do the Central Government contribute anything towards this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of contribution. This is utilised for research works, etc. Over and above that, whatever is required will be contributed by Government.

[24th March 1960]

SRI S. K. SAMBANDHAN: The full amount is not being utilised for the benefit of the ryots. That is what the report of the ryots of South Arcot district says. May I know how much amount has been spent in South Arcot district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have figures relating to each district. That has been kept as a separate fund and it will be utilised for works relating to this in entirety.

Cultivation of teak and turpentine plants

* 143 Q.—SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether teak and turpentine plants are cultivated in the Reserve Forests of the State excluding the Nilgiris district, and, if so, the extent under such cultivation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Teak has been raised in the Reserved Forests referred to over an area of about 12,400 acres.

Pinus longifolia, from which turpentine is manufactured, does not occur in the forests of this State.

Panchayats

* 137 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of panchayats formed in the year 1959; and

(b) the number of panchayats to be formed in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Two hundred and fifty-four panchayats were constituted in 1959.

(b) About 3,500 panchayats may have to be constituted newly in order to cover the entire rural area of the State with panchayats.

SRI S. K. SAMBANDHAN: How long will it take to complete the formation of all these panchayats?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: 31st December 1960.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: இதுவரைக்கும் வைத்த பஞ்சாயத்துக் கவுன்சில்கள் எவ்வளவு?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இன்னும் ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

[24th March 1960]

Fire accident at Anaikulam

* 138 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any steps have been taken to rehabilitate the victims of the fire accident at Anaikulam in Mirsahibpet (Madras) in December 1959; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) The Commissioner, Corporation of Madras, is finalising a project for the rehabilitation of the victims of the fire accident. It is to be executed from State funds.

Secondary schools

* 139 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government for upgrading the present secondary schools in the State as higher secondary schools; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) As a result of the recent reorganization, the three-year secondary course is to be replaced by a four-year higher secondary course in all schools. This course will cover new standards VIII to XI and revised syllabuses for all these standards have been approved. Old Form IV has already been replaced by new Standard VIII with effect from this academic year. Standards IX and X will replace Forms V and VI in 1960-61 and 1961-62 respectively. New Standard XI will be opened in 1962-63. It may not, however, be possible to open the XI Standard in all high schools in the State in 1962-63 and some of them may have to continue as incomplete Higher Secondary Schools coaching up to the new Standard X only.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: மாவட்டத் தோறும் எந்த எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை மேல் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடமாச மாற்றி அமைக்கலாம் என்பதுபற்றி ஏதாவது திட்டம் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்னும் முடிவாகவில்லை. அதைப்பற்றிக் கூடிய சீக்கிரம் முடிவு எடுக்கப்பட்டு எந்த எந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் மாற்றி அமைக்கப்படலாம் என்று தீர்மானிக்கப்படும்.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: இந்தத் திட்டம் படிப்படியாகக் கொண்டுவரப்படும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால், அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் கொண்டுவரப்பட்டு மாநிலம் முழுவதும் செயற்படுத்த முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

[24th March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் முன்னமேயே சொன்னேன். இந்த வருஷத்தில் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கொண்டு வர முடியாது என்பது என் கருத்து. எந்த எந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் கொண்டு வர முடியுமோ அங்கெல்லாம் கொண்டு வரப்படும். 1962-63-க்குள் கொண்டுவரலாம். படிப் படியாகப் போதிய வசதிகள் ஏற்படும்போது, ஆசிரியர்கள் கிடைக்கும்போது, பாக்கி இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களையும் மேல் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடமாக மாற்ற முடியும்.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: மேல் உயர்தரப் பள்ளிக் கூடமாக மாற்றக்கூடிய இடத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்க வேண்டும் என்று வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அதற்கேற்ப மேலும் தகுதி உடையவர்களை அதிகமாக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மேல்பட்டப் படிப்பு இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதே அவர்களுக்கு அந்தத் தகுதியை அளிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் சர்வகலாசாலை ஏற்பாடு செய்துவருகிறது. அதன் மூலமாக அவர்கள் பட்டம் பெறுவதாக இருந்தாலும், பட்டம் பெறாவிட்டாலும், உயர்ந்த பயிற்சியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவதற்கும் பயிற்சி இந்த ஆண்டிலிருந்தே தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

SSRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the experienced L.T's. be exempted and allowed to handle the XI standard?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If we go on exempting, there is no purpose in our upgrading the high school as a higher secondary school. The intention is that the teachers who handle the XI standard should also have the proper qualification. Two sets of qualifications are now prescribed. One is the actual degree and the second is the certificate that they have undergone training and reached the necessary standard.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it not a fact that Government have not yet passed orders with regard to the facilities that should be given to the teachers when they qualify to teach the XI standard? I say this with reference to teachers who undergo the course prescribed by the University to get the necessary certificate for handling the XI standard. I think Government have not yet passed orders regarding leave, salary and allowances to be paid to those teachers.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member may put a separate question.

SRI S. NATARAJAN: May I know whether adequate facilities are provided by the University for enabling these teachers to get themselves qualified?

[24th March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is my impression. The University has undertaken that and my impression is they would also provide sufficient facility.

Elementary school teachers

* 140 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any increment papers of Panchayat Board Elementary School teachers of Nannilam taluk are pending with the Regional Inspector of Local Boards, Tanjore, for sanction;

(b) if so, the number of such papers pending with the Regional Inspector of Local Boards; and

(c) when they will be sanctioned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: As a rule, increments of these teachers are delayed and in many cases not at all paid. Will the Government consider a new set-up by which the regular Educational Officers of the Department could sanction the increments automatically and the local board would simply pay that amount?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There are two aspects, management and inspection. It is the management that is giving increment. I do not know whether we can saddle this work on the Education Department.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it not a fact that in the matter of increments to teachers in aided elementary schools, the Deputy Inspector of Schools sanctions the increment? Just like that, will the Government think of such a step or an alternative step by which the Educational Officers of the Department can sanction the increments and the Panchayat Board can simply pay them, in view of the fact that at present the increments due to teachers are being delayed very much?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member may be aware of the fact that there is going to be a change of management when the Panchayat Union Council comes into existence. I am sure all matters will be looked into at that stage.

Welfare of the blind

* 141 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the schemes instituted by the Government for the welfare of the blind in the State;

(b) the training centres, if any, started for the adult blind and the number of trained teachers available at present; and

[24th March 1960]

(c) the aid or assistance, if any, given to the trained teachers to start welfare institutions or schools for the blind in various parts of the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No scheme for the "Welfare of the Blind" in general has been instituted by Government in the Education Department.

(b) No training centre for the adult blind has been started by Government. As regards the number of teachers available, there are at present about 30 qualified teachers in all the Schools for the Blind.

(c) The trained teachers have not been given any aid or assistance for the purpose of starting Welfare Institutions or Schools for the Blind. The teachers have been trained with a view to their absorption in the existing Schools for the Blind.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister tell us whether Government have formulated any schemes for opening more schools for handicapped children and, if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no provision in the Second Plan. We will have to consider what schemes should be taken up in the Third Plan period.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister tell us what facilities are provided by the State to provide employment in Government service for the blind and other handicapped persons who are otherwise qualified?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I know some of them get placings in the various commercial firms. I do not know whether it will be possible to employ these people, blind and other handicapped people, in Government service.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government look into the whole question and consider the desirability of reserving some suitable posts in Government service for these blind people as I learn from the results of the School for the Blind at Poonamalle that some pupils have passed S.S.L.C. with great credit?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The difficulty is whether they could be fitted in Government service. I think it would not be possible for Government to create special facilities for these people not only to get training but also to work.

SRI T. PURUSHOTHAM: May I know whether the rules with regard to medical fitness for entry into Government service cannot be relaxed in the case of these and other handicapped candidates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: "Handicapped" is a very comprehensive term. We are here concerned with blind men. I am not quite sure whether it would be possible to relax the rules in their case for entry into Government service.

[24th March 1960]

Unemployed trained teachers

* 144 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to collect statistics of unemployed trained teachers in the State and, if so, the stage at which the matter now stands? 10-40 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. There is no such proposal as it is considered unnecessary.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: As the South India Teachers' Union had occasion to get statistics of unemployed teachers, will the Government assure us that if these applications are forwarded, they will be given priority of employment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Now, we are employing trained teachers in all the schools wherever the trained teachers are available. We employ untrained teachers only when trained teachers are not available, and particularly with the expansion programme in respect of elementary education, I am sure all the trained teachers will be absorbed. I am sure the hon. Member is not referring to Graduate teachers.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I am referring only to trained teachers of the lower grade, higher grade or secondary grade. Will the Government assure us that if there are unemployed trained teachers, they will just give them priority?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They have been given priority because they are now employed in preference to untrained men.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: There are no statistics with Government with regard to those who are already out of service. Will the Government give them priority over those who come afresh from the training schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no question of vested interest in this. When the applications come, I am sure the best person available will be taken. Simply because a person has been thrown out of service, his history may have to be looked into as to why he was thrown out. Therefore, I cannot give the assurance that these people would be given preference.

Yogasana Centres

* 145 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Yogasana Centres, if any, run by the Government;

(b) the number of Yogasana Institutions, if any, to which financial aid is given by the Government; and

(c) whether there is any proposal to start new Yogasana Institutions?

[24th March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) Nil.

(c) No, Sir.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இன்றைய நிலையில் மாணவர் உலகத்துக்கு யோகாசனப் பயிற்சி ஒரு சமய சஞ்சீவி யாயிருக்கும். ஆதலால் ஒவ்வொரு பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் யோகாசனப் பயிற்சியை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது, பிளிக்கல் டயரக்டர்களுக்கு இந்த யோகாசனப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, யாருக்கு அக்கறை இருக்கிறதோ அவர்கள் அதைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: தனியார் யாராவது இந்தப் பயிற்சி கொடுக்க முன்வந்தால், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பொருளுதவி செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அவர்கள் வரும்போது கவனிக்கலாம்.

SRI T. PURUSHOTHAM: Are trained Instructors available for giving necessary practice in Yogasana?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Special training is given to Physical Directors in institutions. In addition to that, under the Community Development Scheme, we have employed a person who is an expert in Yogasana and he is giving training to the various people.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியின்போது இவை கற்றுக்கொடுக்கப் படுகின்றன. ஆனால், நடைமுறையில் கல்லூரி அல்லது பள்ளிக் கூடங்களில் ஆசனங்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அவை அவசியம் கற்றுக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தேகப் பயிற்சி இருக்கிறது. ஆனால், யோகாசனம் செய்வது, விரும்பி வந்து செய்யக்கூடியவர்களுக்குத்தான் நல்ல பலன் அளிக்கும். பயிற்சி பெறுவது மட்டுமல்ல. அதற்குத் தகுந்தபடி வாழ்க்கையில் சில ஒழுக்கங்களையும், கட்டுப்பாடுகளையும் அனுசரிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில், இதன் மூலம் சில கெடுதல்கள்தான் ஏற்படும். ஆகவே, யோகாசனம் செய்வது என்பது தேகப் பயிற்சி செய்வது போல் அல்ல. அதற்குச் சில கட்டுப்பாடுகளை அனுசரிக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: இந்தக் கேள்வி கேட்டிருப்பவர் யோகாசனம் செய்கிறவரா?

24th March 1960]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஆம், இருபது ஆண்டுகளாகச் செய்துகொண்டுவருகிறேன், கற்றுக்கொடுத்தும் வருகிறேன்.

SRI T. PURUSHOTHAM: Is it open to a Member to answer another Member's question?

MR. CHAIRMAN: It is not proper either for a Member to ask a question like that or for a Member to answer a question like that.

Fee concession

* 146 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the conditions under which the fee concession for teachers' children is withdrawn in Forms IV to VI?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The fee concessions granted to the children of teachers, studying in Forms IV to VI in Secondary Schools, are withheld if the pupils remain for more than one year in one and the same form. But the concession is revived if and when the pupils are promoted to the next higher form.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it not a fact that with regard to lower Forms, pupils are allowed two failures?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the facts relating to the lower classes.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government consider the question of retaining that concession for another year also in Forms IV to VI?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The sons of teachers should set a better example.

Leprosy Homes

* 147 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Leprosy Homes in the State with number of beds in each and the pattern of State aid given to these institutions; and

(b) the steps taken for rehabilitation of patients discharged from such Homes?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) A statement* is placed on the table of the House.

[24th March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM: What steps are being taken for rehabilitation of patients discharged from such Homes—that has not been stated in the statement laid on the table of the House

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Proposals for starting rehabilitation centres in this State are being considered. Now, as it is, I have mentioned the names of the institutions where rehabilitation is provided and also the amounts granted to such persons.

SRI T. PURUSHOTHAM: May I know whether State aid is being given to these institutions, particularly for rehabilitation schemes in the case of aided institutions?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I have mentioned about eight institutions. Grants in the nature of *ad hoc* grants have been given. The Sanatorium at Ethapur, Salem district, is a Government institution and the expenditure is entirely borne by the Government. With regard to the Tirumani institution, maintenance aid amounting to Rs. 3 lakhs is being given annually. With regard to St. Joseph's Leprosy Home, Arokiapuram, Tirunelveli district, a capitation grant of Rs. 32,000 and odd is given. With regard to Kasturba Gandhi Kushta Nivaran Nilayam, Mazhavanthangal, South Arcot district, a grant of Rs. 15,000 and odd is given. I have visited some of these centres. Rehabilitation is in the nature of teaching them mat-weaving, socks-making and giving them training in small cottage industries.

SRI T. PURUSHOTHAM: With reference to item (3), I should like to know when the capitation grant was fixed at the rate of Rs. 12 per mensem and whether the Government would kindly consider the case for raising the rates so that efficient service may be rendered to the in-patients in such Homes.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I cannot exactly say from the facts available here when it was fixed. But it is a private institution and at that rate, Rs. 32,000 and odd are being given. In order to give aid to as many institutions as possible, we cannot particularly raise the rates.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know whether with the coming in of new drugs to cure leprosy, leprosy has been brought under control in the State of Madras and whether there is an appreciable decrease in the number of cases?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I cannot say whether at present there has been any appreciable decrease and whether it has been brought under control, but there is now an all-out drive to see that leprosy is controlled and ultimately eradicated. The Government at the Centre are particular about it and they are marking available funds for that. A number of missions are also working in our State. A German mission is shortly going to come. When all these begin to work, we must have good results.

24th March 1960]

Money-lenders Act

* 148 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state, with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 24, dated 11th February 1959—

(a) whether the Money-lenders Act, 1957, has since been brought into force and, if so, the date from which it has been brought into operation; and

(b) the number of money-lenders registered in the City of Madras and in each district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The Madras Money-lenders Act, 1957, has been brought into force in the City of Madras and the Municipalities of this State with effect from the 16th October 1959.

(b) A statement* showing the number of Money-lenders registered up to 31st January 1960 is placed on the table of the House.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Taking Madras as an instance, it is found that only 35 individuals have been registered, but there will be more than a thousand persons doing money-lending business in the City of Madras alone. People carry on money-lending business and still they are not registered under the Act. What is the reason for this?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: If the registration has not been appreciable, this work is now being done by the regular department, the Revenue Department. The Government now propose to have some special staff to see that this registration is effected quickly.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: The Act was brought into force in 1957 and there has not been even minimum of registration. Does it not create an impression among the public that while the Act has been passed, the Government are not able to enforce some of the provisions, if not all the provisions, of the Act?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Though the Act was passed in 1957, it was actually brought into force only in October 1959. Only about five or six months have passed and, as I said, steps will be taken to speed up the process.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: எல்லா மாவட்டங்களை யும் விட மதுரை மாவட்டத்தில் மட்டும் 189 லேவாதேவிக் காரர்கள் எனப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதற்கு விசேஷமான காரணம் ஒன்றுமில்லை. அங்கு அதிகமான அளவில் மணி லென்டர்ஸ் இருக்கலாம், அல்லது அங்குள்ள ரெஜிஸ்டிரார் துரிதமாகப் பதிவு செய்துகொடுத்திருக்கலாம்.

[24th March 1960]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஒருவர் கூட பதிவு செய்யப்படவில்லையே, அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதற்கு என்ன காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. எல்லாம் இனிமேல் சரியாய்ப் போய்விடும்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, the Act provides for penalties. Will the Hon. Minister agree that if it is enforced properly, and if the people have to register themselves and carry on their business in conformity with the provisions of the Act, they will have to leave their business and pack up?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No. They need not pack up their business. Only after an elaborate discussion in both the Houses, we passed the Act. But in the actual working of it, if any defects are found, then we can consider how to rectify them.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, is it not a fact that money given on hire-purchase system for various articles such as cycles, also comes under the Act? There is that impression in the public mind. I just want a clarification.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: There was a representation that it might also come. Some representation was made that it should be excluded. I will look into it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: What is the present position, Sir? Have the Government not taken a decision or is it pending decision with the Government whether these particular items of money-lending on hire-purchase of articles also should come within the operation of the Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not know, Sir, whether the question is at all in order. The hon. Member cannot put a question to elicit the opinion of the Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That too 'legal opinion'.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I saw in the Press that they also were covered. That is the impression. I just wanted a clarification whether it came within the purview of the Act or not.

MR. CHAIRMAN: It does not arise.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, is it not a fact that hundreds of money-lenders have closed down their business on account of the enforcement of the law in the City of Madras?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I do not know, Sir. Nor have I got any figures here. I am neither a lender nor a borrower. (Laughter.)

[24th March 1960]

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: Sir, are the Government aware that on account of the provisions of the Act, money-lenders are shifting their place of business from the municipal area to the adjoining hamlets?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. People resort to all sorts of ways to contravene or get over the provisions.

Labour Welfare Elementary Schools

* 149 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the authority under the present rules in force empowered to sanction additional teachers' posts in the case of Labour Welfare Elementary Schools;

(b) whether there is any proposal for the sanction of additional posts in schools in Arkonam taluk; and

(c) if so, the steps taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Works): (a) The Collectors in the case of the districts and the Director of Harijan Welfare in the case of City are empowered to sanction additional posts in Harijan Welfare Schools temporarily subject to the conditions—

that the total expenditure on account of the temporary posts sanctioned during any year does not exceed the appropriation in the budget estimates for that year, and

that the number of teachers to be employed in the schools and the rates of pay and special pay admissible to such teachers are regulated by rule 71 of the Madras Educational Rules and such orders as may from time to time be issued by the Government in this behalf.

(b) & (c) There is no separate proposal for the sanction of additional posts of teachers in the schools in Arkonam taluk only, apart from the proposal to sanction additional posts wherever required for the Harijan Welfare Schools in North Arcot district as a whole, including an additional staff of three Secondary Grade and seven Higher Grade teachers for Arkonam taluk. The Collector has been informed that he can sanction these posts within the powers delegated to him in this regard and may come up to Government for sanction of additional posts if the conditions mentioned in the said Government Order are not satisfied.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, as there is a lot of delay in view of the fact that only the District Collectors can sanction posts, would not the Government think of an arrangement by which the Labour Welfare Officer, who inspects the schools and finds additional posts necessary, is empowered to sanction these posts?

[24th March 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government have formed the view that the control by the Collector of the district would be better, and, therefore, they have delegated the power to the Collectors. I do not know how the hon. Member feels that delegation of the authority to the Welfare Officer would improve the situation.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, in view of the fact that though the need is felt by the Welfare Officer, it takes some months to get sanction and that pupils have to go without additional teachers in schools, cannot the Government think of exploring a way for sanctioning the posts and authorising the officer in charge of the welfare schools to sanction these posts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Collector is the person in the headquarters, and it would be very easy for the Welfare Officer to meet him and get his requirements sanctioned.

Suicide in the hospital at Sivaganga

* 150 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM** (on behalf of Sri V. V. Ramaswami): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any occurrence of suicide in the hospital at Sivaganga has been brought to the notice of the Government;

(b) if so, the circumstances under which it happened; and

(c) the steps taken or proposed to be taken to prevent such occurrences in future?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) A patient admitted into the hospital for treatment for pleural effusion of the right side with congestion failure and suspected tuberculosis committed suicide, since he could not bear his sufferings.

(c) All the members of the staff of the hospital have been instructed to be vigilant to prevent such occurrences in future.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, has there been any such occurrence at all anywhere else in the State hitherto, I mean during the last two or three years, or is this a unique instance?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Rather a rambling question, Sir. (Laughter.) I do not know.

Primary Health Centres

* 151 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Primary Health Centres opened in each district and the number of centres in which the post of Medical Officer is vacant as on 1st November 1958; and

24th March 1960]

(b) the steps, if any, taken to fill up the vacancies?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) A statement is placed on the table of the House.

(b) To meet the immediate requirements, retired Government and Local Fund Medical Officers and private medical practitioners are appointed on a temporary basis for one year at a time for being posted to Primary Health Centres.

SRI T. PURUSHOTHAM: Apart from the filling up of the vacancies referred to in clause (b), will the Hon. Minister tell us what special steps are being taken to get over the dearth of medical officers in Government service?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: We have raised the compensatory allowance for doctors serving in Primary Health Centres from Rs. 50 to Rs. 100, and also we hope that the situation will ease probably within a short time, as more and more medical graduates will be available.

SRI T. PURUSHOTHAM: Is there any proposal for compulsory rural service being enforced in the case of medical graduates?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No. There is no such proposal.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member].

II.—ANNOUNCEMENTS

(1) MODIFICATION OF DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: In modification of the programme of business approved by the Business Advisory Committee at its meeting held on 21st March 1960, it is now decided that the Legislative Council will adjourn on the 25th March 1960, to meet again at 3 p.m. on Friday, the 22nd April 1960, and continue to sit till 28th April 1960.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61—cont.

* **DR. A. SREENIVASAN:** Sir, the present Budget of the Madras Government is a mere reflection of the Central Budget. A perusal of the economic classification of the Budget given to the Members shows that the Government of Madras are subsisting on the grants and subventions and the percentages given . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Is the hon. Member reading from a paper?

DR. A. SREENIVASAN: I took the permission of the Hon. Chairman to read my speech.

a Printed as Appendix III on page 546 infra.

[24th March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I was not aware of it. I did not know whether the hon. Member was quoting from a paper or he was making a speech.

DR. A. SREENIVASAN: I am not doing well. So, I took the Hon. Chairman's permission to read my speech.

MR. CHAIRMAN: It is all right.

THE HON. C. SUBRAMANIAM: It looked as if the hon. Member was reading from some editorial.

DR. A. SREENIVASAN: It is not an editorial. I am reading my speech, because I am not physically all right.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry.

* DR. A. SREENIVASAN: They get a share of the income-tax assigned to the States and agricultural income-tax. They get a share of the net proceeds of the Union excise duties and taxes on railway fare. They get a share of the Central sales tax, and other grants from the Government of India which are recorded as a separate category of receipts as income from property and other enterprises. Many of the receipts from the Centre are increasing. The Madras Government's share of the grants from the Union Government has gone up from Rs. 851 lakhs in 1958-59 to Rs. 1,560 lakhs in 1960-61. This is partly due to increased receipts under income-tax and partly due to increase under Plan expenditure. Corresponding to it, larger grants are expected from the Government of India. Even in respect of income from local sources, the loan policy is laid down by the Government of India. In respect of Plan expenditure which includes major capital expenses on irrigation, electricity and other undertakings and also subsidies given for increasing agricultural production, since the Government of India gives the major part of the money to be spent, it also lays down the policy to be followed. It is but natural that he who pays the piper should call the tune. From the point of view of the State, however, this undue dependence on the Centre makes the State's Budget a theatrical farce. It looks as if it is an independent Budget presented by an independent Finance Minister who has applied his own mind to the financial problems of the State. In reality, it is a minor reflection of the policies laid down by the Government of India. It is more an explanatory statement than a Budget. This over-centralisation of all control is not good for regional development. It may be planning for the people, but it is not planning of the people. To the extent of such centralisation, the provincial budget and the administration of economic affairs in the State is the result of bargaining with the Centre as to how much we can get away with. It is a retrograde step taking one back to the pre-Reform days under the British administration when the Provincial Budget was only a statement of appropriations. This is not at all a good state of affairs and augurs ill for the future development of the State.

11
a.m.

[24th March 1960] [Dr. A. Sreenivasan]

It is good to know that the Ford Foundation have realised the importance of agriculture to a greater extent than the Party in power. They have made concrete proposals to intensify production which is more than can be said for those who have been in charge of the subject all these years. But one fails to understand why an all-out drive should be confined to one district. Such a drive was necessary in the early stages of the food production campaign. But, we have passed the stage of demonstration. The ryots know exactly what they want, but it is merely a question of the Government's ability to supply what they require in full. The Finance Minister himself has said that we are not able to give them a sufficient quantity of fertilisers. The same applies to other things like pumps, irrigation facilities, improved ploughs and the like. Given these facilities, our agriculturists have themselves demonstrated that they can increase the yield per acre without any demonstration of the new methods of agriculture.

Regarding the rising spiral of prices of food commodities, it is now nineteen rupees but the Hon. the Minister for Agriculture said that the prices were coming down.

Regarding the sharing of waters between Kerala and Madras, there has been a quarrel taking place as if it were a quarrel between two individuals. It is really lack of understanding on the part of both Governments that is responsible for the present state of affairs. They have got the water and we have got the land. We have simply to come to some sort of understanding regarding the sharing of the waters. From what I have heard, it is said that Kerala are not very much willing to share the waters with Madras and want, after utilising the water for some hydro-electric project which they are preparing, to drive the extra water into a small river, which, I think, cannot accommodate it. I wish the Central Government intervenes in the matter. We can come to an agreement on one point. Already the Madras State is supplying large quantities of paddy and rice to Kerala. We can give a portion of the production to Kerala when our lands are irrigated with the waters coming from Kerala. I think this will provide sufficient temptation for the people in Kerala to come to an agreement with us.

Next, I come to the Medical Department about which I generally do not discuss; being a medical man myself, I am likely to be misunderstood by the profession also. There is a sort of step-motherly treatment given by the Minister for Health to this Department. The quantum of medical relief given in the villages has gone down considerably. A number of dispensaries have been closed down and even those that still remain open do not have sufficient quantities of medicine. It is better that a Committee is appointed to go into this matter in order to help the Minister for Health to do what is necessary. There is lot of discontent in the rank and file of the profession because the pay that is given to the medical man is so low. If a medical practitioner

[Dr. A. Sreenivasan] [24th March 1960]

sets up private practice in a municipal town, he can easily make three to four hundred rupees. On the other hand, the Government pay only a pittance and no man with commonsense will join Government service. Once upon a time, the Medical Service was attracting the best talent in the country. Now the best talent is lost to private practice and nobody cares to enter Government service. The Hon. Minister may appoint a committee to go into this question and find out the reasons for the present state of affairs.

I just want to invite the attention of the Hon. the Minister for Finance to the shabby way in which the electoral rolls relating to the Graduates' Constituency have been prepared. I have received more than 300 cards as undelivered, since the correct addresses of the parties are not known. These were prepared only recently and I wish the Hon. Minister will direct the department to prepare the rolls properly.

* SRIMATHI S. MANJUBHASHINI : Mr. Chairman, I welcome the Budget because there is no fresh taxation this year, as our other Members have done. I shall confine my remarks to a few aspects of the Budget which are interlinked with each other. Questions about development of heavy industries and major irrigation projects have been touched upon by many of our expert Members here and I shall not dwell on them.

I welcome the withdrawal of sales tax on perishables, because the tax affects the family and the women. I do hope the businessman who deals in these perishables will reduce the prices of vegetables now.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Have the prices come down?

* SRIMATHI S. MANJUBHASHINI : They have not. That is what I am trying to say. Now that the tax has been abolished, we do hope that the businessmen will reduce the prices so that we housewives may be able to balance our budget as well as the Finance Minister has been trying to do with his Budget.

There is something more to be done. Prices of rice, chillies and tamarind should also be brought down for the benefit of the lower middle-class and the poor people. The prices of these have been rising steadily during the last few months, though the salaries of employees have been the same. I know many a family has had to go without the vital necessities of life in this State on account of high prices. No home can go without tamarind, rice and chillies because they are the main ingredients of the diet of the lower-middle class in South India. The lower-middle class never complain about the hardships they undergo. Unless we women who are Members of this Council bring them to the notice of the Government, they will pass unnoticed because they always suffer silently, putting up with any difficulty that they have to face. They have no unions to make their voices felt. Teachers have unions and so has labour.

24th March 1960]. [Srimathi S. Manjubhashini]

But the lower-middle class will not form union for themselves though they are the people who support the Government through and through, at every hour of the day.

I welcome the measures instituted for extending educational facilities to 3½ lakhs of children during the Second Plan period. This mid-day meals scheme which has been implemented in most of the districts is very popular. It has helped considerably in bringing almost all the children to the school. When we used to meet in the other Chamber in earlier years, some of us would suggest this scheme and, I remember the then Leader of the House would turn round and tell us that it was the mother and the wife speaking and that it was not a practical measure. I am glad now at least it has been taken up and has become most useful in bringing the children to school. A day will come very soon perhaps, at the end of the Third Plan period, when we may have to withdraw this measure of relief which we are now giving to the poor. Because then the parents will realise the value of education for their children, namely, that it is essential for the natural growth and development of the children. That day will also soon dawn when we need not have to bribe the parents to bring the children to school.

Sir, I welcome the measure introduced for family planning. Well, it is not enough to do propaganda alone for in most of these cases the propaganda appeals to the woman more than to the man. It is the women who suffer and bear the child, bring up the child and look to the needs of the child. Something more should be done to induce both parents to see that they do not beget more children than are absolutely necessary and to impress upon them the importance of restricting the size of the family so that they could give more comforts to the children already born in the family. When I speak on this subject, I should like to suggest one thing. I would suggest to the Government that they should bring forth a measure which will give more facilities to children of parents who have smaller families, more educational facilities for parents who have fewer numbers. If I should say this now, I think the wrath of the Government will come down upon me especially when they are trying to provide more facilities for children. I am not suggesting this with a view to restricting the facilities given to them. But people must be made to understand their responsibilities and not to beget as many children as they can.

Sir, coming to the Health Department, we, as members of the Advisory Committees of the various hospitals, have the opportunity to go into the hospitals and see the overcrowding in those institutions. Doctors are at a loss to know what to do, with inadequate staff and practically no beds. We have drawn up a plan for increasing the bed-strength of each hospital. As the hon. the Leader of the Opposition said yesterday, it is my humble opinion that we should restrict the number of beds in the hospitals

[Srimathi S. Manjubhashini] [24th March 1960]

to the number already existing, and give more beds to other hospitals and develop the smaller hospitals into bigger ones. A suggestion has been made that when the Central Jail at Madras is shifted to some other place, that space should be utilised for expanding the General Hospital. Now that the Paediatric Department of the hospital has been developed, the Government should consider the possibility of establishing a new Children's Hospital instead of clubbing it with the General Hospital. That would facilitate more attention being paid to the curative aspect than to the preventive aspect of the health of the child in the State. There are hundreds of cases of tuberculosis among infants. They can be easily cured and restored to normal health. Now the children's section is attached to a very big hospital like the General Hospital; the Medical Officer at the one end does not know what happens at the other end. He has to traverse more than half a mile to reach the other end. And before he reaches the other end, something tragic may be happening at the other end. The doctors are unable to do anything. The more the bed-strength in a hospital the less the efficiency of the working of the hospital. Therefore, I would urge upon the Government to consider the feasibility of providing more beds in smaller hospitals and upgrading some of those which have lesser facilities. Now people in rural areas crowd the urban hospitals. In District Headquarters, they hardly get the treatment they vitally need. In this connection, I would like to know from the Hon. the Minister for Health the procedure adopted for admission of patients or transfer of a patient from one hospital to another. There are cases when admissions have to be made immediately or a patient seriously ill in one Government hospital is transferred to another Government hospital. These patients are made to go through the same processes as other patients coming from outside. They have to pay money in advance before admission into the hospital. I would like to know whether that is the procedure adopted. Cannot such patients be admitted first and charges collected later? I have known some cases where there was lot of delay because of this red tape. I do not blame the authorities for this. They are there to carry out the rules. I do not think collection of money in advance is so very important. The patient must be attended to first. Even if the Government were to lose some thousands of rupees because some patients fail to pay afterwards, Government should not grudge this loss in the interests of the tax-payers who are the patients. I hope even the Public Accounts Committee would not go into such losses with any great care and concern.

Sir, I join with my hon. Friend Srimathi Jadhav in pleading that we must have Women Police. It is most necessary because we know the sad plight of women arrested and taken to the Police station and also know what happens to them. We women do not want to become policemen. Certainly not. But when it is found necessary, I do not see any reason why Government should not implement this suggestion. These unfortunate women have to be escorted to the rescue homes and other relief centres. Before that,

[24th March 1960] [Srimathi S. Manjubhashini]

sometimes they are kept in the police stations for a long time. There is hardly any protection available to them from so many ills that may overcome them there.

These are the few points which I wanted to place before the House. Thank you, Sir.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Mr. Chairman, Sir, I shall begin my speech with the observations which many hon. Members have made at the beginning of their speeches. It gives us pleasure to find no taxation proposals in the new Budget for our State. Another important feature of the Budget is that sales tax on some perishable articles has also been removed. These two saluting features of the Budget Estimates will give relief to large sections of the population. They will really be thankful to the Hon. the Finance Minister for these good features of the Budget.

Now, Sir, I shall not tread the fields which are the native soil of eminent intellects. I shall refer to some ordinary points and have done with that. Agriculture is the one important occupation which engages almost the entire rural population of our country. That has been realised on all hands. The Government have also realised it. And, therefore, with a view to improve agriculture and to increase agricultural production, Government have resorted to a number of schemes. They opened seed farms and distributed good seeds among the agriculturists. They raised seed farms. Fertilisers are distributed to agriculturists. All help is given to agriculturists to improve food production. But, as the Tamil proverb goes "அம்மையார் கோலமிட்டுக்கொண்டே போனான், அவன் சேலை முந்தாணி அதை அழித்துக்கொண்டே வந்ததாம்." in spite of all that has been done by Government, adverse circumstances also arise. Due to adverse factors like failure of rains, the yield per acre is reduced. In spite of all precautions taken, pest menace is there and crops are destroyed by pests. Due to all these circumstances, food prices necessarily go up. That is one thing. Black-marketing also contributes in another way to the rise in price level. Fertilisers are distributed to poor ryots. The poor ryots do not know the value of fertilisers. They attach more value to ready cash than to the greater yield that they would get at a future date by properly using the fertilisers. When you supply openly good manure to poor ryots, it is a well-known fact that they do not utilise it for improving their crops. On the other hand, they want to convert it into ready cash. They sell it in black market and they are satisfied with the cash that they get at the moment. They also spend the amount they get quickly for unproductive purposes. All the manures that are intended for being utilised by poor ryots and for increasing the yield of food crops are not used by the ryots in their lands but are snatched away by black marketeers. The black marketeers purchase them from the poor ryots at very low prices and sell them at a higher price to landlords who are willing to purchase them in large quantities at any cost. These big landlords use these manures and get better

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [24th March 1960]

yield. They do not sell their produce when low prices prevail but keep it with them till they are able to get higher prices in the market, till the prices rise in the market. Till they are able to get higher prices in the market, they hoard their stocks. They don't release them. When prices are low, they do not release the stock for sale in the open market. So, there is no use of blaming the Government for higher prices ruling in the market. It is not proper to blame them on this account. The black marketeers who get the fertilisers and manures at cheap cost from poor ryots who prefer ready cash to the produce they would get from their lands at a future date sell them for profit to big landlords. These big landlords, as I have said already, get better yield because of the good manures they have purchased from the black marketeers. But they do not sell the produce immediately in the market. They sell their produce only when high prices rule in the market; only when the prices are high, they release their stock. That is the reason for high prices steadily continuing in the market. They don't offer their produce at cheap prices even when they get good yield.

There is another thing that contributes to the present rise in prices. It is due to the policy of deficit financing followed by the Central Government. It is said that in a developing economy, like ours deficit financing will have to be resorted to to some extent. That is the subject of the Centre. To a certain degree there will be rise in prices when there is deficit financing in a developing economy. But we should not always be complaining against the Government that they have not taken proper steps to bring down the level of prices. On the other hand, we do not do anything to bring down the level of prices. Mahatmaji once said when there was scarcity of food, we should resort to fasting at least once a fortnight. That is one of the methods of controlling consumption and decreasing the need for foodgrains. Incidentally, that would also bring down the price level. But we do not do that. On the other hand, we have become gluttons and our number is going on increasing. So long as the number of gluttons is going up, there will be more demand for foodgrains and the level of prices will not come down.

The next point that I want to touch upon refers to something connected with improvement of agriculture. A scheme has been mentioned in the speech of the Hon. the Minister for Finance, viz., the scheme for the deepening of deep bed portions of tanks. Very many schemes are propounded without knowing whether they, if implemented, would produce good results. One such scheme is for deepening of deep bed portions of tanks. Tanks have been formed from early days in such a way that the deep bed portion is always at a higher level than the ayacut lands. If the deep bed portion is still more deepened, large quantity of water will stagnate in the pit and will not flow out to the fields through the sluices. On the other hand, if we want to augment the capacity of the tank, we must widen the tank towards that portion which is situated on that side of the recorded deep bed portion

24th March 1960] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

lying on the farther side of the foreshore. Then alone you can increase the capacity of the tank. Otherwise, if you go increasing the depth of the deep bed portion of the tank, very large quantity of water will stagnate in the deepened pit and even when there is water in the tank, you will have to bale it out. Baling out water is resorted to only when sufficient water is not there and only a small quantity of water is there in the deep pit, which will not flow out through the sluice unless baled. If all the water in the tank should be made available by a free flow through the sluices, the deep bed portion should always be on a par with the level of the sluice sill and should be also above the level of the land lying in the immediate vicinity on the rear shore side of the tank. Therefore, by the proposed scheme of deepening the deep bed, much cannot be achieved. The ryots also do not allow large 11-30
a.m.
thick layers of silt being deposited in the deep bed. Immediately after the tank dries up every year, they remove the alluvium from the tanks. Therefore, the deep bed is not allowed to be silted up to a large extent. Through the scheme that is thought of much benefit may not accrue. If at all the capacity of the tank is to be increased, the deep bed portion will have to be widened on that side which lies farther away from the foreshore, that is, on that side of the present deep bed, which is farther away from the foreshore.

The Budget speech refers to the new Panchayats Act and the panchayat union councils to be formed. Onerous responsibilities have been conferred on these bodies and proper men who would work for the welfare of the panchayats and panchayat union councils will have to be returned to those bodies. Our Finance Minister has rightly stressed non-participation by political parties in the elections that are to take place to these bodies. No doubt, it is a pious wish and it is a wholesome suggestion also. But in many places political parties have already attempted to vie with one another in setting up Party candidates for election to these bodies. That should be avoided. We shall earnestly hope that good sense will prevail and that in the long run things will take place as desired by our Finance Minister.

Next, I have got a word to say with regard to the khadi industry. Khadi industry, no doubt, gives ample employment opportunities to many people in the country, and especially the poor can benefit and are benefiting by this industry to a large extent. Even the maimed and the blind are spinning. It is a field of work to which a bit charity should be extended by people. The propaganda for khadi was begun from the days of Mahatmaji. We have yet to carry on the propaganda and the swelling stocks of khadi in Khaddar Stores are a problem even today. I have been in the management of some subsidised Harijan hostels for some years past. There, boys spin regularly and habitually wear khaddar. But the moment they leave the hostel and when they secure decent jobs securing for them decent salaries, they discard khadi to my great agony and highly placed officials and well-to-do people who do

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [24th March 1960]

acts of charity in many other directions never think of this channel of charity. If only they are made to turn to this side and to help the poor who are engaged in this occupation, the consumption of khadi will increase and the khadi industry will also develop. Otherwise, this problem of swelling stocks will ever continue and it will baffle solution in course of time.

Then, with regard to the housing scheme for Harijans, I have got a word to say. Perhaps, my Harijan friends and perhaps many other friends also may not relish my suggestion. Anyhow, I shall have to give out my conviction. Under the present system of building colonies for Harijans, enough attention is not paid to economy. We shall, for instance, take a colony, consisting of forty houses. It consists of 20 units of houses and each unit consists of two tiled houses. Under the present system, the two extreme side walls of each unit are built partly of burnt bricks and partly of unbaked bricks. That is, the exposed side of the side wall is built of mud and burnt bricks and the interior portion is built of unbaked brick. In that way, there are at present for the twenty units forty exposed walls and the outer or exposed halves of those forty exposed walls are built of burnt bricks. These units are built apart from one another. A good deal of vacant space is left all round. My suggestion is this. There are the Police Lines; they consist of rows of houses. Houses are built in one row or two rows with no vacant space between any two houses. So, if these houses in the Harijan colony are built in a row similar to the houses built in Police Lines, then if you have got to build forty houses in a row, there would be only two exposed walls, one wall at each extreme. Instead of these forty exposed walls under the present scheme, you will have only two exposed walls at each extremity of the row and these two extreme walls alone will have to be pucca constructions. So, these two extreme walls may be built in their entirety very strongly of burnt bricks and chunam, and there would be a good deal of saving. This saving may be utilised for constructing more houses. The wood material that is now used at present for the roofing frame and for the door frame is very flimsy and it gives way very soon. The wood material should be of stronger stuff. The saving that may be effected under the plan I suggest may be utilised for the purpose of securing stronger wood material. This is the scheme that I suggest. No doubt, it may be said that there should be sufficient vacant space all round. But, instead of having vacant space all round, leave vacant space in front and behind the row. That will be sufficient and there will be a good deal of economy in this system.

Again, there is another thing also. Nowadays ever so many non-Harijans live in thatched houses. If you take statistics, very many thatched houses there are in every village and even in towns. Rich people also for the reason that thatched houses are cool, resort to thatched houses in their own bungalows during summer. Therefore, thatched houses also you may have and these thatched houses need not be built in units of two houses each. Under the

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [24th March 1960]

present system, the units of houses are built apart from one another. The same pattern may be followed in the thatched house system also. One thatched house may be built in one place and there may be left sufficient vacant space all round. In that way, forty houses which we now build will be built at a very cheap cost and there would be sufficient vacant space around each house. Here, it may be said that there is the fire bugbear. Fire incidents are not very frequent. Fire incidents are due to two causes, due to carelessness of the inmate or due to man's cruelty. Carelessness does not occur very frequently and even if on account of carelessness a house takes fire, then it can be brought under control very soon because other houses are built apart from each other, apart from the house affected by fire. Therefore, this fire bugbear need not deter us from considering this scheme. Even tiled houses have not been able to withstand the fury of the mad people—this happened during the recent Mudukulathur riots. Man is a social being. We should not think that man is eternally bad, to be setting fire to thatched houses. Such happenings may occur when enmity arises. That will be only on very rare occasions. Even then if enmity arises, when these houses are, as I suggest, built far apart from one another, all of them cannot be burnt down when one house catches fire. If they are tiled houses, they also would share the same fate before man's headlong fury, and this need not in any way prevent us from considering this plan of single thatched houses with sufficient vacant space all round or rows of tiled houses, instead of separated units, each unit detached from the other by sufficient vacant space all round. When the houses are built in a row, strong wood material may be used. If houses are to be thatched, the inmates would not depend on skilled labourers like carpenters and masons. They themselves are accustomed to put up thatched houses and they can attend to their own house work. They can without resorting to the mercy of our skilled workmen build their thatched houses at a cheap cost. In this way, we can have 100 thatched houses instead of forty tiled houses at the same cost. So, within a very short time, the largest number of Harijans may be provided with comfortable housing accommodation at the cheapest cost.

11-40
a.m.

Next, I want to say a word about the teaching of English. It is proposed to begin the teaching of English in the fifth standard. Now nobody seems to think how a language is learnt by children. Children learn their own mother-tongue not by first resorting to slates and books. Conversation is the natural method through which children pick up a new language. In the same way when English is to be introduced in the fifth standard, my suggestion is, throughout that year let them have nothing to do with writing and reading. Let English be taught at this stage through conversation. This conversation method may be continued even in the sixth standard, and in the seventh standard along reading and writing may be taken up. The progress in reading and writing will be very swift also, if that part of learning English is taken up after the first two years. Even if two years may not be acceptable,

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [24th March 1960]

at least in the fifth standard, let the pupils be taught English through conversation and not by compelling them to learn reading and writing.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

*SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : I shall finish soon, Sir. One other thing to note is that our country is a poor country, and wastage of man's energy should be avoided. Our country's wealth, both material and man-power, should be utilised for increasing the wealth of the country. Therefore, no part of the man-power should be kept idle, and if we are instrumental in keeping any part of the man-power of our country idle, we shall be betraying the cause of the country. Our Prime Minister is crying hoarse at the top of his voice that we should all work incessantly to increase the wealth of our country. When he is saying thus, we are unconsciously contributing to a large portion of our man-power remaining idle on certain occasions. For instance, there are the tours arranged by the Governor as well as by the Ministers. The Governor's tour is adhered to to the very letter. If the Governor's tour programme says that the Governor will visit a particular place at 5 o'clock, he is there at 5 o'clock. He is very punctual. There people have not got to wait. They have not got to assemble there very many hours prior to his visit to the place. But in the case of the tours of the Ministers, just the reverse is the case. We are unconsciously contributing to waste of man-power. If the Minister's programme says that he will be at a particular place at 3 o'clock, people from the surrounding places assemble there even at 11 a.m. to see the Minister and hear him. They assemble there at 11 o'clock and wait till 10 p.m., and the Minister is not there. This is not all. The people are kept idle, having been drawn away from their legitimate avocation. In addition to these people, the departmental officers—revenue officers—are there remaining idle. And they have got to be fed by the people who have arranged the meeting. (Laughter). The Police themselves are not able to give the people information where at a particular point of time the Ministerial party is. In this way, unconsciously, we are contributing to the waste of man-power. This should be avoided. That is my impression. The people also will lose all respect for the Ministers who do not keep to their programme. These are no doubt some bitter words that I have uttered, and I may be excused for it. With these words, Sir, I resume my seat.

* SRI ABDUL HAMEED KHAN : Sir, let me, at the outset, offer my congratulations to the Government in general and to the Finance Minister in particular on presenting an excellent Budget this year. The Budget served is a hope-giving Budget. Anybody who looks into the various proposals and the various plans from one end to the other is satisfied that the State is going to plan and provide for all that the people of the State require in the coming year. Sir, so far as the administration, as a whole, is

24th March 1960] [Sri Abdul Hameed Khan]

concerned. I must state that under the leadership of our popular Chief Minister, the Government are endeavoring their best to establish a Welfare State. A Welfare State is a State where people will get everything they want. The Government of a State, when they undertake to govern almost every walk of life, must bear the responsibility of satisfying the people in regard to their essential requirements. That is why, Sir, I say that the Budget gives that hope, and people are looking forward to the implementation of the proposals in the coming year. Of course, a Welfare State also means that it does not make any difference between man and man. To this Government all the citizens are alike. They may belong to one community or another; they may be black or white; they may be tall or short; as long as they are living in this State, they belong to this State and they do expect to be treated alike without any distinction of caste or creed. That, as I said, is the Welfare State. If any distinction is made between one class of people and another and favouritism in rules and caste and class prejudice dominates, that State ceases to be a Welfare State. I am sure the present Government are endeavouring their utmost to prevent being called otherwise. It should be our endeavour also to help the Government to implement what they seek to do for the good of the people.

In his Budget speech, the Hon. the Minister for Finance has rightly devoted a good deal of time to agricultural production—production of foodgrains, etc. I will not take the time of the House by going into details with regard to the various proposals that the Government have formulated in order to produce more food. But I must point out, as other hon. Members have done, that the prices of foodstuffs have not come down. Not only the poor people, even the middle-class people are finding it very difficult to make both ends meet. But I do hope, however, that the time will soon come when people will be free from all difficulties so far as finding food for their children and themselves is concerned. Even the middle-class people are finding it difficult to get tamarind and chillies at reasonable prices. Reference was made to this even by other Members who preceded me. These are small things but still they go a long way in making the poor man's food palatable, viz., kanji. He must have something to take with kanji. During the past one year tamarind and chillies have been scarce. I would request the Government to take necessary action in order that this difficulty experienced by our poor people may be removed. I know that large quantities of these are exported. Our Minister for Agriculture told us the other day that he had taken up this question with the Government of India. But still things have not improved.

So far as agriculture is concerned, I am not competent to speak on it because I belong to the City. But one thing I may say. We have executed all the major irrigation projects that were feasible. They are good so far as they go. At the same time, I plead

[Sri Abdul Hameed Khan] [24th March 1960]

that we should give attention, special attention, to the question of minor irrigation—improvement to tanks, etc. If this is done, our agricultural production will go up. I shall not say more about this.

I shall next take up Education. This is a very sore subject today so far as our State is concerned. Various aspects of education were dealt with by several hon. Members here. I am afraid that education in our State, nay, in our country has been in the melting pot for a very long time. Several Commissions have been appointed for collegiate education, secondary education and so on. But the main, basic part of education, primary education has been neglected for a long time. It is true at the Centre very many conferences were held and the Directors of Public Instruction from various States including ours deliberated and arrived at certain conclusions. This, I am afraid, is not a satisfactory state of affairs. My own view is that any money spent on primary education up to the V standard is a waste. The moment children leave the V standard and go out, they lapse into illiteracy. All this money is a waste. Even the lives of these children are wasted. Therefore, if you are really seeking to give education satisfactory to the children, you must make it compulsory up to the VIII standard. It is only then that we will be usefully spending the money on education. The quality of teachers should be improved. It will be very difficult and costly if we appoint teachers with degree qualifications. That would mean a good deal of expenditure but I will be satisfied if the secondary grade teachers are better equipped and better trained so that they may be able to impart education to children in a satisfactory manner. As it is, the secondary grade teacher is not only not satisfied because he is not getting enough salary but his equipment and training also are not up to the required standard. I believe, Sir, after you appoint these teachers, you must have what is called a refresher course once every three months, so that the teachers could go through these courses and become up to date in the matter of teaching experience and they could be good teachers and the students taught by them could become good pupils. I also believe that it will be a good thing if lady teachers are in charge of pupils up to the sixth standard. I believe that the education of children will be better than what it is today. In the later stages men may be in charge of their education. In this connection, I wish to submit that co-education should come to a stop after the sixth standard or the seventh standard. Beyond that there should be no co-education. Of course, when I say this I may be regarded as a backward type of person. But with our experience at our back, we know what it is and we cannot but insist that there should be separate schools for boys and girls after the sixth or the seventh standard.

I am glad, Sir, attempts are now being made to teach English from the Fifth Standard. I am, however, afraid that the Government are deluding themselves into the belief that by doing this they can show to the world that they are also alive to the need for

[24th March 1960] [Sri Abdul Hameed Khan]

the teaching of English in schools. While they want that English should be taught from the fifth standard, the irony of it is, they do not want English to be the medium of instruction in the university classes. This is a thing which I am unable to understand. Why should you teach English in the lower classes and give it up at the college stage? If they don't want English in the college, why do you want English at all? Sir, this question of English in collegiate education is a sore question. I think I cannot do better than what my hon. Friends who spoke before me have said on it. However, I would like to say this. The two things that we have done in this country, one the premature introduction of adult franchise and the other our giving up of English language, have done the greatest mischief. The introduction of adult franchise was premature. Then, the English language is not my language, nor is it the language of any one of us here. But it is a language which has come to stay in this country. It has not only come to stay in this country but it is also the one language which is a common language for the whole of this country. There is no gainsaying it. There is no other language which can claim to be a common language of the country. If every State were to make its own regional language the medium of instruction in the colleges, what is to happen to the country's unity? The country's unity has already been torn to pieces by the reorganization of States on linguistic basis. Over and above this, if we make the regional language the medium of instruction in colleges, then we will be burying the unity of the country many fathoms deep. That will be a very sad mistake to make. That is the position so far as education is concerned.

Sir, with regard to the Pay Commission's Report, I wish it had come up before the House in this session itself so that the Legislature could have considered it in proper time. I do not know why it is delayed. It is common knowledge that our officers and employees are suffering and that they are looking forward to us for relief. I am sure that the Pay Commission will give sufficient help in this direction. Another matter I am not able to understand is that while the value of the rupee has fallen so low, our officers such as Collectors, Deputy Collectors and Judges are paid the same salary which they were getting ten years ago. It is high time that their salaries were raised. I say this not because I want them to get big salaries but because I know that they must maintain their status. They must be above board. On the other hand, we do not want our officers to resort to corruption. On the other side, we make them resort to corruption by neglecting to improve their salaries. I believe that the time has come when we should see that their difficulties are removed. I have always been feeling that the salary that the Ministers are getting is also very low. We fixed it long long ago when things were very different when the cost of living was very different, and when the value of the rupee was very different. But today to expect a Minister to get much less than what an officer of the Government gets is a ridiculous state of affairs. I think the Ministers must be paid

[Sri Abdul Hameed Khan] [24th March 1960]

very much more than what they are getting today. Three thousand rupees and nothing less should be the salary of the Ministers. After all, we are spending large sums of money in the administration of the State and in order to make the Ministers maintain their status, their dignity and particularly when they are travelling, to enable them to be independent, they must have a salary which will help them to live an independent life.

(Deputy Chairman in the Chair.)

With regard to the Medical Department, I wish to say a few words. An hon. Member who spoke before me said that a committee should be appointed to go into the working of the hospitals. I would like that a commission should be appointed to go into the working of the hospitals in the City and elsewhere. Though the Hon. the Minister for Health is not here now, I wish in this connection to say something about the Royapettah Hospital. That hospital is kept in the very same deplorable condition for years and years. In the South of Madras there is great need for a first class hospital. We do not have one and the Royapettah Hospital has been there in that same condition for a long time. I wish the Hon. Minister were here now. I am sure he is thinking about it. But he must implement the proposals for improving the hospital.

I shall not take more of your time, Sir. Thank you.

* SRIMATHI SARASWATHY PANDURANGAM:

சபைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபொழுது, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் திரு. காமராஜ் அவர்களையும் சேர்ந்த மற்ற அமைச்சர்களையும் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். முக்கியமாக, கடந்த ஆண்டில் காய்கறிகள் மீது விதிக்கப்பட்ட வரிகளை நீக்கவேண்டுமென்றும், அழுகும் பொருள்கள் மீது வரி கூடாது என்றும் பேசியவர்களில் நானும் ஒருவர். அன்று விதித்த வரியை நானும் எதிர்த்தேன். ஆனால், இன்று விற்பனை வரிகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருப்பதால், மக்கள் எல்லோரும் சந்தோஷப்படுவதைப் பார்த்தால், நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக மக்கள் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், விவசாயத்தைப் பார்க்கின்றபொழுது, இன்றைக்குப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் எல்லாம் மிகவும் உயர்ந்திருக்கின்றன. உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், சர்க்கரையை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு அதிகமான அளவில் நஞ்சை நிலங்களில் கரும்பைப் பயிரிடுகின்றார்கள். மூன்று போகங்கள் நன்றாக விளையக்கூடிய நிலங்களை எல்லாம் கரும்பு பயிரிடுவதற்காக ஒதுக்குகிறார்கள். இதன் காரணமாக நமக்கு வேண்டிய தானிய உற்பத்தியில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்றது. மக்கள் நலனுக்காக உற்பத்தி செய்வது கிடையாது. ஆகவே உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக நெல்லை விளைவிப்பது தடைப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம்

24th March 1960] [Srimathi Saraswathy Pandurangam]

அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாகச் சொல்லத்தான் வேண்டும். எத்தனை ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் சரி, இரண்டு ஏக்கர் கரும்பு பயிரிட்டுவிட்டு, பாக்கி நிலங்களில் எல்லாம்—மூன்று போகம் விளைகின்ற நஞ்சை நிலங்களில் எல்லாம்—மக்களுக்கு உணவாக உபயோகப்படுகிற நெல்தான் பயிரிட வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். “ஆனால் சர்க்கரை மக்களுக்கு வேண்டாமா? சர்க்கரை நெருக்கடி வேறு இருக்கிறதே” என்று சிலர் கேட்பார்கள். நம் நாட்டில் பனை மரம், தென்னை மரம் எல்லாம் கோடிக்கணக்கில் நம் இராச்சியத்தில் இருக்கின்றன. மரம் ஏறுபவர்கள் இன்றைய தினம் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுத்தது போலவும் இருக்கும். சர்க்கரைப் பஞ்சத்தை நீக்கியது போலவும் இருக்கும். பனஞ்சாறு, தென்னஞ்சாறு இவற்றினால் வெல்லமும், வெல்லச் சர்க்கரையும் கொள்கிறேன். வெள்ளைச் சர்க்கரையில் சத்து கிடையாது. நாம் தென்னை, பனை இவற்றிலிருந்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சர்க்கரையில் சத்து உண்டு. “இது எங்கே கிடைக்கிறது” என்றால், கிராம உத்யோக பவனுக்குச் சென்று பார்த்தால், அதை அவர்கள் எவ்வளவு வெள்ளையாகச் சுத்தம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். ஆகவே, இதை வாங்கி அருந்தலாம். ஆனால், இன்றையதினம் லட்சக்கணக்கான நம் இராச்சிய மக்கள் வாழவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு உணவு அளிக்கவேண்டுமானால், நாம் நெல் பயிரிட்டுத்தான் தீர வேண்டும் என்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, ஆரம்பக் கல்வி. மக்கள் இதற்காக மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் பகல் உணவு தரப்படுகிறது, ஏராளமான கல்வி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல ஆசிரியர்களும் நிரம்பப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். இவை எல்லாம் வரவேற்கத் தகுந்த விஷயம். மிகவும் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் பகல் உணவுக்காக நாம் செலவிடுவதைக் கணக்கு எடுக்கிறபோது, ஒரு பிள்ளைக்கு 10 நயா பைசா செலவழிக்கப்படுகிறது. பத்து நயா பைசாவுக்குச் சத்துள்ள செலவழிக்கப்படுகிறது. கொடுக்க முடியாது. ஆகையால், ஆகாரம் குழந்தைக்குக் கொடுத்தி 15 நயா பைசா அளவுக் சற்றே அரசாங்கம் அதை உயர்த்தி 5 நயா பைசா அளவுக் காவது உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 5 நயா பைசா பொதுமக்களிடமிருந்து வசூலித்துக் கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, குழந்தைகளின் பராமரிப்பு. குழந்தைகளின் பராமரிப்பு சாலைகள் நடத்தப்படுகின்றன. பத்து வயதிற்குள் இருக்கும் அநாதைக் குழந்தைகளின் பராமரிப்புக் காக 20 ரூபாயிலிருந்து 30 ரூபாய் வரையில் மானியமாக, சர்க்கார் மானியமாக அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அநாதைப் பெண்கள், அநாதை மாதர்கள் இவர்களைப் பாதுகாக்கும்

[Srimathi Saraswathy Pandurangam] [24th March 1960]

நிலையங்களுக்குப் பெண் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் வீதம் மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் பத்து வயதிற்கு உட்பட்ட அநாதைக் குழந்தைகளின் பராமரிப்புக்காகக் குழந்தை ஒன்றுக்கு இருபது ரூபாயிலிருந்து முப்பது ரூபாய் வரையில் மானியம் அளிக்கிறபோது, இங்கே பத்து வயதிற்கு மேற்பட்டு பதினெட்டு வயதிற்கு உட்பட்ட பெண்கள், மாதர்கள் இவர்களுக்குப் பத்து ரூபாய் என்று கொடுப்பது எந்த விதத்திலும் சரி என்று கருதமுடியாது. இவர்களுக்கும் சராசரி 25 ரூபாய் வழங்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்றத்தாழ்வு இங்கே இருக்கக் கூடாது; உடையில் இருக்கக் கூடாது, உணவில் இருக்கக் கூடாது, பராமரிப்பில் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, இந்த அநாதைக் குழந்தைகள், மாதர்கள், பெண்கள் இவர்களுடைய பராமரிப்புக்காகச் சராசரி 25 ரூபாய் அளிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது, வைத்திய வசதி. ஸ்ரீமதி மஞ்சபாசினி அம்மையார் அவர்களும், சகோதரி ஸ்ரீமதி க்ளப்பவாலா ஜாதவ் அவர்களும் வைத்தியச் சலுகைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், நான் இணைப்பு வைத்தியக் கல்லூரியைப்பற்றி மட்டும் இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டில் இருந்த நிலைமையை மாற்றி, இந்த ஆண்டு 45 லட்சம் அதிகப்படியாக சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேண்டிய கட்டிடங்கள், வாகன வசதிகள் செய்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மாணவர்களைச் சந்தித்துப் பார்த்தேன். எந்த வழியில் தாங்கள் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்துவது என்று தெரியாமல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மாணவர்கள் அங்கே 5-1/2 ஆண்டு படிக்கிறார்கள். மெடிகல் காலேஜில் படிக்கிறவர்களும் அதே 5-1/2 ஆண்டு படிக்கிறார்கள். ஆனால் பயிற்சி பெற்ற பிற்பாடு மெடிகல் காலேஜில் படிக்கிறவர்கள் டிகிரி பெறுகிறார்கள் என்றால், இந்த இணைப்பு வைத்தியக் கல்லூரியில் படிக்கிறவர்கள் டிப்ளமாதான் பெறுகிறார்கள் என்கிறபோது, அவர்கள் மனம் சற்று வருந்தத்தான் செய்கிறது. நம்முடைய ராஜம் பாரதி அம்மையார் தன்னுடைய இரண்டு பெண் குழந்தைகளில் ஒரு குழந்தையை மெடிகல் காலேஜில் படிக்க வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னொரு குழந்தையை இணைப்பு வைத்தியக் கல்லூரியில் படிக்க வைத்திருக்கிறார்கள். “என்னுடைய இந்த மக்கள் இரண்டு பேர்களிலும் இணைப்பு வைத்தியக் கல்லூரியில் படிக்கிறவன் தான் அதிகத் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறான்” என்று சொன்னார்கள். “இருந்தாலும் என்ன பலன்? முடிவில் டிப்ளமாதான் வரப் போகிறது” என்று மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். இப்படி எத்தனையோ பேர்களுடைய குழந்தைகள் இரண்டிடத்திலும் படிக்கிறார்கள். இந்தக் கல்லூரியைக் கலைத்துவிட்டாலும்

[24th March 1960] [Srimathi Saraswathy Pandurangam]

கூட, கவலை இல்லை. வைத்துக்கொண்டு இங்கும் 5-1/2 ஆண்டு பயிற்சி கொடுத்து முடிவில் டிப்ளமா அளிப்பது என்பது சரியல்ல. இவர்களுக்கும் டிகிரி வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்களையும் மெடிகல் காலேஜில் எந்தத் துறையில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்களோ அந்தத் துறையில் ஹவுஸ் சர்ஜனாக இருக்கவேண்டிய ஒரு வருடத்தில் பயிற்சி அளித்து டிப்ளமாவுக்குப் பதிலாக எம்.பி.பி.எஸ். டிகிரி கொடுப்பது போல இவர்களுக்கும் டிகிரி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், இவர்கள் டிகிரி கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று நன்கு தெரியும். ஆனால், டிகிரி கொடுக்க மறுக்கும் ஸ்தாபனம், யுனிவர்சிட்டி, இதற்குச் சம்மதிக்காமல், டிகிரி கொடுக்க மறுக்கிறார்களோ என்கிற ஐயம் இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் அப்படி இருந்திருக்கலாம். ஆனால், மக்களுடைய எண்ணம், மக்களுடைய வாழ்வு, மக்களுடைய லட்சியம் எப்படி எப்படி மாறிவருகிறதோ, அதற்குத் தகுந்த முறையில் அவர்களும் வளைந்து கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும் என்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். நம் மக்களுடைய எண்ணம் கல்லூரியில் தமிழ் போதனை மொழியாக வேண்டும் என்று இருந்தது. அவர்கள் அதை ஆரம்பத்தில் ஏற்காவிட்டாலும், தமிழ் வளர்ச்சியில் மக்களுக்குள்ள ஆர்வத்தை உணர்ந்து வளைந்து கொடுத்திருப்பது மிகமிக வரவேற்கத் தகுந்தது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே போல, இங்கும் 5½ ஆண்டு இணைப்புக் கல்லூரியில் படித்து வெளி வருகிறவர்களுக்கு டிகிரி வழங்குவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அவர்களும் ஆலோசித்து அதற்குத் தகுந்த வழிமுறைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாய் தந்தையர்கள், வீட்டை வைத்து நிலத்தை வைத்து, சொத்தை வைத்து பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்கிறார்கள். எல்லாச் சொத்தையும் இழந்தாலும் பரவாயில்லை. பிள்ளைகள் எந்த விதத்திலும் முன்னேறினால் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி இந்தக் கல்லூரியிலே 5-1/2 ஆண்டுகாலம் படித்து வெளிவரக்கூடியவர்களுக்கு ஒரு சாராருக்கு 150 ரூபாய் இன்னொரு சாராருக்கு 250 ரூபாய் என்கிற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் சமம் என்கிற முறையில் இவர்களுக்கும் டிகிரி வழங்கவேண்டும் எனத் தாழ்மை யுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி நினைக்கும் போது, காந்தியியைத்தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. மக்கள் பெருக்கத்தை எப்படிக் குறைக்கலாம், எந்த முறையில் அதைக் கட்டுப்படுத்தலாமென்று காந்திஜி மிகவும் அழகாக எழுதி வைத்திருக்கும் புத்தகங்கள் பல இருக்கின்றன. நமது அரசாங்கம் இன்று நல்ல முறையில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்காகப் பல வைத்தியசாலைகள் மூலம் ரண சிகிச்சை செய்து வருகிறார்கள். இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் ரண சிகிச்சை செய்து கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 50,000. ஆனால், 20 ரண

[Srimathi Saraswathy Pandurangam] [24th March 1960]

சிகிச்சைக்குச் செலவான பணம் ரூ. 20,000. அப்படி ஒருவர் ரண சிகிச்சை செய்துகொள்வதற்கு ரூபாய் ஆயிரம் செலவாகிறது. இதை நான் சொல்லவில்லை, சென்னைக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக் கமிட்டியில் உள்ளவர்கள் இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். மத்திய குழுவிலிருந்து ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. காந்திஜி அவர்கள் காட்டிய வழியில் சென்றால் நல்லது என்பதற்கு ஒரு புத்தகம் தயாரித்து மத்திய குழுவிற்கு அனுப்புவதற்கு நாங்கள் ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஆயிரம் ரூபாய் ஒருவரது ரண சிகிச்சைக்குச் செலவழிப்பது என்றால், இந்தத் திட்டத்தில் நாம் வெற்றி காணமுடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நகரப்புறங்களில் வேண்டுமானால், சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தாரால் குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு வேண்டுமானால் செல்லலாம். ஆனால், கிராமங்களிலோ, பெண்களும் சரி, ஆண்களும் சரி இதுபற்றி வாயைத் திறந்தே ஒன்றும் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏழு லட்சம் கிராமங்களில் இதை எப்படிப் பிரசாரம் செய்வது? காந்திஜி சொன்ன வழியில் கிராம மக்களிடையே குடும்பக் கட்டுப்பாடுபற்றிப் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, நேர்மை என்ற தத்துவங்களை வைத்துக்கொண்டுதான், இயற்கையை இயற்கையால் வெல்ல முடியுமே தவிர, செயற்கையால் வெல்ல முடியாது. ரண சிகிச்சை முறையை நான் எதிர்க்கவில்லை. அதை ஆதரிக்கிறேன். ஒரு புறத்திலே அது இருக்கட்டும். இன்னொரு புறத்தில் காந்திஜி காட்டிய வழியைக் கடைப்பிடியுங்கள். காந்திஜி காட்டிய வழியில் நாம் செல்வோமானால், அதில் நாம் கண்டிப்பாக வெற்றி காண முடியும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் இந்தப் புத்தகத்தை நாங்கள், கன்னியா குருகுலம், வெளியிட்டிருக்கிறோம். மத்திய குழுவிற்கு இதுபற்றி எழுதியிருக்கிறோம். இதுபற்றி நான் கூடுதல் ஒன்றும் பேசவில்லை, நேரம் அதிகமாக இல்லாததால், இந்தப் புத்தகம் இருக்கிறது அதைப் படித்துக் கொள்ளுங்கள்.

இன்று கல்வி நிலையங்களில் ஆண்களும் பெண்களும் கூட்டுச் சேர்ந்து படிக்கக்கூடாது என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. சினிமாக்களும் சுவரொட்டிகளும் மிகுந்த இந்தக் காலத்தில் கூட்டு முறையில் ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து கல்வி பெறுவது என்பது கஷ்டம்தான். ஆதி காலத்தில் 12 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களை எல்லாம் கன்னிமாடங்கள் கூட்டி அங்கு வைத்துக் கலை ஒழுக்கம் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆண்களையும் பெண்களையும் தனியாக வைத்துக் குருகுலங்கள் அமைத்துக் கல்வி போதித்து வந்தார்கள். 12 வயது முதல் 20 வயது வரையில் ஒதுக்கி வைத்து வந்தார்கள், பெண்களை. ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு இவ்வளவு பெரிய தொகை ஒதுக்கும்போது, அதில் ஒரு பகுதியை இந்த மாதிரிக் குருகுலங்கள் அமைப்பதற்கு ஏன் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். 20 வயதிற்குள் பெண்களுக்குத் திருமணம்

[24th March 1960] [Srimathi Saraswathy Pandurangam]

செய்யக் கூடாது என்று சட்டம் இயற்றினால், வீரியம் மிகுந்த காலத்தில் அவர்கள் குழந்தைகள் பெறுவதைக் குறைக்க முடியும். எனக்கு அதிக நேரம் இல்லாததன் காரணமாக இந்தப் புத்தகம் இருக்கிறது, அதைப் படித்தால் தெரியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Mr. Deputy Chairman, Sir, I confine my observations only to a very few items, since, I am afraid, the time at my disposal is very limited. About the vital question of change-over to Tamil medium, I am indeed sorry that much heat has been introduced. That Tamil should be the medium of instruction in colleges also has been the settled policy of this Government, ever since the dawn of Independence, if not from earlier times. This policy is going to be implemented taking all the precautions and making all the preparations necessary. But on the eve of its introduction, the press and the public platform have been freely used for crying a halt to this very necessary reform. Many of us feel and are afraid that such vehement opposition may lead to some delay in the implementation of this policy. The Tamil Language Research and Development Council has taken immense pains for introducing a pilot scheme in Coimbatore Arts College from the year 1960-61. I have had occasions to talk to my hon. Friend Sri G. R. Damodaran and some other members of the council and all of them are very hopeful about the scheme. More than a decade has been spent, if not wasted, in taking this important decision. I do not think we can go on talking. Even while introducing the Budget, the Hon. the Minister for Finance has been very explicit and cautious when he says that "in respect of scientific and technical education, English will continue to be the medium of instruction for some more time and that changes in this direction should be introduced only on an all-India basis." I do not think any further guarantee or assurance is required for those who think that this is a reform that should be delayed or one in which there should be a more go-slow policy. Is any useful purpose going to be served by delaying this reform? Teaching is an art and it can be compared to the art of swimming where the learner and the teacher have to get first into the water to learn it. Any amount of theorizing, any amount of teaching remaining on the land will take the people concerned nowhere. Only by introducing the Tamil medium, we can give an impetus and create an atmosphere to bring out new text-books and new reference books and the language will be enriched only when there is demand for books. So, I earnestly appeal to the Hon. Minister that the speed should be accelerated instead of its being slowed down, as we have to reach the goal earlier and can solve the problem once for all at an early date.

This takes us next to the problem of devising ways and means for improving the teaching of English in our schools. Here, it is stated that English will be taught from the fifth standard onwards

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [24th March 1960]

from the next school year. Further, a scheme with the assistance of the British Council for re-training teachers in the teaching of English has already been introduced. It is a very ambitious scheme and it states that within a period of two years, all secondary grade teachers will be re-trained under this scheme. I feel it is so very ambitious that in our anxiety to re-train all, we may not try to separate the sheep from goats. English teaching cannot be done by all. It requires special handling. Only those who have the taste for it, who have the innate ability for it can do it. And in the scheme of things to come, it is high time that we contemplate creating the special post of English Pandits in our schools, as is obtaining in other countries of the world. As for it, we have special posts of teachers of other languages and not one's own, like French teachers in the schools in England or German teachers in the schools in France or French teachers in the schools in Germany or, for that matter, Hindi teachers in non-Hindi regions of our country. If there is to be proper development, if we have to see far far ahead and hatch schemes not only for the immediate future but for generations to come, instead of allowing one and all to handle English, it will be worth while to pick and choose from among the lot and give them the special training required and make them the masters of English.

After all is said and done, I am afraid, I should say a few words about the miserable lot of the teaching community. Several of the speakers who have preceded me have dwelt at length and made out a very strong case for enhancement of the salary scales, old age provisions and the like. Now I am going to deal only with one aspect, namely, the service conditions of teachers employed in aided schools where everything is not well and a sense of insecurity has been all along there. But in answering a question in the other House a week ago, the Hon. the Minister for Education is reported to have said that "the existing provisions for ensuring security of service and protection against victimization of teachers employed in aided schools are adequate and the Government do not propose to take any further steps in this regard." If that be the case, the necessity should not have arisen the other day, for my hon. Friend Sri G. Krishnamoorthy moving a motion calling attention to a matter of urgent public importance and the Hon. Minister making a statement thereon as regards the termination of the services of eight teachers including the Headmaster of a High School in Madurai. So, instead of feeling complacent about this, we should see that teachers everywhere, whether they are in a Government school or in a municipal school or in a local board school, have the same service conditions. It is easy to say wherever the management fails to comply with the orders of the department, the grant will be withheld or the recognition will be withdrawn. It is very rarely done or not done at all. At any rate, that is only a cure after the ryot has set in but what I want is prevention of the private managements from doing it. The Hon. Minister himself in his statement referred to above was not able to give a categorical assurance that those teachers will be reinstated

24th March 1960] [Sri K. M. Ramasamy Gounder]

even if the appeal is decided in their favour. Till the time the appeal is disposed, perhaps it may be months, if not years, the teachers concerned are being put to untold miseries. In their case, it becomes really justice denied and not merely justice delayed. And whenever we talk of education, we speak of it as a national concern. We say that teachers are engaged in doing a great national service, perhaps the greatest. And is there any point in stating that our institutions are national and that our teachers are servants of the nation when they are to be subjected to the whims and fancies of individuals or individual bodies without adequate safeguards and service conditions? The Prosecutor as well as the Judge happens to be the same person or the same body and the poor teachers are always at the mercy of these people. If you feel that the Education of our children should be in the hands of honest and freedom-loving men and women and want the teachers to do justice to their work and do their duty by the nation, they should free from the fear of victimisation or harassment and should have the same security of service, as is obtaining in Government and quasi-Government institutions.

* SRI K. V. RAMASWAMY: அவைத் தலைவர் அவர்களே, 12-40
இன்றைய தினம் 1960-61-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை P.M.
சர்க்கார் கொண்டுவந்ததை நான் மனமுவந்து பாராட்டு
கிறேன். ஏன் பாராட்டுகிறேன் என்பதை விளக்கிக் கூற ஆசைப்
படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டைப் பல காலமாகப்
பல அரசர்கள் ஆண்டுவந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் இருந்த
அரசர்கள் ஒருவரும் மக்களுக்கு வேண்டிய இவ்வளவு காரியங்
களைச் செய்யவில்லை என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. சூரியனே
அஸ்தமிக்காது, சூரியன் எந்த திசையில் அஸ்தமித்தாலும்
எங்கள் ஆட்சி இருந்துகொண்டிருக்கும் என்று சொல்லிக்
கொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இருந்த காலத்தில்
கூடச் செய்ய முடியாத பல நன்மைகளை இன்று மக்களுக்கு நம்
முடைய அரசாங்கம் செய்து வருகிறது என்பதை நாம் எல்லோ
ரும் அறிந்த பின்னால், ஏன் நாம் இந்த அரசாங்கத்தைப்
பாராட்டக்கூடாது, அவ்விதம் பாராட்டுவதில் என்ன தவறு
இருக்கிறது, அதில் என்ன தப்பு என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.
அதாவது, இந்த நாட்டில் 36 கோடி மக்கள் என்று பிரிட்டிஷ்
ஏகாதிபத்தியம் கணக்கிட்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு அப்போது
அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள்
ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.
அவ்விதம் அவர்கள் ஏதாவது செய்திருந்தால், இன்று இந்த
அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றுமே செய்ய வேண்டியிருக்காது. ஆகவே,
இப்போது இந்த அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட்டிருக்கும்
வேலைகள் எல்லாம் முன்னால் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அரசாங்
கத்தால் செய்யப்படாத வேலைகள் என்பது நிரூபிக்கப்படுகிறது.
பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் செய்யப்படாத வேலைகளைத்
தான் இப்போது நாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம்.
அப்போது விடப்பட்ட காரியங்களையெல்லாம் இப்போது நாம்
செய்துகொண்டு வருவது மட்டுமல்ல, மக்களுடைய குறைகளை

[Sri K. V. Ramaswamy] [24th March 1960]

எல்லாம் கண்டறிந்து, அவைகளை எல்லாம் போக்குவதில் நமது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அந்த முறையில் இன்று நாம் சுதந்திரம் பெற்று இந்த 13 ஆண்டுகளில் நாம் என்னென்ன காரியங்களையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் சுருக்கமாகக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலில் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவந்தோம். மதுவிலக்கினால் நமக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருந்தும், சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருந்தும் கூட, தைரியமாக மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி, மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை, உயர்த்துவதற்காக—மோசமான நிலைமையிலிருந்து பெண்களின் அவல நிலையைப் போக்குவதற்காக—மதுவை அருந்துபவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், உடனே மது விலக்கைக் கொண்டுவந்தோம். இதில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் கூட, குறைகள் இருந்தாலும் கூட, நாம் மதுவிலக்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். கடினமான சட்டங்களுக்கும் போட்டுத்தான் இதை அமுல் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, அரிஜன சேவையைப் பொறுத்த வரையில், எல்லோருக்கும் இந்த அரசாங்கம் செய்து வருகிற காரியங்களைப் பற்றித் தெரியும். ஏகாதிபத்திய காலத்தில் எப்படி இருந்தார்கள், அப்போது எல்லாம் இந்தச் சேரிகள் இல்லாமல் இருந்ததா? அப்போது இவர்கள் நிலை எப்படியிருந்தது? அப்போது இந்தச் சேரிகள் எல்லாம் இவர்கள் கண்களில் படவில்லையா? அப்போது இதைப்பற்றி யாரும் குறை கூறவில்லை. அப்போது அவர்களைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தவர்கள், அப்போது அவர்களுக்கு வணக்கம் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள், அப்போது இதைப்பற்றி ஒன்றும் அன்று ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ்காரர்களிடம் சொல்லவில்லை. ஆனால், இப்போது அதையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கும் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுகிறார்கள். இப்போது அவர்களுக்குச் செய்து கொடுத்திருக்கும் வசதிகளையெல்லாம் பார்த்தால், அரிஜனங்கள் இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் குடி தண்ணீர் வசதி என்ன, அவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குள்ள வாய்ப்புகள் என்ன, அவர்களுக்குக் கல்வி வசதிகள், சலுகைகள் இவைகள் என்ன, உத்தியோகச் சலுகைகள் என்ன இவைகள் எல்லாம் எவ்வளவு தூரம் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. இவைகள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் நன்கு தெரியும். இவைகளை நான் மட்டும் கூறவில்லை, நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் கூறுகிறார்கள். நான் கூறினால் காங்கிரஸ்காரரே காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைப் போற்றிப் பேசுகிறார் என்று சொல்லுவார்கள். அது அல்ல என்னுடைய நோக்கம். அரசாங்கம் குற்றம் செய்திருந்தாலும் அந்தக் குற்றத்தைக் கூசாமல் எடுத்துச் சொல்லுவதன் நான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த முறைகளில் எல்லாம் அரிஜன சேவை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[24th March 1960] [Sri K. V. Ramaswamy]

அடுத்தபடியாக, குடி தண்ணீர் திட்டம், எந்தக் கிராமத்தைப் பார்த்தாலும், அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் டவுனில் இருப்பது போல் டாங்குகள் அமைத்துக் கொடுத்து வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல கிராமங்களில் இவ்விதம் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் எல்லா வசதிகளும் செய்யப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றாகத்தான் செய்ய முடியும். அவ்விதம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆவல். எல்லா வேலைகளையும் முடித்தாலும்கூட, சில இடங்களில் அதற்கு வேண்டிய வசதி இருப்பதில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கும் விஷயத்தில் போதிய சாமான்கள் கிடைப்பதில்லை. போதிய பம்புகள் கிடைப்பதில்லை, போதிய பைப்புகள் கிடைப்பதில்லை. இவைகளை எல்லாம் ஏககாலத்தில் செய்துவிட முடியாது. இருந்தாலும் எவ்வளவோ துரிதமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் நமது அரசாங்கத்தார். இப்போது நமக்கு என்னென்ன கருவிகள் எல்லாம் வேண்டுமோ அவையெல்லாம் இந்த நாட்டிலேயே செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் ஒரு வீடு கட்டி முடிந்தால் கூட, சில சமயங்களில் சில குறிப்பிட்ட சாமான்கள் கிடைக்காததன் காரணமாக, வேலை முற்றுப் பெறாமல் இருந்து விடுகிறது. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் எதிர்க் கட்சி மெம்பர்கள் உணர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அணைக்கட்டுகள் கட்டியிருப்பதைப் பார்த்தால், எங்கு எல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்க முடியுமோ, அங்கெல்லாம் இந்த 13 வருட காலத்தில் பல பெரிய அணைக்கட்டுகளையும் பல சிறிய அணைக்கட்டுகளையும் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எதிர்க் கட்சி மெம்பர்கள் சற்று சிந்திக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்த்தால், இப்போது காங்கிரஸ் கட்சியைக் குறை கூறிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தலைகுனியத்தான் வேண்டுமே தவிர, வேறு வழியில்லை. இப்போது நடைபெறுகின்ற காரியங்களைப் பார்த்தால், எவ்வளவோ துரிதமாக ஆங்கில ஆட்சியில் எல்லாம் நடைபெறாத விதத்தில், எந்தெந்த இடத்தில் அணைகள் கட்ட முடியுமோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் அணைகளைக் கட்டு கட்டென்று கட்டி, தட்டு தட்டென்று தட்டியாய் விட்டது. இப்போது அரசாங்கம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால், ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது, மின் வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதல்லாமல், இந்த அரசாங்கம் ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவவர்கள்தான் ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் செய்து கொண்டிருக்கிற வேலைகளையெல்லாம் பார்த்தால், அரசாங்கம் நிச்சயமாக மின் வேகத்தில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று தைரியமாகச் சொல்ல முடியும். மேலும் அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய வேலைகளெல்லாம் பூர்த்தி

[Sri K. V. Ramaswamy] [24th March 1960]

யாகி, ஒவ்வொரு இடத்திலும் பச்சைப் பசேல் என்று தெரிந்த பின்னால்தான், காங்கிரஸ் சர்க்காரின் சேவையெல்லாம் என்ன என்று மக்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள். நாம் செய்து கொண்டிருக்கிற வேலைகள் எல்லாம் பூரா முடியவேண்டுமென்றால், பல தடங்கல்களும் ஏற்படுகின்றன. எல்லா இதர வேலைகளும் முடிந்திருக்கும், ஒரு சிறு சாமான் இல்லை என்ற காரணத்திற் காக வேலை முடிக்காமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். நாம் ஒரு நல்ல பெரிய வீட்டைக் கட்டி எல்லா வேலைகளையும் முடித்துவிட்ட பின்னாலும், ஒரு ஃபா போடுவதற்கு வேண்டிய ஒரு சிறு ஸ்பிரிங் தேவையாய் இருக்கும். அது கிடைக்காத காரணத்தால் வேலை முடிந்திருக்காது. இதைப் பார்த்துக்கொண்டு, இவ்வளவு பெரிய வீட்டைக் கட்டிவிட்டு, ஒரு ஃபா போடாமல் விட்டு விட்டார்களே என்று பார்க்கிறவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப் பார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமையில் இன்றைக்கு நாம் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு எவ்வளவோ காரியங்களைச் சாதித் துக்கொண்டிருக்கிறோம். பல சாமான்கள் அன்னிய நாட்டி லிருந்து வரவேண்டியதாக இருந்தும், அவைகளை வரவழைத்துப் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். நம் சர்க்காரின் திறமை யைப்பற்றி என்ன சொல்லுவது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட சர்க்காரை வாய் கூசாமல் குறை கூறுவது என்றால், அது மிகவும் ஈனத்தனமான காரியம் என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த ஹவுசில் உள்ளவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லையே.

* SRI K. V. RAMASWAMY: இந்த ஹவுசில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் பெரிய மனிதர்கள். இவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். சொன்னார்கள் என்று சொல்லவில்லை. வெளியில் கிராமங்களில் நடக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி நான் சொன்னேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தப்பாக நினைத்துக் கோபப்பட்டுப்போகிறார்களே என்று சொன்னேன்.

SRI K. V. RAMASWAMY: நான் பேசுவதைக் கேட்டு இந்த ஹவுசில் உள்ளவர்கள் கோபப்படமாட்டார்கள். குழந்தை, சின்னப்பையன் ஏதோ பேசுகிறான் என்று நினைத்துக் கோபப்பட மாட்டார்கள் என்று தெரிந்துதான் பேசுகிறேன். அப்படியே கோபித்தாலும், பெரியவர்கள் கோபம் நன்மைக்குத்தான் என்று நான் உணர்ந்திருப்பதனால், தைரியமாகப் பேசுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, குளம், குட்டைகள், இவைகளையெல்லாம் எவ்வளவு மராமத்துச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்து விட்டார்கள். எதிர்க் கூட்சியில் உள்ளவர்கள் நியாயமான முறையில் இதைச் செய்ய வேண்டும், அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், அவைகளையும் செய்துவருகிறார்கள், அவர் கள் சொல்வதைக் கேட்டு அன்பு காட்டி நல்ல முறையில் நமது அமைச்சர்கள் எல்லாம் அவைகளைக் கவனித்துச் செய்து வருவதில் வியப்பில்லை. நல்ல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

[24th March 1960] [Sri K. V. Ramaswamy]

இன்னும், மருத்துவ வசதியை எடுத்துக்கொண்டால், முன்பு எங்கள் பகுதியில் கோயம்புத்தூரில்தான் ஆஸ்பத்திரி இருக்கும். நோயாளிகள், பெண்டு பிள்ளைகள் எல்லாம் பத்துப் பதினைந்து மைல் கடந்து அங்கேதான் போகவேண்டியிருக்கும். அதுவும் பிரசவம் என்றால், யாரும் போகமாட்டார்கள். “ஆஸ்பத்திரிக் குப் போய் பிள்ளை பெறுவதா?” என்று நம் பெண்கள் அங்கே போகவே வெட்கப்படுவார்கள். ஆனால், இப்போது அங்கே பார்த்தாலும், ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக் கின்றன. நம் பெண்கள் கர்ப்பம் ஆவதற்கு முந்தியே ஆஸ்பத் திரிக்குச் சென்று பரீட்சை பண்ணிக்கொள்கிறார்கள். குழந்தை ஆரோக்கியமாக இருக்குமா, உயிரோடு பிறக்குமா என்பதாக வெல்லாம் முன்பே ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்ச் சோதனை செய்து கொள்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு மருத்துவத் துறையில் சர்க்கார் பல முன்னேற்றங்களைச் செய்திருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக வேண்டுமானால், இன்னும் அதிக ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கிராமத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறார்களே தவிர, ஐந்து மைல், பத்து மைல் சுற்றளவுக்குள் ஆஸ்பத்திரிகள் வைத்து வருவதைப்பற்றி அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்கள் விஷயம். தொழி லாளர்களை முன்பு பார்த்திருக்க வேண்டும். காலை நான்கு மணி, ஐந்து மணிக்குப் போனால், இரவு எட்டு மணி, பத்து மணிக்குத்தான் திரும்புவார்கள். அப்பன் யார் என்று கூடக் குழந்தைகளுக்குத் தெரியாது. அவ்வளவு இருட்டில்—குழந்தை எழுந்துவிடுவதற்கு முன்பே போய்—இரவு நன்றாக இருட்டிய பிறகு—குழந்தை தூங்கிப்போன பிற்பாடுதான் வரக்கூடிய நிலை இருந்தது. ஆனால், இன்றையதினம் அவர்களுடைய நிலைமை அப்படி இல்லை. குறிப்பிட்ட நேரம், குறிப்பிட்ட கால வேலை, சம்பளம், போனஸ், விடுமுறை வசதிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை யெல்லாம் அந்தத் தொழிலாளர்களே நன்கு உணர்ந்திருப் பார்கள். அப்புறம் வேண்டுமானால் சொல்லட்டும், “இந்த சர்க்கார் மோசம்” என்று. என்றாலும், இவ்வளவு நன்மையைத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்து கொடுத்திருக்கிற இந்த சர்க் காரை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறித் தொழில். கைத்தறிக்காரர் களுக்குச் சலுகை கொடுக்க நம் சர்க்கார் எவ்வளவோ செய்து வருகிறது. கதர் உடுத்து, கைத்தறி ஆடைகளை உடுத்து, கைத் தறித் துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுத்து, கைத்தறியை ஆதரியுங் கள் என்று நம் சர்க்கார் சொல்கிறது. மில் துணியைக் கட்டிக் கொண்டு கைத்தறியாளர்களை ஆதரிக்கவில்லையே என்று மற்ற வர்களைப் போலக் கூச்சல் போடவில்லை. கைத்தறியாளர் களுடைய நலனில் அதிக அக்கறை கொண்டு இந்த சர்க்கார் வகுத்திருக்கிற பட்ஜெட்டை என்னால் போற்றாமல் இருக்க முடியவில்லை.

[Sri K. V. Ramaswamy] [24th March 1960]

தொழிற்சாலைகள், தொழிற்சாலைகள் என்றால், சென்னை கோச் பாக்டரி என்ன, இன்னும் கோயம்புத்தூரில் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தால், நம் சர்க்காரைப் போற்றாமல் இருக்க முடியாது. எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே போல, பஞ்சாலைகள். அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கடன் உதவி அளிப்பது என்றால், கிணறு வெட்ட, வீடு கட்ட, சிறு தொழில்களை நடத்த, இன்னும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவி கரணங்களைச் சேகரித்துக்கொள்ள என்று பல இனங்களில் உதவி செய்துவருகிறார்கள். பாதி விலைக்கு உர விநியோகம் மற்ற விவசாயக் கருவிகளின் விநியோகம் எல்லாம் செய்கிறார்கள். இவையெல்லாம் எப்படி விவசாயிகளிடத்தில் போய்ச் சேருகிறது, சேருகிறதா இல்லையா என்பதைப்பற்றிப் பிறகு பேசுகிறேன். இப்போது சர்க்கார் இன்ன இன்ன காரியங்களை யெல்லாம் செய்துவருகிறார்கள் என்று சொல்லிப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரோடுகள். கொஞ்ச காலத்திற்கு முந்தி ரோடுகளில் மரம் மட்டையே கிடையாது. தப்பித் தவறி ஒதுங்குவதற்குக் கூட நிழல் இருக்காது. ஆனால், இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் ரோடு ஓரங்களில் மரங்கள் வளர்க்கப் பட்டுவருகின்றன.

DEPUTY CHAIRMAN: இன்னும் இரண்டு நிமிஷம் இருக்கிறது.

* SRI K. V. RAMASWAMY: இரண்டு நிமிஷம் போதாது. தயவு செய்து கொஞ்சம் அதிக நேரம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: இப்போது இரண்டு நிமிஷம் பேசலாம். பிற்பகலில் கனம் அங்கத்தினர் தொடர்ந்து இன்னும் ஐந்து நிமிஷம் பேசலாம்.

* SRI K. V. RAMASWAMY: போக்குவரத்து விஷயங்களைப் பற்றி நான் சொன்னேன். அநேகமாக எல்லா இடங்களுக்கும் ரோடுகள் போடப்பட்டு ரோடுகளில் மரங்கள் வளர்க்கப் படுகின்றன. இவைகள் எல்லாம் ஒரே நாளில் மந்திரத்தினால் வந்துவிடாது. அதற்குப் பணம் செலவழித்து, ஆட்களைப் போட்டு, மரங்களை நட்புப் பராமரிக்க வேண்டும். இப்படிப் பல நல்ல காரியங்களை இந்தக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்து வருகிறார்களே என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பொச்சரிப்பு கொண்டு குற்றம் சொல்லலாம். எத்தனை அக்கப்போர் பண்ணினாலும், இந்த சர்க்கார் அதிகமான நன்மைகளைச் செய்து வருகின்றது என்ற காரணத்தினால், நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். நீங்கள் சொன்ன இரண்டு நிமிஷம் ஆகிவிட்ட காரணத்தினால், என்னுடைய பேச்சைத் தொடர்ந்து நான் பிற்பகலில் பேசுகிறேன்.

24th March 1960]

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.

The House then rose.

(After lunch—3 p.m.)

(Mr. Chairman in the Chair.)

II.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation Bill, 1960.

(3) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also to announce to the House that I have received a message, dated 24th March 1960 from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Appropriation Bill, 1960 (L.A. Bill No. 4 of 1960), as passed by the Legislative Assembly on the 24th March 1960, and signed by him for the recommendations of the Council and certified that this is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR
THE YEAR 1960-61—cont.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Sri A. J. Arunachalam will now speak.

SRI A. J. ARUNACHALAM: தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி கடந்த ஐந்து தினங்களாக . . .

* SRI K. V. RAMASWAMY: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். நான் பேசவேண்டியது பாக்கியிருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN: பேசுங்கள்.

* SRI K. V. RAMASWAMY: அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் காலையில் பேசியதைத் தொடர்ந்து இப்பொழுது பேச அனுமதி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதற்காக நான் தங்களுக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். காலையில் பல விஷயங்களைக் குறித்துப் பேசினேன். மேலும், சில விஷயங்களைப்பற்றி இங்கே கூற முன் வந்துள்ளேன். போக்குவரத்து விஷயத்தைப்பற்றிக் காலையில் கடைசியாகப் பேசினேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்விச் சலுகையைப்பற்றி சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் இங்குள்ள அனைவரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். முன்பெல்லாம்

[Sri K. V. Ramaswamy]

[24th March 1960]

கிராமங்களிலுள்ளவர்கள், பெரியவர்கள் கூட, ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசிலே கை ரேகை வைத்து அமுக்கும் அளவிலே இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், நமக்குப் பின்னால் வரும் சந்திகள் அம்மாதிரியான நிலைமையில் இல்லாமலிருப்பதற்காக, சர்க்கார் தகுந்த முயற்சிகள் எடுத்து, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பள்ளிகள் நல்ல முறையிலே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால், நம்முடைய குழந்தைகள் எல்லாம் எந்த முறையிலே விஞ்ஞானத்தில் முன்னேறிப் போவார்கள் என்று நம்மாலேயே தெரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்குப் படிப்பின் முன்னேற்றம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பிள்ளைகள் மேலும் மேலும் படித்து, முன்னுக்கு வரக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் நாளுக்கு நாள் பெருகும், அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள் என்ற நிலைமையில் நான் அதிகமாக எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. முன்பு எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தன, எவ்வளவு பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போகக்கூடிய நிலையில் இருந்தார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். முன்பு படிக்கக்கூடிய பிள்ளைகளும் குறைவு, படிக்கவேண்டுமானாலும், ஒவ்வொரு ஊரிலும் பள்ளிக்கூடம் இருக்காது. ஆனால், இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறதென்றால், பள்ளிக்கூடம் இல்லாத ஊர் எங்காவது இருக்கிறதா என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடம் இல்லாத ஊர் இருக்குமானால், அதற்குப் “பிரசென்டேஷன்” கொடுப்போம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குக் கல்வித் துறையில் நாம் முன்னேறி வந்திருக்கிறோம். அந்த அளவு கல்வியின் நிலைமை உயர்ந்திருந்தும், ஆசிரியர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் இல்லை என்று குறை கூறப்படுகிறது. அது வாஸ்தவம்தான். அவர்களுக்குக் கூடுதலான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியதுதான். இப்பொழுது கொடுப்பது போதாது. ஆனால், நம்முடைய நிதி நிலைமையை அனுசரித்து, சர்க்கார் ஓரளவு அவர்களுக்கும் வேண்டிய அளவு வசதி செய்துகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அவர்களைக் கவனிக்கப்படாது என்று இருந்தால், நாங்கள் கூட சண்டை போடுவதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம். அந்த முறையிலே அவர்களுக்கும் எங்களுடைய அனுதாபம் இருக்கிறது. எங்களுக்கும் அவர்கள் உபாத்தியாயர்களாக இருந்தவர்கள். குறைகளைத் தெரிவித்த மற்றவர்களுக்கு மட்டும் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் அல்ல; எல்லோருக்கும் ஆசிரியர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் தகுந்த கௌரவங்கள் கொடுக்க வேண்டும். சம்பளம் கொடுப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிட்டால் போதாது. அதிகப் படியான சம்பளம் கொடுத்து, “குரு” என்ற உயர்ந்த ஸ்தானத்தை வகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரமும், கௌரவமும், அந்தஸ்தும் உயர்வாக இருக்க வேண்டும். அந்த நிலைமைக்கு அவர்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பமாகும். அவர்களுக்குத் தகுந்த மரியாதையை அரசாங்கம் செய்யும் என்பதில் சந்தேகம்

24th March 1960] [Sri K. V. Ramaswamy]

இல்லை. அதைப்பற்றி யாரும் கவலைப்பட வேண்டுவது இல்லை என்று நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது எத்தனை கல்லூரிகள் இருக்கின்றன, எத்தனை ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன என்று யோசனை பண்ணிப் பாருங்கள். வேறு ஒன்றும் பண்ண வேண்டாம். யோசனை பண்ணிப் பார்த்தால் போதும். இப்பொழுது ஏராளமான ஹைஸ்கூல்களும் கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் மலபார் பக்கத்தில்தான் ஹைஸ்கூல் இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்போம். இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் பார்த்தால், சுற்றிச் சுற்றி ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. போதுமான எண்ணிக்கையில் பிள்ளைகள் வராத இடங்களில்கூட, பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையில் சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் மக்களை முன்னேற்றி வருகிறார்கள் என்பதை நாம் மனதில் சற்று யோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

* SRI K. V. RAMASWAMY: ரொம்ப நாளாகப் பேச “சான்ஸ்” கிடைக்கவில்லை. ஆசை தீர ஒரு நாளைக்காவது பேசுகிறேன். அதற்காகவே கடைசிவரை காத்துக்கொண்டிருந்தேன்.

இன்றைக்குக் கிராமத்திலும் சரி, நகரத்திலும் சரி, பள்ளிக் கூடம் வைக்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் எங்காவது மோசமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்குக் கொஞ்சம் கூட ஆதாரம் கிடையாது. ஆகையால், இன்னும் அதை அதிகப் படியான முறையில் விஸ்தரித்து, அதிகமான குழந்தைகளுக்குக் கல்வி வசதி அளித்து, முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கு, நம்முடைய சர்க்கார் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் கனம் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இது விஷயத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து, குழந்தைகளுக்கு நல்ல படிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடு, அவர்களை முன்னேற்றுவதிலே ஊக்கத்துடன் இருக்கிறார்கள்.

வெள்ளைக்காரர்கள் இந்தக் கறுப்பு மனிதர்கள் என்ன செய்து விடுவார்கள் என்று அந்தக் காலத்தில் நினைத்தார்கள். சுதந்திரம் வாங்கின காலத்தில்கூட, சில கட்சிக்காரர்கள் போய், இவர்களுக்கா சுதந்திரம் கொடுப்பது; இவர்களுக்கு என்ன இருக்கிறது என்று நினைத்த காலம் உண்டு. ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே, இவ்வளவு ஆர்வம் மிக்க, கல்வியமைச்சர் போன்ற பெரியார்கள் புதைந்து கிடந்திருக்கிறார்கள் என்று இன்றுதான் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று முதல் முதல் உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டிய பெருமை கல்வி அமைச்சர் அவர்களையே சாரும் என்பதை நான் தாராளமாக விருத்தியாகாமல் பதிந்துகிடந்த காலம் இருந்தது. தமிழ்

[Sri K. V. Ramaswamy] [24th March 1960]

ஆசிரியர்கள் என்றாலே மதிக்காத காலம் இருந்தது. நாங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும்போதுகூட, தமிழ் ஆசிரியர் மீது கல்லை வீசுவது உண்டு; அப்பொழுது தமிழ் ஆசிரியர்கள் தலைப் பாகை கட்டிக்கொண்டு வருவார்கள். அந்தச் சமயத்தில் கிண்டல் பண்ணுவது, ஊசியை நாற்காலியில் குத்துவது உண்டு; அம்மாதிரிச் சேஷடை பண்ணின காலம் உண்டு. அந்தக் காலத்தில் உபாத்தியாயர்களைக் கண்டால், அவ்வளவு அவமரியாதை, குறிப்பாகத் தமிழ் ஆசிரியர்களைக் கண்டால் ரொம்பவும் அவமரியாதை செய்யக்கூடிய நிலை இருந்தது. ஆனால், சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இன்றுவரை படிப்படியாக ஆசிரியர்களுடைய நிலையை உயர்த்தி, தகுந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது நம்முடைய அரசாங்கம் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். தமிழுக்கு இவ்வளவு ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலையை இன்றைக்கு நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் இன்றைக்குக் காலேஜ் படிப்பு வரையில் எட்டிப் பிடித்தாய்விட்டது தமிழ் என்று சொன்னால், தமிழுக்கு எவ்வளவு பெருமை இருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

உதாரணமாக, நான் சொல்கிறேன். இந்தச் சபையில் கூட பல பேர்கள் தமிழை நன்கு அறிந்து தெரிந்திருந்தாலும்கூட, அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும்போது நான் வாயிருந்தும் ஊமை போல், கண் இருந்தும் குருடர் போல், காதிருந்தும் செவிடர் போல் இந்த இடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கவேண்டிய நிலைமையில் என்னுடைய பரிதாபத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நல்லது பேசுகிறாரா, கெட்டது பேசுகிறாரா, என்ன பேசுகிறார், நான் ஏன் இங்கு உட்கார்ந்திருக்கவேண்டும், எழுந்துபோய்விடலாமா என்ற யோசனை எனக்கு இங்கே வருவது உண்டு. என்னுடைய உள்ளத்தில் இருப்பதைச் சொல்லுவதில் குற்றமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் இதைக் கூறும்போது, கண்டிப்பதாக அர்த்தம் இல்லை. எவ்வளவோ பணம் செலவழித்து ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்; அதில் பேசாவிட்டால் அவர்கள் பாடம் மறந்து விடும்; பாஷை மறந்துவிடும்; அதற்காக அவர்கள் செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால், உட்கார்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, அந்த பாஷை தெரியாதவர்களுக்கு அதிலே கொஞ்சம் வெறுப்பாக இருக்கிறது. என்னது நாம் கம்மா இருக்கிறோமா, நமக்குத் தெரியவில்லையே ஆங்கிலத்தில் பேசுவது, தமிழிலாவது மொழிபெயர்த்துச் சொல்கிறார்களா, இல்லையே என்றுகூட எனக்குத் தோன்றுவது உண்டு. தமிழ் நாட்டில் தமிழ் பாஷையில் நடவடிக்கைகள் நடந்தால், எல்லா மக்களுக்கும் பேசக்கூடிய விஷயங்கள் தெரியும். கோர்ட்டில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைக் கூண்டில் வைத்துவிட்டு ஆங்கிலத்தில் அங்கு நடக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கும்போது, அந்தக் குற்றவாளிக்கு அங்கே என்ன பேசிக்கொள்கிறார்கள் என்று புரியாத அளவுக்கு வக்கீல்கள் பேசுகிறார்கள். ஆகவே கோர்ட்டுகளிலும் சரி, இதுபோன்ற சபைகளிலும் சரி, தமிழில்

24th March 1960] [Sri K. V. Ramaswamy]

நடவடிக்கைகள் நடந்தால், ரொம்பப் பெருமையாக இருக்குமே தவிர, சிறுமை ஏற்படாது. ஆகவே, கோர்ட்டுகளிலும், சட்ட சபைகளிலும், தமிழில் நடவடிக்கைகள் நடக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே கல்லூரிகளில் தமிழ் மூலமாகவே பாடங்கள் போதிக்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது போல், சர்க்கார் இன்னும் எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம், மெல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். கொடுத்தது போதவில்லை, உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்காருக்குள்ள வரும்மானத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். சர்க்கார் வரி போட்டால், வரி போட்டுவிட்டார்களே என்கிறார்கள். வரி போடவில்லை என்றால், சம்பளம் கொடுக்கிறது எப்படி? ஆக, வரிபோடவேண்டும்; போதுமான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் நிறைய வேலை வாங்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் சம்பளம் கொடுத்தும் பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்தால் குற்றமாகும். அது கூடாது. வேண்டிய சோற்றைப் போட்டுத் தகுந்த வேலை வாங்கவேண்டும். நான் பேச எவ்வளவோ விஷயங்கள் இருந்தாலும், தலைவர் அவர்கள் கருடைய உத்தரவுக்குப் பணிந்து என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. J. ARUNACHALAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது கடந்த 5 தினங்களாக விவாதம் இங்கே நடைபெற்று வருகிறது. பலர் அரசாங்கம் செய்த நல்ல காரியங்களைப்பற்றி யெல்லாம் பேசினார்கள். ஆகவே, நான் மற்ற விஷயங்களை யெல்லாம் விட்டு, கைத்தறி சம்பந்தமாகச் சில விஷயங்களைச் சொல்லுவதற்குப் பிரியப்படுகிறேன். இப்பொழுது நூல் விலை விஷம்போல் ஏறியிருக்கிறது. 6 மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது விலை ஏறியிருக்கிறது. 10 ராத்தல் கொண்ட கட்டு ஒன்றுக்கு 7 ரூபாய் விலை உயர்ந்திருக்கிறது 40-ம் நம்பர் நூல், 30-ம் நம்பர் நூல் 6 மாதத்தில் 5 ரூபாய் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் விலை உயர்வதால் நெசவாளர்களுக்கும், மாஸ்டர் வீவர்களுக்கும் நெசவுச் சங்கப் பெரிதும் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 2 மாதங்களுக்கு முன்பு நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியினால் ஒரு முக்கூட்டு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. மில் முதலாளிகள், வியாபாரிகள், உத்தியோகஸ்தர்கள், நெசவுச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்ட இந்த மகாநாட்டில் விலையைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்தன. அந்த மகாநாடு கூடியதன் பலனாக, உடனே விலை குறைய ஆரம்பித்தது. 10 ராத்தல் கட்டுக்கு ஒரு ரூபாய், 1½ ரூபாய், 2 ரூபாய் மார்க் கெட்டில் விலை குறையை ஆரம்பித்தது. ஆனால், சில நாட்களுக்குள் மறுபடியும் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை விலை ஏறிவிட்டது. ஆகையினால் நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு

2-10
p.m.

[Sri A. J. Arunachalam] [24th March 1960]

கிரார்கள். விலை கூடியதற்கு ஏற்றாற்போல், அந்த நூலினால் ஆக்கப்படுகிற உடைகளுக்கு உயர்ந்த விலை கிடைக்கவில்லை. ஆகையினால் அரசாங்கம் மறுபடியும், மில்கள் விலையை உயர்த்தாமல், அவர்கள் அடக்கவிலையை அனுசரித்து விற்பனை செய்வதற்கு ஏதாகிலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆனால், தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி விலை உயர்ந்துகொண்டு போகுமானால், உடனடியாக விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று சமீபத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்து, அங்கிருந்து அம்மாதிரி உத்தரவு வரும் வரையில் காத்திராமல், உடனடியாக மில்களின் அடக்க விலையைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களுக்குப் போதிய லாபத்தைக் கொடுத்து மில்களிலிருந்து நூல் பேல்களை அதிகமாக வாங்கி அரசாங்கமே சில்லரை விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்து நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் நூல் கிடைப்பதற்கு வழி செய்தால், நலமாக இருக்கும். அம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்வதற்குச் சாத்தியப்படுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவுச் சங்கங்களுக்கு இப்பொழுது விற்கப்படுகிற ஆடைகளுக்கு 6 நயா பைசா ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. சுமார் 1,000 நெசவுச் சங்கங்கள் சென்னை ராஜ்ய நெசவுச் சங்கத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நெசவுச் சங்கங்களுக்குக் கடந்த 9 மாத காலமாக ரிபேட் கிடைக்காமல் இருப்பதால், மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 1,15,00,000 இன்று வரையில் பல நெசவுச் சங்கங்களுக்கு ரிபேட் மூலமாகக் கிடைக்கவேண்டியிருக்கிறது. சிறிய சொஸைடிகளின் நிலைமை இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. பெரிய சங்கங்களுக்கும் இப்பொழுது பணமுடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே பேசும்பொழுதுகூட இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இப்படிப் பல மாதங்களாக ரிபேட் தொகை கிடைக்காததினால், பல சங்கங்கள் நெசவாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை கொடுப்பதற்கு முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. சில சங்கங்களை மூட வேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற தொகை போக, இராச்சிய சர்க்கார் சென்ற வருஷம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம்கூட பட்ஜெட்டில் 75 லட்ச ரூபாய் நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு ரிபேட், மற்ற வசதிகளுக்காக என்று அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். எப்படியும் இந்தப் பணம் அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்கத்தான் போகிறது. கொடுக்கத்தான் போகிறீர்கள், அதைக் காலா காலத்தில் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். கடன் ஏற்படுவதற்கு முன்னால் அதைத் திரும்பிக் கொடுத்தால் தொடர்ச்சியாக நெசவாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். நெசவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுபடவேண்டிய ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு பாக்கியிருக்கக்கூடிய தொகையை இராச்சிய சர்க்கார் உடனடியாகக் கொடுத்துவிட்டு, இராச்சிய அரசாங்கத்தின்

24th March 1960] [Sri A. J. Arunachalam]

நிதியிலிருந்து பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, பின்பு மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற காலத்தில் அதைச் சரி செய்துகொள்ளுவதற்கு உடனடியாக வழி செய்ய வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரிபேட் தொகை கிடைப்பதற்குத் தாமதம் ஆவதினால், பல சங்கங்கள் மூடும் தருவாயில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

அதோடுகூட, நெசவுச் சங்கங்களுக்குத் தாராளமாக ஒரு தறிக்கு 300 ரூபாய் கொடுத்து மத்திய பாங்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பல மத்திய பாங்குகள், இந்த விகிதாசாரப்படி பணம் கொடுப்பது கிடையாது. கைத்தறிச் சங்கங்களுக்கு, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பணம் கொடுத்தால், அது அவர்களிடமிருந்து திரும்பி வருமோ, வராது என்று சந்தேகப்படக்கூடிய நிலை சில பாங்குகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம் மிகவும் உயர்ந்தது. நெசவுத் தொழில் நன்றாக வளம் பெற வேண்டும், நெசவாளர்கள் சுபிட்சம் அடைவதற்கு அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக, மத்திய பாங்குகளின் மூலமாக என்பது தான் நோக்கம். ஆனால், மத்திய பாங்குகள் பல காரணங்களைக் காட்டி, கடன் விண்ணப்பங்களை “சாங்ஷன்” செய்வதில்லை, தாமதப்படுத்துகிறார்கள். அல்லது பல கேள்விகளைப் போட்டு, அந்த விண்ணப்பங்களைத் திருப்பிவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி யான அவல நிலை நீங்க, நெசவாளர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்பட, அரசாங்கம் மத்திய பாங்குகளுக்கு “நீங்கள் நெசவாளர்களுக்குத் தாராளமாகப் பண உதவி செய்ய வேண்டும்” என்று ஒரு அறிக்கை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த நெசவுச் சங்கமும் இது வரையிலே அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொடுக்காமல் போய்விடவில்லை. நெசவுச் சங்கங்களின் சார்பாக நெசவாளர்களின் சார்பாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு உறுதி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தப் பணமும் போகாமல் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். அந்தப் பொறுப்பை இராச்சிய சங்கத்தார் ஏற்றுக்கொள்ளும். இது வரையில், எந்தப் பணமும் கொடுபடாமல் போகவில்லை என்று எனக்குத் தெரிய வருகிறது.

ரிபேட் முறையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும்தான் இப்பொழுது சலுகை இருக்கிறது. வெளியில் உள்ள நெசவாளர்கள் இதைக் குறைவாக எண்ணுகிறார்கள். ஆனால், இதற்கு முன்பு நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தார் இவ்வாறு முடிவு செய்துவிட்டார்கள். இந்த ரிபேட்டினுடைய அலுகை கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உற்பத்தி செய்கிற ஆடைகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படும். வெளியில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தினால்தான் எல்லாம் நாட்டில் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது. அதன் மூலம்தான் மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற

[Dr. T. V. Sivanandam] [24th March 1960]

Secondly, here I voice the feelings of most of the Members of this House, we must have a separate Secretariat for the Council. Several times, we have asked for one. At least for the sake of administrative convenience, we must have a separate Secretariat for the Council. It appears, you, Sir, as well as the Hon. Speaker of the Assembly and the Finance Minister came to the conclusion some months ago that there should be a separate Secretariat for the Council. It is a long time since that decision was taken and the matter is still pending. I would request the Hon. the Minister for Finance to look into the matter and find out where the delay lies. Does it lie in the so-called red-tapism or does it lie anywhere else? Anyway, it must be worthwhile to have a separate Secretariat for the Council. I would go to the extent of saying that our Secretary—he is absent now—is more or less a figurehead. He has not got any power even to punish peons. Most of the things are done by the Secretary to the Legislature, who is Secretary to the Legislative Assembly. It is high time that the Council Secretariat was separated. When people in authority have come to the conclusion that we must have a separate Secretariat for the Council, it is not at all a good sign to delay it for such a long time. I hope our Minister in charge of the Legislature will look into the matter and see that a separate Secretariat for the Council is formed.

Regarding elections, some of the Members of the Council were mentioning about the Graduates and the Teachers' Constituencies. It is a fact that there are about 30,000 to 40,000 voters in both constituencies. They are spread throughout the length and breadth of Tamil Nad and also portions of Kerala and Karnataka. I refer to Malabar and South Kanara. It is a big and arduous task for the candidates to contact the voters. It is also difficult for the voters to go to the polling booth to vote. I would make a suggestion to the Hon. Minister in charge of elections that the constituencies might be divided into several zones. We have got six members representing the graduates and six representing the teachers. Let them reserve two seats for the City in each and divide the other four among the various regions. Before the next election comes, I would request the Hon. Minister in charge of elections to see that the regional division is made for election to the Legislative Council from the Teachers and Graduates' Constituencies.

Sir, yesterday the hon. the Leader of the Opposition in his memorable speech dealt with every aspect of the Medical, Public Health and Education Departments. I do agree with every point that was put forward by him. But I must state that there are certain things which are beyond our powers. We have the greatest respect and regard for the hon. the Leader of the Opposition but we cannot agree with him in what he said in regard to the medium of instruction. We all heard him with rapt attention. After Independence, Tamil has come to stay in our State and the medium of instruction in the colleges should be Tamil, the regional language.

[24th March 1960] [Dr. T. V. Sivanandam]

But people like us who have been educated through the English medium seem to doubt whether it would be a success. That it is bound to prove a success will be evident if we ask the students who have passed out of their S.S.L.C. classes and joined the pre-University classes. Up to the S.S.L.C. standard instruction is given through the Tamil medium. But when they go to the pre-University class, they have to face a good amount of trouble because the medium of instruction there is now English. Students who get very good marks and distinction in their S.S.L.C. examination are not able to fare well in the pre-University class where there is a change in the medium of instruction. They, therefore, welcome this proposal to change the medium of instruction from English to Tamil. Whatever we might say, for or against, the medium of instruction in colleges is going to be Tamil and Tamil only. The Hon. Minister has, at the same time, given us an assurance that English will not be given up. It is going to be taught from the fifth standard onwards. But I would only like to know whether it would be optional or compulsory. I think it would be better if learning of English is made compulsory and the other subjects are taught through the Tamil medium. English is considered an international language. Again, examinations for recruitment to the I.A.S. and the I.P.S. are held only in English and not in Tamil. If they are held in Tamil, then we can once for all discard English. In view of the fact that most of our students appear for these examinations and take up jobs in other States, it is essential that instead of making the study of English optional, we must make it compulsory. We all know that our country has many languages and it is not possible to stick to one national language. Also we do not know when that single national language is going to come.

Sir, the hon. the Leader of the Opposition has toured many countries and he should know that the medium of instruction in those countries is the regional language. Therefore, I was expecting that the hon. the Leader of the Opposition would give a constructive and healthy scheme in this regard. But as far as I could understand, there was no constructive suggestion in his criticism of the Government's policy. He is a great educationist connected with the University for the past thirty or forty years and any suggestion given by him for improving the education given to our boys and for bettering their future would, I am sure, receive weighty consideration from the Government. Instead of giving constructive suggestions, he merely piled accusations and criticisms against the Government which, I am sorry to say, I was unable to swallow. However, in course of time, I have no doubt he will give us constructive schemes to enable our boys to learn more and more things in science and other departments and occupy high positions here as well as in other States.

Sir, it is said that the education now given in our Arts Colleges is not worth having since the boys coming out of those colleges are fit only for taking up some clerical jobs. But, on the other hand,

[Dr. T. V. Sivanandam] [24th March 1960]

boys who had technical education have come up well in life. Almost all boys coming out of Arts Colleges remain unemployed. Therefore, I would plead that Government should open more and more technical institutions and colleges. Even if this should result in the closing of some Arts Colleges, Government should be prepared to do it. Otherwise, we would be creating more and more unemployment among our educated boys.

Sir, regarding Public Health, yesterday it was said that the proposal to have a 200-bed hospital for patients suffering from chronic diseases had been dropped. But I understand that the Government have already purchased an extent of 40 acres in Avadi for this purpose. Therefore, I believe the proposal has not been dropped by the Government though it does not find a place in the Budget proposals. I would appeal to the Hon. Minister to see that that hospital comes up. Sir, yesterday the hon. the Leader of the Opposition said that the hospital at Coimbatore had become a slum. I quite agree with him. More and more people are coming in there. I know it is difficult to have a hospital with thousands and thousands of beds. The maximum bed-strength should not exceed 750. Then only we can have efficient and proper administration of the hospital. And, again, these hospitals have to be built on vast extent of land. In regard to Coimbatore, a large sum of money is available with the Employees' State Insurance Corporation. If only the Government approach them, they will give the necessary funds. Government should put up a hospital with 200 beds for labourers. It is no use acquiring five or ten acres of land and then putting up a hospital there. They should acquire at least 25 acres and then put up a hospital. Only then there will be scope for further expansion. Also, the Government should put up quarters for the hospital staff there. Now the price of land there is soaring. Government should control this. Lands which were selling at Rs. 15,000 are now selling at Rs. 50 or 60 thousands. So, if the Government do not control this and get now itself the lands necessary to put up the hospital, they will have to pay enormous sums later on. I, therefore, hope the Hon. Ministers in charge of Labour and Public Health will come forward to see that such a hospital is put up there early.

3-40
p.m. Then, Sir, I wish to refer to the salaries of doctors. The salaries given to them are very low. For the teaching staff they have now increased the scale of pay. But the Government have totally forgotten the case of the medical officers in the public health division. Assistant Professors were getting Rs. 200 at the time the Public Health personnel were getting Rs. 250. The medical men on the general medical side can have private practice. Now the pay has been so revised as to raise it from Rs. 200 to Rs. 350 with a non-practising allowance of Rs. 100. But the pay of Lecturers has not been raised at all. It is still the same Rs. 250. A great mistake has arisen somewhere. I want the Government just to look into it and see that the pay of the clinical staff of the Public Health Department is also raised.

24th March 1960] [Dr. T. V. Sivanandam]

I was asking the Government previously to put up health museums in every headquarters hospital. This public health museum is very instructive and educative. If we really want to do public health work, if we want to do preventive work, we must make it a point to see that sufficient sum is allotted and that public health museums are started in every headquarters centres. Several persons come forward with donations for these schemes. But Government must give the necessary matching grant. They must see to it that they give the matching grant whenever persons come forward with donations for the construction of wards in the hospitals. Government do not immediately announce their matching grant. The donors who come forward are kept in the dark; it is not known whether their donations have been accepted by Government, or not. I want Government to encourage such construction of wards. After all, they should give only a matching grant. They need not spend all the money. Whenever persons come forward with donations for construction of wards in hospitals, Government should encourage the same by coming forward with immediate matching grants. Additional wards are very badly needed in several hospitals.

Primary health centres are there. Several such centres are opened and soon after they are opened, some are closed for want of necessary medical personnel and medicines and drugs. Before opening any primary health centre, they must make sure whether the necessary medical personnel and the necessary medicines will be available. Medical personnel who are to man these primary health centres have got to do preventive work and public health work. The doctors may be given refresher courses in public health and preventive aspect and then they may be posted to man these public health centres. I am glad the Government have announced for these doctors going to the rural areas a non-practising allowance of Rs. 100 per month.

At present, the District Medical Officers have got more administrative work than professional work. They have to attend to more and more administrative work with the result that they are not able to attend to their professional work. Several papers, several anonymous letters—all these items of administrative work take most of the time of the District Medical Officer. This is really a waste of their valuable time, which could be best devoted to their professional work. It has got no basis or meaning. The time and energy of the District Medical Officer is utilised more for attending to administrative work which, of late, is becoming more and more. Government would do well to appoint some officers of the Medical Department who are about to retire, as adjuncts to the District Medical Officers to look after administrative work. Then the District Medical Officer could attend to his professional work in right earnest.

There is the Medical Council for the Madras State. The Act was passed long ago. There are many loopholes in it and the Act requires amendment. The Medical Council requires more finance.

[Dr. T. V. Sivanandam] [24th March 1960]

With the income got from registration, it is not possible for the Medical Council to meet its expenditure. I would request Government to give the Medical Council some subsidy and that too, at a very early date. Several provisions of the Medical Council Act require amendment. One of them is that which says that if a man is elected and if he happens to die the next month, there is no other option but to conduct another election. Another election means another three or four years. I hear that several amendments have already been suggested. I do hope that Government would amend the Act by making suitable modifications and see to it that the Medical Council is given a better status.

Honorary system of medical service has come to stay. I am very glad that the hon. the Leader of the Opposition has concurred with me by saying that they are doing a good job. These district headquarters hospitals are having only skeleton staff. They must be manned by Honorary Medical Officers. The Honorary Medical Officers in the City Hospitals do their job with sincerity. With high qualifications behind them, these Honorary Medical Officers do their work much better than the regularly-paid staff of the Medical Department, because paid staff have got more administrative work today than professional work.

Regarding medical profession, as a whole, I would request Government to do something to make this an essential service. You, Mr. Chairman, know that these medical men are doing very essential service. But they do not come within the purview of the Rent Control and Accommodation Control Act. What is the result? Lots of doctors have set up practice in many places. They carry on their practice from that place. They have remained there for five to ten years. But suddenly they are asked by the house owner to shift from that place. Since they are not in "essential service", they have got to shift. I request that Government should view this question sympathetically and I would request the Hon. Minister in charge of Accommodation and Rent Control to see to it that these doctors are brought within the purview of "essential service" and that they are not evicted from the place wherein they have stabilised their practice for the last five or ten years.

Regarding sales tax on medicines issued in doctor's clinics, there is difference of opinion. If a doctor who has a clinic has also a chemist shop, then we don't object to the levy of sales tax. Medicines are purchased by several people from the chemist shop. But when a doctor has only his dispensing clinic, he gives medicines only to his patients and as such sales tax should not be levied on them.

The Hon. the Minister in charge of Co-operation has told us that it is time that the Co-operative Societies Act is amended. There are many loopholes in the present Act. Co-operation has

24th March 1960] [Dr. T. V. Sivanandam]

extended to all areas, to all vocations of life. I request the Hon. Minister in charge of Co-operation to amend the Co-operative Societies Act as far as it is necessary.

In respect of Middle-Income Group Housing Scheme, a sum of Rs. 10 lakhs has already lapsed for many are not able to take advantage of the scheme because of the stringent rules. I request the Hon. the Minister in charge of Housing to see to it that the rules are relaxed so that many more people might take advantage of the scheme and many more houses might be built.

The pay of Non-Gazetted Officers has got to be raised. Some time before an assurance was given by the Finance Minister that the Government would increase the pay of Non-Gazetted Officers and that the Central Government would come forward giving necessary subsidies in that connection. But, recently, I have seen in the papers that the Finance Minister in the Centre has said that it is left to the States to increase the salaries of their Non-Gazetted Officers and that the Centre is not going to help the States in any way. This is not a good sign. The disparities in the scales of pay between the Madras Government servant and the Central Government servant are so much that it is the duty of Government to see to it that the disparities are narrowed down and our Non-Gazetted Officers are paid more generously.

I would like to say one thing regarding Coimbatore. The strata of water-level in wells in Coimbatore has gone down. I do not know whether anybody has realised it. Of course, when there is rain in Coimbatore or in any other place, the water-level rises. But if we ask the ryots what the depth of the well was during the past forty years and what it is now, it will be easily proved that the water-level in our place is going down and down. If this thing goes on for some more years, I do not think it will be a good thing for Coimbatore. To prevent that, you have got to bring waters from other areas to Coimbatore. There is the Parambikulam Scheme. As in the case of the Parambikulam, water is being wasted. Water has got to come to Coimbatore. Otherwise, the water-level in our place will go down. And that must be one of the reasons why our Finance Minister has got to fight with the people or at least to make it clear to the people of Kerala that to save millions of people we have got to bring the waters from Kerala to the Coimbatore district.

It has been said by the public that corruption in Government is rampant. We were having black-marketing and it was increasing before. Everybody used to feel shy to say that he was indulging in black-marketing. Many used to feel shy to say that they purchased materials in the black market. Now, in the whole world black market has gone. It has now been replaced by the open market. It is a very dignified way of saying; instead of calling it black market, we call it open market. Everybody is resorting to the open market and even the Government get the

3-50
p.m.

[Dr. T. V. Sivanandam] [24th March 1960]

iron and steel in the open market, not in the name of the Government but in the name of the contractors. Yet, I feel that the term 'black market' has got to be transformed into 'open market'. People think that corruption is going on at every stage. It is not my idea. The people say it. They say they won't talk much because they will suffer then. Such corruption need not go in the name of mamools. Whether it is mamool or corruption, both are the same. Hence, I request the Government to see that the term 'black market' is changed into 'open market'. Let us not immunise corruption as mamools. If corruption is indulged in at any stage by anybody, it has got to be dealt with as carefully as possible and the culprit punished.

About increasing the pay of the Non-Gazetted Officers and all other people, it is of course necessary, but, at the same time, Government must come forward to see that efficiency is kept up. Labourers are getting more wages than before. The Minister in charge of Labour must see that increase in wages is given only on the basis of the work-load and the efficiency of the worker. If that were the case, I think our country will stand in good stead.

The Chairman sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member can take five more minutes.

DR. T. V. SIVANANDAM: I stop with this, Sir.

MR. CHAIRMAN: All right.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, it is five years since I had the privilege of replying to the Budget debate in this House. I did not have the advantage of listening to the speakers during the first two days in this House. But I may assure them that I have tried to find out what they spoke on those two days. I should particularly welcome the speeches made, criticising the Government and pointing out the various defects in the administration, because particularly after a good performance in the implementation of the plan, if everybody had gone on praising the Government, we would also have become a little bit complacent. It is not as if our task has been fulfilled and we can rest on our oars. Greater tasks are awaiting us, more difficult tasks are awaiting us. Therefore, unless we are alert and are aware of the various problems confronting us, we may not achieve success in our effort. Therefore it is that I greatly welcome the speeches of hon. Members who tried to focus the attention of the Government on the various defects and the various shortcomings in the administrative machinery of the Government. I am not prepared to say that our administration is a perfect one, that our administrative machinery is one which is cent per cent efficient without any defect whatsoever. More than anybody else, I do realise, Sir, our own

[24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

shortcomings. Therefore, no hon. Member need go under the impression that his criticisms are not welcome or that we are in any way irritated by the criticisms made by the hon. Members.

Sir, our task, as I have already pointed out, is big because of the very numbers involved. Taking the country as a whole, we have to give a new life to forty crores of people and that forty crores increasing at a rapid pace from year to year. Taking our own State, we started with thirty million. Now, I am told we have reached the figure of 33 or 35 million. The correct figure will be known when the census is taken during the next year. Therefore, we have to solve the problems of millions of people and, with reference to the population which is going on increasing at a rapid pace, the problems are bound to be difficult. Therefore it is we try to find out by what method or procedure it would be possible for the country and the various States to make progress. After a good deal of consideration, the leaders of the country, the various Legislatures and Parliament, all came to the conclusion that unless we utilised the available resources to the best advantage of the country, it would not be possible to solve the multifarious problems which would be arising from year to year. And we will have to utilise those resources so that whatever is necessary and urgent could be achieved and other things which could wait could be taken up later on. That is why we struck upon the idea of planning for the development of the country. It is not something which was imposed on us by other people or by some autocrats functioning in the country. It was after a good deal of democratic discussion that this decision was taken, namely, that planned development was the only possible thing for an under-developed country, situated as we were. We cannot afford to say, 'Let us proceed slowly; let us progress slowly and let us develop slowly', because millions of people are poor, hungry and ignorant today, and it would be very easy for anybody in a country situated like ours to inflame the people and say, 'We want a better life'. Unless we are able to infuse faith in the young men that everything is being done to improve their lot, I am afraid no Government can function and there can be no orderly Government in any part of the country. That is why, Sir, we are trying to make haste. Not that we want to be hasty. But the problems are such that we cannot afford to go slow. That is why in the planning effort we are trying to find out how best to proceed. Therefore, for the best utilisation of the resources, we come to the inevitable conclusion that priorities would have to be laid down, and according to those priorities, the resources would have to be utilised. It is only on that basis that the Planning Commission have come into existence for the purpose of advising the country as to how the priorities should be fixed. The hon. the Leader of the Opposition was pleased to say, 'It is an extra-constitutional body'. Sir, I do not know whether it is an extra-constitutional body. If I have an adviser to give me advice and to point out to me the correct directions in which I should proceed, provided, of course, he does not become a body which takes

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

for itself authoritarian powers and dictates to the people, what is wrong? Sir, I am associated with the functioning of the Planning Commission for the last five or six years, and I am sure the hon. the Leader of the Opposition also in many respects has been associating himself with the functions of the Planning Commission in his various capacities. I do not know whether it can be said that the Planning Commission have assumed to themselves such dictatorial powers that their decision is final. In technical matters, where priorities have to be assessed not on layman's opinion, but on technical knowledge and facts relating to various projects, if experts give an opinion that priorities should go in a particular way, I know instances where the Planning Commission have been overruled and different decisions taken. Therefore, it is wrong to say that they have become a dictatorial body and are assuming to themselves all the powers of the nation and dictating to the Central Government, the State Government, and the people. Fortunately for us, such a state of affairs has not come about, and I hope it will not come about, particularly when the democratic atmosphere is spreading in the country as a whole. Therefore, there is no use of charging that the Planning Commission are an extra constitutional body or that they have become a dictatorial body or an authoritarian body taking over the entire power of the nation as such.

We formulated the First Five-Year Plan and the Second Five-Year Plan with the guidance and advice of the Planning Commission. We are now in the last year of the Second Five-Year Plan. In executing and implementing the two plans, I am not prepared to say that we have not committed mistakes. We have committed mistakes not in our own State only. Perhaps, taking the country as a whole, many mistakes have been committed. But still taking the picture as a whole, not merely looking into the defects and the mistakes which have been committed, I think any unprejudiced judge will come to the conclusion—and that is the conclusion which unprejudiced judges from all parts of the world have come to—that we have made fairly good progress and that we need not be ashamed of our own performances. On the other hand, there is testimony of which we can be proud, taking into account the difficulties of the situation prevailing in the country. It is on this basis that we are trying to formulate the Third Plan. If hon. Members are thinking that planning itself is wrong, then it is quite a different thing altogether. I would respectfully submit that in a backward country where the resources are restricted—it is not as if we have unlimited resources with which we can plan—planning is absolutely essential for making as rapid a progress as possible. That is why, when it becomes inevitable that we should have planning, we have to consider whether that planning should be done in an unco-ordinated manner at each State level or should be done in a co-ordinated way at a central place. If our resources are restricted, certainly we cannot afford to waste them. Also we cannot

24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

duplicate the efforts. Therefore, when we draw up a plan, we have to take into account the country as a whole. If there is one project in one part of the country, it is no use starting another project of the same sort in another State. That is why overall planning becomes absolutely essential. Therefore, once we come to the conclusion that planning is necessary, some sort of co-ordination between the various States becomes inevitable. We cannot say that we are a centralising authority at one point leading to centralisation of powers and leading towards what some people call 'authoritarian regime'. We have the experience of formulating the First Plan. We have the experience of formulating the Second Plan. We have also the experience of implementing both these plans. I can say with that experience that it is not as if in everything the Planning Commission have got the last word. No doubt, they give them advice, but ultimately if any State feels strongly about any particular thing which does not have any repercussions on the State or any other project, that State's view prevails, and that has prevailed, and it will continue to prevail.

I do agree that because of this planning, certain new problems have arisen. But what we have got to see is whether there is any alternative. If there is no alternative but to proceed on the basis of planning, if there should be any repercussions arising out of it which are harmful to the country in any way, we have to take steps to see that the harmful effects do not occur. One of the harmful effects which do arise out of a planned development of the country, particularly because of the investment on various projects which do not yield results immediately (there is a time-lag between the beginning of a project and the finalisation of it) is that it leads to a certain amount of inflationary trend in the country. That inflationary trend is exhibiting itself in higher prices. As a matter of fact, many hon. Members made mention of this price factor in the economy of a country. I myself have referred to it in my Budget speech, and I have expressed concern at this ever-increasing spiral of prices. I have indicated therein the point of view that planned economy and planned development cannot go hand in hand with uncontrolled and erratic fluctuations in prices. But how this is to be achieved is a matter on which there can be differences of opinion. That is why, recently in the National Development Council, when it met for the purpose of deciding the broad outlines of the Third Plan, the first decision it has taken is that it is necessary to control prices. It is easy to take such a decision. How to implement the decision is the question. That is why various States have been asked to look into the problem and submit their suggestions so that they may be discussed again at another meeting of the Chief Ministers. I hope and trust that it would be possible for us to evolve a plan of action for the purpose of controlling the prices. When I speak about control of prices, we have to make a distinction between what we call the essential articles and the non-essential and luxury articles. As far as price control is concerned,

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

it should be only with reference to the essential articles which are necessary for the livelihood of every common man. Food is the essential article for every human being, whether he be rich or poor. Therefore, if there should be fluctuations in the prices of foodstuffs which are consumed by the common man, certainly he is put to a great deal of difficulties, and particularly those persons who have to live on fixed incomes. In the same way, everybody is to have a little bit of clothing, not the finer varieties but at least the coarser varieties. This must be available to every man at reasonable prices. In the same way, everyone should have a dwelling place—not palaces, but at least small huts. These should be available, so that it may be possible for even an ordinary family to live comfortably.

When we talk about the control of prices, it is not as if every article in the country should be controlled. The control is only with reference to essential articles and not others. As far as I am concerned, I do not mind what a man pays for his silk suit. I do not mind what a man pays for his surge suit. I do not mind what he pays when he goes to the Gymkhana Club or the Cosmopolitan Club or to any one of the high grade hotels. I do not mind what he pays for his car or how much money it costs him to maintain it. I am more concerned with the essential articles of life. They should be available to every man in this country at a reasonable price. If we look at the problem from this aspect, I have no doubt in my mind that it would be possible to evolve a plan of action by which the prices of these essential commodities could be stabilised at a reasonable level. It is absolutely necessary, particularly when we want to launch on a bigger programme of development in the Third Plan period, to see that these factors are kept in mind, especially when we are trying to take up greater and greater development projects.

Sir, in my Budget speech, I had attempted to place before the Legislature and more than that before the country, how far it had been possible for this State to implement successfully the Second Plan. On the whole, we may be proud of the record that whereas our financial target was fixed at Rs. 152 crores, we would ultimately be reaching the figure of Rs. 181 crores. It is not merely the financial target that is important. The physical targets are more important. That is why in the body of my Budget speech, I have not referred to the financial expenditure at all. I have taken with reference to each sector what the physical targets were and how far they have been achieved. And I can claim that, even though there are shortcomings here and there, on the whole, we have exceeded the physical targets also. But, in that connection, as far as agriculture is concerned, particularly where food production is concerned, it has not been possible for us to achieve the physical target. What is that due to? I had given the explanation in my speech that it was mainly due to the fact that chemical manure, which we hoped to get, was not available to us according to our expectation. The question was put whether the shortfall

24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

was mainly due to that or for some other reasons also. I would request hon. Members to look into the various other methods which we wanted to adopt and the various physical targets which we wanted to reach in the matter of increased food production. In each one of these items, they will find that if we have not exceeded the targets, at least we have reached the physical targets. Therefore, increased production expected by these methods has been achieved. As far as chemical fertilisers are concerned, we expected we would have round about three lakh tons of ammonium sulphate. In terms of nitrogen, it will be one-fifth of that quantity. Instead of three lakh tons of ammonium sulphate which we expected, we were getting something in the order of one lakh tons and a little more than that. Therefore, there has been a shortage of fertilisers to the extent of 1½ lakh tons. It has been worked out that one ton of ammonium sulphate yields two tons of extra production of rice. Nobody can question that figure because it has been experimentally proved. Therefore, if 1½ lakh tons of ammonium sulphate had been available over and above what we got, it would have yielded three lakh tons more of rice. And we would have reached the targeted figure of 12 lakh tons of increased production. That is why I made bold to say that the entire deficiency had arisen out of the shortage of fertilisers. I may assure hon. Members, however, that even during 1960-61, the supply position in regard to fertilisers is likely to improve. In addition to that, hon. Members are aware that what is called the Package Project has been offered to us, and we have accepted it. That will be taken up in the Tanjore district. By this arrangement, all the requirements of the ryots like fertilisers, credit, pesticides, agricultural implements, etc., would be made available to them so that they could make full use of them in order to increase production. Even outside the Tanjore district, I hope it would be possible to supply the farmers a little more quantity of fertilisers, i.e., to the extent of two lakh tons, in which case I will not be surprised if, at the end of the Second Plan, a higher figure is indicated by way of target achieved. I am cautiously using the word 'indicated'. Let us wait and see how these facilities help to increase production.

In addition to all these, we are trying to increase irrigation facilities in our State. It is in that connection that some Members expressed concern about the Parambikulam Project. I explained in the other House that there was no obstacle to the implementation of this project. I hope it will be possible to come to a final agreement—we have so far reached a provisional agreement with the Kerala Government—and implement the Project as quickly as possible. It is not only that project that we have to keep in mind. There are other inter-State projects also. I hope and trust that it will be possible in national interests to utilise all waters that waste into the sea. Wherever water is going waste into the sea, if another State could use that water with better advantage, it should be made available to that State. The signs are that some more projects are capable of being taken up with the concurrence of the neighbouring States. I do not want to say more on

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

the subject because it is a delicate matter. We have to negotiate with them and come to agreement with those States. Because of want of further water resources in our State, hon. Members said that we should attach greater and greater importance to minor irrigation programmes.

I am glad that the hon. Member Dr. T. V. Sivanandam mentioned about the water-level going down in wells in the Coimbatore district. That is a warning to us. We seem to think that we have inexhaustible sources of water-supply underground. Water is limited and has to be used to the best advantage of everybody. We go on digging more and more wells. If we adopt the traditional method of lifting water, then the sources may be sufficient. But now we are using electric pumps. Therefore, when we launch upon a programme of digging more and more wells, we should have a definite idea as to the availability of water underground. Otherwise, it would become a question of merely deepening the wells more and more and, just as we see in the competition in the field of advertisement, nobody getting ultimately any advantage whatsoever. We may go on deepening the wells, one after another, drawing away the water available in other wells. Therefore, this should be a note of caution for us.

Sir, we are trying to develop industrially also. Unfortunately, during the foreign regime, Madras did not have the advantage of starting any big industries. Very few industrial units came up in our State.

From that point of view Bombay and Bengal had an advantage over us. But during the ten or eleven years after the attainment of freedom, we have made progress of which we can be proud. Particularly within the last five years we have made progress which has laid the basis for further development. That is a most important thing. I am glad that the hon. Members here realised this fact and paid much deserving encomiums to the Hon. the Minister for Industries, who is also the Leader of the House. Many hon. Members expressed concern over many of the bigger projects which we wanted to come up in our State. The hon. the Leader of the Opposition mentioned about the Aluminium Industry and the difficulties in putting up that plant. May I inform this House that now the clearance has been given, that the licence is being issued and that the aluminium factory will come up as quickly as it will be possible for us to implement and that there is no other extraneous impediment in the way of taking up this project? (Applause).

So also, Sir, with reference to Steel and Iron Project, as a matter of fact, some of the economic experts, who happen to advise us, were saying; "After all, why should you be so concerned with Iron and Steel Project in your own State for sufficient

[24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

steel is available within the country? Why should the State Government go in for one?" If we have got to develop industrially, unless we have that industrial base, it would not be possible for us to develop into an industrially developed State. That is why the basic industries like manufacture of iron and steel and manufacture of other metals are very important, in the process of industrial development. The House would be glad to hear that a team of West German Experts would be visiting the State early in April or some time in April and that they would go into various aspects of putting up an Iron and Steel plant in our State. As I have already stated in the other House, it is not a question that merely because we want an Iron and Steel Project, immediately that Project should come to fruition. We must find out whether the fuel lignite available is suitable for smelting the iron ore in Salem District. That is a technical process which should be found feasible. But indications are, with the known factors, that it would be possible. That is why we are hopeful of an Iron and Steel Project within the Third Plan period and not at a far distant date. There are others also who are interested in giving us a Report about the Iron and Steel Project. Perhaps a certain amount of competition in this is good in the interests of the State and whoever is able to give us a workable scheme for establishing that industry, it will be taken advantage of. I hope and trust that at a very date it would be possible for us to have a programme for the manufacture of iron and steel in our own State. It is on the basis of this that we want to build up all the other industries and it is because of that that we are greatly interested in the success of the Neiveli Lignite Project. As a matter of fact, there were doubting Thomases in the early stages who doubted whether it would be possible to mine lignite. But it has now been proved that it would be possible and I am glad to inform the House that the progress in the Neiveli Lignite Project is also keeping to schedule and we hope to strike lignite some time during this year. It is necessary to strike lignite during this year to get at least about 2,000 to 5,000 tons of lignite particularly for the purpose of carrying out the experiment whether the lignite so mined would be suitable for smelting the iron ore and thus for putting up the Iron and Steel Plant in our State. I am sure that it would be possible to secure sufficient quantity of lignite during this year.

It is not only by establishing these big industries that we would be able to develop the country and improve the standard of living, but we have to take care of the small-scale industries also. We have to take care of both the cottage and the village industries and particularly small-scale industries. We have to develop them. We have also developed small-scale industries in a certain way in our State. To-day Guindy Estate has made marvellous progress in our State. Formerly, it was only what they called 'the inevitable Coach Factory' which the foreigners visited and now the emphasis is being shifted to the Guindy Estate because it is such a fine achievement which not only the Hon. the Minister for Industries but the whole State can be proud of.

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

Sir, it is in this context that we have to consider the aspects of public sector and private sector. I have stated more than once the policy decision of this State, namely, that we do not make any distinction between public and private sectors (Hear, hear). What we are concerned is whether industries would be coming up or not, who will be able to start them, who has the means, who has the knowledge, who has the skill and means to start them and who would run them efficiently. Many industries have sprung up here in the private sector and if we continue to be in charge of the affairs of the State, we would follow the same policy of encouraging the private sector also to play its full part in the development of the State and whatever assistance is necessary would be given. Sir, there are some people who would welcome the private sector to put up an industry but once the industry is established or even in the process of coming up, it might create all sorts of difficulties. Sir, this policy would not pay dividends. Therefore, if we decide that there should be the private sector, we have got to see that it functions efficiently and effectively. If certain controls are necessary for the purpose of seeing that the private sector does not run away, then only these controls will be introduced and that too when the industries come into existence and begin to work. If even in its working we function in such a way that the working of these projects becomes difficult, then not only these projects would not function profitably in our State but there would be hesitancy on the part of others to put up new projects. That is why we should have a firm and healthy industrial policy and, linked with that industrial policy, a firm and healthy labour policy. It is a good augury that we have these two portfolios combined in one person so that there might not arise unnecessary conflicts between labour and industry. I am sure this House would agree with me when I say that these two difficult tasks of reconciling between industries and labour have been done successfully and efficiently by our Minister for Industries. (Cheers).

4.20
p.m.

I am sure, Sir, with the co-operation of this House and with the co-operation of the people at large, it would be possible for us to show at least during the Third Plan period that we have sufficiently advanced industrially. Nobody can then say that whereas some parts of India have progressed industrially, Madras still remains industrially backward. When the picture of the Third Plan becomes available, I am very optimistic that if only we are united and put forth our best efforts, it would be possible for us to achieve that result.

Sir, this House, constituted as it is, took a good deal of interest in the Medical and Educational portfolios. I am not surprised at it because there are so many eminent doctors here. The hon. the Leader of the Opposition is one of the most eminent doctors, not only in this country but throughout the whole world. (Cheers) Therefore, it is not surprising that he should come forward to give suggestions for the development of the Medical and the Public Health Departments. There is another combination also in the

[24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

hon. the Leader of the Opposition, and I think it is a very healthy combination. More than a doctor, he is an educationist of world repute. Therefore, it is not also surprising that he has formed his own views about education and that he should give this State and the country the advantage of his views in the matter of education. Besides him, we have many eminent educationists in this House who have served the country well and they also took part in the discussion on the administration of the Medical and Public Health Departments. Not only that. Other hon. Members who are laymen like me in the field of Medicine and Public Health also came forward to give their own suggestions and offered criticisms on the administration of these departments. I am sorry my Hon. Colleague the Minister for Public Health was not present here yesterday. He would have been greatly benefited if he had had the opportunity to be here. I am sure he would go through those speeches made by the hon. Members with great care which those speeches deserve . . . (An hon. Member: and more dispassionately) and more dispassionately, I agree, and in calmer atmosphere also.

Sir, the hon. the Leader of the Opposition laid the charge that the development in the medical sector had been half-hearted, halting and that the targets laid down in the Second Plan had not been achieved. For that, I do not think he can entirely blame the Hon. the Minister for Public Health. The Hon. the Minister for Finance and the Hon. the Minister in charge of Planning also have to share the responsibility or I should say that they are mainly responsible for the shortfalls in the medical sector or the public health sector. I am sure the hon. the Leader of the Opposition would agree with me that the development of hospital facilities would depend upon the putting up of hospital buildings, the availability of medicines and more than all that, the availability of qualified doctors. In all these three fields my Hon. Colleague had to fight against shortfalls. In the initial stages of the Second Five-Year Plan, during the first three years we had acute shortage of steel. Fortunately or unfortunately, our engineers now cannot build without steel and cement even though our ancestors did not care to go anywhere near cement as cement was not available in those days. But to-day, if we ask any engineer to plan a building or to put up a building without cement or steel, he would say that it is absolutely impossible to do. And, Sir, that essential article steel, was in short supply during the first three years. Therefore, we had to take a vital decision whether the steel available should be utilised for industrial projects and the various other projects to which we gave a little higher priority—we may be wrong in our judgment—and after a good deal of consideration, we came to the conclusion that the industrial projects which would immediately raise the standard of life of our people should be given a little higher priority than putting up buildings for the hospitals. As I said, we may be wrong in taking such a view but I may assure the hon. the Leader of the Opposition and the House that it was after a good deal of consideration not only by ourselves but after

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

a good deal of discussion with others also, that we laid down the priorities with regard to the utilization of steel. Therefore, if hospital buildings could not come up as expected, we cannot blame the Hon. the Health Minister for that. If at all we have gone wrong, we have gone wrong in laying down the priorities and for that, the whole Cabinet should be held responsible. Then, Sir, it is not as if we confined our decisions to ourselves. We have explained them to this House and the other House and by and large they have approved of the priorities which we laid down. It is because of that that most of the building programmes could not be put through in the medical sector. But even within the medical sector we laid down certain priorities. We said that the training and teaching institutions should get first priority, and steel which might be used in other projects, even industrial projects, should be taken out and made available to the teaching and training institutions. That is why if you will look into the various proposals regarding the teaching institutions and the hospitals attached to them, you will not find any shortfall in them. On the other hand, our performance is a little more than what was originally planned. The Tanjore Medical College was not in the Plan. Still the Hon. the Minister for Health thought that it was absolutely necessary for the State. About this I will explain a little later. It was thought absolutely necessary that we should have more and more doctors if we should solve the various problems in the medical field. It is not as if the Planning Commission gave us the permission to start the College. In spite of position, we said that it was a necessity and it had to be started. We really started it and then the Planning Commission recognised it. I am glad my Hon. Colleague tells me that because of his visit to Delhi—I am glad he went to Delhi in spite of the debate going on here—he has got the Planning Commission's and the Central Government's assistance for the Tanjore College even during the Second Plan period. Therefore, as far as teaching and training institutions are concerned, we have kept up to the targets and we have put up all the buildings necessary for them. I am glad to find that these institutions are coming up well.

Then, Sir, the second priority we gave to primary health centres. Till now our rural areas were badly neglected. At least in the past they had the help of the indigenous medical practitioners. But even that system of medicine has lost its days. Therefore, it is absolutely necessary to give the rural people some facilities in the field of medicine and health. That is why we gave second priority to these primary health centres. If you look into the performance in that field, you will find that we have achieved our plan targets. We have started till now 122 centres out of which for 112 we are putting up buildings. They are in various stages of construction and in respect of the others also the work would be taken up during the next year. When we say that we have put up 122 buildings, it is not a question of leaving it at that. We want 122 doctors to function in those centres. That is the real difficulty. In this

24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

connection, the hon. the Leader of the Opposition was referring to the resignations by doctors in the Medical Department. I am not surprised at this because doctors are scarce now. The scarcity value is there. Anybody, even a beginner, if he puts up a board and starts practising, is now able to earn Rs. 200 to Rs. 400 a month. Therefore, to ask such persons to come and start life on Rs. 175 or Rs. 230—I do not know the starting salary of the doctors—is a little difficult. Of course, I know this has no relation to what a private practitioner earns. But how to overcome this difficulty? It is not by going on increasing the salaries that you give them. If you increase the salaries of the doctors, the engineers will come up and say: 'We have also studied as much as the doctors and we should also be paid more'. Then, what about Agriculture and Veterinary Graduates? What about our own officers and what about teachers? So, it becomes a race for more and more salaries. After all, in a country like ours the average *per capita* income is only Rs. 300. We must bear this also in mind in deciding what should be the maximum that we would be able to pay for even the best trained men. That is why we came to the conclusion that if we had to solve the problem of having sufficient number of doctors in our Government institutions and also a sufficient number of doctors to practise as medical practitioners, it is necessary to increase the number of doctors. That is the only solution. As long as we have a limited number of doctors, this problem is going to persist. That is why we are starting another medical college at Tanjore and we hope, during the Third Plan period, to start one more medical college. That is how we are trying to solve this problem of scarcity of medical practitioners. As for primary health centres, we have already stated that because they have to function in a village, the doctors would be paid an extra Rs. 100 if they work in primary health centres. I am glad that now we are finding men for these centres and more doctors are coming forward to serve in primary health centres.

We gave next priority to district headquarters hospitals because we thought that everybody was rushing to special institutions in Madras and that, therefore, we should strengthen headquarters hospitals. Even though we could not reach various targets, still even in the development of district headquarters hospitals, we have made considerable progress, and we have a programme for developing headquarters hospitals.

Next priority we gave to taluk headquarters hospitals. One thing that we wanted to be done has been done and the process is completed. The taluk headquarters hospitals have been provincialised. Formerly, they were under the district boards and perhaps some under major panchayats. Now we have provincialised them. Therefore, to that extent, we are able to post doctors there. But I do agree that buildings will have to be put up and equipment installed. That is what we have done so far. Outside these four categories, there are special institutions like the King

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

Institute, and the Paediatric Institute and various other things like upgrading of the Anatomy Department. We have given some assistance to these institutions also. At the lowest level we have got dispensaries functioning in the rural areas run by local bodies. Sir, I do agree particularly in the rural areas we are not able to supply sufficient medicines even though we can have a man posted there and that that shortage will have to be removed. It is because of that, that we have launched upon a big programme of manufacturing medicines in our own country with the aid of foreign countries. Many institutions are coming up now which would manufacture various drugs required in our own country and I hope that with the completion of that programme, at least to a certain extent, this shortage would be overcome. That is how we are trying to look into our medicinal and health problems.

Then, the hon. the Leader of the Opposition laid stress on rural water-supply and indicated how even in an essential thing like drinking-water-supply, we had fallen below the target. I do agree that according to the Plan figures, it is so. Instead of Rs. 194.96 lakhs, we have utilised Rs. 143.28 lakhs. But, Sir, so far as rural water-supply is concerned, a different turn was given when we began taking up what was called 'Local Development Works', where the community is asked to participate in the matter of providing the essential and necessary amenities, the Government giving 75 per cent assistance and the community contributing 25 per cent of the cost. On that programme during the current year, 1959-60, we have spent Rs. 50 lakhs and during the last three years we have spent about Rs. 1 crore. Therefore it is—because we gave a new turn to this rural water-supply programme, that we slowed down the programme wherein we had to find the entire money from the State exchequer, whereas for the Local Development programme, we get assistance from the Central Government.

Then, Sir, the hon. the Leader of the Opposition pointed out that the programme of training, of our medical men in foreign countries had not been taken up in full and that there was also shortfall. Looked at from the point of view of financial target, no doubt there is a deficiency but I am sure the hon. the Leader of the Opposition knows that it is not as if we have to incur the entire expenditure. We thought that we should have a sizable sum to send our men abroad. We have various assistance programmes and offers of donations and contributions from foreign organisations. We are able to take advantage of the offers of the Ford Foundation, T.C.M., and other organisations and send our men abroad for training. As against our programme of sending twenty officers, we have already sent fourteen officers and three have already been selected and they would be placed in some foreign country for training. Therefore, there is a shortfall of three officers whom we may be able to send during the last year of the Plan.

24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

Sir, mention was made about leprosy, tuberculosis, paediatric unit, and public health laboratories including clinical laboratories. I do plead that there has been a shortage in those things, but as I have already explained, on most of these things expenditure has to be curtailed because we could not push through the building programme with reference to these things.

Then, I am glad that the Leader of the Opposition made mention about nurses' quarters. It is because we attached some importance to providing good and sufficient accommodation for our nurses that we have got an integrated programme to put up nurses' quarters in various district headquarters and even in taluk headquarters. Even though our performance is not such as we would like it to be, with more steel becoming available, it would be possible for us to take up the building programme on a large scale.

Then, about chronic diseases hospital. What is stated in the book on the 'Second Plan' is a little bit misleading, viz., that the proposal has been deferred. It has not been deferred in the sense that the project has been given up. What we originally intended had not come up. But now a site in the Oorgadam village has been selected and my Colleague has already visited it and the acquisition proceedings are being pushed through. It is near Avadi, ten miles from here. I hope it will be possible for us to put up the building quickly.

One other point which the hon. the Leader of the Opposition made during this discussion and also on a previous occasion is with reference to medical facilities made available to the Gazetted personnel. Sir, the position is this. So far as officers of the All-India Services are concerned—I.C.S. and various other All-India Services—they have been getting these facilities of free hospitalization, free medicine from the very beginning of their service. We had to review the medical facilities available to our own Gazetted Officers, who did not form part of the All-India Services. After a good deal of consideration, we have had to decide whether, simply because they belong to a provincial cadre and their scale of pay is a little bit less than what the officers of the All-India Services get, we should say that a superior caste service alone should get all these facilities and not the lower caste service belonging to the State. After all, the hon. the Leader of the Opposition is fighting and championing the cause that we should have equality between the Central Services and the State Services. It is not a question of Central Services and State Services. In the State there are persons belonging to the All-India Services and to the State Service and we thought that it would be an invidious distinction to make. Therefore, we decided in 1958 that persons belonging to the State cadre should be put on a par with those of the All-India cadre. If the hon. the Leader of the Opposition should think that we have taken a wrong decision, of course, he is entitled to think so. But I feel, having taken into account all these things, that we should give all these facilities, which the officers of the All-India Services get, to the officers belonging to the State Service also.

[24th March 1960]

4-50
p.m. * DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: As I understand it, many of the Central Government Officers are compulsorily asked to take up an insurance scheme. That is also the case with regard to many other employees. My own idea was not to deny these Gazetted Officers anything but to ask them to take up an insurance scheme.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Certainly, we shall consider that aspect. I thank the hon. the Leader of the Opposition for his remark. Certainly, when these officers get free medical facilities, they should also undertake the liabilities which other people are undertaking. We would look into the matter and rectify the thing as far as possible.

Then, I come to the next aspect, Education. I listened with all respect and care to the speech of the hon. the Leader of the Opposition. I was only pained very much that he should have taken such an attitude towards me particularly. I may assure him, whatever may be my difference of opinion with him in respect of certain matters, I have the greatest respect and regard for him. (Hear, hear). I am not saying this just to please him because I do realise the rich experience he has had in various fields like education and medicine and his world-wide reputation in these fields. Whenever he puts forward a point of view, I always listen to it with care. I not only listen to what he says but also consider it in great detail to find out whether I could modify my own point of view with reference to what he has stated. In spite of that, if I happen to hold a different point of view, it is not due to lack of respect for the hon. the Leader of the Opposition but because I feel and I am convinced that I should take a different point of view. Therefore, there is absolutely nothing personal when I take a different view from the view expressed by the hon. the Leader of the Opposition. I know he has got a different role to play, a dual role as the Leader of the Opposition here in this House and as Vice-Chancellor, the Chief Executive, of the Madras University. He has to function here as an efficient and effective Leader of the Opposition which is a little bit conflicting with his role as Vice-Chancellor. But I am prepared to say that nobody could have played this dual role better than what he has done. (Hear, hear). But still conflict is inherent in the roles he is occupying. Therefore, if I take a different view, particularly with reference to certain views which he has expressed, he would pardon me for taking those different views.

With reference to the medium of instruction, the adoption of Tamil, as a pilot scheme at the Coimbatore Arts College and then later on in all other Arts Colleges in the B.A. Course, I should say, Sir, that the hon. the Leader of the Opposition's memory has failed him. I do not propose to go into various matters which are controversial. What I propose to do is to print a statement of the steps I have taken from 1955 onwards, step by step, up to date and place the matter before this House and the other House and

[24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

leave it to the judgment of hon. Members whether at any stage I have tried to brush aside the Vice-Chancellor from the picture. It is not only in respect of University education, but in the case of elementary and secondary education also I sought his views and not only sought his views but adjusted the scheme on his advice. Therefore, he cannot accuse me saying that I did not care for his advice at any time. In every step I have taken not only have I consulted him but got his concurrence. Yesterday he said, 'Consultation does not mean concurrence.' I wish to state that it was not mere consultation, formal consultation but more than that, it was substantial concurrence from the hon. the Leader of the Opposition that I had taken in all matters in the field of education. Therefore, I am not going to refer to that aspect. If I did not make the correct approach, the new venture should not suffer. That is all I would appeal to the hon. the Leader of the Opposition. The question which all of us should decide is whether the step I am taking in introducing Tamil as medium of instruction is a wrong step or whether it is such a step as is likely to prejudice the interests of students. That is the thing that all hon. Members have to consider. The hon. the Leader of the Opposition himself stated that he knew the change in times and that that was why it was provided in the regulations of the University that anybody who wished to adopt any other medium of instruction would be free to adopt it. If this is a step which would affect the interest of the country, I am sure he would not have taken the step of giving opportunity for anybody to take another language as medium of instruction apart from English. If he was not fully convinced that it was right, he would not have allowed such a rule in the regulations of the University. I am sure it would not be possible for him to stick to one thing and say: "English shall be the medium of instruction in the University and I am not going to provide for any other thing in the regulations and rules of the University". When the hon. the Leader of the Opposition is himself the Vice-Chancellor and the University gave the opportunity for any college to adopt a medium of instruction other than English, is it his point that that was a step which would harm the interest of the country? That is my first argument.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I do not want any misunderstanding on the subject. What the University has stated is that on a voluntary basis any college can apply for a change of medium and get it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am coming to that. As far as the present position is concerned, Coimbatore Arts College is a Government College and as Government College, I have voluntarily asked for permission to adopt Tamil as medium of instruction. That cannot be questioned. I will come to another aspect of it later on. My point is whether it is voluntary or compulsory, if a thing is wrong, simply because it is voluntarily undertaken, it cannot become right. If the change of medium of

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

instruction will prove disastrous, simply because we have voluntarily entered into it and wish it should be done, it cannot cease to be disastrous. First of all, we should decide whether it would be a national disaster if we change the medium of instruction. If it would bring about a national disaster, the University would not have provided for such an opportunity for any college to adopt a different medium other than English. Therefore, it is evident that it is not going to be such a great disaster as it is sought to be represented. It is a thing which could be attempted. That is one aspect.

This issue is also being confused. It is asked of me whether I am going to give up English in the University classes. With regard to the importance of English, it is necessary to impress upon everybody that, as far as I am concerned, I feel fully convinced that we should have English and that we should have English for many more generations, not only years. (Hear, hear) But that is quite a different thing altogether. But if the hon. the Leader of the Opposition as Vice-Chancellor of the University, were to say that English alone should be the medium of instruction in the colleges, then I am afraid there would be many people, not only myself but also millions of people, who would differ from him. I am sure that it is also not his point of view. I am sure it is realised by all those who say now that English should be the medium, that *ultimately* it is the regional language that will have to become the medium of instruction in the colleges.

I do agree that certain preparations will have to be made. Therefore, it is from that aspect that hon. Members will have to analyse the steps which I am taking, whether I am rushing and whether what I am taking are hasty steps. In all humility I would like to impress upon this House and the hon. the Leader of the Opposition that I have done the least which any Education Minister could have done for the purpose of promoting Tamil to become the medium of instruction in the colleges. As a matter of fact, I am accused by some that I am going at snail's pace. I am not concerned with that. I would like the hon. the Leader of the Opposition to be convinced that I am taking the right steps and also that I am not doing anything in haste. If we are going to say that because the advantage of English is there, it should continue to be the medium of instruction in colleges, then I am afraid the case of English is lost. I hold a different view altogether. Even persons who plead for strengthening the knowledge of English will not say that English should be the medium of instruction in colleges for ever. I am sure the Vice-Chancellor is one of them.

Apart from Tamil being the medium of instruction, it is possible to study English as a language and I am taking all steps in that direction. My steps may be inadequate. Perhaps, a better Education Minister may be able to take more comprehensive steps.

24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

But I may say in all sincerity that I am trying to take all steps to strengthen the teaching of English language, to strengthen the knowledge of English amidst our young men and women in the colleges. Therefore, to confuse the issue of putting it. 'Do you want English? You are introducing Tamil as the medium of instruction, is not proper. It is not such a simple case as that. We are making all steps to teach English to our children to enable them to have a good knowledge of the English language, but we do not want our children, young men and young women, to carry the burden of a foreign language in learning other subjects, in acquiring knowledge in respect of the various subjects. That is the problem facing us. If it is a question of having an option with reference to the medium of instruction in the high schools, I am prepared to revise my views with regard to the medium of instruction in colleges. To-day what is happening? To-day the problem is that all our children, all our boys and girls are being taught, almost all are being taught in the regional languages in the schools. Then, immediately they are switched on to the English language in the Pre-University Class. Even that Pre-University Class, that buffer class, will be disappearing from 1962-63 onwards in most of the colleges and perhaps in all the colleges within a period of four or five years. We are accused of rushing. But what about the fate of these children who are asked to switch on to a completely different, foreign medium altogether, after being accustomed to a completely different medium in the schools? Will it be possible even for the Leader of the Opposition, if he should be in my position, to change the medium of instruction in the high schools to-day? Will he take that step? I cannot. That is my feeling and I do not think the country would accept that step. After all, we have to function under a democracy. We are not dictators saying, 'This is right and you should take it.' It is not an emotional approach that I am making. It is not love of Tamil that has forced me to take this decision. These are the practical difficulties facing us in the educational sector. Leave alone my emotional approach, my being a Tamilian and my love for Tamil. Take the actual position and the practical decision which anybody would take under the present circumstances is the question that I am posing before the hon. the Leader of the Opposition to consider. There may be difficulties in switching over to a different language. Those difficulties will have to be faced some time or other and I feel the sooner they are faced and solved than later the better. Therefore, I have taken this step. I would request the Leader of the Opposition, the Vice-Chancellor of the Madras University, to adopt a co-operative attitude in the effort which we are making because I feel that if we have to make a success of this very difficult venture, which we have undertaken, it is necessary to have the co-operation of one and all. That is why I always plead with the Vice-Chancellor and those who differ from me to see the other point of view, and even if they should have a different point of view, if they would concede that this is another point of view, to be good enough, to be generous enough to extend their co-operation in this venture.

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

I have no doubt in my mind that if only the Vice-Chancellor and the Universities and those authorities fully give their co-operation in the matter, it would be possible to make a success of the venture. It is in that hope I have dared to put in the Government Order that from 1962-63 or 1963-64 onwards, it would be possible for all the colleges to switch over to the Tamil medium of instruction in the B.A. classes. Of course, if these hopes do not fructify, there is time enough to revise our decision. But I am fully hopeful and I want to be hopeful and I want to launch upon the scheme with hope and not with doubts in my own mind whether it would succeed or not. If you should accuse me that I should not entertain such hopes, then it is quite a different thing. But nothing can be achieved by making a half-hearted approach with doubts in your own mind about the success, about the feasibility of what you are undertaking. It is from that point of view that we have to look at this problem. I would request hon. Members, particularly those who have very strong views about English to look at it from that standpoint. After all, I was also brought up in an English atmosphere. I can share with you and the House their feeling and emotionally perhaps I am drawn towards English. But it is not an emotional approach that I am making. It is purely a practical approach that I am making with reference to the difficulties and the problems of the students to-day. I am trying to repeat myself not because the Members would not be able to catch the point, but because I am anxious to get the co-operation and the blessings of everybody in this venture. I hope, after full consideration of all the implications, it would be possible for the Vice-Chancellor of the Madras University to extend his full and sincere co-operation in this effort which we are making.

Then, Sir, the other charge which the hon. the Leader of the Opposition made pained me more than anything else, namely, that during the last three years the Education Minister had been interfering in the affairs of the University. I put a straight question to him. Have I interfered in the day-to-day administration of the University in any way? Can the Vice-Chancellor point out one instance where I have interfered in any of the administrative matters, day-to-day administrative matters, of the University? My recollection is that I have not done it and I do not think the Vice-Chancellor will be able to point out even one instance. In spite of the fact that representations have been made to me that various points of view are not allowed to be expressed in the Senate, I have said, 'It is none of my business. It is for the University, the Senate and for you to function properly.' I never pay any heed to those words at all. I have left them alone saying, 'It is for you to function properly.'

Then, have I interfered with any of the admissions or the promotions or disciplinary action which the Vice-Chancellor has taken during the course of the seven years I have been here as Education Minister? Can the Vice-Chancellor point out one instance where I have gone to him or even given a recommendation that such and such a person should be appointed?

24th March 1960]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, it is difficult for me to answer charges which I did not make.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am trying to find out where the interference is. That is why I am exhausting the possibilities, one after another. I am glad the hon. the Leader of the Opposition agrees with me that these are not the charges. But I am trying to find out where I have erred because I am unable to see where I have erred.

With regard to policy matters, no doubt, I have had different views. For example, take the three-year degree course and the introduction of the pre-University course. As a matter of fact, the position was reversed at that time. I was saying that the University was taking a hasty step in introducing the pre-University course. I pleaded with the Vice-Chancellor on the floor of this House that he should make better preparation and postpone the introduction of the scheme by one year. Am I not entitled to voice that view? When, after hearing me and after taking into full consideration the Education Minister's point of view, the University came to the conclusion that they had to introduce the pre-university course, did I stand in the way? On the other hand, did I not give all the co-operation necessary for the purpose of implementing the scheme? Did I cut any grant simply because the pre-University course was introduced in spite of my wishes and views? No, I did not do it. In the same way, with reference to any of the decisions which the University had taken with regard to the course of University education, even though I had different views—I may be wrong but still I am entitled to have my own views—simply because those views were not accepted, did I take any step for the purpose of enforcing those views on the University?

Now, Sir, I shall come to financial sanction. I would request the hon. the Leader of the Opposition to cite one instance where any grant has been withdrawn from the University till now. Leave alone withdrawal of any grant. Has any grant been refused to the University? On the other hand, every request made for any grant by the University has been considered with all sympathy and I have granted it in spite of financial difficulties. So, I really did not know how as Finance Minister—leave alone Education Minister—I had to apply the financial sanctions for the purpose of making my own point of view being accepted in the University field. I am unable to recollect any instance.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: May I inform the Hon. Minister that the opening of courses in all colleges depends upon the financial sanctions to be given by the Director of Public Instruction? I do not criticise. Hitherto that was not the case. So, the University had to make a new rule that if the Director of Public Instruction was not pleased to sanction these grants, whether it be for science or humanities, the managements should

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [24th March 1960]

I be prepared to make good that amount either as an endowment or meet the recurring charges. May I state that this was not the practice before? This is the practice in the last three years.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am coming to the grants to be paid to the managements of the institutions. I am now concerned with the University as such. The Vice-Chancellor is the Chief Executive of the University as a body. I am not saying that I have never withdrawn any grant. I have never given any grant to the University as such. Therefore, to say that I have been trying to use the financial sanctions for the purpose of bringing pressure on the University, I respectfully submit, is not a thing which can be substantiated.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: That was never made.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That also has not been made. I am glad to note that. Then the charge was made that I had the audacity to call for a conference of Principals and talk to them. I had called for four conferences of the Principals, and may I remind the hon. the Leader of the Opposition that in calling for the conferences, excepting the last one, I had consulted him, and that only with his concurrence I had called for those conferences? He had also participated in those conferences. As a matter of fact, at the first meeting it was expressed that this should be made an annual affair with which view the Vice-Chancellor also agreed. Curiously enough, when I called for a conference of the Principals this year—I do not know whether he was displeased with it—he said that the date was not convenient and that it would not be possible for him to participate in the conference. I never took it that he was looking with disfavour at the conference of the Principals and that he was not enthusiastic about the conference and the way in which we were able to discuss these things and arrive at solutions of problems. Even though I might be a poor Pro-Chancellor not competent to do it, may I remind the hon. the Leader of the Opposition that I am also a limb of the University and that I am entitled to have some talks with the various institutions, leaving alone the Education Minister? Therefore, when I called for a conference of the Principals, is it interference on the part of the Education Minister? The University Act should be changed if the Education Minister is not fit enough to be the Pro-Chancellor. There should be somebody else. However incompetent I might be, still there should be some respect for the office I am asked to hold under the statute. I am not standing on technicalities that I am entitled to call for a conference. Even if I am entitled to call for a conference, if I have misused my power, certainly I am sure to be censured. I would like to know how in any of these three conferences in which the Vice-Chancellor participated, and in the fourth conference in which he was not pleased to participate, I have worked against the interest of the University. Sir, here is the difference of opinion.

24th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

When the three-year degree course was adopted, it meant a building programme for all the colleges so that the three-year degree course could be fitted. It is not that a fresh assessment had to be made with regard to the seats, which should be made available for the students, but along with that the grants for putting up buildings had to be considered. The University Grants Commission came forward with the offer of assistance to give increased salaries to the University and the college teachers. It was at that stage that I had to come into the picture as Education Minister and Finance Minister of this State to provide the other 25 per cent. Then, I had to look into this matter and see wherefrom this 25 per cent could be found. It is not a matter of accusing the Vice-Chancellor or the University of starting more colleges. On the other hand, I had welcomed more colleges coming up. It is putting the facts in a wrong perspective altogether. I find that in the first year when I was asked to contribute 25 per cent more towards the increased salaries of the teachers, this was the position. I had placed the figures before the House. Once again I would like to place them before the House, lest it should be forgotten. In 1957, when the Government were called upon to contribute 25 per cent towards salaries, the position in the B.A. degree course was—

Number of colleges—51.

Total sanctioned strength—4,751.

Admitted strength—1,325.

Unfilled seats—3,426.

Percentage of unfilled seats—72.

If it is merely the mathematics of 72 per cent of the seats being unfilled. I would not have minded. But it would mean that in every college for a poor strength of four or five students, the whole complement of lecturers and professors being appointed. I said that this was not a matter in which I could take a complacent view. After all, we are living in days of planning. I am cutting down the programme of the Health Minister and every other programme because we are short of resources. Therefore, simply because I hold the portfolio of Education, even though 72 per cent of the seats are unfilled, I cannot say, 'Does not matter; I will pay all the professors and lecturers appointed for a strength of 4,000, while the actual strength is only 300'. I said that I would not be justified in doing this. I did not say, 'I would not agree'. I said, 'Let us look into this. Will you please look into this question of additional lecturers and additional professors which would mean additional expenditure as far as the State is concerned—extra and wasteful expenditure?'. I asked whether something could be done. In that conference, I was asked to wait for one year. Then, Sir, what happened in 1958? This was the position. The total sanctioned strength rose from 4,751 to 5,050. Even though 72 per cent of the seats were unfilled, the sanctioned strength rose to 5,050. The actual strength was 1,684. The number

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

of unfilled seats was 3,366. The percentage of unfilled seats was 66.7. This was my difficulty. It was no pleasure for me to call the Principals and talk to them about this matter. But I wanted to impress on them that we were living in a planned economy and that, therefore, we had to plan our activities in such a way that the resources were used to the best advantage possible. Certainly, I cannot justify myself as Finance Minister or Planning Minister, with 66 per cent of the seats remaining unfilled, going on paying grants not on the existing basis but on the basis of an increased contribution of 25 per cent from the State Exchequer for the purpose of increasing the salaries of the teachers. They were good enough to say that they would appoint a committee to go into the matter and submit a report. I do not know what happened later. They think, 'Why should we care for the Education Minister or the Finance Minister; let him give or let him not give; we do not care'. I did not hear anything about the committee or about their meeting, or whether they have prepared any report or not. I did not get any reply in spite of repeated reminders. I did not hear anything about the proceedings of that committee. Sir, I am also a human being. If such an attitude should be taken, I am sure that if the hon. the Leader of the Opposition should be on this side, he would have made much greater charges against the University. Sir, the Government are not cared for nor was any attempt made to look into the problem and submit a report.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, is it suggested that the Vice-Chancellor had anything to do with the committee or with the directions that were given to the committee? May it not be that the committee felt itself helpless to go into the matter and give any suggestions such as were expected owing to differences between different sections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not suggesting that the Vice-Chancellor also was a member of the committee and was party to it. He was, however, present there and concurred in the view that a committee should go into it. Even if the members had come to me and reported that it was a difficult problem to examine and report on, I would have appreciated it. They did not care for the Finance Minister; they did not care for the Education Minister or the Government. 'Who are they' they thought perhaps, 'when the University Grants Commission is there to give the grants and the Vice-Chancellor to distribute those grants?'

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: The Vice-Chancellor is merely a postman. He has nothing to do with distribution except in the sense that a postman distributes money orders.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I completely agree. What I am saying under these circumstances is this. I am putting it to the hon. the Leader of the Opposition, if I said I was not in a position to contribute the 25 per cent . . .

24th March 1960]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: The Hon. the Minister for Finance is fully justified in not giving any grant either to the University or to the colleges. But what I beg to state is that there are procedures that have to be followed. I do not want to go into that question now. The very fact that the Finance Minister convened a conference of Principals and managements some time ago has robbed the University of the little influence that it may have in regard to this particular matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am still sorry that the hon. the Leader of the Opposition should adopt such an attitude in spite of my pleading with him to understand my point of view; not that I want him to accept that. Kindly understand me. Of course, I have my own views about prestige and all that. If I am treated in such a way—'No, we will not even submit a report saying that we are unable to find a solution'—do you expect me or for that matter any other Finance Minister to come forward? Not to the aid of the University—the hon. the Leader of the Opposition has already stated that as far as the University is concerned, I have given all the grants and have not cut down any—because the University does not come into the picture at all and none can accuse me of the charge that I have cut down any of the grants to the University but to the aid of the managements. Leave alone that. How can I justify this 65 per cent fall in intake before the elected representatives of the Legislature when I am saying that I am unable to provide drinking-water facilities for the villagers and give them roads, elementary schools and other things? Therefore, whatever might be the arguments in favour of giving the teachers increased salaries—I do agree they deserve it—I do not think anybody can charge us with not coming to their aid under these circumstances.

Another matter was mentioned by the hon. the Leader of the Opposition. When I talked about indiscipline of students, he said, I was interfering with the affairs of the University. As Education Minister, I still hold that I have a responsibility in the matter as much as the University, if not more. As Pro-Chancellor, as a limb of the University, I have got certain responsibilities. What did I say at the Principals' Conference? Two strikes had taken place; and for what? The students demanded certain facilities and these were not given in the first instance. They went on a strike and after they had struck, the facilities were given. I told the Principals that if these facilities were within their means to give, they should have given them earlier. I asked them why they forced the students to go on a strike. I also told them that if they could not give these facilities in the first instance, they should not have given them even ultimately, i.e., after the students had struck. I warned them that if they created a tendency in the students to getting things done this way, it would become an infectious disease and spread from institution to institution. Am I not entitled to give this advice to them? I told them that if the students' demands were reasonable and could be met, they

[Sri C. Subramaniam]. [24th March 1960]

should be met straightway and that they should not drive the students to strike. I also told them that if they could not meet certain demands, they should not yield even after a strike and that if they yielded, it would be undermining student discipline. If this advice is interference . . .

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I am grateful for that advice. But if the Hon. Minister had taken care to see whether the University had taken any steps and rectified these things earlier, I would have been more grateful.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I was confronted with two strikes which had taken place. The cause was non-provision of certain facilities which could have been given in the initial stages, but were actually given only after the strike. I cannot expect the students to find out what the University has done or what the managements have done. I felt—I may be wrong in thinking that way—that the approach was wrong in those cases. After all, the students are our own sons and daughters and family members. We must take a sympathetic attitude and here the question of University does not come in at all. I was dealing with the managements in regard to provision of hostels, etc. I do not see how the University comes into the picture.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I am grateful for what the Hon. Minister has said. But hostels are under the control of the University and subject to the directions of, and rules laid down by, the University. But am I to understand that when strikes take place in Government offices and Government commercial concerns, the same advice is being followed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I completely make a distinction between students and labourers and Government employees. If the hon. the Leader of the Opposition should think that our students function in the same way as labour unions and unions of Government employees, I am sorry I am unable to agree with him.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I am grateful that the Government do not copy that example. Therefore, I said 'Leave it to the University and if the University does not function, then step in.'

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: When the strike was on, I never stepped in because I never knew what it was all about. I did not even telephone to the Principals to find out the thing. As a matter of fact, some people came to me and represented that I should interfere. I said, 'No; there are authorities to look after that'. So, after the strike was over and the situation was calm, in a different atmosphere, at the Conference, I was impudent enough to give expression to my views. If this is interference, I really do not understand what is the function of the Education

[Sri C. Subramaniam]
24th March 1960]

Minister and what is the function of the Pro-Chancellor and the Government. Apart from all that, I am a parent also interested in the good behaviour and well-being of the students. Even as a public citizen, I could express my views. Would you consider it interference by a third man in the street? I am really sorry that the Vice-Chancellor should take that attitude in regard to a *bona fide* point of view which I expressed and with which he may agree or may not agree. I completely disagree with him in the stand he has taken and I am sure he will give me that liberty to do so. I would plead with him once again kindly to concede that there is another point of view also possible.

Sir, I have taken a good deal of time. As I have already said, it is always embarrassing to cross swords with such a veteran leader as the Leader of the Opposition. It is not my intention to do so but still in the interests of the country, in the interests of our own people, it is necessary to express particular points of view even though they are against those held by elders. I might go a little further and say that even when there was provocation for me to look into the University's affairs, I have not done it. Recently certain reports came to me. The Leader of the Opposition thinks that I am unnecessarily interfering in University's affairs. But I have not done it, as I said, even for good reasons. I always thought that the Vice-Chancellor, the Senate and various other University authorities were competent enough to look after its affairs efficiently. Sir, certain financial irregularities were brought to my notice and I was told that I should call for an explanation. Certain reliable high-placed authorities brought it to my notice that the planning of the Centenary Building had not been properly done and that, because of that, tons of iron and steel had been wasted and extra expenditure incurred. I said, 'Here is a competent Vice-Chancellor and we must leave it to him.'

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: May I say that the whole cost of the Centenary Building is met by the University Grants Commission and that all papers connected with the so-called audit objections have been sent to them? We are communicating with them and meanwhile, to suggest that something is rotten in the State of Denmark is not just. I plead that it is most unfortunate that such a thing must come from such high sources. I know what the audit is about. I know who are responsible for it. I know something about it and I think it is not prudence to speak on the floor of this House about it at present.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: What I am saying is, even though I could have interfered in this case—even if it were on a mistaken information given to me—I did not. I thought that the University was the authority connected with the University Grants Commission and that I should not interfere. I am saying this not for the purpose of finding fault with the functioning of the University or the University Grants Commission. Sir, I am saying all this to show that in spite of these things happening,

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1960]

5-30 a.m. I have never cared to interfere in the affairs of the University. I have kept aloof because I recognize the autonomy of the University. But, at the same time, when we want to safeguard the autonomy of the University, we have to see that the responsibilities of the Ministers are also safeguarded. The University cannot go on taking decisions and committing Government and the Finance Minister to greater and greater expenditure. It was mentioned by the hon. the Leader of the Opposition that a new rule had been brought into effect, that without the sanction of the Government, no new sections could be opened. It is no new rule. It is an existing rule in the Grant-in-Aid Code. It has been in existence ever since the Code came into existence. But we did not look into it. When the colleges were going on opening more and more sections, when even 72 per cent of the seats were unfilled and even then sanction was accorded for opening of new sections, certainly I said: 'Here is a section in the Code according to which the sanction of the Government is required for the purpose of getting grants. Therefore, kindly observe the rules'. I cannot shut my eyes to the rules and allow things to go on as they are going. These are the facts.

Still, I would plead with the Vice-Chancellor and the hon. the Leader of the Opposition, whatever might be our personal points of view, whatever might be our personal prejudices, that the interests of the State, particularly the interests of the younger generation are paramount. Let not the so-called difference of opinion come in the way. I am prepared to curb myself and my own points of view. But let the interest of the younger generation be properly safeguarded. In that I wish the co-operation, more than anybody else, of the hon. the Leader of the Opposition of this House and all the people of this State. Thank you, Sir, for giving me this opportunity.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 324. Notification issued with G.O. Ms. No. 3878, Revenue, dated 24th December 1959, appointing 21st January 1960 as the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) shall come into force in the Kottaiyakkanandal inam estate in Arantangi taluk of Tanjore district.

* 325. Notification issued with G.O. Ms. No. 159, Revenue, dated 6th January 1960, appointing 4th February 1960 as the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) shall come into force in the Thavaikudi Inam estate, Mudukula-thur taluk of Ramanathapuram district.

[24th March 1960]

* 326. Notification issued with G.O. Ms. No. 158, Revenue, dated 6th January 1960, appointing 4th February 1960 as the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) shall come into force in the Raghunayakpuram inam estate in Pattukkottai taluk of Thanjavur district.

* 327. Notification issued with G.O. Ms. No. 30, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 2nd January 1960, regarding amendment to the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959.

** 328. Notification issued with G.O. Ms. No. 88, Public Works, dated 11th January 1960, regarding amendment to rule 31 of the Madras Electricity (Supply) Finance Rules, 1958.

** 329. Note on Housing Schemes in Madras State—1959-60.

** 330. Eighth Report of the Committee on Estimates of the Legislative Assembly relating to the Rural Water-supply Comprehensive Schemes.

† Bill passed by the Assembly and received therefrom in the Council—

The Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 3 of 1960).

* Placed on the table of the House on 22nd March 1960.

** Placed on the table of the House on 23rd March 1960.

† Sent by Special messengers to all M. L. Cs. on 21st March 1960.

[24th March 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to clauses (a) and (b) of starred question No. 147 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 24th March 1960, page 461 supra].

Clause (a).—List of institutions providing occupational therapy and facilities for rehabilitation of Leprosy patients—

Serial number and name of the institutions.	Number of beds.	Pattern of State-aid given.
(1)	(2)	(3)
1 Government Children's Leprosy Sanatorium, Ethapur, Salem district.	80	Government Institution and hence the expenditure is entirely borne by Government.
2 Central Leprosy Teaching and Research Institute, Tirumani, Chingleput.	384	Maintenance aid amounting to Rs. 3 lakhs are being paid annually.
3 St. Joseph's Leprosy Home, Arakipuram, Tirunelveli district.	250	A capitation grant of Rs. 32,724 was given during 1957-58, at Rs. 12 per mensem per head.
4 Kasturba Gandhi Kushta Nivaran Nilayam, Mazhavanthangal, South Arcot district.	42	A grant of Rs. 15,983-40 nP. was given during 1958.
5 Viahrenti Illam, Cheshire Home, Katpadi, North Arcot district.	60	A grant of Rs. 2,700 was given during 1958.
6 Dayapuram Hospital and Home for Lepers, Manamadurai, Ramanathapuram district.	268	A grant of Rs. 30,924 was give during 1958.
7 Holy family Hansonorium, Fatima Nagar, Tiruchirappalli district.	60	Rupees 5,000 as capitation grant was given per annum.
8 Navajeevan Nilayam, Christian Medical College and Hospital, Vellore, North Arcot district.	6	Nil.

Clause (b).—During the Third Five-Year Plan it is proposed to improve and upgrade the Leprosy Centres at Tirukoilur, South Arcot district, in Madurai district, and in Salem district to that of the Central Leprosy Teaching and Research Institute, Tirumani. Proposals for the starting of rehabilitation centres in this State are under consideration.

24th March 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 148 asked by Sri Mohamed Raza Khan at the meeting of the Legislative Council held on 24th March 1960, page 463 supra.]

Statement showing the number of money lenders registered up to 31st January 1960 under the Madras Money Lenders' Act, 1957 in the City of Madras and in each of the other districts of Madras State.

Name of district.	Number of money lenders.
1 Madras	35
2 Chingleput	65
3 North Arcot	50
4 South Arcot	35
5 Thanjavur	108
6 Tiruchirappalli	39
7 Tirunelveli	27
8 Ramanathapuram	189
9 Madurai	5
10 Salem	92
11 Coimbatore	1
12 Kanyakumari	—
13 The Nilgiris	—
	646

[24th March 1960]

APPENDIX III.

[Vide answer to clause (a) of starred question No. 151 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 24th March 1960, page 467 supra.]

Name of the district.	Number of Primary Health Centres opened.	Number of Primary Health Centres where posts of medicine officers were vacant on 1st November 1958.
(1)	(2)	(3)
North Arcot	9	1
South Arcot	6	Nil
Chingleput	8	Nil
Madurai	11	2
The Nilgiris	3	1
Ramanathapuram	9	4
Salem	7	1
Tanjore	13	2
Tiruchirappalli	8	2
Coimbatore	16	4
Tirunelveli	6	Nil
Kanyakumari	4	Nil
	102	17

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 25th March 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Music Institutes

* 152 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the steps, if any, taken by the Government to encourage the starting of Music Institutes by qualified diploma-holders in music; and

(b) the conditions for State recognition of such Institutes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As a matter of general policy, Government have decided not to recognise Music Schools. As such, the question of encouraging the establishment of Music Schools does not, therefore, arise.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, may I know why the Government have decided not to encourage the starting of such an institute? On the other hand, may I request the Government to consider the question of giving State grants for such purposes to encourage Fine Arts and Music?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the difficulty arises in regard to the conditions under which it should be recognised. Music is an art to be learnt under a very well qualified exponent of music. Once we start giving recognition, difficulties would arise particularly when all sorts of persons come forward to start music schools and spoil the quality and standard of music.

SRI T. PURUSHOTHAM: In the circumstances stated by the Hon. Minister, will the Government start their own institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have got a college and I think this should be left completely to private effort and I do not think music can be properly taught in a school as such.

Modern Indian languages

* 153 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN (on behalf of Sri V. V. Ramaswami): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any circular from the Central Government for sending proposals regarding financial assistance for development of modern Indian languages; and

[25th March 1960]

(b) if so, the proposal sent or proposed to be sent by the Government in this regard?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The following three schemes relating to 'Tamil' have been recommended to the Government of India for financial assistance for the year 1959-60:—

1. Publication of certain select Tamil manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras and Dr. V. Swaminatha Iyer Library, Adyar.

2. Publication of an English-Tamil Dictionary undertaken by the University of Madras; and

3. Financial assistance for the Scientific Journal 'Kalai Kathir' towards meeting the deficit sustained in its publication.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: What are the languages that come under "Modern Indian Languages"?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: All Indian languages which are in use in India.

Manual Training Instructors

* 154 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Manual Training Instructors in Government Schools on the scale of Rs. 60—4—100; and

(b) the minimum qualification prescribed for appointment to such posts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) A statement* is laid on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are there any instructions from the Government that such teachers with similar qualifications in aided institutions are not eligible for this scale of Rs. 60—4—100?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Here I do not have that information.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government kindly assure me that if there are teachers with similar qualifications in aided institutions which are paying Government scales of pay to other teachers, they also would be eligible for this scale of pay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not aware of the conditions prevailing in aided institutions and so, I do not think that I can give an immediate answer.

25th March 1960]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: In audit the Manual Training Instructors in aided institutions who have been getting the scale of Rs. 60—4—100 have been allowed only the scale of Rs. 50—2—95, with the result that they are facing a cut of Rs. 10 every month for the last two or three years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member has given me information. I have already told him that I am not aware of the conditions in the aided schools. So, if he wants to make representation, he can represent to the concerned authorities.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: As there are a large number of Manual Training Instructors who have not been confirmed for over ten years, will the Government be pleased to see that they are regularised in their present posts if they have got the minimum general qualifications or at least III Form qualification?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Does the hon. Member refer to persons in Government service?

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Yes, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, if that is the case, I am sure it would be considered by the authorities concerned. If the hon. Member has got any particular instance within his knowledge, he may bring it to the notice of the concerned authorities.

Publication of text-books

* 155 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN (on behalf of Sri Mohamed Raza Khan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the work of the publication of text-books for the use of elementary and higher elementary school classes for the year 1960-61 has started and, if so, the progress made so far; and

(b) whether there is any proposal to publish text-books for use in high school classes also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) According to the programme for publication of text-books, the English text-book for Standard V will be published by Government for use in elementary schools in 1960-61. The book has been prepared and approved by the English Sub-Committee of the Text Book Committee and it has been printed in the Government Press.

(b) No, Sir.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஐயா, இந்தப் பாடப் புத்தகங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களா? அல்லது தனித் துறையில் இருப்பவர்களுக்கும் இதில் வாய்ப்பு உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனித் துறையில் இருப்பவர்களுக்கும் வாய்ப்பு உண்டு.

[25th March 1960]

Land revenue and cesses

* 156 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the balance of land revenue and cesses for 1958-59 (Fasli 1368) that remained to be collected as on 31st March 1959;

(b) the total arrears of land revenue and cesses that remained to be collected as on 31st March 1959; and

(c) the steps taken to collect them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Rs. 88,95,404.

(b) Rs. 1,17,79,957.

(c) The collection of land revenue and cesses is watched by monthly reviews by the Collectors, the Board of Revenue and the Government. The Collectors have been given necessary instructions from time to time. Additional staff is also being sanctioned, whatever needed, for the work connected with the collection of arrears.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : As the arrears are mounting up from year to year, will the Government be pleased to take expeditious steps to realise them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, Government are already taking steps to collect the arrears but sometimes various reasons like bad seasons should be taken into account. Therefore, the Government are examining the matter.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Has the separation of the Judiciary from the Executive any adverse effect on the arrears to be collected by the Revenue Department?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not think so.

SRI M. ETHIRAJALU : இந்தத் தொகை எந்த ஜில்லாவிலே அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதற்கான புள்ளி விவரம் தற்காலம் இல்லை.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Now that there are revenue officers at the district level appointed in addition to the District Collector, will the Board of Revenue issue special instructions so as to see that the arrears which are more than Rs. 1,17,00,000 are realised in the course of this year?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member says that there are revenue officers and I do not know what he means by that. Does he mean the Revenue Divisional Officer?

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : No. Revenue officers apart from the District Collectors are to be appointed under the new scheme. I refer to them.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : They have not yet come into the picture. That is a matter to be done hereafter.

[25th March 1960]

Government Hospitals

* 157 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representations have been received from Government servants about any delay in giving them 'free treatment' in the out-patient departments of Government Hospitals; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) There were certain complaints in this regard and they are under examination.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government take the House into their confidence and tell us what is the nature of the representations made to the Government in this behalf?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I may mention two instances. In one instance relating to the City, representation was received from one Sri E. S. Natarajan, Upper Division Clerk, Industries, Labour and Co-operation Department, regarding the scant treatment given to his wife by one doctor in the out-patient department of the Kasturbhai Gandhi Hospital. He complained that preferential treatment was not given to his wife in the out-patient department. What he means by 'preferential treatment' is not known and that is being examined.

Another complaint has been received from the Vice-President, Tanjore District Centre of the N.G.O.'s. He complained that indifferent treatment was given to him and his wife in the out-patient department and that is being examined.

SRI T. PURUSHOTHAM : Are there separate doctors posted to attend to Government servants?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there priority in the matter of prompt attendance to Government servants so as to enable them to be in their offices in time?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : So far as in-patient treatment is concerned, there is a sort of priority but so far as out-patient treatment is concerned, they are being treated as out-patients.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government consider condoning late attendance if that is due to delay in the hospital?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No. If any special treatment is to be given, then there must be a separate section or somebody must be there to treat them. Ordinary patients stand in a queue and if other people want a preferential treatment, that will create heart-burning among those patients.

[Sri A. J. Arunachalam] [24th March 1960]

8-20
p.m.

அத்தனை வசதிகளையும் செய்ய முடியும், நேர்மையாகச் செய்ய முடியும், நேர்மையாக நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இந்த இயக்கத்தோடு நீண்ட வருஷங்களாகத் தொடர்பு உள்ள வன் நான். இதில் ஒரு வித்தியாசமான அபிப்பிராயம் மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு மறுபடியும் அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு 6 நயா பைசா ரிபேட் என்றால், நெசவாளர்கள் என்றால் எல்லோரும் நெசவாளர்கள்தான் என்பதை சர்க்கார் மனதில் வைத்து, சங்கத்திற்கு வெளியே இருப்பவர்களுக்கு மூன்று பைசா (சங்கத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் 50 சதவிகிதம் என்ற முறையில்) கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால், அரசாங்கத்தின் மீது நெசவாளர்களுக்கு, நம்பிக்கை, விஸ்வாசம் ஏற்படும். ஜனநாயக நாட்டிலே, பாகுபாடு, பிரிவினை செய்து வைத்திருப்பது மக்களால் விரும்பப்படவில்லை. அதை மாற்றவேண்டியதவசியம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் கைத்தறி ஆடைகளின் நிலை நன்கு தெரிந்ததே. இப்பொழுது, தூதுகோஷ்டிகளை வெளி தேசங்களுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேற்கு ஆப்பிரிக்காவுக்கு ஒரு தூதுகோஷ்டி அனுப்பப்படுகிறது; சிலோனுக்கு ஒரு தூதுகோஷ்டி அனுப்பப்படுகிறது. சிலோனில் உள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் நம் சென்னை மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் ஆடைகளைத்தான் விரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு நம் இராச்சியத்து ஆடைகள் தான் தேவைப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு வேண்டியதில் 90 சதவிகிதம் சென்னை இராச்சியத்திலிருந்து சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தினால், அந்தத் தூதுகோஷ்டியில் யாராவது சென்னையிலிருந்து, சிலோன் மக்களின் விருப்பம் என்ன, அவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப ஏற்கெனவே என்ன சப்ளை செய்யப்பட்டது என்பதையெல்லாம் பார்த்துச் செய்யக்கூடிய ஒருவர் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். அது இம்மாநிலத்திலுள்ள நெசவாளர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும். அதுவே நேர்மையாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஆகையால் அரசாங்கத்தார் முயற்சி செய்து, சென்னை மாநிலத்தின் சார்பில், நெசவாளர்களோடு நல்ல தொடர்பு உள்ள, நல்ல அனுபவம் உள்ள ஒரு பிரதிநிதியை, அந்தத் தூதுகோஷ்டியில் சேர்க்கச் சொல்லி, மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார், இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் இரண்டு லட்சம் தறிகளைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்த்துவிடத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நான்காவது ஆண்டில் இரண்டு லட்சம் தறிகளுக்கு மேல் சேர்த்திருக்கின்றன. இப்பொழுது வரும் வருஷத்தில் 18 ஆயிரம் சேர்ப்பதற்குக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதையும், அதற்காக ரூ. 75 லட்சம் வரும் ஆண்டில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் பெருமையோடு, மகிழ்ச்சியோடு

24th March 1960] [Sri A. J. Arunachalam]

வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இந்தச் சர்க்கார் சுலபமாக ஒரு சட்டத்தின் மூலமாக, முடியுமானால் எல்லா நெசவாளர்களும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேரவேண்டும் என்று செய்வதற்கு முயற்சி செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில், மாநிலத்தில் இருக்கும் 460,000 நெசவாளர்களையும், ஏற்கெனவே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கீழ் வந்துவிட்ட இரண்டு லட்சம் போக, பாக்கியைக் கண்டிப்பாகச் சட்டத்தை உபயோகித்து வருஷத்திற்கு 50,000 வீதம் சேர்த்து விட்டால், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் உள்ள தறிக்காரர்கள், இயக்கத்திற்கு வெளியே உள்ள தறிக்காரர்கள் என்ற பாகுபாடும் இல்லாமல் இந்தப் பிரச்சினையை, நம் மாநிலத்தைப் பொருத்த வரையில் யாரும் பேசுவதற்கு இடமில்லாமல் திருப்திரமாகத் தீர்த்ததாக ஆகும். ஆகவே, மூன்றாவது திட்டத்தின் கீழ், தறிகளையெல்லாம், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்க்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது, சமீபத்தில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, இன்கம்-டாக்ஸ் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ரூ. 10,000-க்கு மேல் லாபம் உள்ள சங்கங்கள் எல்லாம் வரி கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதில் சென்னை மாநிலத்திலுள்ள நெசவாளர் கைத்தறிச் சங்கங்கள் சேரவில்லை என்றாலும், கூட்டுறவு முறையிலே நம் மாநிலத்தில் நடக்கும் நூல் மில்களை அது பாதிக்கிறது. அந்த நூல் மில்களில் அரசாங்கமும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் மெம்பர்களாக இருக்கின்றன. அந்த மில்லில் உற்பத்தியாகும் நூல் பூராவும் நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு லாபம் குறைந்து விற்பனையாகிறது. அதோடு கிடைக்கும் லாபத்தை அவர்களுக்கு கடைசியில் போனஸாகத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுகிறோம். ஆகவே, கூட்டுறவு முறையிலே நஷ்டப்படுகிற கூட்டுறவு மில்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க மத்திய சர்க்காருக்கு நம் மாநில சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DR. T. V. SIVANANDAM: Mr. Chairman, I would like to associate myself with the chorus of congratulations offered to the Hon. the Minister for Finance on presenting a beautiful Budget. It is gratifying to note that he has not imposed any new taxes on us, knowing well that the people of our State are against new taxes especially when the Central Government have taxed them more.

Our Finance Minister was giving us an assurance that we would be having another building to house the Legislative Council, with better facilities such as a good lounge room, library, visitors' gallery, etc. I do not know whether the proposal has been dropped or whether the question is going to be reconsidered. Anyway, I would request the Hon. the Minister for Finance to provide a separate chamber for the Council with better facilities as I have indicated at least in the near future.

[25th March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM : In view of the representations received, will the Government pay special attention to this question and provide a separate staff or otherwise make suitable arrangements to attend to Government servants in the out-patient department?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : For doing such a thing, we must have so many things. We must have enough number of doctors first and the Hon. the Finance Minister also must come to my rescue.

3-10
p.m. **SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Government examine the matter further now that they have received complaints about it and in the light of the representations that have been made to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : What is being examined is about the two incidents which I have narrated. We are examining them.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government consider it as a general question and see how best these things could be done in Government hospitals?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Government will look into the matter after they examine these two representations.

SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : How many doctors are provided in the out-patient department to attend to patients?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is a general question. There are ever so many patients and ever so many doctors. If the hon. Member puts a specific question as to how many doctors there are in such and such a hospital in the out-patient department, then I can give the answer after collecting information.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it not true that this N.G.O. medical concession is illiberal in extent when compared with the medical concession given to Central Government servants? Will the Government just liberalise the concession so as to bring it on a par with that enjoyed by the servants of the Central Government?

MR. CHAIRMAN : This question has no connection with the main question.

DR. A. SREENIVASAN : What is the relationship between the authorised medical attendant and the Government servant? Do the authorized medical attendants go to the hospital or do they go to the private residence of the Government servants?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I think in some exceptional cases, they may go to the house.

[25th March 1960]

DR. A. SREENIVASAN : Is it not a fact that whenever the N.G.O. comes, usually, the medical attendant is not in a position to attend to the needs of the N.G.O. quickly as it should be in the case of Government servants?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If the hon. Member gives me a particular instance, then I can enquire and tell him what the position is. How can I answer a hypothetical question?

Hire purchase transactions

* 158 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM** (on behalf of Sri T. V. Devaraja Mudaliar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to exclude hire purchase transactions from the purview of the Madras Money-lenders Act, 1957?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM : Did the Hon. Minister receive any representation in the matter? I remember the Hon. Minister said so yesterday in answer to a question.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There were some representations. I said we would look into the matter.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government consider liberalising the rules so that this measure may not affect normal business transactions?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I can give a reply only after examining the question and considering it. Before that, I cannot say whether we are liberalising or narrowing it down.

B.T. Assistants

* 159 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that B.T. Assistants in the District Board High Schools in Madurai district are given the benefit of higher starting salary of Rs. 100;

(b) whether it is a fact that Assistants deputed for B.T. training by the District Board are not given this higher start;

(c) whether it is a fact that the benefit of higher start is much larger than the amount of stipends paid by them; and

(d) if so, whether there is any proposal to give the benefit of excess over the stipend amount to such teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Some Assistants have been given the benefit.

(b) Yes, Sir.

(c) The Government have no information on the point.

(d) No, Sir.

[25th March 1960]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware of the fact that in the case of a stipendiary, he is started on Rs. 75 as against Rs. 100 for the new entrant who comes direct and, that by this he loses Rs. 1,500 during five years of compulsory service?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As a matter of fact, it is under those conditions that these teachers take the benefit of stipends. If they do not want them, they can incur their own expenses and then claim them back.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Cannot Government just liberalise this to the extent of what a Government stipendiary gets, namely, starting with Rs. 100?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is the district board authorities that have to consider this and take a decision. I do not think we can interfere in this.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Is it not more correct to say that these stipendiaries are started with three annual increments of Rs. 5 each, i.e., on Rs. 100 whereas their substantive pay would have been only Rs. 85?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes. Where the trainees take the advantage of stipend offered by the district board, they do not get this increment.

Department of Archaeology

* 160 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to establish a State Department of Archaeology;

(b) whether any steps have been taken to conduct a survey of ancient monuments in the State;

(c) the stage at which the proposed State legislation for preservation of historical monuments and objects in the State stands at present; and

(d) the measures instituted or proposed to be instituted to prevent export of works of art and sculpture from the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir. Sanction has been accorded to the employment for a period of six months of a full-time Special Officer to conduct the survey. The question of appointing a suitable officer with a flair for South Indian History, Archaeology and Epigraphy is under the consideration of Government.

(c) Necessary action for undertaking legislation will be taken soon after the Special Officer completes the survey and submits his report.

25th March 1960]

(d) The Collectors of all districts have been asked to issue instructions to the Village Officers to see that the sculptures, icons and other antiquities are not removed from where they are and to report to the Tahsildar and the Revenue Divisional Officer concerned any attempts made for such removal.

SRI T. PURUSHOTHAM : With reference to the answer to clause (c), will the Hon. Minister tell us whether any model Bill has been received from the Central Government for this purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information.

SRI T. PURUSHOTHAM : As legislation on the lines of the recently passed Central legislation with regard to national monuments and objects has been passed by other State Governments, will this Government also do likewise and bring in such a legislation in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why, I said, a Special Officer has been appointed. As soon as his report is received, we will consider it.

SRI T. PURUSHOTHAM : May I know when the Special Officer was appointed, and has he not submitted his report still?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know exactly when he was appointed. I think it was some time in January. His report is shortly due.

Interim relief to teachers

* 161 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently by the Government from the Madras Teachers Guild regarding the need for grant of an interim relief to teachers; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) It was decided that no action was necessary pending receipt of the recommendations of the Pay Commission.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know when exactly we can get the Report of the Pay Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I am unable to say when "exactly" we would get it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Can the teachers get relief at least within two or three months?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not able to indicate any time-limit.

[25th March 1960]

Cancer

* 162 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the hospitals run by the Government and private individuals in the Madras State where facilities are provided for treatment of cancer cases;

(b) the number of cases treated in each hospital during the years 1957 and 1958; and

(c) whether any grant has been given to the cancer hospitals run by private individuals in 1957-58 and, if so, the amount thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a), (b) & (c) A paper ^a is placed on the table of the House.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: நமது நாட்டில் பெருகி வரும் புற்று நோயைக் கண்டறியக்கூடிய பயிற்சி பெற்ற டாக்டர்கள் இம்மாநிலத்தில் போதிய அளவில் இல்லை என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? இந்த நிலையைச் சரிசெய்ய ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தமாதிரியான டாக்டர்கள் இங்கே குறைவாகத்தான் இருக்கின்றனர். பொது வாகவே, சாதாரண—ஜெனரல்—டாக்டர்களும் இங்கே குறை வாகத்தான் இருக்கின்றனர். புற்று நோய் சம்பந்தமாக டாக்டர்களுக்குக் கூடியவரையில் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு வரு கிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: நவீன சிகிச்சைக் கருவி களையும் நவீன சிகிச்சை முறைகளையும் கையாளும் புற்று நோய் வைத்தியசாலை நமது ராஜ்யத்தில் ஏதாவது இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதற்கு ஜாபிதா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: நவீன சிகிச்சைக் கருவி களையும் நவீன சிகிச்சை முறைகளையும் கையாளும் புற்று நோய் வைத்திய சாலை நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: நவீன முறையில் எத்தனையோ இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினரின் மனதில் இருப்பது, கோபால்ட் சிகிச்சை முறை என்று நினைக்கிறேன். அந்த சிகிச்சை முறை அடையாற்றிலுள்ள புற்று ஆஸ்பத்திரியில் கையாளப்படுகிறது.

[25th March 1960]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: நமது ராஜ்யத்தில் புற்று நோய் சிகிச்சைக்கென்றே பிரத்தியேகமான வைத்தியசாலைகள் இருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அப்படிப்பட்ட ஆஸ்பத்திரி ஒன்று அடையாற்றில்தான் இருக்கிறது. பெர்னார்ட் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் ரேடியாலஜியில் இந்த நோய்க்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. மற்ற ஆஸ்பத்திரிகளிலும் இதற்கு வசதி செய்துவருகிறோம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இங்கு வைக்கப் பட்டுள்ள பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வைத்தியசாலை களில் புற்று நோயாளிகளுக்கு மட்டும் எத்தனை படுக்கைகள் இருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: தனிக் கேள்வி போட்டால், இந்த விவரத்தைச் சொல்ல முடியும். இப்போது என்னிடம் விவரம் இல்லை.

DR. A. SREENIVASAN: May I know whether it is fit and proper on the part of Government to incur such huge expenses in the treatment of patients suffering from cancer when everybody knows that the treatment of cancer consists in prolonging the process of death of the patient and not prolonging the life of the patient? I am prepared to quote authorities for this.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: My only reply is, just as watches differ, doctors also differ.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Is it not true to say that the treatment is to give better relief than would have been the lot if there had been no such treatment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Many people die with out treatment.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What are the causes for in crease in cases of cancer recently?

MR. CHAIRMAN: Better ask your friend on the left. (Laughter.)

Family Planning Board

* 163 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM (on behalf of Sri V. V. Ramaswamy): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have approved any programme drawn up by the Programme Committee of the Family Planning Board regarding the sterilisation target and, if so, what it is; and

[25th March 1960]

(b) whether any instructions have been issued by the Government for the implementation of the programme and, if so, what it is?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes. Under the programme as approved by the Government, 20,000 sterilisations are targetted for the City within a period of three years and a similar target in selected villages in block areas in the mofussil.

(b) Copies of the proceedings of the Government which contain the instructions are placed in the Library of the Legislature.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : What is the effect of this sterilisation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Once a person is sterilised, there cannot be any production.

SRI T. PURUSHOTHAM : Can the Hon. Minister tell us the steps taken to carry out such schemes in the rural areas?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In rural areas also there is a programme, but more intensive campaign is in the City.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government received any objection from any section of the population in India or in our State regarding this family planning?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The objections are going down now. Formerly, objection came mostly from the Catholics and the Muslims. But, now, the rural people are in favour of this. Even the ordinary uneducated people are in favour of this, because it has a wholesome effect on their economic set-up. Therefore, there is not much of opposition, though there may be a little bit here and there."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Is the Hon. Minister aware of a case where, after so-called sterilisation, twins were born? (Laughter)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : A doubt arose. I consulted a doctor. He told me that the sterilisation must have been done on the wrong person. (Renewed laughter)

Eradication of smallpox

* 164 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any scheme under investigation of the Government for the eradication of smallpox in the State; and

(b) if so, the details and the estimated cost thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) A paper * is placed on the table of the House.

* Printed as Appendix III on page 571 infra.

[25th March 1960]

SRI T. PURUSHOTHAM : While congratulating the Government on this eradication move, may I know whether the scheme is based on the model of any experiment conducted elsewhere?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is no need for much of experiment. The only way of combating this disease is to vaccinate and re-vaccinate people. If that is done, then the disease can be eradicated. Such a thing is being done in other countries and they have eradicated it. Now, the programme is to vaccinate, and re-vaccinate all people. Now, we are going to take up the Chingleput district and the City for intensive vaccination.

SRI T. PURUSHOTHAM : Has this scheme been actually worked out in other countries and has smallpox been thus eradicated?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, that is what they say. In many countries smallpox has been absolutely eradicated. The most fertile places for smallpox in the East are India and Pakistan.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : கடந்த இரண்டொரு மாதங்களாக இந்த வைரஸ் நோய் சென்னையில் மிக அதிகமாகப் பரவியிருக்கிறதென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மிக அதிகமென்பதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். வெயில் காலம் வந்தால் அதிக மாவது வழக்கம். அதற்காக இன்னும் இரண்டொரு நாளில் தவிரமாக "வாக்கினைஷன்" செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

DR. A. SREENIVASAN : May I know whether the vaccine lymph that is used for smallpox has been assayed from time to time in order to maintain the virulence or potency of the vaccine? This must be assayed from time to time as the original virus deteriorates in quality as the process goes on.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Now, under the present practice, there is no scope for deterioration because they are freezing it. It can keep on for some time. We can use such lymph quite safely.

DR. A. SREENIVASAN : What I mean is this. In spite of the freezing and all the processes of technique, vaccine is likely to deteriorate. All biologists agree on the point that it must be tested on animals from time to time in order to find out the potency of the lymph.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Constant experiment is going on. Now, we are trying to see how long it can be kept without deterioration.

[25th March 1960]

House-sites for Harijans

* 165 Q.—SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state taluk-wise the number of applications received from Harijans of South Arcot District for the grant of house-sites during the years 1957-58 and 1958-59 and the number disposed of?

THE HON. SRI P. KAKKAN: A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI M. ETHIRAJALU: அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து 544 மனுக்கள் இரண்டு வருஷத்திலே வாங்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. அதிலே 40 பேருக்குத் தான் நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்று தெரிகிறது. ஏன் இவ்வளவு குறைவான பேருக்குத் தான் மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன? காலதாமதத் திற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN: நிலச் சொந்தக்காரர்களோடு தாவா ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. 1959-ம் வருஷம் வரை போதுமான "ஸ்டாப்" அங்கு இல்லை. பிற்பாடுதான் போதுமான அளவுக்கு "ஸ்டாப்" சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. ETHIRAJALU: வருஷந்தோறும் அமைச்சர் களிடத்திலும், சட்டசபை மெம்பர்களிடத்திலும் வீடு கட்ட மனைக்கட்டு வேண்டுமென்று மனுக்களை ஹரிஜனங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு அளவில்தான் இருப்பினும், இவ்வளவு மெதுவாக அவர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கிக்கொண்டிருந்தால், அவர்களுடைய குறை எப்போது தீர்க்கப்படும்? அதற்காக ஒரு தீவிரமான ஏற்பாடு செய்து உடனடியாக அவர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதில் அரசாங்கம் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் "எமர்ஜன்சி பவரின்" கீழ் கூட நிலங்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். தவிர, இந்த இராச்சியத்திலேயே, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்தான் அதிகப் படியான அளவுக்கு நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்கு தாசில்தார், ஒன்பது இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது.

DR. A. SREENIVASAN: ஹரிஜன் என்ற ஜாதி மக்களை விட ஏழை ஜனங்கள் இந்து வகுப்பில் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு இந்தமாதிரிச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: பின்தங்கிய மக்களுக்கும் இடம் வாங்கிக்கொடுப்பதில் ஓரளவு சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. பாதிப் பணம் அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. பாதிப் பணம் அவர்கள் போட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

^a Printed as Appendix IV on page 572 infra.

[25th March 1960]

Burial grounds

* 166 Q.—SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state taluk-wise the number of petitions received from Harijans of South Arcot District for the provision and improvement of burial grounds during 1957-58 and 1958-59 and the number disposed of?

THE HON. SRI P. KAKKAN: A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI M. ETHIRAJALU: குடியிருப்பு நிலங்களை வாங்கிக் கொடுக்கத்தான் காலதாமதமானாலும், அவர்கள் பிரேதங்களைப் புதைக்க வேண்டிய இடங்களையாவது சீக்கிரம் வாங்கிக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா? ஒரு இடம் வேண்டுமானால், உடனடியாக அதை வாங்கிக்கொள்ள அரசாங்கத்திற்குத் தனிச் சட்டம் இருப்பதுபோல், அந்தச் சட்டத்தை ஏன் இவர்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: மயானத்திற்கு இடம் வாங்கிக் கொடுப்பதில் அரசாங்கம் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. 1957-58-ல் இரண்டு கேஸ்கள் வந்தன. இந்த இரண்டுமே முடிந்துவிட்டன. 1958-59-ல் ஐந்து கேஸ்கள் வந்தன. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். சில இடங்களில் நிலங்களை எடுக்கும்போது எதிர்ப்பு வருகிறது. வந்தால் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்ய முடியும்.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: சுடுகாட்டில் கூட இந்த ஜாதியை வளர்க்க வேண்டுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: சுடுகாட்டில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்காகத் தனியாகக் கேட்பதால் கொடுக்கப்படுகிறது.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: எதற்காக ஹரிஜனங்களுக்கெனத் தனியாகச் சுடுகாடு இருக்க வேண்டுமென்பது புரியவில்லையே.

THE HON. SRI P. KAKKAN: ஏற்கனவே இருக்கும் சுடுகாடுகளில் இடம் இல்லையென்று கொடுக்கப்படுகிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: அவர்களுடைய சுடுகாடுகளில் இடமில்லையென்றால் பொதுச் சுடுகாடுகளில் இடம் கொடுக்கலாமே.

THE HON. SRI P. KAKKAN: போகப் பிரியமானால் அவர்களே போகலாம்.

MR CHAIRMAN: Questions are over.

^a Printed as Appendix V on page 572 infra.

[25th March 1960]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received a message, dated the 24th March 1960, from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 2 of 1960), as passed by the Legislative Assembly on the 24th March 1960 and signed by him, for the recommendations of the Council and certified that this is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (VOTE ON ACCOUNT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 3 OF 1960).

2-30 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—
'That the Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 3 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

MR. CHAIRMAN : The question is—
'That the Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 3 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—
'That the Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 3 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN : The question is—
'That the Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 3 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

* Printed as Appendix VI on pages 573-575 infra.

[25th March 1960]

(2) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 4 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

'That the Madras Appropriation Bill,* 1960 (L.A. Bill No. 4 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Appropriation Bill, 1960 (L.A. Bill No. 4 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

'That the Madras Appropriation Bill, 1960 (L.A. Bill No. 4 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Appropriation Bill, 1960 (L.A. Bill No. 4 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 2 OF 1960).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

'That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 2 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

Sir, in the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958, a special provision was made for collecting tax for the assessment year 1958-59 applying the composition formula to all persons liable to tax irrespective of the extent of their holdings. This provision was extended for the assessment year 1959-60 to enable assesseees who would not have maintained proper accounts for the accounting year 1958-59 to apply for composition. As it is considered that the assesseees would not have maintained proper accounts for the accounting year 1959-60 also, it is felt that section 34 of the Act should be amended suitably so as to extend the benefit of that section in respect of the assessment year 1960-61 also. The Bill accordingly provides for the application of the composition formula for the assessment year 1960-61.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 2 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

* Printed as Appendix VII on pages 576-578 infra.

* Printed as Appendix VIII on page 578 infra.

[25th March 1960]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, already in the year 1959 when the Agricultural Income-tax (Amendment) Bill was introduced and passed, the Hon. the Revenue Minister might remember that it was extended up to the 31st March 1959. Now they want to extend it by another year. As a matter of fact, even at the time when the original Plantations Agricultural Income-tax Act was passed, it was mentioned by us that this question of agricultural income-tax was not thought of for many years on account of the fact that the ryotwari proprietors found it very difficult to keep proper accounts and that the nature of the transactions was such that proper maintenance of accounts in the sense in which we meant accounting, auditing, and so on, would not be possible. Therefore, a special provision was introduced, and it was mentioned that they would not extend it for some years. Afterwards they found from experience that the difficulties were still there and that many Revenue Divisional Officer reported difficulty. Therefore, they came forward in 1959 with a Bill for extending it by one year more. Now they say there will be complications on account of land legislation. Not only one complication, but the land legislation will give rise to a number of complications, because there are so many mortgage transactions and other transactions. All these have to be gone into. I am not here going to disturb the thoughts of the Government on this matter. The real difficulty is that the nature of the transactions which cultivators have is not such as to admit of ordinary principles of accounting. There are so many materials to be accounted for. One question was asked as to how many cow dung cakes were produced, how many sold, and how many kept in stock. (Laughter.) Cow dung cakes are also sold. Therefore, the nature of the transactions does not admit of proper accounting. It is not as if they have large sums of money for the Government to collect tax from them by way of agricultural income-tax. Therefore it is that I would request the Hon. the Revenue Minister (not merely for the purpose of showing how land legislation will create still further difficulties) to consider all the difficulties of the cultivators in maintaining proper accounts. I hope and trust that the Hon. Minister will get a report from all Collectors and officers as to whether accounting could be properly done, whether the cultivators have learnt the principles of accounting, and whether it is possible for them to account properly to the satisfaction of the higher officers. Only after getting this information, the Government should insist upon proper accounting. Otherwise, they will only have to spend a large amount of money on having officers. Therefore it is I would appeal to the Hon. Minister to consider the question of amending the Act in such a way that only on a notification issued by the Government, section 34 of the Act will apply. This will be more practicable. In so many Acts the Government have taken power to themselves to extend certain provisions by notification in the Gazette. If they have such a power in this Act also, they can always exercise their powers under that provision properly at any particular time. This will give great relief, especially when we are anxious that agriculturists, whose acreage

25th March 1960] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

is reduced, should not be harassed by this accounting, and so on. This will all end in decreasing production. We are thinking of increasing production, but by all these measures production will decrease. Therefore it is that I am stating that so far as this is concerned, it is better that the Government look into the question of amending section 34 in such a way that they can have some kind of discretion and flexibility by which they can apply the Act immediately or stay or suspend the operation of the Act. There is already another section—section 65—which gives power to persons, who hold lands four times that of the exempted area, to have composition. That is always there. But this is only for general application to all small landholders owning two acres and three acres. To these people, the question of tenancy, etc., does not arise. Therefore, the people need not be immediately alarmed that anything wrong has been done to the tenants. The Hon. the Revenue Minister often said something about small landholders. Nothing is known about their exemption from the tenancy legislation, though it has been stated in many public places. I do not want to raise this question here, because the Hon. the Chairman will say that it is not relevant. But still when we are on this issue, we must remember that. Therefore it is that I am saying that so far as small landholders are concerned, the Government should take power in their own hands to apply section 34 wherever they find it necessary. In this way, they can help the small landholders. That is my submission so far as this particular provision is concerned. There are other difficulties about which mention was made in the other House. I agree with what has been said there, namely, that both the seller and the buyer are taxed. This was pointed out by Sri T. Sampath. This is also a fact. The reply given in the other House was that this being a legislation to amend a particular section, other things could not be taken into consideration. All right. The Government have brought forward this Bill for amending a particular section for a certain purpose. Therefore, I do not want to unnecessarily raise that point now. I only want to refer to it so that the Government might realise the difficulties in that regard and have some consideration for it. It is really for consideration whether both should be asked to pay the tax at the same time. That is a thing which is not known at all in any other Statute. If the small landholders are also asked to pay the tax, I am sure they will be put to great difficulty. On the eve of the fixation of a ceiling on land holdings, so many transactions have been taking place. If the Government tax both of them, there will be considerable difficulty and hardship caused to them.

SRI M. SESHACHARIAR: Not always.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Yes, I know. But, this is the way in which it is done. That is what I wish to point out. Even if there is one instance like this, I am bound to point it out to the Government. Because, these are the difficulties which should be looked into. These taxation statutes should be carefully scrutinised from time to time. All taxation statutes are like that. Not only the statutes themselves, but also the rules.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th March 1960]
made thereunder, must be scrutinised from time to time. I can point out to the House a number of instances. But, unfortunately, there is no time and so, I cannot do that. I want that the rules framed under these Acts should be carefully examined from time to time. Of course, these rules are laid on the table of the House. We have to scrutinise them carefully. There is no time for doing it. I admit that we are a bit remiss in that. If some time is given, I can specialise in this subject. I find in many of the rules, that they have exceeded the powers given by the Act itself. I will point out one instance only as I do not want to weary the House with many such instances and it may also not be considered to be relevant just now. Under the Income-tax Rules, retrospective effect has been given. This is not done under the Act itself, but in the rules. I want the Government to take some steps with regard to these matters. I am appealing to them that in all cases of taxation statutes, not only the statutes but also the rules framed under the statute may be carefully looked into from time to time. It is not as if we can legislate for all time. Because, very many transactions take place from time to time. I am specially appealing to the Revenue Minister to look into the matter and see whether these methods of accounting are carefully adopted by the ryots and whether it is at all possible for them to adopt them. Then only we can speak for the whole thing. Otherwise, we have composition for the higher acreage. Therefore it is, I am making this special appeal to the Hon. the Minister for Revenue.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, this Act was applied to the agricultural sector recently. When this provision was introduced, it was with the idea that since the agriculturists were not in the habit of keeping accounts, some time should be given for them to get into the practice of keeping accounts. That is why this composition provision was put in. But, in practice, it was found that they were not able to keep accounts. Because, not having been accustomed for a long time to keeping accounts, it takes time for them to fall in line with the idea of keeping accounts just like businessmen and others.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Not only that. They, being illiterate, cannot keep proper vouchers.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, that is true. Now, the simple object of this Bill is to extend this composition provision for one more year. In the other House also, they moved an amendment that it should be extended for another two or three years' period. The point is this. In view of the impending land reforms, I doubt whether this Act will not undergo very radical changes. When the Government say anything, we are always guarded. To be on the safer side, I said that it might be radically changed. It may be abolition also. Maybe so. For the present, we consider that one year will do.

As regards the other point—both the transferors and the transferees would be mulcted in the matter of payment of this tax—I want to say this. If it is a matter where accounts are

25th March 1960] [Sri M. A. Manickavelu]
given, the accounts will clearly show whether he has derived any income. Only when a person does not keep any accounts, the composition formula will be applied. Therefore, it is a concession. Only if he has derived some income, he will go in for composition. So, he will not be affected. But, even granting that the parties would be affected, I submit that generally in transactions, they come to some arrangement or agreement as to who will pay the tax—whether it is the transferor or the transferee. Even if they had not come to any such agreement or arrangement, I have stated in the other House that administratively we will issue proper instructions to see that there is no double taxation.

MR. CHAIRMAN : I shall now put the motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 2 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 2 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 2 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV.—GOVERNMENT RESOLUTION.

CONSTITUTION OF A TOWNSHIP FOR THE KODAIKANAL MUNICIPALITY.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Mr. Chairman, I beg to move—

“ That the House do resolve that the area comprised within the jurisdiction of the Kodaikanal Municipality in the Madurai district which is a health resort, be declared to be a township under sub-section (1) of section 4-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).”

Sir, Kodaikanal town has become a centre of attraction both as a health resort and as a tourist centre. So, not only the residents of the area, but also the tourists from outside are interested in the development of this town. The Government have considered that the development of the area as a health resort and tourist centre should be entrusted to a Committee of both officials and non-officials rather than a Municipal Council consisting of only

[Srimathi Lourdhammal Simon] [25th March 1960]

members elected by the residents of the area. The Government, therefore, propose that a Committee may be constituted following the model of the Courtallam Township Committee and that the Committee thus constituted may be asked to draft a scheme for the development of Kodaikanal as a health resort and tourist centre. A decision has been taken in principle to make provision in the Third Plan for the implementation of this scheme.

Hon. Members are aware of the fact that elections to the Kodaikanal Municipal Council were postponed till 1st April 1960 and that the municipal administration is being run by the Commissioner without a Council from 30th April 1959, the date on which the term of office of the Councillors expired. It is, therefore, necessary and urgent to declare the local area under the jurisdiction of Kodaikanal Municipality as a Township and to constitute a Committee for that Township.

It is proposed to issue a notification under section 4-A (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920, as amended by Madras Act XIX of 1959 and declare the municipal area as a Township and to constitute a Committee for administering the municipal affairs of the Township and notify the strength of the Township Committee. Copies of the notification proposed to be issued have been placed on the table of the House for the information of the hon. Members.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

“ That the House do resolve that the area comprised within the jurisdiction of the Kodaikanal Municipality in the Madurai district which is a health resort, be declared to be a township under sub-section (1) of section 4-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920). ”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, township is a thing which deprives the people of their right to representation. This is a matter which has to be taken into consideration. Of course, if the Government feel that it is very necessary to have a township in the interests of tourists, I can understand it. But so far as Kodaikanal is concerned, it has been a municipality for a long number of years.

SRI V. S. BALASUNDARAM : No, no.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I have gone there several times. I went there even in 1915 and I know the place. I am older than you and I know it has been a municipality. (Laughter). Another point also I want the Government to consider. I am not against the Resolution. Courtallam is slightly different from Kodaikanal. There are no permanent residents in Courtallam but in Kodaikanal there are any number of permanent residents. Only, people who go there for reasons of health on occasions are not very many in number, as compared with

25th March 1960] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

those who live there throughout the year. Why should we deprive the permanent residents of their right to representation? Of course, you are going to appoint a committee of officials, non-officials and so on and if I want to oppose the Resolution, I would detail all those things. But I do not propose to do that and it is a matter of discretion for Government. If the Government really feel that the place could be developed by this process to the satisfaction of the permanent residents also, they may take these steps. Otherwise, they must make out a real case, especially when there has been a municipality there for a long number of years. If it is a place which is used only as a health resort and where people go only occasionally for health reasons, it is the responsibility of the Government to develop it in the interests of such people. But there are, as I said, permanent residents there, including several missionaries, e.g., in places like Shenbaganur. They have got a high school also there, Lawrence . . . or I am sorry, Lawrence School is in the Nilgiris. I know there is a school sending up candidates for the Matriculation Examination. I am in the University and I know that. (Sri M. Seshachariar : This is in their interest.) Even then, you must be very careful. Otherwise, the whole thing may devolve in so many undesirable ways. I want to know whether the Hon. Minister is satisfied that the township will benefit the permanent residents. Is there anything like representations having been made to the Minister for the conversion of the municipality into a township by the permanent residents of the place and the Government taking this step on their representation? If not, has the Hon. Minister considered whether a township is absolutely necessary? I would like an account being given to the Council about the necessity for having a township in that area.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I fully endorse what the hon. the Deputy Leader of the Opposition has stated in regard to this matter. Of course, it has been a municipality for many decades and it is not known for what official purpose it is now attempted to be converted into a township. It may be, the Government are able to provide more amenities if it is converted into a township but the fact remains that it has functioned as a municipality. According to the principles of democracy which govern us, the Government must be able to do what all can be done through a township, through a municipality also. To that extent, if the Government really think that the municipality cannot be moved to do that, I think the municipal administration must be reformed in respect of all municipalities. When we have a medium of administration like the municipality and when it has been in existence for some decades, I do not know why the idea of township should come in. So, I fully endorse what the Deputy Leader of the Opposition has said and I think the Government would respect the feelings of a section of the people of Kodaikanal who, I understand, have been opposing this move.

SRI K. T. KOSALRAM : சேர்மன் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும், இந்த மசோதா, எனது நண்பர் ஸ்ரீமான் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் சொன்னதுபோல், மிகவும் யோசித்துக்

[25th March 1960]

SRI P. T. RAJAN : Mr. Chairman, Sir, something new, I have heard from the hon. Member Sri Seshachariar. I do not think Kodaikanal had ever suffered for want of improvements, during the last 20 or 25 years. Compared to Ootacamund, perhaps there are not so many amenities available at Kodaikanal. But all the same the Kodaikanal Municipality has been functioning well. The visitors who had been to that place have not complained that the Municipality's administration was detrimental to them or to their stay there. Sir, if you want to do away with the Municipality on the score that the Government of India would contribute more for providing greater facilities there, I cannot agree with that. If the Municipal Chairman and the Councillors do not perform their duties, Government have got powers to appoint a Special Officer or do away with the existing Councillors and order fresh elections. I know that the Government are very keen that the place should be improved and made an attractive tourist centre. I quite agree with that. But to do that, they should not seek radical remedies and do away with old institutions which have functioned fairly well. I must differ and differ strongly, Sir, from the hon. Member Sri Seshachariar in the view that Kodaikanal Municipality is not functioning well. If the Hon. Minister feels that she can give more funds for the improvement of that place, let her do so. Let her also take care that the Municipality functions well. I would very much urge that everything possible should be done to improve that place, short of doing away with the Municipality. The Government can take powers to set matters right. But I would be very sorry if an old institution like the Municipality of Kodaikanal which has been functioning for such a long time fairly well is done away with now.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Mr. Chairman, Sir, every one of the hon. Members knows that Kodaikanal is a health resort and, as has been pointed out, the Municipality has also been functioning well for the past many years. But now the question under consideration is not whether the Municipality is functioning well or not. The population of that place is only 10,941 whereas we have to have a population of 20,000 and more to have a Municipality. With such a small population, the Municipality continued to exist for the past so many years and no special work could be done by it to improve that place. The hon. Member Sri Seshachariar said that the place remained as it was for so many years. I quite agree with him. Because it was a Municipality, Government could not do anything special for that place by special grants or subsidies and provide the much needed amenities to tourists and the people living there. Not only that. The area is also scattered. The area of the Municipality is 6½ sq. miles and there are only 1,656 buildings. The income of the Municipality is low. With that low income and especially in a hilly area, the Municipality could not do anything however much they might desire to improve that place. I would also like to say, in this connection, that on 11th May 1956 the Municipality itself passed a resolution asking for

25th March 1960] [Srimathi Lourdhammal Simon]

the conversion of the Municipality into a Township. There was also a memorandum from several people of the place, including a lawyer, that it should be converted into a Township. Of course, there were a few people who wished that there should be no change. Perhaps they did not suffer from the disadvantages that the others did.

Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition complained that the Government had not provided the necessary facilities for the tourists. I do agree with him that there are no proper facilities for tourists, and there is no means of doing anything at all because it is a Municipality and that, with a poor income. The hon. Member said that the Municipality should not be done away with for the sole reason that we would be getting some money from the Centre. Even though we will get more financial help from the Centre or from the State if it is converted into a Township, we can never do that for that only reason. But the fact still remains that a township or a health resort alone can receive special considerations. Already there is a proposal to put up two travellers bungalows. The Fisheries Department has proposed to spend Rs. 25,000 for providing boating facilities. All these things cannot be easily got if it remains a Municipality. Quite a lot of other improvements have also got to be made.

Sir, the hon. Member Sri K. T. Kosalram said that the existing Townships were not functioning properly. I am sorry to say that at present there is no township for that place. There we have only a Municipality managed by the Commissioner. We cannot expect that to function properly. Then, the hon. Member also expressed the fear that the Government might not even know the people they might nominate to these Township Committees. I do not think this can ever happen. Government must know the people whom they are nominating. Unless they know them, Government cannot nominate them as members. Government will take proper care to see that only those who will be prepared to give their best services, are nominated to the Committee. There will be officials and non-officials on the Committee. Particular attention will be paid to this matter. I can never tolerate people being nominated without the Government knowing who they are.

SRI K. T. KOSALRAM : Everyday it is happening.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : It cannot happen. Government are expected to know them. Otherwise, Government will not nominate those people. There are not going to be many members on the Committee. I am, therefore, sure that Government will take care to see that only proper persons are nominated to the Committee so that not only the interest of the people there but also the interest of the tourists may be safeguarded.

[Srimathi Lourdhammal Simon] [25th March 1960]

I thank the hon. Member Sri Seshachariar for the support he has extended to this motion and also the other Members for their suggestions. I will take note of some of the warnings given here. The main object of this motion is that we should provide greater facilities to people who live there and also to the tourists who may be visiting the place during the season. Therefore, I hope hon. Members will agree to the conversion of the Kodaikanal Municipality into a Township.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I hope the necessary rules when framed would be placed before the House in view of the warnings that were here given by some hon. Members.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : I may tell the hon. Members that without placing those rules before the House we cannot form the Township. They will come before the House and only with the consent of the House, the Township will be formed.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the House do resolve that the area comprised within the jurisdiction of the Kodaikanal Municipality in the Madurai district which is a health resort, be declared to be a township under sub-section (1) of section 4-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).'

The Resolution was put and carried.

MR. CHAIRMAN : Before adjourning the House, I have to say a few words because when the Council meets next month, elections would have taken place in respect of one-third of the strength of the House. A fair number of our sitting Members, I know, are definitely coming back. A few—Sri Janakirama Mudaliar, Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar and Sri V. V. Ramaswami—won't come back to the House. So, I want to thank them for all the help and assistance they have given me in the conduct of the business of the Council. I am sure it is the feeling of all Members here that we will miss them very much. I also wish that all the sitting Members who are contesting the elections will come back re-elected to this House.

Ours is a very good House doing good work for the past 20 many years. Let me, on my behalf and on behalf of the House, wish those Members who are going away a happy and useful life outside the Council. I hope sometime they will come back to this House. To those who are standing for election, we wish the best of luck and I hope they will all come back with a great majority.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Friday, the 22nd April 1960.

The House then adjourned.

25th March 1960]

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 331. Notification issued with G.O. Ms. No. 198, Finance, dated 2nd March 1960, regarding amendment to rule 2 of the Madras Ministers' Travelling Allowance, Rules, 1951.

* 332. Notification issued with G.O. Ms. No. 308, Local Administration, dated 26th January 1960, regarding extension of the term of office of the members of the Othakadai Panchayat, Madurai District up to and inclusive of 31st March 1960.

* 333. Review of the Progress of the Harijan Welfare Department during 1959-60 and the Programme for 1960-61 (Tamil).

* 334. Notification under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), regarding the ryotwari settlement of estates in Salem District issued with Memorandum No. 110260-J3/59-2, Revenue, dated 18th January 1960. [Laid on the table of the House under section 67(4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 335. Notification under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, regarding the ryotwari settlement of estates in North Arcot District issued with Memorandum No. 103070-J3/59-3, Revenue, dated 2nd February 1960 [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948)].

* 336. Notification issued with G.O. Ms. No. 76, Rural Development and Local Administration, dated 12th January 1960, vesting certain powers in Development Commissioner, Additional Development Commissioner and District Collectors [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958)].

B.—Bills passed by the Assembly and received therefrom in the Council :—

† (i) The Madras Appropriation Bill, 1960 (L.A. Bill No. 4 of 1960).

† (ii) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 2 of 1960).

* Placed on the table of the House on 24th March 1960.

† Sent by Special Messengers to all M.L.Cs. on 24th March 1960.

[25th March 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 154 asked by Sri G. Krishnamoorthy at the meeting of the Legislative Council held on 25th March 1960, page 542 supra.]

(a) There are at present three Manual Training Instructors (Craft Instructors) (two in woodwork and one in weaving) on the scale of Rs. 60—4—100.

(b) The qualifications prescribed are as follows :—

(1) *Craft Instructor (Woodwork), Grade I.*—(i) Minimum general educational qualification as prescribed in the schedule to the general rules for the Madras State and Subordinate Services ;

(ii) a trained Teacher's Certificate of the Secondary Grade or a Senior Grade Basic Trained Teacher's Certificate ; and

(iii) first or second class certificate in Manual Training awarded by the Principal, Teachers' College, Saidapet.

(2) *Craft Instructor (Weaving), Grade I.*—(i) A completed S.S.L.C.

(ii) A Weaving Instructor's Course Certificate of the Government Textile Institute, Madras, or a Craft Instructor's Course Certificate in Weaving of the Teachers' College, Saidapet, or a Technical Teachers' Certificate of Lower Grade in Weaving or a certificate of having successfully completed the Technical Teachers' Certificate Course at the Teachers' College, Saidapet, or at any centre recognized by the Director of Public Instruction, Madras.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 162 asked by Vidwan T. Muthukannappan at the meeting of the Legislative Council held on 25th March 1960, page 550 supra.]

Name of the Institutions.	Number of cases treated during	
	1957.	1958.
(a) Government Institution.		
1 Barnard Institute of Radiology, Government General Hospital, Madras.	2,146	2,038
2 Government Stanley Hospital, Madras	755	804
3 Government Hospital for Women and Children, Madras.	845	986
4 Government Ophthalmic Hospital, Madras	37	60
5 Government Erskine Hospital, Madurai	239	263
(b) Private Institution		
1 The Cancer Institute, Adyar, Madras	955	1,220
2 The Christian Medical College Hospital, Vellore ..	900	844
3 The Scudder Memorial Hospital, Ranipet	36	49

(c) The Cancer Institute, Adyar, was sanctioned a maintenance grant of Rs. 48,374 and capital grants of Rs. 55,000 during 1957-58 by this Government.

25th March 1960]

APPENDIX III.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 164 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 25th March 1960, page 552 supra.]

A National Smallpox Eradication Programme has been worked out by the Central Expert Committee (formed under the auspices of the Indian Council of Medical Research) jointly with the representatives of the State Expert Committees at its meetings held in February 1959 at New Delhi. Based on the recommendations of the above Committee, details of the scheme for this State have been included in the proposals for the Third Five-Year Plan. The scheme provides for the vaccination of the entire population of this State (about 33 million) as far as practicable within a period of 3 years.

Under the scheme the first two years will be devoted to preliminary arrangements necessary for the successful working of the campaign such as employment of head quarters staff, district staff, purchase of refrigerators, vaccination kits, bicycles, vans, cinema films and other equipment, recruitment of publicity assistants, van drivers, cinema operators, training of temporary vaccinators, preparation of vaccine lymph indents, collection of statistical data, preparation of registers, etc. The third year of the scheme has been earmarked for the actual launching of the mass vaccination campaign with a view to cover the entire population as far as practicable within the year itself.

The scheme envisages therefore the employment of a large number of field staff and administrative and supervisory officers consisting of an Assistant Director of Public Health, 13 Special Health Officers, 13 Publicity Assistants, van drivers, cinema operators and 1,600 vaccinators for the whole State. Provision for cinema equipments and films has been made for doing intensive propaganda and publicity work well in advance of the launching of the vaccination campaign. For affording quick movement to staff and equipment provision for the purchase of 52 motor vehicles and 800 bicycles has been made. As the launching of the scheme will involve an increased demand on the supply of vaccine lymph, a provision of Rs. 12.50 lakhs has been made as the cost of vaccine lymph. The total outlay on the scheme comes to Rs. 53.55 lakhs.

[25th March 1960]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 165 asked by Sri M. Ethirajalu at the meeting of the Legislative Council held on 25th March 1960, page 554 supra.]

[**SUBJECT.**—Number of applications received and the number of cases in which lands have been acquired during 1957-58 and 1958-59, for the provision of house-sites for Harijans in South Arcot district.]

Name of taluk.	Number of applications received.		Number of cases in which lands have been acquired.	
	1957-58.	1958-59.	1957-58.	1958-59.
1 Cuddalore	64	53	2	3
2 Gingee	34	13	..	1
3 Kallakurichi	23	31	..	2
4 Tindivanam	36	36	4	2
5 Tirukoilur	32	24	1	2
6 Villupuram	28	51	1	..
7 Vriddhachalam	59	60	4	..
8 Chidambaram	Information not available.		..	15
Total	276	286	15	25

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 166 asked by Sri M. Ethirajalu at the meeting of the Legislative Council held on 25th March 1960, page 555 supra.]

Talukwise details of the number of petitions received from the Harijans of South Arcot district for provision and improvement of burial-grounds in South Arcot district during 1957-58 and 1958-59 and the number disposed of.

Serial number.	Name of the taluk.	During 1957-58.		During 1958-59.	
		Number received.	Number disposed of.	Number received.	Number disposed of.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1	Cuddalore	Nil.	..	1	..
2	Chidambaram	Nil.	..	..	..
3	Vriddhachalam	1	1	2	..
4	Kallakurichi	Nil.	..	..	..
5	Tirukoilur	Nil.	..	2	..
6	Gingee	Nil.	..	..	..
7	Villupuram	Nil.	..	..	..
8	Tindivanam	1	1	..	..
		2	2	3	..

25th March 1960]

APPENDIX VI.

[Vide item III (1) on page 556 supra.]

(L.A. Bill No. 3 of 1960.)

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the withdrawal of certain sums from and out of the Consolidated Fund of the State for the service of a part of the financial year commencing on the 1st April 1960.

WHEREAS it is necessary, in pursuance of clause (1) of Article 206 of the Constitution, to provide for the withdrawal of certain sums from and out of the Consolidated Fund of the State for the service of a part of the financial year commencing on the 1st April 1960;

Be it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (Vote on Account) Act, 1960.

2. *Withdrawal of certain sums from and out of the Consolidated Fund of the State for a part of the financial year commencing on the 1st April 1960.*—The State Government may withdraw from and out of the Consolidated Fund of the State sums not exceeding twenty-six crores, twelve lakhs, ninety thousand and eight hundred rupees to meet—

(a) the grants made in advance by the Madras Legislative Assembly for a part of the financial year commencing on the 1st April 1960, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for the same part of the same financial year, as set forth in column (4) of the Schedule.

3. *Appropriation.*—The sums authorised to be withdrawn from and out of the Consolidated Fund by this Act shall be appropriated for the services and purposes expressed in the Schedule in relation to the said year.

SCHEDULE.

(See sections 2 and 3.)

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	29,00,000	..	29,00,000
II	Excise Department ..	1,00,000	200	1,00,200
III	Stamps Administration.	3,50,000	..	3,50,000

[25th March 1960]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
IV	Forest Department ..	11,00,000	300	11,00,300
V	Registration Department.	6,50,000	100	6,50,100
VI	Motor Vehicles Act—Administration.	2,00,000	10,00,000	12,00,000
VII	General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.	33,00,000	2,000	33,02,000
VIII	Irrigation	29,00,000	..	29,00,000
	Debt charges	..	1,88,00,000	1,88,00,000
IX	Head of State, Ministers and Headquarters staff.	10,00,000	2,00,000	21,00,000
X	State Legislature ..	2,00,000	10,000	2,10,000
XI	Elections	3,00,000	..	3,00,000
XII	District Administration and Miscellaneous.	71,00,000	15,000	71,01,500
XIII	Administration of Justice.	20,00,000	2,80,000	22,80,000
XIV	Jails	19,50,000	100	19,50,100
XV	Police	1,01,00,000	100	101,00,100
XVI	Education	2,63,00,000	100	2,63,00,100
XVII	Medical	80,00,000	100	80,00,100
XVIII	Public Health	30,00,000	100	30,00,100
XIX	Agriculture and Fisheries.	61,00,000	1,500	61,01,500
XX	Animal Husbandry ..	10,00,000	100	10,00,100
XXI	Co-operation	31,00,000	..	31,00,000
XXII	Industries and Cinchona.	30,00,000	..	30,00,000
XXIII	Khadi	41,50,000	..	41,50,000
XXIV	Harijan Uplift	49,00,000	100	49,00,100
XXV	Labour including Factories.	5,00,000	100	5,00,100
XXVI	Civil Works—Works ..	1,25,00,000	37,000	1,25,37,000
XXVII	Civil Works—Establishment and Tools and Plant.	23,50,000	..	23,50,000
XXVIII	Civil Works—Grants-in-aid.	28,50,000	..	28,50,000
XXIX	Famine	50,000	5,00,000	5,50,000
XXX	Pensions	27,50,000	80,000	28,30,000
XXXI	Stationery and Printing	21,50,000	1,50,000	23,00,000
XXXII	Miscellaneous	12,50,000	2,00,000	14,50,000
XXXIII	Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	55,00,000	..	55,00,000

25th March 1960]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
XXXIV	Road Transport Schemes—Working Expenses.	35,00,000	2,50,000	37,50,000
XXXV	Compensation to Zamindars.	15,00,000	..	15,00,000
XXXVI	Capital Outlay on Forests.	5,00,000	..	5,00,000
XXXVII	Capital Outlay on Irrigation.	50,00,000	..	50,00,000
XXXVIII	Capital Outlay on Public Health.	42,50,000	..	42,50,000
XXXIX	Capital Outlay on Agriculture.	50,000	..	50,000
XL	Capital Outlay on Industrial Development.	40,00,000	..	40,00,000
XLI	Capital Outlay on Civil Works.	61,50,000	..	61,50,000
XLII	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	36,00,000	..	36,00,000
XLIII	Commuted Value of Pensions.	2,00,000	7,500	2,07,500
XLIV	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	92,00,000	..	92,00,000
XLV	Loans and Advances by the State Government. Public Debt—Repayment.	2,74,00,000	..	2,74,00,000
			4,66,00,000	4,66,00,000
Grand total ..		19,31,50,000	6,81,40,800	26,12,90,800

I certify that this is a Money Bill.

U. KRISHNA RAU,
Speaker,
Madras Legislative Assembly.

21st March 1960.

[25th March 1960]

APPENDIX VII.

[Vide item III (2) on page 557 supra.]

(L.A. Bill No. 4 of 1960.)

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1959.

WHEREAS it is necessary to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1959;

BE it enacted in the Eleventh year of the Republic of India as follows:—

1: *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation Act, 1960.

2: *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1959.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year which commenced on the 1st April 1959, a further sum not exceeding thirty-nine crores, ninety-four lakhs, ninety-seven thousand and four hundred rupees, being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		rs.	rs.	rs.
I	Land Revenue Depart- ment.	12,20,600	..	12,20,600
III	Stamps Administration.	21,300	..	21,300
IV	Forest Department ..	12,38,200	3,000	12,41,200
VII	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administra- tion.	17,74,300	..	17,74,300
VIII	Irrigation	51,29,100	7,04,400	58,33,500
IX	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	9,22,200	1,27,300	10,49,500

25th March 1960]

Demand number.		Services and purposes.	Sum not exceeding		
			Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)		(3)	(4)	(5)
			Rs.	Rs.	Rs.
			3,500	..	3,500
X	State Legislature ..		2,68,400	..	2,68,400
XI	Elections		31,15,100	5,300	31,20,400
XII	District Administration and Miscellaneous.		6,32,000	..	6,32,000
XIII	Administration of Justice.		28,06,200	..	28,06,200
XIV	Jails		12,93,200	..	12,93,200
XV	Police		1,14,17,700	..	1,14,17,700
XVI	Education		58,18,400	..	58,18,400
XVII	Medical		1,04,53,700	..	1,04,53,700
XVIII	Public Health		700	1,700	2,400
XIX	Agriculture and Fisheries.		3,74,900	..	3,74,900
XX	Animal Husbandry ..		23,19,900	1,700	23,21,600
XXI	Co-operation		28,51,800	64,600	29,16,400
XXII	Industries and Cinchona.		43,85,500	..	43,85,500
XXIII	Harijan Uplift		200	..	200
XXIV	Labour including Factories.		2,91,80,100	7,600	2,91,87,700
XXV	Civil Works—Works ..		14,90,700	..	14,90,700
XXVI	Civil Works—Establishment and Tools and Plant.		200	..	200
XXVII	Civil Works—Grants-in-aid.		18,26,900	..	18,26,900
XXVIII	Famine		5,47,200	..	5,47,200
XXIX	Pensions		2,72,400	4,000	2,76,400
XXX	Stationery and Printing.		84,08,900	..	84,08,900
XXXI	Community Development Projects, etc.		5,82,400	100	5,82,500
XXXII	Road Transport Schemes.		9,10,000	..	9,10,000
XXXIII	Compensation to Zamindars.		5,71,400	..	5,71,400
XXXIV	Capital Outlay on Forests.		3,48,30,800	..	3,48,30,800
XXXV	Capital Outlay on Irrigation.		1,18,46,800	..	1,18,46,800
XXXVI	Capital Outlay on Public Health.		39,63,100	..	39,63,100
XXXVII	Capital Outlay on Industrial Development.		40,72,200	20,100	40,92,300
XXXVIII	Capital Outlay on Civil Works.		37,29,900	..	37,29,900
XXXIX	Capital Outlay on Road Transport Schemes.				

[Sri K. T. Kosalram]

[25th March 1960]

கொண்டுவந்திருக்கவேண்டியதாகும். கொண்டுவந்ததற்குப் பின்னால், சில யோசனைகளை மாத்திரம் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகத்திற்குக் கெடுதல் வராமலிருக்கவேண்டியதுதான் இப்போதைய அரசியல் சட்டத்தின்படி இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய காரியமாக இருக்க வேண்டும். நல்ல காரியம் செய்கின்றோம் என்ற பெயரால், ஜனநாயகத்தைப் புதைத்து விட்டு, ஏதாவது நல்ல காரியம் நடக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால், அம்மாதிரி நல்ல காரியம் வேண்டாமென்று கூட நான் சொல்வேன். ஜனநாயகத்தில் பழகும்போது, சில கஷ்டங்கள், சில தவறுகள் ஏற்படுவது இயற்கைதான். அதில் சிலர் ஏதோ செய்கின்றார்கள் என்று சொல்வதும் இயற்கைதான். ஆனால், ஜாக்கிரதையாகச் செய்ய வேண்டுமென்று எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், குற்றமும் டவுன்ஷிப் ஏற்படுவது உண்மையிலேயே நல்லது என்றுதான் நாங்களெல்லாம் நினைத்தோம். இப்பொழுது அங்கு நடக்கும் டவுன்ஷிப் வேலையைப் பார்த்தும் போது, ஏதோ இரண்டு பேர் ஆபீசில் உட்கார்ந்துகொண்டு எதையாவது பண்ணுவது என்றால், டவுன்ஷிப் வந்தால் என்ன நடக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோமோ அப்படி எதிர்பார்த்தபடி நடக்கவில்லை என்பது என்னுடைய சொந்த அனுபவம். ஆகவே, அங்கு ஓரளவு ஜனநாயக முறைப்படி இருக்குமானால், ஆகவே, அங்கு ஓரளவு ஜனநாயக முறைப்படி இருக்குமானால், அந்த “அபிஷியல் ப்யூராக்கரனி” என்று சொல்கிறபோது, அதிகாரிகள் தாங்கள் நினைத்ததைப் பண்ணவேண்டுமென்ற மமதை இல்லாமல், மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்க பல காரியங்கள் நடந்திருக்க முடியும். இதில் எனக்குக் கொடைக்கானலைப்பற்றி ஒரு பயம் உண்டாகிறது. முனிசிபாலிட்யாக இருக்கும்போது, பல பேர்கள் சில நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை ஏகபோகமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பல நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதும் தெரியும். முனிசிபல் நிர்வாகம், ஜனநாயக நிர்வாகம் பொது மக்களிடத்தில் வோட்டு வாங்க வேண்டும் என்ற பயத்தினால், தற்காலம் சுயநலக் காரியங்களுக்கு இணங்காமலிருந்து வருகிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆகவே, டவுன்ஷிப் என்று வந்துவிட்டால், ப்யூராக்கரனி வந்துவிடுகிறது. அதிகார வர்க்கம்தான் யாரை நாமினேஷன் செய்யலாம் என்று சொல்கிறது. அல்லது, யாராவது “ஐயா, எனக்கு நாமினேஷன் கொடுங்கள்” என்று கேட்டுவிட்டால், நாமினேஷன் செய்து விடுகிறார்கள். பொதுவாக அதிகாரி சொல்கிறபடி செய்துவிடுகிறார்கள். கிராம முன்சீப், கர்ணம் என்ன எழுதுகிறார்களோ, அதுவேதான் கடைசி வரையில் நிற்கிறது. அவ்வாறுதான் டவுன்ஷிப்புக்கு நாமினேஷன் செய்வதும் அதிகார வர்க்கம் சொல்கிறபடி இருக்கிறது. யாரை நாமினேஷன் பண்ணுகிறோம் என்று தெரியாதபோதே, அந்த ஆள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தெரியாமலேயே சில நாமினேஷன் நடக்கிறது. அந்த நாமினேஷனை யாருக்காவது கொடுத்துவிட்டால், கொடைக்கானலில் இன்றிருக்கும் ப்யூடியைக் கெடுத்துவிடாமலாவது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

25th March 1960]

[Sri K. T. Kosalram]

கின்றேன். டவுன்ஷிப் அமைக்கப்பட்டால், இன்றைக்குள்ள நிலைமையைவிட நல்லதாகச் செய்ய வேண்டும். நல்லது செய்யாவிட்டாலுங்கூட, இருப்பதையாவது கெடுக்காமலிருக்க வேண்டும். ஆகையால், அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். அங்குள்ள மிஷனரி இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் நன்றாக நடக்கின்றன. அவர்கள் நல்ல சேவை செய்கிறார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதற்கெல்லாம் கெடுதல் வந்துவிடக்கூடாது. அங்குள்ள நிலங்களை யாரோ ஒருசிலர் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்களாம். இவர் 500 ஏக்கர் கேட்டார், அவர் 1,000 ஏக்கர் கேட்டார், இன்னொருவர் 2,000 ஏக்கர் கேட்டார் என்று எல்லாவற்றையும் பங்கு போட்டுக் கொள்ள நினைக்கிறார்கள்.

SRI P. T. RAJAN: சொல்வது புதிதாக இருக்கிறதே.

SRI K. T. KOSALRAM: இருக்கிறது. ஸார், டவுன்ஷிப் என்ற பெயரால், இப்படி ஒரு தவறு வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தையும் அம்மையார் அவர்களையும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, in regard to this Resolution, I would like to say only this. It is, of course, true that the municipality has been there since 1890 or 1899. That is what I understand. That means, it has been there for over sixty years. But there have been no improvements at all. There have been no new houses built. Very often, we see factions there. If anybody who saw that place thirty or forty years ago goes there now, he will find only the same condition there. Here, we see that there is also a possibility of getting some large grant or subsidy because it is a tourist centre as well as a health resort. Why should you deprive people of that? If it is going to continue to be a municipality, you are not going to get anything under the Third Plan for the improvement of this important tourist centre. If it is converted into a Township, you are bound to get much more money than you have spent so far. Therefore, it is better that it is converted into a Township.

Sir, the only difficulty as my hon. Friend said is this. People will be nominated to the Township Committee and the Collector will be the Chairman of the Committee. That is what we find in all Townships. There will be a little amount of difficulty owing to the fact that there will be no elected representative. But the question before us is not that. A number of houses are going to be put up, especially at the Lake View. There is the possibility of improving that portion to a very great extent. Therefore, I would wish all the hon. Members support this measure, because it is absolutely necessary that the place is improved and I may tell hon. Members that it is better than several of the other health resorts. but that it is not used by people for want of other amenities which are available in other health resorts.

[25th March 1960]

Demand number.	Services and purposes.	Voted by the Legislative Assembly.	Sum not exceeding	
			Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
XLII	Commuted value of Pensions.	..	42,800	42,800
XLIII	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	11,74,71,900	8,100	11,74,72,000
XLIV	Loans and Advances by the State Government.	12,27,45,800	..	12,27,45,800
Grand total ..		39,85,06,700	9,90,700	39,94,97,400

I certify that this is a Money Bill.

U. KRISHNA RAU,

Speaker,

24th March 1960.

Madras Legislative Assembly.

APPENDIX VIII.

[Vide item III (3) on page 557 supra.]

(L.A. Bill No. 2 of 1960.)

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 (Madras Act XXIX of 1958), for the purpose hereinafter appearing ;

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1960.

(2) It shall come into force on the 1st April 1960.

2. *Amendment of section 34, Madras Act XXIX of 1958.*—In section 34 of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958—

(i) in the heading, for the words and figures " the years 1957-58 and 1958-59 ", the words and figures " the years 1957-58, 1958-59 and 1959-60 " shall be substituted ;

(ii) in sub-section (1), after the words, figures and letters " or on the 31st day of March 1960 ", the words, figures and letters " or on the 31st day of March 1960 " shall be inserted.

I certify that this is a Money Bill.

U. KRISHNA RAU,

Speaker,

Madras Legislative Assembly.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

SEVENTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

9th, 10th, 18th and 21st to 25th March 1960.

Volume XXXVI (Nos. 1 to 8)

PAGES

A

Abdul Hameed Khan, Sri—	
Budget for 1960-61, general discussion on	478-482
Accidents—	
Question re jeep, cart, bus and cycle collisions in Ramagathapuram district during May-July 1959, number of	157-159
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960—	
See Bills.	
Agricultural Income-tax Rules, 1955—	
Amendment to rule 31, notification laid on the table	7
Aluminium plant—	
Question re Italian Experts' report on starting of an — at Salem	10
Annamalai Pillai, Sri N.—	
Budget for 1960-61, general discussion on	306-311
Appropriation Bill, 1960—	
See Bills.	
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960—	
See Bills.	
Archaeology—	
Question re establishment of a State Department of	548-549
Arunachalam, Sri A. J.—	
Budget for 1960-61, general discussion on	499-503
Assistant Engineers—	
Question re proportion as among Engineering Diploma-holders and Degree-holders for promotion as	222-223
Assurances—	
Statement XXIV showing action taken on — given from XIII to XVI sessions of the Council	202
Assurances Committee—	
See Committees.	

B

Balasubramanya Ayyar, Sri K.—

Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960	558-560
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960 ..	229
Budget for 1960-61, general discussion on	254-263
Resolution re Constitution of a Township for Kodaikanal Municipality	562-563
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (Final), discussion on	377-378 391
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—	
Postponement of licensing provision, notification laid on the table	340
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959—	
Amendments to —, notification laid on the table	7, 537
Bicycles—	
Question re number of — stolen during 1956-60 and recovered, number of	212-213
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960—	
Considered and passed	557-561
Message from the Assembly re	556
Appropriation Bill, 1960—	
Considered and passed	557
Message from the Assembly re	495
Message from the Governor re	495
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960—	
Considered and passed	556
Message from the Assembly re	292
Message from the Governor re	292
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960—	
Considered and passed	229-230
Message from the Assembly re	228
Message from the Governor re	228
Bills, as passed by the Assembly, laid on the table—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960	569
Appropriation Bill, 1960	569
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960	537
Block Advisory Committees—	
See Committees.	

B—cont.

Board of Industries—	
Election of a Member to the —	167, 358
Books and publications—	
Question re—	
Subramania Bharathi's works, publication of	277-278
Text-books for elementary and higher elementary school classes for 1960-61, publication of	543
Bridges—	
Question re—	
Construction of major—across the Cauvery, the Vaigai, the Cheyyar and the Kamandalanaganadhi	290
Overbridges and underbridges at railway level crossings, Central grants for construction of	213-215
Budget for 1960-61—	
General discussion on	170-201 230-271, 294-340, 391-447 467-495, 495-536
Presentation of	20-23
Privilege motion re leakage of taxation proposal in the— ..	159-166
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960—	
See Bills.	
Burial grounds—	
Question re number of applications received from Harijans of South Arcot for provision of—in 1957-58 and 1958-59	555
Bus routes—	
See Transport.	
Bus-stands—	
Question re State aid to Municipal Councils for construction of ..	219-220
Buses—	
Question re ceiling on—owned by a person	224-225
Business Advisory Committee—	
See Committees.	
C	
Cancer—	
Question re hospitals treating—cases	550-551
Chairman, Mr.—	
Announcement re—	
Board of Industries, election of a member to	167, 358
Business Advisory Committee and Assurances Committee, nomination of members to	18
Business Advisory Committee, modification of programme of business approved by	467
Business Advisory Committee's decision	17-18 228

C—cont.

Chairman, Mr.—cont.

Announcement re—cont.

Message from the Assembly re—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960	554
Appropriation Bill, 1960	495
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960	292
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960 ..	228

Message from the Governor re—

Appropriation Bill, 1960	495
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960	292
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960 ..	228
Condolence Resolution re death of Shetty, Sri A. B., and Mohamed Usman, Dr.	1-3, 6
Expression of sorrow re demise of Sri Harisarvothama Rao ..	9
House Committee, election of Members to	19-20 357-358

Legislative Council Proceedings, wrong report of—in 'The Indian Express' and 'The Dinamani'

Privilege motion re leakage of taxation proposal in the Budget for 1960-61	159-160 163, 165-166
--	-------------------------

Privileges Committee, election of Members to

Rules Committee, constitution of	167
--	-----

See Rulings and observations of the Chair.

Chidambaram Mudaliar, Sri A.—

Budget for 1960-61, general discussion on	336-340
---	---------

Chidambaramanathan, Dr. A.—

Budget for 1960-61, general discussion on	391-397
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (Final), discussion on	378-380 390

Cinemas (Regulation) Rules, 1957—

Amendments to —, notifications laid on the table	6, 7, 202 341
--	------------------

City Improvement Trust—

Administration Report for the — for 1957-58, laid on the table ..	272
---	-----

Clubwala Jadhav, Srimathi Mary C.—

Budget for 1960-61, general discussion on	409-420
---	---------

C—cont.

Colleges—

Question re—

College of Integrated Medicines, Madras, representations by students during their strike in August 1959	145-148
Madras Law College, strength and hostel facilities for students ..	588-289

Commercial Education—

See Education.

Committees—

Assurances Committee, Seventh Report presented	24
Business Advisory Committee and Assurances Committee, nomination of Members to	18
Business Advisory Committee, decision of	17-18, 228
Business Advisory Committee, modification of programme of business approved by	467
Committee on Subordinate Legislation of the Assembly, Seventh Report laid on the table	341
Estimates Committee's Eighth Report on Rural Water Supply Comprehensive Schemes, laid on the table	537
House Committee, election of Members to	19-20 357-358
Privileges Committee, election of Members to	18-19 292-293

Question re—

Block Advisory —, convening of — periodically	9
Rules Committee, constitution of	166-167

Condolence Resolution re—

Death of Shetty, Sri A. B., and Mahomed Usman, Dr.	1-6
--	-----

Co-operative societies—

Question re Industrial — for fisherwomen, organization of	282-283
---	---------

Co-operative Societies Act, 1932—

Amendment of rule XIV (2) of the rules under the —, notification laid on the table	25
--	----

Criminal Procedure Code—

Question re number of persons arrested under section 42, —, in Madras City during 1959-60, convicted and acquitted	13
--	----

Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959—

Relaxation of rules 2 (1) (c) and 9 in favour of the India Sugars and Refineries, Limited, Madras, notification laid on the table ..	201
--	-----

D

Director of Public Health, Madras—

Question re re-employment of — after retirement	14-15
C 10-2	

D—cont.

District Boards—	
Reconstitution of Advisory Committees to advise Special Officers of —, notification laid on the table	26
District Municipalities Act, 1920—	
Extension to Odayakulam panchayat in Pollachi taluk, notification laid on the table	4
Doctors—	
Question re list of — in Madras Medical Service who resigned in 1957, 1958 and 1959	148-151
E	
Education—	
Question re Board of Commercial Education, constitution of — and selection of Examiners for Public Examinations in Shorthand and Typewriting	10-13
Educational concessions—	
Question re—	
Conditions of withdrawal of — for teachers' children in Forms IV to VI	461
Extension of — to children of staff of Oriental Colleges	287
Electricity Board, Madras State—	
Administration Report of — for 1957-58, laid on the table	202
Annual Financial Statement for 1960-61 and Supplementary Financial Statement for 1959-60 of the —, laid on the table	340
Electricity (Supply) Finance Rules, 1958—	
Amendment to rule 31, notification laid on the table	337
Engineering Diploma-holders and Degree-holders—	
Question re proportion as among — for promotion as Assistant Engineers	222-223
Entertainments tax—	
Exemption of benefit film shows in connection with Flag Day Celebrations in December 1959 from —, notification laid on the table	6
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari Act, 1948—	
Date of coming into force of — in Kottaiipakkanandal inam estate in Arahtangi taluk, notification laid on the table	536
Date of coming into force of — in Raghunayakapuram inam estate, notification laid on the table	537
Date of coming into force of — in Thevaikudi inam estate, notification laid on the table	536
Notification re ryotwari settlement of estates laid on the table—	
Estates in Chingleput district	448
Estates in Chingleput district other than Kachinad estate	447
Estates in North Arcot district	569
Estates in Salem district	569

E—cont.

Estimates Committee—	
See Committees.	
Ethirajalu, Sri M.—	
Budget for 1960-61, general discussion on	235-244
Examinations—	
Question re—	
Government Technical — in Typewriting and Shorthand, application through recognized Commercial Institutes for admission to	349
Public — in Shorthand and Typewriting, selection of Examiners for	10-12
Expression of sorrow re—	
Demise of Sri Harimarvatham Rao	9
F	
Family Planning—	
Question re sterilisation target proposed by Programme Committee of the — Board, approval of	551-552
Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye—	
Madras Government's review on working of — for the year ended 31st December 1958, laid on the table	447
Fire accident—	
Question re rehabilitation of victims of — at Anaikulam in Mir-sahibpet (Madras)	455
Food—	
Question re Triplicane Urban Co-operative Society rice supplied to fair price shops, diversion to black market	254
Forests—	
Question re cultivation of teak and turpentine plants in Reserved	454
G	
Gajapatay Nayagar, Sri A.—	
Budget for 1960-61, general discussion on	249-254
H	
Handloom goods—	
Question re value of — produced during 1956-57 and 1957-58, sold and to be sold	159
Handloom Week—	
Question re change of dates for celebration of	151-152
Handloom weavers—	
Question re strikes of — at Arni, investigation into causes	276-277
Harijan colonies—	
Question re number of — constructed under Local Development Works during 1956-58	231-232
Harijan Welfare—	
See Schools.	

TAMIL

E—cont.

PAGES

Harijan Welfare Department—

Review of progress of — during 1959–60 and programme for 1960–61, laid on the table

569

Harijans—

Question re scholarship for Harijan students in colleges, income limit of parents

290–291

Harisarvothama Rao, Sri—

Expression of sorrow re demise of

9

Health Centres, Primary—

Question re number of — where the post of Medical Officer is vacant

466–467

Highways Department—

Question re appointment of Maistris of Tanjore District Board as Attenders of

156–157

Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department—

Report on activities of — for the period 1st April to 30th September 1959

203

Home Department—

Review of activities of departments under the — for the first half of the year 1959, laid on the table

202

Hospitals and dispensaries—

Question re—

Dean of Madras Medical College and General Hospital, retirement of

14–15

Out-patients Department of Government Hospitals, representations from Government servants about free treatment in

545–547

Suicide in the hospital at Sivaganga, occurrence of

466

Hostel(s)—

Question re Madras Law College, strength and hostel facilities for students

288–289

House Committee—

See Committees.

House-sites—

Question re grant of — to Harijans of South Arcot, number of applications received and disposed of in 1957–58 and 1958–59

584

Housing Board, Statutory—

Statement of the Leader of the House correcting a previous statement re

168

Housing Schemes—

Note on — in Madras State—1959–60, laid on the table

537

Question re Village Housing Projects Scheme, implementation of

15–17

I

PAGES

Indian languages—

Question re schemes for development of modern — recommended for financial assistance

541–542

Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959—

Amendments to —, notification laid on the table

6, 202

Industries—

Question re small —, survey of Ramanathapuram district to assess scope for development

351–353

Inter-State rivers—

Question re revision of agreements relating to sharing of waters of

354–355

J

Jothi Venkatachellum, Srimathi—

Budget for 1960–61, general discussion on

397–399

K

Kidnapping of children—

Question re children kidnapped from Madras City during June–September 1959, number of

213

Kodaikanal Municipality—

Question re conversion of — into a Township

355–356

Resolution re Constitution of a Township for

561–563

Kosalram, Sri K. T.—

Budget for 1960–61, general discussion on

187–201

Resolution re Constitution of a Township for Kodaikanal Municipality

563–565

Supplementary Statement of Expenditure for 1959–60 (Final), discussion on

380–383

388

Krishnamoorthy, Sri G.—

Budget for 1960–61, general discussion on

230–235

Resolution re Constitution of a Township for Kodaikanal Municipality

563

Supplementary Statement of Expenditure for 1959–60 (Final), discussion on

358–360

Teachers in Labour Welfare High Schools, Madurai, calling Minister's attention to termination of services of

293

Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—

Budget for 1960–61, general discussion on

473–478

L

Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—

Assurances Committee, Seventh Report presented

24

Budget for 1960–61, general discussion on

420–439

Condolence Resolution re death of Shetty, Sri A. B., and Mahomed Usman, Dr.

4–6

Privilege motion re leakage of taxation proposal in the Budget for 1960–61

160–163

L—cont.

Land revenue—	
Question re collection of arrears of — and cesses	344
Legislative Council Proceedings—	
Wrong report of — in "The Indian Express" and "The Dinamani"	357
Leprosy Homes—	
Question re number of — with number of beds and State aid given.	461-462
Libraries—	
Question re Dr. U. V. Swaminatha Ayyar Library, Adyar, grant for maintenance of	346-347
Lorries—	
Question re regulation of parking of — on road margins in Broadway (Madras City)	291-292
Lourdhammal Simon, the Hon. Srimathi—	
Resolution re Constitution of a Township for Kodaikanal Municipality	561-562 566-568
M	
Madhavaram Colony—	
Question re progress in establishment of	291-292
Mahomed Usman, Dr.—	
Condolence Resolution re death of	1-6
Maistris—	
Question re appointment of — of Tanjore District Board as Attenders of Highways Department	156-157
Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—	
Bill—Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960	557 560-561
Manjubhashini, Srimathi, S.—	
Budget for 1960-61, general discussion on	470-473
Manual Training Instructors—	
See Teachers.	
Matter of urgent public importance—	
Teachers in Labour Welfare High School, Madurai, calling attention to termination of services of	293-294
Messages from the Assembly and the Governor—	
See Bills.	
Ministers' Travelling Allowance Rules, 1951—	
Amendment to rule 2, notification laid on the table	560
Mohamed Raza Khan, Sri—	
Budget for 1960-61, general discussion on	394-399
Legislative Council Proceedings, wrong report of — in "The Indian Express" and "The Dinamani"	357
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (Final), discussion on	360-367

M—cont.

Moneylenders Act, 1957—	
Question re—	
Date of enforcement of — and number of moneylenders registered	463-465
Exclusion of hire purchase transactions from	467
Motor Vehicles Rules, 1940—	
Amendments to —, notifications laid on the table	7, 271, 341 447-448
Motor vehicles tax—	
Exemption of 1956 Willys Jeep station wagon belonging to the Co-operative for American Remittances to Everywhere Inc., Madras, from —, notification laid on the table	8
Exemption of transport vehicles with permits issued by the Mysore or Kerala Government plying on Kozhikode-Gudalur-Mysore Road from —, notification laid on the table	201-202
Music schools—	
See Schools.	
Muthukannappan, Vidwan T.—	
Budget for 1960-61, general discussion on	328-335
Legislative Council Proceedings, wrong report of — in "The Indian Express" and "The Dinamani"	357
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (Final), discussion on	372-377
N	
Nallaswami, Sri B. K.—	
Budget for 1960-61, general discussion on	263-271
Natarajan, Sri S.—	
Budget for 1960-61, general discussion on	399-409
National Extension Service—	
Question re Development Blocks for the welfare of fishermen in coastal areas, formation of	17
O	
Oriental Colleges—	
See Educational Concession.	
P	
Panchayat Union Councils—	
Question re constitution of	275-276
Panchayats—	
Question re number of — formed in 1959 and to be formed	454
Panchayats Act, 1958—	
Appointment of 1st January 1960 as the date of coming into force of — in Madras State (except in Kanyakumari district and Shencottah taluk), notification laid on the table	24
Choosing by Presidents of Panchayats of a member to District Development Councils, notification re amendment to rules laid on the table	25

P—cont.

Panchayats Act, 1958—cont.

Constitution of Panchayat Unions in North Cuddalore and South Tiruchirappalli Development Districts, notifications laid on the table	25
Constitution of Panchayat Unions in North Tirunelveli Development District, notification laid on the table	96
Constitution of Panchayat Unions in North Vellore, East Coimbatore, South Vellore, North Madurai, Chingleput, Nilgiris and North Salem Development districts, notifications laid on the table ..	24-25
Constitution of Panchayat Unions in South Cuddalore and South Madurai Development districts, notification laid on the table ..	201
Constitution of Panchayat Unions in South Salem, East Thanjavur, West Thanjavur and North Tiruchirappalli Development districts, notifications laid on the table	25
Constitution of Panchayat Unions in West Coimbatore, East Ramanathapuram, South Tirunelveli and West Ramanathapuram Development districts, notification laid on the table	26
Vesting of certain powers in Development Commissioner, Additional Development Commissioner and Collectors, notification laid on the table	569
Paper industry—	
Question re—	
Paper manufacturing units, establishment of—in the private sector	215-219
Starting of a paper mill at Ootacamund by a private party ..	284
Papers laid on the table of the House—	
Agricultural Income-tax Rules, 1955, amendment to rule 31 (G.O. Ms. No. 3712, Revenue, dated 11th December 1959)	7
Annadhana Kattalai attached to Sri Thingarajaswami Devasthanam, Tiruvarur, exemption from rules to lease suit properties in Vilamal village	341
Assurances given from XIII to XVI sessions of the Council, Statement XXIV showing action taken on	202
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958, postponement of licensing provision [G.O. Ms. No. 4990, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 24th December 1959]	340
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959, amendments to [G.Os. Ms. No. 4285, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th November 1959 and No. 30, dated 2nd January 1960]	7, 537
Bills, as passed by the Assembly—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960	569
Appropriation Bill, 1960	569
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960	537
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendment to— (G.Os. Ms. No. 2913, Home, dated 15th October 1959, No. 2867, dated 12th October 1959, No. 3312, dated 23rd November 1959, No. 3517, dated 11th December 1959, No. 119, dated 12th January 1960 and No. 337, dated 1st February 1960	6, 7, 202 341

P—cont.

Papers placed on the table of the House—cont.

City Improvement Trust, Administration Report for 1957-58 ..	272
Committee on Subordinate Legislation of the Assembly, Seventh Report	341
Co-operative Societies Act, 1932, amendment of rule XIV (2) of the rules under the— [G.O. Ms. No. 4308, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 6th November 1959]	25
Denatured Spirit, Methyl, Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, relaxation of rules 2 (1) (c) and 9 in favour of the India Sugars and Refineries, Limited, Madras (G.O. Ms. No. 3407, Home, dated 2nd December 1959)	201
District Boards, reconstitution of Advisory Committees to advise Special Officers of— (G.O. No. 72, Rural Development and Local Administration, dated 12th January 1960)	26
District Municipalities Act, 1920, notification re extension to Odayakulam panchayat in Pollachi taluk	8
Electricity Board (Madras State)—	
Administration Report for 1957-58	202
Annual Financial Statement for 1960-61 and Supplementary Financial Statement for 1959-60	340
Electricity (Supply) Finance Rules, 1958, amendment to rule 31 (G.O. Ms. No. 88, Public Works, dated 11th January 1960) ..	537
Entertainments tax, exemption of benefit film shows in connection with Flag Day Celebrations in December 1959 from— (G.O. R. No. 745, Revenue, dated 6th November 1959)	6
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1949—	
Date of coming into force of—in Kottaiyapakkamendal inam estate in Arantangi taluk (G.O. Ms. No. 3878, Revenue, dated 24th December 1959)	536
Date of coming into force of—in Raghunayakapuram inam estate (G.O. Ms. No. 158, Revenue, dated 6th January 1960) ..	537
Date of coming into force of—in Thavaikudi inam estate (G.O. Ms. No. 159, Revenue, dated 6th January 1960)	536
Ryotwari settlement of estates in Chingleput district (Memorandum No. 10756-J3/59-2, Revenue, dated 27th January 1960)	448
Ryotwari settlement of estates in Chingleput district other than Kachinad estate (Memorandum No. 115375-J3/59-2, Revenue, dated 17th February 1960)	447
Ryotwari settlement of estates in North Arcot (Memorandum No. 103070-J3 59-2, Revenue, dated 2nd February 1960) ..	569
Ryotwari settlement of estates in Salem district (Memorandum No. 110260-J3/59-2, Revenue, dated 18th January 1960) ..	569
Estimates Committee's Eighth Report on Rural Water Supply Comprehensive Schemes	537
Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye, Madras Government's review on working of—for the year ended 31st December 1958	447
Harijan Welfare Department, review of progress during 1959-60, and programme for 1960-61	569

P cont.

Papers placed on the table of the House—cont.

Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, report on activities for the period 1st April to 30th September 1959	202
Home Department, review of activities of departments under the— for the first half of the year 1959	202
Housing Schemes in Madras State—1959-60, Note on	537
Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959, amendments to— (G.O. Ms. No. 4004, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 15th October 1959 and No. 4812, dated 14th December 1959)	6, 202
Ministers' Travelling Allowance Rules, 1951, amendment to rule 2 (G.O. Ms. No. 198, Finance, dated 2nd March 1959)	569
Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to— (G.O. Ms. No. 2629, Home, dated 15th September 1959, No. 2919, dated 15th October 1959, No. 3422, dated 2nd December 1959, No. 3386, dated 30th November 1959, No. 3357, dated 27th November 1959, No. 3569, dated 19th December 1958, No. 3287, dated 19th December 1959, No. 166, dated 20th January 1960, No. 165, dated 29th January 1960 and No. 220, dated 23rd January 1960)	7, 271 341, 447-448
Motor vehicles tax—	
Exemption of 1956 Willys Jeep Station Wagon belonging to the Co-operative for American Remittances to Everywhere Inc., Madras, from— (G.O. Ms. No. 2305, Home, dated 11th August 1959)	8
Exemption of transport vehicles with permits issued by Mysore or Kerala Government plying on Kozhikode-Gudalur-Mysore Road from— (G.O. Ms. No. 3562, Home, dated 16th December 1959)	201-202
Nationalized Transport in Madras State, review of working during 1959-60	448
Panchayats Act, 1958—	
Appointment of 1st January 1960 as the date of coming into force of— in Madras State (except in Kanyakumari district and Shencottah taluk) (G.O. No. 2182, Rural Development and Local Administration, dated 29th December 1959)	24
Choosing by Presidents of Panchayats of a member to the District Development Councils, amendment to rules (G.O. No. 2083, Rural Development and Local Administration, dated 10th December 1959)	25
Constitution of Panchayat Unions in North Cuddalore and South Tiruchirappalli Development Districts (G.O. Nos. 43 and 58, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960)	25
Constitution of Panchayat Unions in North Tirunelveli Development District (G.O. No. 59, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960)	26
Constitution of Panchayat Unions in North Vellore, East Coimbatore, South Vellore, North Madurai, Chingleput, Nilgiris and North Salem Development Districts (G.O. Nos. 41, 42, 45, 46, 48, 50 and 53, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960)	26-25

P—cont.

Papers placed on the table of the House—cont.

Panchayats Act, 1958—cont.

Constitution of Panchayat Unions in South Cuddalore and South Madurai Development districts (G.O. Nos. 44 and 49, L.A., dated 11th January 1960)	201
Constitution of Panchayat Unions in South Salem, East Thanjavur, West Thanjavur and North Tiruchirappalli Development Districts (G.O. Nos. 54, 55, 56 and 57, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960)	25
Constitution of Panchayat Unions in West Coimbatore, East Ramanathapuram, South Tirunelveli and West Ramanathapuram Development Districts (G.O. Nos. 47, 51, 60 and 52, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960)	26
Vesting of certain power in Development Commissioner, Additional Development Commissioner and District Collectors (G.O. Ms. No. 76, Rural Development and Local Administration, dated 12th January 1960)	569
Panchayats in Tiruchirappalli, Tanjore, North Arcot, Coimbatore, South Arcot, Ramanathapuram, Chingleput, Madurai and Salem districts, notifications re division of wards	8
Pawn-brokers Rules, 1944, amendments to— (G.O. Ms. No. 3853, Industries, Labour and Co-operation, dated 3rd October 1959)	8
Plantations Labour Rules, 1955, amendment to rule 54 (G.O. Ms. No. 3063, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th August 1959 and No. 3635, dated 18th September 1959)	6-7
Public Department Notification S.R.O. No. A-415 of 1958, published in the Fort St. George Gazette, dated 22nd January 1958, amendment to— (G.O. Ms. No. 3033, Public (General-M), dated 18th December 1959)	7
Rectified Spirit Rules, 1950, amendment to rule 6 (G.O. Ms. No. 3705, Home, dated 29th December 1959)	8
Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939, amendments to rule 7 (G.O. Ms. No. 3806, Revenue, dated 17th December 1959)	26
Shops and Establishment Rules, 1948, amendment to rule 1 (G.O. Ms. No. 4218, Industries, Labour and Co-operation, dated 2nd November 1959)	209
State Warehousing Corporation, Madras, balance-sheet as on 31st March 1959	7
State Warehousing Corporation Rules, 1958, amendment to rule 15 (G.O. Ms. No. 969, Industries, Labour and Co-operation, dated 4th March 1959)	7
Village Panchayats Act, 1950—	
Appointment of Development Commissioner, Additional Development Commissioner and Collector of the district concerned as Inspector (G.O. No. 75, Rural Development and Local Administration, dated 12th January 1960)	25
Authorization of Collectors to exercise the power of Inspector (G.O. Ms. No. 69, L.A., dated 11th January 1960)	272
Division of wards, etc., of panchayats in Salem, Thanjavur, Tirunelveli, North Arcot, Ramanathapuram, South Arcot and Tiruchirappalli districts, notifications re	241

	PAGES
P—cont.	
Village Panchayats Act, 1950—cont.	
Village Panchayats Act, 1950—cont.	
Extension of term of office of members of panchayats—	
Achankuttapatti and Kuppanur panchayats (G.O. Ms. No. 2020, Local Administration, dated 30th November 1959) ..	8
Anthnapettai panchayat (G.O. Ms. No. 2014, L.A., dated 30th November 1959 and No. 185, dated 29th January 1960) ..	271
Avadi panchayat (G.O. Ms. No. 2173, L.A., dated 26th December 1959) ..	271
Idayacottai panchayat (G.O. Ms. No. 2015, Local Administration, dated 30th November 1959 and No. 133, dated 29th January 1960) ..	8, 271
Mannampandal panchayat (G.O. Ms. No. 2019, Local Administration, dated 30th November 1959 and No. 137, dated 29th January 1960) ..	8, 271
Mannivakkam panchayat (G.O. Ms. No. 2174, L.A., dated 26th December 1959) ..	271
Minjur panchayat (G.O. Ms. No. 2018, Local Administration, dated 30th November 1959 and No. 136, dated 29th January 1960) ..	7, 271
Othakadai panchayat (G.O. No. 2192, Rural Development and Local Administration, dated 30th December 1959 and Ms. No. 308, Local Administration, dated 26th January 1960) ..	25, 569
Santhiyur-Attayampatti and Tirumangalam and Santhavelur panchayats (G.O. Ms. Nos. 2016 and 2017, L.A., dated 30th November 1959 and No. 134, dated 29th January 1960) ..	202, 271
Tirumangalam and Sathavelur panchayats (G.O. Ms. No. 132, L.A., dated 29th January 1960) ..	272
Removal of Sri N. Gurunatha Pillai, from the office of President of Peralam panchayat, notification re ..	341
Withdrawal of powers of Government from the Inspector of Local Boards and Municipal Councils and delegation to Collectors (G.O. No. 70, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1960) ..	25
Pawn-brokers Rules, 1944—	
Amendment to—notification laid on the table ..	8
Plantations Labour Rules, 1955—	
Amendments to—notifications laid on the table ..	6, 7
Playground for schools—	
See Schools.	
Police—	
Question re Police officers and men placed under suspension during 1957-59, number of—and charges against ..	155-156
“Prasadams” in temples—	
See Temples.	
Privilege motion re—	
Leakage of taxation proposal in the Budget ..	159-166

	PAGES
P—cont.	
Privileges Committee—	
See Committees.	
Purnashotham, Sri T.—	
Budget for 1960-61, general discussion on ..	179-187
Q	
Questions and Answers—	
Chidambaramanathan, Dr. A—	
Question re—	
Land revenue and cesses, collection of arrears ..	544
“Prasadams”, representation about the manner of distribution in the Hindu temples at Tiruchendur and Kanyakumari ..	152-155
Secondary schools, upgrading of—as Higher Secondary schools ..	455-457
Devaraja Mudaliar, Sri T. V.—	
Question re—Money-lenders’ Act, 1957, exclusion of hire purchase transactions from ..	547
Ethirajulu, Sri M.—	
Question re—	
Burial grounds, number of applications received from Harijans of South Arcot for provision of—in 1957-58 and 1958-59.	555
Development Block for the welfare of fishermen in coastal areas, formation of ..	17
Handloom goods produced during 1956-57 and 1957-58, sold and to be sold, value of ..	159
House-sites for Harijans of South Arcot, number of applications received and disposed of in 1957-58 and 1958-59 ..	554
Industrial Co-operative Societies for fisher-women, organization of ..	282-283
Scheduled Castes and Scheduled Tribes, Report of the Commissioner for— for 1957-58 ..	223
Soda ash, increase in price of ..	215-218
Tanks in South Arcot maintained by Public Works Department and repaired during 1956-59, number of ..	157
Teak and turpentine plants, cultivation in Reserved Forests ..	454
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Question re—	
Age of retirement of teachers, raising of—to sixty ..	278-279
Appeals from Aided Secondary School management re concessions withheld in audit, number of—received by the Director of Public Instruction in 1956-57 ..	13
Assistants of Madurai District Board High Schools deputed for B.T. Training, benefit of higher starting salary to ..	547-548
Educational fee concession, extension to children of staff of Oriental Colleges ..	287
Engineering Diploma-holders and Degree-holders, proportion as among—for promotion as Assistant Engineers ..	222-223

QUESTIONS

PAGES

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Krishnamoorthy, Sri G.—cont.

Question re—cont.

Fee concessions for teachers' children in Forms IV to VI, conditions of withdrawal of	461
Fees leviable in aided secondary school, maximum limit for ..	349-351
Harijan Welfare Elementary Schools and teachers employed therein, number of	355
Higher grade trained teachers passing T.S.L.C. examination, grant of secondary grade scale of pay to	347-348
Interim relief to teachers, representation from Madras Teachers Guild re	549
Labour Welfare Elementary Schools, authority empowered to sanction additional posts of teachers in	465-466
Maistris of Tanjore District Board, appointment as Attenders in Highways Department	156-157
Manual Training Instructors in Government Schools on Rupees 60—4—100, number of — and qualifications prescribed for ..	542-543
Panchayat Board Elementary School teachers of Nannilam taluk, sanction of increments to	457
Scholarship for Harijan students in Colleges, income limit of parents	290-291
Unemployed trained teachers, statistics of	459

Mohamed Raza Khan, Sri—

Question re—

Doctors in Madras Medical Service who resigned in 1957, 1958 and 1959, list of	148-151
Government Bus Transport in Madras City, revision of bus fares	215
Madhavaram Colony, progress in establishment of	251-252
Madras Law College, strength and hostel facilities for students	288-289
Money-lenders Act, 1957, date of enforcement and number of moneylenders registered	463-465
Paper mill, starting of a — at Ootacamund by a private party ..	284
Taxi-drivers in Madras City, wearing of head-dress and uniform compulsorily	291
Text-books for elementary and higher elementary school classes for 1960-61, publication of	543
Triplicane Urban Co-operative Society rice supplied to fair price shops, diversion to black market	354
Village Housing Projects Scheme, implementation of	15-17

Muthukannappan, Vidwan, T.—

Question re—

Bicycles stolen during 1956-60 and recovered, number of ..	212-213
Cancer cases, hospitals treating —	550-551
Persons arrested in Madras City under section 42, Criminal Procedure Code during 1959-60, convicted and acquitted, number of	13

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Muthukannappan, Vidwan, T.—cont.

Question re—cont.

Police officers and men placed under suspension during 1957-59, number of — and charges against	155-156
Shark liver oil, running of a — factory and supply of crude — to the Government Oil Factory at Kozhikode	220-221
Subramanya Bharathi's Works, publication of	277-278
Taxis plying in Ootacamund, number of — and fixing of meters in	225-227
Temples teaching singing of Thevaram and Thiruvachagam to Othuvans and Archakas	353-354
Yogasana Centres, run by Government and aided by Government, number of	459-461

Purushotham, Sri T.—

Question re—

Board of Commercial Education, constitution of — and selection of Examiners for Public Examinations in Shorthand and Typewriting	10-12
Bus-stands, State aid to Municipal Councils for construction of	219-220
Children kidnapped from Madras City during June-September 1959, number of	215
College of Integrated Medicine, Madras, representations by students during their strike in August 1959	145-148
Dr. U. V. Swaminatha Ayyar Library, Adyar, grant for maintenance of	346-347
English medium secondary schools, number of	279-281
Fire accident at Anaikulam in Mirsahibpet (Madras), rehabilitation of victims	455
Government Technical Examinations in Typewriting and Shorthand, application through recognized Commercial Institutes for admission to	249
Handloom weavers' strike at Arni, investigation into causes of	276-277
Inter-State rivers, revision of agreements relating to sharing of waters of	354-355
Leprosy Homes, number of — with number of beds and State aid given	461-462
Major bridges across the Cauvery, the Vaigai, the Cheyyar and the Kamaudalanaganadai, construction of	290
Music schools, encouragement of establishment of	541
Out-patient department of Government Hospitals, representations from Government servants about free treatment ..	545-547
Paper manufacturing units, establishment of — in the private sector	218-219
Parking of lorries on road margins in Broadway (Madras City), regulation of	291-292
Primary Health Centres where the post of Medical Officer is vacant, number of	466-467

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Purushotham, Sri T.—cont.

Question re—cont.

'Short routes' (bus routes) opened since August 1958 and permits granted to new entrants, number of	350-357
Smallpox, eradication of	352-353
State Department of Archaeology, establishment of	348-349
Suicide in the hospital at Sivaganga, occurrence of	460
Welfare of the Blind, schemes for	437-438

Ramaswami, Sri V. V.—

Question re—

Aluminium plant, Italian Experts' report on starting of an — at Salem	10
Family Planning Board, approval of programme of Committees sterilization target	351-352
Jeep, cart, bus and cycle collisions in Ramanathapuram district during May-July 1959, number of	157-159
Kodaikanal Municipality, conversion into a Township	335-336
Modern Indian languages, schemes for development of — recommended for financial assistance	541-542
Overbridges and underbridges at railway level crossings, Central grants for construction of	213-215
Panchayat Union Councils, constitution of	275-276
Playground for schools, Government of India's circular about provision of	351
Small industries, survey of Ramanathapuram district to assess scope for development of	351-352
Sugar mills, collection of cess from — during 1956-59	453-454
Teachers in elementary schools under private management, disbursement of salaries by money order	285-287
Telephone connections to travellers bungalow, criteria for grant of	211-212
Youth Centres, scheme for starting of	348

Sambandhan, Sri S. K.—

Question re—

Block Advisory Committees, meeting of — periodically	9
Buses, ceiling on — owned by a person	224-225
Handloom Week Celebrations, change of dates for	151-152
Harijan colonies constructed under Local Development Works during 1956-58, number of	221-222
Panchayats formed in 1959 and to be formed, number of	454
Rice mills, change in procedure for issue of licences	352-353
Sugar mills, collection of cess from — during 1956-59	453-454

Sreenivasan, Dr. A.—

Question re—

Dean of Madras Medical College and General Hospital, retirement of	14-15
Director of Public Health, Madras, re-employment after retirement	14-15

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Srinivasavaradan, Sri T. P.—

Question re Teachers of Modern High School, Kodambakkam, non-payment of salaries to — from June 1959	345-346
--	---------

M

Rajan, Sri P. T.—

Budget for 1960-61, general discussion on	444-447
Resolution re constitution of Township for Kodaikanal Municipality	566

Ramaiah, the Hon. Sri V.—

Bill—Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960	229, 230
--	----------

Ramasamy Gounder, Sri K. M.—

Budget for 1960-61, general discussion on	487-489
---	---------

Ramaswami, Sri V. V.—

Budget for 1960-61, general discussion on	311-322
---	---------

Ramaswamy, Sri K. V.—

Budget for 1960-61, general discussion on	489-490
---	---------

Rectified Spirit Rules, 1950—

Amendment to rule 6, notification laid on the table	8
---	---

Resolution re—

Constitution of a Township for Kodaikanal Municipality	561-568
--	---------

Rice—

See Food.

Rice mills—

Question re change in procedure for issue of licences to	352-353
--	---------

Rules Committee—

See Committees.

Rulings and observations of the Chair—

Privilege issue re—

Leakage of taxation proposal in the Budget—Ruled that no <i>prima facie</i> case of breach of privilege existed for the reasons (i) that until the financial proposals were placed before the House, they were an official secret, but not a privilege of the House, (ii) that a leakage of such proposals was only a leakage of a Cabinet secret and the secrecy of Cabinet decisions was not a privilege of the House though the House would be justified in the public interest in its maintenance, and (iii) that the first disclosure to the Legislature of the Government's taxation proposal was not included among the recognized privileges	165-166
--	---------

Questions and Answers—

It is not proper either for a Member to put a supplementary question to another Member or for a Member to answer such a question	461
--	-----

When the Member who gave notice of a question is present in the House and does not put it, another Member cannot put it	237
---	-----

R—con.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Questions and Answers—cont.

With reference to a supplementary question regarding an alleged statement of the Chief Minister reported in the Press, the Chairman observed that the Member had not supplied the relevant newspaper cutting and that the Minister could not reply to it all on a sudden

148

Reporting of Council Proceedings in newspapers—

On the representation of a Member that a certain interpellation and supplementaries thereon put by him had been reported as put by another Member in 'The Indian Express' and 'The Dinamani', the Chairman observed—

"I consider that it is a very important point, because we have to depend upon the daily papers for the correct reporting of the proceedings of the House. The Press Reporters can have the privilege of approaching the Official Reporters if they want any further information, but the reporting of the proceedings must be correct. This is very, very important. So, I would suggest to the Press Reporters concerned to see that the correction is made in the issue of the papers to-morrow morning"

357

Supplementary statement of expenditure—

Members should confine their remarks to the items contained in the Supplementary Demands and not refer to other items

376

S

Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939—

Amendments to rule 7, notification laid on the table

26

Sambandhan, Sri S. K.—

Budget for 1960-61, general discussion on

244-249

Saraswathy Pandurangam, Srimathi—

Budget for 1960-61, general discussion on

482-487

Scholarship—

See Harijans.

Scheduled Castes and Scheduled Tribes—

Question re Report of the Commissioner for — for 1957-58

223

Schools—

Question re—

Appeals from Aided Secondary School managements re concessions withheld in Audit, number of — received by the Director of Public Instruction in 1956-57

13

English medium secondary — number of

279-281

Fees leviable in aided secondary —, maximum limit for

349-351

Harijan Welfare Elementary — and teachers employed therein, number of

355

Labour Welfare Elementary Schools, authority empowered to sanction additional posts of teachers

465-466

Music —, encouragement of establishment of

541

S—cont.

Schools—cont.

Question re—cont.

Playground for —, Government of India's circular about provision of 351

Secondary — upgrading of — as Higher Secondary Schools 455-457

Seahachariar, Sri M.—

Budget for 1960-61, general discussion on 302-306

Resolution re Constitution of a Township for Kodaikanal Municipality 565

Shark liver oil—

Question re running of a — factory and supply of crude — to Government Oil Factory at Kozhikode 220-221

Shetty, Sri A. B.—

Condolence Resolution re death of 1-6

Shops and Establishment Rules, 1948—

Amendment to rule 1, notification laid on the table 202

Sivanandam, Dr. T. V.—

Budget for 1960-61, general discussion on 503-510

Sivasubramanya Nadar, Sri S. P.—

Budget for 1960-61, general discussion on 440-444

Smallpox—

Question re eradication of 552-553

Soda ash—

Question re increase in price of 215-218

Sreenivasan, Dr. A.—

Budget for 1960-61, general discussion on 467-470

Srinivasavaradan, Sri T. P.—

Budget for 1960-61, general discussion on 170-179

Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (Final), discussion on 367-372
388

State Warehousing Corporation, Madras—

Balance-sheet as on 31st March 1959, laid on the table 7

State Warehousing Corporation Rules, 1958—

Amendment to rule 15, notification laid on the table 7

Subramania Bharathi's works—

See Books and publications.

Subramaniam, the Hon. Sri C.—

Bills— 557

Appropriation Bill, 1960 556

Appropriation (Vote on Account) Bill, 1960 510-536

Budget for 1960-61, general discussion on

Teachers in Labour Welfare High School, Madurai, statement re termination of services of 293-294

S—cont.

PAGE

Subramanyam, Sri A.—	
Budget for 1960-61, general discussion on	322-328
Sugar mills—	
Question re collection of cess from—during 1956-59	453-454
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (Final)—	
Discussion on	358-391
Presentation of	168-170

T

Tanks—	
Question re number of—in South Arcot maintained by Public Works Department and repaired during 1956-59	157
Taxi-drivers—	
Question re wearing of head-dress and uniform compulsorily by—in Madras City	291
Taxis—	
Question re number of—plying in Ootacamund and fitting of meters in	225-227
Teachers—	
Question re—	
Assistants of Madurai District Board High Schools deputed for B.T. Training, benefit of higher starting salary to	547-548
Higher grade trained teachers passing T.S.L.C. examination, grant of secondary grade scale of pay to	347-348
Interim relief to—representation from Madras Teachers' Coll. Manual Training Instructors in Government Schools on Rs. 60-4-100, number of—and qualifications prescribed for	519
Non-payment of salaries since June 1959 to—of Modern High School, Kodambakkam	542-543
Panchayat Board Elementary School—of Nannilam taluk, sanction of increment to	315-316
Raising of age of retirement of—to sixty	457
Salaries of—in elementary schools under private management, disbursement by money order	278-279
Statistics of unemployed trained	285-287
Termination of services—in Labour Welfare High School, Madurai, Minister's attention called to	459
Telephone(s)—	
Question re criteria for grant of—connections to travellers' bungalows	293-294
Temples—	
Annadhana Kattalai attached to Sri Thiagarajaswami Devasthanam, Tiruvarur, notification re exemption from rules to lease suit properties in Vilamal village, laid on the table	211-212
Question re—	
'Prasadams', representation about the manner of distribution in the Hindu temples at Tiruchendur and Kanyakumari	341
Teaching of singing Thevaram and Thiruvazhagam to Othuvans and Archakas in	353-354

T—cont.

Transport—

Question re—

Government Bus Transport in Madras City, revision of bus fares	215
"Short routes" (bus routes) opened since August 1958 and permits granted to new entrants, number of	356-357
Review of working of Nationalized—during 1959-60, laid on the table	448

Travellers' bungalows—

See Telephone(s).

V

Venkataraman, the Hon. Sri R.—	
Board of Industries, election of a Member to	187
Budget for 1960-61, presentation of	20-23
Condolence Resolution re death of Shetty, Sri A. B., and Mahomed Usman, Dr.	3-4
House Committee, election of Members to	19
Privilege motion re leakage of taxation proposal in the Budget for 1960-61	162, 163-165
Privileges Committee, election of Members to	18
Rules Committee, constitution of	166
Statutory Housing Board, statement by the Leader of the House correcting a previous statement re	168
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (Final)—	
Discussion on	365, 366
Presentation of	376, 383-391
Village Panchayats Act, 1950—	
Appointment of Development Commissioner, Additional Development Commissioner and Collector of the district considered as Inspector, notification laid on the table	168-170
Authorization of Collectors to exercise the powers of Inspector, notification laid on the table	85
Division of wards, etc., of panchayats in Salem, Thanjavur, Tirunelveli, North Arcot, Ramanathapuram, South Arcot and Tiruchirappalli districts, notifications laid on the table	272
Notification re extension of term of office of members of panchayats laid on the table—	
Achankuttupatti Panchayat	341
Andanapettai Panchayat	8
Anthnapettai Panchayat	271
Avadi Panchayat	271
Idayacottai Panchayat	8, 271
Kuppanur Panchayat	8
Mannampandal Panchayat	8, 271
Mannivakkam Panchayat	271
Minjur Panchayat	7, 271

V—cont.

Village Panchayats Act, 1950—cont.

Notification *re* extension of term of office of members of panchayats laid on the table—cont.

Othakadai Panchayat	25, 569
Santhiyur Attayampatti Panchayat	202, 271
Tirumangalam and Santhanelur Panchayats	202 272

Panchayats in Tiruchirappalli, Tanjore, North Arcot, Coimbatore, South Arcot, Ramanathapuram, Chingleput, Madurai and Salem districts, notification <i>re</i> division into wards laid on the table ..	8
Removal of Sri N. Gurunatha Pillai from the office of President of Peralam Panchayat, notification laid on the table	341
Withdrawal of powers of Government from the Inspector of Local Boards and Municipal Councils and delegation to Collectors, notification laid on the table	25

W

Welfare of the Blind—

Question <i>re</i> schemes for	457-459
--	---------

Y

Yogasana Centres—

Question <i>re</i> number of — run by Government and aided by Government	459-461
--	---------

Youth Centres—

Question <i>re</i> scheme for starting of	348
---	-----

72
18.11.55
N.C. 36